

Den Europæiske Unions Tidende

C 301

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

48. årgang

30. november 2005

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

Revisionsretten — Årsberetninger for regnskabsåret 2004

2005/C 301/01	Årsberetning om budgetgennemførelsen med institutionernes svar	3
2005/C 301/02	Årsberetning om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds (EUF) aktiviteter med institutionernes svar	249

DA

Pris: 46 EUR

ORIENTERING TIL LÆSERNE

1. Revisionsretten, Den Europæiske Unions uafhængige eksterne revisor, offentliggør hvert år en årsberetning om gennemførelsen af budgettet og en årsberetning om EUF. Disse årsberetninger er en del af dechargeproceduren, der afslutter den årlige budgetprocedure.
2. I henhold til EF-traktatens artikel 274 har Kommissionen kompetencen til og ansvaret for at gennemføre budgettet i overensstemmelse med bestemmelserne ⁽¹⁾ og med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen for at sikre, at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Fællesskabsudgifterne kontrolleres på forskellige niveauer i Kommissionen og i administrationerne i medlemsstaterne og de stater, der modtager støtte. Det er Rettens rolle at undersøge finansforvaltningen i sin helhed og herigennem bidrage til at forbedre forvaltningen af Den Europæiske Unions budget.
3. Fra regnskabsåret 1994 har Retten i medfør af EF-traktaten skullet afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om rigtigheden af De Europæiske Fællesskabers årsregnskab, der er opstillet af Kommissionen og på dennes ansvar, samt om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Denne erklæring, der er baseret på specifikke vurderinger for hvert enkelt af de større aktivitetsområder i Fællesskabet, er den centrale del af Rettens årsberetning om gennemførelsen af budgettet.
4. Ud over årsberetningerne offentliggør Retten særberetninger om særlige emner og afgiver udtalelser om forslag til EU-lovgivning på det finansielle område. Disse beretninger og udtalelser offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og på Rettens websted www.eca.eu.int. Bilag II er en liste over beretninger og udtalelser vedtaget af Retten inden for de seneste fem år.
5. Rettens regnskab for det regnskabsår, der afsluttedes den 31. december 2004, offentliggøres sammen med den eksterne revisors beretning i *Den Europæiske Unions Tidende*. Med denne beretning afgiver revisor erklæring om, hvorvidt regnskabet giver et retvisende billede af Rettens finansielle stilling og økonomiske resultat, og giver en vurdering af de administrative og regnskabsmæssige procedurer og af den interne kontrol samt af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig.
6. Medlemmerne af Revisionsretten er: Hubert WEBER (Formand), Giorgio CLEMENTE, Aunus SALMI, François COLLING, Maarten B. ENGWIRDA, Jean-François BERNICOT, Robert REYNDERS, Juan Manuel FABRA VALLÉS, Máire GEORHEGAN-QUINN, Vítor Manuel da SILVA CALDEIRA, Lars TOBISSON, Hedda von WEDEL, David BOSTOCK, Morten Louis LEVYSOHN, Ioannis SARMAS, Július MOLNÁR, Vojko Anton ANTONČIČ, Gejza HALÁSZ, Jacek UCZKIEWICZ, Josef BONNICI, Irena PETRUŠKEVIČIENĖ, Igors LUDBORŽS, Jan KINŠT, Kersti KALJULAID og Kikis KAZAMIAS.

⁽¹⁾ Ud over de afgørelser, beslutninger, rådeforordninger og direktiver, der gælder for indtægter (»egne indtægter«) og finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget er der særlige forordninger for gennemførelsen af Den Europæiske Unions forskellige politikker og instrumenter. De Europæiske Udviklingsfonde har sit eget regelsæt.

REVISIONSRET TEN

I medfør af EF-traktatens artikel 248, stk. 1 og 4, og artikel 143 og 181, stk. 2, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabs almindelige budget og artikel 116 og 135, stk. 2, i finansforordningen af 27. marts 2003 for den 9. Europæiske Udviklingsfond vedtog Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber på mødet den 28. september 2005

ÅRSBERETNINGERNE

for regnskabsåret 2004

Beretningerne, med institutionernes svar til Rettens bemærkninger, er fremsendt til dechargemyndigheden og de øvrige institutioner.

ÅRSBERETNING OM BUDGETGENNEMFØRELSEN

(2005/C 301/01)

INDHOLD

	<i>Side</i>
Generel indledning	7
Kapitel 1 — Revisionserklæring med underbyggende oplysninger	9
Kapitel 2 — Budgetforvaltningen	43
Kapitel 3 — Indtægter	59
Kapitel 4 — Den fælles landbrugspolitik	79
Kapitel 5 — Strukturforanstaltninger	129
Kapitel 6 — Interne politikker inklusive forskning	159
Kapitel 7 — Foranstaltninger udadtil	185
Kapitel 8 — Førtiltrædelsesstrategi	205
Kapitel 9 — Administrationsudgifter	217
Kapitel 10 — Finansielle instrumenter og bankaktiviteter	237
Bilag I ⁽¹⁾ — Finansielle oplysninger om budgettet	III
Bilag II ⁽¹⁾ — Beretninger og udtalelser vedtaget af Revisionsretten siden år 2000	XIX

⁽¹⁾ Bilagene til årsberetningen om budgetgennemførelsen er placeret sidst i denne publikation.

GENEREL INDLEDNING

0.1. Dette dokument, som dækker regnskabsåret 2004, indeholder Rettens 28. årsberetning om gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget og årsberetningen om De Europæiske Udviklingsfonde. Dokumentet har samme struktur, som de seneste årsberetninger har haft: Revisionserklæringen forelægges i kapitel 1, de væsentligste bemærkninger om budgetforvaltningen fremsættes i kapitel 2, kapitel 3-9 omhandler EU's indtægter og aktiviteterne finansieret over de forskellige dele af budgettet — der er et kapitel om hvert af udgiftsområderne i de finansielle overslag. Kapitel 10 dækker finansielle instrumenter og bankaktiviteter. Kommissionens — eller hvor det er relevant de øvrige EU-institutioners — svar offentliggøres sammen med beretningerne.

0.2. Kapitlerne i årsberetningen om gennemførelsen af det almindelige budget dækker indtægterne og de største udgiftsområder og har følgende centrale elementer:

- specifikke vurderinger, som er detaljerede analyser og resultater af det revisionsarbejde, der er udført med henblik på revisionserklæringen
- resultaterne af de opfølgingsrevisioner, Retten har foretaget for at vurdere, hvor langt man er nået på de områder, hvor Retten og budgetmyndigheden på grundlag af tidligere revisioner havde anbefalet forbedringer
- resuméer af de særberetninger, Retten har offentliggjort siden sidste årsberetning.

0.3. De særlige vurderinger bygger på en evaluering af, hvordan de vigtigste overvågnings- og kontrolsystemer, der anvendes på Fællesskabets egne indtægter og på hvert enkelt udgiftsområde, fungerer. De bygger endvidere på resultaterne af Rettens test af underliggende transaktioner, på en vurdering af de årlige aktivitetsrapporter og generaldirektørernes erklæringer og, hvor det har været hensigtsmæssigt, på resultaterne af andre revisorers arbejde. Rettens samlede vurdering af alle disse elementer udgør grundlaget for revisionserklæringen i kapitel 1. I bilagene til kapitel 4-9 beskrives desuden de elementer, der blev brugt til overvågning og evaluering af den økonomiske forvaltning af EU-budgettet.

0.4. 2004 var præget af tiltrædelsen af ti nye medlemsstater den 1. maj 2004; det var den største udvidelse i EU's historie. Reformen af Kommissionens økonomiske forvaltning er fortsat, og i 2004 blev budgettet for første gang vedtaget og gennemført fuldstændigt efter systemet med aktivitetsbaseret budgettering (Activity Based Budgeting). De finansielle oplysninger fremlægges nu på en anden måde, hvor detaljerede oplysninger skal findes i budgettet under hvert ABB-politikområde.

0.5. Kommissionen fortsatte arbejdet med at forberede overgangen til fuldstændigt periodiserede regnskaber — hvilket er en grundlæggende reform af regnskabssystemerne og regnskabsafleggelsen — med virkning fra regnskabsåret 2005. I kapitel 1 i denne beretning (jf. punkt 1.21-1.45) fremlægges resultaterne af Rettens revision af denne proces, som stadig er i gang, navnlig den meget vigtige proces opstilling af åbningsbalancen. Det fremgår af Rettens revision, at der skal gøres en yderligere indsats, så Kommissionen kan forelægge præcise regnskabsmæssige oplysninger ved udgangen af 2005.

0.6. Siden reformprocessen blev påbegyndt i 2000 har Retten konstateret forbedringer i Kommissionens arbejdsmetoder og forvaltning af EU-budgettet. Kommissionen har forbedret sin kontrol af de udgifter, som den forvalter direkte. Der skal dog stadig gøres en betydelig indsats, navnlig på de budgetområder, hvor forvaltningen deles med medlemsstaterne. Det er af største vigtighed, at Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder om at få identificeret svaghederne i ordningernes udformning og funktionsmåde, og at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger til at få disse svagheder afhjulpet.

0.7. I april 2004 offentliggjorde Retten sin udtalelse nr. 2/2004 ⁽¹⁾ om »én enkelt revisionsmodel«, der også omfattede et forslag til en struktur for intern kontrol i Fællesskabet. Udtalelsen byggede på Rettens erfaringer fra mange års revisionsarbejde — navnlig vedrørende de svagheder, den havde konstateret i systemerne for intern kontrol såvel i EU-institutionerne som i medlemsstaterne, og som inden for de fleste budgetområder medfører fejl, der indvirker væsentligt på de underliggende transaktioner. Retten foreslår, at de eksisterende systemer udbygges, eller at der udvikles nye systemer, og at de anvendes ensartet og efter fælles principper og standarder i Kommissionen og i medlemsstaterne. Kontrolsystemerne bør endvidere udformes således, at der sikres en passende balance mellem omkostningerne forbundet med kontrollerne og det udbytte, der opnås ved, at man kan begrænse risikoen for uregelmæssigheder.

0.8. Kommissionen har reageret positivt på Rettens udtalelse, og den foreslår i sin meddelelse fra juni 2005 ⁽²⁾ en køreplan for indførelsen af en integreret struktur for intern kontrol. Kommissionen erkender, at det er helt afgørende, at Unionens borgere har rimelig sikkerhed for, at EU's offentlige midler forvaltes lovligt og formelt rigtigt. Endvidere ville klart definerede standarder og mål for systemer for intern kontrol give Retten et objektivi grundlag, når den i forbindelse med sin revision skal vurdere, om disse systemer er hensigtsmæssigt udformet og fungerer, som de skal, og dermed vil Rettens arbejde blive mere effektivt.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 30.4.2004.

⁽²⁾ KOM(2005) 252 (endelig) af 15.6.2005.

KAPITEL 1

Revisionserklæring med underbyggende oplysninger

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Revisionsrettens erklæring	I-VIII
Regnskabernes rigtighed	II-IV
De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed	V-VIII
Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen	1.1-1.86
Indledning	1.1-1.5
Regnskabernes rigtighed	1.6-1.45
Den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen (indtægter og udgifter)	1.12-1.15
Det konsoliderede årsregnskab	1.16-1.20
Handlingsplan for modernisering af regnskabssystemet	1.21-1.45
De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed	1.46-1.53
Rettens DAS-metode	1.46-1.47
Resultaterne af DAS-revisionen vedrørende 2004	1.48-1.53
Kommissionens interne kontrolsystem	1.54-1.86
Revisionens omfang	1.54
Kommissionens ledelseserklæringer	1.55-1.70
De fremskridt, der er gjort med hensyn til at styrke det interne kontrolsystem	1.71-1.83
På vej mod en struktur for intern kontrol i Fællesskabet	1.84-1.86

REVISIONSRETTENS ERKLÆRING

I. I overensstemmelse med traktatens artikel 248 har Retten revideret De Europæiske Fællesskabers konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen og det konsoliderede årsregnskab for det regnskabsår, som afsluttedes den 31. december 2004 ⁽¹⁾. Retten har udført revisionen i overensstemmelse med sine egne retningslinjer og revisionsstandards, som er baseret på internationale standarder og tilpasset til de forhold, der gør sig gældende i Fællesskabet. Revisionen har givet Retten et rimeligt grundlag for at kunne afgive nedenstående erklæring. For så vidt angår indtægter var omfanget af Rettens revisionsarbejde begrænset. For det første er de egne indtægter fra moms og BNI baseret på makroøkonomiske statistikker, hvor Retten ikke kan revidere de underliggende data direkte, og for det andet kan revisionen af traditionelle egne indtægter ikke dække indførsler, der ikke er blevet kontrolleret af toldmyndighederne.

Regnskabernes rigtighed

II. Det er Rettens opfattelse, at De Europæiske Fællesskabers konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen og det konsoliderede årsregnskab er opstillet i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen af 25. juni 2002 og med de regnskabsprincipper, -regler og -metoder, der er beskrevet i bilagene til det konsoliderede årsregnskab ⁽²⁾. Når der ses bort fra virkningerne af det forhold, der omtales i punkt III, giver årsregnskabet et retvisende billede af Fællesskabernes indtægter og udgifter i dette regnskabsår og af den finansielle stilling ved regnskabsårets udgang.

III. Der er ingen effektive procedurer for intern kontrol af diverse indtægter og forskud, og Retten kan derfor ikke være sikker på, at transaktionerne vedrørende diverse debitorer er opført korrekt og med det fulde beløb.

IV. Uden at drage den opfattelse i tvivl, der udtrykkes i punkt II, skal Retten gøre opmærksom på følgende:

- a) Som det også har været tilfældet tidligere, er regnskabssystemet, som er anvendt ved opstillingen af regnskabet for 2004, ikke designet til at sikre, at alle aktiver og passiver registreres.
- b) Efter vedtagelsen af handlingsplanen for modernisering af De Europæiske Fællesskabers regnskabssystem har Kommissionen gjort betydelige fremskridt i sit arbejde på at indføre periodiseret regnskabsførelse i 2005. De tilpasninger og godkendelser, der er nødvendige for at kunne sikre, at det nye regnskabssystem implementeres fuldt ud, er imidlertid forsinkede.

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

V. På grundlag af resultaterne af revisionen mener Retten, at på de områder, hvor overvågnings- og kontrolsystemerne er implementeret og sikrer den nødvendige risikostyring — dvs. indtægter, forpligtelser, administrationsudgifter og førtiltrædelsesstrategien — er de transaktioner, der ligger til grund for De Europæiske Fællesskabers konsoliderede årsregnskab, taget under et lovligt og formelt rigtige. For så vidt angår udgifterne under Den Fælles Landbrugspolitik, viste Rettens revision endvidere, at det integrerede forvaltnings og kontrolsystem (IFKS) — når det anvendes korrekt — er et effektivt system til begrænsning af risikoen for uretmæssige udgifter.

VI. Uden at drage den opfattelse i tvivl, der gives udtryk for i punkt V, understreger Retten, at der i forbindelse med førtiltrædelsesstrategien for alle programmernes og instrumenters vedkommende stadig i større eller mindre grad består en risiko relateret til de organisationer, der implementerer disse programmer og instrumenter i kandidatlandene.

⁽¹⁾ Den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen og det konsoliderede årsregnskab udgør bind I i årsregnskabet for De Europæiske Fællesskaber, regnskabsåret 2004.

⁽²⁾ Jf. De Europæiske Fællesskabers endelige årsregnskab for regnskabsåret 2004, bind I, bilag 1.

VII. Der skal gøres en større indsats for at få overvågnings- og kontrolsystemerne til at fungere effektivt og for at afhjælpe deres svagheder, så man bedre bliver i stand til at håndtere de medfølgende risici på følgende områder, hvor der stadig er fejl, som indvirker væsentligt på betalingerne:

- a) For så vidt angår den fælles landbrugspolitik fik Retten tilbagevendende bevis for, at de udgifter, som ikke er omfattet af IFKS, eller hvor IFKS ikke anvendes rigtigt, er forbundet med større risiko, fordi kontrolsystemerne er mindre effektive. Kontrol af landbrugsstøtte, som ikke er omfattet af IFKS, og som foretages efter, at udbetalingen har fundet sted, giver ikke rimelig sikkerhed for, at fællesskabslovgivningen er overholdt. Retten konkluderede, at der stadig er fejl, som indvirker væsentligt på landbrugsudgifterne taget under et.
- b) For strukturforanstaltningernes vedkommende konstaterede Retten igen, at der er svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne, hvilket viser, at der i større eller mindre grad er behov for forbedringer for i programmeringsperioden 2000-2006 fuldt ud at kunne overholde de fastsatte krav til forvaltningen om effektiv daglig kontrol og/eller kravet om, at der skal foretages uafhængig stikprøvekontrol af operationerne. For begge programmeringsperioder (1994-1999 og 2000-2006) gælder det, at der blev fundet mange fejl, der havde relation til lovlighed og formel rigtighed i udgifterne i de anmeldelser, som er grundlaget for Kommissionens betalinger.
- c) For de interne politikkers vedkommende giver resultaterne af Rettens revision af overvågnings- og kontrolsystemerne og de underliggende transaktioner ikke tilstrækkelig sikkerhed for, at betalingerne er lovlige og formelt rigtige, på trods af de forbedringer, der er sket på nogle områder. Der vil formentlig fortsat være risiko for fejl, medmindre retsgrundlaget ændres, og ordningerne for godtgørelse af omkostninger forenkles, og de procedurer og instrukser, der gælder for de forskellige programmer, præciseres.
- d) For så vidt angår foranstaltningerne udadtil har forbedringerne af Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer endnu ikke haft nogen effekt i de organisationer, der gennemfører aktionerne, hvor Retten konstaterede mange fejl i form af en relativt høj fejlfrekvens i betalingerne med relativ stor finansiell effekt. Dette hang sammen med, at der ikke var anlagt en samlet strategi for overvågning, kontrol og revision af disse organisationer.

VIII. Retten noterer sig de fremskridt, Kommissionen har gjort med hensyn til reformen af sit interne kontrolsystem og den positive effekt, det har haft på lovligheden og den formelle rigtighed af Kommissionens interne udgiftsforvaltning. Der skal imidlertid stadig gøres en indsats for at få reformen til at fungere effektivt.

28. september 2005

Hubert WEBER
Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

OPLYSNINGER TIL UNDERBYGNING AF
REVISIONSERKLÆRINGEN*Indledning*

1.1. I medfør af EF-traktatens artikel 248 afgiver Revisionsretten en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskaberne's rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (DAS). Traktaten giver også Retten mulighed for at supplere denne erklæring med specifikke vurderinger for hvert enkelt af Fællesskabets større aktivitetsområder.

1.2. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører med henblik på at kunne afgive erklæring om regnskabernes rigtighed, er at skaffe sig tilstrækkelig sikkerhed til, at den kan drage en konklusion om, i hvor høj grad Fællesskabernes indtægter, udgifter, aktiver og passiver er registreret korrekt, og om årsregnskabet giver et retvisende billede af den finansielle stilling ved regnskabsårets udgang (jf. punkt 1.6-1.45).

1.3. Formålet med det revisionsarbejde, Retten udfører med henblik på at kunne afgive erklæring om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, er at tilvejebringe så mange direkte eller indirekte revisionsbeviser, at den kan udtale sig om, hvorvidt disse transaktioner er i overensstemmelse med de gældende forordninger eller kontrakter, og om de er beregnet korrekt (jf. punkt 1.46-1.86) ⁽³⁾.

1.4. Retten har igen lagt særlig vægt på at undersøge det arbejde, Kommissionen har udført for at styrke sit interne kontrolsystem, og på opfølgningen af de handlingsplaner, der er vedføjet som bilag til de årlige aktivitetsrapporter og sammenfatningen af dem for regnskabsåret 2003 (jf. punkt 1.54-1.86).

1.5. Endvidere opstiller Retten en række indikatorer til overvågning af de fremskridt, der gøres i arbejdet med at forbedre den interne kontrol, både generelt og for hvert indkomst- og udgiftsområde (se bilagene til dette kapitel og til kapitel 3-9).

Regnskabernes rigtighed

1.6. Rettens bemærkninger vedrører det endelige konsoliderede årsregnskab for regnskabsåret 2004 ⁽⁴⁾, som opstillet af Kommissionen i overensstemmelse med bestemmelserne i finansforordningen af 25. juni 2002 ⁽⁵⁾.

⁽³⁾ Jf. Europa-Parlamentets beslutning (PE 353.338, punkt 35) og Rådets henstilling (6850/05 BUDGET 5, side 8) om discharge for 2003.

⁽⁴⁾ Regnskabet består af den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen, som omfatter regnskabsårets indtægter og udgifter, og det konsoliderede årsregnskab, som omfatter balancen, der viser aktiverne og passiverne ved regnskabsårets udgang.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.7. Da handlingsplanen for modernisering af regnskabssystemet først vil være gennemført fuldt ud fra regnskabsåret 2005 (jf. punkt 1.21-1.45), og da der ikke var et egnet regnskabssystem, er regnskabet pr. regnskabsårets udgang stadig i vid udstrækning opstillet på grundlag af opgørelser uden for regnskaberne. De oplysninger, der blev anvendt hertil, havde ikke altid relation til de budgettransaktioner, de hidrørte fra, og den centrale regnskabstjeneste var ikke altid i stand til at garantere, at de var nøjagtige og fuldstændige (jf. punkt 1.9).

1.8. Hertil kommer, at man med det regnskabssystem, der blev anvendt i 2004, og som stadig i vid udstrækning byggede på kasseregnskabsprincippet, ikke kunne sondre mellem investeringsudgifter og driftsudgifter eller mellem endelige betalinger og finansieringer og ikke engang fastslå beløbet for gæld og tilgodehavender. Det indvirkede på beregningen af det økonomiske resultat (jf. punkt 1.17-1.18 og også punkt 1.28-1.45).

1.9. Resultaterne af Rettens revision bekræfter forbeholdene i erklæringen fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Budget (uhensigtsmæssig behandling af aktiver og passiver og forbehold, for så vidt angår Fællesskabernes og EUF's finansielle stilling, og problemer med sikkerheden ⁽⁶⁾ i regnskabssystemet). Det arbejde, Kommissionen har udført som led i moderniseringen af regnskabssystemet, har imidlertid allerede givet resultat, så de oplysninger, der nu gives, er af bedre kvalitet.

1.10. **Tabel 1.1** er en opfølgning af de forbehold vedrørende regnskabernes lovlighed og formelle rigtighed, der blev fremsat i revisionserklæringen for regnskabsåret 2003, og af andre problemer, som Retten gjorde opmærksom på i denne årsberetning, og som ifølge Kommissionen skulle løses i forbindelse med moderniseringen af Fællesskabernes regnskabssystem.

1.11. Selv om Retten konstaterede, at der er sket fremskridt, navnlig er opstillingen af årsregnskabet blevet bedre, og der er taget færre og mindre forbehold, påvistes der under revisionen en række problemer, hvoraf de fleste allerede var blevet omtalt i tidligere beretninger (jf. punkt 1.12-1.20).

1.7. Det nye regnskabssystem blev indført i januar 2005. I forbindelse med regnskabsafslutningen for 2004 anvendtes samme regler og systemer som det foregående år, som forudset i både finansforordningen og Kommissionens meddelelse fra december 2002 om modernisering af regnskabssystemet (se KOM(2002) 755 endelig af 17. december 2002).

1.8. Sondringen mellem kapitaludgifter og andre udgifter er en af forbedringerne i kraft af det nye regnskabssystem. Åbningsbalancen for 2005, der i øjeblikket udarbejdes, opererer netop med denne sondring.

1.10. Som Kommissionen svarede sidste år, og som Retten også fastslår i sin bemærkning, er Rettens forbehold for 2003 vedrørende indtægter og forskud blevet imødegået med indførelsen af det nye regnskabssystem i 2005. Det nye system vil også tage højde for de øvrige punkter, der påpeges i tabel 1.1.

1.11. Som Retten noterer, er der ganske rigtigt gjort fremskridt i forbindelse med opstillingen af årsregnskabet. Imidlertid kan mange af de bemærkninger, som Retten anfører, kun imødegås gennem indførelsen af periodiseringsprincippet og det nye regnskabssystem i 2005.

⁽⁶⁾ Jf. punkt 1.18 i Rettens årsberetning for 2003.

Tabel 1.1 — Opfølgning af de forbehold, der blev fremsat i revisionserklæringen for 2003 med hensyn til regnskabernes rigtighed, og den potentielle effekt af moderniseringen af regnskabssystemet på en række af bemærkningerne i årsberetningen for 2003

Forbehold i revisionsberetningen for 2003	Svarene i årsberetningen for 2003	Den seneste udvikling
Der er ingen effektive procedurer for intern kontrol af diverse indtægter og udbetalte forskud, og Retten kan derfor ikke få sikkerhed for, at transaktionerne vedrørende posten diverse debitorer er opgjort korrekt og med det fulde beløb.	Kommissionen fortsætter med at forbedre sine metoder på dette område og benytter de til rådighed stående systemer [...] (f.eks. den regelmæssige rapportering af skyldige beløb siden midten af 2003). [...] der kan imidlertid først ske afgørende forbedringer på dette område, når det nye regnskabssystem indføres i 2005, særlig den regnskabsmæssige behandling af forskudsbetalinger.	Kommissionen har fremhævet, at der er blevet iværksat flere foranstaltninger. Hvert kvartal sendes en gammel saldo for tilgodehavender og indtægtsordrer til de anvisningsberettigede tjenester med angivelse af udsendte ryk- kerskrivelser, samarbejdet med de anvisningsberettigede tjenester under inddrivelsesproceduren er blevet tættere, og der opkræves systematisk mora- renter på indtægtsordrer. Kommissionen er også ved at udarbejde en opgø- relse over forfinansieringstransaktioner og har angivet, at der fra og med 2005 vil blive anvendt passende regnskabsprocedurer. De foranstaltninger, der var truffet ved udgangen af 2004, var imidlertid ikke tilstrækkelige til, at Retten kunne anse alle problemerne som værende løst pr. denne dato (jf. punkt 1.17-1.19).
Spørgsmål, som potentielt vil blive løst inden for rammerne af moderniseringen af Fællesskabernes regnskabssystem	Svarene i årsberetningen for 2003	Moderniseringsprojektets fremtidige indvirkning på Fællesskabernes regnskabssystem
Da der ikke er et passende regnskabssystem, er regnskaberne pr. regnskabs- årets udgang i vid udstrækning baseret på opgørelser uden for regnskabet, og de tal man har anslået, er ikke knyttet sammen med de tilsvarende bud- gettransaktioner. Med det nuværende regnskabssystem er det ikke muligt at skelne mellem anlægsudgifter og driftsudgifter, mellem endelige betalinger og forskud, og man kan ikke engang fastslå beløbet for gæld og tilgo- dehavender. Det indvirker uheldigt på beregningen af det økonomiske resultat.	De Europæiske Fællesskaber anvender kasseregnskabsprincippet ligesom de fleste andre organisationer i den offentlige sektor. Kommissionen er klar over denne metodets begrænsninger, og derfor har den besluttet at indføre periodiseringsprincippet. Kommissionen sigter på at anvende IPSAS-standarderne senest i 2005.	Den 10. januar 2005 blev det centrale regnskabssystem åbnet til brug for det almindelige budget. Ifølge Kommissionen føres det almindelige regnskab nu fuldt ud efter periodiseringsprincippet, bortset fra i de eksterne delegationer og pressekontorer uden for Kommissionens hovedkvarter, som har fået udde- legeret finansielle beføjelser, og som fra 2005 gradvist vil blive integreret i det centrale system. Procedurene for afslutning af regnskaberne for regnskabs- året 2005 og for opstilling af årsregnskabet for 2005 er endnu ikke helt på plads.
Problemer i relation til beregningen af de beløb, der er opført på bestemte balanceposter. Det gælder særlig indestående hos finansielle mellemled (registreret under diverse debitorer), den faktiske udnyttelse af dem og de optjente renter eller som tidligere visse investeringer og lån over budget- midler (f.eks. ECIP, Eurotech Capital, Venture Consort og Joint Venture- programmet).	Kommissionen har allerede gjort et betydeligt arbejde på området finan- sielle mellemled. Disse problemer kan imidlertid først endeligt løses med indførelsen af det nye regnskabssystem i 2005. I øjeblikket udregnes tal- lene manuelt, og Kommissionen har hele tiden forsøgt at forbedre meto- derne til at bogføre sådanne renter. Som led i overgangen til periodise- ringsprincippet er alle åbne ECIP-sager i øjeblikket ved at blive gennemgået.	Der er gjort et stort arbejde for at bogføre finansielle mellemled. Nogle af spørgsmålene er blevet behandlet i regnskabsreglerne.
En række andre svagheder vedrørende regnskabsopstillingen består fort- sat. Det gælder visse landbrugsudgifter og andre forskud, som ikke er betalt, men som er bogført, som om de var det, opførelsen af omtrentlige beløb, der har karakter af hensættelser, og som vises som gæld, og den regnskabs- mæssige behandling af pensionsrettigheder, som udligner effekten på det økonomiske resultat.	Forskellige punkter er blevet behandlet i forbindelse med overgangen til periodiserede regnskaber i 2005, og Kommissionen vil først indføre ændringer med henblik på regnskaberne for 2005, så den undgår at skulle foretage flere på hinanden følgende ændringer.	Anvendelsen af de regnskabsregler, som regnskabsføreren vedtog, den 28. december 2004, forventes at kunne løse de fleste af de problemer, der er blevet gjort opmærksom på. Ifølge Kommissionen vil man imidlertid fortsat bogføre pensionerne i balancen som i dag, indtil der er udsendt en IPSAS- standard om dette spørgsmål.
Det angives stadig ikke i regnskaberne pr. regnskabsårets udgang, at nogle transaktioner formentlig vil blive korrigeret på et senere tidspunkt enten af Kommissionens tjenester eller af medlemsstaterne (jf. punkt 1.1.2), og det angives heller ikke, hvor store korrektioner der vil kunne være tale om. Hertil kommer, at der er andre usikkerhedsmomenter, som midlertidigt kan få indvirkning på regnskaberne (jf. punkt 1.1.3).	Årsregnskaberne viser de finansielle oplysninger, sådan som de kendes på det tidspunkt, hvor regnskaberne afsluttes. Oplysningernes pålidelighed vil altid afhænge af resultaterne af den revision, der foretages på dette tids- punkt eller efterfølgende. De beløb, der skal indføres, kan først indreg- nes i regnskaberne, når Kommissionen vedtager sine beslutninger vedrø- rende afslutning af regnskaber eller lignende procedurer. Kommissionen er ved at udarbejde regler for den regnskabsmæssige behandling af sådanne inddrivelses og for forbedring af de forklarende noter til årsregn- skaberne som led i moderniseringen af regnskabssystemet.	For så vidt angår regnskaberne for 2004 har situationen ikke ændret sig, og problemet forventes behandlet i forbindelse med moderniseringen af regnskabssystemet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Den konsoliderede beretning om budgetgennemførelsen (indtægter og udgifter)*Foreløbige elementer i budgetgennemførelsen*

1.12. På trods af Rettens bemærkninger i årsberetningen for 2002 ⁽⁷⁾ og for 2003 ⁽⁸⁾ gøres der i de forklarende noter til regnskabet pr. regnskabsårets udgang ikke tilstrækkeligt eller tilstrækkeligt præcist opmærksom på, at nogle transaktioner senere sandsynligvis vil blive korrigeret af Kommissionens tjenester eller af medlemsstaterne (afslutning af betalingsorganernes regnskaber vedrørende EUGFL, Garantisektionen, justering af de foreløbige beløb i forbindelse med afslutningsproceduren for projekter og programmer på området interne politikker, foranstaltninger udadtil og strukturfondene). Der er endvidere ingen oplysninger i de forklarende noter om, hvor stort et beløb der vil kunne være tale om (f.eks. hvor store korrektioner der var foretaget i de foregående regnskabsår, eller i hvilken udstrækning de betalinger, der er foretaget over budgettet, eventuelt senere vil skulle korrigeres).

1.13. Hertil kommer andre usikkerhedsmomenter, som midlertidigt kan få indvirkning på regnskaberne. De attesterende organer har f.eks. afgivet en erklæring med forbehold eller en negativ erklæring om regnskaberne for 20 betalingsorganer, som forvalter 11 000 millioner euro i landbrugsmidler (jf. punkt 4.19), og Kommissionen har udskudt sin beslutning om regnskabsafslutning af betalingsorganernes regnskaber for regnskabsåret 2004 vedrørende et beløb svarende til 9 % af de udgifter, der var anmeldt for 2004, mens den venter på supplerende oplysninger, eller på, at en bestemt del af revisionsarbejdet bliver afsluttet (jf. punkt 4.20).

Udgifter er ikke bogført på de tilsvarende budgetposter

1.14. I henhold til tiltrædelsesakten ⁽⁹⁾ anses ISPA-projekter, som ikke er afsluttet på tiltrædelsesdatoen, for at være godkendt ved forordningen om Samhørighedsfonden, men de beløb, der er udbetalt til de pågældende nye medlemsstater siden denne

1.12. Der er i årsregnskabet for 2004 medtaget en yderligere bemærkning om, at de fleste af Kommissionens betalinger i løbet af året er foreløbige og undergivet forskellige betingelser. Som følge af moderniseringen af regnskabssystemet har Kommissionen indført nye regler for den regnskabsmæssige behandling af inddrivelse af udbetalte beløb, som også omfatter de forklarende noter til årsregnskabet. Virkningerne af de nye regler skulle blive afspejlet i årsregnskabet for 2005.

Hvad angår betalinger over strukturfondene, er det vanskeligt at forudsæ omfanget af fremtidige korrektioner, idet det afhænger af resultatet af langvarige procedurer i et stort antal individuelle sager.

Med hensyn til landbrugsudgifter må årsregnskabet nødvendigvis give de finansielle oplysninger, som de foreligger på tidspunktet for afslutningen af regnskabet. Disse oplysningers pålidelighed vil altid være afhængig af, hvad der konstateres ved de revisioner, som er i gang på det pågældende tidspunkt, eller som gennemføres senere. Regnskaberne kan kun omfatte de endelige beløb, der skal inddrives, når Kommissionen har vedtaget sine endelige afgørelser i forbindelse med regnskabsafslutningen eller lignende procedurer.

Kommissionen vil undersøge mulighederne for at forbedre oplysningerne om den finansielle virkning af de korrektioner, der er foretaget for tidligere år.

1.13. Som anført under punkt 4.19 vedrører evalueringerne og de negative udtalelser i langt de fleste tilfælde kun særlige spørgsmål og foranstaltninger vedrørende specifikke aspekter af de berørte 20 betalingsorganers aktiviteter, og de involverede udgifter er normalt begrænsede.

Det skal understreges, at udsættelsen af beslutningen om regnskabsafslutning ikke har nogen finansielle konsekvenser for de berørte medlemsstater, lige som den ikke har nogen indflydelse på en eventuel udelukkelse af fællesskabsfinansiering. Kommissionen har allerede indledt en procedure med henblik på inddrivelse af alle uberettigede udbetalinger af en vis størrelse.

1.14. I henhold til finansforordningen kan en betaling kun afholdes over den budgetpost, hvorunder forpligtelsen er indgået. Budgetpostens titel er nu ændret til »afslutning af førtiltrædelsesstøtte til de 8 kandidatlande«. Derfor betaler Kommissionen ikke længere over

⁽⁷⁾ Punkt 1.10-1.11.

⁽⁸⁾ Punkt 1.11.

⁽⁹⁾ Tiltrædelsesakten, bilag II, kapitel 15, punkt 1 e) (EUT L 236 af 23.9.2003).

RETTENS BEMÆRKNINGER

dato (345,5 millioner euro), afholdes fortsat over bevillinger til førtiltrædelsesforanstaltninger. På grundlag af budgetprincippet om klarhed og åbenhed ville det være hensigtsmæssigt at præcisere stillingen i regnskabet ⁽¹⁰⁾.

1.15. Inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik ⁽¹¹⁾ har medlemsstaterne mulighed for at nedsætte de betalinger, der ydes til landbrugerne i medfør af bestemte støtteordninger, og anvende de tilbageholdte beløb til finansiering af yderligere støtte til udvikling af landdistrikterne. Ifølge denne ordning (kendt som »graduering») er regnskabsposterne blevet bogført under en anden budgetpost end den, som de pågældende udgifter i sidste ende vil blive betalt over (165,2 millioner euro i 2004), og endnu ikke afholdte udgifter (263 millioner euro pr. 31. december 2004) er blevet regnskabsført, som om de allerede var betalt (jf. punkt 1.13-1.14 i årsberetningen for 2002 og punkt 1.10 a) i årsberetningen for 2003).

Det konsoliderede årsregnskab*Balancen***Tilgodehavender hos medlemsstaterne**

1.16. Flere attesterende organer har taget forbehold med hensyn til, om beløbet for Kommissionens tilgodehavender i EUGFL, Garantisektionens debitorbogholderi (665,5 millioner euro netto pr. 31. december 2004) er fuldstændigt og korrekt (jf. punkt 1.25 i årsberetningen for 2002 og 1.10 d) i årsberetningen for 2003).

KOMMISSIONENS SVAR

førtiltrædelsesbevillingerne. Som Retten understreger, var det tiltrædelsesstraktaten, der fastslog, at forvaltningen af disse projekter skulle ske efter reglerne for Samhørighedsfonden.

1.15. *Hvad angår bogføringen af 165,2 mio. EUR i 2004, er reglerne for bogføring af de beløb, der er tilbageholdt i henhold til artikel 3 og 4 i forordning (EF) nr. 1259/1999 og artikel 1 i forordning (EF) nr. 1655/2004, fastsat i overensstemmelse med artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1017/2001 (om ændring af forordning (EF) nr. 296/96).*

Hvad angår udgifter, der endnu ikke er afholdt af medlemsstaterne (263 mio. EUR i 2004), kan medlemsstaterne tilbageholde en del af den direkte støtte, der ydes landbrugerne, på grundlag af gradueringssystemet og krydsoverensstemmelseskravet, således at den kan anvendes i en nærmere fastsat periode til ledsageforanstaltninger til udvikling af landdistrikterne (i henhold til artikel 3-5 i forordning (EF) nr. 1259/1999 og til artikel 153, stk. 4, og artikel 155 i forordning (EF) nr. 1782/2003). De tilbageholdte og ikke-udnyttede beløb skal tilbagebetales ved udløbet af den pågældende periode.

Det nuværende gradueringssystem er under afvikling, og der er ikke planer om at ændre registreringen i »budgetbogføringen« i de sidste år, hvor ordningen kører. Hvordan ordningen skal behandles i det almindelige regnskab er ved at blive undersøgt i sammenhæng med overgangen til periodiseringsprincippet i 2005.

1.16. *Hensættelsen til tvivlsomme fordringer vil ligesom de tidligere år være baseret på de bedste overslag fra hvert af de berørte betalingsorganer. Det antages, at det er betalingsorganerne, der bedst kan vurdere mulighederne for inddrivelse. Kommissionen har i de senere år foretaget en række forbedringer af regnskabsordningerne for fordringer under den fælles landbrugspolitik. Herunder at betalingsorganerne skal føre et debitorbogholderi, og at de attesterende organer skal kontrollere, at dette bogholderi er fuldstændigt. De attesterende organer for 86 af de 91 betalingsorganer kunne give vished for, at debitorbogholderiet var korrekt.*

Ca. en tredjedel af det beløb, Retten nævner, kan tilskrives ét enkelt betalingsorgan, som det attesterende organ tog forbehold for, og hvor regnskaberne var blevet udskilt af Kommissionen.

⁽¹⁰⁾ Artikel 29 i finansforordningen (EFT L 248 af 16.9.2002).

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1259/1999 af 17. maj 1999 (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 113) og Kommissionens forordning (EF) nr. 963/2001 af 17. maj 2001 (EFT L 136 af 18.5.2001, s. 4).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Diverse debitorer

1.17. Opgørelsen over diverse debitorer (4 139,8 millioner euro pr. 31. december 2004) volder fortsat problemer ⁽¹²⁾. Foreløbige betalinger konteres stadig som endelige udgifter, og beløb, som skal inddrives, registreres ikke med det samme. De anvisningsberettigede tjenester har ingen hensigtsmæssige procedurer for intern kontrol af diverse indtægter, og Retten kan derfor ikke få sikkerhed for, at alle fordringer er opgjort korrekt og med det fulde beløb.

1.18. Da der ikke er et egnet regnskabssystem, kan Retten endvidere ikke garantere, at de beløb, der er registreret som indeståender hos finansielle mellemlid ⁽¹³⁾ — pr. 31. december 2004 i alt 1 313,6 millioner euro ⁽¹⁴⁾ — er korrekte og fuldstændige (jf. punkt 1.27 i årsberetningen for 2002 og 1.10 f) i årsberetningen for 2003).

1.19. Hertil kommer, at Kommissionen har nedskrevet værdien af forskud til ECIP (European Community Investment Partners) (51,5 millioner euro pr. 31. december 2004) med 29,6 millioner euro ⁽¹⁵⁾ på et tvivlsomt grundlag, fordi de enkelte elementer, som værdinedsættelsen anvendes på, endnu ikke alle var identificeret, fordi man ikke var færdig med at gennemgå de endnu ikke afsluttede sager (jf. punkt 1.18 i årsberetningen for 2002 og 1.10 b) i årsberetningen for 2003).

Hensættelse til pensioner

1.20. Hensættelsen til pensioner (ifølge en aktuarberegning 26 008 millioner euro pr. 31. december 2004) til personalet (25 814 millioner euro) og til medlemmerne af Kommissionen, til dommerne og generaladvokaterne i Domstolen samt til medlemmerne af Revisionsretten (194 millioner euro) og den tilsvarende fordring på medlemsstaterne er i dag opført på balancen ⁽¹⁵⁾ på en sådan måde, at effekten på det økonomiske resultat udlignes, fordi ændringen i 2004 i fællesskabsinstitutionernes pensionsforpligtelser ikke vises (jf. punkt 1.31-1.32 i årsberetningen for 2002 og punkt 1.10 h) i årsberetningen for 2003).

1.17. Ligesom de tidligere år accepterer Kommissionen denne bemærkning fra Rettens side, men understreger også, at indførelsen af det nye regnskabssystem i 2005 vil imødegå det pågældende problem.

1.18. Det nye system, der er indført i 2005, og som er baseret på periodiseringsprincippet, vil sætte Kommissionen i stand til bedre at kontrollere forfinansieringens omfang (f.eks. for så vidt angår finansielle mellemlid).

1.19. Gennemgangen af de uafsluttede sager er fortsat i 2005. Værdien 51,5 mio. EUR, som var registreret i årsregnskabet for 2004, omfatter 41,2 mio. EUR for forfinansieringer (facilitet 2) og 10,3 mio. EUR for konti, der er åbnet af de forskellige finansielle institutioner, der er partnere i ECIP-programmet. Værdinedsættelsen på 29,6 mio. EUR vedrører kun forfinansieringer. Værdinedsættelsen blev anslået ved at trække det beløb, hvor inddrivelse er næsten sikker (11,5 mio. EUR) fra det samlede beløb. Beløbet på 10,3 mio. EUR blev fastslået gennem en undersøgelse ved hjælp af »rundskrivelser«, der skulle bekræfte situationen vedrørende facilitet 3 og 4. Beløbet vil tilgå Kommissionen efter fremsendelsen af de nødvendige indtægtsordrer.

1.20. Kommissionen har også tidligere svaret, at denne regnskabsmæssige behandling af pensioner er i overensstemmelse med de regnskabsregler, der er fastsat af Kommissionens regnskabsfører efter drøftelser med Udvalget for Regnskabsstandarder. Spørgsmålet vil blive taget op, når der foreligger en IPSAS for behandlingen af pensioner inden for den offentlige sektor.

⁽¹²⁾ Jf. punkt 1.23 i Rettens årsberetning for 2002 og punkt 1.10 e) og 1.14-1.15 i årsberetningen for 2003.

⁽¹³⁾ Medregnet i beløbet for diverse debitorer, der er nævnt i punkt 1.17.

⁽¹⁴⁾ Heraf 19,6 millioner euro i renter.

⁽¹⁵⁾ Hensættelsen til pensioner er medregnet i det beløb, der er opført under »Hensættelser til risici og forpligtelser«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Handlingsplan for modernisering af regnskabssystemet*Generel baggrund*

1.21. Den 17. december 2002 vedtog Kommissionen handlingsplanen Modernisering af De Europæiske Fællesskabers regnskabssystem ⁽¹⁶⁾. Det skete som reaktion på en række tidligere bemærkninger fra Retten og under hensyntagen til bestemmelserne i finansforordningen, som blev vedtaget i juni 2002 ⁽¹⁷⁾, og som bl.a. indfører periodiserede regnskaber (artikel 125). Denne handlingsplan, som skulle være fuldt ud operationel fra 1. januar 2005 ⁽¹⁸⁾, består af to dele: en om vedtagelsen af det nye regnskabssystem ⁽¹⁹⁾ og en om de datasystemer, der er nødvendige for at kunne anvende det ⁽²⁰⁾. Der er blevet nedsat et overvågningsudvalg og et rådgivende udvalg for regnskabsstandards, som skal bistå Kommissionens regnskabsfører, som er ansvarlig for at gennemføre projektet.

Revisionens omfang og revisionsmetode

1.22. Moderniseringen er et projekt af grundlæggende betydning, og Retten har derfor påbegyndt en revision af de forskellige faser i Kommissionens gennemførelse af det, som endnu ikke er afsluttet. Retten fremlægger de foreløbige resultater af revisionen i det følgende og vil rapportere om de næste stadier i de efterfølgende årsberetninger.

1.23. I den første fase, som dækker overgangsprocessen i 2004, koncentrerer Retten sig om at:

- efterprøve, om de nye regnskabsregler og -retningslinjer er forenelige med finansforordningen og de internationale standarder (jf. punkt 1.24-1.27)
- identificere de data, som ikke tidligere havde været til rådighed, og som skulle indføres i systemet (forfinansiering og dertil relaterede garantier, regninger/betalingsanmodninger, juridiske personer), hvilket blev gjort ved hjælp af en systemevaluering og verificeringstest ⁽²¹⁾ (jf. punkt 1.28-1.37)

1.22. Det nye regnskabssystem er operationelt, og udarbejdelsen af årsregnskabet for 2005 (herunder åbningsbalancen) skrider fortsat frem efter afslutningen af Rettens revision i maj 2005.

⁽¹⁶⁾ Meddelelse fra Kommissionen — Modernisering af De Europæiske Fællesskabers regnskabssystem (KOM(2002) 755 endelig udg. af 17.12.2002).

⁽¹⁷⁾ Jf. også Europa-Parlamentets beslutning vedrørende afgørelsen om discharge for regnskabsåret 2001, punkt 23 (EUT L 148 af 16.6.2003).

⁽¹⁸⁾ Helt fra begyndelsen forventede man imidlertid, at det ville tage længere tid end de to år, der var til rådighed efter Kommissionens vedtagelse, før alle lokale regnskabssystemer var fuldt ud integrerede.

⁽¹⁹⁾ Aktion 16 (regnskabsmæssige rammer) i handlingsplanen (KOM(2002) 426 endelig udg. af 24.7.2002).

⁽²⁰⁾ Aktion 17 (de vigtigste finansinformationssystemer) i handlingsplanen (KOM(2002) 426 endelig udg. af 24.7.2002).

⁽²¹⁾ På et senere stadium i revisionen vil Retten foretage substanstest.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- undersøge regnskabsførerens og dennes tjenesters globale vurdering af, i hvor høj grad de lokale finansforvaltningssystemer i bestemte generaldirektorater og tjenester, som leverer data til Kommissionens regnskaber (lokale systemer), er parate til indførelsen af Accrual Based Accounting (ABAC) (jf. punkt 1.38-1.42).

Nye regnskabsmæssige rammer

1.24. Den 28. december 2004 fastsatte Kommissionens regnskabsfører i overensstemmelse med finansforordningens artikel 133 et sæt på 15 regler ⁽²²⁾. Disse regler dækker de centrale punkter i forbindelse med regnskabsføring og regnskabsaflægelse og er baseret på de internationalt anerkendte standarder for den offentlige sektor ⁽²³⁾ tilpasset Kommissionens og De Europæiske Fællesskabers særlige behov ⁽²⁴⁾. Disse regler er senere blevet inkorporeret i gennemførelsesbestemmelser og i en regnskabsvejledning til de institutioner og organer, hvis regnskaber skal konsolideres ⁽²⁵⁾, i så god tid, at de vil kunne anvendes ved opstillingen af regnskaberne for regnskabsåret 2005.

1.25. Under hensyntagen til det videre arbejde vedrørende åbningsbalancen for regnskabsåret 2005, som endnu ikke var færdigt ved revisionsarbejdets afslutning (maj 2005), undersøgte Retten kun fire regnskabsregler, som betragtes som centrale for overgangen, nemlig dem, der omhandler årsregnskaber, udgifter og kreditorer, forfinansiering samt hensatte forpligtelser, eventualaktiver og eventualforpligtelser. De resterende regler vil blive analyseret i senere faser af denne revision.

⁽²²⁾ 1. grupperegnskaber, 2. årsregnskab, 3. udgifter og kreditorer, 4. indtægter og debitorer, 5. forfinansiering, 6. immaterielle anlægsaktiver, 7. faste anlægsaktiver, 8. leasing, 9. varebeholdning, 10. hensatte forpligtelser, eventualaktiver og eventualforpligtelser, 11. finansielle aktiver og forpligtelser, 12. medarbejdergoder, 13. omregning af fremmed valuta, 14. regnskabsårets økonomiske resultat, grundlæggende fejl og ændringer i regnskabspraksis, 15. fremlæggelse af regnskabsmæssige forhold vedrørende afhængige parter.

⁽²³⁾ International Public Sector Accounting Standards (IPSAS) udsendt af Federation of Accountants (IFAC) eller, hvis der ikke findes en sådan, International Accounting Standards (IAS)/International Financial Reporting Standards (IFRS) udsendt af International Accounting Standards Board (IASB).

⁽²⁴⁾ I medfør af artikel 133, stk. 2, i finansforordningen kan de gældende regnskabsregler afvige fra de internationalt anerkendte standarder, der anvendes i den offentlige sektor, når den særlige karakter af Fællesskabernes virksomhed berettiger det.

⁽²⁵⁾ Jf. artikel 129 i finansforordningen af 25. juni 2002.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.26. Retten konstaterede, at disse fire regler på alle væsentlige punkter er i overensstemmelse med såvel finansforordningen som med International Public Sector Accounting Standards (IPSAS), for så vidt de dækkes af disse ⁽²⁶⁾. De forskellige områder, der er tale om, er imidlertid komplicerede, og man har til en vis grad opnået denne overensstemmelse ved at gøre de grundlæggende regler og den mere detaljerede regnskabsvejledning ret generel, og har derved overladt det til de forskellige generaldirektorater at fortolke bestemte elementer efter eget skøn (jf. punkt 1.32). Det er endvidere nødvendigt at præcisere behandlingen af garantier og forfinansiering (jf. punkt 1.33).

1.27. Instrukserne var endnu ikke færdige og godkendt, da revisionsarbejdet blev afsluttet (maj 2005). Det gælder f.eks. instruksen om cut off-proceduren, som for øjeblikket er under udarbejdelse. Det er vigtigt, at det defineres, hvilket regnskabsår de udløsende begivenheder henhører under, da dette har direkte indvirkning på transaktionernes opførelse i regnskaberne og på, om der gives et retvisende billede af den finansielle stilling.

Der er brug for supplerende data til åbningsbalancen

1.28. Kommissionen skal opstille regnskaberne for regnskabsåret 2005 i overensstemmelse med de nye regnskabsregler. Det betyder, at afslutningen af regnskaberne for regnskabsåret 2004 skal behandles igen, så åbningsbalancen for 2005 kan opstilles i overensstemmelse med de nye regnskabsregler. Nogle af de data, som skal bruges til åbningsbalancen, fremgår ikke af regnskaberne pr. afslutningen af regnskabsåret 2004. Disse data skal derfor identificeres ved hjælp af særlige procedurer og opføres i regnskaberne i 2005.

1.29. De følgende punkter omhandler de vigtigste elementer: forfinansieringer (forskud), som udgør et aktiv, regninger/betalingsanmodninger, som ikke var betalt pr. 31. december 2004, og som udgør et passiv, garantier, som vil blive opført i bilaget til balancen, og godkendelse af juridiske personer, som er en nødvendig betingelse for, at der kan foretages betalinger.

1.30. Det beløb for forskudsbetalinger, som skal opføres i regnskabet, anslås af Kommissionen til ca. 64 000 millioner euro. Fem generaldirektorater tegner sig for mere end 90 % af dette beløb: Generaldirektoratet for Regionalpolitik, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling, Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Generaldirektoratet for Forskning og Samarbejds-kontoret EuropeAid. Det blev derfor besluttet at koncentrere revisionen af udbetalte forskud og beslægtede spørgsmål som f.eks. garantier om disse fem generaldirektorater.

KOMMISSIONENS SVAR

1.26. De regnskabsregler, der er fastsat af Kommissionens regnskabsfører, er blevet drøftet i Udvalget for Regnskabsstandarder, og de er ifølge deres natur nødvendigvis mere generelle end specifikke. Det gælder også de internationale regnskabsregler, der er baseret på, dvs. International Accounting Standards/International Financial Reporting Standards (IAS/IFRS) samt International Public Sector Accounting Standards (IPSAS). Mere detaljerede instrukser kan ses i den regnskabsmanual og de regnskabsblade, der findes på Kommissionens websted. Disse regler skal obligatorisk anvendes af generaldirektoraterne.

1.27. Udfærdigelsen af sådanne instrukser er en løbende proces, og der er gjort store fremskridt siden afslutningen af Rettens revision. Instrukserne er blevet udarbejdet i god tid. Proceduren for adskillelse af regnskabsår (cut-off) blev forelagt og drøftet med generaldirektørerne i slutningen af juli og begyndelsen af august. Endelig blev instrukserne vedrørende adskillelse færdiggjort og sendt til generaldirektoraterne i midten af august. De blev også offentliggjort på det interne websted.

⁽²⁶⁾ For så vidt angår forfinansiering og unilaterale transaktioner (der ikke involverer en modydelse i form af levering af goder eller tjenesteydelser), som endnu ikke er dækket af IPSAS, forsøgte man at respektere ånden i IPSAS.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Forskud

1.31. Da revisionsarbejdet med henblik på denne årsberetning blev afsluttet i maj 2005, var ikke alle tekniske og konceptuelle spørgsmål blevet behandlet (jf. punkt 1.25-1.27). Endvidere var de beløb, der var indført i systemet, stadig foreløbige, da de endnu ikke var valideret af de anvisningsberettigede, og det resulterede i, at den endelige åbningsbalance for 2005 endnu ikke var til rådighed. Nøjagtige åbningsbalancer er en forudsætning for, at der kan opstilles regnskaber for 2005, som giver et retvisende billede.

1.32. Generaldirektoraterne anvender ikke samme procedurer for indregning, afslutning og værdiansættelse af forskudsbetalinger i det almindelige regnskab. Det kan indvirke på det beløb, der opføres, og dermed på de oplysninger, der gives om regnskabsperiodens økonomiske resultat ⁽²⁷⁾.

Garantier

1.33. For øjeblikket bibeholder alle generaldirektorater garantiene med den oprindelige nominelle værdi. Men når denne værdi bibeholdes, uden at der tages hensyn til en eventuel udbetaling i tilfælde af, at der opstår en begivenhed, der medfører et træk på garantien, betyder det, at det samlede beløb, garantierne dækker, er ansat for højt. Det vil derfor være nødvendigt at give supplerende oplysninger i de forklarende noter om eventualaktiver og -forpligtelser.

Fakturaer/betalingsanmodninger

1.34. Ligesom det var tilfældet i forbindelse med forskud (jf. punkt 1.31), var de data, der var indført i systemet for fakturaer/betalingsanmodninger, stadig foreløbige, da revisionsarbejdet vedrørende denne årsberetning blev afsluttet i maj 2005.

1.35. Rettens revision viste, at der var visse risici forbundet med de lokale systemer. Det konstateredes (f.eks. i Generaldirektoratet for Regionalpolitik), at de lokale systemer ikke regelmæssigt blev afstemt med ABAC for at få bekræftet, at dataene faktisk var blevet overført, og (som det var tilfældet i Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling) at visse beløb var blevet registreret mere end en gang og videreformidlet til det centrale system. Endvidere blev der påvist fejl, som skyldtes en misfortolkning af data (som det konstateredes i Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling), hvor enten omkostningsanmeldelsen eller den udestående forpligtelse — alt efter hvilket beløb der var det største — var blevet betragtet som faktura/betalingsanmodning og indført i det centrale system.

1.31. Se svarene til punkt 1.26-1.27.

Processen vedrørende opstilling af åbningsbalancer forventes afsluttet i god tid. Den første indlæsning af data i det nye system blev foretaget i den første uge af januar. Generaldirektoraterne har kontrolleret og korrigeret tallene, og de skal derefter formelt validere de endelige åbningsbalancer.

1.32. De mange forskellige typer af kontraktbetingelser kræver forskellige procedurer for clearing af forfinansieringsbeløbene. Opførelsen af forfinansiering i årsregnskabet vil afspejle den økonomiske realitet.

1.33. Alle garantier registreres i første instans med den nominelle værdi. Dette beløb vil kun blive nedsat, hvis den anvisningsberettigede har godkendt en nedsættelse af den stillede garanti. Både værdien af den modtagne garanti og det nuværende garanterede nettobeløb vil blive anført i noterne til årsregnskabet med anvendelse af oplysninger fra regnskabssystemet.

1.34. Se svaret til punkt 1.31.

1.35. De uoverensstemmelser, Retten har konstateret, er blevet gennemgået og korrigeret. Efter Rettens revision har hvert af generaldirektoraterne foretaget deres regnskabsafstemninger, og de skal derefter validere deres endelige åbningsbalancer.

Bemærkningerne vedrørende Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling kan føres tilbage til fejl, som blev korrigeret i maj 2005, og til vedtagelsen af en forsigtighedsbestemmelse vedrørende modtagne betalingsanmodninger. På grund af it-udbygninger i begyndelsen af 2005 blev den regelmæssige afstemning, som Generaldirektoratet for Regionalpolitik foretager af sit lokale system med ABAC-systemet, afbrudt.

⁽²⁷⁾ På dette stadium koncentrerer Retten sine kontrolundersøgelser om indregning og regnskabsafslutning af forfinansieringer som sådan. Forbundne aspekter som f.eks. vurdering af langfristede forfinansieringer (den aktuarmæssige metode), optjente renter og omregning af fremmed valuta vil blive behandlet på et senere tidspunkt. Hertil kommer, at tilsigtede regnskabskorrektioner med henblik på harmonisering af, hvad der skal forstås ved forfinansiering, stadig var under drøftelse på det tidspunkt, hvor revisionen blev foretaget (f.eks. korrektioner ved hjælp af hensættelser).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Juridiske personer

1.36. Fra og med 2005 kan en budgettransaktion kun gennemføres, hvis den har en reference til en juridisk person, som forinden er registreret og godkendt i det centrale fakturaregister (Legal Entity File, LEF). LEF er normalt et lavrisikoområde, eftersom en fejl her blokerer for enhver betaling. Før betalingsprocessen kan videreføres, skal LEF-posteringerne korrigeres og valideres.

1.37. Af de fem reviderede generaldirektorater var det kun Samarbejdskontoret EuropeAid, som havde alvorlige problemer med godkendelse af juridiske personer, hvilket skyldtes aktivitetens art, fordi det ikke altid var muligt at få den nødvendige dokumentation (kontrahenter fra hele verden, som er underlagt forskellige retsregler med deraf følgende forskelle vedrørende bankprocedurer, momsbehandling, selskabsregister mv.).

Godkendelse af lokale systemer

1.38. Regnskabsføreren skal efterprøve og godkende, at de lokale systemer er i stand til at levere data til det centrale system, som er i overensstemmelse med de nye regnskabsregler ⁽²⁸⁾. Når denne procedure er gennemført, må det centrale system ikke længere acceptere data fra ikke-godkendte lokale systemer.

1.39. Godkendelsen gennemføres i to faser. I første fase var kontrolundersøgelserne udelukkende baseret på ledelseserklæringer. Det var oprindelig meningen, at der skulle foreligge en sammenfattende rapport ved udgangen af december 2004, men de 40 enkeltrapporter og den endelige sammenfattende rapport forelå først i februar 2005.

1.40. Regnskabsføreren har gennemgået alle 40 systemer. I fem systemer ⁽²⁹⁾ identificeredes der nogle risici, og tre andre systemer ⁽³⁰⁾ blev vurderet som havende alvorlige problemer. Men da der ikke kunne foretages ændringer på kort sigt, blev disse systemer fortsat anvendt i 2005.

1.37. Der er truffet foranstaltninger for at løse de særlige problemer, som det pågældende generaldirektorat har været stillet over for. Disse problemer skulle derfor ikke kunne forekomme igen.

1.39. Den endelige rapport blev vedtaget i slutningen af februar 2005, efter at Generaldirektoratet for Budget havde inkorporeret de kommentarer, det havde modtaget fra samtlige generaldirektorater. Den endelige version omfattede en general evaluering af valideringsprocessen i 2004, samt individuelle evalueringer af de 40 generaldirektorater.

1.40. Med hensyn til de fem systemer, hvor der var tale om risiko, konkluderede rapporterne, at disse risici ikke i øjeblikket påvirker systemernes evne til at formidle data til institutionens regnskaber eller til at bekræfte dataene i de pågældende regnskaber.

Som en del af det opfølgningsarbejde, der skal foretages i 2005, vil der blive foretaget en dybtgående undersøgelse af 13 generaldirektorater og kontorer. Undersøgelsen omfatter også det generaldirektorat, som Retten nævner, samt fem af de større generaldirektorater ⁽¹⁾. Dette arbejde er allerede påbegyndt, og det vil fortsætte indtil årets udgang. Der vil blive udsendt foreløbige rapporter om valideringen af disse 13 generaldirektoraters lokale systemer inden udgangen af 2005.

⁽²⁸⁾ I artikel 61, stk. 1, litra e), i finansforordningen hedder det, at regnskabsføreren har ansvaret for »udformning og godkendelse af regnskabssystemer og, når det er relevant, godkendelse af de systemer, som den anvisningsberettigede har udformet med henblik på at levere eller dokumentere regnskabsmæssige oplysninger«. I den tilsvarende artikel 57 i gennemførelsesbestemmelserne hedder det: »Når finansielle forvaltningssystemer, som er udformet af den anvisningsberettigede, overfører data til institutionens regnskaber, eller når de anvendes til at begrunde data i disse regnskaber, skal regnskabsføreren godkende installationen eller ændringen af sådanne systemer.«

⁽²⁹⁾ Generaldirektoratet for Informationsteknologi, Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur, Generaldirektoratet for Humanitær Bistand samt Samarbejdskontoret EuropeAid og De Europæiske Fællesskabers Kontor for Personaleudvælgelse.

⁽³⁰⁾ Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser, Forvaltnings- og Lønbetalingskontoret og Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.

⁽¹⁾ GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling, GD for Regionalpolitik, GD for Forskning, GD for Presse og Kommunikation.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.41. I de nuværende godkendelsesprocedurer er der ingen mekanisme, som kan sikre, at regnskabsføreren informeres om ændringer i de lokale systemer, der i henhold til finansforordningens artikel 61 indebærer, at regnskabsføreren skal give en ny godkendelse.

1.42. I den anden godkendelsesfase (som stadig er planlagt til at skulle begynde i 2005) vil der blive udført dybtgående kontrolundersøgelser med henblik på at sikre, at dataene er af tilstrækkelig god kvalitet, og for at bekræfte resultaterne af den første fase. Kravene i artikel 61 vil først være opfyldt, når regnskabsføreren foretager den endelige godkendelse af de lokale systemer på grundlag af resultaterne af disse kontrolundersøgelser.

Vurdering af de fremskridt, der er gjort

1.43. Moderniseringen af regnskabssystemet skulle planlægges og gennemføres inden for den tidsramme, der er sat i finansforordningen. Erfaringerne fra andre offentlige administrationer, der har gennemført lignende reformer⁽³¹⁾, viser, at et projekt af denne størrelsesorden er forbundet med mange forskellige problemer, som forsinker en gnidningsløs gennemførelse af det. Set på den baggrund har Kommissionen gjort betydelige fremskridt i arbejdet med at indføre periodiseret regnskabsføring.

1.44. Men som Retten allerede har bemærket i tidligere årsberetninger⁽³²⁾, er den tidsplan, der er fastsat for de nødvendige tilpasninger og godkendelser, meget ambitiøs. Efter planen skulle åbningsbalancen opstilles ved udgangen af 2004, men midt i 2005 var den endnu ikke udarbejdet.

1.45. Der skal gøres yderligere fremskridt, eftersom de tal, der skal bruges til opstillingen af åbningsbalancen for 2005, endnu ikke er valideret af Kommissionens anvisningsberettigede. Hertil kommer, at de eksisterende regler endnu ikke dækker alle aspekter fuldt ud, og at de berørte tjenester ikke fortolker instrukserne ens. Regnskabsføreren bør træffe de fornødne foranstaltninger til at sikre sammenhæng og overensstemmelse, så de finansielle oplysninger, der forelægges, giver et retvisende billede. Hvis Kommissionen ikke reagerer i tide, vil de mangler, som Retten har påvist, kunne komme til at indvirke på rigtigheden af årsregnskab for 2005.

KOMMISSIONENS SVAR

1.41. Generaldirektoratet for Budget vil fastlægge en procedure for underretning om ændringer af de lokale systemer inden udgangen af 2005, baseret på de erfaringer, der opnås gennem valideringsprocessen.

1.42. Der er rent faktisk forudset yderligere godkendelser af de lokale systemer i løbet af 2005. Der blev først fremsendt individuelle spørgeskemaer om opfølgning til de 40 generaldirektorater og tjenester, og svarene blev modtaget inden for den fastsatte frist, dvs. inden udgangen af juni 2005. Der er udarbejdet en situationsrapport, som dækker 27 generaldirektorater, for hvilke der ikke er konstateret nogen problemer af betydning. Situationsrapporten er nu fremsendt til regnskabsføreren, og den vil senere blive fremsendt til Retten.

1.44. Moderniseringsprojektet indebar at det nye system skulle være på plads i januar 2005, og denne frist er blevet overholdt. Den 1. januar 2005 overgik Kommissionen fra kontantregnskaber til periodiserede regnskaber. Kommissionen mener, at åbningsbalancerne vil blive opstillet i god tid.

1.45. Det periodiserede regnskabssystem vil fortsat blive udviklet og forbedret i 2005 og 2006. Moderniseringsprojektet har generelt overholdt de målsætninger, der blev fastsat for de første 8 måneder af 2005. Alle tjenester har gjort en stor indsats for at udarbejde de data, der er nødvendige for anvendelsen af periodiserede regnskaber, og for at foretage de nødvendige tilpasninger til de lokale systemer, således at transaktionerne kan bogføres korrekt i det nye system.

Kommissionen har, ligesom gennem hele moderniseringsprojektet, til hensigt at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at arbejdet afsluttes.

⁽³¹⁾ For eksempel i De Forenede Nationers hovedsæde eller i Frankrig, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

⁽³²⁾ Jf. punkt 1.8 i Rettens årsberetning for 2002 og punkt 1.25 i årsberetningen for 2003.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

Rettens DAS-metode

1.46. Under hensyntagen til kravene i artikel 248, stk. 1, i traktaten, til det ændrede revisionsmiljø (som er yderst komplekst og har ændret sig grundlæggende på grund af den finansielle reform af Kommissionen) og til forventningerne hos DAS-»brugerne« (dvs. dechargemyndigheden) har Retten besluttet, at dens revisionspåtegning skal være baseret på en konsolidering af de specifikke vurderinger vedrørende egne indtægter og de seks operationelle udgiftsområder i de finansielle overslag for 2000-2006 ⁽³³⁾. Disse specifikke vurderinger, som skal give dechargemyndigheden mulighed for at kontrollere kvaliteten af forvaltningen af midlerne på hvert af de større områder, hvor Fællesskabet intervenserer ⁽³⁴⁾, er baseret på fire beviskilder:

- a) en undersøgelse af den måde, overvågnings- og kontrolsystemerne fungerer på både i Fællesskabets institutioner og i medlemsstaterne og i tredjelande
- b) kontrol af stikprøver af transaktioner fra hvert af de større områder, hvor transaktionerne kontrolleres helt ned til den endelige modtager
- c) en analyse af generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer og de procedurer, der er fulgt ved udarbejdelsen af dem
- d) hvor det var muligt, en undersøgelse af arbejde udført af andre revisorer, som er uafhængige i forhold til Fællesskabets forvaltningsprocedurer.

1.47. Formålet med revisionen af overvågnings- og kontrolsystemer er at vurdere, i hvilken udstrækning disse systemer er i stand til at styre risiciene med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Sigtet med kontrollen af transaktioner er at tilvejebringe direkte bevis for så vidt angår lovlighed og formel rigtighed og at få kendskab til, hvor de konstaterede fejl er opstået, hvor stor fejlfrekvensen er, hvilken type fejl der er tale om, og hvor stor indvirkning de har. Resultaterne af transaktionstestene supplerer og bidrager til konklusionerne

1.47. Kommissionen påskønner Rettens vurdering af, i hvilket omfang overvågnings- og kontrolsystemerne indvirker på risikoen for uregelmæssigheder i forbindelse med de underliggende transaktioner, og den vil bestræbe sig på at forbedre systemerne på de punkter, hvor Retten konstaterer svagheder. Ligeledes de steder, hvor Rettens undersøgelser af transaktioner viser, at overvågnings- og kontrolsystemerne ikke fungerer efter hensigten, vil Kommissionen bestræbe sig på at imødegå manglerne og afbøde enhver skade, der måtte være tilføjet Fællesskabets budget.

⁽³³⁾ Landbrug, strukturforanstaltninger, interne politikker, foranstaltninger udadtil, administrative udgifter og førtiltrædelsesstrategi.

⁽³⁴⁾ For udgifternes vedkommende skelner finansforordningen mellem følgende tilfælde (artikel 53): Kommissionen gennemfører budgettet centralt (administrative udgifter og interne politikker), Kommissionen deler forvaltningen af transaktionerne med de nationale myndigheder i medlemsstaterne (EUGFL, Garantisektionen, og strukturfondene), Kommissionen decentraliserer gennemførelsen af bestemte aspekter ved aktionerne til modtagerlandene efter først at have foretaget forudgående kontrol (førtiltrædelsesstrategi), og Kommissionen kan forvalte bestemte aktioner sammen med internationale organisationer (jf. Rettens årsberetning for regnskabsåret 2003, punkt 1.57).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

om systemerne. Oplysningerne fra begge kilder bruges ved udarbejdelsen af anbefalinger til korrigerende foranstaltninger. I overensstemmelse med internationale revisionsstandarder tager Retten også hensyn til de »ledelseserklæringer«, der indgår i generaldirektøernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer og i sammenfatningen af dem, som er vedtaget af Kommissionen. Endvidere gennemgår Retten det arbejde, der er udført af andre revisorer⁽³⁵⁾, for at bedømme dets mulige relevans for de specifikke vurderinger.

Resultaterne af DAS-revisionen vedrørende 2004

Der skal arbejdes på at gøre overvågnings- og kontrolsystemerne effektive

1.48. De konklusioner, der kan drages af de specifikke vurderinger vedrørende de forskellige til rådighed værende DAS-kilder, stemmer i vid udstrækning overens. På områder, hvor der er overvågnings- og kontrolsystemer, som i henhold til Rettens revision sikrer en tilstrækkelig risikostyring, peger resultaterne af Rettens substanstest i retning af, at der kun er tale om forhold, der ikke indvirker væsentligt på de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, og Rettens vurdering af generaldirektøernes og de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes⁽³⁶⁾ erklæringer bekræftede, at disse kun havde måttet tage mindre eller ingen forbehold (jf. punkt 3.52-3.55, 8.31-8.32 og 8.36-8.37, 9.13 og 9.26-9.28).

1.49. På områder, hvor der nok er indført overvågnings- og kontrolsystemer, men hvor deres effektivitet med hensyn til at styre den iboende risiko efter Rettens vurdering bør forbedres, peger resultaterne af Rettens substanstest i retning af, at der er forhold, som indvirker væsentligt på de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (jf. punkt 4.55-4.62, 5.47-5.50, 6.46 og 7.39-7.40). Hertil kommer, at Rettens vurdering af generaldirektøernes erklæringer bekræftede, at der enten var taget store forbehold eller, at der efter Rettens mening burde have været gjort det. Det viser, at ledelsen selv fortsat skal arbejde på at sikre en tilstrækkelig styring af risikoen med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (jf. **tabel 1.2**).

1.49. Som Kommissionen har anført i sine svar til de punkter, Retten refererer til, mener den, at generaldirektøerne har haft en rimelig sikkerhed for, at de etablerede overvågnings- og kontrolsystemer er tilstrækkelige til at imødegå risikoen for fejl og uregelmæssigheder i de underliggende transaktioner. Når der opstår betydelige risici, er EU-budgettet beskyttet gennem inddrivelse hos de berørte modtagere eller, hvis der er tale om delt forvaltning, hos de berørte medlemsstater. Kommissionen arbejder løbende på at forbedre systemerne, senest gennem en analyse af forskellene mellem dens nuværende systemer og de systemer, som ECA anbefaler i sin udtalelse nr. 2/2004, og gennem sine forslag til lovgivning med henblik på de finansielle overslag for 2007-2013.

⁽³⁵⁾ Med andre revisorer menes enhver offentlig eller privat person, som er blevet bedt om at give en revisors vurdering af foranstaltninger, som helt eller delvist finansieres af fællesskabsbudgettet, men som ikke skal gøre det i henhold til en fællesskabsforordning.

⁽³⁶⁾ For nogle institutioners vedkommende (Domstolen og Regionsudvalget) kunne Retten ikke tage den årlige aktivitetsrapport i betragtning, fordi den endnu ikke var udarbejdet ved afslutningen af Rettens revision (jf. punkt 9.13).

Tabel 1.2 — Rettens opfølgning af generaldirektøernes forbehold i 2003 og 2004, fordelt på de finansielle overslag

Område	Generaldirektøernes vigtigste forbehold	2003	2004	Retten oplættelse af, hvordan disse forbehold indvirker på generaldirek- torenes erklæring (!)		Udvikling (*)	Andre svagheder konstateret under Retten revision	2003	2004	Erklæringernes indhold (!)		Udvikling (*)	Relevans for Retten konklusioner (!)		Udvikling (*)		
										2003	2004		2003	2004		2003	2004
Egne indtægter	— Overvågning af gennemførelsen af præferenceraffal- terne	x		{	B	A	+	{	{	A	A	=	A	A	+		
	— Import af Basmati-ris	x															
	— »Hilton-oksekod«	x	x														
Den Fælles andbrugs- politik	— Det Internationale Olivenoleråd	x		{				{	{								
	— IFKS i Grækenland	x	x		B	B	+				C	B	+	C	C	+	
Strukturfor- anstaltninger	— EUGFL, Udviklingssektionen: forvaltnings- og kon- trollsystemerne i medlemsstaterne (2000/2006)	x	x	{				{	{								
	— ESF: adskillige forvaltnings- og kontrolsystemer i medlemsstaterne (2000/2006)	x	x														
	— FIUF: forvaltnings- og kontrolsystemerne i med- lemsstaterne (2000/2006)	x	x														
	— EFRU: forvaltnings- og kontrolsystemerne (2000/2006)	x	x														
	— Urban og Interreg: forvaltnings- og kontrolsysteme- meme (2000/2006)	x	(Græken- land og Spa- nien)														
	— Samhørighedsfonden: forvaltnings- og kontrolsysteme- meme (2000/2006)	x	x														

Område	Generaldirektørens vigtigste forbehold	2003	2004	Retten opfattelse af, hvordan disse forbehold indvirker på generaldirek- tørens erklæring ⁽¹⁾		Udvikling ⁽⁴⁾	Andre svagheder konstateret under Retten revision	2003	2004	Erklæringernes indhold ⁽²⁾		Udvikling ⁽⁴⁾	Relevans for Retten konklusioner ⁽³⁾		Udvikling ⁽⁴⁾
				2003	2004					2003	2004		2003	2004	
Interne politikker, inklusive forskning	— Forudgående kontrol i forbindelse med indirekte centraliseret forvaltning (artikel 35 i gennemførelsesbestemmelserne til FIFO)	x					— Risici forbundet med, at fristen for betalinger på forskningsområdet systematisk overskrides	x							
	— Stedlig kontrol	x	x				— Forudgående kontrol i forbindelse med indirekte centraliseret forvaltning (artikel 35 i gennemførelsesbestemmelserne til FIFO) (jf. punkt 6.39)		x	B	B	+	B	B	+
	— Fejlfrekvens (støtteberettigelse) i omkostningsanmeldelserne vedrørende forskningskontrakter	x	x			=	— Fejlfrekvens på området offentlig sundhed (jf. punkt 6.39)		x						
	— Svagheder i Den Europæiske Flygtningefonds forvaltningssystem i Det Forenede Kongerige og i Luxembourg		x												
Foranstaltninger udatit	— Partnerskab med en ikke-statslig organisation	x					— Systemerne til overvågning og kontrol af, om de underliggende transaktioner, som de gennemførende organisationer er ansvarlige for, er lovlige og formelt rigtige, skal forbedres yderligere, før de vil være fuldt operationelle (jf. punkt 7.40)	x	x						
	— En humanitær organisation havde ikke overholdt procedurene for indgåelse af kontrakter		x												
Fortilrædelsesstrategi	— ISPA: forvaltnings- og kontrolsystemerne	x	x			A	— Risiko for, at nogle af kandidatlandene ikke kan opfylde deres forpligtelser med hensyn til medfinansiering	x		C	B	+	C	C	+
	— Phare: Iboende risici i de decentraliserede systemer, mangler i revisionen af systemer og transaktioner	x	(Rumænien) x (Rumænien og Bulgarien)			B									
Administrationsudgifter	— Implementeringen af de interne kontrolstandarder i EU's delegationer	x	x	A		A	/			B	A	+	B	A	+

Forklarende tekst:

- (1) De vigtigste forbeholds indvirkning på generaldirektørens erklæring.
A: rimelig sikkerhed — uden forbehold — for, at de interne kontrolsystemer sikrer de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.
B: rimelig sikkerhed — med forbehold — for, at de interne kontrolsystemer sikrer de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (fej $< 2\%$ eller systemsvagheder, hvis finansielle indvirkning $< 10\%$ af det pågældende budget).
C: ingen sikkerhed (fej $> 2\%$ eller systemsvagheder $> 10\%$ af det pågældende budget)
- (2) Erklæringens indhold:
A: klart og utvetydigt.
B: uenighed.
C: væsentlige uenigheder, eller forbeholdene ikke dokumenteret godt nok (for eksempel: problemerne vedrørende delt forvaltning ikke taget i betragtning, forbeholdet dækker det foreslåede regnskabsår, forbeholdet ikke kvantificeret, oplysningerne kan ikke bruges).
- (3) Erklæringens relevans for Retten revisionskonklusioner:
A: tilstrækkelig som bevis for Retten konklusioner.
B: tilstrækkelig som bevis for Retten konklusioner efter korrektioner.
C: utilstrækkelig som bevis for Retten konklusioner (f.eks. fordi oplysningerne er uegnede eller utilstrækkelige).
- (4) Udvikling:
+ forbedring
= ingen ændring
- tilbagegang

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen mener ikke, at der burde have været fremsat yderligere forbehold, som anført i kolonnen »Andre svagheder konstateret under Rettens revision« i tabel 1.2. Hver af sagerne vedrører spørgsmål, som var kendt af den ansvarlige tjeneste, og for hvilke der var truffet foranstaltninger til beskyttelse af EU's budget, eller som ikke indebar nogen betydelig finansiel risiko (se svarene til punkt 4.58, 5.45, 6.39 og 7.40).

Hvad angår Rettens vurderinger i kolonnen »Relevans for Rettens konklusioner« i tabel 1.2, mener Kommissionen, at de årlige aktivitetsrapporter og de årlige angivelser — takket være dens arbejde med at forbedre angivelsernes indhold og dens kontrol af, at de normer, angivelserne er baseret på, overholdes — er blevet et effektivt forvaltningsredskab og en pålidelig indikator for de resultater, den har opnået, og for dens strategi med henblik på at imødegå de konstaterede risici. Retten kan således bruge de nævnte dokumenter som grundlag for sin revisionserklæring. Kommissionen vil dog fortsætte med at udbygge informationerne i disse dokumenter, således at Retten i endnu højere grad kan drage nytte af dem til støtte for dens revisionserklæring.

Kommissionen vil gerne underrettes om, hvilke yderligere oplysninger, Retten ønsker, således at den kan forbedre sin vurdering af revisionserklæringens relevans for de tre budgetområder landbrug, strukturforanstaltninger og foranstaltninger udadtil for så vidt angår regnskabsåret 2004.

1.50. I sine årsberetninger, navnlig efter at hvidbogen om reformen af Kommissionen blev udsendt i april 2000 ⁽³⁷⁾, har Retten erkendt, at der er sket fremskridt, for så vidt angår forbedringen af overvågnings- og kontrolsystemernes udformning, implementering og funktion, navnlig på Kommissionens niveau (jf. punkt 1.71-1.83). Denne udvikling har fundet sted samtidig med, at der, hvad angår gennemførelsen af EU's budget, er sket en ændring i den administrative kultur. Mens det tidligere primært var budgetgennemførelsen, der var i fokus, har kontrol- og revisionsaspekter nu fået tillagt større betydning. Der lægges endvidere mere vægt på governance-spørgsmål (jf. punkt 1.55-1.70). Rettens revision viser imidlertid, at der skal gøres en yderligere indsats — på nogle områder i større grad end på andre — for at sikre, at overvågnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, navnlig i medlemsstaterne (jf. punkt 3.54-3.55, 4.55-4.62, 5.47-5.50, 6.42-6.45, 7.39-7.40, 8.37 og 9.26-9.28).

1.50. Kommissionen noterer sig Rettens positive vurdering af de fremskridt, der er gjort siden iværksættelsen af reformen, når det gælder kontrolsystemer og administrativ kultur.

Kommissionen erkender, at det stadig er muligt at foretage forbedringer, når det drejer sig om intern kontrol. Som det fremgår af Kommissionens svar på Rettens bemærkninger i de pågældende kapitler i beretningen, gøres der en yderligere indsats især via foranstaltninger, der skal sikre, at de vigtigste kontrolforanstaltninger fra medlemsstaternes side er gennemført korrekt.

Det er desuden en understregning af Kommissionens engagement, at den i øjeblikket er ved at etablere et integreret internt kontrolsystem, som ligger på linje med de principper, Retten har anført i sin udtalelse nr. 2/2004 om »én enkelt revisionsmodel«.

⁽³⁷⁾ I januar 2000 bad Europa-Parlamentet Kommissionen om at strømline sin forvaltning, og den 5. april 2000 forelagde Kommissionen en hvidbog med titlen »Reformen af Kommissionen« (KOM(2000) 200).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Der bør udvikles indikatorer til vurdering af fremskridt

1.51. Det er nødvendigt med omhyggelig overvågning, hvis man skal kunne vurdere, om de styrkede overvågnings- og kontrolsystemer sikrer tilstrækkelig risikostyring. Det er især vigtigt, når man tager alle relevante ændringer i revisionsmiljøet i betragtning (udvidelsen, reformerne af de forskellige politikker, ændringerne i de administrative strukturer).

1.52. Ledelsen har ansvaret for at udvikle de nødvendige indikatorer ⁽³⁸⁾. Derfor bør Kommissionen sørge for, at overvågnings- og kontrolsystemerne konsekvent og i rette tid giver nøjagtige og tilstrækkelige oplysninger om udførelsen af de centrale kontroller, og om disse fungerer effektivt, og om frekvensen, arten og indvirkningen af de fejl i de underliggende transaktioner, som ikke forebygges, opdages og korrigeres. Retten vil så kunne evaluere og fremsætte bemærkninger om korrektheden af Kommissionens og medlemsstaternes oplysninger og evaluere de opnåede fremskridt ⁽³⁹⁾.

1.53. Rettens revisioner viser, at Kommissionens indikatorer stadig ikke er designet godt nok, og at de ikke anvendes tilstrækkeligt ⁽⁴⁰⁾ til, at man kontinuerligt kan kontrollere de interne kontrolsystemers kvalitet og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (jf. punkt 1.61) ⁽⁴¹⁾.

1.52. Udarbejdelsen af statistiske indikatorer vil ikke nødvendigvis være tilpasset det skiftende forvaltnings- og kontrolmiljø i Kommissionen. Med henblik på iværksættelsen af en køreplan for en integreret kontrolstruktur (KOM(2005) 252/4 af 15. juni 2005) er der udarbejdet en rapport om evaluering af forskellene mellem den interne kontrolstruktur i Kommissionens tjenester og de kontrolprincipper, der er fastslået i Rettens udtalelse nr. 2/2004 om en struktur for intern kontrol i Fællesskabet. Det konstateres heri, at udarbejdelsen af samlede fejlreger for Kommissionens politikker ikke altid vil være hensigtsmæssig, eftersom programmerne ofte er forskelligartede og flerårige. Det vil være mere hensigtsmæssigt, hvis hvert generaldirektorat definerer sin kontrolstrategi (især for efterfølgende kontrol), sine målintikatorer og deres ønskede udvikling over tiden. Kommissionen erkender, at denne proces, som allerede blev indledt i 2003, kunne være mere formaliseret i tjenesterne.

Den interne controls effektivitet afhænger i vid udstrækning af, at der foretages kvalitative vurderinger ved hjælp af værktøjer, som ikke altid blot kan være indikatorer.

1.53. Kommissionen råder allerede over overvågningsindikatorer svarende til dem, der anvendes af Retten (se fodnote 44): opfølgning af gennemførelsen af minimumsstandarder for intern kontrol gennem oversigtsrapporter om intern kontrol, opfølgning af reformens aktionspunkter og af generaldirektøernes forbehold gennem situationsrapporter om reformen og sammenfatningen af de årlige aktivitetsrapporter samt opfølgning af DAS-bemærkningerne i forbindelse med bl.a. decharge-opfølgningen. Kommissionen erkender, at det ville være muligt at udvikle yderligere indikatorer, hvilket den vil foreslå bl.a. i forbindelse med sin strategi for risikoforvaltning.

I sammenfatningen har Kommissionen også forpligtet sig til at analysere de eksisterende indikatorer, bl.a. gennem en peer review efter »familier« med det formål at undersøge, med hvilke midler man kan gøre disse forvaltningsværktøjer mere operationelle.

⁽³⁸⁾ Jf. INTOSAI — Revisionsnormerne, Kapitel 1, punkt 1.0.6 d): »Development of adequate information [...] and reporting systems [...] will facilitate the accountability process. Management is responsible for correctness and sufficiency of the form and content of financial reports and other information.« (Udvikling af hensigtsmæssige informations- og rapporteringssystemer vil gøre regnskabsaflæggesprocessen nemmere. Ledelsen er ansvarlig for, at regnskaberne og andre oplysninger er korrekte og fyldestgørende både med hensyn til form og indhold). Retten mener, at indikatorer indgår i, hvad der skal forstås ved »adequate information«.

⁽³⁹⁾ Denne fremgangsmåde, som Europa-Parlamentet foreslog i decharge-beslutningen for 2003 (jf. punkt 65 og 66), vil gøre det muligt at imødekomme dechargemyndighedens henstillinger.

⁽⁴⁰⁾ Rettens årsberetning for regnskabsåret 2002, punkt 1.68-1.74, og årsberetningen for 2003, punkt 1.85-1.87.

⁽⁴¹⁾ Retten har udviklet sine egne overvågningselementer vedrørende gennemførelsen af de aktioner, der er planlagt i hvidbogen om reformen eller i handlingsplanerne i de sammenfattende rapporter, implementeringen af de interne kontrolstandarder, opfølgningen af forbehold og bemærkninger vedrørende DAS, opfølgningen af generaldirektøernes forbehold, vurdering af udførelsen af de centrale kontroller mv.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

*Kommissionens interne kontrolsystem***Revisionens omfang**

1.54. Retten har gennemgået Kommissionens interne kontrolsystem på de forskellige forvaltningsområder (jf. artikel 53 i finansforordningen) og vurderet, hvilken garanti det giver for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Retten har for det første undersøgt, i hvilken udstrækning ledelseserklæringerne i generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer og i Kommissionens sammenfatning af dem bekræftes af Rettens revisionsresultater og om nødvendigt vil kunne tages i betragtning med henblik på DAS. For det andet har Retten undersøgt de fremskridt, der er gjort med hensyn til implementeringen af de centrale elementer i Kommissionens interne kontrol (de interne kontrolstandarder og de handlingsplaner, der er vedføjet som bilag til aktivitetsrapporterne for 2003 og sammenfatningen af dem), og vurderet, hvor effektive de indførte procedurer og de udviklede værktøjer er.

Kommissionens ledelseserklæringer*Den sammenfattende rapport for 2004*

1.55. I sammenfatningen af de årlige aktivitetsrapporter for 2004 ⁽⁴²⁾ har Kommissionen igen bestræbt sig på at sikre større klarhed og åbenhed under opfyldelsen af sin pligt til at aflægge regnskab for forvaltningen, og den har besluttet at træffe passende foranstaltninger vedrørende en række tværgående (horisontale) temaer ⁽⁴³⁾.

1.56. Vurderingen af Kommissionens interne kontrolsystem i sammenfatningen stemmer generelt overens med Rettens analyse. I nogle tilfælde viser Rettens revisionsresultater imidlertid, at der bør træffes yderligere foranstaltninger, hvis situationen skal blive så »generelt tilfredsstillende«, som der gives udtryk for i sammenfatningen for 2004 (modernisering af regnskabssystemet, jf. punkt 1.21-1.45, indikatorer til vurdering af fremskridt, jf. punkt 1.51-1.53, generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer, jf. punkt 1.59-1.70 og handlingsplaner, jf. punkt 1.72-1.74).

1.56. I sammenfatningen for 2004 tager Kommissionen ad notam, at de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har været i stand til at yde den krævede sikkerhed.

I en proces med løbende forbedringer har Kommissionen fastsat en række målsætninger vedrørende tværgående spørgsmål, der er af afgørende betydning for forvaltningens kvalitet. Gennem en integreret kontrolstruktur, godkendelse af regnskabernes fuldstændighed, sammenhæng og pålidelighed, styrkelse af processen med forelæggelse af årlige aktivitetsrapporter og en fælles metode for risikoforvaltning har Kommissionen til hensigt at foretage de forbedringer, som reformen giver mulighed for.

⁽⁴²⁾ Meddelelse fra Kommissionen, Sammenfatning for 2004 (KOM(2005) 256 af 15.6.2005).

⁽⁴³⁾ Den nye horisontale handlingsplan omfatter 12 foranstaltninger relateret til følgende områder: governance-spørgsmål, aktivitetsbaseret management, finansiel forvaltning og regnskabsaflæggelse samt menneskelige ressourcer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.57. I dechargebeslutningen for 2003 henstillede Europa-Parlamentet til Kommissionen at ændre sammenfatningen til en konsolideret revisionserklæring om den finansielle forvaltning og kontrol som helhed, men Kommissionen forklarede, at sammenfatningen er en handling, hvorigennem den ved at analysere de årlige aktivitetsrapporter udøver et politisk ansvar. Kommissionen følger metoden med uddelegering af forvaltningsopgaver og giver ikke yderligere sikkerhed, da den mener, at det allerede gøres i generaldirektørernes erklæringer. Retten anbefaler, at Kommissionen som institution påtager sig ansvaret for budgetgennemførelsen som fastsat i traktaten (artikel 274) og angiver, at erklæringerne fra de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede er udtryk for dens egen stillingtagen (jf. Rettens årsberetning for regnskabsåret 2003, punkt 1.58-1.60).

1.58. Sammenfatningen udgør en referenceramme for Kommissionen, hvis sigte på mellemlang sigt er at opnå en revisionserklæring fra Revisionsretten, som kun indeholder marginale forbehold. Retten noterer sig, at Kommissionens strategi betyder en kvalitativ ændring, fordi Kommissionen ikke vil søge at opnå yderligere forbedringer ved at iværksætte en ny reform, men ved at udvikle de eksisterende systemers potentiale fuldt ud og koncentrere sig om følgende områder:

- a) fremme af Kommissionens kontrollerbarhed ved hjælp af revisionserklæringer fra generaldirektørerne samt periodiserede regnskaber underskrevet af regnskabsføreren
- b) en mere effektiv forvaltning ved hjælp af effektive overvågnings- og kontrolsystemer og solid daglig forvaltning, hvori risikoforvaltningsdimensionen er integreret
- c) styrkelse af Kommissionens ansvar og overvågningskapacitet gennem en integreret intern kontrolramme (jf. punkt 1.84-1.86).

Generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer for regnskabsåret 2004

Bedre retningslinjer

1.59. De centrale tjenestegrene i Kommissionen (Generalsekretariatet, Generaldirektoratet for Budget og Generaldirektoratet for Personale og Administration) har på grundlag af erfaringerne fra de foregående år udarbejdet et sæt almindelige retningslinjer for de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer. Disse retningslinjer er dels blevet brugt som en rundskrivelse om regnskabsåret 2004 ⁽⁴⁴⁾ og vil dels kunne anvendes som reference for kommende regnskabsår.

1.57. Ligesom de foregående år har Kommissionen med vedtagelsen af sammenfatningen af aktivitetsrapporterne for 2004 gjort status over forvaltningen i dens tjenester og imødegået de store tværgående spørgsmål, som tjenesterne rejser i deres årlige aktivitetsrapporter.

At kræve en konsolideret revisionserklæring på kommissionsniveau ville være i modstrid med den reform af den finansielle forvaltning, der er indledt siden 2000, og som tager sigte på at ansvarliggøre de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede. Med sammenfatningen overholder Kommissionen ikke desto mindre sine politiske forpligtelser, idet den analyserer de årlige aktivitetsrapporter og udtaler sig om de store tværgående spørgsmål, herunder de problemer, der skal løses på kommissionsniveau.

⁽⁴⁴⁾ Note til generaldirektørerne og afdelingslederne: Circular on the annual activity reports for year 2004 (SEC(2004) 1562 af 3.12.2004).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.60. Retten har noteret sig, at retningslinjernes kvalitet sammenlignet med 2003 er blevet bedre, særlig for så vidt angår følgende aspekter, som er forbundet med lovlighed og formel rigtighed:

- a) Overvågningen af aktionerne skal integreres i risikoforvaltningen og vurderingen af den interne kontrol.
- b) For så vidt angår politikkerne på områder med delt forvaltning skal der redegøres for forbindelserne mellem de systemer, som Kommissionen er ansvarlig for, og dem, som medlemsstaterne har ansvaret for.
- c) For alle forvaltningsmodeller undtagen centraliseret forvaltning skal der gøres opmærksom på, om de svagheder, der har givet anledning til et forbehold, kan tilskrives Kommissionen og/eller tredjepart.
- d) Der skal drages konklusioner om forbeholdenes samlede indvirkning på erklæringerne.

1.61. På trods af de konstaterede fremskridt er der stadig mulighed for forbedringer, det gælder navnlig opstilling af indikatorer med direkte forbindelse til lovlighed og formel rigtighed (jf. punkt 1.51-1.53).

1.62. For så vidt angår systemsvaghedernes væsentlighed og deres indvirkning på den rimelige forvisning, der gives udtryk for i generaldirektørens erklæring, henviser rundskrivelsen fra 2004 til de grundlæggende principper, som allerede var blevet vedtaget i januar 2003 ⁽⁴⁵⁾. Vanskelighederne ved at anvende de foreslåede kriterier er blevet behandlet i en peer review-proces, hvorunder man gennemgik de forbehold, generaldirektørerne havde tænkt sig at tage, og især beskæftigede sig med:

- a) forbeholdenes rækkevidde, væsentlighed og konsekvens ⁽⁴⁶⁾

⁽⁴⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen: 2002-gennemgang af implementeringen af aktivitetsbaseret management i Kommissionen, herunder belysning af de metoder, der skal anvendes ved udarbejdelsen af årlige aktivitetsrapporter (KOM(2003) 28 af 21.1.2003).

⁽⁴⁶⁾ For at kunne bestemme forbeholdenes faktiske rækkevidde anmodes generaldirektørerne om at angive, hvilket kriterium de har valgt for at kunne fastsætte væsentlighedstærsklen. Når der ses bort fra væsentlighed på grund af art og kontekst, siger retningslinjerne, at væsentligheden skal fastsættes i forhold til den berørte aktivitets relative betydning for budgettet, det vil sige 2 % af værdien af den pågældende aktivitet (KOM(2003) 28 af 21.1.2003). Som allerede påpeget i årsberetningen for regnskabsåret 2003 (punkt 1.64-1.65) mener Retten ikke, at denne definition af væsentlighed i sig selv er nok til at identificere systemsvagheder. Generaldirektørerne kan anvende et andet kriterium, hvis de mener, det er nødvendigt i den givne sammenhæng, eller hvis manglen på grund af sin art i sig selv er væsentlig. Det valgte kriterium for væsentlighed eller den valgte væsentlighedstærskel vil så skulle begrundes i den årlige aktivitetsrapport.

KOMMISSIONENS SVAR

1.60. Kommissionen mener, at bestemmelserne i rundskrivelsen vedrørende del 3 i årsrapporterne (*»management and internal control systems«*) ligeledes medfører en betydelig forbedring, idet tjenesternes analyse igen centrerer om risiciene i deres forvaltningsmiljø og om det interne kontrolsystems effektivitet, i stedet for om en vurdering af, hvorvidt systemet er i overensstemmelse med minimumskravene til den interne kontrol. Fremsættelsen af forbehold over for generaldirektørernes revisionserklæring er således den logiske konklusion af vurderingen af det interne kontrolsystems styrke og svagheder, idet forbeholdet sikrer sammenhængen mellem årsrapporten, revisionserklæringen og forbeholdene, som Retten havde anmodet om i sin årsberetning for 2003.

1.61. Selv om de årlige aktivitetsrapporter ikke udelukkende har til formål at overvåge anvendelsen af kontrolsystemerne eller at fastslå, i hvilket omfang de sikrer, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige, er Kommissionen indstillet på at fortsætte med at styrke kontrollen med overvågning og risikoforvaltning gennem de årlige aktivitetsrapporter.

Se også svarene til punkt 1.52 og 1.53.

1.62-1.63. Som følge af peer review-processen vedrørende de forbehold, der kan forventes fremsat, har Kommissionen igangsat overvejelser over mulighederne for at anvende graduering i forbindelse med fastsættelsen af væsentlighedstærskler for de forskellige forvaltningsområder. Som anført i rapporten om evaluering af forskellene mellem det kontrolsystem, der anvendes inden for Kommissionens tjenestegrene, og de kontrolprincipper, der er redegjort for i Revisionsrettens udtalelse nr. 2/2004, er det normalt, at den konstaterede fejlrate svinger alt efter programmernes karakteristika og også over tiden. Dette arbejde er genstand for en af de aktioner, der fastslås i sammendraget (aktion 8).

For så vidt angår de årlige aktivitetsrapporter for 2005, vil Kommissionen undersøge muligheden for at udarbejde en fælles metode, der gør det muligt at fastslå væsentlighedstærsklen for svaghederne (jf. sammendraget for 2004), også systematiske svagheder, for bedre at kunne vurdere deres betydning for den *»rimelige forvisning«*, når det gælder delt forvaltning, forskning og interne politikker.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

b) forbeholdenes indvirkning på den rimelige forvisning, der gives udtryk for i erklæringerne

c) videreførelse af forbehold og planlagte foranstaltninger.

1.63. Retten noterer sig, at der var gjort visse fremskridt, navnlig var forbeholdene blevet klarere, og de var i højere grad kædet sammen med væsentlige svagheder. Men der var endnu ikke fastsat fælles væsentlighedstærskler for de enkelte budgetområder, hvori der tages hensyn til de berørte operationers art og den acceptable risiko på det pågældende område ⁽⁴⁷⁾. Endvidere bør retningslinjerne for, hvordan en væsentlig systemsvaghed og dens potentielle finansielle indvirkning skal bestemmes, afklares yderligere, så man sikrer, at generaldirektørerne fortolker dem konsekvent og ensartet.

Generaldirektørernes erklæringer

1.64. I de erklæringer, som er vedføjet som bilag til de årlige aktivitetsrapporter, erklærer generaldirektørerne, at de indførte kontrolprocedurer giver rimelig sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Er der væsentlige mangler ved den interne kontrol eller uregelmæssigheder, tages der forbehold. I retningslinjerne for de årlige aktivitetsrapporter og i charteret for de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede er det præciseret, at forbeholdene ikke må gøre erklæringen meningsløs, og at det i ekstreme tilfælde ⁽⁴⁸⁾ er muligt, at generaldirektøren ikke kan afgive den fornødne erklæring. For at afhjælpe svaghederne bør der udarbejdes handlingsplaner med frister for, hvornår de skal være gennemført.

1.65. Rettens gennemgang af generaldirektørernes erklæringer bekræfter, at væsentlighedskriteriet ikke anvendes ensartet, og at de forskellige afdelinger i Kommissionen har problemer med at bruge det, når der skal formuleres forbehold, især med hensyn til systemsvagheder (jf. punkt 1.63). Nogle generaldirektorer har f.eks. ikke belyst de valgte kriterier godt nok, og/eller den finansielle effekt var ikke kvantificeret tilfredsstillende ⁽⁴⁹⁾.

1.65. Kommissionen noterer sig, at Retten selv, under punkt 1.63, anerkender de fremskridt, der er gjort med hensyn til fremsættelse af forbehold over for generaldirektørernes revisionserklæring, hvilket er et vanskeligt og ret nyt område for Kommissionen.

Som anført under målsætning 6 i sammenfatningen af aktivitetsrapporterne for 2004 fortsætter arbejdet med at udvikle en fælles metode til at fastslå væsentligheden af de svagheder, herunder systematiske svagheder, der har en indvirkning på generaldirektørernes revisionserklæringer, efter »familier« af generaldirektorer.

En vis forskellighed i vurderingen af væsentlighed er dog uundgåelig i betragtning af hvert aktivitetsområdes særlige karakteristika og sammenhæng og af decentraliseringen af ansvaret og af rapporteringen som led i Kommissionens reform.

Det er meningen, at revisionserklæringerne skal læses i sammenhæng med de årlige aktivitetsrapporter, de er knyttet til. Rapporterne indeholder således supplerende redegørelser.

⁽⁴⁷⁾ Udtalelse nr. 2/2004 fra Revisionsretten om indførelse af »én enkelt revisionsmodel« (og et forslag til en struktur for intern kontrol i Fællesskabet).

⁽⁴⁸⁾ F.eks. når forbeholdenes effekt på generaldirektoratets budget er betydelig.

⁽⁴⁹⁾ F.eks. i Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling, Generaldirektoratet for Erhvervspolitik, Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender, Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser samt Eurostat og Forvaltnings- og Lønbetalingskontoret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.66. Alle generaldirektørerne har erklæret sig rimeligt forvisede om, at de ressourcer, de havde fået tildelt, var anvendt til deres formål, og at de indførte kontrolprocedurer havde givet den fornødne sikkerhed for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. 18 af de 40 erklæringer indeholder forbehold.

1.67. De vigtigste forbehold vises i **tabel 1.2**. De fleste (26) af de 32 forbehold, der blev taget i 2004, vedrører svagheder, som der allerede var blevet gjort opmærksom på i 2003. Det bekræfter, at de fleste af de konstaterede svagheder kun vil kunne elimineres på mellemlang sigt (jf. punkt 1.67 i Rettens årsberetning for regnskabsåret 2003). I 2003 blev der taget 49 forbehold og i 2004 32 ⁽⁵⁰⁾. De færre forbehold skyldes først og fremmest, at generaldirektørernes erklæringer er blevet bedre, og at de nu koncentrerer sig om svagheder, som frembyder en alvorlig risiko for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

1.68. Takket være den forbedrede situation (jf. punkt 1.60 og 1.63) var forbeholdenes samlede indvirkning på den forvisning, der gives udtryk for i erklæringerne, generelt defineret klarere, end det var tilfældet i regnskabsåret 2003. Men omfanget af de forbehold, der er taget i nogle generaldirektorater, er ikke altid forenelig med den forvisning, der gives udtryk for, eller er ikke altid tilstrækkeligt begrundet (jf. **tabel 1.2** og punkt 4.27-4.32, 4.62 og 5.42).

1.69. Rettens arbejde viser, at overvågnings- og kontrolsystemerne på flere af udgiftsområderne i de finansielle overslag stadig ikke er på et tilfredsstillende niveau, og at der skal gøres en yderligere indsats for at styrke dem. Nogle af de svagheder, som Retten påpegede under revisionen, burde derfor have været medtaget i generaldirektørernes erklæringer (jf. **tabel 1.2** og punkt 4.58, 5.46, 6.39 og 7.37).

1.70. Takket være de nye retningslinjer og peer review-proceduren kunne det konstateres, at generaldirektørernes rapporter og erklæringer var blevet bedre. Retten mener imidlertid, at den stadig kun kan anvende dem som en begrænset kilde til sin revisionserklæring, fordi der er problemer med at anvende nogle af de metodologiske principper konsekvent.

KOMMISSIONENS SVAR

1.66. Vurderingen af forbeholdenes indvirkning på den »rimelige forvisning« bliver mere sikker, efterhånden som praksis bliver indarbejdet. Generaldirektørerne og kontorcheferne redegør normalt udførligt for virkningen af de forbehold, de har fremsat vedrørende den »rimelige forvisning« med hensyn til ressourcernes anvendelse og transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. De er alle nået til den konklusion, at de kunne afgive erklæringen.

1.67. Gennem sit arbejde med at forbedre indholdet af revisionserklæringerne og opfølgningen af, hvorvidt de normer, som erklæringerne bygger på, er overholdt, bestræber Kommissionen sig på gøre de årlige erklæringer til et effektivt forvaltningsredskab og en pålidelig indikator for de resultater, den har opnået, og for dens strategi til at imødegå de konstaterede risici, således at Retten kan anvende dem som grundlag for sin revisionserklæring.

Med hensyn til virkningen og rækkevidden af forbeholdene (se tabel 1.2 og punkt 1.49), noterer Kommissionen sig Rettens bemærkninger, og den vil fortsætte med at udbygge oplysningerne, således at Retten i højere grad kan udnytte dem til støtte for sin revisionserklæring.

1.68. Kommissionen noterer sig, at alle ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har været i stand til at give en »rimelig forvisning«.

1.69. Se svarene til punkt 1.49, 4.58, 5.45, 6.39 og 7.37.

Generaldirektørernes revisionserklæring for et givet år er ikke udelukkende baseret på det revisionsarbejde, der er udført i løbet af det pågældende år, men på den forvisning, der er opbygget gennem flere års revisioner med anvendelse af generaldirektoraternes revisionsstrategi, såvel som den forvisning, der hidrører fra medlemsstaternes revisionsarbejde.

1.70. Kommissionen mener, at de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer allerede nu og endnu mere i fremtiden vil være en sikker kilde til forvisning og et effektivt forvaltningsredskab, som bl.a. vil gøre det muligt at afsløre svagheder og at afbøde disse på en effektiv måde. Kommissionen mener, at der i 2004 er foretaget væsentlige forbedringer af disse rapporter og af de ledsagende erklæringer. Se også svaret til punkt 1.49.

Som angivet i sammendraget fortsætter Kommissionen med at øge sammenhængen for så vidt angår dens tjenestegrenes anvendelse af de retningslinjer, den har givet. Køreplanen for en integreret kontrolstruktur (KOM(2005) 252/4 af 15. juni 2005) og det tilknyttede tilsagn, der er afgivet af alle de berørte finansielle aktører, vil også bidrage til at give Revisionsretten et bedre holdepunkt for udarbejdelsen af dens vurdering.

⁽⁵⁰⁾ Forskellen mellem antallet af forbehold i 2003 og i 2004 (– 17) er opstået som følge af seks nye forbehold og ophævelse af 23 forbehold vedrørende regnskabsåret 2003.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

De fremskridt, der er gjort med hensyn til at styrke det interne kontrolsystem

Oversigten over situationen for den interne kontrol

1.71. I 2004 har Generaldirektoratet for Budget for andet år i træk fremlagt en rapport, hvori der gives en oversigt over situationen for den interne kontrol i Kommissionens generaldirektorer og tjenester ⁽⁵¹⁾. I denne rapport gøres der status over de væsentlige fremskridt med hensyn til intern kontrol, der er gjort, siden hvidbogen blev vedtaget i marts 2000. Det erkendes også, at der skal gøres en yderligere indsats for at støtte overgangen fra kun at skulle opfylde de grundlæggende krav og til en effektivtetsorienteret tilgang. De områder, der peges på, er styrkelse af overvågningen af den interne kontrols effektivitet i generaldirektoraterne, et bedre tilsyn med finansforvaltningsprocedurerne, forbedret risikostyring, gennemgang og forenkling af kontrakter og tilskud vedrørende små beløb og en integreret struktur for intern kontrol. Retten mener, at denne oversigt over Kommissionens interne kontrolsystem giver et afbalanceret billede af de fremskridt, der er gjort, og de områder, hvor der er behov for forbedring.

Handlingsplaner

Opfyldelse af planerne — den generelle situation

1.72. Retten har undersøgt gennemførelsen af de foranstaltninger i den konsoliderede handlingsplan vedføjet som bilag til sammenfatningen for 2003, som har direkte forbindelse til lovlighed og formel rigtighed ⁽⁵²⁾, og de af de tværgående aktioner i tabel 1.3 i årsberetningen for 2003, som ikke behandles i sammenfatningen ⁽⁵³⁾.

⁽⁵¹⁾ Aktion 13 i sammenfatningen for 2001.

⁽⁵²⁾ Aktion 5.4.5 »Gennemgang af interne kontrolstandarder«, 3.3.2 »Kommunikation«, 5.4.1 »Intern kontrol hos delegationerne«, 3.3.2 »Ledelsens risikovurdering«, 5.4.6 »Opfølgning hos tjenestegrene«, 5.3.3A »Delt forvaltning«, 5.3.3B »Revision ved delt forvaltning«, 5.3.4 »Samfinansiering«, 5.3.2A »Inddrivelse«, 5.3.7 »Regnskabsystem« og 3.3.2-3.3.3 »Koordinering af Kommissionens revisionsfunktioner og Revisionsopfølgingsudvalget: Revisionsoverblik« og 3.3.3 »Revisionsmetoder« i sammenfatningen for 2002. Aktion 2 »Evaluering af decentraliseringsprocessen« og 7 »Interoperabilitet« i sammenfatningen for 2001. Aktion 11 og 74 i hvidbogen: »Oprettelse af et centralt fakturaregister og en kontraktdatabase«.

⁽⁵³⁾ Aktion 4.4 »Metoder til udarbejdelse af årlige aktivitetsrapporter« fra sammenfatningen for 2002, aktion 87 »Gennemgang af fremskridtene inden for Kommissionens tjenestegrene i forbindelse med reformgennemførelsen«, 93 »Bedre koordinering af interaktionen mellem OLAF og andre tjenestegrene« og 94 »Optimal beskyttelse af lovgivningen og kontraktforvaltningen mod risikoen for svig« fra hvidbogen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.73. Overvågningen af gennemførelsen af de tværgående handlingsplaner (og også af de specifikke handlingsplaner og anbefalingerne fra revisionerne) er blevet tilfredsstillende integreret i Kommissionens arbejdsmiljø, særlig gennem aktivitetsbaseret management i generaldirektoraterne (årlige forvaltningsplaner og årlige aktivitetsrapporter).

1.74. **Tabel 1.3** giver en oversigt over situationen, for så vidt angår gennemførelsen af de 19 aktioner, som Retten undersøgte. For seks i princippet afsluttede aktioners vedkommende var de fastsatte mål endnu ikke opfyldt ved regnskabsårets udgang, eller bestemte forbedringer var endnu ikke indført ⁽⁵⁴⁾. Ved udgangen af 2004 var fem aktioner stadig under gennemførelse ⁽⁵⁵⁾.

1.74. Kommissionen mener, at hovedparten af de aktioner, Retten nævner, siden er gennemført. Opfølgningen af aktioner, som ikke er blevet gennemført, er blevet integreret i en række målsætninger, der er fastsat i sammendraget for 2004, dvs. målsætninger, der er flerårige, og som berører tværgående spørgsmål, der er vigtige for forvaltningsarbejdets kvalitet.

Styrkelse af den interne revisionsfunktion

1.75. I henhold til aktion 87 skulle den interne revisionstjeneste (IRT) gennemgå forbedringerne af Kommissionens interne kontrolsystemer og gennemføre en komplet cyklus af revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemerne i samtlige generaldirektorater. En stor del af arbejdet med at gennemføre denne aktion er blevet udført over en toårsperiode. Resultaterne af revisionerne, som er blevet fremlagt i forskellige rapporter ⁽⁵⁶⁾ (stærke sider og resultater samt områder, hvor der bør ske forbedringer), er afbalancerede og bekræfter stort set resultaterne af Rettens revision.

1.76. Med henblik på at styrke forbindelserne mellem IRT og de interne revisionsfunktioner (IRF), som blev oprettet i alle generaldirektoraterne i februar 2004 ⁽⁵⁷⁾, besluttede Kommissionen, at IRF systematisk skulle fremsende sine afsluttede revisionsrapporter til IRT, som to gange om året skal aflægge beretning om de vigtigste resultater af deres revisioner. Endvidere arbejdes der på at koordinere arbejdsprogrammerne og harmonisere revisionsmetoder og rapporteringsstrukturer. De første fælles revisioner blev gennemført i 2004. Retten mener, at disse foranstaltninger skulle gøre det muligt at styrke den interne revisionsfunktion i Kommissionen.

⁽⁵⁴⁾ Intern kontrol hos delegationerne (aktion 5.4.1 i sammenfatningen for 2002), delt forvaltning og revision ved delt forvaltning (aktion 5.3.3A og 5.3.3B i sammenfatningen for 2002), samfinansiering (aktion 5.3.4 i sammenfatningen for 2002), interoperabilitet (aktion 7 i sammenfatningen for 2001) og metoder til udarbejdelse af årlige aktivitetsrapporter (aktion 4.4 i sammenfatningen for 2002).

⁽⁵⁵⁾ Evaluering af decentraliseringsprocessen (aktion 2 i sammenfatningen for 2001), ledelsens risikovurdering (aktion 3.3.2 i sammenfatningen for 2002), visse aspekter forbundet med regnskabernes rigtighed (inddrivelse, regnskabssystem og udvikling af et centralt fakturaregister og en kontraktdatabase (aktion 5.3.2A og 5.3.7 i sammenfatningen for 2002 og aktion 11 og 74 i hvidbogen).

⁽⁵⁶⁾ Den årlige interne revisionsberetning for 2003 udarbejdet i henhold til artikel 86, stk. 3, i finansforordningen, rapporten »Completion of Action 87« og en rapport om RELEX-tjenesterne.

⁽⁵⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen »Afslutning af reformmandatet: statusrapport og foranstaltninger, der skal gennemføres i 2004« (KOM(2004) 93 af 10.2.2004).

Tabel 1.3 — Rettens analyse af de vigtigste endnu ikke afsluttede tværgående aktioner pr. 31. december 2004

Område	Aktion	Type foranstaltning	Kilde til handlingsplanen	Diagnose/foranstaltninger, der endnu ikke er iværksat
EKSTERNE FORBINDELSER	»Intern kontrol hos delegationerne«	Intern kontrol	Sammenfatningen for 2002 (5.4.1)	Aktionen afsluttet/implementeringen i gang — forbedringer mulige Der skal gøres en yderligere indsats i de kommende år for at sikre, at de interne kontrolsystemer i delegationerne i højere grad opfylder kravene og fungerer effektivt (jf. punkt 7.41 c)).
	»Evaluering af decentraliseringsprocessen«	Tværfaglige politiske spørgsmål	Sammenfatningen for 2001 (2)	Igangværende aktion Foranstaltningen bør følges op i de kommende år (jf. punkt 7.48-7.51).
	»Delt forvaltning«	Finansforvaltning	Sammenfatningen for 2002 (5.3.3A)	Aktionen afsluttet/implementeringen i gang — forbedringer mulige Aktionen bør følges op i 2005, så medlemsstaternes og Kommissionens ansvar på de forskellige forvaltningsområder afklares bedre (jf. punkt 5.7).
DELT FORVALTNING (STRUKTURFOR-ANSTALTNINGER)	»Revision ved delt forvaltning«	Revision	Sammenfatningen for 2002 (5.3.3B)	Aktionen afsluttet/implementeringen i gang — forbedringer mulige Metodologien og udviklingen af konceptet én enkelt revisionsmodel, som er planlagt til 2005 og 2006, bør styrkes (jf. punkt 5.54).
	»Samfinansiering«	Finansforvaltning	Sammenfatningen for 2002 (5.3.4)	Aktionen afsluttet/implementeringen i gang — forbedringer mulige Indførelse af en fast sats i finansforordningen for visse udgiftskategorier (jf. punkt 6.47).
INTERNE POLITIKKER (FORSKNING)	»Metoder til udarbejdelse af årlige aktivitetsrapporter«	Metoder til udarbejdelse af årlige aktivitetsrapporter	Sammenfatningen for 2002 (4.4)	Aktionen afsluttet/implementeringen i gang — forbedringer mulige En yderligere indsats er nødvendig vedrørende følgende spørgsmål: væsentlighed (jf. punkt 1.63), forbeholdenes indvirkning på generaldirektørens erklæring om rimelig forvisning (jf. punkt 1.68) og indikatorer (jf. punkt 1.61).
	»Ledelsens risikovurdering«	Aktivtetsbaseret management/strategisk planlægning og programmering	Sammenfatningen for 2002 (3.3.2)	Igangværende aktion Der bør gøres en yderligere indsats i de kommende år (jf. punkt 1.78-1.79).
	»Interoperabilitet«	Gennemførelse af reformen	Sammenfatningen for 2001 (7)	Aktionen afsluttet/implementeringen i gang — forbedringer mulige Der bør gøres en yderligere indsats (i det nyoprettede Generaldirektorat for Informationssteknologi) i de kommende år.
TVÆRGÅENDE ASPEKTER VEDRØRENDE REGNSKABSFØRING OG IT-SYSTEMER	»Inddrivelse«	Finansforvaltning	Sammenfatningen for 2002 (5.3.2A)	Igangværende aktion Det er endnu ikke påbudt, at der skal udarbejdes specifikke resultatindikatorer vedrørende inddrivelse (jf. punkt 1.61).
	»Regnskabssystem«	Finansforvaltning	Sammenfatningen for 2002 (5.3.7)	Igangværende aktion En yderligere indsats er nødvendig (jf. punkt 1.21-1.45).
	»Udvikling af et centralt fakturaregister og en kontraktidatabase«	Kapitel II »En serviceorienteret kultur« og kapitel V »Revision, finansforvaltning og kontrol«	Hvidbogen (11 og 74)	Igangværende aktion En yderligere indsats er nødvendig (jf. punkt 1.21-1.45).

RETTENS BEMÆRKNINGER

1.77. Endvidere opfordrer Retten Kommissionen til at overveje, om det vil være muligt at sikre synergien mellem IRT og IRF ved, at der indføres en logisk kædestruktur ⁽⁵⁸⁾ i den interne revisionsfunktion i Kommissionen, så den interne revisionstjeneste kan tage hensyn til det arbejde, der er udført i IRF.

KOMMISSIONENS SVAR

1.77. Kommissionen kan tilslutte sig Rettens opfordring til at sikre, at den potentielle synergi mellem de forskellige aktører i den interne revisionsfunktion i Kommissionen udnyttes fuldt ud.

Kommissionen er allerede ved at træffe foranstaltninger på dette område; der er truffet en række vigtige skridt i retning af at øge den interne revisionsfunktions effektivitet for Kommissionen som helhed, f.eks. en mere præcis oplysnings- og rapporteringsstruktur og en fælles rapporteringsramme, som blev indført i foråret 2005, og som især vedrører evalueringen af revisionsanmærkninger og anbefalinger. Arbejdsprogrammet for den internationale revisionstjeneste (IRT) og den interne revisionsfunktion (IRF) koordineres, med henblik på at undgå overlapninger, og denne koordinering af revisionsplanlægningen vil blive øget for den næste programmeringsperiode. Der er allerede blevet gennemført fælles IRT- og IRF-revisioner.

IRT har iværksat en kvalitetsevaluering af IRF'erne, som indledes med en selvevaluering fra IRF'ernes side i 2005, og som skal munde ud i en evaluering fra IAS's side i 2006. Formålet er ikke blot at garantere, at der er interne revisionstjenester af høj kvalitet til rådighed for generaldirektoraterne, men også at etablere et objektive grundlag for andre revisorer, således at de kan støtte sig til revisionsarbejde, der er gennemført på andre niveauer i Kommissionen.

Risikovurdering

1.78. I henhold til aktion 3.3.2 i sammenfatningen for 2002 »Ledelsens risikovurdering« skal ledelsens risikovurdering blive et operationelt og strategisk instrument, der skal anvendes som grundlag for beslutninger om fordeling af finansielle og menneskelige ressourcer i Kommissionens tjenestegrene. Med dette for øje iværksatte den Centrale Finanstjeneste (CFT) i Generaldirektoratet for Budget i 2004 et pilotprojekt i syv generaldirektorater for at teste den foreløbige version af risikoforvaltningsrammen og den tilsvarende gennemførelsesvejledning samtidig med, at den parallelt hermed forberedte planlægningen af sine aktiviteter og opstillede de vigtigste mål for 2005.

1.79. På trods af det generelt positive resultat skal der gøres en yderligere indsats for at udvikle metodologiske elementer og redskaber til risikoanalyse og -styring, som vil kunne udgøre en solid strukturel ramme, der vil kunne anvendes effektivt i alle Kommissionens tjenestegrene. Et tværtjenstligt styringsudvalg sørger for opfølgning af den fælles ramme, som skulle blive

1.79. Kommissionen er enig i, at det er nødvendigt med en yderligere indsats, og Rettens bemærkninger afspejler ret nøje Kommissionens handlingsplan.

⁽⁵⁸⁾ Jf. Revisionsrettens udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af »én enkelt revisionsmodel« (og et forslag til en struktur for intern kontrol i Fællesskabet), punkt V.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

vedtaget i Kommissionen i andet halvår af 2005 og anvendes til udarbejdelsen af den strategiske planlægnings- og programmeringscyklus for 2006 (SPP). På grundlag heraf skulle der hvert år kunne udarbejdes passende forvaltningsplaner, som generaldirektoraterne vil kunne anvende til at reducere de risici, der betragtes som uacceptable, men som hverken kan undgås eller overføres.

Interne kontrolstandarder

1.80. Retten har analyseret anvendelsen af de interne kontrolstandarder ⁽⁵⁹⁾ i 14 af Kommissionens generaldirektorater ⁽⁶⁰⁾. Formålet med undersøgelsen var ikke kun at vurdere, i hvor høj grad standarderne var implementeret, men også at bedømme, om de fungerede effektivt for så vidt angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed (jf. punkt 1.58 og 1.71).

1.81. I CFT's retningslinjer for definitionen af de interne kontrolstandarder (basiskravene) for 2004 var der ingen væsentlige ændringer i forhold til 2003 ⁽⁶¹⁾.

1.82. I den selvsvurdering, som er vedlagt som bilag til dokumentet »Overview on the state of internal control in the Commission DGs and services in 2004« (jf. punkt 1.71), erklærer generaldirektoraterne, at de opfylder 93 % af de basiskrav for 2004, som CFT havde defineret. Rettens analyse bekræfter generelt denne vurdering. Eftersom basiskravene i det væsentlige ikke var blevet ændret, bemærker Retten, at lidt flere af dem var blevet opfyldt end i 2003 (91 %). Rettens analyse af implementeringen af de interne kontroller vises i **tabel 1.4**.

⁽⁵⁹⁾ Standard nr. 11 »Risikoanalyse og -styring«, nr. 12 »Tilstrækkelig ledelsesinformation«, nr. 14 »Rapportering af fejl«, nr. 17 »Overvågning«, nr. 18 »Registrering af undtagelser«, nr. 20 »Registrering og korrigerende af svaghederne i den interne kontrol«, nr. 21 »Revisionsrapporter« og nr. 22 »Intern revisionsfunktion«.

⁽⁶⁰⁾ Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender, Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling, Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender, Generaldirektoratet for Regionalpolitik, Generaldirektoratet for Forskning, Generaldirektoratet for Informations-samfundet og Medier, Generaldirektoratet for Uddannelse, Generaldirektoratet for Budget, Generaldirektoratet for Personale og Administration, Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse og Generaldirektoratet for Humanitær Bistand samt Samarbejds-kontoret EuropeAid og Eurostat.

⁽⁶¹⁾ Antallet af basiskrav var blevet reduceret fra 74 til 71. Fire af kravene for 2004 var blevet styrket i forhold til 2003.

Tabel 1.4 — Rettens analyse af implementeringen af de interne kontrolstandarter (som er direkte forbundet med de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed) i de største generaldirektorer (stillingen pr. 31. december 2004)

	Udnyttelsen af betalingsbevillingerne i 2004 (millioner euro)	Standard 11 »Risikoanalyse og styring«		Standard 12 »Tilstrækkelig ledelsesinformation«		Standard 14 »Rapportering af fejl«		Standard 17 »Overvågning«		Standard 18 »Registrering af undtagelser«		Standard 20 »Registrering og korrigerende svagheder i den interne kontrol«		Standard 21 »Revisionsrapporter«		Standard 22 »Intern revisionsfunktion«	
		2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003	2004
Generaldirektorat eller tjeneste																	
Personale og Administration	178	A	A	A	A	A	B	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Landbrug og Udvikling af Landdistrikter	47 345	A	A	A	A	A	A	B	A	A	A	A	A	A	A	A	A
EuropeAid	3 683	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Budget	1 420	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Økonomiske og Finansielle Anliggender	301	B	B	B	B		A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Humanitær Bistand	497	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Udvidelse	1 948	A	A	A	A	A	A	A	B	A	A	A	A	A	A	A	A
Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling	9 208	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Eurostat	30	B	B	B	A	A	A	B	B	B	B	B	B	A	A	A	B
Fiskeri og Maritime Anliggender	784	A	B	A	B	A	A	B	B	A	A	A	B	A	A	B	B
Informationssamfundet og Medier	1 148	B	A	B	A	A	A	A	A	A	A	B	A	A	A	A	A
Regionalpolitik	21 816	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Forskning	2 448	A	A	B	B	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A	A
Sundhed og Forbrugerbeskyttelse	365	B	A	B	A	A	A	A	A	B	B	A	A	A	A	A	B

Vurdering:

A: basiskravene opfyldt

B: basiskravene kun delvist opfyldt

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.83. Det nye element i retningslinjerne for den årlige oversigt over kontrolsystemerne for regnskabsåret 2004 er, at generaldirektorerne nu skal foretage en vurdering af, hvor effektiv anvendelsen af de interne kontrolstandarder har været. Rettens gennemgang af de årlige aktivitetsrapporter viste imidlertid, at der var tale om en meget generel vurdering, som ikke kan anvendes til systematisk at finde frem til de områder, hvor der er behov for forbedringer (jf. punkt 1.58). En del af generaldirektoraterne ⁽⁶²⁾ havde ikke foretaget en tilstrækkelig vurdering af den interne kontrols effektivitet. De fleste af de tjenester, som havde forelagt en tilstrækkelig selvsvurdering ⁽⁶³⁾, erklærede, at der var behov for en yderligere indsats for at sikre, at de interne kontrolstandarder nr. 11 »Risikoanalyse- og styring« og/eller nr. 17 »Overvågning« fungerede effektivt.

1.83. De interne kontrolstandarder er blevet gradvis indført i generaldirektoraterne siden iværksættelsen af reformen. Hovedvægten blev i 2004 flyttet til en effektiv gennemførelse af standarderne. Der er allerede udført et betydeligt arbejde på området, bl.a. for så vidt angår nøglestandarderne overvågning og risikoforvaltning.

Der er imidlertid tale om en løbende proces, og Kommissionen erkender, at der fortsat skal gøres fremskridt på området, som er en af de vigtige nyskabelser i rundskrivelsen om årsrapporterne for 2004, som anført i svaret til punkt 1.60.

På vej mod en struktur for intern kontrol i Fællesskabet

1.84. I udtalelse nr. 2/2004 foreslog Retten, at der oprettes en struktur for intern kontrol i Fællesskabet, som integrerer og styrker de allerede eksisterende elementer, samtidig med at der tilføjes nye aspekter for at øge kontrollens produktivitet og effektivitet (fælles principper, som skal anvendes på alle niveauer i administrationen i institutionerne og i medlemsstaterne, den interne kontrol skal give rimelig (men ikke absolut) sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, omkostningerne forbundet med kontrollen skal stå i rimeligt forhold til det udbytte, den giver, både pengemæssigt og politisk, basis for systemerne bør være en logisk kædestruktur, hvor kontrollerne foretages og registreres, og kontrolrapporterne udarbejdes efter en fælles standard, så alle deltagerne kan forlade sig på dem).

⁽⁶²⁾ F.eks. Generaldirektoratet for Konkurrence, Generaldirektoratet for Udvikling, Generaldirektoratet for Informationsteknologi, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling, Generaldirektoratet for Erhvervspolitik, Generaldirektoratet for Presse og Kommunikation, Generaldirektoratet for Regionalpolitik, Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser, Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse og Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunion samt De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor, Eurostat, Bureau of European Policy Advisers (Kontoret for Europapolitisk Rådgivning), Det Fælles Forskningscenter, Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles, Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Luxembourg, Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig, Forvaltnings- og Løndbetalingskontoret og Den Juridiske Tjeneste.

⁽⁶³⁾ F.eks. Generaldirektoratet for Budget, Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur, Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender, Generaldirektoratet for Udvidelse, Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender, Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier, Generaldirektoratet for Oversættelse, Generaldirektoratet for Energi og Transport, Generaldirektoratet for Tolkning, Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed og Generaldirektoratet for Forskning, samt Samarbejdskontoret EuropeAid og Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

1.85. Som et af sine strategiske mål har Kommissionen vedtaget at sørge for, at Retten får rimelig sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige ⁽⁶⁴⁾. Kommissionen har endvidere vedtaget en »køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol« ⁽⁶⁵⁾ med henblik på at indlede en proces, der inden udgangen af 2005 skal munde ud i en fælles forståelse om, hvordan den nuværende struktur for intern kontrol kan forbedres, så Kommissionen kan give Revisionsretten rimelig sikkerhed for, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige. Denne fælles forståelse skal formaliseres i en interinstitutionel aftale mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

1.86. Retten hilser dette initiativ velkommen og ser positivt på Kommissionens tilsagn om at indføre en effektiv struktur for intern kontrol i Fællesskabet baseret på anbefalingerne i Rettens udtalelse nr. 2/2004. Det er af afgørende betydning, at overvågnings- og kontrolsystemerne fungerer effektivt, særlig når det tages i betragtning, at en stor del af udgifterne på Fællesskabets budget i sig selv er forbundet med stor risiko, fordi de afhænger af oplysninger, som indsendes af modtagerne, eller fordi de administreres i henhold til ekstremt komplekse eller upræcise regler.

1.86. *Der er nødvendigvis en lang række betingelser for, at transaktioner og udgifter er berettigede, men Kommissionen yder vejledning, og den har i så vidt omfang som muligt forenklet reglerne.*

⁽⁶⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen, Strategiske mål 2005-2009, Europa 2010: Et partnerskab for fornyelse i EU, Velstand, Solidaritet og Sikkerhed. (KOM(2005) 12 af 26.1.2005).

⁽⁶⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Den Europæiske Revisionsret om en køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol (KOM(2005) 252/4 af 15.6.2005).

KAPITEL 2

Budgetforvaltningen

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	2.1-2.3
Bemærkninger	2.4-2.29
Flere oplysninger i Kommissionens beretning, men for lidt analyse	2.4-2.5
Et forhøjet budget til en udvidet Union	2.6-2.8
Gennemførelsesgraden for betalingerne forhøjet til 95 %	2.9
Mindre overskud	2.10-2.13
Gennemførelsesgraden for de igangværende udgiftsprogrammer er som forventet	2.14-2.16
Stigning i de uindfrie budgetmæssige forpligtelser på grund af udvidelsen	2.17-2.20
De uindfrie budgetmæssige forpligtelser svarer ikke til de samlede retlige forpligtelser	2.21-2.23
År n + 2-reglen har hidtil kun i begrænset omfang resulteret i frigørelser	2.24-2.26
Budgetterne for udgiftsprogrammernes løbetid er uhensigtsmæssige	2.27-2.29
Konklusion og anbefalinger	2.30-2.35

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

2.1. I dette kapitel analyseres en række spørgsmål om gennemførelsen af EU's almindelige budget i 2004.

2.2. Den Europæiske Unions budget opstilles inden for rammerne af de finansielle overslag, som dækker mere end ét år, og godkendes af budgetmyndigheden (Europa-Parlamentet og Rådet) på grundlag af Kommissionens forslag. Kommissionen gennemfører budgettet for hovedparten af udgiftsområderne — den fælles landbrugspolitik, strukturforanstaltninger, foranstaltninger udadtil og førtiltrædelsesstrategi — i samarbejde med medlemsstaterne og andre modtagerlande.

2.3. Budgettet omfatter bevillinger til forpligtelser og bevillinger til betalinger. Bevillingerne til forpligtelser er de beløb, Unionen har til sin rådighed i det igangværende regnskabsår til indgåelse af budgetmæssige forpligtelser, hvormed den kan indfri retlige forpligtelser til (eller aftaler om) at afholde udgifter i det igangværende eller de kommende regnskabsår ⁽¹⁾. Bevillingerne til betalinger er de beløb, der kan anvendes i det igangværende regnskabsår. De fleste udgifter til strukturforanstaltninger og interne og eksterne politikker vedrører programmer, der gennemføres over flere år (for f.eks. strukturfondene den igangværende programmeringsperiode 2000-2006). I sådanne tilfælde vil der det år, de retlige forpligtelser indgås, normalt ikke blive indgået de tilsvarende budgetmæssige forpligtelser, men budgetmæssige forpligtelser i ca. lige store årlige trancher fordelt over programmets løbetid ⁽²⁾.

BEMÆRKNINGER

Flere oplysninger i Kommissionens beretning, men for lidt analyse

2.4. Der findes detaljerede oplysninger om gennemførelsen af budgettet for 2004 i Kommissionens »Report on budgetary and financial management — Financial year 2004« ⁽³⁾. I årsberetningen for 2003 ⁽⁴⁾ anbefalede Retten, at der blev givet mere detaljerede oplysninger om, hvor langt man samlet set var kommet med gennemførelsen af fællesskabsprogrammerne. 2004-beretningen har flere oplysninger af denne art, hvad der øger beretningens informative værdi. Retten mener, at

2.4. Kommissionen har fremlagt omfattende oplysninger i form af en indledende tekst, tabeller og grafer vedrørende en række af de vigtigste flerårige programmets tilstand som helhed betragtet (f.eks. strukturfondene, samhørighedsfonden, Sapard og ISPA). De årlige budgetter illustrerer de forventede resultater sammenlignet med resultaterne af den faktiske gennemførelse. Kommissionen vil i fremtiden undersøge, om det er muligt i Kommissionens beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning at levere de yderligere oplysninger, som Retten omtaler.

⁽¹⁾ For så vidt angår opdelte bevillinger.

⁽²⁾ Jf. punkt 2.21 og **bilag I** for yderligere baggrundsplysninger om budgettet.

⁽³⁾ Dokumentet er igen i år kun tilgængeligt på Kommissionens websted — http://europa.eu.int/comm/budget/infos/publications_en.htm — selv om det i henhold til finansforordningens artikel 29 skal offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

⁽⁴⁾ Punkt 2.4.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

rapporten ville blive til større nytte, hvis dataene i den fremover blev forklaret bedre og analyseret mere indgående, og hvis den faktiske gennemførelse blev sammenholdt med det forventede resultat. Kapitlet om strukturfondene er opdelt i afsnit om de politiske mål. Det ville imidlertid være hensigtsmæssigt, hvis der også blev redegjort særskilt for hver enkelt fond, eftersom det ville give et klarere billede af Kommissionens forvaltnings- og ansvarsstruktur.

2.5. I henhold til artikel 185 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen skal beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning ⁽⁵⁾ »indeholde en troværdig redegørelse for, hvorledes de mål, der er opstillet for regnskabsåret, er virkeliggjort i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning«. Redegørelsen er holdt i generelle vendinger. Generaldirektøernes årlige aktivitetsrapporter omfatter mere detaljerede oplysninger.

Et forhøjet budget til en udvidet Union

2.6. Budgettet for 2004 blev oprindeligt opstillet for et EU med 15 medlemsstater ⁽⁶⁾. De samlede bevillinger til forpligtelser blev reduceret med 0,3 %, og de samlede bevillinger til betalinger forhøjet med 2,3 % i forhold til det endelige budget for 2003. Med udvidelsen blev det nødvendigt med et ændringsbudget ⁽⁷⁾ fra og med 1. maj. Ved det opdaterede budget blev forpligtelserne og betalingerne forhøjet med henholdsvis 11,5 % og 7,8 % i forhold til det endelige budget for 2003. Forpligtelserne blev forhøjet forholdsmæssigt mest, fordi de kan dække mere end et års udgifter (jf. punkt 2.3).

2.7. Forpligtelsesbevillingerne og betalingsbevillingerne lå henholdsvis 4,3 milliarder euro og 11,8 milliarder euro under det loft, der er fastsat for dem i de forhøjede finansielle overslag. For forpligtelsernes vedkommende er der først og fremmest et spillerum under landbrugsudgifterne (2,5 milliarder euro) og førtiltrædelsesstrategien (1,7 milliarder euro), mens de øvrige udgiftsområder ligger tæt på eller lige over ⁽⁸⁾ lofterne.

Kommissionen har siden 1977 offentliggjort en detaljeret årsberetning om gennemførelsen af strukturfondene. Denne beretning indeholder bl.a. en indgående analyse af gennemførelsen som helhed samt en analyse af de forskellige fonde. 2004-beretningen blev offentliggjort i maj 2005 og findes på følgende netsted: http://europa.eu.int/comm/budget/furtherinfo/index_pg2_en.htm

Desuden offentliggøres der detaljerede oplysninger om gennemførelsen af strukturfondene som helhed (tildelte, forpligtede og udbetalte beløb, efter mål, fond og medlemsstat) i årsberetningen om gennemførelsen af strukturfondene, som udkommer i oktober i det efterfølgende år, se f.eks. 2003-beretningen (KOM(2004) 721 endelig).

2.5. Formålet med beretningen er at give et overblik over udviklingen i det årlige budget og dets gennemførelse. Kommissionen udarbejder desuden en række mere specialiserede, detaljerede årsberetninger vedrørende forskellige policy-områder, navnlig årsberetningen om budgetgennemførelsen af strukturfondene.

⁽⁵⁾ I overensstemmelse med finansforordningens artikel 128 sendes denne beretning til Europa-Parlamentet, Rådet og Revisionsretten.

⁽⁶⁾ Vedtaget af Europa-Parlamentet den 18. december 2003 (EUT L 53 af 23.2.2004).

⁽⁷⁾ Ændringsbudget nr. 1/2004 af 9. marts 2004 (EUT L 128 af 29.4.2004, s. 1).

⁽⁸⁾ Ved anvendelse af »fleksibilitetsinstrumentet«, der gør det muligt at finansiere nøje fastlagte udgifter, der ikke kan finansieres under de disponible lofter. Principielt bør fleksibilitetsinstrumentet ikke anvendes til dækning af samme behov i to på hinanden følgende regnskabsår.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.8. Ved de ændringsbudgetter, der blev vedtaget i årets løb ⁽⁹⁾, blev bevillingerne til forpligtelser skåret ned med i alt 1,6 milliarder euro (fordi udgifterne til landbruget blev mindre end forventet), og bevillingerne til betalinger forhøjet med 2,0 milliarder euro. Størstedelen af dette beløb vedrørte supplerende bevillinger til strukturforanstaltninger (jf. punkt 2.14).

Gennemførelsesgraden for betalingerne forhøjet til 95 %

2.9. **Tabel 2.1** giver et overblik over udnyttelsen af såvel betalinger som forpligtelser i regnskabsåret 2004. I 2004 var procenten for udnyttelsen af de endelige bevillinger til forpligtelser (gennemførelsesgraden) 98 %, dvs. kun en lille smule lavere end i 2003, hvor den var på 99 %. Gennemførelsesgraden for de endelige bevillinger til betalinger var på 95 %, og det var en forhøjelse i forhold til i 2003 (hvor den var på 92 %, ganske vist baseret på et reduceret budget ⁽¹⁰⁾) og 2002 (hvor den var på 86 %). Udnyttelsen steg på alle områder.

Mindre overskud

2.10. I 2004 androg budgetoverskuddet ⁽¹¹⁾ i alt 2,7 milliarder euro (jf. **tabel 2.2**); årsagerne hertil var følgende:

- De oppebårne indtægter var 1,7 milliarder euro højere end budgetteret.
- Udgifterne (under hensyntagen til fremførte betalingsbevilinger) var 2,1 milliard euro lavere end budgetteret.
- Andre forhold medførte et fald på 1,0 milliarder euro, der navnlig hang sammen med en korrektion af de formålsbestemte indtægter.

⁽⁹⁾ Ændringsbudget nr. 2-10/2004, men ikke ændringsbudget nr. 1/2004, der vedrørte udvidelsen.

⁽¹⁰⁾ Jf. punkt 2.10 i Rettens årsberetning for 2003.

⁽¹¹⁾ Overskuddet er ikke en reserve, der kan kumuleres og i senere regnskabsår anvendes til finansiering af udgifter. Overskuddet er uudnyttede indtægter, som modregnes i egne indtægter, der skal inkasseres det følgende år. De uudnyttede bevillinger til betalinger, som underudnyttelsen resulterer i, bortfalder i de fleste tilfælde og »går tabt«.

Tabel 2.1 — Gennemførelsen af budgettet for 2004 pr. udgiftsområde i de finansielle overslag

(millioner euro og %)

Udgiftsområde i de finansielle overslag	Loft iht. de finansielle overslag	Budget		Gennemførelse af budgettet					
		Oprindelige bevil-linger ⁽¹⁾	Endelige bevil-linger ⁽²⁾	Indgåede forpligtelser og afholdte betalinger	Gennem-førelsesgrad	Bevillinger fremført til 2005	% af de endelige disponible bevillinger	Bortfaldne bevillinger	% af de endelige disponible bevillinger
	(a)	(b)	(c)	(d)	(e) = (d)/(c)	(f)	(g) = (f)/(c)	(h)	(i) = (h)/(c)
<i>Forpligtelsesbevillinger</i>									
Den fælles landbrugspolitik	49 305	44 761	45 122	44 760	99 %	50	0,1	312	0,7
Strukturforanstaltninger	41 035	34 326	41 046	40 834	99 %	115	0,3	97	0,2
Interne politikker	8 722	7 051	9 835	9 010	92 %	619	6,3	206	2,1
Foranstaltninger udadtil	5 082	5 177	5 368	5 198	97 %	121	2,3	49	0,9
Førtiltrædelsesstrategi	3 455	1 732	1 837	1 718	94 %	91	5,0	29	1,6
Administration	5 983	6 040	6 361	6 161	97 %	70	1,1	130	2,0
Reserver	442	442	442	182	41 %	0	0,0	260	58,9
Kompensation	1 410	0	1 410	1 410	100 %	0	0,0	0	0,0
<i>Afrunding</i>			1						
I alt	115 434	99 529	111 422	109 273	98 %	1 066	1,0	1 083	1,0
<i>Betalingsbevillinger</i>									
Den fælles landbrugspolitik		44 761	44 308	43 579	98 %	398	0,9	331	0,7
Strukturforanstaltninger		28 962	34 635	34 198	99 %	197	0,6	240	0,7
Interne politikker		6 606	8 992	7 255	81 %	1 152	12,8	585	6,5
Foranstaltninger udadtil		4 951	5 098	4 606	90 %	176	3,5	317	6,2
Førtiltrædelsesstrategi		2 856	3 220	3 053	95 %	58	1,8	109	3,4
Administration		6 040	6 927	5 856	85 %	850	12,3	221	3,2
Reserver		442	442	182	41 %	0	0,0	260	58,8
Kompensation		0	1 410	1 410	100 %	0	0,0	0	0,0
<i>Afrunding</i>		1				- 1			
I alt	111 380	94 619	105 032	100 139	95 %	2 830	2,7	2 063	2,0

⁽¹⁾ Endeligt budget for EU-15 vedtaget af Europa-Parlamentet den 18. december 2003 (EUT L 53 af 23.2.2004).⁽²⁾ Ændrede budgetbevillinger efter hensyntagen til ændringsbudgetter (herunder vedrørende udvidelsen) og overførsler og inklusive bevillinger fremført fra 2003, bevillinger, der hidrører fra bidrag fra tredjepart og andre formålsbestemte indtægter, samt bevillinger, der er genopført.

Kilde: Årsregnskab for 2004.

Tabel 2.2 — Overskuddets sammensætning i 2004 (og 2003)

(millioner euro)

	2004			2003		
Indtægter	<i>Budgetterede</i>	<i>Inkasserede</i>	Bidrag til overskuddet	<i>Budgetterede</i>	<i>Inkasserede</i>	Bidrag til overskuddet
Egne indtægter	94 997	95 051	54	84 011	83 633	– 378
Andre indtægter	6 810	8 461	1 651	8 514	9 836	1 322
I alt	101 807	103 512	1 705	92 525	93 469	944
Udgifter	<i>Underudnyttelse⁽¹⁾</i>	<i>Minus fremførsler til 2005⁽²⁾</i>		<i>Underudnyttelse</i>	<i>Minus fremførsler til 2004</i>	
Landbrug	729	– 398	331	717	– 331	386
Strukturforanstaltninger	437	– 197	240	3 310	– 177	3 133
Interne politikker	1 737	– 1 152	585	1 585	– 920	665
Foranstaltninger udadtil	492	– 176	316	613	– 113	500
Førtiltrædelsesstrategi	167	– 58	109	559	– 55	504
Administration	1 071	– 850	221	782	– 650	132
Reserver	260	0	260	216	0	216
Kompensation	0	0	0			
Afrunding		1	1	– 1		– 1
I alt	4 893	– 2 830	2 063	7 781	– 2 246	5 535
Kursdifferencer			– 50			– 109
Formålsbestemte indtægter⁽³⁾			– 961			– 740
Andet⁽⁴⁾			– 18			– 146
Overskud i alt			2 739			5 484

(¹) Inklusive 276 millioner euro (2 074 millioner euro i 2003) i bevillinger, der er fremført, men ikke udnyttet og derfor bortfaldet.

(²) Det fremførte beløb inkluderer 1 263 millioner euro i formålsbestemte indtægter fra tredjemand, som ikke er omfattet af de almindelige bestemmelser om, hvornår fremførte bevillinger bortfalder (1 044 millioner euro i 2003).

(³) Korrektion for formålsbestemte indtægter, som er indgået, men ikke opført på budgettet.

(⁴) Vedrører primært fremførte bevillinger, der er genanvendt, og EFTA-bidrag.

Kilde: Årsregnskab for 2004.

2.11. Overskuddet er faldet yderligere i 2004 i forhold til 2003, 2002 og 2001, hvor det var på hhv. 5,5 milliarder euro, 7,4 milliarder euro og 15,0 milliarder euro. Reduktionen af overskuddet skyldes for en stor del den højere gennemførelsesgrad for strukturforanstaltningerne. Dette afspejler ikke blot, at Kommissionens forvaltning er blevet bedre, men også det forhold, at gennemførelsesgraderne er steget, fordi man i 2004 var nået et godt stykke over halvvejen med udgiftsprogrammerne for programmeringsperioden 2000-2006 (jf. punkt 2.14, 2.15 og 2.16).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.12. I årsberetningen for 2002 og 2003 ⁽¹²⁾ påpegede Retten, at en af hovedårsagerne til, at Kommissionen ikke var i stand til i tide at gribe effektivt ind over for underudnyttelsen og det deraf følgende overskud, var, at medlemsstaternes udgiftsoverslag vedrørende strukturforanstaltningerne var unøjagtige. Overslagene er blevet mere nøjagtige, eftersom fejlprocenten er faldet fra 50 % i 2003 til 23 % i 2004. De er imidlertid stadig ansat 6,5 milliarder euro for højt, og Kommissionen selv erkender, at de kan forbedres yderligere. Til forskel fra de tidligere år giver Kommissionens beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i 2004 ingen oplysninger om eller analyse af medlemsstaternes overslag.

2.13. I tidligere år er der fremført betydelige bevillingsbeløb, som ikke er blevet udnyttet ⁽¹³⁾. 23 % af de ikkeøremærkede betalingsbevillinger, der blev fremført fra 2003, blev ikke udnyttet ⁽¹⁴⁾. I alt 2,8 milliarder euro blev fremført til 2005, herunder 1,5 milliarder euro vedrørende aktionsbudgettet (1,2 milliarder euro i 2003), og 1,3 milliarder euro vedrørende øremærkede indtægter fra tredjemand (1,0 milliarder euro i 2003).

Gennemførelsesgraden for de igangværende udgiftsprogrammer er som forventet

2.14. En stor andel af budgettet — strukturforanstaltninger, en række interne politikker og foranstaltninger udadtil — omfatter flerårige udgiftsprogrammer, som afvikles i bestemte cyklusser over en række år (for f.eks. strukturfondene: 2000-2006). Planlægningen og igangsættelsen af aktionerne under disse programmer, navnlig strukturfondsprogrammerne, blev forsinket meget i Kommissionen og medlemsstaterne. I 2004 nåede programmerne imidlertid stort set op på den forventede årlige gennemførelsesgrad, for udgifterne dækkede også refusion af medlemsstaternes betalinger til støttemodtagerne. Faktisk rakte de budgetterede betalingsbevillinger til strukturfondene ikke, så inden årets udgang anmodede Kommissionen om et ændringsbudget ⁽¹⁵⁾ på i alt 3,7 milliarder euro. Heraf vedrørte 3,3 milliarder euro de igangværende programmer.

2.12. *Kommissionen har i ovennævnte årsberetning om budgetgennemførelsen af strukturfondene aflagt detaljeret rapport om medlemsstaternes betalingsprognoser indeholdende en sammenligning af fejlprocenterne for prognoserne i 1998-2004.*

Kommissionen skal understrege, at det årlige betalingsbudget ikke er direkte baseret på medlemsstaternes prognoser men på Kommissionens egen vurdering af de sandsynlige behov for betalingsbevillinger. Medlemsstaternes prognoser er potentielt et nyttigt input i denne vurdering, hvilket er grunden til, at Kommissionen fortsætter med at kræve forbedringer.

⁽¹²⁾ Jf. punkt 2.26 i Rettens årsberetning for 2002 og punkt 2.31 og 2.47 i Rettens årsberetning for 2003.

⁽¹³⁾ Jf. punkt 2.14 i Rettens årsberetning for 2003.

⁽¹⁴⁾ Betalingsbevillinger hidrørende fra øremærkede indtægter er omfattet af særlige regler, fordi de er af en anden art, jf. punkt 2.37 i Rettens årsberetning for 2003.

⁽¹⁵⁾ Nr. 10/2004 (EUT L 80 af 29.3.2005, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.15. Med det nuværende betalingsniveau reduceres niveauet for de uindfrie forpligtelser kun meget lidt. Ifølge oplysningerne i Kommissionens beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning om, hvor langt man er nået med gennemførelsen af strukturfondene (jf. punkt 2.4), var gennemførelsesgraden ved udgangen af 2004 for de tre politiske mål for perioden 2000-2006 ca. 40 %.

2.16. Afslutningen af udgiftsprogrammerne fra strukturfondenes forudgående programmeringsperiode (1994-1999) er stadig i gang. Afslutningen af disse programmer har givet Kommissionen store problemer, og det er gået langsomt med at få afviklet de endelige betalinger (jf. punkt 5.29, 5.30 og 5.31). Der blev afholdt betalinger for 3,6 milliarder euro af de 9,1 milliard euro i uindfrie budgetmæssige forpligtelser pr. udgangen af 2003, og 2,3 milliarder euro bortfaldt, fordi de ikke ville blive udnyttet. Ved udgangen af 2004 henstod der stadig 3,3 milliarder euro i budgetmæssige forpligtelser til afslutningen af disse gamle programmer i 2005 og eventuelt senere.

Stigning i de uindfrie budgetmæssige forpligtelser på grund af udvidelsen

2.17. De uindfrie budgetmæssige forpligtelser er de beløb, Kommissionen retligt har forpligtet sig til at afholde udgifter for i fremtiden. Jo større beløbet for de uindfrie budgetmæssige forpligtelser er, desto større vil behovet for betalingsbevillinger være de kommende år. De uindfrie budgetmæssige forpligtelser steg med 4,5 % til 110,1 milliard euro (jf. **tabel 2.3**). Stigningen skyldtes de supplerende budgetmæssige forpligtelser vedrørende de nye medlemsstater efter udvidelsen. For de underliggende uindfrie budgetmæssige forpligtelser for EU før udvidelsen forblev niveauet det samme. For de opdelte bevillinger som helhed svarer de uindfrie budgetmæssige forpligtelser med det nuværende betalingstempo til 2,2 års betalinger (2,5 år i 2003).

2.18. **Figur 2.1** viser værdien af de uindfrie budgetmæssige forpligtelser til »opdelte« udgifter siden 1994. Stigningen skyldes både, at systemet med de årlige forpligtelser er blevet ændret for strukturfondene i programmeringsperioden 2000-2006, og den kumulerede effekt af underudnyttelsen i perioden 1999-2003, som resulterede i, at 40 milliarder euro i betalingsbevillinger bortfaldt ⁽¹⁶⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

2.15. Kommissionen søger så akkurat som muligt at budgettere for alle støtteberettigede betalingsanmodninger, og dette kan indebære ændringsbudgetter, når betalingerne overstiger forventningerne.

2.16. Medlemsstaterne skulle indgive deres betalingsanmodninger for disse programmer senest den 31. marts 2003. Anmodningerne indgik i stort tal lige før fristens udløb, og afslutningsdokumentationen var af så varierende kvalitet, at det var nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser, før anmodningerne kunne behandles. Der blev i 2004 gjort store fremskridt med afslutningen. Det fremgår af indskrænkningen af uindfrie forpligtelser med to tredjedele til ca. 5 % af samtlige uindfrie forpligtelser for strukturfondene.

2.17. De 2,2 år, som Retten nævner, kan anses for at være et normalt forhold og tæt på N + 2-princippet.

⁽¹⁶⁾ Jf. punkt 2.12 i Rettens årsberetning for 2003.

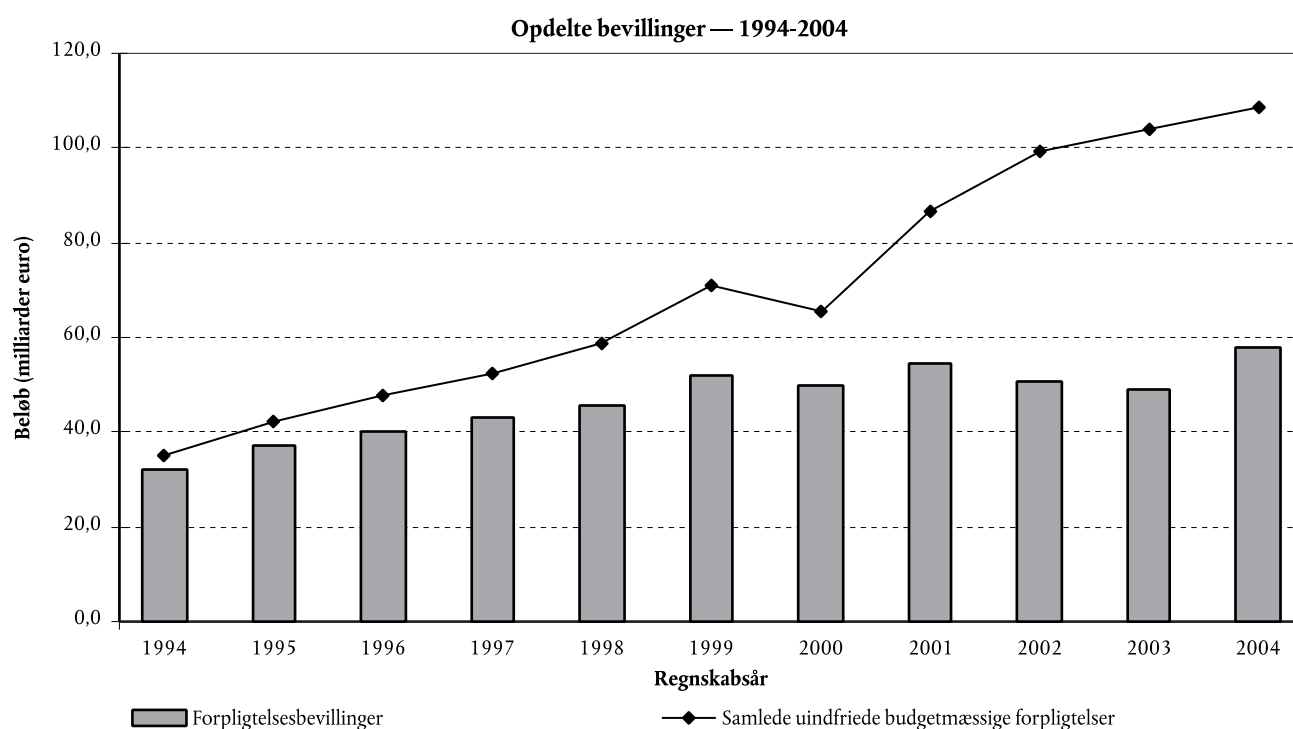
Tabel 2.3 — Udfiklingen i saldoen for uindfriede budgetmæssige forpligtelser 2004

(millioner euro)

	Fordelt på bevillingsart		I alt	Fordelt på udgiftsområder i de finansielle overslag								
	Ikke-opdelte bevillinger	Opdelte bevillinger		Den fælles landbrugs-politik	Struktur-foran-staltninger	Interne politikker	Foran-staltninger udadtil	Admini-stration	Reserver	Førtil-trædel-sesstrategi	Kompen-sation	Juste-ringer
Fremførte forpligtelser												
Saldo fremført fra foregå-ende år	877	103 883	104 760	290	69 274	12 196	12 156	584	0	10 260	0	0
Betalinger	- 776	- 41 221	- 41 997	- 271	- 30 969	- 3 995	- 3 245	- 503	0	- 3 013	0	- 1
Frigørelser	- 17	- 3 626	- 3 643	- 5	- 2 624	- 501	- 436	0	0	- 85	0	8
Bortfald	- 81	0	- 81	- 14	0	0	0	- 59	0	0	0	- 8
Forpligtelser indgået i 2004												
Indgåede forpligtelser	51 494	57 779	109 273	44 761	40 834	9 010	5 198	6 161	182	1 718	1 410	- 1
Betalinger	- 50 162	- 7 981	- 58 143	- 43 308	- 3 229	- 3 260	- 1 361	- 5 354	- 182	- 40	- 1 410	1
Bortfald	- 22	0	- 22	0	0	0	0	- 22	0	0	0	0
Afrunding				- 1	- 1		1					1
Saldo fremført til 2005	1 313	108 834	110 147	1 452	73 285	13 450	12 313	807	0	8 840	0	0

Kilde: Årsregnskab for 2004 og rapporten om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i 2004.

Figur 2.1 — Uindfriede budgetmæssige forpligtelser — 1994-2004

NB: Opdelte bevillinger omfatter udgifterne til strukturforanstaltninger, interne politikker, foranstaltninger udadtil og førtiltrædelsesstrategi.

Kilde: Årsregnskab for 1994-2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.19. I svaret til årsberetningen for 2003 fastslog Kommissionen, at niveauet for de uindfrie budgetmæssige forpligtelser var i overensstemmelse med dens overslag ⁽¹⁷⁾. I 2002 iværksatte Kommissionen en dybtgående analyse af strukturfondenes budgetgennemførelse, hvor den indregnede — og justerede for — de lave gennemførelsesgrader i perioden 2000-2002, og foretog et skøn over, hvordan de uindfrie budgetmæssige forpligtelser (ved årets udgang) forventedes at udvikle sig frem til 2010 ⁽¹⁸⁾.

2.20. Ved udgangen af 2004 var niveauet for de uindfrie forpligtelser vedrørende 2000-2006-programmer 3,7 milliarder euro højere, end Kommissionen havde forventet for EU-15 i 2002. De uindfrie budgetmæssige forpligtelser vedrørende 1994-1999-programmerne androg 3,3 milliarder euro: Ifølge Kommissionens analyse fra 2002 skulle de have været indfriet fuldstændigt. Desuden omfattede Kommissionens analyse ikke 2,1 milliard euro i uindfrie budgetmæssige forpligtelser vedrørende udvidelsen.

2.20. Niveauet af uindfrie forpligtelser for 1994-1999 er højere end forudset på grund af forsinkelser i afslutningen af disse programmer, som vanskeligt kunne forudses på daværende tidspunkt (se svar på punkt 2.16.). 2002-tallene var de bedste skøn baseret på foreliggende oplysninger. Problemerne med opstillingen af disse skøn kan i vid udstrækning tilskrives den grundlæggende ændring af betalingsordningen for de nye programmer 2000-2006 sammenlignet med tidligere programmer.

De uindfrie budgetmæssige forpligtelser svarer ikke til de samlede retlige forpligtelser

2.21. Budgetprocedurens særlige forløb gør, at saldoen for de uindfrie budgetmæssige forpligtelser ikke svarer til samtlige retlige forpligtelser, fordi der gælder særlige regler for hovedparten af udgiftsprogrammerne. Finansieringsafgørelser, der er truffet ved starten af programmeringsperioden — og som er retlige forpligtelser til at afholde udgifter — omsættes ikke straks i budgetmæssige forpligtelser, men der kan i henhold til finansforordningen ⁽¹⁹⁾ indgås forpligtelser til dem gennem hele programmeringsperioden med omtrentlig lige store beløb hvert år. De retlige forpligtelser, som endnu ikke har givet anledning til budgetmæssige forpligtelser, registreres som poster uden for balancen i årsregnskabet ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁷⁾ Punkt 2.48 i Rettens årsberetning for 2003: »Uindfrie forpligtelser« for 2000-2006-perioden på 2,3 gange de nuværende årlige betalinger [...] er i overensstemmelse med Kommissionens overslag.«

⁽¹⁸⁾ Diagram nr. 7 i meddelelsen fra Kommissionen: Udviklingen i strukturfondenes budgetgennemførelse, især med hensyn til uindfrie forpligtelser (KOM(2002) 528 endelig af 20.9.2002). Et tilsvarende skøn blev ikke foretaget vedrørende Samhørighedsfonden, selv om saldoen for de uindfrie budgetmæssige forpligtelser er på i alt 9,7 milliarder euro.

⁽¹⁹⁾ Artikel 76, stk. 3 »Budgetmæssige forpligtelser i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over mere end et regnskabsår, kan kun opdeles i årlige trancher over flere regnskabsår, hvis basisretsakten åbner mulighed for det ...«.

⁽²⁰⁾ Jf. forpligtelser uden for balancen i årsregnskabet: post 6 under eventualforpligtelser.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.22. Ved udgangen af regnskabsåret 2004 beløb de uindfrie budgetmæssige forpligtelser vedrørende programmeringsperioden 2000-2006 for strukturfondene sig til 60 milliarder euro, hvad der med betalingstempoet i 2004 svarer til 2,2 års udgifter. Retlige forpligtelser, der endnu ikke er dækket af budgetmæssige forpligtelser (jf. punkt 2.21), andrager 75 milliarder euro. Dermed androg de uindfrie retlige forpligtelser vedrørende strukturfondenes programmeringsperiode 2000-2006 ved udgangen af 2004 tilsammen 136 milliarder euro, hvad der, med betalingstempoet i 2004, svarer til næsten fem års betalinger. De samlede uindfrie retlige forpligtelser faldt på grund af effekten af de supplerende, udvidelsesrelaterede retlige forpligtelser kun meget lidt. Skal Kommissionen have indfriet alle de uindfrie retlige forpligtelser fra programmeringsperioden 2000-2006 inden udgangen af betalingsperioden (i 2010), er den nødt til at opretholde et højt udbetalingstempo og/eller foretage betydelige frigørelser i henhold til år $n + 2$ -reglen (jf. punkt 2.24, 2.25 og 2.26).

2.23. Frem til udgangen af 2008 kan medlemsstaterne betale modtagerne beløb, der vedrører den igangværende programmeringsperiode for strukturfondene, og frem til 2010 kan Kommissionen refundere de udgifter, medlemsstaterne anmelder, herunder betalinger i forbindelse med den endelige afslutning. Erfaringen fra tidligere perioder viser, at betalingstempoet falder hen imod afslutningen af cyklussen, og at afslutningen giver problemer ⁽²¹⁾. Der er derfor en risiko for, at betalingerne over de igangværende programmer vil blive udskudt til endnu længere inde i den næste periode, og at starten på de nye programmer bliver forsinket.

År $n + 2$ -reglen har hidtil kun i begrænset omfang resulteret i frigørelser

2.24. Kommissionen mener ⁽²²⁾, at år $n + 2$ -reglen vil begrænse risikoen for, at strukturfondenes niveau for uindfrie budgetmæssige forpligtelser bliver højt. I henhold til denne regel bortfalder forpligtelser, der ikke har givet anledning til betalinger inden for to år efter året for indgåelsen af forpligtelsen, automatisk. I 2003 bortfaldt i henhold til denne regel 31 millioner euro i forpligtelser. I 2004 fik reglen virkning for et større beløb, nemlig 219 millioner euro, men det var kun 0,3 % af saldoen for strukturfondenes uindfrie budgetmæssige forpligtelser pr. regnskabsårets udgang.

KOMMISSIONENS SVAR

2.22. Kommissionen mener ikke, at præsentationen af forholdet mellem »uindfrie retlige forpligtelser« og betalingerne i et givet år i sig selv er en nyttig indikator; forholdet mellem »uindfrie retlige forpligtelser« og betalingerne reduceres naturligt i takt med afslutningen af programmeringsperioderne. De samlede uindfrie forpligtelser bør derfor altid ses i lyset af det resterende tidsrum til gennemførelsen af de resterende betalinger. Kommissionen kan i denne sammenhæng tilslutte sig Rettens bemærkninger i sidste punktum.

2.23. Det er normalt, at en del af restbeløbet for programmer for indeværende periode betales i 2007-2010. På grund af anvendelsen af $N + 2$ -reglen i forbindelse med strukturfondene forventer Kommissionen ikke nogen væsentlig ophobning af uindfrie forpligtelser ved udgangen af indeværende periode.

Afslutningen af 2000-2006-programmerne betyder ikke nødvendigvis, at iværksættelsen af programmer i den næste periode vil blive forsinket. Kommissionen vil foreslå budgetter, som svarer til det forventede niveau for berettigede betalingsanmodninger, hvad enten anmodningerne vedrører 2000-2006-perioden eller 2007-2013-programmeringsperioden.

2.24. Kommissionen er fortsat af den opfattelse, at $N + 2$ -reglen vil hjælpe til at stabilisere niveauet for uindfrie forpligtelser.

Acontobeløb, der udbetales ved begyndelsen af programmeringsperioden, og som repræsenterer 7 % af det samlede 2000-2006-rammebeløb for hvert program, giver en relativ langsigtet beskyttelse mod $N + 2$ -forpligtelser, da forskudsbetalingerne bidrager til at sænke niveauet for refusioner, der er nødvendige til at undgå automatiske frigørelser. Denne beskyttelse svækkes dog med tiden og kan føre til voksende $N + 2$ -frigørelser i kommende år.

Samtidig udgør $N + 2$ -reglen et incitament til hurtigere gennemførelse og mere regelmæssig indgivelse af betalingsanmodninger. Virkningerne kan derfor ikke alene bedømmes på basis af niveauet af frigørelser.

⁽²¹⁾ »De administrative og finansielle problemer i forbindelse med afslutningen af programmerne for 1994-99 er for en stor dels vedkommende skyld i, at programmerne for perioden 2000-06 er kommet for sent i gang.« (KOM(2002) 528 endelig, s. 4)

⁽²²⁾ Jf. for eksempel Kommissionens svar til punkt 2.48 i Rettens årsberetning for 2003: »Det forventes, at $n + 2$ -reglen vil resultere i, at de uindfrie forpligtelser i de næste få år vil holde sig på et stabilt niveau ...«

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.25. 76 % af de forpligtelser, der bortfaldt i henhold til denne regel, vedrørte ESF-udgifter i Nederlandene. I praksis blev der i en række tilfælde indgået nye forpligtelser over resultatreserven ⁽²³⁾ vedrørende de programmer, hvor forpligtelserne bortfaldt, så reglen fik ingen effekt ⁽²⁴⁾. At der ikke bortfaldt forpligtelser for andre medlemsstaters vedkommende, indikerer, at betalingstempoet var hurtigere. Retten fandt imidlertid bevis på, at medlemsstaterne havde medtaget ikkestøtteberettigede udgifter i deres anmeldelser for at forhindre, at bevillingerne bortfaldt. Dette viser, at den risiko, som Retten påpegede i årsberetningen for 2003 ⁽²⁵⁾, virkelig er der.

2.26. Kommissionen betragter år $n + 2$ -reglen som et vigtigt budgetforvaltningsredskab, men alligevel giver dens beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning ingen analyser af, hvordan reglen virker, eller hvilken effekt den har.

Budgetterne for udgiftsprogrammernes løbetid er uhensigtsmæssige

2.27. Selv om udnyttelsen i 2004 i vid udstrækning var tilfredsstillende for strukturfondenes vedkommende, skyldes mange af de kroniske problemer med gennemførelsen af flerårige udgiftsprogrammer — forsinkelser, stigning i de uindfrie budgetmæssige forpligtelser — at der ved budgetteringen for hele programmeringsperioden ikke er taget hensyn nok til, om medlemsstaterne kan absorbere midlerne inden for den fastlagte tidsramme. Desuden indgås forpligtelserne, som forklaret i punkt 2.21, i omtrentlig lige store årlige trancher i programmets

KOMMISSIONENS SVAR

2.25. Baggrunden for den situation, som Retten beskriver med hensyn til nye forpligtelser over resultatreserven for et program, for hvilket finansieringen var bortfaldet efter $N + 2$ -reglen, er, at fordi bevillinger ikke kan flyttes mellem mål (beløb, som blev fastlagt på Det Europæiske Råds møde i Berlin i 1999 og i strukturfondsforordningen), er konkurrencen om resultatreserven begrænset til programmer i en medlemsstat inden for et mål. Da der findes et enhedsprogrammeringsdokument vedrørende mål 3 i Nederlandene, havde Kommissionen intet andet valg end at disponere over et beløb fra reserven til dette program, idet den naturligvis brugte det til prioriteter med de bedste resultater.

Kommissionen undersøger Rettens beviser fra revisioner i medlemsstaterne på, at der medtages ikke-støtteberettigede udgifter i anmodningerne, og de vil tage de nødvendige forholdsregler i den forbindelse. Den undersøger denne risiko i sin egen revision.

2.26. Et af formålene med $N + 2$ -reglen er at fremme gennemførelsen, og virkningerne af reglen kan således til dels måles ud fra oplysninger om gennemførelsen i beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning. I ovennævnte årsberetning om strukturfondene, som blev offentliggjort i maj 2005, findes der flere detaljerede oplysninger om strukturfondene.

2.27. Budgetteringen af forpligtelserne er en direkte følge af ressourcetildelingen som besluttet af Det Europæiske Råd. De årlige budgettede forpligtelser afspejler normalt programmeringen (eller den reviderede programmering). Som regel sigter Kommissionen med sine prognoser mod at dække de faktiske behov for årlige betalingsbevillinger.

⁽²³⁾ 4 % af de bevillinger, der var tildelt hver medlemsstat, blev hensat til reserve til fordeling i tre trancher i perioden 2004-2006 på de programmer, der har opnået de bedste resultater.

⁽²⁴⁾ Da der f.eks. i overensstemmelse med år $n + 2$ -reglen blev frigjort 167 millioner euro vedrørende et program i Nederlandene, fik det samme program tildelt 76 millioner af resultatreserven.

⁽²⁵⁾ Punkt 2.35: »Der er [...] en risiko for, at medlemsstaterne anmoder om godtgørelse af ikke-støtteberettigede udgifter for at forhindre, at bevillingerne bortfalder.«

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

nominelle løbetid. Det afspejler hverken den forventede betalingsprofil eller det fulde omfang af de retlige forpligtelser ⁽²⁶⁾, og derfor giver det oplysninger, som nemt kan misfortolkes.

2.28. Betalingerne skal afholdes i en periode, der strækker sig ud over programmets nominelle løbetid (frem til 2010, for så vidt angår perioden 2000-2006). Betalingsprofilen varierer meget igennem programcyklussen. I starten, hvor programmerne (og de projekter, der finansieres under dem) fastlægges og sættes i gang, er behovet for betalinger lavt, og derpå stiger det i de mellemliggende år og falder så igen hen imod afslutningen. Når to cyklusser overlapper hinanden, er det Kommissionens hensigt, at der skal kompenseres for det lavere behov i anden cyklus' startår med betalinger fra slutningen af den første cyklus, så resultatet bliver et jævnt og homogent behov for betalingsbevillinger.

2.29. I praksis er grundlaget for Kommissionens betalinger medlemsstaternes udgiftsanmeldelser, som er afhængige af, om støttemodtagerne kan igangsætte projekter og absorbere udgifterne. Resultatet af det ujævne behov gennem de fem år frem til 2003 var en betydelig underudnyttelse ⁽²⁷⁾. Underudnyttelsen har ikke de samme konsekvenser for betalingsbevillingerne og forpligtelserne: Uudnyttede betalingsbevillinger bortfalder, mens forpligtelser fortsat er uindfrie. Denne forskel bevirker, at de uindfrie budgetmæssige forpligtelser vokser (jf. punkt 2.18), og at der dermed opstår en tidsforskydning mellem forpligtelserne og betalingerne.

KONKLUSION OG ANBEFALINGER

2.30. Kommissionens nye beretning om budgetforvaltningen indeholder en række supplerende oplysninger om, hvordan det skrider fremad med udgiftsprogrammerne. Oplysningerne kunne imidlertid blive endnu bedre, hvis der blev givet mere fuldstændige oplysninger, hvis de opnåede resultater blev sammenholdt med de forventede resultater, og hvis der blev givet et klarere billede af budgetforvaltnings- og ansvarsstrukturen. Der bør også gives oplysninger om medlemsstaternes udgiftsoverslag og om anvendelsen af år $n + 2$ -reglen på strukturfondene.

2.29. Den voksende beholdning af uindfrie forpligtelser er et normalt træk ved en flerårig programmering, som det er tilfældet med strukturfondene. Beholdningen af uindfrie forpligtelser forventes »normalt« at vokse i de første år, hvorefter den stabiliserer sig og endelig reduceres henimod periodens slutning. Der er ingen særlig grund i et system med opdelt bevillinger til, at betalingerne og forpligtelserne i et givet år skulle svare til hinanden.

2.30. Som anbefalet i Rettens beretning fra sidste år har Kommissionen givet omfattende oplysninger om situationen som helhed og fremskridtene med flere af de vigtigste flerårige programmer (dvs. strukturfondene, samhørighedsfonden, Sapard og ISPA).

Kommissionen er rede til som i tidligere tid, f.eks. 2004-beretningen, at søge at forbedre oplysningerne. Kommissionen skal desuden henlede Rettens opmærksomhed på den omfattende årsberetning om den budgetmæssige gennemførelse af strukturfondene, som GD Budget offentliggjorde i maj.

Kommissionen henviser også til sit svar på punkt 2.4.

⁽²⁶⁾ Bortset fra ved udgangen af det sidste år i en bestemt programmeringsperiode.

⁽²⁷⁾ Jf. punkt 2.12 og tabel 2.3 i Rettens årsberetning for 2003.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

2.31. Betalingstempoet er øget, og overskuddet dermed reduceret, fordi Kommissionen har effektiviseret sin forvaltning, og fordi niveauet for betalingerne er steget under de store udgiftsprogrammer, navnlig under strukturfondene.

2.32. Omfanget af de uindfrie budgetmæssige forpligtelser voksede fortsat og var ved udgangen af 2004 på 109 milliarder euro. Stigningen skyldtes hovedsagelig udvidelsen, mens de uindfrie budgetmæssige forpligtelser vedrørende EU-15 faldt en smule. Sigtet med år $n + 2$ -reglen var at få styr på situationen for strukturfondene, men reglen har siden sin indførelse kun i meget begrænset omfang resulteret i frigørelser.

2.33. Strukturfondenes uindfrie budgetmæssige forpligtelser overstiger Kommissionens reviderede overslag fra 2002. Retten anbefaler, at Kommissionen overvejer at opdatere sin analyse, så den viser følgerne for den igangværende og den kommende periode og samtidig viser, om der er behov for specifikke foranstaltninger.

2.34. EU's budgetmæssige oplysninger giver ikke et fuldstændigt billede af den faktiske stilling vedrørende udgifterne, og de giver heller ikke tilstrækkelig klare oplysninger om Unionens retlige forpligtelser. For strukturfondenes vedkommende er forpligtelsesbudgettet baseret på lige store årlige trancher, og betalingsbudgettet er baseret på forventninger om en regelmæssig og homogen betalingsrytme, men gennemføres i praksis i det uregelmæssige tempo, medlemsstaterne indsender deres udgiftsannoncer i. Som Kommissionen allerede har erkendt det, kan den kun i begrænset omfang aktivt forvalte gennemførelsen af budgettet for flerårige udgiftsprogrammer ⁽²⁸⁾.

2.32. Niveauet af uindfrie forpligtelser er i sig selv ikke nogen egnet indikator for $N + 2$ -reglens effektivitet. Reglen har også en indflydelse på fremme af gennemførelsen (se også svar på punkt 2.24.).

2.33. Mønstret i den faktiske gennemførelse og det faktiske niveau uindfrie forpligtelser analyseres og benyttes som input i en vurdering af betalingsbehovene ved forarbejdet med det foreløbige budgetforslag. For nærværende er der ingen planer om at fremkomme med en revideret meddelelse.

2.34. For strukturfondenes vedkommende bestemmes de årlige forpligtelsesbevillinger direkte af den flerårige programmering (dvs. at de er udbudsstyrede). Det gælder til en vis grad også andre større flerårige programmer.

Betalingsbevillingerne skal på den anden side være efterspørgselsstyrede med undtagelse af begrænsede forskudsbetalinger. Der budgetteres årlig for betalingsbevillingerne med sigte på en realistisk prognose over den faktiske efterspørgsel på basis af tendenserne i gennemførelsen og andre relevante oplysninger. Grundlaget for Kommissionens skøn over betalingsbehovene i forbindelse med strukturfondene findes generelt i det foreløbige budgetforslag. Der er som helhed betragtet konstateret et væsentlig forbedring i budgetteringen af betalinger i 2004.

Beløbet af retlige forpligtelser, for hvilke der endnu ikke er indgået budgetforpligtelser, fremgår blandt eventualforpligtelserne i Kommissionens årsregnskaber.

⁽²⁸⁾ Jf. Kommissionens svar til punkt 2.32 i Rettens årsberetning for 2003.

RETTENS BEMÆRKNINGER

2.35. Eftersom uudnyttede bevillinger til betalinger og den tilsvarende finansiering ikke kan fremføres og anvendes til at dække fremtidige behov, er der en tidsforskydning mellem den programmerede udgiftsperiode (f.eks. 2000-2006) og tidsplanen for de faktiske udgifter. Resultatet heraf er enten, at betalingsniveauet bliver meget højt i slutningen af programmeringsperioden — hvad der er vanskeligt at styre — eller at niveauet for de uindfrie budgetmæssige forpligtelser og udgifterne bliver højt og bliver ved med at stige, og at udgifter vedrørende den igangværende periode udskydes til endnu længere inde i den nye periode, hvilket kan gøre det vanskeligt at starte den nye periode. Hvis der ikke tages specielt hensyn til dette, vil tidsforskydningen fortsætte ud i fremtiden.

KOMMISSIONENS SVAR

2.35. Kommissionen har pligt til at budgetføre tilstrækkelige betalingsbevillinger og eventuelt stille forslag til ændringsbudget, som det var tilfældet med strukturfondene i 2004. Budgetgennemførelsen bevirkede ikke nogen forøgelse af de uindfrie forpligtelser, undtagen i de nye medlemsstater, hvilket var naturligt og uundgåeligt for sådanne nye foranstaltninger. For strukturfondenes vedkommende bestemmes betalingerne i første række af medlemsstaternes refusionsanmodninger, og budgetteringen skal afspejle dette. N + 2-reglen sætter en grænse for back-loading af programmerne, hvad angår betalinger, og Kommissionen deler ikke bekymringen om, at betalingerne for 2000-2006-programmerne kunne skabe problemer med påbegyndelsen af den efterfølgende programmeringsperiode.

Kommissionen henviser også til sit svar på punkt 2.23.

KAPITEL 3

Indtægter

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	3.1
Specifik vurdering — Das-revision	3.2-3.55
Traditionelle egne indtægter	3.2-3.26
Indledning	3.2-3.3
Evaluerings af overvågnings- og kontrolsystemerne	3.4-3.18
Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer	3.4-3.5
Overvågnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne	3.6-3.18
Resultaterne af revisionen af regnskabsårets transaktioner	3.19-3.26
Beløb, som er fastlagt, men endnu ikke overdraget til Kommissionen (B-regnskabet)	3.19-3.23
Sukkerafgifter	3.24-3.26
Moms- og BNI-indtægter	3.27-3.49
Indledning	3.27-3.28
Evaluerings af overvågnings- og kontrolsystemerne	3.29-3.49
Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer	3.29-3.46
Overvågnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne	3.47-3.49
De årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra generaldirektørerne	3.50-3.51
Konklusion og anbefalinger	3.52-3.55

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

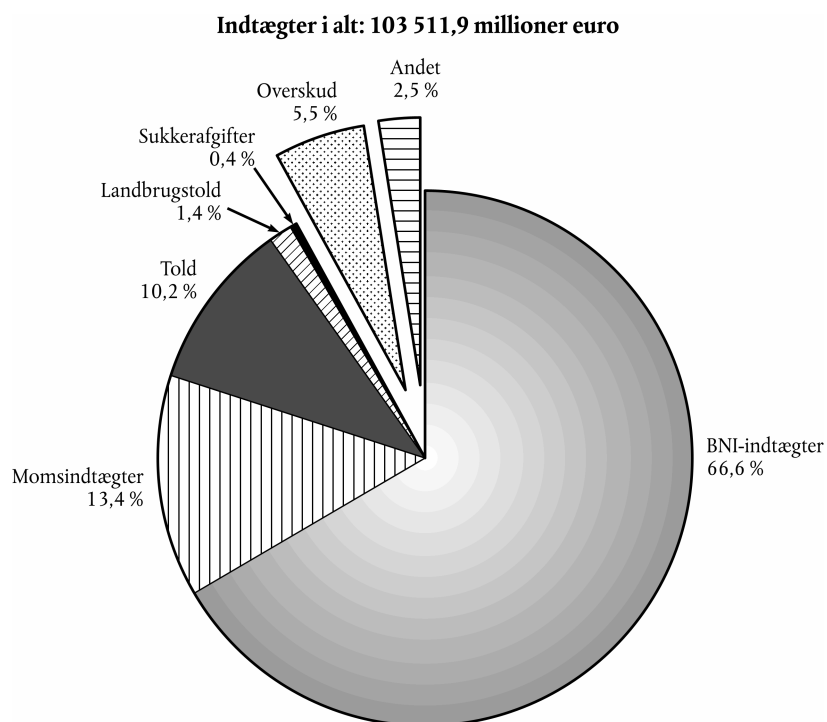
INDLEDNING

3.1. Indtægterne på Den Europæiske Unions budget består af egne indtægter og andre indtægter. Egne indtægter er, som det fremgår af **tabel 3.1**, **figur 3.1** og **figur 3.2**, langt den største kilde til finansiering af budgetudgifterne (92 %). Der er tre kategorier af egne indtægter: traditionelle egne indtægter (told, landbrugstold og sukkerafgifter) (13 %), egne indtægter beregnet på grundlag af moms opkrævet af medlemsstaterne (15 %) og egne indtægter beregnet på basis af medlemsstaternes bruttonationalindkomst (72 %).

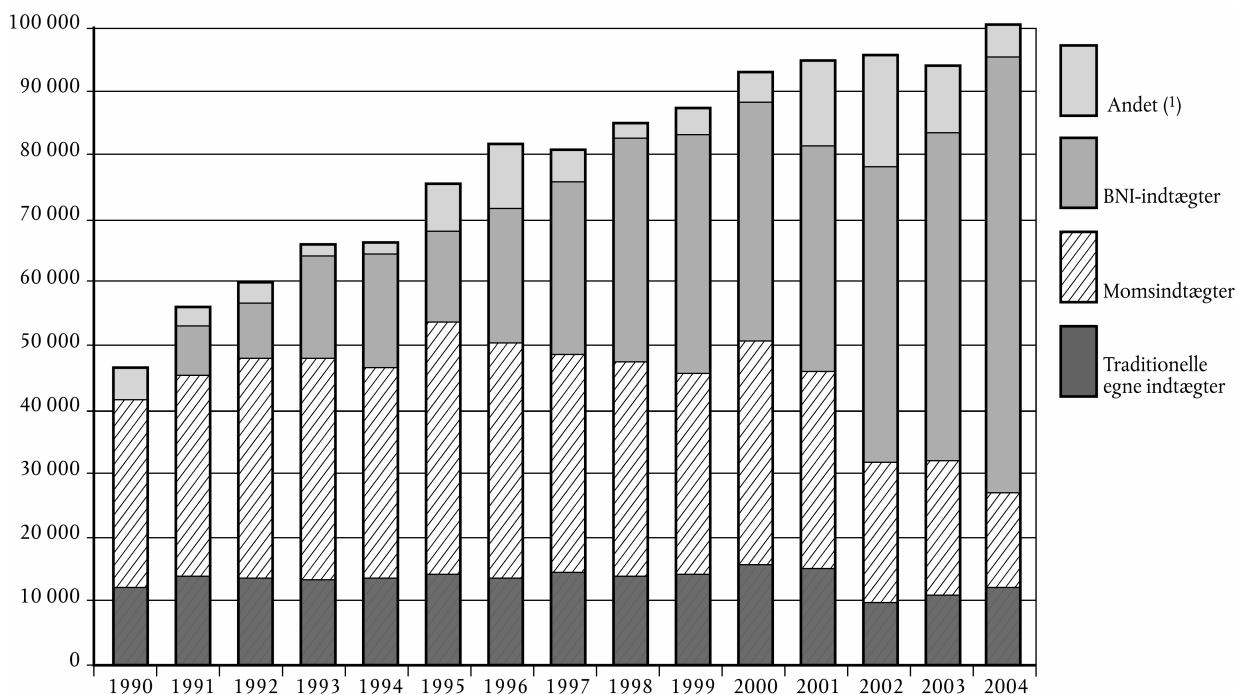
Tabel 3.1 — Indtægter i regnskabsårene 2003 og 2004

(millioner euro)					
Indtægtsart og den tilsvarende budgetpost	Faktiske indtægter i 2003	Udviklingen i 2004-budgettet		Faktiske indtægter i 2004	Ændring (fra 2003 til 2004)
		Oprindeligt budget	Endeligt budget		
	(a)	(b)	(c)	(d)	e = [(d) - (a)]/(a)
1 Traditionelle egne indtægter	10 857,2	11 049,0	12 406,9	12 307,1	13,4 %
— Landbrugsafgifter (kapitel 10)	1 011,8	839,1	1 325,6	1 313,4	29,8 %
— Sukker- og isoglukoseafgifter (kapitel 11)	383,2	359,9	416,9	401,6	4,8 %
— Told (kapitel 12)	9 462,1	9 850,0	10 664,4	10 592,1	11,9 %
2 Momsindtægter	21 260,1	13 319,5	13 579,9	13 912,1	- 34,6 %
— Regnskabsårets momsindtægter (kapitel 13)	21 534,9	13 319,5	13 579,9	13 679,3	
— Saldi vedrørende tidligere regnskabsår (kapitel 31)	- 274,8	0,0	0,0	232,8	
3 BNI-indtægter	51 235,2	69 444,6	69 010,2	68 982,0	34,6 %
— Regnskabsårets BNI-indtægter (kapitel 14)	50 624,3	69 444,6	69 010,2	69 214,2	
— Saldi vedrørende tidligere regnskabsår (kapitel 32)	610,9	0,0	0,0	- 232,2	
4 Budgetulige vægte	280,1	0,0	0,0	- 148,0	- 152,8 %
— UK-korrekturen (kapitel 15)	281,1	0,0	0,0	- 149,3	
— Resultatet af endelig beregning af UK-korrekturen (kapitel 35)	- 1,0	0,0	0,0	1,3	
5 Andre indtægter	9 836,1	805,6	6 809,6	8 458,7	- 14,0 %
— Overskud fra det foregående regnskabsår (kapitel 30)	7 676,8	0,0	5 693,0	5 693,0	- 25,8 %
— Diverse indtægter (Afsnit 4 til 9)	2 159,3	805,6	1 116,6	2 765,7	28,1 %
Tilsammen	93 468,6	94 618,7	101 806,6	103 511,9	10,7 %

Kilde: Budgetter og ændringsbudgetter for 2004. Årsregnskab for De Europæiske Fællesskaber, 2004.

Figur 3.1 — Sammensætningen af de faktiske indtægter i 2004

Kilde: Årsregnskab for De Europæiske Fællesskaber, 2004.

Figur 3.2 — Udviklingen i de faktiske indtægter 1990-2004

(¹) Overskud fra det foregående regnskabsår og diverse indtægter.

Kilde: Årsregnskab for De Europæiske Fællesskaber, 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

SPECIFIK VURDERING — DAS-REVISION

*Traditionelle egne indtægter***Indledning**

3.2. Traditionelle egne indtægter fastlægges og opkræves af medlemsstaterne i henhold til nationale love og administrative bestemmelser, som skal opfylde fællesskabsforskrifternes krav ⁽¹⁾. De risici, der er forbundet med Fællesskabernes traditionelle egne indtægter, er unddragelse af told ved forkerte angivelser eller ganske enkelt ved smugleri, regnefejl, eller fordi toldbeløb ikke kan fastlægges på grund af uopdagede fejl eller svagheder i systemerne, og fejlagtige registreringer eller udeladelser i medlemsstaternes regnskaber over den fastlagte told.

3.3. Rettens revision kan ikke omfatte indførsler, der ikke er blevet angivet, eller som er sluppet uden om toldkontrollen. Revisionsarbejdet omfattede imidlertid både direkte test af toldangivelser og af regnskabssystemer og evaluering af overvågnings- og kontrolsystemerne både i Kommissionen og i medlemsstaterne. Sigtet var at undersøge, om de gældende ordninger gav rimelig sikkerhed for, at regnskaberne var fuldstændige. Revisionen gik ud på:

- a) at undersøge, hvordan toldkontrollen er organiseret i tolv medlemsstater ⁽²⁾, og hvordan disse medlemsstaters regnskabssystemer for traditionelle egne indtægter er opbygget. Retten undersøgte navnlig toldkontrollen ved landegrænserne i otte af disse medlemsstater og brugen af elektroniske fortoldningssystemer i de tolv medlemsstater (jf. punkt 3.6-3.18)
- b) at kontrollere Kommissionens beregning i 2004 af sukkerafgifterne, og

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 42); Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EFT L 130 af 31.5.2000) som ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 (EUT L 352 af 27.11.2004, s. 1).

⁽²⁾ Estland, Grækenland, Frankrig, Italien, Cypern, Letland, Litauen, Polen, Slovenien, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- c) at gennemgå Kommissionens regnskab over Fællesskabernes traditionelle egne indtægter og at analysere strømmen af toldindtægter fra alle medlemsstater for at få rimelig sikkerhed for, at de registrerede beløb var fuldstændige og rigtige.

Evaluerings- og kontrolsystemerne*Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer*

3.4. Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om at gennemføre kontrol af fastlæggelsen og overdragelsen af Fællesskabernes traditionelle egne indtægter, og Kommissionen kan også selv gennemføre sådan kontrol på stedet, enten sammen med medlemsstaternes myndigheder eller uafhængigt af dem ⁽³⁾. Kontrolrapporterne sendes til de berørte medlemsstater, og disse rapporter behandles sammen med de modtagne svar på møder i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter ⁽⁴⁾. Kommissionen udarbejder hvert tredje år en samlet rapport om kontrollerne, og den forelægges for budgetmyndigheden ⁽⁵⁾.

3.5. Retten har undersøgt kontrollerne og har taget resultaterne i betragtning. Som i tidligere år var metodologien velfunderet, og dokumentationen var god. Ved kontrollerne konstateredes det, at systemet til opkrævning af Fællesskabernes egne indtægter generelt fungerede tilfredsstillende, men i nogle medlemsstater bekræftedes det, at B-regnskabet ikke var rigtigt (jf. punkt 3.23).

3.5. Kommissionen vil fortsat fokusere på medlemsstaternes forvaltning af B-regnskaberne i forbindelse med sin kontrol af traditionelle egne indtægter.

Overvågnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne

3.6. Medlemsstaternes systemer til overvågning og kontrol af Fællesskabernes traditionelle egne indtægter består først og fremmest af toldmyndighedernes tilsyn, der defineres i Fællesskabernes toldkodeks ⁽⁶⁾. I fællesskabsbestemmelserne er det hverken fastsat, hvilke metoder der skal anvendes, eller hvilket omfang toldkontrollen skal have. Det er nemlig op til de enkelte medlemsstater at gøre det.

⁽³⁾ Artikel 18 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000.

⁽⁴⁾ Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter (RUEI) er oprettet ved artikel 20 i forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 og består af repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen. Det er forbindelsesled mellem Kommissionen og medlemsstaterne i anliggender vedrørende Fællesskabernes egne indtægter. Det undersøger spørgsmål vedrørende anvendelsen af ordningen for Fællesskabernes egne indtægter samt overslagene over egne indtægter.

⁽⁵⁾ Den seneste rapport er KOM(2003) 345 endelig, Fjerde rapport fra Kommissionen om kontrolordningen for de traditionelle egne indtægter (2000-2002).

⁽⁶⁾ Artikel 4, stk. 13 og 14, og artikel 37 i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Toldkontrollen ved EU's ydre grænser

3.7. Retten undersøgte toldkontrollen og fortoldningen ved udvalgte toldsteder i otte medlemsstater ⁽⁷⁾. Revisionen omfattede evaluering af toldkontrollen og af de kontrolprocedurer, som skal sikre, at alle varer bliver toldbehandlet ⁽⁸⁾. De procedurer, der skal sikre, at ankomne varer behandles korrekt, fungerede i det store og hele tilfredsstillende på de besøgte grænseposter.

Opkrævning af told ved anvendelse af elektronisk fortoldning

3.8. Kommissionen har igangsat en handlingsplan ⁽⁹⁾, der skal resultere i, at toldprocedurerne generelt fungerer mere effektivt ved brug af informationsteknologi. I edb-systemer til fremsendelse og behandling af toldangivelser foregår toldberegning og regnskabsføring elektronisk, og der foretages forskellige rutinekontroller. Ved hjælp af sådanne systemer kan der også udvælges de angivelser og varepartier, der skal kontrolleres af toldmyndighederne. Resten fortoldes så automatisk, og det begrænser forsinkelserne i den internationale samhandel og kontrolomkostningerne væsentligt. Afgørende for, om beløbene for de traditionelle egne indtægter er fuldstændige og rigtige, er derfor, at de elektroniske fortoldningssystemer er pålidelige, og at de risikoanalyser, der er indbygget i disse systemer, er af god kvalitet. På nuværende tidspunkt er medlemsstaternes systemer på forskelligt udviklingsniveau. I 2003 kontrollerede Kommissionen de elektroniske fortoldningssystemer på stedet og konstaterede, at de i det store og hele fungerede tilfredsstillende. Den anbefalede, at brugen af edb udvidedes ⁽¹⁰⁾.

3.9. Retten undersøgte de elektroniske fortoldningssystemer i tolv medlemsstater ⁽¹¹⁾. Undersøgelsen omfattede også Kommissionens overvågning og koordinering. Ved revisionen konstateredes der ikke væsentlige mangler, hverken i de foranstaltninger, som Kommissionen hidtil har truffet, eller i systemerne i de besøgte medlemsstater. På nedenstående områder anbefaler Retten imidlertid, at der træffes yderligere foranstaltninger, inden de traditionelle papirangivelser helt afskaffes.

⁽⁷⁾ Estland, Grækenland, Letland, Litauen, Polen, Slovenien, Slovakiet og Finland.

⁽⁸⁾ Det skal her bemærkes, at de fleste varer ikke fortoldes ved grænsen men ved toldsteder inde i EU efter en forsendelsesprocedure.

⁽⁹⁾ Jf. meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: »Enkle og papirløse rammer for told og handel« (KOM(2003) 452 endelig af 24.7.2003).

⁽¹⁰⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 2003, punkt 3.9.

⁽¹¹⁾ Tyskland, Estland, Spanien, Frankrig, Letland, Litauen, Ungarn, Nederlandene, Polen, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.10. Når der anvendes edb-systemer, skal der være udarbejdet katastrofeplaner, som er afprøvet, og som har *fallback*-systemer, der går i gang i tilfælde af en katastrofe. I tre af de besøgte medlemsstater fandtes der ingen fuldstændige katastrofeplaner, men på nogle områder var der forberedt backup-procedurer og udarbejdet instrukser. I fire medlemsstater var der en plan, men den var ikke blevet afprøvet. Disse svagheder udgør en risiko for, at indførsler og udførsler samt opkrævning af told går i stå, hvis systemet bryder sammen, eller der opstår en anden nødsituation.

3.11. I seks af de besøgte medlemsstater kan SAD-formularer ⁽¹²⁾ indsendes i en papirudgave sammen med en diskette, og dataene indlæses så i systemet uden en elektronisk signatur. Ud fra et juridisk synspunkt er kun den traditionelle papirudgave bindende. I tre medlemsstater var der enten ingen formelt etablerede og registrerede *procedurer for kontrol af input*, dvs. kontrol af, om dataene på disketten var i overensstemmelse med papirudgaven, eller procedurerne blev ikke altid fulgt. Under sådanne omstændigheder er der risiko for, at de data, der anvendes i edb-behandlingen, herunder importtoldbeløbene, kan afvige fra de data, der er angivet i SAD.

3.12. Når det ikke kan lade sig gøre at kontrollere samtlige angivelser, bør det besluttes på grundlag af *risikoanalyse* og *risikoprofiler*, om det er nødvendigt at undersøge en indførsel. Risikoprofiler kan bedst anvendes i forbindelse med edb-fortoldning. For at øge effektiviteten og sikre samme kontrolniveau ved alle toldsteder har Kommissionen foreslået et antal værktøjer ⁽¹³⁾, herunder fælles metoder og fælles kriterier for risikoforvaltning. Kommissionen foreslår også, at grænsetoldstederne skal koncentrere sig om varernes adgang til toldområdet og sikkerhedskontrollen. Den afgiftsmæssige og handelspolitiske kontrol skal almindeligvis udføres på stedet hos de erhvervsdrivende og skal bestå i revisioner og kontrolbesøg, der er baseret på fælles risikokriterier.

3.10. Kommissionen er enig med Revisionsretten i, at det er vigtigt at *råde over fall back-mekanismer*. Det er nødvendigt at træffe forholdsregler for at undgå handelsafbrydelser, at muliggøre kontrol fra toldvæsenets side og at sikre opkrævningen af traditionelle egne indtægter. Kommissionen har fastlagt sådanne procedurer i lovgivningen (artikel 353 i forordning (EF) nr. 837/2005) om Fællesskabets datamatiserede forsendelsessystem — NCTS. Kommissionen ønsker også at gøre opmærksom på, at manuelle systemer kan være genstand for afbrydelser. Hvor dette er sket, er der foretaget justeringer af afregninger af traditionelle egne indtægter i det omfang, det var nødvendigt for at sikre, at Fællesskabets budget ikke lider tab.

3.11. Som led i opfølgningen af de spørgsmål, som Revisionsretten har rejst, vil Kommissionen fortsætte indførelsen af passende kontroller sammen med medlemsstaterne.

3.12. På grund af den internationale handels omfang og de mange forskellige opgaver, toldvæsenene skal udføre, er toldkontrollen nødvendigvis selektiv. Risikoanalysen er ikke kun vigtig for en ensartet opkrævning af told (og øjeblikkelig overførsel heraf til Kommissionen), men også med henblik på andre opgaver. Disse opgaver og de redskaber, Kommissionen foreslår hertil, går lige fra beskyttelse af europæiske borgere mod trusler for helbred og sikkerhed til opkrævning af told.

⁽¹²⁾ Den officielle model, der anvendes ved skriftlig toldangivelse efter den normale fremgangsmåde for henførsel af varer under en toldprocedure eller til genudførsel af varer i henhold til kodeksens artikel 182, stk. 3, er det administrative enhedsdokument (SAD — Single Administrative Document) (Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1)).

⁽¹³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: »Enkle og papirløse rammer for told og handel«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.13. Retten har for nogle år siden offentliggjort en beretning om anvendelsen af risikoanalysemetoder ⁽¹⁴⁾. Selv om Kommissionen har ydet medlemsstaterne bistand på dette område og fremsat anbefalinger, er der imidlertid stadig forskel på, hvor systematisk medlemsstaterne bruger risikoanalyse og risikoprofiler til målretning af kontrollen, selv om indførelsen af elektroniske toldprocedurer har gjort det muligt.

3.14. Ved en ændring af toldkodeksen ⁽¹⁵⁾ er medlemsstaterne blevet forpligtet til at anvende risikoforvaltning. Forordningen fastsætter også frister for, hvornår medlemsstaterne skal have indført egnede risikobaserede kontroller, og for hvornår toldkontrollen skal være baseret på en risikoanalyse, der er foretaget med elektroniske dataanalyseredskaber. Hvis medlemsstaterne skal overholde disse nye regler, skal der gøres en yderligere indsats. Under revisionen i 2004 konstaterede Retten, at to medlemsstater slet ikke brugte risikoprofiler. Toldkontrollørens personlige subjektive vurdering var bestemmende for, om der blev foretaget fysisk kontrol eller dokumentkontrol. I to andre medlemsstater blev der kun brugt risikoprofiler i forbindelse med nogle indførsler. Men der var ingen profilbaseret målretning af kontrollen af varer, der var indført under bestemte forenklede procedurer.

3.15. I en medlemsstat brugte man ikke så meget fiskale risikoprofiler ved grænsen. I stedet var man gået over til revisionsbaseret afgiftskontrol, der blev foretaget hos den erhvervsdrivende. Denne strategi er i overensstemmelse med Kommissionens forslag i meddelelsen fra juli 2003, men denne metode kan svække toldkontrollen, fordi mange erhvervsdrivende kun kontrolleres sjældent.

3.16. Selv om det var almindeligt anerkendt i medlemsstaterne, at tilfældige stikprøver er en vigtig supplerende kontrol, foretog seks af de besøgte medlemsstater ikke statistisk stikprøvekontrol af varer.

3.17. Toldmyndighederne bør regelmæssigt overvåge og kontrollere resultaterne af toldkontrollen og vurdere, om risikoforvaltningssystemet er effektivt og produktivt, og de bør ajourføre deres analyser og deres prioriteringer af kontrolarbejdet på grundlag af feedback fra fortoldningsprocessen.

KOMMISSIONENS SVAR

3.13. Kommissionen og medlemsstaterne samarbejder i forlængelse af den nylige ændring af toldkodeksen (forordning (EF) nr. 648/2005 af 13. april 2005) om indførelse af et fællesskabssystem til risikoforvaltning.

3.14. Revisionsretten fandt, at to medlemsstater ikke havde foretaget risikoanalyse, men de var i begge tilfælde ved at indføre en sådan analyse og indførte importkontrollsystemer ved udgangen af 2004. Det er en vigtig indledende foranstaltning, men risikoanalyse ved toldkontrol har en meget mere vidtrækkende effekt. Risikoanalysen spiller en rolle i forbindelse med alle typer toldkontrol, herunder ved udvælgelse af importører, på hvem der kan anvendes forenklede procedurer, og ved fastlæggelse af hyppigheden og omfanget af revisionsbaseret kontrol. Bortset fra sikkerhedsaspekter, for hvilke der er opstillet specifikke mål, bør det forventes, at medlemsstaterne vil træffe en række forskellige foranstaltninger i varierende tempo afhængigt af toldbehandlings omfang og art.

3.15. Kommissionen ønsker at minde medlemsstaterne om den betydning, som kontrolhyppigheden kan have ved anvendelse af revisionsbaseret kontrolstrategi.

3.16. Kommissionen vil fortsat anbefale, at der i Fællesskabets risikoforvaltning anvendes stikprøver i forbindelse med udvælgelse af forsendelser eller erklæringer med henblik på toldkontrol.

3.17-3.18. Kommissionen er enig i, at registrering af resultater og ajourføring af risikoprofilerne er centrale områder i forbindelse med hensigtsmæssig risikoforvaltning, og den vil fortsat tilskynde medlemsstaterne til at indføre egnede procedurer til at sikre dette.

⁽¹⁴⁾ Særberetning nr. 13/98 om revision af anvendelsen af risikoanalysemetoder i toldkontrol og toldbehandling.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 648/2005 om ændring af Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EUT L 117 af 4.5.2005, s. 13).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.18. I nogle toldadministrationer blev der konstateret svagheder i systemerne til registrering af resultaterne af dokumentkontrollen og den fysiske kontrol og i rapporteringen til de centrale toldmyndigheder. I nogle tilfælde var filtre blevet ignoreret uden begrundelse og uden ledelsens godkendelse. Endvidere havde toldmyndighederne ikke altid gennemgået risikoprofilerne, når det var nødvendigt, for at finde ud af, om de var effektive, eller de afdelinger, der havde ansvaret for at oprette filtre på forskellige niveauer (centralt, regionalt, lokalt), koordinerede ikke deres arbejde. Hvis ikke risikoprofiler overvåges godt nok, og hvis ikke det med mellemrum undersøges, om de fungerer effektivt, og hvis ikke resultaterne af toldkontrollen analyseres, vil processen ikke give feedback. Det vil så betyde, at risikoprofilerne ikke vil blive ajourført rettidigt, og at toldmyndighederne ikke kan prioritere deres kontrolarbejde optimalt.

Resultaterne af revisionen af regnskabsårets transaktioner

Beløb, som er fastlagt, men endnu ikke overdraget til Kommissionen (B-regnskabet)

3.19. Medlemsstaterne behøver ikke at overdrage Kommissionen fordringer, som der ikke er stillet sikkerhed for, og fordringer, som er blevet anfægtet, og som eventuelt senere vil blive ændret. I stedet skal de opføre disse fordringer i et særskilt regnskab (B-regnskabet). Hver medlemsstat indsender en kvartalsopgørelse over B-regnskabet til Kommissionen. Nettosaldoen på Fællesskabernes balance under »Fordringer på medlemsstaterne« beløber sig til 739,4 millioner euro (729,3 millioner euro i 2003).

3.20. Pr. 31. december 2004 var den samlede bruttosaldo for B-regnskabet i Kommissionens regnskab 1 905,0 millioner euro, hvilket var 19,4 % mindre end den tilsvarende saldo pr. 31. december 2003 (2 364,3 millioner euro) ⁽¹⁶⁾. Den vigtigste

⁽¹⁶⁾ Tallene er angivet inden fradrag:

	(millioner euro)	
	2004	2003
Bruttosaldo	1 905,0	2 364,3
Optrækningsomkostninger, der tilbageholdes af medlemsstaterne (25 %)	(476,2)	(591,1)
Afskrivning (jf. punkt 3.22)	(689,4)	(1 043,9)
Netto	739,4	729,3

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

årsag til denne ændring er, at posterne vedrørende import af smørprodukter fra New Zealand er blevet slettet af B-regnskabet, da sagen er afsluttet ⁽¹⁷⁾.

3.21. Retten hilser vedtagelsen af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 ⁽¹⁸⁾ velkommen. Heri er det fastsat, at medlemsstaterne afskriver beløb vedrørende Fællesskabernes traditionelle egne indtægter, der ikke er inddrevet ved udløbet af en given periode. Ved forordningen indføres også et krav om, at medlemsstaterne skal sende et skøn over, hvor stor en del af de fordringer, der er opført på deres B-regnskab, der formodentlig ikke kan inddrives.

3.22. Kommissionen har taget de beløb, der formodentlig ikke vil kunne inddrives, i betragtning og opført en afskrivning på balancen. Afskrivningen er baseret på de seneste oplysninger fra medlemsstaterne. Den samlede afskrivning er af den størrelsesorden, der kan forventes ved sammenligning med tidligere år. De fleste af medlemsstaterne har imidlertid ikke oplyst, hvordan de har udarbejdet deres skøn. Retten kan derfor ikke bekræfte beløbet for afskrivningen, og den mener, at Kommissionen bør give vejledning, så der anvendes samme metode overalt. Medlemsstaternes skøn over den del, der ikke vil kunne inddrives, varierer fra 10 % (12,8 millioner euro for Det Forenede Kongerige) til 96 % (118 millioner euro for Spanien) ⁽¹⁹⁾.

3.23. Som i tidligere år ⁽²⁰⁾ konstaterede Retten ved revision og Kommissionen under kontrolbesøg (jf. punkt 3.5), at der var systematiske problemer med B-regnskabet i flere medlemsstater (Belgien, Tyskland, Irland, Italien, Cypern, Polen, Slovakiet, Sverige og Det Forenede Kongerige), bl.a. at beløb var bogført for sent eller forkert, at beløb ikke var bogført, og at beløb var slettet, der ikke skulle have været slettet. I 2003 slettede Tyskland poster på i alt 40,1 million euro i B-regnskabet uden at give en fuldstændig forklaring.

3.22. Kommissionen mener, at den ved at bruge de skøn, der var udarbejdet af medlemsstaterne, har anvendt forsigtighedsprincippet i overensstemmelse med finansforordningen. Opkrævningen af skyldig told afhænger af nationale love og procedurer, og kun medlemsstaterne kan vurdere, om der er et solidt grundlag for betalingsopkrævningen, om den skyldige råder over nogen midler, og hvorvidt det er sandsynligt, at de skrappe opkrævningsprocedurer, som de råder over, vil give positive resultater. Kommissionen forklarede på mødet den 9. december 2004 i Det Rådgivende Udvalg for Egne Indtægter medlemsstaterne, hvilke principper de skal lægge til grund ved udarbejdelsen af deres skøn. Kommissionen vil minde medlemsstaterne om deres forpligtelse til at udarbejde skøn baseret på realistiske oplysninger.

3.23. Kommissionen er sammen med de pågældende medlemsstater i gang med at foretage en opfølgning af disse punkter med henblik på at få forklaret disse fejl og sikre, at de korrigeres.

⁽¹⁷⁾ Disse posters oprindelse er beskrevet i Rettens særberetning nr. 4/98 om indførsel til Fællesskabet til lavere importafgiftssats og afsætning af newzealandske mejeriprodukter og schweizisk ost. De beløb, der i sidste ende blev slettet af B-regnskabet, er resultatet af en retssag, og der var allerede taget højde herfor i tidligere års afskrivninger. Det inkasserede beløb (11,6 millioner GBP) er blevet overdraget til Kommissionen på den sædvanlige måde.

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2028/2004 af 16. november 2004 om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 94/728/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter (EUT L 352 af 27.11.2004, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Dertil kommer, at syv medlemsstater, der kun har små beløb opført i B-regnskaberne (tilsammen under 0,1 % af det samlede beløb opført i B-regnskabssaldoen) anslog, at hele beløbet kunne inddrives.

⁽²⁰⁾ Jf. Rettens årsberetning for 2003, punkt 3.40.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Sukkerafgifter

3.24. Under den fælles markedsordning for sukker har producenterne det finansielle ansvar for de tab, der opstår som følge af afsætningen af overskudsproduktionen under kvoteordningen ⁽²¹⁾. Dette princip gennemføres ved, at der fastsættes produktionsafgifter på sukker, isoglucose og inulinsirup. Afgifterne beregnes af Kommissionen (479,8 millioner euro i produktionsåret 2002/03) og opkræves hos producenterne af medlemsstaterne. Medlemsstaterne tilbageholder 25 % af afgifterne til dækning af opkrævningsomkostningerne ⁽²²⁾.

3.25. Retten fulgte op på tidligere revisionsarbejde vedrørende sukkerafgifterne og undersøgte beregningen pr. september 2004 (for produktionsåret 1. juli 2002 til 30. juni 2003). Retten konstaterede, at systemet til beregning af sukkerafgifterne generelt fungerede tilfredsstillende trods uklarheder i den fastsatte beregningsmetode ⁽²³⁾, som det er nødvendigt at gøre noget ved. Retten anbefaler også, at der træffes korrigerende foranstaltninger på følgende punkter:

- a) Det samlede beløb for sukkerafgifterne (479,8 millioner euro) var ved en fejl ansat ca. 6 millioner euro for lavt.
- b) De to vigtigste datakilder, som beregningen bygger på, er:
 - i) Eurostats COMEXT-database ⁽²⁴⁾ - her var angivelserne af mængden af eksporteret inulinsirup unøjagtige, og Kommissionen var derfor nødt til at bruge andre data fra medlemsstaterne, hvilket er i strid med forordningen
 - ii) meddelelserne fra medlemsstaterne - de blev ikke kontrolleret systematisk af Kommissionen. Retten anbefalede i særberetning nr. 20/2000 ⁽²⁵⁾, at Kommissionen udsendte en vejledning med »best practice«-normer for kontrolmekanismer, så det kunne sikres, at disse meddelelser blev pålidelige. Det har Kommissionen endnu ikke gjort.

3.25.

- a) *Korrektionerne foretages automatisk ved beregning af afgifterne for 2005, i forbindelse med hvilken der tages højde for beregninger og overførsler for de foregående produktionsår.*
- b)
 - i) *Forordning (EF) nr. 314/2002 vil blive ændret, navnlig for at tydeliggøre dette særlige aspekt ved beregningen.*
 - ii) *Medlemsstaterne har modtaget anbefalinger om fastlæggelsen af deres kontrolmekanismer. Kommissionen vil tage behørigt hensyn til Revisionsrettens resultater og til sin egen revision ved fastlæggelsen af kontrolmekanismer til den nye sukkerordning.*

⁽²¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1).

⁽²²⁾ Rådets afgørelse 2000/597/EF, artikel 2, stk. 3.

⁽²³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 314/2002 af 20. februar 2002 om gennemførelsesbestemmelser for kvoteordningen for sukker (EFT L 50 af 21.2.2002, s. 40).

⁽²⁴⁾ COMEXT er Eurostats referencedatabase, der indeholder statistikkerne over Fællesskabets udenrigshandel.

⁽²⁵⁾ Punkt 61.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.26. Dertil kommer, at det med Kommissionens nuværende regnskabssystem stadig ikke er muligt at foretage en endelig sammenholdelse mellem indtægterne og de udgifter, der skal finansieres af sukkeavgifterne. Retten påpegede dette problem i særberetning nr. 4/91 ⁽²⁶⁾.

3.26. Der er ikke grund til at foretage en sådan regnskabssammenholdelse af afgifterne og budgetudgifterne. Den beregningsmetode, der er fastsat i Rådets nuværende forordning, sidestiller ikke de to elementer. Sammenholdelsen kan foretages uafhængigt af regnskabssystemet, hvis der er behov for det.

Moms- og BNI-indtægter

Indledning

3.27. I modsætning til EU's traditionelle egne indtægter er moms- og BNI-indtægterne baseret på makroøkonomiske statistikker, hvor de underliggende data ikke kan revideres direkte. Revisionen af moms og BNI dækker derfor processen fra det tidspunkt, hvor Kommissionen modtager de makroøkonomiske aggregater fra medlemsstaterne (enten som overslag eller som faktiske tal), og sigtet med revisionen er at vurdere det system, Kommissionen bruger til behandling af dataene, indtil de til sidst opføres i det endelige regnskab. Revisionen dækker således opstillingen af det årlige budget for medlemsstaternes månedlige betalinger og gennemførelsen af det. Revisionen dækkede endvidere Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer, som skal give sikkerhed for, at Fællesskabets indtægter er fastlagt og opkrævet korrekt. Retten har foretaget særskilt revision af specifikke aspekter ved moms- og BNI-indtægterne.

3.28. Rettens særskilte revision af moms- og BNI-indtægterne omfattede Kommissionens kontrol af medlemsstaternes opgørelser i henhold til Det Europæiske Nationalregnskabssystem (ENS 95) ⁽²⁷⁾, beregningen af den vægtede gennemsnitssats for momsen i medlemsstaternes momsoversigter ⁽²⁸⁾ og systemerne til overvågning og kontrol af udarbejdelsen af de nationale regnskaber i de nationale statistiske kontorer.

⁽²⁶⁾ Punkt 5.19.

⁽²⁷⁾ Det Europæiske Nationalregnskabssystem 1995 (Bilag A til Rådets forordning (EF) nr. 2223/1996 af 25. juni 1996 om det europæiske national- og regionalregnskabssystem i Det Europæiske Fællesskab (EFT L 310 af 30.11.1996, s. 1)) bruges til opstilling af nationale regnskaber til brug for Fællesskabet, og også til brug ved beregning af BNI-indtægten (Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (BNI-forordningen) (EUT L 181 af 19.7.2003, s. 1)).

⁽²⁸⁾ Hver medlemsstat udarbejder en momsoversigt, som skal indeholde alle de oplysninger, som er anvendt til fastlæggelse af momsgrundlaget. Momsgrundlaget er basis for beregningen af Fællesskabets momsindtægt og er nødvendigt for Kommissionens kontrol (artikel 7 og 11 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 om den endelige ordning for ensartet opkrævning af egne indtægter hidrørende fra merværdiafgiften (EFT L 155 af 7.6.1989, s. 9)).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Evaluering af overvågnings- og kontrolsystemerne*Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer*

3.29. Kommissionens kontrolaktiviteter, som den gennemfører i samarbejde med medlemsstaterne, er et meget vigtigt element i kontrolsystemet for moms- og BNI-indtægter. Retten har undersøgt det arbejde, der er udført af de kontorer, der gennemfører denne kontrol.

Momsindtægten

3.30. For så vidt angår momsindtægten, har Kommissionens kontrol på stedet i regnskabsåret 2004 givet anledning til 28 nye forbehold ⁽²⁹⁾ vedrørende specifikke elementer i medlemsstaternes momsoversigter ⁽³⁰⁾. Forberedelsen og rapporteringen af disse kontrolbesøg foregår på en tilfredsstillende måde. I betragtning af de begrænsede ressourcer, der er til rådighed, har Kommissionen imidlertid svært ved at opretholde den hidtidige standard for kontrolbesøgene hos medlemsstaterne og ved at foretage dem lige så hyppigt som før udvidelsen ⁽³¹⁾. Det var begrænset, hvor meget der var blevet fulgt op på revisionsbemærkningerne om forbeholdene (kun seks forbehold blev trukket tilbage i løbet af året), og 107 forbehold var således stadig gældende ved udgangen af 2004. Disse forbehold dækker ofte flere regnskabsår, og fire af dem vedrører momsoversigter, der blev forelagt for over ti år siden. Kommissionen har ikke beregnet forbeholdenes finansielle effekt.

3.30. Kommissionens analyse viser, hvor svært det er at vurdere de finansielle virkninger af forbehold, idet de hovedsagelig vedrører tilfælde, hvor der ikke foreligger pålidelige oplysninger. De formuleres generelt for netop at tvinge medlemsstaterne til at fremlægge pålidelige mængdeoplysninger og anvende en acceptabel metode. Kommissionen påpegede endelig i 2003, at den var villig til forelægge opretholdte forbehold for Domstolen, hvor dette forekommer nyttigt. Det har allerede vist sig effektivt i forbindelse med to medlemsstater, som efterkom Kommissionens anmodninger, mens overtrædelsesproceduren stadig var i den indledende fase. Kommissionen er bevidst om den øgede arbejdsbyrde som følge af udvidelsen og er ved at undersøge, hvordan den bedst kan anvende sine ressourcer for at opretholde tilsynenes kvalitet.

Kontrol af beregningen af den vægtede gennemsnitssats for momsen i medlemsstaternes momsoversigter

3.31. Medlemsstater, der anvender forskellige momssatser, skal beregne en vægtet gennemsnitssats, der skal anvendes til Kommissionens beregning af momsindtægten. Hvis der er fejl i denne beregning, indvirker det på momsgrundlaget, der anvendes til beregningen af egne indtægter, og kan dermed influere på det beløb, der betales til Fællesskabets momsindtægter. Retten undersøgte Kommissionens kontrol af dette aspekt ved systemet. Den reviderede endvidere beregningen af den vægtede gennemsnitssats i fem medlemsstater ⁽³²⁾ og kontrollerede, om beregningen var foretaget i overensstemmelse med fællesskabsbestemmelserne ⁽³³⁾.

⁽²⁹⁾ Ti af de 28 forbehold vedrører en underinddeling af allerede eksisterende forbehold.

⁽³⁰⁾ Forbehold er et vigtigt redskab, som Kommissionen bruger til at sikre, at der kan foretages korrektioner af medlemsstaternes momsangivelser efter udløbet af den frist på fire år, der er fastsat i fællesskabsbestemmelserne.

⁽³¹⁾ I gennemsnit hvert andet år.

⁽³²⁾ Tyskland, Italien, Nederlandene, Finland og Sverige.

⁽³³⁾ Jf. artikel 3 og 4 i Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.32. Retten konstaterede, at en del af de 29 specifikke forbehold vedrørende den vægtede gennemsnitssats gik alt for langt tilbage ⁽³⁴⁾. Når der var taget et forbehold, var der ikke sat en frist for medlemsstaterne til at få løst problemet.

3.33. Kommissionen tog til gengæld ikke forbehold ved systematiske mangler ⁽³⁵⁾ i beregningen af den vægtede gennemsnitssats.

3.34. I Kommissionen har Generaldirektoratet for Budget uddelegeret en væsentlig del af kontrollen af beregningen af det vægtede gennemsnit til Eurostat og bestemte fiskale aspekter ved beregningen til Generaldirektoratet for Beskatning og Toldunionen. Disse generaldirektoraters funktion og ansvarsområder var ikke fastlagt formelt, da Rettens revision fandt sted.

BNI-indtægten

3.35. Med hensyn til BNI-indtægten konstaterede Retten, at Kommissionens direkte kontrol af de underliggende nationale regnskaber, der er grundlaget for tallene i BNI-spørgeskemaerne ⁽³⁶⁾, stadig er for begrænset. Kommissionen er

KOMMISSIONENS SVAR

3.32. Kommission kan ikke anvende retlige sanktioner for at tvinge medlemsstaterne til hurtigt at sikre mere pålidelige oplysninger eller bedre beregningsmetoder, selv om overtrædelsesprocedurerne på længere sigt er en mulig løsning. Forbehold, som er formuleret i forhold til endnu ikke afhjulpne problemer, reevalueres ved hver kontrol, og i kontrolrapporterne redegøres der for drøftelserne vedrørende hvert enkelt forbehold. I Østrigs tilfælde er der gjort betydelige fremskridt, der vil gøre det muligt at ophæve forbeholdet, som blev formuleret af både Østrig og Kommissionen, når Kommissionen har modtaget de ændringer, der er opnået enighed om.

3.33. I det italienske eksempel, der er nævnt i Revisionsrettens fodnote, godkendte Kommissionen omtrentlige oplysninger med henblik på fastsættelse af momssatser for et lille antal produkter. For disse produkter er udgifterne kendt, men der foreligger ingen specifikke oplysninger om, hvilket grundlag der blev anvendt ved fastsættelse af momssatser eller tildeling af momsfratagelse. Ved faste bruttoinvesteringer anvendes der en omtrentlig procentsats til at skelne mellem den normale sats og den reducerede sats. Italien kan kun anvende denne form for beskatning i en begrænset periode. Under den pågældende kontrol konstaterede Kommissionen, at der overhovedet ikke forelå oplysninger til at foretage denne beregning. Kommissionen godkendte undtagelsesvis en opdeling baseret på et groft skøn for en periode på to år, som senere blev forlænget til fire år. Kommissionen påpegede allerede i den sidste kontrolrapport, at denne praksis ikke længere ville blive accepteret.

3.34. GD Budget har det overordnede ansvar for beregningen af den vægtede gennemsnitssats, men får teknisk bistand fra Eurostat angående vægtningen af økonomiske sektorer og fra TAXUD angående fastsættelse af momssatser for varer og tjenesteydelser. Som følge af Revisionsrettens bemærkninger trådte et aftalememorandum, som er underskrevet af de tre generaldirektører, og som specificerer disse roller og ligeledes dækker andre samarbejdsområder, i kraft i september 2005.

⁽³⁴⁾ Som eksempel kan nævnes et forbehold fra 1995 vedrørende Tysklands kompensation for mindre virksomheder. Kompensationsordningen var gældende i perioden 1991-2001, og forbeholdet blev taget under en stedlig kontrol i 1995 og derefter forlænget. Det blev ophævet i 2004 (dog ikke det forbehold, der vedrørte 2000). Endvidere kan nævnes et forbehold vedrørende Østrigs »bilkompensation«. Forbeholdet blev taget i 1999 og tog sigte på momsoversigterne for 1995-2001.

⁽³⁵⁾ De metoder, der blev anvendt i Italien til udarbejdelse af den foreskrevne fordeling på husholdningernes konsum og på de faste bruttoinvesteringer, var ikke fuldt ud pålidelige.

⁽³⁶⁾ Spørgeskemaet er et dokument, der er udarbejdet efter en fælles model. De nationale statistiske kontorer udfylder hvert år dette spørgeskema med BNI-tallene og sender det til Eurostat.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

imidlertid ved at oprette en enhed, der skal foretage kontrol af offentlige regnskaber og medlemsstaternes nationale regnskaber.

3.36. Siden 2003 har det været fastsat i fællesskabsbestemmelserne, at medlemsstaterne skal indsende en årlig rapport om BNI-dataenes kvalitet til Kommissionen. Rapporten skal indeholde de oplysninger, der er nødvendige for, at man kan se, hvordan BNI-tallet er blevet beregnet, specielt skal der være en beskrivelse af alle væsentlige ændringer i de anvendte metoder og i basisstatistikkerne og en redegørelse for justeringer af tidligere BNI-beregninger. I henhold til artikel 2, stk. 3, i Rådets forordning 1287/2003 skal rapportens indhold og format følge de retningslinjer, Kommissionen har fastlagt ⁽³⁷⁾.

3.37. En gennemgang af de kvalitetsrapporter, der blev forelagt i 2004, viser, at:

- a) nogle medlemsstater ikke har fulgt retningslinjerne for indhold og format
- b) det varierer meget fra medlemsstat til medlemsstat, hvor mange data de indsender, og hvor detaljerede oplysningerne er
- c) rapporterne ingen oplysninger giver om resultaterne af kontrollen af kvaliteten af BNI og dens bestanddele, selv om det kræves i retningslinjerne.

3.37. I 2004 blev der for første gang fremlagt kvalitetsrapporter, og der skete en mærkbar forbedring af de oplysninger, der blev angivet i spørgeskemaet, sammenlignet med tidligere år. Det er ikke usædvanligt eller overraskende, at de nye retningslinjer i et vist omfang blev fortolket forskelligt, da de blev anvendt første gang. BNI-udvalget godkendte på sit møde i juli 2005 Eurostats forslag til udvidede retningslinjer, der skal sikre et mere harmoniseret resultat i år.

Kommissionens kontrol af ENS 95-oversigterne

3.38. En vigtig del af Kommissionens systemer til overvågning og kontrol af BNI-indtægten omfattede ENS 95-oversigterne. BNI og de underliggende nationale regnskaber, der udgør grundlaget for beregningen af BNI-indtægten, skal udarbejdes af medlemsstaterne i overensstemmelse med ENS 95. Hver medlemsstat skal til dette formål udarbejde en BNI-oversigt, som er en beskrivelse af de metoder og procedurer, medlemsstaten har anvendt til beregningen af BNI-aggregaterne og udarbejdelsen af de underliggende nationale regnskaber.

3.39. Målet for Rettens undersøgelse var at evaluere, hvor effektivt kontrollen af, om medlemsstaterne opfylder kravene i ENS 95, fungerer. Retten undersøgte derfor, hvordan Kommissionen havde gennemført denne kontrol af ENS 95-oversigterne i de 15 medlemsstater fra før udvidelsen ⁽³⁸⁾.

⁽³⁷⁾ Jf. referatet fra det andet BNI-udvalgsmøde den 25-26. marts 2004, hvor udvalget godkendte den foreslåede struktur for 2004-spørgeskemaet og kvalitetsrapporten.

⁽³⁸⁾ Efter planen skal de 10 nye medlemsstater udarbejde BNI-oversigter i 2006.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.40. BNI-oversigterne skulle være indsendt til Kommissionen inden udgangen af 2000. De fleste medlemsstater indsendte deres opgørelse i løbet af 2001, men Frankrig og Luxembourg gjorde det først i henholdsvis 2003 og 2004.

3.41. Kommissionens kontrolmetode er blevet bedre efter indførelsen af spørgeskemaet til vurdering af BNI-oversigten ⁽³⁹⁾, som er et systematisk og struktureret kontrolredskab. Kommissionen kontrollerede imidlertid ikke, om de nationale statistiske kontorer virkelig anvender de systemer og metoder, der beskrives i oversigterne.

3.42. Dokumentation af Kommissionens kontrol af oversigterne var ufuldstændig. Kun de tilfælde var dokumenteret, hvor Kommissionen havde konstateret problemer, eller hvor der var uafklarede punkter. Med en sådan fremgangsmåde bliver kontrolsporet for Kommissionens kontrol ikke fuldstændigt. Det gør det vanskeligere at udføre revisionsarbejdet, og revisorerne kan heller ikke forlade sig på sådanne kontroller.

Illegale aktiviteter

3.43. Fuldstændighed er et vigtigt aspekt ved BNI; det er vigtigt at sikre, at der findes et pålideligt grundlag for en rimelig fordeling mellem medlemsstaterne af bidragene til BNI-indtægten. I henhold til ENS 95 skal alle kategorier af illegale aktiviteter medtages i BNI. Kommissionen har anmodet medlemsstaterne om at foretage et skøn over bestemte kategorier af illegale aktiviteter ⁽⁴⁰⁾.

3.44. Af Kommissionens kontrol af ENS 95-oversigterne fremgår det, at kun nogle få medlemsstater har medtaget sådanne skøn i BNI, og at de vedrørte forskellige former for illegale aktiviteter. BNI-overslagene er således ikke helt sammenlignelige, og det indvirker på beregningen af BNI-indtægten. Det betyder også, at kravene i ENS 95 ikke er opfyldt fuldt ud.

Forbrug i produktionen

3.45. I ENS 95 er det fastsat, at virksomhedernes indkøb af varer til en lav værdi (simple værktøjer af en værdi på under 500 euro) skal betragtes som forbrug i produktionen. Ved fravigelse af denne regel skal medlemsstaterne foretage korrektioner, så kravene i ENS overholdes.

KOMMISSIONENS SVAR

3.40. Kommissionen har vedholdende lagt pres på Frankrig og Luxembourg for at få dem til at indsende deres oversigter.

3.41. Medlemsstaterne redegør i deres oversigter i mange tilfælde for øjeblikkelige svagheder i deres regnskaber og forbedringer, der planlægges. Kommissionen mener ikke, at der er stor risiko for, at systemer og metoder, der beskrives i oversigterne, ikke også anvendes. Dette synspunkt understøttes af, at mange medlemsstater offentliggør deres oversigter eller dele herefter.

3.42. Kommissionen kontrollerer oversigterne ved at anvende GIAQ som tjekliste for at sikre, at de samme emner dækkes for alle medlemsstaters vedkommende. Af svarene på de spørgsmål, der sendes til medlemsstaterne som forberedelse til BNI-besøgene, fremgår det tydeligt, at de anvender GIAQ ved besvarelsen. Kommissionen har ikke fundet, at det ville være nyttigt eller omkostningseffektivt at udarbejde meget detaljerede oplysninger om alle GIAQ-punkter, som ikke affødte spørgsmål med henblik på BNI-besøget, eftersom Kommissionen ikke ville have været i stand til at færdiggøre analysen af oversigterne inden for en rimelig frist.

3.44. Kommissionen lægger pres på medlemsstaterne for at få dem til at medtage illegale aktiviteter i BNI. De skal dog kun inkluderes fra og med regnskabsåret 2002 (det år, fra hvilket ENS95 anvendes på egne ressourcer). For 2002 og de efterfølgende år kan der stadig gennemføres revision. Medlemsstaterne har en frist indtil 2006 til at bringe sig i overensstemmelse med ENS95 i den henseende, inden der eventuelt formuleres forbehold.

⁽³⁹⁾ Det drejer sig om et standardspørgeskema, som Eurostat bruger til kontrol af BNI-oversigterne. Det indeholder 277 spørgsmål om en lang række emner.

⁽⁴⁰⁾ Vurderes af Eurostat på grundlag af eksisterende undersøgelser til omkring 1-2 % af BNI.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.46. I to af de otte medlemsstater ⁽⁴¹⁾, Retten reviderede (Belgien og Irland), er der ikke fastsat en beløbsgrænse i regnskabsreglerne for virksomheder, og der foretages ikke korrektioner i overensstemmelse med ENS 95. Kommissionen accepterede denne situation efter drøftelser med disse to medlemsstater uden at anmode om yderligere bevis for, at denne afvigelse fra ENS 95 ikke var væsentlig.

Overvågnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne

3.47. Fællesskabslovgivningen om harmoniseringen af brutto-nationalindkomsten ⁽⁴²⁾ kræver, at der gøres en særlig indsats for at få forbedret medlemsstaternes metoder til fastlæggelse af BNI og for at få udbredt best practice på dette område. Forordningen fastsætter også, at der skal vedtages foranstaltninger til at gøre BNI-data mere sammenlignelige, pålidelige og fuldstændige. Retten har aflagt revisionsbesøg i syv medlemsstater ⁽⁴³⁾ for at undersøge, om der var indført systemer til overvågning og kontrol af udarbejdelsen af de nationale regnskaber, og om de blev anvendt af de statistiske kontorer.

3.48. Retten bemærker, at der er store forskelle mellem medlemsstaternes overvågnings- og kontrolsystemer. I nogle medlemsstaters systemer til overvågning og kontrol af udarbejdelsen af de nationale regnskaber findes og anvendes nedenstående elementer, i andre ikke. Det drejer sig om følgende elementer:

- a) en formel og struktureret risikoanalyse af hele processen forbundet med udarbejdelsen af de nationale regnskaber ⁽⁴⁴⁾
- b) aftaler indgået mellem de tjenester, der er ansvarlige for nationalregnskabet, og de enheder, der udarbejder basisstatistikkerne, om betingelserne for levering af data og kravene til dataenes kvalitet, eller tilsvarende ordninger ⁽⁴⁵⁾
- c) systematisk udarbejdelse af »kvalitetsrapporter« sammen med de statistiske undersøgelser ⁽⁴⁶⁾
- d) dokumentation af ledelsens overvågningskontrol af udarbejdelsen af nationale regnskaber ⁽⁴⁴⁾
- e) intern revision af hele processen forbundet med indsamling og bearbejdning af statistiske data ⁽⁴⁴⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

3.46. Hverken i Belgien eller Irland vides det, hvilke tærskler virksomhederne vil anvende i praksis, fordi der hverken er fastsat en beskatnings- eller en regnskabstærskel. Da det i en sådan situation ikke engang vides, om en eventuel justering er positiv eller negativ, for slet ikke at tale om dens størrelse, finder Kommissionen det mest fornuftigt ikke at foretage en justering.

3.48-3.49. På grund af forskellene mellem medlemsstaterne anvender Kommissionen de samme standardredskaber til kontrol af pålideligheden, sammenligneligheden og fuldstændigheden af alle medlemsstaternes BNI-oplysninger om egne indtægter, herunder meget detaljerede redegørelser for kilder og metoder (BNI-oversigter) med årlig ajourføring ved hjælp af kvalitetsrapporter. Kommissionen mener, at disse systemer giver tilstrækkelig garanti for, at BNI-oplysningerne er pålidelige, sammenlignelige og fuldstændige.

Inden for rammerne af BNI-udvalget vil Kommissionen sammen med medlemsstaterne drøfte, i hvilket omfang de nationale overvågnings- og kontrolsystemer bør indgå i BNI-verifikationsprocessen.

⁽⁴¹⁾ Belgien, Danmark, Frankrig, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige.

⁽⁴²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003, navnlig artikel 2, 3 og 5.

⁽⁴³⁾ Tyskland, Grækenland, Spanien, Frankrig, Ungarn, Polen og Det Forenede Kongerige.

⁽⁴⁴⁾ Dette element er fuldt ud implementeret i Det Forenede Kongerige.

⁽⁴⁵⁾ Dette element er fuldt ud implementeret i Det Forenede Kongerige, Polen og Tyskland.

⁽⁴⁶⁾ Findes kun i Frankrig og Det Forenede Kongerige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

3.49. Retten skal understrege, at det faktum, at disse elementer ikke findes og ikke er indført i samtlige medlemsstaters overvågnings- og kontrolsystemer, kan medføre, at de nationale regnskaber ikke er lige pålidelige, sammenlignelige og fuldstændige.

De årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra generaldirektørerne

3.50. Retten har undersøgt de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra generaldirektørerne for henholdsvis Generaldirektoratet for Budget og Eurostat. Som i 2003 oplyser den årlige aktivitetsrapport for Generaldirektoratet for Budget antallet af moms-kontrolbesøg i medlemsstaterne, men der siges intet andet om kontrollen af data vedrørende momsindtægten. Kontroller af BNI-indtægterne er ikke omtalt, og de 107 forbehold vedrørende medlemsstaternes momsopgørelser eller ændringerne i antallet af forbehold i årets løb nævnes heller ikke.

3.51. I Eurostats årlige aktivitetsrapport nævnes kontrollerne af medlemsstaternes ENS 95-oversigter over statistiske kilder og metoder. Ifølge rapporten har disse kontroller medført, at tidligere generelle forbehold vedrørende alle data og alle medlemsstater er blevet erstattet af et begrænset antal specifikke forbehold. Rapporten nævner imidlertid ikke det faktiske antal specifikke forbehold (57), og heller ikke, at der ved udgangen af 2004 stadig var opretholdt et generelt forbehold vedrørende Tyskland og Luxembourg. I Eurostats årlige aktivitetsrapport nævnes heller ikke, i hvilket omfang Eurostat har gennemført de kontroller af medlemsstaternes moms- og BNI-data, som var højt prioriteret i 2004, og som er nævnt i Kommissionens statistiske program for 2004.

Konklusion og anbefalinger

3.52. Når man tager revisionens omfang i betragtning (jf. punkt 3.3), og når man ser bort fra de problemer med B-regnskabet, som er anført i punkt 3.23, gav Rettens revision af, om regnskaberne for Fællesskabernes traditionelle egne indtægter er rigtige, og om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, generelt tilfredsstillende resultater.

3.53. Når revisionens omfang tages i betragtning (jf. punkt 3.27), mener Retten på grundlag af data, som medlemsstaterne har indsendt, at moms- og BNI-indtægterne i alt væsentligt er beregnet korrekt og opkrævet korrekt og opført korrekt af Kommissionen i Fællesskabernes regnskaber.

3.50. De årlige aktivitetsrapporter, der udarbejdes af generaldirektørerne, er ifølge sagens natur meget selektive og omhandler aktiviteter, der enten har særlig betydning eller er gode eksempler. Hvad angår GD Budget, mente man, at det var tilstrækkeligt blot at nævne kontrollerne uden nærmere oplysninger om forbehold, som er et redskab, der rutinemæssigt anvendes til forbedring af momsopgørelserne. GD Budget vil ikke desto mindre foretage en ny gennemgang af redegørelsen for sin kontrol med momsmidlerne.

3.51. Der er få forbehold pr. medlemsstat. Antallet af forbehold er desuden ikke en særlig vigtig indikator, da de har svingende indvirkning på BNI. Eurostat er parat til at fremlægge flere oplysninger om kontrol af BNI og moms i sin årlige aktivitetsrapport.

3.52. Som Revisionsretten bemærker i pkt. 3.21 i beretningen blev forordningen om B-regnskaber ændret ved udgangen af 2004. Ændringerne vil gøre det muligt at opnå mere pålidelige og nøjagtige B-regnskaber.

RETTENS BEMÆRKNINGER

3.54. Ved revisionen af BNI-indtægten fandt Retten imidlertid svagheder, der kan indvirke på kvaliteten af de data, som ligger til grund for beregningen af medlemsstaternes BNI-bidrag. Retten anbefaler, at Kommissionen:

- a) gennemfører (direkte) kontrol af udvalgte aggregater i de nationale regnskaber (jf. punkt 3.35)
- b) udvider sin kontrol af medlemsstaternes oversigter over kilder og metoder, der anvendes ved udarbejdelsen af de nationale regnskaber, og at den forbedrer sit system til dokumentation af kontrollerne (jf. punkt 3.41 og 3.42)
- c) sørger for, at alle medlemsstater opfylder ENS 95-kravene om, at illegale aktiviteter skal medtages i BNI (jf. punkt 3.43 og 3.44)
- d) i samråd med medlemsstaterne undersøger, hvordan der bedst kan indføres »best practice«-normer for overvågning og kontrol af udarbejdelsen af nationale regnskaber (jf. punkt 3.47, 3.48 og 3.49)
- e) foretager en sammenlignende analyse af kvalitetsrapporterne og formulerer mere præcise retningslinjer og følger mere intensivt op på, om disse retningslinjer gennemføres (jf. punkt 3.36 og 3.37).

3.55. For så vidt angår Kommissionens kontrol af de systemer, der ligger til grund for beregningen af momsindtægten,

- a) bemærker Retten, at forbeholdene indvirker på de nationale momsopgørelsesers rigtighed, specielt fordi der er så mange forbehold (107), og anbefaler, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne om muligt sætter tal på disse forbehold ⁽⁴⁷⁾ (jf. punkt 3.30)
- b) anbefaler Retten, at Kommissionen gør en større indsats for at få nedbragt antallet af de forbehold, der går meget langt tilbage (jf. punkt 3.30 og 3.32)

KOMMISSIONENS SVAR

3.54. Kommissionen mener, at dens systemer giver tilstrækkelig garanti for, at BNI-oplysningerne er pålidelige, sammenlignelige og fuldstændige. Den nyligt vedtagne henstilling om medlemsstaternes og Fællesskabets statistikmyndigheders uafhængighed, integritet og ansvarlighed (KOM(2005) 217), som omhandler en adfærdskodeks for europæiske statistikker, forventes at bidrage til at forbedre kvaliteten af de makroøkonomiske statistikker, herunder BNI.

- a) Kommissionen er i gang med at undersøge, hvordan der kan foretages en mere direkte kontrol, således som Revisionsretten anbefaler.
- b) Kommissionen vil forsøge at forbedre dokumentationen med de begrænsninger, som dets ressourcer sætter.
- c) Kommissionen er allerede i gang med at sikre dette.
- d) Kommissionen tilskynder til anvendelse af »best practice« i forbindelse med udarbejdelse af nationalregnskaber gennem BNI-udvalget. Kommission vil forelægge BNI-udvalget Revisionsrettens anbefaling.
- e) Efter Revisionsrettens revision blev BNI-udvalget i juli 2005 forelagt resultaterne af en komparativ analyse og mere præcise retningslinjer, og de godkendtes af udvalget.

3.55.

- a) Forbeholdene formuleres generelt præcis for at tvinge medlemsstaterne til at fremlægge pålidelige kvantitative oplysninger og til at anvende en acceptabel metode. Kommissionens praksis siden 2003 med at underopdele visse forbehold for at gøre dem mere gennemsigtige og potentielt nemmere at tage til følge har desuden ført til en synlig stigning i antallet af dem. Kontrolcyklussen på to til tre år mellem inspektionerne indebærer, at den positive effekt af denne politik først kan registreres efterfølgende.
- b) Nedbringelsen af antallet af længereværende forbehold afhænger hovedsagelig af evnen hos medlemsstaternes myndigheder til at nå et passende kvalitetsniveau. Når oplysningerne bliver forældede, er nye forbehold uundgåelige. Kommissionen gjorde i 2003 opmærksom på, at den var rede til at anvende overtrædelsesproceduren for eventuelt at kunne afslutte længereværende forbehold.

⁽⁴⁷⁾ Jf. årsberetningen for regnskabsåret 2002, punkt 3.38.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- c) bemærker Retten, at det nu, hvor antallet af medlemsstater er steget fra 15 til 25, i fremtiden kun vil være muligt at gennemføre stedlig kontrol med den hidtidige dækning og hyppighed, hvis personaleressourcerne øges, og hvis kontrolpolitikken rationaliseres yderligere ved anvendelse af risikoanalyser og/eller ved styrkelse af retsgrundlaget og procedurerne for udarbejdelse af momsopgørelser (jf. punkt 3.30).

KOMMISSIONENS SVAR

- c) *Kommissionen forventer, at der i den nærmeste fremtid vil ske en mærkbar nedgang i antallet af forbehold for visse medlemsstater og vil koncentrere sin kontrol omkring risikoanalyse.*

KAPITEL 4

Den fælles landbrugspolitik

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	4.1-4.3
Specifik vurdering — DAS-revision	4.4-4.63
Revisionens omfang	4.4-4.5
Overvågnings- og kontrolsystemer	4.6-4.25
IFKS	4.6-4.8
Kontrollen i medfør af forordning (EØF) nr. 4045/89 efter betalingernes afholdelse — Efterslæb og utilstrækkelig information om resultaterne af de gennemførte kontroller	4.9-4.10
Fysisk kontrol af landbrugsprodukter, der eksporteres med fællesskabsstøtte — Beløbet for de kontrollerede transaktioner og for uregelmæssighederne kendes ikke	4.11-4.14
Regnskabsafslutning	4.15-4.25
Rettens stikprøve af transaktioner	4.26
Den årlige aktivitetsrapport for 2004 fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Landbrug	4.27-4.34
Nogle forbedringer i forhold til sidste år	4.27-4.32
De interne kontrolstandarder — Nogle standarder er ikke blevet gennemført fuldt ud	4.33-4.34
Rettens vurdering af udgiftsområderne inden for landbrugspolitikken	4.35-4.54
Arealstøtteordninger	4.35-4.38
Dyrepræmier	4.39-4.42
Støtte udbetalt på grundlag af producerede mængder	4.43-4.45
Landdistrikternes udvikling	4.46-4.48
Andre udgifter	4.49-4.54
Konklusion og anbefalinger	4.55-4.63
Samlet konklusion	4.55-4.57
Kontrol efter betalingernes afholdelse	4.58
Regnskabsafslutning	4.59-4.61
Den årlige aktivitetsrapport fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Landbrug	4.62
Anbefalinger	4.63
Nye medlemsstater: overgangsperiode	4.64-4.76
Godkendelsen af organer i de nye medlemsstater til udbetaling af EUGFL-støtte	4.64-4.68
Sapard — Tilfredsstillende overvågning, men nogle svagheder ved vurderinger af ansøgninger	4.69-4.76
Opfølgning af tidligere bemærkninger	4.77-4.95
Den fælles markedsordning for bananer	4.77-4.84

	<i>Punkt</i>
Forudbetaling af eksportrestitutioner	4.85-4.91
Korn- og kartoffelstivelse	4.92-4.95
De væsentligste bemærkninger i Rettens særberetninger	4.96-4.99
Skovbrugsforanstaltninger i forbindelse med politikken for udvikling af landdistrikterne	4.96-4.97
Miljøvenligt landbrug	4.98-4.99

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

4.1. I 2004 beløb udgifterne til den fælles landbrugspolitik, dvs. Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL, Garantisektionen), sig til i alt 43 579 millioner euro (2003: 44 379 millioner euro). **Figur 4.1 og 4.2** viser, hvad pengene blev brugt til. **Figur 4.1** er en oversigt over udgifterne efter økonomisk kategori (direkte betalinger, eksportrestitutioner mv.). **Figur 4.2** viser udgifternes fordeling på de største landbrugssektorer (oksekød, olivenolie mv.).

4.2. Støtte til landbrugerne, som fastsættes på grundlag af det dyrkede areal eller antallet af dyr på bedriften, udgør den største andel (59 %) af udgifterne til den fælles landbrugspolitik. Denne støtte skal først og fremmest kompensere landbrugerne for ned sættelser af de fælles landbrugspriser.

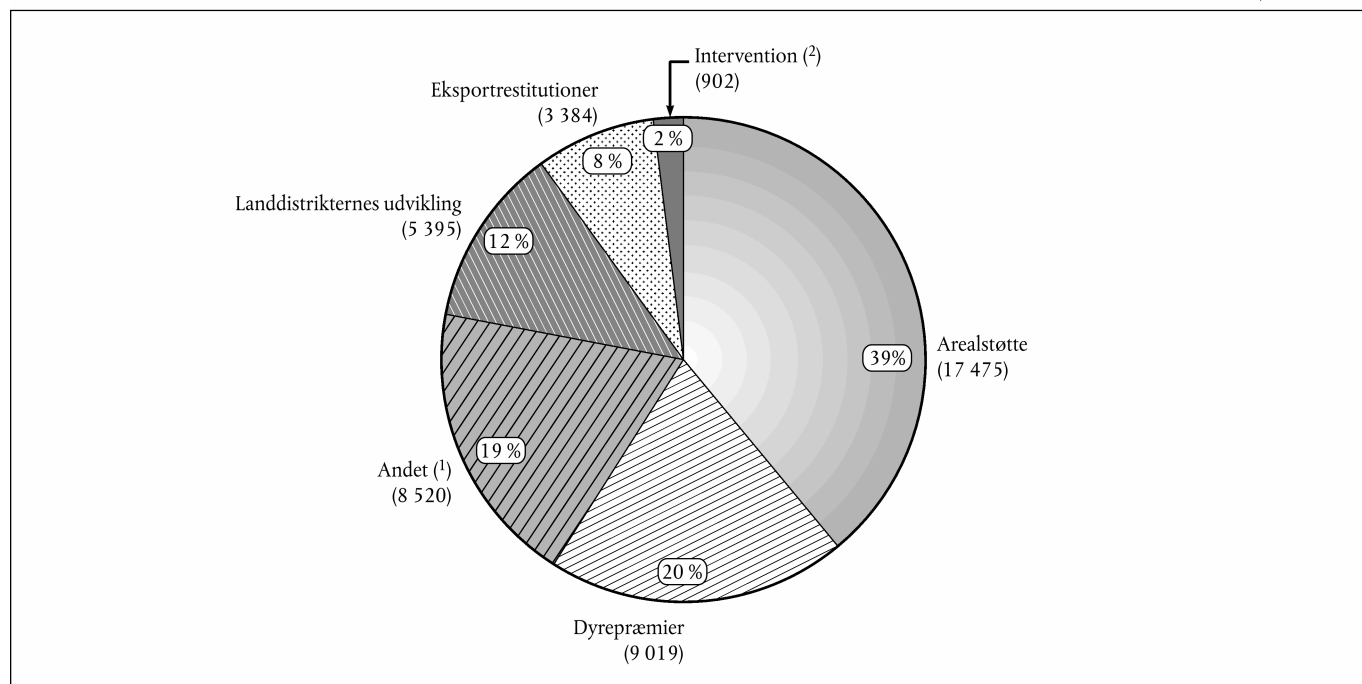
4.3. Stort set alle disse udgifter afholdes af de udbetalende organer i medlemsstaterne. Der anvendes følgende procedure for udbetaling til landbrugerne:

- a) Landbrugerne indsender støtteansøgninger til de udbetalende organer, året før støtten kommer til udbetaling. Ansøgningerne er baseret på det dyrkede areal, på antallet af støtteberettigede dyr, som landbrugerne har holdt på bedriften i en bestemt periode, mv.
- b) De udbetalende organer foretager administrativ kontrol af alle ansøgninger og kontrol på stedet af en stikprøve af ansøgningerne. Denne kontrol foretages hovedsagelig inden for rammerne af Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS).
- c) De udbetalende organer udbetaler støtten til støtteansøgerne og indsender et regnskab over de afholdte udgifter til Kommissionen, som så godtgør de udbetalende organer deres udgifter.
- d) De udbetalende organers regnskaber og betalinger gennemgås af en uafhængig revisor (det attesterende organ), som i februar måned det år, der følger efter regnskabsåret, sender sin revisionsberetning til Kommissionen.
- e) Inden den 30. april det år skal Kommissionen beslutte (vedtage en »beslutning om regnskabsafslutning«), om den kan godkende disse regnskaber og revisionsberetninger, eller om den skal anmode om yderligere revision eller flere oplysninger ⁽¹⁾.
- f) Kommissionen kan derefter selv undersøge de betalinger, de udbetalende organer har foretaget. Såfremt den konstaterer, at betalinger er afholdt på et regelstridigt grundlag, eller at finanskontrollen har været svag, kan den beslutte, at bestemte udgifter skal afholdes af de berørte medlemsstater og ikke over EU-budgettet (i fællesskabsterminologien hedder det, at Kommissionen som et led i »regnskabsafslutningen« vedtager »overensstemmelsesbeslutninger« om at »udelukke sådanne udgifter fra fællesskabsfinansiering«), dvs. at den nedsætter beløbene til de udbetalende organer med et tilsvarende beløb (jf. punkt 4.22).

⁽¹⁾ På dette stadium kan Kommissionen på grundlag af revisionsresultaterne fra de attesterende organer beslutte at udelukke udgifter (jf. punkt 4.3 f)).

Figur 4.1 — EUGFL, Garantisektionens udgifter efter økonomisk kategori — regnskabsåret 2004

(millioner euro)

(¹) Andet: produktions-, forarbejdnings- eller forbrugsstøtte, som udbetales til producenter eller producentsammenslutninger eller forarbejdningsevksomheder samt administrationsudgifter.

(²) Intervention: offentlig og privat oplagring, tilbagekøb eller opkøb af frugt og grøntsager, obligatorisk og frivillig destillation.

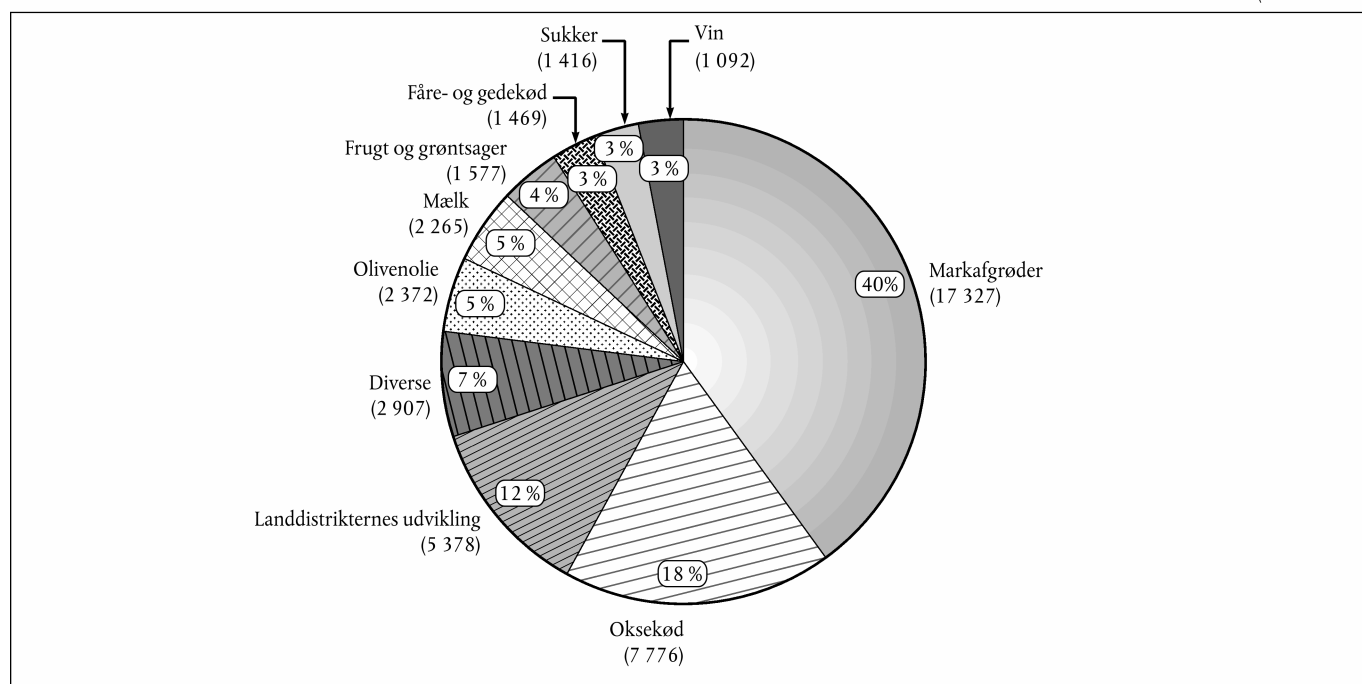
NB: Fordelingen efter økonomisk kategori er beregnet på basis af bruttobeløb, før de negative udgifter (tilbagesøgte beløb, regnskabsafslutning og forskud, der indstilles, mælkeafgifter) tages i betragtning.

Den samlede direkte støtte (dvs. den samlede arealstøtte, samtlige dyrepræmier og anden direkte støtte) udgør i alt 76,17 % af landbrugsudgifterne.

Kilde: Kommissionens årsregnskab for 2004 — Bruttototal.

Figur 4.2 — EUGFL, Garantisektionens udgifter fordelt på sektorer — regnskabsåret 2004

(millioner euro)

Kilde: Kommissionens årsregnskab for 2004 — Bind II.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

SPECIFIK VURDERING — DAS-REVISION

Revisionens omfang

4.4. Målet for revisionen var at bidrage til Rettens revisionserklæring om det almindelige budget med en specifik vurdering af landbrugsområdet for at få sikkerhed for, at kontrolsystemerne fungerer, og at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige. Retten har:

- a) undersøgt, hvordan IFKS fungerer (overvågningssystemet for arealstøtte og dyrepræmier). Den har endvidere undersøgt kontrollen efter betalingernes afholdelse samt den fysiske kontrol af landbrugsvarer, der eksporteres med fællesskabsstøtte (de vigtigste overvågningssystemer for andre former for landbrugsudgifter) (jf. punkt 4.6-4.14)
- b) gennemgået Kommissionens beslutning om regnskabsafslutning for 2004 og de overensstemmelsesbeslutninger, der blev truffet i 2004, og som vedrører tidligere års betalinger til støttemodtagere (jf. punkt 4.15-4.25)
- c) selv testet en stikprøve af transaktioner (jf. punkt 4.26)
- d) gennemgået den årlige aktivitetsrapport og erklæring fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Landbrug og undersøgt implementeringen af de interne kontrolstandarder i Kommissionen (jf. punkt 4.27-4.34).

4.5. Punkt 4.35-4.54 indeholder Rettens vurdering af lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne i forbindelse med den fælles landbrugspolitik. Vurderingen er baseret på ovennævnte beviskilder. Bemærkningerne om regnskabets rigtighed findes i kapitel 1, punkt 1.12, 1.13, 1.15 og 1.16.

*Overvågnings- og kontrolsystemer***IFKS**

4.6. Det Integrerede Forvaltnings- og Kontrolsystem (IFKS) er det vigtigste redskab til forvaltning og kontrol af arealstøtten og dyrepræmieordningerne, og det dækker 59 % af landbrugsudgifterne. IFKS omfatter en elektronisk database over landbrugsbedrifter og støtteansøgninger, et system til identifikation af marker, et system til identifikation og registrering af dyr og et sæt koordinerede administrative kontroller og kontroller på stedet. Ansøgninger om støtte under en række andre fællesskabsstøtteordninger skal være kompatible med dette system.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.7. I 2004 fortsatte Retten sin undersøgelse af, hvordan IFKS fungerer, i yderligere fem udbetalende organer i fire medlemsstater ⁽²⁾. Den fulgte også op på resultaterne af tidligere revisioner i Portugal, hvor to udbetalende organer er blevet slået sammen. Bortset fra i Grækenland er IFKS-kontrollen i de fem besøgte udbetalende organer generelt operationel og tilfredsstillende (jf. **bilag 2**). IFKS fungerer her stort set ligesom i de udbetalende organer, der blev revideret i tidligere år, men risikoanalyserne, den administrative kontrol og kontrollen på stedet fungerer stadig ikke godt nok.

4.8. Mere end syv år efter udløbet af fristen for fuldstændig gennemførelse af IFKS kan systemet stadig ikke give sikkerhed for, at den arealstøtte og de dyrepræmier, der er udbetalt i Grækenland, er lovlige og formelt rigtige ⁽³⁾ (jf. punkt 4.28 b) om Kommissionens forbehold med hensyn til gennemførelsen af IFKS i Grækenland og punkt 4.44 om resultaterne af Rettens test af transaktioner). De væsentligste årsager til manglerne og fejlene er:

- a) Landbrugsorganisationerne kontrollerer registreringen af alle data i computersystemet. Ingen data i systemet er sikre, og landbrugssammenslutningerne kan til hver en tid inden udbetalingen ændre dem, og de gør det. Computersystemet registrerer ikke, hvornår og hvorfor der foretages ændringer af de oprindelige data. I regnskabsåret 2004 ændrede landbrugsorganisationerne dataene vedrørende over 22 000 marker mere end fem måneder efter ansøgningsperiodens udløb. Det fremgår af analyser, at disse regelstridige ændringer har en anslået finansiel effekt på mindst 10 millioner euro, og at effekten over hele ansøgningsperioden kan være væsentligt højere.

KOMMISSIONENS SVAR

4.7. Selv om Kommissionen finder, at en del af Revisionsrettens vurdering i bilag 2 er for hård, falder dens revisionsresultater generelt sammen med Rettens egne konstateringer, og der sker forbedringer fra 2005 med indførelsen fra den 1. januar af et obligatorisk geografisk informationssystem.

Forordning (EF) nr. 118/2004 om ændring af IFKS-lovgivningen med virkning fra 2004 medfører en yderligere forbedring af den allerede generelt tilfredsstillende situation.

4.8. Kommissionen har med hensyn til IFKS-situationen i Grækenland regelmæssigt fastsat betydelige finansielle korrektioner (384 mio. euro fra 1999 til 2004). Endvidere har den i 2002 indledt en overtrædelsesprocedure mod Grækenland. EF-Domstolen afsagde i 2004 en kendelse, som gik Grækenland imod.

Som følge af forbeholdet fra generaldirektøren for GD AGRI til sin årlige erklæring blev der i 2003 og 2004 iværksat en særlig handlingsplan, der består af et udvidet revisionsprogram og andre overvågningsforanstaltninger. I 2004 blev der afholdt ni kontrolbesøg i Grækenland vedrørende IFKS og IFKS-relaterede foranstaltninger. Disse foranstaltninger, som Kommissionen har gennemført, og etableringen af et nyt udbetalende organ i Grækenland (Opekepe) har medført gode fremskridt, således at IFKS-systemets forskellige elementer var indført ved udgangen af 2004 (regnskabsåret 2005). Kommissionen vil imidlertid fortsat søge at identificere og vurdere de resterende funktionelle mangler ved IFKS-systemet i Grækenland og fastsætte passende finansielle korrektioner.

Hvad angår de svagheder, som Retten nævner, har Kommissionen gentagne gange kritiseret landbrugsorganisationernes rolle i ansøgningsproceduren og manglerne ved overvågningen. Kommissionen har ved brev i juni 2004 formelt krævet, at de græske myndigheder indfører en ny støtteansøgningsprocedure, der mindsker afhængigheden af landbrugsorganisationerne. Dette emne, såvel som den utilstrækkelige kvalitet af de stedlige kontroller, som Kommissionen allerede har identificeret, vil blive viderebehandlet i de igangværende undersøgelser i forbindelse med regnskabsafslutningen.

⁽²⁾ Tyskland (Thüringen, Saarland), Grækenland, Spanien (Castilla y Leon) og Det Forenede Kongerige (Skotland).

⁽³⁾ I 2003 beløb IFKS-udgifterne i Grækenland sig til 868 millioner euro (i dette beløb er ikke medregnet udgifterne til tobak, bomuld og olivenolie, der indirekte omfattes af IFKS).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Kvaliteten af de stedlige kontroller er lav. Kontrolresultaterne er meget dårligt eller slet ikke dokumenteret, eller de rapporterede resultater er upålidelige. Det udbetalende organ havde som kvalitetskontrol selv foretaget de samme kontroller på stedet, og resultatet af denne kontrol var, at over en tredjedel af resultaterne af de oprindelige kontroller ikke kunne bekræftes. Nogle rapporter synes ikke at bygge på egentlige kontroller ⁽⁴⁾.

Kontrollen i medfør af forordning (EØF) nr. 4045/89 ⁽⁵⁾ efter betalingernes afholdelse — Efterslæb og utilstrækkelig information om resultaterne af de gennemførte kontroller

4.9. Medlemsstaterne skal gennemføre årlige programmer for kontrol af virksomhedernes forretningspapirer efter betalingernes afholdelse. Kontrolordningen dækker en række støtteordninger under den fælles landbrugspolitik, herunder eksportrestitutioner, forarbejdningsstøtte, navnlig støtte til forarbejdning af bomuld, olivenolie og tobak, og nogle udgifter til udvikling af landdistrikterne, i alt ca. 37 % af landbrugsudgifterne. Medlemsstaterne skal sikre sig, at foranstaltningerne faktisk er blevet gennemført, og at de er blevet gennemført korrekt, og de skal sørge for at tilbage-søge beløb, der er gået tabt som følge af uregelmæssigheder eller forsømmelser.

4.10. Kommissionen analyserer de dokumenter, medlemsstaterne indsender hvert år, og undersøger også selv ved kontrol i medlemsstaterne, hvordan forordningen gennemføres på stedet. Retten har undersøgt Kommissionens overvågning af kontrollerne i medfør af forordning (EØF) nr. 4045/89 og konstateret følgende:

- a) Analysen af medlemsstaternes rapporter er af begrænset værdi, da de eksisterende regler ikke kræver, at de koordinerende organer forelægger statistikker i et format, der gør det muligt at foretage en meningsfuld analyse (f.eks. at de skal rapportere fejlprocenten for de forskellige udgiftskategorier).

4.10.

- a) Kommissionen finder, at medlemsstaternes rapporter giver værdifulde oplysninger, selv om den erkender, at rapporteringen under forordning (EØF) nr. 4045/89 kan blive bedre. Den vil med henblik herpå foreslå en ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 4/2004.

Der vil specielt blive indført skemaer til fremsendelse af resultater, således at deres antal, beløb og art kan identificeres og analyseres. Endvidere skal der indføres nye måder til at identificere og rapportere forsinkelser, således at kontroller, der ikke er afsluttet i rapporteringsperioden, kan følges op i rapporterne i de efterfølgende rapporteringsperioder.

⁽⁴⁾ *Arealstøtte:* I en af de undersøgte rapporter siger den lokale inspektør, at han har opmålt 85 marker på en dag og ikke fundet nogen afvigelser. Et andet lokalt inspektionhold på to inspektører rapporterer, at de har målt 223 marker ved hjælp af telemåling på en dag og ikke fundet afvigelser. I ansøgningsåret 2003 havde et hold på to inspektører rapporteret, at de havde kontrolleret 653 marker, og de havde heller ikke fundet nogen afvigelser. Sammenligner man med resultaterne af tidligere arealopmålinger og tidligere konstaterede afvigelser, er disse resultater usandsynlige.

Fårepræmier: Inspektionerne afslørede betydelige differencer i en fårebesætning, som ifølge ansøgningerne var uændret på 470 får i perioden 2002-2004. Differencerne var dækket af tabsangivelser (i 2002, 2003 og 2004 var henholdsvis 70, 192 og 239 får gået tabt) af naturlige årsager (sygdom og ulve). Tabene var attesteret af den lokale dyrlægekontrol. Landbrugeren kunne imidlertid ikke dokumentere, hvordan han havde genopbygget sin besætning.

⁽⁵⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4045/89 af 21 december 1989 (EFT L 388 af 30.12.1989, s. 18).

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) I 2003 undersøgte Retten kontrollerne efter betalingernes afholdelse i 11 medlemsstater og konkluderede, at under en tredjedel af disse kontroller var helt tilfredsstillende ⁽⁶⁾. Som reaktion herpå har Kommissionen i 2004 foretaget kontrolbesøg i tre medlemsstater, hvor den ikke havde foretaget en fuldstændig undersøgelse af kontrollen efter betalingernes overholdelse siden januar 2001. Endvidere dækker Kommissionen regelmæssigt specifikke aspekter ved kontrollen efter betalingernes afholdelse inden for rammerne af sin revision med henblik på regnskabsafslutningen af eksportrestitutioner (som udgør ca. 25 % af de udgifter, der dækkes af denne kontrol).

- c) Som allerede påpeget i årsberetningen for 2003 ⁽⁷⁾ overholder medlemsstaterne ikke tidsplanen for afslutningen af de årlige programmer for kontrol efter betalingernes afholdelse. Ved udgangen af 2004 var næsten 40 % af de planlagte kontroller ikke afsluttet ifølge medlemsstaternes årsrapporter.

Figur 4.3 viser antallet af udførte kontroller og antallet af konstaterede uregelmæssigheder i de sidste seks rapporteringsperioder. Tallene er baseret på medlemsstaternes rapporter, som ikke gør det muligt at foretage en analyse på grundlag af beløb eller udgiftsart. Derfor er det ikke muligt at vurdere, om udsvingene i den rapporterede hyppighed af uregelmæssigheder har væsentlig betydning, og det er heller ikke muligt at sige noget om årsagerne til disse udsving.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Som følge af Rettens årsberetning for 2003, hvori der blev gjort lignende bemærkninger, har Kommissionen taget yderligere skridt til at forbedre situationen. Selv om nogle af disse kontroller ikke kan betragtes som helt tilfredsstillende, finder Kommissionen, at der som følge af de komplicerede kontroller efter betalingernes afholdelse ofte burde være en margin for forbedringer, uden at der blev stillet spørgsmål ved værdien af de udførte kontroller.

I 2004 foretog GD AGRI tre kontrolbesøg (i Belgien, Grækenland og Portugal) vedrørende anvendelsen af forordning (EØF) nr. 4045/89 for at dække de generelle aspekter, dvs. årsberetning, risikoanalyse og kontrolprogram. I 2005 er der yderligere seks kontrolbesøg i gang, hvorunder Rettens specifikke resultater vil blive fulgt op.

Kommissionen har ydermere været mere opmærksom på forordning (EØF) nr. 4045/89-kontrollerne inden for rammerne af overensstemmelseskontrollen i 2005.

- c) Kommissionen erkender, at der i visse medlemsstater har været forsinkelser i gennemførelsen af kontrollerne efter betalingernes afholdelse. Imidlertid overstiger antallet af de kontroller, som de fleste medlemsstater har planlagt, i betydelig grad det krævede minimumsantal. På denne baggrund udgør de uafsluttede kontroller mindre end 40 %.

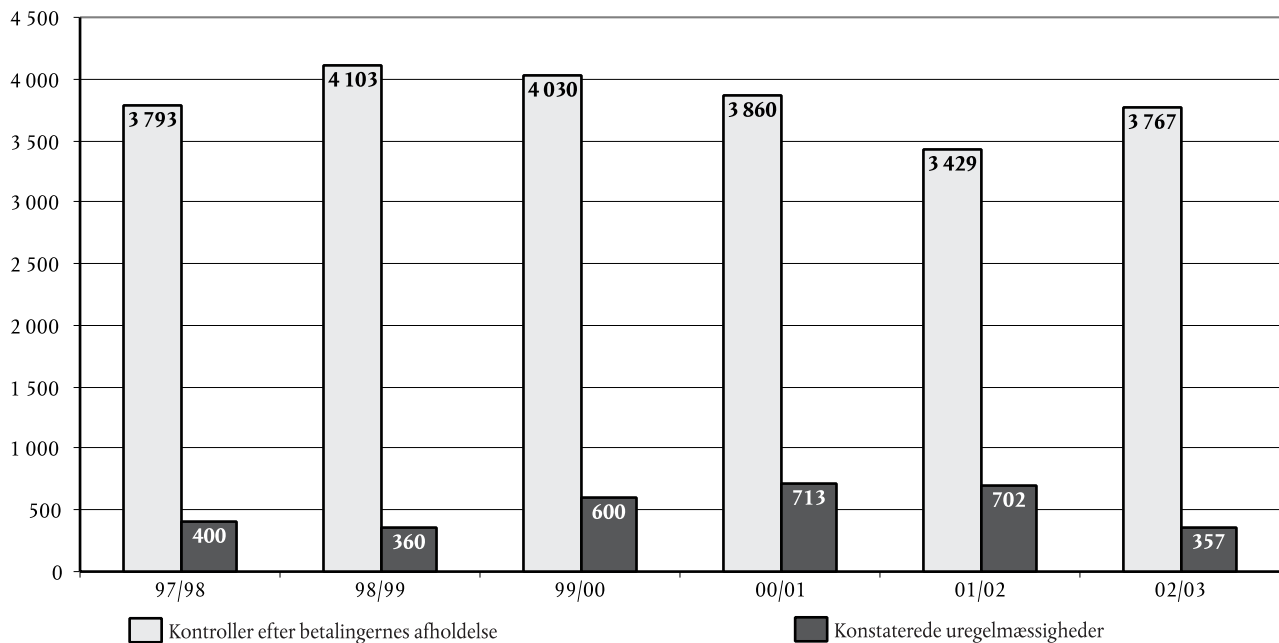
Da nogle kontroller endnu ikke er afsluttet ved udgangen af kontrolperioden, må de følges op og afsluttes i den efterfølgende kontrolperiode. Kommissionen undersøger årsagerne til den manglende rettidige afslutning af kontrolprogrammerne i visse medlemsstater og vil i givet fald forlange forklaringer fra disse medlemsstater.

Figur 4.3 Medlemsstaterne rapporterer det samlede beløb vedrørende de uregelmæssigheder, der er konstateret ved kontroller under forordning (EØF) nr. 4045/89, og som for så vidt angår kontrolprogrammet for 2001/02 beløb sig til 23,4 mio. euro.

⁽⁶⁾ Årsberetningen for 2003, punkt 4.15 b).

⁽⁷⁾ Årsberetningen for 2003, punkt 4.15 a).

Figur 4.3 — Forordning (EØF) nr. 4045/89: Antal kontroller efter betalingernes afholdelse og antal konstaterede uregelmæssigheder (perioden 1997/98-2002/03)

Kilde: Kommissionen, den årlige sammenfatning af medlemsstaternes kontrolrapporter.

Fysisk kontrol af landbrugsprodukter, der eksporteres med fællesskabsstøtte ⁽⁸⁾ — Beløbet for de kontrollerede transaktioner og for uregelmæssighederne kendes ikke

4.11. Eksportrestitutioner, der betales til eksportører af landbrugsprodukter fra EU, skal udligne forskellen mellem de interne EU-priser og verdensmarkedspriserne og gøre det muligt at afsætte overskydende EU-produktion på verdensmarkedet. I 2004 beløb eksportrestitutionerne sig til 3,6 milliarder euro, eller 7,5 % af landbrugsudgifterne (8,3 % i 2003). Medlemsstaterne skal foretage fysisk kontrol af mindst 5 % af alle udførsler og sikre sig, at der er anvendt den rigtige betegnelse i restitutionsnomenklaturen på varerne, og at varerne er berettigede til den eksportrestitution, der ansøges om. Kommissionen overvåger kvaliteten af medlemsstaternes kontroller og antallet af dem.

4.12. I 2004 besøgte Kommissionen syv medlemsstater for at evaluere den fysiske kontrol. De væsentligste af Kommissionens foreløbige revisionsresultater viser svagheder, for så vidt angår:

- a) kvaliteten og/eller hyppigheden
- b) procedurerne for udvælgelse af varepartier

4.12. Som Retten nævner, har bemærkningerne en foreløbig karakter, og Kommissionen kan først indtage sin endelige holdning, når medlemsstaterne har benyttet deres svarmulighed.

⁽⁸⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 (EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- c) forudgående underretning
- d) statistikker.

Disse større eller mindre svagheder blev ikke konstateret i alle de medlemsstater, Retten aflagde revisionsbesøg i.

4.13. Kommissionen kunne ikke oplyse beløbet for de transaktioner, der var kontrolleret fysisk, og heller ikke beløbet for de konstaterede uregelmæssigheder. I 2004 vedtog Kommissionen en forordning, der pålægger medlemsstaterne at give disse oplysninger i den årlige rapport for 2005 og fremover. **Tabel 4.1** viser antallet af kontrollerede angivelser og de konstaterede uregelmæssigheder i perioden 2001-2003.

4.14. Kommissionens årlige aktivitetsrapport for 2004 indeholder oplysninger om antallet af indsendte eksportangivelser, antallet af eksportangivelser, som var kontrolleret af medlemsstaterne, og antallet af konstaterede uregelmæssigheder. Resultaterne af Kommissionens evaluering af medlemstaternes fysiske kontrol omtales ikke, og det omtales heller ikke, i hvilket omfang man kan forlade sig på denne kontrol.

Regnskabsafslutning

Regnskabsafslutningen i 2004

4.15. Rettens revision omfattede følgende:

- a) Den gennemgik de rapporter, som de attesterende organer har udarbejdet om de 25 udbetalende organer (jf. **tabel 4.2**). Den testede en stikprøve af transaktioner, som disse organer havde gennemført (jf. punkt 4.26). Og den gennemgik rapporterne om alle de udbetalende organer, hvis regnskaber havde fået en revisionserklæring med forbehold.
- b) Den gennemgik Kommissionens beslutning om regnskabsafslutning.
- c) Den undersøgte de sager fra tidligere år, hvor Kommissionen har udsat beslutningen om regnskabsafslutning ⁽⁹⁾.

⁽⁹⁾ Som led i sin cykliske revision af forskellige aspekter ved de udbetalende organers arbejde har Retten også set nærmere på en undersøgelse, som Kommissionen indledte i 2002. Kommissionen har undersøgt, hvordan de udbetalende organer uddelegerer bestemte funktioner til andre organer. Det fremgår af Kommissionens rapporter, at to svagheder går igen: De udbetalende organer havde ikke ført nok tilsyn med de delegerede organer, og de havde ikke defineret disse organers opgaver. Kommissionen fandt navnlig mange svagheder i AGEA's forvaltning af delegerede organer (Italien). Disse svagheder fandtes også i 2003 og 2004.

4.13. Som følge af Rettens anbefaling, som den første gang fremsatte i sin 2002-årsberetning, har Kommissionen reageret rettidigt ved at vedtage forordning (EF) nr. 1454/2004, som fastsætter, at fra 2005 skal medlemsstaterne meddele beløbet for de kontrollerede transaktioner såvel som uregelmæssigheder af en størrelsesorden på over 200 euro.

Før 2005 afhang oplysningerne om uregelmæssighedernes størrelse af pålideligheden af medlemsstaternes meddelelse til OLAF af de uregelmæssigheder, der omhandles i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 595/91, og der blev ikke medtaget uregelmæssigheder på under 4 000 euro.

4.14. Den sikkerhed, som forordning (EØF) nr. 386/90 giver, er en integrerende del af den af generaldirektøren opnåede, overordnede sikkerhed som forklaret i den årlige aktivitetsrapport (afsnit 4.2.2). Se også svarene til punkt 4.29-4.31.

Tabel 4.1 — Forordning (EØF) nr. 386/90: Antal fysiske kontroller og konstaterede uregelmæssigheder ⁽¹⁾

	2003		2002		2001	
	Uregelmæssigheder	Fysiske kontroller	Uregelmæssigheder	Fysiske kontroller	Uregelmæssigheder	Fysiske kontroller
Spanien	23	4 786	59	6 816	12	7 965
Tyskland	20	6 644	61	8 476	63	9 713
Frankrig	8	3 459	19	3 642	12	4 290
Danmark	8	1 470	22	1 631	33	1 827
Irland	6	872	3	724	6	707
Belgien	2	2 776	2	2 891	3	3 440
Portugal	2	494	2	363	3	505
Nederlandene	1	7 229	0	8 192	0	7 857
Finland	1	668	0	689	0	742
Italien	0	4 618	0	5 491	0	5 513
Grækenland	0	1 418	0	2 570	0	2 987
Det Forenede Kongerige	0	976	0	1 131	0	1 435
Østrig	0	835	0	1 016	0	1 066
Sverige	0	242	0	254	0	286
Luxembourg	0	0	0	0	0	4
I alt	71	36 487	168	43 886	132	48 337

⁽¹⁾ Antal tilfælde, hvor der er indberettet over 4 000 euro i medfør af forordning (EØF) nr. 595/91.

Kilde: Sammenfatning af medlemsstaternes årlige rapporter for regnskabsåret 2003 og Sammenfatning af medlemsstaternes årlige rapporter for regnskabsåret 2002, Kommissionen, GD AGRI D03.

Tabel 4.2 — Udbetalende organer opstillet efter udgifter anmeldt i 2004

Nr.	Medlemsstat	Udbetalende organ	Anmeldt beløb i millioner euro	% af samlet beløb	Revisions-påtegning med forbehold	Regnskabet udskilt ⁽¹⁾
1	Frankrig	ONIC	4 413,80	10,19		
2	Italien	AGEA	3 835,46	8,86	x	x
3	Det Forenede Kongerige	RPA	2 854,11	6,59		
4	Grækenland	OPEKEPE	2 781,44	6,42	x	
5	Frankrig	OFIVAL	1 897,26	4,38		
6	Irland	DAF	1 820,73	4,20		
7	Spanien	Andalucia	1 709,70	3,95		
8	Danmark	EU-direktoratet	1 215,85	2,81		
9	Østrig	AMA	1 101,64	2,54		
10	Tyskland	Bayern, Landwirtschaft	1 074,15	2,48	x	
11	Frankrig	ONIOL	1 000,20	2,31		
12	Spanien	Castilla-Léon	940,67	2,17		
13	Finland	MMM	869,36	2,01		
14	Sverige	SVJ	844,25	1,95		
15	Spanien	Castilla-La Mancha	810,45	1,87		
16	Frankrig	CNASEA	802,45	1,85	x	
17	Frankrig	ONILAIT	530,51	1,23		
18	Tyskland	Nordrhein-Westfalen	475,58	1,10	x	
19	Spanien	FEGA	467,09	1,08		
20	Tyskland	Baden-Württemberg	440,92	1,02	x	
21	Tyskland	Brandenburg	380,94	0,88		
22	Nederlandene	LASER	362,23	0,84		
23	Det Forenede Kongerige	NAWAD	278,70	0,64		
24	Frankrig	FIRS	273,94	0,63		
25	Belgien	ABKL (Vlaamse Gemeenschap)	220,88	0,51		
UO dækket af DAS 2004		Subtotal ⁽²⁾	31 402,32	72,51		
26	Tyskland	Niedersachsen	795,90	1,84		
27	Portugal	INGA	754,26	1,74	x	
28	Belgien	BIRB	617,65	1,43		
29	Spanien	E×tremadura	616,27	1,42		
30	Det Forenede Kongerige	SERAD	614,59	1,42		
31	Spanien	Aragón	520,32	1,20		
32	Nederlandene	PZ	448,82	1,04		
33	Tyskland	Hamburg-Jonas	439,64	1,02		
34	Tyskland	Mecklenburg-Vorpommern	407,74	0,94		
35	Tyskland	Sachsen-Anhalt	384,88	0,89		
36	Italien	Region Lombardia	359,66	0,83		
37	Italien	AVEPA (Veneto)	359,44	0,83		
38	Spanien	Cataluña	349,54	0,81	x	
39	Tyskland	Schleswig-Holstein	341,16	0,79		
40	Italien	AGREA	323,79	0,75		
41	Tyskland	Sachsen	312,99	0,72		
42	Nederlandene	HPA	297,38	0,69		
43	Frankrig	ONIFLHOR	282,90	0,65	x	
44	Tyskland	Thüringen	282,21	0,65		
45	Det Forenede Kongerige	DARD	281,61	0,65		
46	Frankrig	ONIVINS	245,19	0,57		
47	Belgien	Région Wallonne	234,40	0,54	x	
48	Tyskland	Hessen	228,27	0,53		
49	Tyskland	BLE	222,59	0,51		
50	Italien	ARTEA (Toscana)	187,56	0,43		
51	Tyskland	Rheinland-Pfalz	187,44	0,43		
52	Italien	SAISA (ex DCCC)	185,47	0,43		
53	Spanien	Canarias	164,13	0,38		
54	Frankrig	ODEADOM	143,58	0,33	x	
55	Spanien	Galicia	139,30	0,32		
56	Spanien	Valencia	138,36	0,32		
57	Spanien	Navarra	116,35	0,27	x	
58	Italien	ENR	114,32	0,26		
59	Spanien	Murcia	98,29	0,23		
60	Portugal	IFADAP	69,97	0,16	x	
61	Spanien	Asturias	62,84	0,15		
62	Nederlandene	PT	58,23	0,13		
63	Spanien	País Vasco	57,73	0,13		
64	Spanien	Madrid	57,02	0,13	x	x
65	Nederlandene	DLG	56,18	0,13		
66	Nederlandene	PVE	42,17	0,10		
67	Spanien	La Rioja	41,24	0,10		
68	Østrig	ZA Salsburg	40,19	0,09		
69	Luxembourg	Ministère de l'Agriculture	37,80	0,09	x	x
70	Spanien	Cantabria	34,22	0,08		
71	Spanien	Baleares	25,57	0,06		
72	Tyskland	Bayern, Umwelt	23,82	0,06	x	x
73	Tyskland	Saarland	20,23	0,05	x	
74	Det Forenede Kongerige	FC	17,30	0,04		
75	Polen	ARR	11,42	0,03		
76	Frankrig	OFIMER	9,23	0,02		
77	Irland	DMNR	9,20	0,02		
78	Tyskland	Hamburg	6,72	0,02		
79	Det Forenede Kongerige	CCW	5,63	0,01		
80	Tyskland	Nordrhein-Westfalen LfEJ	4,99	0,01		
81	Tjekkiet	SAIF	4,94	0,01	x	
82	Tyskland	Bremen	2,49	0,01		
83	Frankrig	ACCT/SDE	1,87	0,00	x	x
84	Spanien	FROM	1,68	0,00		
85	Slovakiet	APA	1,48	0,00		
86	Tyskland	Berlin	1,40	0,00		
87	Estland	PRIA	0,55	0,00		
88	Litauen	NPA	0,53	0,00		
89	Ungarn	ARDA	0,51	0,00	x	
90	Slovenien	AAMRD	0,07	0,00		
91	Letland	RSS	0,03	0,00		
		Subtotal	11 903,25	27,49		
		Total	43 305,57	100,00	11 507,17	3 955,97

⁽¹⁾ Regnskabet holdt uden for regnskabsafslutningsbeslutningen af 13. maj 2005.

⁽²⁾ Retten har gennemgået rapporterne og revisionspåtegningerne for disse 25 udbetalende organer og testet en stikprøve af transaktionerne.

NB: Vekselkurser for medlemsstater uden for euroområdet: Tjekkiet: 30,031; Danmark: 7,4502; Estland: 15,6466; Ungarn: 247,25; Letland: 0,6960; Litauen: 3,4528; Polen: 4,0876; Slovakiet: 38,75; Slovenien: 239,7; Sverige: 9,1687; Det Forenede Kongerige: 0,6867.

Kilde: Kommissionens sammenfattende rapport om afslutning af regnskabet for EUGFL, Garantisektionen, for regnskabsåret 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

De attesterende organers arbejde

4.16. Et attesterende organ skal være funktionelt uafhængigt af det udbetalende organ ⁽¹⁰⁾. Det skal basere sin attest på en undersøgelse af procedurerne og en stikprøve af transaktionerne. Attesten skal angive, om regnskaberne er pålidelige, fuldstændige og nøjagtige, og om procedurerne for intern kontrol har fungeret tilfredsstillende. Attesten skal underbygges af en rapport om resultaterne af det attesterende organs revisionsresultater. Det attesterende organ skal med sin undersøgelse af lovligheden og den formelle rigtighed kun forvisse sig om, at det udbetalende organ kan bevise, at det har de nødvendige administrative strukturer til at kontrollere, at ansøgningerne er i overensstemmelse med de gældende regler, inden der foretages udbetaling. Ansøgninger fra modtagere af EU-støtte kontrolleres almindeligvis ikke på stedet af det attesterende organ.

4.17. Kommissionens mål er at sikre, at de attesterende organers revision af de udgifter, de udbetalende organer forvalter, er tilfredsstillende. Den opstiller derfor retningslinjer for de attesterende organer (bl.a. om stikprøvekontrol af transaktioner), og den gennemgår rapporterne fra de attesterende organer for at se, om disse retningslinjer er fulgt.

4.18. I den sammenfattende rapport, der ledsager Kommissionens beslutning om regnskabsafslutning, erklærer Kommissionen, at den generelt er tilfreds med kvaliteten og indholdet af de attesterende organers rapporter, men den nævner en række områder, hvor de attesterende organer bør være mere opmærksomme: forskud og sikkerhedsstillelser, skyldige beløb, opfølgningen af finansielle fejl, der er konstateret ved tidligere attesteringsrevisioner, stikprøveparametre og fejlvurdering, kontrollen af maksimale garantimængder og revisionen af udgifterne til udvikling af landdistrikter. Retten støtter disse bemærkninger.

Beslutningen om regnskabsafslutning for 2004

4.19. Kommissionen vedtog beslutningen om regnskabsafslutning den 13. maj 2005 ⁽¹¹⁾. 71 udbetalende organer, der forvaltede 32 milliarder euro, fik af deres attesterende organ en revisionspåtegning uden forbehold af deres regnskab for det EUGFL-regnskabsår, der afsluttedes pr. 15. oktober 2004 (jf. **tabel 4.2**). De resterende 20 udbetalende organer fik en revisionspåtegning med forbehold eller en negativ påtegning omend for mindre beløb. Der blev bl.a. givet følgende begrundelser: De attesterende organer havde konstateret, at der var udbetalt for meget i støtte, eller at udgifterne ikke var støtteberettigede, at der manglede bilag, at de udbetalende organers ordninger for delegering af funktioner til andre organer i nogle tilfælde var behæftet med svagheder eller ufuldstændige, og at oplysninger om debitorer var ukorrekte eller misvisende.

4.19. *Revisionspåtegninger med forbehold og negative påtegninger henviser i det store flertal af tilfældene til særlige aspekter og særlige foranstaltninger inden for de 20 berørte udbetalende organer.*

Kommissionen har allerede indledt en procedure med henblik på inddrivelse af alle væsentlige uretmæssigt udbetalte beløb (se også punkt 4.20).

⁽¹⁰⁾ Artikel 3 i forordning (EF) nr. 1663/95.

⁽¹¹⁾ Fristen den 30. april blev ikke overholdt på grund af oversættelsesproblemer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.20. Kommissionen godkendte regnskaberne for 86 af de 91 udbetalende organer og udsatte regnskabsafslutningen for fem udbetalende organer (der tegnede sig for 4 milliarder euro eller 9 % af de samlede anmeldte udgifter), fordi de ansvarlige attesterende organers arbejde ikke havde været tilfredsstillende eller fuldt dækkende ⁽¹²⁾. Kommissionen vil foretage finansielle korrektioner for omkring 7 millioner euro. Disse korrektioner vedrører 14 udbetalende organer ⁽¹³⁾.

Regnskaber, der ikke er blevet afsluttet i tidligere år (udskilte regnskaber)

4.21. I 2004 afsluttede Kommissionen de regnskaber, den ikke havde afsluttet ved sin beslutning om regnskabsafslutning for 2001 og 2002, i de fleste tilfælde med den begrundelse, at de attesterende organers arbejde var mangelfuldt, eller fordi det var nødvendigt at få afklaret bestemte forhold. Kommissionen afsluttede regnskaberne for fire udbetalende organer, som ikke var blevet godkendt ved 2001-beslutningen, og regnskaberne for 17 udbetalende organer, som ikke var blevet godkendt ved 2002-beslutningen.

Overensstemmelsesbeslutninger vedtaget i 2004

4.22. Overensstemmelsesbeslutninger vedrører normalt flere års udgifter og vedtages nogle år efter, at udgifterne er afholdt. De korrektioner, der blev foretaget i de overensstemmelsesbeslutninger, der blev vedtaget i 2004, vedrører således ikke betalingerne til de endelige modtagere i 2004.

4.22. Den revision, der fører frem til overensstemmelsesbeslutninger, er hovedsagelig koncentreret omkring de af medlemsstaterne indførte forvaltnings- og kontrolsystemer. Når sådanne revisioner ikke afslører nogen mangler eller fører til forbedringer af systemerne, har de også relevans for de pågældende udgifters lovlighed og formelle rigtighed de efterfølgende år. De er et bevis på, at regnskabsafslutningsproceduren bidrager til den rimelige sikkerhed, der tilstræbes.

⁽¹²⁾ De væsentligste årsager til ikke at afslutte disse regnskaber var, at de attesterende organer ikke havde sat tal på alle de identificerede fejl (Bayern-Umwelt (DE), AGEA (IT)); at det attesterende organ i Luxembourg ikke havde foretaget tilfredsstillende revision; at det attesterende organ i Madrid (ES) havde foretaget for begrænset revision, og at SDE (FR) ikke havde foretaget kontrol på stedet.

⁽¹³⁾ I syv udbetalende organers regnskaber (Navarra, Baden-Württemberg, Bayern-Umwelt, IFADAP, Region Wallonne, ONIVINS og SDE) fandt de attesterende organer væsentlige fejl (over 1 % af de anmeldte udgifter), der indvirkede enten på hele regnskabet eller på specifikke områder. Kommissionen nåede frem til samme konklusion om tre andre udbetalende organers regnskaber (La Rioja, ODEADOM og ONIFLHOR). Endvidere har Kommissionen til hensigt at foretage korrektioner som følge af finansielle fejl, der er konstateret i yderligere fire udbetalende organers regnskaber (Andalusien, De Kanariske Øer, Forestry Commission og SERAD).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.23. I 2004 vedtog Kommissionen tre overensstemmelsesbeslutninger om udgifter anmeldt fra 1998 til 2003 ⁽¹⁴⁾, hvorved den udelukkede 406 millioner euro fra fællesskabsfinansiering ⁽¹⁵⁾. Som i tidligere år drejede det sig især om faste korrektioner (71 %) ⁽¹⁶⁾. Korrektionerne vedrørte fortrinsvis dyrepræmier (186 millioner euro), frugt og grønt (70 millioner euro) og markafgrøder (67 millioner euro), og de berørte medlemsstater var først og fremmest Frankrig (213 millioner euro), Italien (63 millioner euro), Grækenland (46 millioner euro) og Spanien (34 millioner euro). Kommissionen har som de vigtigste årsager til korrektionerne angivet svagheder i identifikations- og registreringssystemet for kvæg og for få stedlige kontroller og/eller mangelfuld stedlig kontrol.

Overensstemmelsesbeslutninger i de seneste år

4.24. **Tabel 4.3** viser resultaterne af Kommissionens beslutninger om regnskabsafslutning for 1991 og de efterfølgende år. Ved udgangen af 2004 er regnskabsafslutningsproceduren endeligt afsluttet for 1998, men den er ikke afsluttet for de efterfølgende år. De samlede korrektioner er de udgiftsbeløb, som ifølge Kommissionens beslutning ikke skal dækkes over EU-budgettet. Kommissionen bygger denne beslutning på sine undersøgelser af de relevante budgetkonti og de berørte medlemsstater. Den primære grund til korrektionerne er svagheder ved medlemsstaternes systemer til forvaltning og kontrol af udgifterne.

4.25. **Figur 4.4 og 4.5** viser fordelingen på medlemsstater og markedssektorer af de korrektioner, der er fastsat i beslutninger, som Kommissionen har vedtaget i perioden 1999-2004 ⁽¹⁷⁾. Disse beslutninger vedrører udgiftsposter på EU-budgettet i regnskabsårene 1996-2003.

4.24. Kommissionens tjenestegrene bestræber sig på at afvikle efterslæbet af sager, og de ældste af de endnu ikke afsluttede sager har været genstand for særlig opmærksomhed ved udarbejdelsen af arbejdsprogrammet for revisionen af landbrugsudgifterne for 2005. Situationen i juni 2005 er, at 94,3 % af de i 2001 udførte revisioner (som muliggør finansielle korrektioner tilbage til 1999) og 78,7 % af de i 2002 udførte revisioner (som muliggør finansielle korrektioner tilbage til 2000) er blevet afsluttede.

⁽¹⁴⁾ Kommissionens beslutning 2004/136/EF (EUT L 40 af 12.2.2004, s. 31), 2004/457/EF (EUT L 156 af 30.4.2004, s. 47) og 2004/561/EF (EUT L 250 af 24.7.2004, s. 21).

⁽¹⁵⁾ Disse overensstemmelsesbeslutninger blev modregnet i udgifterne for 2004.

⁽¹⁶⁾ De faste korrektionssatser anvendes som følger: 2 %, når de centrale kontroller er tilfredsstillende, men de sekundære kontroller delvis eller totalt ineffektive; 5 %, når de centrale kontroller er gennemført, men ikke i det antal, ikke så hyppigt eller ikke så grundigt, som forordningerne foreskriver, og der er væsentlig risiko for, at EUGFL påføres tab; 10 %, når en eller flere af de centrale kontroller ikke fungerer, og det derfor er umuligt at fastslå, om en støtteansøgning kan tages i betragtning, og om den er formelt rigtig — med det resultat, at risikoen for, at EUGFL lider tab, er høj.

⁽¹⁷⁾ 1999 var det første år, Kommissionen vedtog overensstemmelsesbeslutninger efter den nye procedure for regnskabsafslutning, som blev indført i 1996.

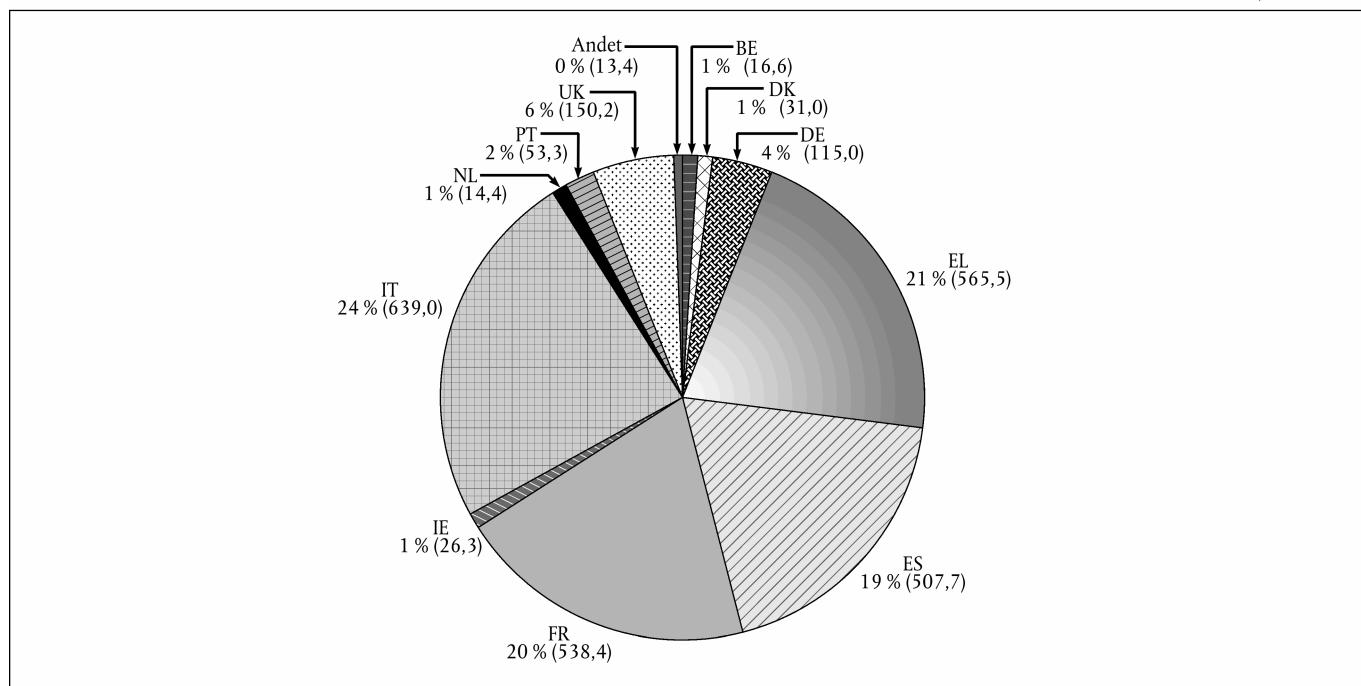
Tabel 4.3 — Korrektioner i henhold til regnskabsafslutningsbeslutninger, der vedrører regnskabsårene 1991-2003

	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003
Anmeldte udgifter	31 255,9	30 480,2	34 008,0	33 592,8	35 654,4	39 062,5	40 884,3	38 857,4	40 726,2	40 410,6	41 593,8	42 710,8	44 212,0
Korrektioner i alt	- 1 504,1	- 788,2	- 736,6	- 307,8	- 572,8	- 790,0	- 481,4	- 329,3	- 275,6	- 380,4	- 251,7	- 147,5	- 37,0
heraf:													
a) Tillægsafgift på mælk	- 979,2	- 419,7	- 230,6	- 2,7	- 15,1	- 215,0	- 110,2	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
b) Udelukkede udgifter	- 524,9	- 368,5	- 506,0	- 305,1	- 557,7	- 575,0	- 371,2	- 329,3	- 275,6	- 380,4	- 251,7	- 147,5	- 37,0
Udelukkede udgifter i procent af de anmeldte udgifter	1,7 %	1,2 %	1,5 %	0,9 %	1,6 %	1,5 %	0,9 %	0,8 %	0,7 %	0,9 %	0,6 %	0,3 %	0,1 %

Kilde: Beslutninger om regnskabsafslutning for regnskabsårene 1991-2003.

Figur 4.4 — Korrektioner pr. medlemsstat (1999-2004)

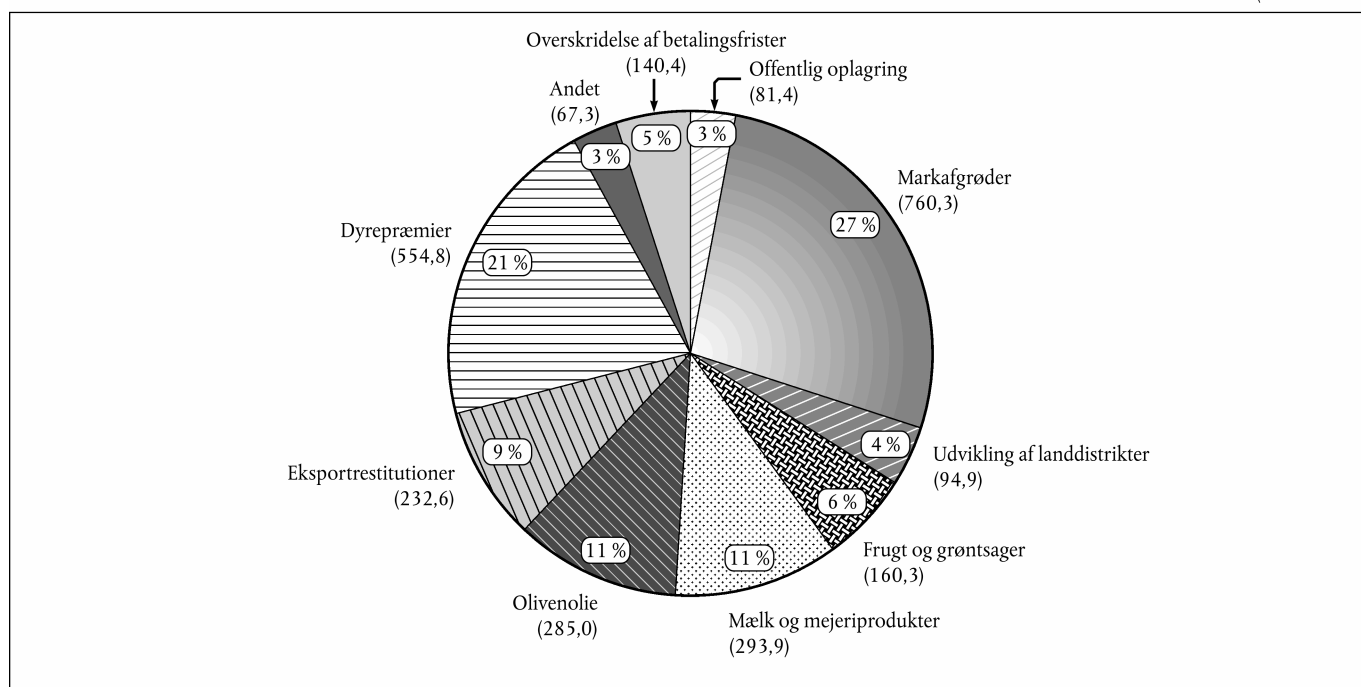
(millioner euro)

Kilde: Kommissionens overensstemmelsesbeslutninger 1999-2004.

Figur 4.5 — Korrektioner pr. marked (1999-2004)

(millioner euro)

Kilde: Kommissionens overensstemmelsesbeslutninger 1999-2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Rettens stikprøve af transaktioner

4.26. Retten har undersøgt en repræsentativ stikprøve af betalinger, som var udtaget af 25 udbetalende organers udgifter (disse organer var tilsammen ansvarlige for 72,5 % af de fælles landbrugsudgifter) og af de udgifter, der forvaltes direkte af Kommissionen. Formålet med disse test var at få direkte revisionsbevis for, at betalingerne var afholdt korrekt til en støtteberettiget aktivitet. Sådanne test giver pålidelige revisionsbeviser for, om udgifterne til arealstøtte er lovlige og formelt rigtige (jf. punkt 4.35-4.38) og, omend i mindre grad, udgifterne til dyrepræmier (jf. punkt 4.39-4.42), hvor revisorerne normalt kan tilvejebringe bevis ved fysisk kontrol. Men når det gælder områder som eksportrestitutioner (jf. punkt 4.49 og 4.50) eller støtte udbetalt på grundlag af producere mængder (jf. punkt 4.43), kan revisorerne kun foretage dokumentkontrol. Disse dokumenters pålidelighed som revisionsbevis afhænger af både transaktionens art (jf. punkt 4.48) og kontrolsystemet (jf. punkt 4.54).

Den årlige aktivitetsrapport for 2004 fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Landbrug

Nogle forbedringer i forhold til sidste år

4.27. Den årlige aktivitetsrapport indeholder en erklæring fra generaldirektøren om, at kontrolprocedurerne giver ham sikkerhed for, at transaktionerne i 2004 er lovlige og formelt rigtige.

4.28. Generaldirektøren erklærer følgende i rapporten:

- a) De interne kontrolstandarder følges i hele Generaldirektoratet for Landbrug (GD AGRI), men på nogle områder er det nødvendigt med en yderligere indsats ⁽¹⁸⁾.
- b) Bortset fra i Grækenland er IFKS et glimrende redskab til sikring af, at Fællesskabets midler anvendes korrekt.
- c) Kontrollen efter betalingernes afholdelse giver rimelig sikkerhed for, at de pågældende udgifter er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.
- d) Attesteringsproceduren giver sikkerhed for de udbetalende organers regnskabs fuldstændighed, rigtighed og pålidelighed, og den giver til en vis grad sikkerhed for, at disse organers interne kontrolsystemer fungerer og kan give sikkerhed for, at betalingerne er lovlige og formelt rigtige.

⁽¹⁸⁾ Den årlige aktivitetsrapport 2004, punkt 3.2.1.1.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- e) For så vidt angår udgifterne i regnskabsåret 2004, vil revisionen af kontrolsystemerne tidligst blive afsluttet i 2006, og de endelige finansielle korrektioner vil også tidligst blive besluttet i 2006.
- f) Der er risiko for, at der er ydet støtte til udgifter, der ikke var støtteberettigede, men disse udgifter kan blive revideret i de kommende år inden for rammerne af proceduren for overensstemmelsesbeslutninger og kan eventuelt give anledning til finansielle korrektioner ⁽¹⁹⁾.
- g) De finansielle korrektioner under regnskabsafslutningsproceduren dækker sammen med medlemsstaternes inkasseringer den »globale finansielle risiko«.

4.29. De kilder, som generaldirektøren baserer sin erklæring på, giver kun begrænsede oplysninger om lovligheden og den formelle rigtighed af 2004-udgifterne, og også kun begrænset sikkerhed på dette område. IFKS-kontrolresultaterne vedrører lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne til landbrugerne, men disse betalinger kontrolleres ikke tilstrækkeligt, og de godkendes ikke af et uafhængigt organ. De attesterende organers revision bringer måske nok problemer i de udbetalende organer frem i lyset, men generaldirektøren kan ikke forlade sig på dette arbejde og basere sin erklæring om landbrugernes og virksomhedernes støtteansøgninger på det.

4.30. Generaldirektøren kunne få pålidelige oplysninger om lovligheden og den formelle rigtighed af betalingerne til de endelige modtagere ved:

- a) at sørge for, at de attesterende organer udvider deres revision til også at omfatte de endelige modtagere og også foretager stikprøvekontrol af landbrugerne, eller ved at sørge for, at de attesterende organer også skal revidere og godkende IFKS-kontrolstatistikkerne og kontrollerne efter betalingernes afholdelse ⁽²⁰⁾; eller
- b) at sørge for, at generaldirektoratets ansatte ved hjælp af egnede stikprøveteknikker kontrollerer lovligheden og den formelle rigtighed af regnskabsårets transaktioner på de endelige modtageres niveau.

4.29-4.30. Kommissionen indtager det standpunkt, at generaldirektøren allerede har tilstrækkelige oplysninger til at have en rimelig sikkerhed for, at landbrugsudgifterne har været lovlige og formelt rigtige.

Som allerede anført i svaret til Rettens årsberetning for 2003 medfører oprettelsen og godkendelsen af medlemsstaternes udbetalende organer, den årlige attesteringsprocedure og anvendelsen af de forskellige forvaltnings- og kontrolsystemer, herunder IFKS, at kontrollen af de anmeldte udgifter får en høj grad af pålidelighed. For yderligere at forbedre det samlede system er det fastsat i den nye grundforordning om finansieringen af den fælles landbrugspolitik, at lederne af de udbetalende organer for fremtiden skal underskrive en efterfølgende erklæring om, at deres udgifter har været lovlige og formelt rigtige.

De oplysninger, som generaldirektøren bygger på, stammer fra et system, der er baseret på en flerårlig tilgang. Kommissionen giver derfor ikke sin støtte til de optioner, som Retten fremlægger.

⁽¹⁹⁾ Den årlige aktivitetsrapport 2004, punkt 4.2.2.

⁽²⁰⁾ Når man skal kontrollere, om transaktionerne er lovlige og formelt rigtige, er det kritiske punkt at få vished for, at støttemodtagernes oplysninger er rigtige, og at støttebetingelserne er opfyldt. Mange af disse betingelser kan kun efterprøves ved fysisk kontrol hos den endelige modtager. En sådan kontroldækning ville gøre ansvarskæden, for så vidt angår de fælles landbrugsudgifter, stærkere og klarere. Den ville give Kommissionen øget sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Jf. Rettens udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af »en enkelt revisionsmodel«, punkt 21, 41 og 42, og udtalelse nr. 1/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, punkt 24.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.31. Generaldirektørens erklæring vedrører udgifter, der eventuelt senere kan give anledning til finansielle korrektioner, og den siger ikke noget om, i hvilket omfang udgifterne kan give anledning til sådanne korrektioner. Det begrænser den sikkerhed, generaldirektørens erklæring kan give Retten ⁽²¹⁾. I erklæringen bør der sondres mellem de udgifter, der er blevet kontrolleret (og som har givet eller eventuelt vil give anledning til korrektioner), og som generaldirektøren kan give rimelig (eller ingen) sikkerhed for, og de udgifter, som vil blive kontrolleret yderligere (og eventuelt give anledning til korrektioner).

KOMMISSIONENS SVAR

4.31. Kommissionen har den opfattelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at der, som Retten foreslår, sondres i den årlige aktivitetsrapport mellem udgifter, der allerede er kontrolleret, og udgifter, som vil blive kontrolleret yderligere. I betragtning af den flerårige forskriftsmæssige regnskabsafslutningsproces ville en sådan sondring blive yderst vilkårlig; den ville også foregribe medlemsstaternes ret til kontradiktion inden for rammerne af regnskabsafslutningsproceduren.

Generaldirektørens erklæring og medfølgende årlige aktivitetsrapport skal ses inden for de bredere forskriftsmæssige rammer for afslutningen af EKSF-regnskaberne som fastsat i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1258/1999. Hele processen er opdelt i på den ene side en årlig finansiell regnskabsafslutning og på den anden side en flerårig forskriftsmæssig regnskabsafslutning, som giver Kommissionen mulighed for at udelukke sådanne udgifter fra fællesskabsfinansiering, som er afholdt mindre end 24 måneder forud for Kommissionens skriftlige meddelelse af sine revisionsresultater til den berørte medlemsstat.

På denne baggrund kan der ikke opnås en rimelig sikkerhed på årsbasis for lovligheden og den formelle rigtighed af landbrugsudgifter, der afholdes under den delte forvaltning, især inden for rammerne af generaldirektørens årlige aktivitetsrapport, alene fra Kommissionens tjenestegrenes revisionsarbejde; sikkerheden må derimod baseres på den forudsætning, at medlemsstaterne opfylder deres forvaltnings- og kontrolforpligtelser. Når Kommissionens revision efterfølgende konstaterer mangler, vil risikoen for ikke-støtteberettigede udgifter blive bestemt, og der vil blive fastsat passende finansielle korrektioner.

Det forhold, at beslutningerne om regnskabsafslutning normalt træffes nogle år efter det år, hvor de pågældende udgifter er afholdt, er en integreret del af proceduren, der også giver medlemsstaterne en ret til at svare på resultaterne, og dette forhold er eksplicit anerkendt i generaldirektørens årlige aktivitetsrapport for 2004.

⁽²¹⁾ Jf. udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af »en enkelt revisionsmodel«, punkt 57 og 58.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.32. Generaldirektøren kender i dag ikke eller har ikke en skønmæssig beregning af det samlede beløb for regelstridigt udbetalt landbrugsstøtte ⁽²²⁾. Han har ikke et pålideligt grundlag for at vurdere, om det er sandsynligt, at et beløb svarende til det samlede beløb for regelstridige betalinger kan inddrives gennem regnskabsafslutningsproceduren ⁽²³⁾ og medlemsstaternes inkasseringer. Overensstemmelsesbeslutningerne er i de fleste tilfælde faste korrektioner for svagheder i kontrolsystemerne og ikke en vurdering af effekten af de enkelte fejl.

De interne kontrolstandarder — Nogle standarder er ikke blevet gennemført fuldt ud

4.33. En nyskabelse i forbindelse med reformen af den finansielle forvaltning i Kommissionens tjenester var kravet om, at tjenerne skulle opfylde 24 interne kontrolstandarder, som blev konkretiseret i 71 grundlæggende krav. I sin selvurdering for 2004 konkluderede GD AGRI, at alle standarder og grundlæggende krav var blevet opfyldt (jf. punkt 4.28 a)).

4.34. Retten undersøgte gennemførelsen af otte standarder ⁽²⁴⁾ og konstaterede, at fire af dem kunne forbedres ⁽²⁵⁾. De rapporter, den interne revisionsfunktion i GD AGRI udsendte i løbet af 2004 (jf. kapitel 1, punkt 1.81), bekræftede dette.

4.32. Kommissionen finder, at de samlede finansielle korrektioner for et givet år sammen med de sanktioner, som de endelige modtagere på nationalt plan er pålagt, giver et værdifuldt skøn over de regelstridige betalingers samlede omfang.

4.34. Kommissionen må lægge vægt på, at GD AGRI ved udgangen af 2004 var i overensstemmelse med alle de grundlæggende krav, som Kommissionen havde fastsat for de 24 interne kontrolstandarder (ICS). Dette udelukker ikke, at det fortsat er muligt og ønskeligt med forbedringer på nogle områder, hvilket GD AGRI også anførte i sin vurdering af situationen ved udgangen af 2004.

⁽²²⁾ Der skal defineres en egnet stikprøvemethode, hvis man skal foretage en skønmæssig beregning af det samlede beløb for uregelmæssighederne (udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af »en enkelt revisionsmodel«, punkt 48), og udgifternes lovlighed og formelle rigtighed bør kontrolleres på støttemodtagerniveau (udtalelse nr. 1/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, punkt 24).

⁽²³⁾ Kommissionen beslutter ved overensstemmelsesbeslutninger at udelukke udgifter fra fællesskabsfinansiering, når den har konstateret, at udgifterne ikke er afholdt i overensstemmelse med fællesskabsreglerne (Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999, artikel 7, stk. 4). Disse beslutninger er (i de fleste tilfælde) faste korrektionssatser, når centrale elementer i kontrolsystemerne ikke fungerer.

⁽²⁴⁾ Standard 11 (risikoanalyse), standard 12 (ledelsesinformation), standard 14 (rapportering af fejl), standard 17 (overvågning), standard 18 (registrering af undtagelser), standard 20 (svaghederne i den interne kontrol), standard 21 (revisionsrapporter) og standard 22 (intern revisionsfunktion).

⁽²⁵⁾ Standard 11 (risikoanalyse) — der var ikke udarbejdet en handlingsplan til begrænsning af risici i 2004.

ICS 12 (ledelsesinformation) — rapporteringen om »kvalitative aspekter«, f.eks. gennemførelsen af den årlige ledelsesplan, er endnu ikke tilfredsstillende.

ICS 17 (overvågning) — det er tvivlsomt, om de anvisningsberettigedes overvågning af finansielle aktiviteter er effektiv, og der foreligger ingen bevis for procedurer for efterfølgende kontrol.

ICS 18 (registrering af undtagelser) — de berørte enheder opfyldte ikke registreringskravene.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Rettens vurdering af udgiftsområderne inden for landbrugspolitikken

Arealstøtteordninger

4.35. Udgifterne til afgrødestøtten, som udbetales på grundlag af det anmeldte areal, beløb sig i 2004 til 17 475 millioner euro. Det svarer til 39 % af landbrugsudgifterne. Alle disse udgifter er omfattet af IFKS.

4.36. Resultaterne af IFKS-inspektionerne af arealanmeldelser i 2003 (dvs. for støtte udbetalt i 2004) fremgår af **tabel 4.4**.

4.37. Medlemsstaterne har meddelt Kommissionen, at de har foretaget stedlig kontrol af 8,1 % af støtteansøgningerne. Det svarer til 11,4 % af det samlede areal, der var ansøgt om støtte for. For de 14 medlemsstater, der har gennemført IFKS tilfredsstillelse, var fejlprocenten for tilfældigt udvalgte transaktioner på 1,6 %. Det giver et rimeligt skøn over den sandsynlige fejlprocent i de ansøgninger, som der er udbetalt støtte for. For den stedlige kontrols vedkommende er procenten for arealer, der ikke fremgik af de undersøgte ansøgninger ⁽²⁶⁾ (jf. **tabel 4.4 og figur 4.6**), resultatet af både kontroller af tilfældigt udvalgte ansøgninger og kontroller af ansøgninger udvalgt på grundlag af en risikoanalyse. Som i tidligere år var fejlprocenten for risikobaserede transaktioner i nogle medlemsstater lavere end for tilfældigt udvalgte transaktioner.

4.37. Det bør først nævnes, at de samlede niveau for de stedlige kontroller er væsentligt højere end mindstekravene. Det er korrekt at sige, at i visse medlemsstater synes tilfældige kontroller at være mere effektive. Som tidligere forklaret skyldes dette i vidt omfang, at nogle medlemsstater rapporterer kontroller ved telemåling som »tilfældige« til trods for, at de også er i det mindste delvist risikobaserede. Med indførelsen af forordning (EF) nr. 118/2004 har der siden 2004 været et forskriftsmæssigt krav om, at medlemsstaterne skal gennemgå kontrolresultaterne og forbedre deres risikoanalyseprocedurer tilsvarende, hvilket vil løse problemet.

Det påpeges imidlertid, at der til en vis grad er et »afvigende afkast«. På grund af IFKS-systemets kvalitet, der omfatter 100 % administrativ kontrol, er hyppigheden af de anomalier, der konstateres på stedet, lav, således at forskellen i de opnåede resultater mellem tilfældigt udvalg og risikobaserede kontroller er marginal og måske kan forklares med forskellen i stikprøvernes størrelse. Retten baserer endvidere sine beregninger på forskelle i arealstørrelser, mens den samme sammenligning af hyppigheden af landbrugere med uregelmæssigheder giver et forskelligt resultat for mange medlemsstater.

⁽²⁶⁾ Udtrykt i % af de arealer, den kontrollerede landbruger har anmeldt.

Tabel 4.4 — Arealstøtte, foderarealer og andre afgrøder — Resultaterne af IFKS-kontroller på stedet og telemålinger i 2003 med relation til støtte udbetalt i 2004

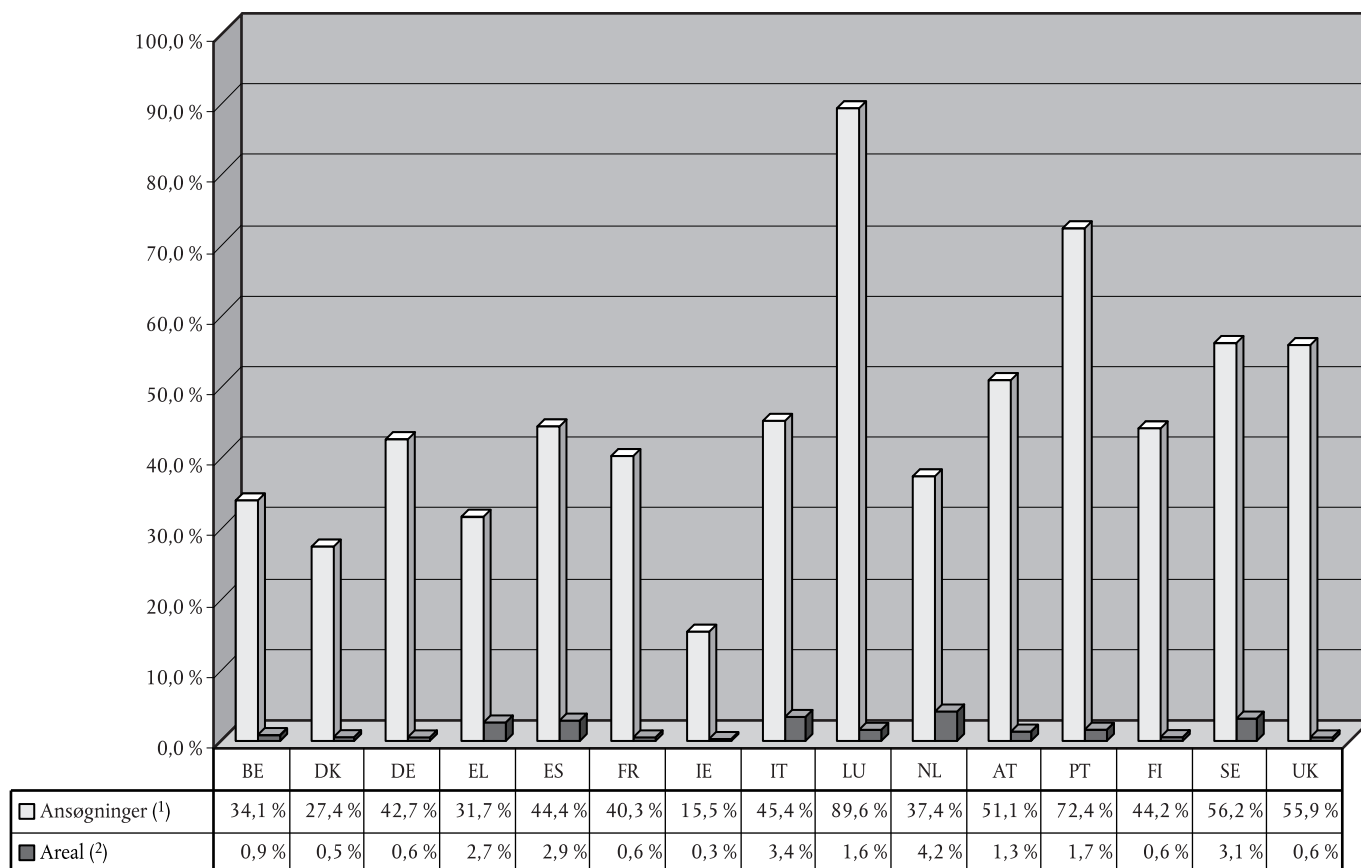
Medlemsstat	Indgivne ansøgninger			Kontrollerede ansøgninger				Ansøgninger behæftet med fejl			
	Antal	Areal (ha)	Gennemsnitligt areal (ha)	Antal	%	Areal (ha)	%	Gennemsnitligt areal (ha)	Antal	%	Areal (ha)
Belgien	41 618	1 019 389	24	4 172	10,0	151 209	14,8	36	1 422	34,1	1 326
Danmark	49 574	2 319 081	47	2 611	5,3	137 759	5,9	53	716	27,4	647
Tyskland	305 315	14 008 476	46	18 467	6,0	941 989	6,7	51	7 878	42,7	5 731
Grækenland	328 200	3 897 336	12	37 088	11,3	1 913 787	49,1	52	11 375	30,7	29 326
Spanien	429 069	17 889 474	42	44 994	10,5	2 077 268	11,6	46	19 972	44,4	60 579
Frankrig	409 976	23 777 964	58	27 990	6,8	1 870 383	7,9	67	11 293	40,3	10 593
Irland	127 532	4 686 612	37	9 092	7,1	529 153	11,3	58	1 408	15,5	1 745
Italien	588 069	7 068 768	12	45 678	7,8	1 270 819	18,0	28	20 731	45,4	43 759
Luxembourg	1 953	121 680	62	106	5,4	8 292	6,8	78	95	89,6	133
Nederlandene	45 914	654 439	14	3 239	7,1	54 624	8,3	17	1 212	37,4	2 280
Østrig	127 059	2 465 204	19	8 680	6,8	200 402	8,1	23	4 434	51,1	2 517
Portugal	130 648	1 984 370	15	11 687	8,9	1 271 815	64,1	109	8 463	72,4	21 613
Finland	68 329	2 086 447	31	4 674	6,8	191 490	9,2	41	2 064	44,2	1 189
Sverige	58 958	2 745 792	47	4 054	6,9	204 571	7,5	50	2 280	56,2	6 377
Det Forenede Kongerige	128 135	14 146 232	110	7 932	6,2	1 134 869	8,0	143	4 437	55,9	7 348
I alt 2003	2 840 349	98 871 264	35	230 464	8,1	11 958 430	12,1	52	97 780	42,4	195 163
I alt 2002	2 894 917	97 955 796	34	248 572	8,6	11 656 029	11,9	47	94 717	38,1	198 079
I alt 2001	2 935 273	98 275 675	33	299 716	10,2	11 638 423	11,8	39	105 099	35,1	240 786

NB 1: Ved telemåling kontrolleres IFKS-omfattede ansøgninger ved hjælp af satellit- eller luftfotos.

NB 2: Kontrol, der udføres i år N, har relation til betalinger, der afholdes i år N + 1.

Kilde: IFKS-statistikker, som medlemsstaterne har sendt til GD AGRI.

Figur 4.6 — Arealstøtte. Resultaterne af markinspektioner: kontrollerede ansøgninger, hvor der var anmeldt et for stort areal (i %)

⁽¹⁾ Kontrollerede ansøgninger i procent.

⁽²⁾ Procentsatsen for arealer, der ikke fremgik af de kontrollerede ansøgninger.

NB: Test, der foretages i år N, har relation til betalinger, der afholdes i år N + 1.

Kilde: IFKS-statistikker, som medlemsstaterne har sendt til GD AGRI.

4.38. For arealstøtten taget under ét gav Rettens test af transaktioner i det store og hele samme resultater som medlemsstaternes kontrol af tilfældigt udvalgte transaktioner, og fejlene var fordelt på næsten samme måde som i tidligere år:

- Hovedparten af betalingerne var uden fejl.
- Omkring en tredjedel var behæftet med relativt ubetydelige opmålingsfejl. Som i tidligere år havde de mange fejl af denne art og dette omfang ikke nogen markant indvirkning på de samlede udgifter.
- I et lille antal tilfælde var betalingerne behæftet med større fejl, men der var færre tilfælde end i tidligere år, og deres indvirkning var mindre.

4.38. Rettens bemærkninger svarer stort set til Kommissionens egne resultater, der viser en generelt tilfredsstillende situation i det store flertal af medlemsstaterne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Dyrepræmier

4.39. Udgifterne til dyrepræmier beløb sig i 2004 til 9 019 millioner euro, hvilket svarede til 20 % af landbrugsudgifterne. Statistikkerne over IFKS-inspektionerne af dyrepræmier viser antallet af dyr, som landbrugerne har ansøgt om støtte for, men som ifølge inspektørerne ikke fandtes på bedriften eller ikke var berettigede til støtte. Statistikkerne over dyrepræmier er stadig ikke så pålidelige som de tilsvarende statistikker over ansøgninger om arealstøtte.

4.40. For den største ordnings vedkommende, nemlig ammekopræmien (jf. **tabel 4.5 og figur 4.7**), kontrollerede medlemsstaterne i 2003 17,3 % af de dyr, som der var ansøgt om støtte for (dvs. støtte udbetalt i 2004), og fandt frem til, at 1,4 % af dyrene ikke fandtes eller ikke var berettiget til støtte. Det var et fald i forhold til 2002, hvor 2 % ikke blev godkendt som støtteberettigede. For fåre- og gedepremiernes vedkommende steg procentsatsen i 2003 for dyr, der ikke fandtes på bedriften, fra 7,2 % i 2002 til 8,2 % i 2003. Italien og Grækenland rapporterer om en væsentligt højere fejlprocent for fåre- og gedepremier end de øvrige medlemsstater. Fejlprocenten i de resterende 13 medlemsstater var 1,8 % i 2003 (mod 2,2 % i 2002).

4.41. Generelt var der kun små udsving fra medlemsstat til medlemsstat i det antal fejl, der blev konstateret ved IFKS-inspektioner af kvæg i 2003. En undtagelse herfra var Italien, hvor procentsatsen for kvæg, der ikke er støtteberettiget, fortsat er meget høj (10,2 % af de dyr, som der var ansøgt om ammekopræmie for, og 22,3 % af de dyr, som der var ansøgt om den særlige oksekødspræmie for).

4.42. Ved de direkte test fandt Retten ingen væsentlige fejl.

4.39. Statistikkerne for de seks dyrepræmieordninger er mere forskellige end statistikkerne for markafgrøder, hvilket forklarer den forskellige kvalitet af medlemsstaternes rapportering. Endvidere har adskillige reformer i dyrepræmiesektoren vedrørende markeds- og kontrolrelaterede spørgsmål nødvendiggjort en regulær revision af rapporteringskravene.

Imidlertid anses statistikkerne for at være tilstrækkeligt pålidelige, når der er tale om deres hovedformål, dvs. overvågning af, hvorvidt medlemsstaterne overholder reglerne om forskriftsmæssige kontroller og sanktioner. Endvidere er kvaliteten blevet forbedret, og rettidig rapportering er nu normen, hvilket generelt er en meget væsentlig forbedring i forhold til tidligere.

4.40. De rapporterede tal viser en forbedring med hensyn til antallet af dyr, som er anmeldt savnede, eller hvis antal landbrugerne har anmeldt for højt. De situationer, der er beskrevet for Grækenland og Italien, skyldes også forbedrede kontrolprocedurer som følge af foranstaltninger, der er iværksat som resultat af regnskabsafslutningsproceduren.

4.41. Rettens bemærkninger vedrørende niveauet for ikke støtteberettiget kvæg i Italien kan afspejle det forhold, at denne medlemsstat har været noget sen til at anvende den nationale database, og at landet har haft en høj procentsats af landbrugere, der ikke overholdt reglerne, men som nu bliver afsløret effektivt og pålagt sanktioner.

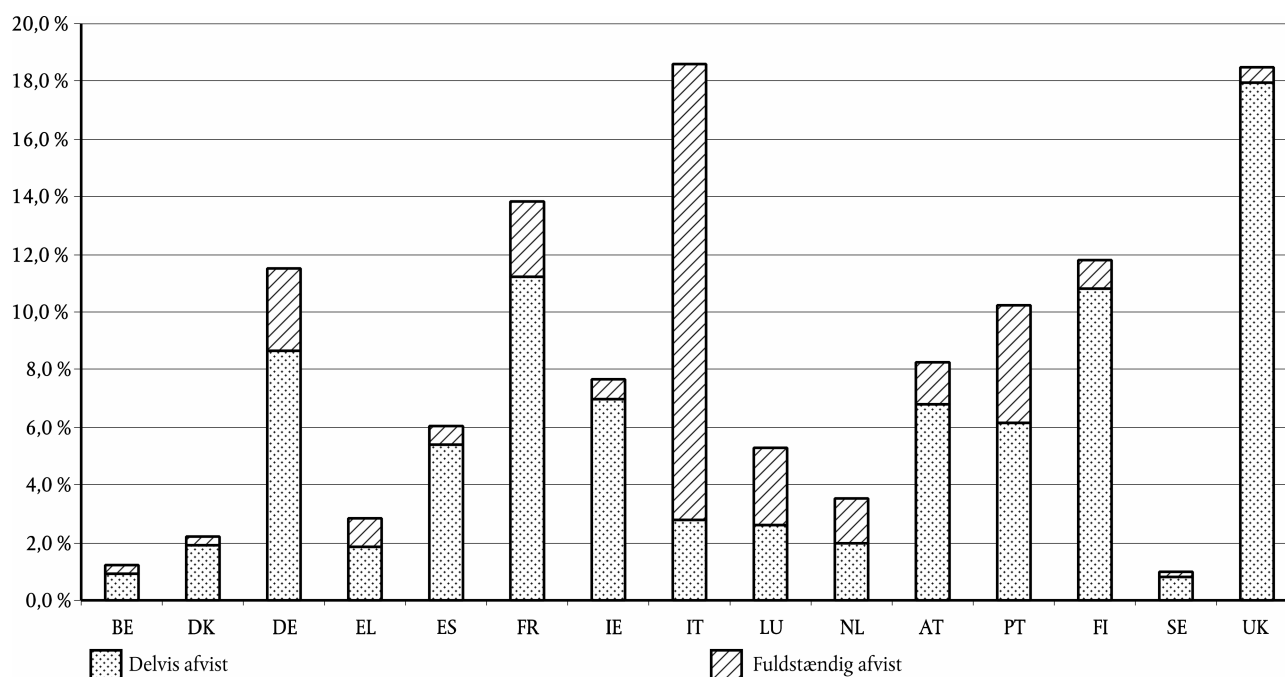
Tabel 4.5 — IFKS-kontroller af ammekopræmien — Resultaterne af stedlige kontroller i 2003, der har relation til støtte betalt i 2004

Medlemsstat	Kontrollerede ansøgninger			Kontrollerede ansøgninger, der var delvis afvist		Kontrollerede ansøgninger, der var fuldstændig afvist		Kontrollerede dyr			Kontrollerede dyr, der ikke var godkendt som støtteberettigede	
	Samlede antal indgivne ansøgninger	Antal	%	Antal	%	Antal	%	Samlede antal dyr, der var ansøgt om støtte til	Antal	%	Antal	%
Belgien	15 433	748	4,8	7	0,9	2	0,3	394 047	40 354	10,2	39	0,1
Danmark	8 754	1 053	12,0	20	1,9	3	0,3	109 444	32 337	29,5	44	0,1
Tyskland	33 326	3 496	10,5	302	8,6	100	2,9	635 750	92 878	14,6	1 412	1,5
Grækenland	11 513	11 426	99,2	213	1,9	113	1,0	212 310	212 602	100,1	2 665	1,3
Spanien	62 837	5 912	9,4	319	5,4	37	0,6	1 734 717	352 008	20,3	2 323	0,7
Frankrig	121 849	17 311	14,2	1 946	11,2	452	2,6	4 286 741	695 530	16,2	4 751	0,7
Irland	62 861	4 655	7,4	326	7,0	32	0,7	1 105 245	121 632	11,0	1 007	0,8
Italien	58 890	6 567	11,2	184	2,8	1 037	15,8	797 680	124 429	15,6	12 699	10,2
Luxembourg	508	38	7,5	1	2,6	1	2,6	23 391	3 080	13,2	4	0,1
Nederlandene	4 234	652	15,4	13	2,0	11	1,7	55 347	16 041	29,0	126	0,8
Østrig	61 324	6 872	11,2	468	6,8	100	1,5	397 376	63 795	16,1	996	1,6
Portugal	25 066	2 771	11,1	170	6,1	113	4,1	328 935	60 041	18,3	1 149	1,9
Finland	1 532	203	13,3	22	10,8	2	1,0	36 794	5 079	13,8	71	1,4
Sverige	9 599	616	6,4	5	0,8	1	0,2	150 902	11 173	7,4	16	0,1
Det Forenede Kongerige	31 273	2 977	9,5	534	17,9	16	0,5	1 414 748	193 212	13,7	1 339	0,7
I alt 2003	508 999	65 297	12,8	4 530	6,9	2 020	3,1	11 683 427	2 024 191	17,3	28 641	1,4
<i>I alt 2002</i>	<i>539 093</i>	<i>78 087</i>	<i>14,5</i>	<i>6 056</i>	<i>7,8</i>	<i>2 933</i>	<i>3,8</i>	<i>11 934 249</i>	<i>2 230 816</i>	<i>18,7</i>	<i>45 408</i>	<i>2,0</i>

NB 1: En ansøgning afvises fuldstændigt, når der konstateres en difference på over 20 % mellem antallet af anmeldte dyr og antallet af dyr, der er godkendt som støtteberettigede, eller når differencen er opstået som følge af uregelmæssigheder, der er begået med forset.

NB 2: Kontrol, der udføres i år N, har relation til betalinger, der afholdes i år N + 1.

Kilde: IFKS-statistikker vedrørende 2003, som medlemsstaterne har sendt til GD AGRI.

Figur 4.7 — Ammekopræmien. Kontrollerede ansøgninger med fejl (i %)

NB 1: Gennemsnitlige tal for ansøgninger, der er delvis og fuldstændig afvist.

NB 2: Kontrol, der udføres i år N, har relation til betalinger, der afholdes i år N + 1.

Kilde: IFKS-statistikker, som medlemsstaterne har sendt til GD AGRI.

Støtte udbetalt på grundlag af producerede mængder

4.43. EU udbetaler støtte til produktion af olivenolie, bomuld og tobak (4 132 millioner euro eller 9,2 % af landbrugsudgifterne i 2004) på grundlag af de producerede mængder og ikke på grundlag af det dyrkede areal. Udgifter af denne art er forbundet med særlige risici, som fællesskabslovgivningen forsøger at undgå ved at fastsætte en række kontrolmekanismer. Disse mekanismer omfatter bl.a.:

- krav om, at støtteansøgningerne skal være kompatible med arealanmeldelserne under IFKS
- en række krav til forarbejdningsvirksomhederne (f.eks. med hensyn til vejningsudstyrets kvalitet og standardiserede regnskabsoplysninger)
- krav om, at der i Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien og Portugal etableres en fortegnelse over olivendyrkningsarealer og et geografisk informationssystem ⁽²⁷⁾, og at der (med undtagelse af i Frankrig) etableres særlige kontrolorganer inden for olivenoliesektoren, som foretager kontrol af møller, producenter og producentorganisationer.

Hvis disse kontrolmekanismer ikke fungerer effektivt, kan der ikke opnås sikkerhed for, at de udbetalte beløb er korrekte.

⁽²⁷⁾ Det geografiske informationssystem omfatter markidentifikation, registre og luftfotos til brug ved administrativ kontrol af antallet og den geografiske placering af oliventræer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4.44. Ved revisionen fandt Retten en række mangler:

- a) I Grækenland kunne nogle ansøgninger om støtte til olivenolie ikke kontrolleres, fordi de anmeldte marker ikke fandtes på det sted, der var angivet.
- b) Grækenland havde stadig ikke et fungerende GIS for olivenolie for den periode, der har relation til betalingerne i 2004, og den stedlige kontrol, der ifølge bestemmelserne skulle kompensere herfor, blev ikke udført tilfredsstillende.
- c) I Grækenland blev der konstateret tilfælde, hvor producentorganisationer ikke foretog den nødvendige kontrol, f.eks. af afsætningen af olivenolie eller af den attest fra møllen, der underbyggede anmeldelsen.
- d) I Andalusien var sanktioner mod olivenolieproducenter, der havde anmeldt flere oliventræer, end der var registreret i GIS, beregnet forkert.

4.45. **Tabel 4.6 og 4.7** er en oversigt over resultaterne af den kontrol, som kontrolorganerne inden for olivenoliesektoren i de fire berørte medlemsstater har foretaget. Kontrolorganernes arbejde går bl.a. ud på at kontrollere møllerne (producenterne betales på grundlag af de mængder olivenolie, der attesteres af møllerne). Når kontrolorganerne konstaterer fejl og svagheder (f.eks. bogføringsfejl, eller at der er anmeldt for store mængder), kan de foreslå en række sanktioner, hvoraf den alvorligste er at tilbagekalde godkendelsen af møllen. Kontrollen af møller i 2003 (kontrol med relation til betalinger i 2004) foranledigede kontrolorganerne til at foreslå, at 9 % af de besøgte møller blev frataget deres godkendelse. Det er dog ofte sådan, at myndighederne i medlemsstaterne ikke følger disse forslag (jf. årsberetningen for 2003, punkt 4.39).

4.44.

a)-c) Kommissionen har fundet lignende resultater i forbindelse med revision af regnskabsafslutningen.

d) Under tidligere kontrolbesøg i forbindelse med regnskabsafslutningen i mange selvstyrende regioner i Spanien har Kommissionen konstateret, at der systematisk og forkert tilføjes en tolerance, når sanktioner skal beregnes i forbindelse med overanmeldelse af træer. Kommissionen følger nøje disse tilfælde.

4.45. Kvaliteten af kontrollen af olivenoliemøller spiller også en meget vigtig rolle for Kommissionen. Det gælder ikke kun kvaliteten af selve kontrollen, men også kvaliteten af opfølgningen af kontrolorganernes forslag. En ubegrundet manglende gennemførelse af forslagene til sanktioner betragter Kommissionen som grund til at anvende finansielle korrektioner.

Tabel 4.6 — Olivenoliesektorens kontrolorganers kontrol af møller i 2002 og 2003, som havde relation til støtte betalt i 2004

Medlemsstat	Antal møller	Kontrollerede møller						Forslag om at tilbagekalde møllens godkendelse	
		I alt		Dybtgående		Summarisk ⁽¹⁾			
		Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	% af kontrollerede møller
Grækenland	2 198	1 097	49,9	739	33,6	358	16,3	180	16,4
Spanien	1 686	958	56,8	825	48,9	133	7,9	73	7,6
Italien	5 762	3 124	54,2	1 852	32,1	1 272	22,1	285	9,1
Portugal	579	428	73,9	428	73,9	(²)	(²)	22	5,1
I alt	10 225	5 607	54,8	3 844	37,6	1 763	17,2	560	10,0

⁽¹⁾ Summarisk kontrol er i det væsentlige dokumentkontrol.

⁽²⁾ Portugal foretager ikke summarisk kontrol.

Kilde: Det græske, spanske, italienske og portugisiske kontrolorgans årsberetninger for 2002 og 2003.

Tabel 4.7 — Olivenolie-sektorens kontrolorganers kontrol af producenter i 2002 og 2003, som havde relation til støtte betalt i 2004

Medlemsstat	Antal producenter	Kontrollerede producenter						Støttebeløb tilbagekaldt eller nedsat	
		I alt		På stedet		På grundlag af dokumenter			
		Antal	%	Antal	%	Antal	%	Antal	% af kontrollerede producenter
Grækenland	593 500	3 591	0,6	2 619	0,4	972	0,2	37	1,0
Spanien	485 000	1 324	0,3	943	0,2	381	0,1	47	3,5
Italien	932 822	2 013	0,2	432	0,0	1 581	0,2	63	3,1
Portugal	148 542	1 768	1,2	1 768	1,2	N/A	0,0	271	15,3
I alt	2 159 864	8 696	0,4	5 762	0,3	2 934	0,1	418	4,8

Kilde: Det græske, spanske, italienske og portugisiske kontrolorgans årsberetninger for 2002 og 2003.

Landdistrikternes udvikling

4.46. I 2004 beløb udgifterne under EUGFL, Garantisektionen, til landdistrikternes udvikling sig til 5 395 millioner euro ⁽²⁸⁾ (hvilket svarer til 12 % af landbrugsudgifterne). Under disse udgifter hører udgifterne til ordninger til fremme af miljøvenligt landbrug, udligningsgodtgørelser til landbrug i ugunstigt stillede områder, skovbrug, investeringsstøtte samt støtte til unge landbrugere og til pensionerede landbrugere. Mange af disse ordninger har forholdsvis komplicerede støtteberettigelseskræfter, som det er vanskeligt og dyrt at kontrollere, og som derfor er forbundet med en høj risiko for uregelmæssigheder.

4.47. Revisionen af udgifterne til landdistrikternes udvikling har foranlediget de attesterende organer til at give 12 udbetalende organers regnskaber en revisionserklæring med forbehold ⁽²⁹⁾, som dog havde begrænsede finansielle følger. Årsagerne til forbeholdene var væsentlige fejl, ikke støtteberettigede udgifter og manglende dokumentation, og forbeholdene vedrørte i de fleste tilfælde foranstaltninger til fremme af miljøvenligt landbrug og investeringer i landbrug og skovbrug. I to tilfælde var Kommissionen allerede gået i gang med opfølgningen af de konstaterede svagheder (Grækenland og Luxembourg).

⁽²⁸⁾ De samlede udgifter til landdistrikternes udvikling, herunder EUGFL, Udviklingssektionen, beløb sig til 8 805 millioner euro.

⁽²⁹⁾ Det drejede sig om følgende 12 udbetalende organer: regionerne Catalonia og Madrid (Spanien), Agea (Italien), Bayern Umwelt og Saarland (Tyskland), Landbrugsministeriet (Luxembourg), INGA og Ifadap (Portugal), Opekepe (Grækenland), Région Wallone (Belgien), CNASEA og SDE (Frankrig).

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.48. Støtte til udvikling af landdistrikter er i de fleste tilfælde betinget af, at modtagerne opfylder bestemte krav, f.eks. overholdelse af god landbrugspraksis, og denne støtte beregnes på grundlag af de udnyttede hektarer, antal dyr osv. Retten konkluderer i sin særberetning om miljøvenligt landbrug (jf. punkt 4.98 og 4.99), der er den største udgiftsart på området udvikling af landdistrikter, at kontrollen af sådanne udgifter er forbundet med særlige problemer, og at kontrollen i mange tilfælde ikke engang vil kunne give rimelig sikkerhed for udgifternes lovlighed og formelle rigtighed inden for rimelige omkostninger.

Andre udgifter

4.49. Andre udgifter, der ikke er omhandlet i punkt 4.35-4.48, beløber sig til 8 674 millioner euro. Til disse udgifter hører eksportrestitutions (3 384 millioner euro), støtte til tilbagetrækning og oplagring af overskydende produktion, en række mindre støtteordninger og veterinære foranstaltninger.

4.50. Retten undersøgte, hvordan Kommissionen har overvåget anvendelsen af to forordninger om de udgifter, der ikke omfattes af IFKS, og som her i det store og hele betragtes som andre udgifter.

4.51. Kommissionens overvågning i 2004 af kontrollen efter betalingernes afholdelse kunne have været mere omfattende. En betydelig del af de planlagte kontroller var ikke afsluttet, og medlemsstaternes rapportering om beløbene for fejlene, fejlenes art og fejlfordelingen samt beløbene for de kontrollerede transaktioner var mangelfuld. Når Retten tager disse faktorer i betragtning, mener den ikke, at det udførte arbejde kunne give Kommissionen en tilstrækkelig sikkerhed for transaktionerne (jf. punkt 4.10).

KOMMISSIONENS SVAR

4.48. *Kontrollen af foranstaltningerne til fremme af et miljøvenligt landbrug er på grund af dens komplicerede opbygning både teknisk og finansielt set ressourcekrævende. Derfor vil en mere udtømmende kontrol af disse foranstaltninger føre til uforholdsmæssigt store ekstraomkostninger og kun give en begrænset gevinst med hensyn til minimeringen af risikoen. Se også svaret til punkt 4.98 og 4.99.*

4.51. *Også i 2004 overvågede Kommissionen nøje kontrollen efter betalingernes afholdelse ved at analysere de dokumenter, som medlemsstaterne havde fremlagt, og ved besøg i medlemsstaterne for at kontrollere forordningens implementering på stedet (se også svaret til punkt 4.10).*

I betragtning af

- *at kontrollen efter betalingens afholdelse er en yderligere kontrol, som skal supplere kontrollen inden betalingens afholdelse (som for hovedparten af foranstaltningernes vedkommende allerede giver en rimelig sikkerhed)*
- *at hovedparten af det krævede minimumsantal af kontroller efter betalingens afholdelse var udført ved udgangen af 2004, og*
- *at medlemsstaterne i deres årsrapporter havde meddelt antallet af, beløbet for og arten af de konstaterede uregelmæssigheder og beløbet for de testede transaktioner*

havde Kommissionen et tilstrækkeligt grundlag til at få en del af sin sikkerhed fra det udførte revisionsarbejde (se også svaret til punkt 4.52).

Selv om rapporteringskvaliteten vil blive forbedret yderligere, er den allerede nu tilstrækkelig høj til at give sikkerhed for det udførte revisionsarbejde.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.52. På udførselstidspunktet foretages der i henhold til forordning (EØF) nr. 386/90 fysisk kontrol og dokumentkontrol af mindst 5 % af de produkter, der eksporteres med fællesskabsstøtte. Kommissionen gennemførte et program med besøg i syv medlemsstater, og ifølge de foreløbige revisionsberetninger fandt den svagheder ved gennemførelsen af disse kontroller (jf. punkt 4.11-4.14). Kommissionen har ikke angivet, hvilken sikkerhedsgrad denne kontrol på stedet kan give.

4.53. Eksportrestitutioner udgjorde målt i beløb under 10 % af landbrugsbudgettet i 2004, men de tegnede sig for ca. 26 % af de uregelmæssigheder på landbrugsområdet, der blev rapporteret til Kommissionen i medfør af forordning (EØF) nr. 595/91⁽³⁰⁾. Kommissionen bør derfor forbedre sin overvågning af systemet med kontrol efter betalingernes afholdelse og klart angive resultaterne af den fysiske kontrol og den grad af sikkerhed, denne kontrol kan give.

4.54. Retten konstaterede svagheder i forvaltningen af støtten til tørrede druer (Grækenland, som den også omtalte i årsberetningen for 2002 og for 2003) og nødder (Spanien).

*Konklusion og anbefalinger***Samlet konklusion**

4.55. Retten fandt som i tidligere år gentagne gange bevis for, at udgifterne til den fælles landbrugspolitik taget under ét og under hensyntagen til alle tilgængelige revisionsbeviser var behæftet med en væsentlig fejlprocent. Retten erkender, at de forskellige hovedkategorier af landbrugsudgifter er behæftet med forskellige risikograder og svagheder.

KOMMISSIONENS SVAR

4.52. Den række af fysiske kontroller og kontroller inden og efter betalingernes afholdelse, som medlemsstaternes myndigheder råder over, er udtømmende, og svagheder i enhver form for kontrol må evalueres i denne kontekst. Ikke desto mindre er alle kontrolfejl underlagt finansielle korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren.

Generaldirektøren får således sikkerhed fra regnskabsafslutningssystemet som helhed. De emner, der revideres, udvælges på basis af en årlig risikoanalyse, som Retten tidligere har kommenteret positivt, og det er fra denne samlede population af revisioner og opfølgningen heraf, at generaldirektøren opnår sikkerhed.

4.53. Kommissionen gennemfører allerede nu regelmæssige revisioner af specifikke aspekter af efterbetalingskontrollen af eksportrestitutioner, som nævnt af Retten i punkt 4.10.b).

Hvad angår fysisk kontrol, finder Kommissionen ikke, at det er hensigtsmæssigt at offentliggøre specifikke resultater, før de er blevet undersøgt i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren.

Eksportrestitutionernes uforholdsmæssigt store andel af uregelmæssigheder inden for den fælles landbrugspolitik skyldes i det mindste til dels, at de gennemsnitlige eksportrestitutioner omfatter betydeligt højere beløb end andre interventionsforanstaltninger, især direkte betalinger. Derfor er der en større sandsynlighed for, at uregelmæssigheder vedrørende eksportrestitutioner overstiger rapporteringstærsklen på 4 000 euro i forordning (EØF) nr. 595/91.

4.54. Kommissionen har og vil fortsat foreslå finansielle korrektioner for konstaterede mangler vedrørende tørrede druer.

Hvad angår nødder, vil Kommissionen følge disse sager op.

4.55. Kommissionen konkluderer ud fra denne bemærkning og de punkter, der blev fremsat i punkt 4.38 og 4.42, at situationen for de landbrugsudgifter, der forvaltes og kontrolleres ifølge IFKS, er tilfredsstillende, og at de risici, som Retten peger på, vedrører andre foranstaltninger under den fælles landbrugspolitik (jf. punkt 4.57). På nuværende tidspunkt dækker IFKS ca. 60 % af udgifterne til den fælles landbrugspolitik. Det bemærkes, at som følge af reformerne af den fælles landbrugspolitik i 2003 og 2004 reduceres den samlede risiko yderligere, fordi de udgifter, som IFKS dækker, øges til ca. 80 %.

Som en generel bemærkning vedrørende fejlene bør følgende nævnes: Som følge af den stramme tidsplan for udarbejdelsen af årsberetningen drager Retten sine konklusioner om de enkelte tilfælde, inden medlemsstaterne har kunnet kommentere Rettens resultater. Kommissionens tjenestegrene foretager, i givet fald sammen med de pågældende medlemsstater, en grundig analyse af de fejl, som Retten har peget på, hvoraf nogle ikke fører finansielle korrektioner i forbindelse med regnskabsafslutningen.

⁽³⁰⁾ EFT L 67 af 14.3.1991, s. 11.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.56. Resultaterne af Rettens revisionsarbejde viser, at når IFKS (25 000 millioner euro) anvendes korrekt, er det et effektivt kontrolsystem, der kan begrænse risikoen for regelstridige udgifter. De elementer, der udgør IFKS, er ganske vist formelt indført i Grækenland, men der er alvorlige mangler ved systemets funktion, og det medfører, at systemet ikke er pålideligt (1 000 millioner euro).

4.57. Der er større risici forbundet med alle de andre udgifter (19 500 millioner euro), der ikke kan kontrolleres af IFKS, fordi de eksisterende systemer til kontrol af dem ikke er nær så effektive.

Kontrol efter betalingernes afholdelse

4.58. Kommissionens overvågning har haft begrænset omfang (den omfattede kun besøg i tre medlemsstater med henblik på at kontrollere, om kontrollen var implementeret fuldt ud i 2004), og en lang række kontroller er ikke afsluttet. Endvidere påpegede Retten allerede nogle af svaghederne i årsberetningen for 2003 ⁽³¹⁾. Alle disse forhold gør, at Retten ikke kan erklære sig enig, når Kommissionen i sin erklæring i den årlige aktivitetsrapport for 2004 siger, at den på grundlag af de oplysninger, den har modtaget, og på grundlag af de kontrolbesøg, den foretager hvert år for at undersøge, hvordan forordning (EØF) nr. 4045/89 anvendes, kan konkludere, at 4045-kontrollen giver rimelig sikkerhed for, at udgifterne i de sektorer, som forordningen dækker, er i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen.

KOMMISSIONENS SVAR

4.56. Kommissionen deler Rettens opfattelse af, at IFKS er et kontrolsystem, som effektivt mindsker risikoen for regelstridige udgifter.

Der findes stadig betydelige svagheder ved systemets implementering i Grækenland, og disse følges op inden for rammerne af en handlingsplan, der består i et udvidet revisionsprogram for regnskabsafslutningen for Grækenland (jf. også svar til punkt 4.8).

4.57. Selv om der er en større risiko for de andre udgifters vedkommende, bør det bemærkes, at mange af disse ordninger forvaltes på en måde, som er forenelig med IFKS. Ydermere er disse udgifter pålagt et yderligere kontrol, nemlig efterfølgende kontrol under forordning (EØF) nr. 4045/89.

4.58. Som redegjort for i punkt 4.10 har Kommissionen den opfattelse, at den har opfyldt alle sine forpligtelser i medfør af forordning (EØF) nr. 4045/89. Risikoanalyseforslag, årlige programmer, årsrapporter, anmodninger om gensidig bistand og svar, oversigter over betalinger til virksomheder etableret i andre medlemsstaterne og andre former for kommunikation/rapportering er blevet modtaget og analyseret. Foruden de tre besøg, som Retten omtaler, er der planlagt yderligere seks besøg i 2005. Desuden er der gennemført regelmæssige besøg, der omfattede specifikke aspekter af forordning (EØF) nr. 4045/89 vedrørende eksportrestitutioner, siden 2001. Alle spørgsmål og forespørgsler fra medlemsstater er blevet besvaret.

Under hensyn til ovenstående såvel som:

- at kontrollen efter betalingernes afholdelse er en yderligere kontrol, som skal supplere kontrollen inden betalingernes afholdelse (som for hovedparten af foranstaltningernes vedkommende allerede giver en rimelig sikkerhed)
- at hovedparten af det krævede minimumsantal af kontroller efter betalingernes afholdelse blev udført ved udgangen af 2004, og
- at medlemsstaterne i deres årsrapporter havde meddelt antallet af, beløbet for og arten af de konstaterede uregelmæssigheder og beløbet for de testede transaktioner

er Kommissionen af den opfattelse, at forordning (EØF) nr. 4045/89-kontrollerne bidrager til den samlede sikkerhed for lovligheden og regelmæssigheden af udgifterne for 2004.

⁽³¹⁾ Årsberetningen for 2003, punkt 4.15 og 4.16.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Regnskabsafslutning

4.59. Rapporterne fra de attesterende organer giver sikkerhed for, at de regnskabstal, som de udbetalende organer har forelagt (og som er indbygget i Kommissionens regnskaber), i det store og hele er rigtige ⁽³²⁾. Grundlaget for Kommissionens beslutning om regnskabsafslutning for 2004, nemlig de attesterende organers kontrol af regnskabernes rigtighed, var i det store og hele solidt. Kommissionen har fulgt korrekt op på beslutninger om at udskyde godkendelsen af regnskaberne (jf. punkt 4.19-4.21).

4.60. De attesterende organers arbejde (som det er defineret i forordning (EF) nr. 1663/95) er imidlertid ikke beregnet til at give — og giver heller ikke — direkte sikkerhed for, at støttemodtagernes oplysninger, som anvendes af de udbetalende organer til at beregne de skyldige beløb, er korrekte og dermed, at betalingerne er lovlige og formelt rigtige. Det er stadig Rettens opfattelse, at attesteringen (eller enhver anden del af kontrolkæden) bør dække udgifternes lovlighed og formelle rigtighed på modtager-niveau ⁽³³⁾ — de nuværende ordninger giver kun Retten begrænset sikkerhed, da de attesterende organer almindeligvis ikke kontrollerer støttemodtagerne.

4.61. Kommissionens overensstemmelsesbeslutninger, hvorved den kan beslutte at udelukke udgifter fra fællesskabsfinansiering, var ikke fuldstændig dækkende for noget år efter 1998 (jf. punkt 4.24).

Den årlige aktivitetsrapport fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Landbrug

4.62. Selv om rapporten er bedre struktureret end året før, giver den kun begrænset kontroldækning og begrænset sikkerhed for, at udgifterne i 2004 er lovlige og formelt rigtige. Eftersom rapporten ikke kan sige noget om, i hvilket omfang udgifterne kan give anledning til eventuelle finansielle korrektioner, er det begrænset, hvor meget Retten kan forlade sig på den i sit arbejde. Rapporten siger ikke, at regelstridigt udbetalt støtte inkasseres gennem proceduren for regnskabsafslutning og ved medlemsstaternes inkasseringer.

4.60. Som allerede anført i svaret til Rettens årsberetning for 2003 medfører oprettelsen og godkendelsen af medlemsstaternes udbetalende organer, den årlige attesteringsprocedure og anvendelsen af de forskellige forvaltnings- og kontrolsystemer, herunder IFKS, at kontrollen af de anmeldte udgifter får en høj grad af pålidelighed.

For yderligere at forbedre det samlede system er det fastsat i den nye grundforordning om finansieringen af den fælles landbrugspolitik, at lederne af de udbetalende organer for fremtiden skal underskrive en efterfølgende erklæring om, at deres udgifter har været lovlige og formelt rigtige.

4.61. Som anført i svaret til punkt 4.24 er situationen i juni 2005 den, at 94,3 % af de i 2001 udførte revisioner (som muliggør finansielle korrektioner tilbage til 1999) og 78,7 % af de i 2002 udførte revisioner (som muliggør finansielle korrektioner tilbage til 2000) er blevet afsluttede.

4.62. Den årlige aktivitetsrapport og den årlige erklæring fra GD AGRI er baseret på den sikkerhed, der kan opnås fra de systemer, der er indført, og den måde, hvorpå de fungerer. Aktivitetsrapporten redegør for hele kæden af kontroller af de fælles landbrugsudgifter under den delte forvaltning. Dette system giver en rimelig sikkerhed for, at eventuelle alvorlige mangler vil være konstateret, når hele processen er afsluttet, og at der er blevet fastsat passende finansielle korrektioner for medlemsstaterne. Det er det grundlag, der giver generaldirektøren mulighed for at fremkomme med en DAS-revisionserklæring.

På det tidspunkt, hvor den årlige erklæring undertegnes, kan alle udgifterne under den delte forvaltning stadig være genstand for regnskabsafslutningsrevisioner og eventuelle finansielle korrektioner. Dette ligger i systemet med delt forvaltning ifølge EU-lovgivningen og bør ikke ses som en faktor, der virker som en begrænsning for generaldirektørens afgivelse af den årlige erklæring.

Sikkerheden konsolideres yderligere med de udbetalende organers årlige erklæringer, der er fastsat i den nye finansforordning for den fælles landbrugspolitik, samt gennem andre foranstaltninger, som Kommissionen har foreslået i sin meddelelse, KOM(2005) 252 endelig, om en køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol.

⁽³²⁾ Væsentlighedsgrænsen blev fastsat til 1 % af de udgifter, som de udbetalende organer havde anmeldt. De attesterende organer undersøgte 26 000 transaktioner i de udbetalende organer ved hjælp af statistiske stikprøvekontroller.

⁽³³⁾ Udtalelse nr. 1/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, punkt 24.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Anbefalinger

4.63. Kommissionen bør:

- a) forbedre kvaliteten af kontrollen af de fælles landbrugsudgifter på de områder, der stadig er behæftet med væsentlige mangler
- b) som anført sidste år udvikle et mere hensigtsmæssigt format til indberetningen af resultaterne af alle overvågningssystemerne. Navnlig bør den gøre kontrollen efter betalingernes afholdelse til et mere effektivt værktøj til identificering af regelstridige betalinger under den fælles landbrugspolitik. Kommissionen bør se nærmere på manglerne i de data, medlemsstaterne skal indsende, og anmode medlemsstaterne om at indsende en oversigt over beløbet for de testede transaktioner og de konstaterede uregelmæssigheder pr. budgetpost (jf. punkt 4.10 a)). Kommissionen bør vurdere kvaliteten af de udførte kontroller, og, når det er nødvendigt, sætte yderligere besøg i medlemsstaterne på sit arbejdsprogram (jf. punkt 4.10 b)). Endvidere bør den træffe hensigtsmæssige foranstaltninger, der sikrer, at de planlagte programmer bliver afsluttet (jf. punkt 4.10 c))
- c) forvisse sig om, at overvågnings- og kontrolsystemerne giver sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed på endelig støttemodtagerniveau

4.63.

- a) Kommissionen har forpligtet sig til at behandle eksisterende mangler som f.eks. anvendelsen af IFKS i Grækenland. Det bør i den forbindelse bemærkes, at den samlede risiko mindskes som følge af reformerne af den fælles landbrugspolitik i 2003 og — for middehavspanprodukter — i 2004, fordi de udgifter, som IFKS dækker, øges.
- b) For det første accepterer Kommissionen, at rapporteringen under forordning (EØF) nr. 4045/89 kan forbedres, og den vil med henblik herpå fremlægge et ændringsforslag til Kommissionens forordning (EF) nr. 4/2004. Der vil blive indført nye tabeller til meddelelse af beløbet for de testede transaktioner og de konstaterede uregelmæssigheder, således at deres antal, beløb og art tydeligt kan identificeres og analyseres.

For det andet vurderer Kommissionen allerede kvaliteten af de kontroller, der udføres regelmæssigt. GD AGRI foretog i perioden 2001-2004 27 besøg, der bl.a. omfattede en undersøgelse af forordning (EØF) nr. 4045/89-kontroller af eksportrestitutioner. Kommissionen har som følge af Rettens årsberetning for 2003 truffet yderligere foranstaltninger med henblik på overvågning af kontroller, udført ved programmering, med hensyn til generelle aspekter, tre besøg i 2004, seks besøg i 2005 og — med hensyn til overensstemmelsesspørgsmål — 10 besøg i 2005.

Endelig er der planlagt nye måder til identifikation og rapportering af forsinkelser (i ændringsforslaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 4/2004), således at de kontroller, der ikke er afsluttet i rapporteringsperioden, kan følges op i de efterfølgende rapporteringsperioder. Kommissionen undersøger i den forbindelse også årsagerne til, at det i visse medlemsstater ikke har været muligt at afslutte kontrolprogrammerne rettidigt, og den vil i givet fald anmode medlemsstaterne om forklaringer.

- c) Kommissionen har den opfattelse, at når de eksisterende forvaltnings- og kontrolsystemer anvendes som led i en flerårig proces, så medfører dette en rimelig sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed på det endelige støttemodtagerniveau. Hele processen er opdelt i på den ene side en årlig finansiell regnskabsafslutning og på den anden side en flerårig forskriftsmæssig regnskabsafslutning, som giver Kommissionen mulighed for at udelukke sådanne udgifter fra fællesskabsfinansiering, som er afholdt mindre end 24 måneder forud for Kommissionens skriftlige meddelelse af sine revisionsresultater til den berørte medlemsstat.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

På denne baggrund kan der ikke opnås en rimelig sikkerhed på årsbasis for lovligheden og den formelle rigtighed af landbrugsudgifter, der afholdes under den delte forvaltning, alene fra Kommissionens tjenestegrenes revisionsarbejde; sikkerheden må derimod baseres på den forudsætning, at medlemsstaterne opfylder deres forvaltnings- og kontrolforpligtelser. Når Kommissionens revision efterfølgende konstaterer mangler, vil risikoen for ikke-støtteberettigede udgifter blive bestemt, og der vil blive fastsat passende finansielle korrektioner..

- d) foretage en realistisk beregning af uregelmæssighedernes omfang og sikre, at beløbene inkasseres ved hjælp af de forskellige gældende procedurer

- d) Hvad angår det skøn over uregelmæssighedernes omfang, der anmodes om, finder Kommissionen, at de samlede finansielle korrektioner for et givet år sammen med de sanktioner, der er pålagt de endelige modtagere på nationalt plan, giver en værdifuld skønsmæssig beregning af den regelstridigt udbetalte støttes samlede omfang.

Geninddrivelsen af de beløb, der er udbetalt med urette på grund af uregelmæssigheder, falder under medlemsstaternes ansvarsområde. Kommissionen følger de nationale geninddrivelsesprocedurer op på basis af artikel 8 i forordning (EF) nr. 1258/1999.

- e) sørge for, at der i generaldirektørens erklæring sondres mellem på den ene side de udgifter, der er blevet kontrolleret (og som har givet anledning til korrektioner, når det har været nødvendigt), og som generaldirektøren kan give rimelig (eller ingen) sikkerhed for, og på den anden side de udgifter, som vil blive kontrolleret yderligere (og eventuelt give anledning til korrektioner)

- e) Kommissionen har den opfattelse, at det ikke vil være hensigtsmæssigt, at der, som Retten foreslår, sondres i den årlige aktivitetsrapport mellem udgifter, der allerede er kontrolleret, og udgifter, som vil blive kontrolleret yderligere. I betragtning af den flerårige forskriftsmæssige regnskabsafslutningsproces ville en sådan sontring blive yderst vilkårlig; den ville også foregribe medlemsstaternes ret til kontradiktion inden for rammerne af regnskabsafslutningsproceduren.

- f) fortsætte undersøgelserne af, hvorfor der ved IFKS-kontroller af arealstøtten stadig konstateres et højere fejlniveau ved test af tilfældigt udvalgte stikprøver end ved test foretaget på grundlag af en risikoanalyse. Effekten af de ændringer, der blev foretaget i risikoanalysen i 2004, bør også analyseres.

- f) De ændringer af forskrifterne, der blev indført med virkning fra 1. januar 2004, vil forbedre situationen, og Kommissionen fortsætter med at revidere dette spørgsmål som vanligt.

Den virkning, som Retten beskriver, er begrænset til nogle medlemsstater og skyldes nogle gange, at kontrol ved telemåling klassificeres som »tilfældig«. De resultater, som den risikobaserede udvælgelse medfører, er med hensyn til landbrugere med uregelmæssigheder faktisk mere udbyttegivende end resultaterne fra den tilfældige udvælgelse.

Det bør imidlertid bemærkes, at med faldende niveauer af uregelmæssigheder og med en 100 % administrativ kontrol, forventes forskellen i de opnåede resultater mellem tilfældigt udvalg og risikobaserede kontroller at være marginal.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

NYE MEDLEMSSTATER: OVERGANGSPERIODE

Godkendelsen af organer i de nye medlemsstater til udbetaling af EUGFL-støtte

4.64. De tiltrædende lande skulle have oprettet og godkendt udbetalende organer pr. 1. maj 2004.

4.65. De nye medlemsstater skulle udpege en kompetent myndighed, der skulle være ansvarlig for at godkende det udbetalende organ. Det organ, der foretog en undersøgelse med henblik på godkendelsen, skulle rapportere om de administrative og regnskabsmæssige betingelser, herunder de særlige betingelser med henblik på beskyttelse af Fællesskabets interesser på sådanne områder som forskud, sikkerhedsstillelser, interventionslagre og beløb, der skal opkræves. På grundlag af denne rapport besluttede den kompetente myndighed i medlemsstaten, om det udbetalende organ kunne godkendes midlertidigt eller endeligt.

4.66. Syv af de 11 udbetalende organer har fået en godkendelse ⁽³⁴⁾, men to er godkendt for en begrænset periode ⁽³⁵⁾, og fire har fået midlertidig status.

4.67. Kommissionen har ikke kontrolleret, om disse udbetalende organer opfylder betingelserne for godkendelse. Der var meget begrænsede udgifter i 2004 (19,5 millioner euro), men sandsynligvis vil fonden skulle udbetale betydelige beløb i EUGFL-året 2005. Det er derfor vigtigt, at Kommissionen afslutter sit arbejde så hurtigt som muligt.

4.68. Som det fremgår af **tabel 4.8**, viser godkendelsesrapporterne, at fem udbetalende organer opfylder kravet om overensstemmelse med fællesskabsreglerne tilfredsstillende. To udbetalende organer er behæftet med væsentlige svagheder på to områder, mens fire er behæftet med svagheder på mindst fire områder.

4.67. Kommissionens revisionsprogram for 2005 omfatter alle nye medlemsstater, og der vil blive aflagt besøg i dem alle fra juni til november 2005. Således vil alle nye udbetalende organer være kontrolleret, inden regnskabsafslutningen for regnskabsåret 2005 indledes.

Siden 2003 har Kommissionen tillagt det den allerstørste betydning, at der udføres det arbejde, der er nødvendigt for at udvikle de nødvendige strukturer, og den har i forebyggende øjemed fulgt udviklingen i hver enkelt af de nye medlemsstater (der dengang var ansøgerlande). I den forbindelse blev der foretaget kontrolbesøg, og en række oplysninger blev udvekslet. Der blev holdt møder mellem Kommissionens tjenestegrene og hver af de nye medlemsstater. De foranstaltninger, der var nødvendige for at løse de konstaterede problemer, blev protokolleret.

⁽³⁴⁾ Tjekkiet, Litauen, ARR (Polen), Slovenien og Slovakiet.

⁽³⁵⁾ Estland og Malta.

Tabel 4.8 — Oversigt over svagheder i rapporterne om godkendelse af de udbetalende organer i de nye medlemsstater ⁽¹⁾

Medlemsstat	EUGFL-udgifter i 2004 (millioner euro)	Udbetalende organ	De skriftlige procedurer	Funktionsadskillelse	Betalingskontroller og procedurer	Regnskabsprocedurer ⁽²⁾	Edb-sikkerhed	Intern revision	Delegerede organer ⁽³⁾
Cypern	—	Cyperns organ for betalinger til landbruget (CAPO)	×	×	×	×	×	×	×
Tjekkiet	4,70	Den nationale landbrugsinterventionsfond (SZIF)	Ingen større problemer						
Estland	0,50	Kontoret for landbrugsregistret og landbrugsinformation (PRIA)	×		×				
Ungarn	0,50	Kontoret for udvikling af landbruget og landdistrikterne (MVH)	×		×	×	×		×
Letland	0,50	Kontoret for støtte til landdistrikternes udvikling (LAD)	×	×	×	×			
Litauen	0,50	Det nationale udbetalende organ (NMA)	Ingen større problemer						
Polen	10,80	Kontoret for omstrukturering og modernisering af landbruget (ARIMR)	×	×			×	×	×
Polen	—	Kontoret for landbrugsmarkederne (ARR)	Ingen større problemer						
Malta	—	Det udbetalende organ under ministeriet for landdistrikternes organ for landbruget					×		×
Slovakiet	1,40	Det udbetalende organ for landbruget (PPA)	Ingen større problemer						
Slovenien	0,10	Kontoret for landbrugsmarkederne og landdistrikternes udvikling	Ingen større problemer						

⁽¹⁾ Vurdering på grundlag af bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 af 7. juli 1995, retningslinjer for kriterier for godkendelse som udbetalende organ, og Kommissionens retningslinje nr. 1 (dokument VI/5168/96 ændr. 1).

⁽²⁾ Inklusive forskud + sikkerhedsstillelser og debitorer.

⁽³⁾ I henhold til punkt 4 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1663/95 kan godkendelsesfunktionen og/eller den tekniske tjeneste (dvs. inspektionen af landbrugsbedrifterne) delegeres til andre organer på bestemte betingelser.

Kilde: Godkendelsesrapporter, som de ansvarlige myndigheder har sendt til Retten.

Sapard — Tilfredsstillende overvågning, men nogle svagheder ved vurderingen af ansøgninger

4.69. Det særlige tiltrædelsesprogram vedrørende landbrug og udvikling af landdistrikter (Sapard) ⁽³⁶⁾ har til formål at bistå de ti modtagerlande i Central- og Østeuropa ⁽³⁷⁾ med at løse problemerne med strukturtilpasningen af landbrugssektoren og landdistrikterne og at bidrage til gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik og dermed forbundne politikker (jf. kapitel 8).

⁽³⁶⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87), som gennemført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2222/2000 (EFT L 253 af 7.10.2000, s. 5).

⁽³⁷⁾ Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Bulgarien og Rumænien.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.70. De lande, der blev medlem af EU den 1. maj 2004, kunne indgå kontrakter indtil udgangen af 2004. Men der vil forsat blive afholdt betalinger til projekter, som der er indgået aftale om i tidligere år. I denne afsluttende kontraktperiode ⁽³⁸⁾ blev der på grund af den lave gennemførelsessats i de første år ⁽³⁹⁾ behandlet et stort antal ansøgninger i løbet af kort tid. Kvaliteten af disse vurderinger og de tilsvarende betalingsanmodninger er derfor behæftet med en højere risiko.

4.71. Alle Sapard-landene skal hvert år sende Kommissionen et attesteret årsregnskab og en revisionsrapport udarbejdet af et attesterende organ. Disse dokumenter danner grundlag for Kommissionens årlige regnskabsafslutningsbeslutning. Den 28. september 2004 afsluttede Kommissionen Sapard-regnskaberne for 2003 for syv lande (Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Slovenien og Slovakiet), men den udsatte sin beslutning om Polens, Bulgariens og Rumæniens regnskaber. Rettens undersøgelse af Kommissionens beslutning giver ikke anledning til væsentlige bemærkninger.

4.72. Retten har undersøgt Kommissionens analyser af de årlige gennemførelsesrapporter, som Sapard-landene skal forelægge. Det fremgik af denne undersøgelse, at de lovbestemte frister for disse analyser ikke altid var overholdt.

4.73. Retten besøgte to Sapard-lande, Ungarn og Slovenien, hvor den kontrollerede en stikprøve af betalinger vedrørende 20 projekter. Den gennemgik endvidere den procedure, de beskrivelser og de checklister, som de udbetalende organer for Sapard anvender. Trods de fejl, som Retten fandt (jf. næste punkt), havde Sapard-systemerne de centrale koncepter (adskillelse af funktioner, intern revision osv.), og procedurerne var godt dokumenterede, og de systemer, der var beskrevet og godkendt, fungerede generelt i praksis.

4.74. De udvalgte betalinger dækkede de vigtigste foranstaltninger, der var i gang, da revisionen fandt sted, og Retten fandt svagheder og fejl, som dog havde mindre finansiel effekt. Nogle af dem var af samme art som dem, Retten har fundet i andre Sapard-lande ⁽⁴⁰⁾. Det drejer sig om følgende svagheder og fejl:

- a) Nogle vigtige tal i aktivitetsplanerne var ikke underbygget af dokumentationen.

KOMMISSIONENS SVAR

4.70. *I løbet af overgangsperioden (fra Sapard til eftertiltrædelsesprogrammet) henlede Kommissionen de nye medlemsstaters opmærksomhed på vigtigheden af at bevare et passende niveau af kvalificeret personale, der kan administrere Sapard-programmet. Kommissionen ved, at der er en potentiel risiko og tager hensyn hertil ved sin revision, men endnu har den ikke fundet tegn på en finansiel risiko.*

4.71. *Kommissionen har anmodet de attesterende organer i de pågældende lande om at fortage yderligere revision. Når denne vurdering er afsluttet og anses for at være tilfredsstillende, fortsætter Kommissionen med afslutningen af disse Sapard-regnskaber.*

4.72. *Kommissionen er i stigende grad opmærksom på fristernes overholdelse.*

⁽³⁸⁾ I ét Sapard-land var 50 % af de indgåede ansøgninger f.eks. ikke blevet behandlet, da denne frist udløb. Det skyldtes personalemangel og det uventet store antal ansøgninger.

⁽³⁹⁾ Årsberetningen for 2003, punkt 8.47.

⁽⁴⁰⁾ Årsberetningen for 2003, punkt 8.33.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- b) I projektdossieret var der ikke tilstrækkeligt bevis for kontrol af de samlede støtteberettigede omkostninger.
- c) Der forelå ikke klare beviser for myndighedernes kontrol udført ved besøg på stedet, eller der forelå ikke tilstrækkelige beviser herfor; i ét tilfælde var der foretaget en udbetaling til en investering, der kun var delvist afsluttet.
- d) Fejl bestående i, at proceduren med, at der skulle afgives tre pristilbud, ikke var overholdt ⁽⁴¹⁾ ⁽⁴²⁾.

4.75. Nogle fakturaer på varer af høj værdi, der efterfølgende blev refunderet af Sapard-kontoret, var blevet betalt kontant af modtagerne. Det var ikke muligt at fastslå, om modtageren faktisk havde betalt beløbene. Kontant betaling er vanskeligere at dokumentere end andre former for betaling og er derfor en større risiko.

4.76. Når man ser bort fra de resultater, der er nævnt i punkt 4.73-4.75, har revisionen bekræftet Rettens opfattelse ⁽⁴³⁾, at overvågnings- og kontrolsystemerne i forbindelse med Sapard i det store og hele fungerede i praksis.

OPFØLGNING AF TIDLIGERE BEMÆRKNINGER

Den fælles markedsordning for bananer

4.77. I november 2002 offentliggjorde Retten en særberetning ⁽⁴⁴⁾ om den fælles markedsordning for bananer. Retten bemærkede, at målene for den fælles markedsordning ikke var tilstrækkelig klart defineret, og at den forventede effekt heller ikke var tilstrækkelig klart beskrevet. Det gjorde det vanskeligt at måle ordningens effekt, og hvor effektivt ordningen fungerede, og det var umuligt for Retten at udtale sig om udligningsstøttens omkostningseffektivitet. Der blev også konstateret svagheder i dokumentationen af støttebetalingerne og i kontrollen af importordningen.

4.75. Den berørte medlemsstat finder, at den har modtaget tilstrækkelige beviser for, at betalingen til leverandøren reelt har fundet sted. Det erkendes dog, at kontante betalinger udgør en højere potentiel risiko.

4.77. Som Kommissionen allerede redegjorde for i sit svar på Rettens særberetning fra 2002, finder den, at målene for den fælles markedsordning for bananer afspejler den fælles landbrugspolitikens mål som fastsat i traktatens artikel 33, og at detaljerne i definitionen og kvantificeringen af målene svarer til dem, man kender fra andre fælles markedsordninger.

Ved udarbejdelsen af udbudsbetingelserne vedrørende evalueringen af den nuværende fælles markedsordning foretog styringsudvalget en systematisering og detaljeret definition af målene.

⁽⁴¹⁾ I henhold til den flerårige finansieringsaftale (artikel 4, stk. 2, litra e), i afsnit B) betragtes udgifterne til tjenesteydelser, leverancer og arbejder, som overstiger et på forhånd fastsat beløb, som ikke støtteberettigede, såfremt modtageren ikke har indhentet tilbud fra mindst tre leverandører.

⁽⁴²⁾ Retten konstaterede bl.a. følgende forhold: der var ikke afgivet tre gyldige tilbud; tilbuddene var afgivet af færre end tre leverandører; uden begrundelse var et tilbud, der ikke var det laveste, blevet accepteret.

⁽⁴³⁾ Årsberetningen for 2003, punkt 8.43.

⁽⁴⁴⁾ Særberetning nr. 7/2002.

Der vil blive foretaget en mere grundig analyse og i givet fald en fornyet gennemgang af den fælles markedsordnings mål på basis af evalueringsresultaterne inden for rammerne af den analyse af effekten, som Kommissionen forventes at indlede her i anden halvdel af 2005.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.78. Retten anbefalede, at Kommissionen gennemførte en dybtgående evaluering af den fælles markedsordning og en fuldstændig analyse af risici, omkostninger og fordele forbundet med de forskellige modeller inden overgangen til en ordning med et enhedstoldkontingent, der er planlagt til den 1. januar 2006. Rådet støttede Rettens anbefalinger ⁽⁴⁵⁾, for det erklærede, at det forventede, at den samlede evaluering ville være afsluttet inden udgangen af 2004. Og Kommissionen opførte denne evaluering på sin handlingsplan for 2001-dechargeproceduren ⁽⁴⁶⁾.

4.79. Da Retten gennemførte sin opfølgingsrevision i april 2005, havde Kommissionen endnu ikke afsluttet sin samlede evaluering. Dermed er den planlagte dybtgående analyse af den fælles markedsordnings mål og formål ikke blevet gennemført siden 2002, hvor Rettens særberetning blev offentliggjort. Fordi denne evaluering er blevet forsinket, har Kommissionen ikke adgang til vigtige forvaltningsoplysninger, som kunne sætte den i stand til at vurdere udligningsstøttens omkostningseffektivitet. Forsinkelsen har også betydet, at Kommissionen ikke har kunnet evaluere, hvor stort et bidrag der ydes over strukturfondsforanstaltningerne til den fælles markedsordning. Endvidere har det betydet, at der ikke har kunnet udarbejdes en analyse af den effekt, støtteforanstaltningerne har på AVS-producenterne.

4.80. Kommissionen forelagde en rapport for budgetmyndigheden i februar 2005 ⁽⁴⁷⁾ som fastsat i artikel 32 i rammeforordningen, forordning (EØF) nr. 404/93 ⁽⁴⁸⁾. Men indholdet og analysen i denne rapport var begrænset, fordi der ikke var nogen evalueringsresultater, og Kommissionen kom ikke med forslag eller alternativer til, hvordan forordningen kunne fungere.

4.81. Senest den 1. januar 2006 ⁽⁴⁹⁾ skal der indføres et rent toldsystem på EU's bananimport, og Kommissionen erklærede sig enig i Rettens anbefaling, at der blev foretaget en indgående analyse af overgangsforanstaltningernes effekt på samtlige involverede parter samtidig med ovennævnte evaluering. I januar 2005 meddelte Kommissionen WTO, at den havde til hensigt at indføre en ny fælles told på 230 euro pr. ton (og dermed erstatte den gældende told på 75 euro pr. ton for mængder inden for de nuværende A- og B-toldkontingenter på op til 2 653 000 ton for alle andre lande end AVS-landene). I marts 2005 anmodede EU's fire største handelspartnere om WTO-voldgift om forslaget til ny told. Voldgiftsproceduren er endnu ikke afsluttet.

KOMMISSIONENS SVAR

4.78-4.79. Evalueringen blev indledt i 2003, og kontrakten blev endeligt undertegnet ultimo august 2004. Evalueringsrapporten, der er i sin slutfase, vil dreje sig om den fælles markedsordnings funktion og effekt, herunder en vurdering af effektiviteten og af støttens virkning på EF-produktionen. Denne evalueringsrapport samt Revisionsrettens beretning tjener som grundlag for den planlagte analyse af effekten. På grundlag af disse elementer og under hensyn til den offentlige debat, som Kommissionen agter at indlede, påtænker den at forelægge Parlamentet og Rådet reformforslag i 2006.

4.80. Kommissionen havde i henhold til artikel 32 i forordning (EØF) nr. 404/93 en lovbestemt pligt til senest den 31. december 2004 at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om, hvorledes den fælles markedsordning for bananer har fungeret. Da evalueringsundersøgelsen og de internationale forhandlinger om den toldsats, der skal anvendes på importen fra den 1. januar 2006, endnu ikke er afsluttet, finder Kommissionen det hensigtsmæssigt at fremlægge en rent faktuel rapport.

⁽⁴⁵⁾ Rådets henstilling af 7. marts 2003 om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet — SN 1376/03, bilag 7.

⁽⁴⁶⁾ SEK(2002) 1378 endelig, s. 12.

⁽⁴⁷⁾ KOM(2005) 50 endelig.

⁽⁴⁸⁾ EFT L 47 af 25.2.1993, s. 1.

⁽⁴⁹⁾ Artikel 16, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 404/93.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.82. Under Fællesskabets støtteordning for bananproducenter er støtteniveauet et af de højeste pr. hektar (gennemsnitlig over 8 800 euro pr. hektar ⁽⁵⁰⁾). Retten påpegede i sin særberetning, at omkostningerne ved toldkontingentordningen har været to-tre gange højere for forbrugerne end den samlede støtteudbetaling til fællesskabsproducenterne. Men det forhold, at evalueringen ikke er kommet i gang, har haft en negativ effekt på næsten alle Kommissionens foranstaltninger som reaktion på Rettens bemærkninger. Det er særlig vigtigt, fordi der ikke er lang tid tilbage, før enhedstoldsystemet skal indføres.

4.83. Kommissionens reaktion på de svagheder ved kontrollen af kompensationsstøtten, som Retten påpegede i sin særberetning, var at pålægge de berørte medlemsstater finansielle korrektioner. Men i sin opfølgning af handlingsplanen for 2001 ⁽⁵¹⁾ erklærede Kommissionen, at der stadig var problemer med importkontrollen, og den pålagde medlemsstaterne at løse disse problemer. Det er ikke i overensstemmelse med Rettens anbefaling eller med Rådets efterfølgende konklusion, som var, at Kommissionen i samråd med medlemsstaterne udarbejder instrukser om kontrolprocedurerne.

4.84. Retten anbefaler derfor endnu engang Kommissionen at afslutte den dybtgående analyse og den revision af den fælles markedsordning, som Kommissionen har bebudet, og at gennemføre den brede høring af Fællesskabets producenter, forbrugere og vigtigste handelspartnere med det formål at få defineret målene for den fælles markedsordning klarere og at få forbedret forvaltningen af den.

Forudbetaling af eksportrestitutioner

4.85. Støtte til eksport af bestemte landbrugsprodukter (eksportrestitutioner) udbetales til eksportørerne op til fire måneder, før den faktiske udførsel finder sted (støtten »forudbetales«). De produkter, der er omfattet af denne ordning, skal anbringes under toldkontrol, og der er indført et kompliceret kontrolsystem, der skal sikre, at de varer, der allerede er betalt eksportrestitutioner for, er blevet eksporteret.

4.86. Retten kritiserede i sin særberetning nr. 1/2003 denne ordning med forudbetaling for at være besværlig og også vanskelig at kontrollere. Retten påpegede også, at ordningen ikke længere tjente sit oprindelige formål, som var at give EU-landbrugsprodukter en fortrinsstilling i forhold til produkter fra tredjelande. Rettens konklusion var at anbefale Kommissionen at tage forudbetalingsordningen op til ny vurdering og at overveje at ophæve ordningen. Herefter anmodede Parlamentet i sin discharge-beslutning ⁽⁵²⁾ Kommissionen om at forelægge et forslag om ophævelse af forudbetalingsordningen inden udgangen af december 2004.

KOMMISSIONENS SVAR

4.82. Kommissionen erkender, at evalueringen ikke er foretaget inden for den oprindelige tidsplan.

Når dette er sagt, så vil Kommissionen have gennemført en grundig evalueringsundersøgelse, der sikkert vil blive anvendt i den debat, som Kommissionen påtænker at starte i anden halvdel af 2005.

4.83. For at forbedre kontrolmiljøet og tage hensyn til de legitime erhvervsdrivendes interesser arbejder Kommissionen nu på et forslag om ændring af bestemmelserne vedrørende vægten af friske bananer, der er overgået til fri omsætning i Fællesskabet. Efter drøftelser med de forskellige involverede tjenestegrene i Kommissionen er Kommissionen under hensyn til drøftelserne på mødet den 13. juli 2005 i Toldkodeksudvalget og de bananhandlendes synspunkter nu ved at forberede et forslag, der skal vedtages inden efteråret 2005.

4.84. Kommissionen mener ligesom Retten, at det er hensigtsmæssigt at supplere evalueringen af den fælles markedsordning med en undersøgelse af effekten, der er planlagt iværksat i anden halvdel af 2005.

⁽⁵⁰⁾ Rådets dokument 14 217/04 af 4. november 2004, tabel 2. Ifølge Rettens særberetning nr. 7/2002 lå støtten i 2000 på 11 200 euro pr. hektar.

⁽⁵¹⁾ KOM(2004) 247 endelig, s. 13.

⁽⁵²⁾ Europa-Parlamentets beslutning med bemærkningerne til afgørelsen om discharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2002 (Kommissionen), punkt 149.

RETTENS BEMÆRKNINGER

4.87. Kommissionens reaktion på Rettens anbefalinger var at vedtage to nye forordninger om horisontale regler og yderligere tre nye sektorspecifikke forordninger om forudbetaling ⁽⁵³⁾. Ved disse nye forordninger blev forudbetalingsordningen imidlertid ikke ophævet, kun gennemførelsesbestemmelserne blev ændret i en »prøveperiode«.

4.88. Siden offentliggørelsen af Rettens beretning er udgiften til forudbetalte eksportrestitutioner faldet fra omkring 600 millioner euro til 188 millioner euro eller ca. 5 % af de samlede udbetalte restitutioner. Faldet skyldes ændringer i markedsforholdene og et betydeligt fald i restitutionssatserne for kornsektoren.

4.89. Kommissionen accepterer i en intern analyse, som den har foretaget efter Rettens beretning, at der kunne anvendes andre løsninger end forudbetaling i kornsektoren og i sektoren for forarbejdet oksekød. Kommissionen begrundede imidlertid opretholdelsen af forudbetalingsordningen for »ferskt« oksekød (i realiteten er det frosset oksekød) med, at man på denne måde betaler den højere særlige restitutionssats, som gælder for sådan eksport; at hvis man ophævede denne ordning, ville det gå ud over kontrollen af oksekødeksperten; og at hvis ikke man har en forudbetalingsordning, ville det være nødvendigt at give eksportørerne kompensation i form af højere restitutionssatser, og det ville betyde ekstra udgifter på EU-budgettet.

4.90. Retten mener principielt, at der er noget galt med en ordning, hvor man op til fire måneder, før eksporten finder sted, udbetaler et beløb, så der kan udbetales en særlig restitutionssats til et begrænset antal eksportører og foretages effektiv kontrol.

4.91. Kommissionen har ikke fulgt Parlamentets anmodning om forslag til ophævelse af forudbetalingsordningen inden for den fastsatte frist.

KOMMISSIONENS SVAR

4.87-4.91. Kommissionen har noteret sig Rettens kritik i særberetningen af forudbetalingsordningen og derfor gennemført en handlingsplan for at råde bod på de konstaterede svagheder. Forudbetalingsordningen blev faktisk begrænset til to sektorer (oksekød og korn), hvor den blev anset for fortsat at være nødvendig. Ydermere blev den periode, hvor produkterne er underlagt forudbetalingsordningen, afkortet, der blev foretaget andre forenklinger, og nogle kontrolforanstaltninger blev revideret.

Kommissionen har meddelt, at den ændrede ordning vil blive taget op til ny overvejelse efter en prøveperiode. Som Retten anfører i punkt 4.89, foretog Kommissionens tjenestegrene i 2004 en foreløbig analyse, hvori der blev behandlet alternativer til forudbetalingsordningen, men det blev anført, at en eventuel afskaffelse af ordningen burde ses i sammenhæng med, at der så måtte indføres andre kontrolordninger.

Kommissionen er ved at afslutte sin analyse af, hvorledes den nuværende ordning har fungeret, og den vil derfor kunne fremlægge et endeligt forslag vedrørende forudbetalingsordningens skæbne.

⁽⁵³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 444/2003 (EUT L 67 af 12.3.2003, s. 3) og (EF) nr. 2010/2003 (EUT L 297 af 15.11.2003, s. 13) om horisontale regler og om sektorspecifikke regler Kommissionens forordning (EF) nr. 456/2003 (oksekød) (EUT L 69 af 13.3.2003, s. 18), (EF) nr. 500/2003 (korn) (EUT L 74 af 20.3.2003, s. 19) og (EF) nr. 740/2003 (forarbejdede landbrugsprodukter) (EUT L 106 af 29.4.2003, s. 12).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Korn- og kartoffelstivelse

4.92. Formålet med støtten til produktion af korn- og kartoffelstivelse er at sikre, at den nonfoodindustri, der anvender kornstivelse, kan konkurrere med eksterne producenter. Ud over denne støtte ydes der en særlig direkte støtte til produktionen af kartoffelstivelse. Retten konkluderede i særberetning nr. 8/2001, at de administrative kontroller taget under ét fungerede tilfredsstillende i de medlemsstater, der var omfattet af Rettens revision ⁽⁵⁴⁾, men at der ikke blev foretaget fysisk kontrol i tilstrækkeligt omfang. Retten anbefalede en række foranstaltninger til afhjælpning af de svagheder, den havde konstateret i gennemførelsen af støtteordningen.

4.93. Rådet ⁽⁵⁵⁾ bemærkede i forbindelse med 2000-dechargeproceduren, at støtteordningen for stivelse ikke var forbundet med større problemer, og Rådet tilsluttede sig størstedelen af Rettens anbefalinger. Europa-Parlamentet opfordrede specielt Kommissionen til at definere forudsigelige og gennemskuelige kriterier for beregningen af restitutionerne for produktion af kartoffel- og kornstivelse ⁽⁵⁶⁾.

4.94. I en evaluering udarbejdet i 2002 ⁽⁵⁷⁾ påpeges det, at der ikke findes oplysninger om konkurrencedygtigheden hos EU-nonfoodindustrien, der anvender stivelse, og at der ikke er foretaget nogen analyse af produktionsrestitutionerne. Det påpeges også, at der ikke er foretaget en analyse af den direkte støttes effekt på kartoffelstivelseproducenternes indkomster. Disse forhold havde Retten også påpeget. På grundlag af denne evaluering blev støtteordningen ændret i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik. De grundlæggende komponenter i ordningen blev ikke ændret i forbindelse med 2003-reformen, men der blev vedtaget en delvis afkobling af den direkte støtte til kartoffelstivelsesproducenterne.

4.95. Som anbefalet af Retten har Kommissionen med virkning fra september 2004 forenklet og defineret metoden til beregning af den månedlige produktionsrestitution klarere. Herudover tog Kommissionen ikke mange andre anbefalinger til følge:

a) Kommissionen har endnu ikke defineret klart, hvilke kontroller de nationale myndigheder skal foretage af producenterne af kartoffelstivelse, specielt fordi antallet af kartoffelstivelsesproducenter er steget fra 17 (EU-15) til 39 (EU-25).

4.92. Da ikke alle foranstaltninger kan blive kontrolleret hvert år, er Kommissionen revisioner bestemt på basis af en årlig risikoanalyse. Rettens særberetning stammer fra juli 2001. Som resultat af den risikoanalyse, der var baseret på en række risikofaktorer, herunder Rettens resultater, blev der i det revisionsprogram for regnskabsafslutningen for 2004, der blev udarbejdet i 2003, planlagt en undersøgelse vedrørende kartoffelstivelse. Under kontrolbesøgene i 2004 blev de af Retten rejste spørgsmål også behandlet. Regnskabsafslutningsproceduren vedrørende begge revisioner skrider frem efter planen, og den bilaterale procedure er nu i gang.

4.93. Parlamentets anbefalinger vedrørende beregningen af restitutionerne for produktionen er blevet fulgt op af Kommissionen. Parametrene og den beregningsmetode, der anvendes til beregning af restitutionerne for produktion af kartoffel- og kornstivelse, er specificeret i Kommissionens forordning (EF) nr. 1548/2004.

4.94. Kommissionen foreslog i sine forslag til reform af den fælles landbrugspolitik en fuld afkobling af betalingen for kartoffelstivelse såvel som en afskaffelse af minimumsprisen til producenterne. Rådet tilsluttede sig imidlertid kun en delvis afkobling af den direkte støtte på 40 %.

4.95.

a) Kommissionen foretog i 2004 kontroller i Tyskland og Nederlandene, som gjorde det muligt at belyse en række spørgsmål inden for regnskabsafslutningsproceduren.

Ydermere er det som led i reformen fastsat, at der fra 2004 skal være en kontrol af sandsynligheden for de tilplantede arealer, hvilket vil styrke kontrolsystemet yderligere.

⁽⁵⁴⁾ Retten reviderede systemerne i tre medlemsstater, der tegner sig for 70 % af udgifterne (Tyskland, Frankrig og Nederlandene).

⁽⁵⁵⁾ Rådets henstilling af 5. marts 2002 om decharge til Kommissionen for gennemførelsen af 2000-budgettet — SN 1651/02.

⁽⁵⁶⁾ Europa-Parlamentets beslutning med bemærkningerne til afgørelsen om decharge for regnskabsåret 2000, punkt 59 i beslutningen (EFT L 158 af 17.6.2002, s. 16).

⁽⁵⁷⁾ Evaluation of the Community Policy for Starch and Starch Products (2002), LMC International, Oxford.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) Der findes ikke pålidelige data om de strukturelt betingede dårligere forhold, som kartoffelstivelsesproducenterne har sammenlignet med kornstivelsesproducenterne, og derfor er udligningspræmien ikke blevet ændret siden 1995.

DE VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER I RETTENS
SÆRBERETNINGER

Skovbrugsforanstaltninger i forbindelse med politikken for udvikling af landdistrikterne ⁽⁵⁸⁾

4.96. På grundlag af revisionen fremsatte Retten følgende bemærkninger om skovbrugsforanstaltninger finansieret med midlerne til udvikling af landdistrikterne:

- a) Programmålene er ofte indbyrdes modstridende, og det er vanskeligt at kontrollere, i hvilket omfang målet er opfyldt.
- b) Forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne. Det er ikke klart, hvem der har ansvaret for at vurdere, i hvilket omfang de støttede projekter bidrager til opfyldelsen af EU-strategien.
- c) Skovbrugsforanstaltningerne er ofte ikke baseret på nationale eller subnationale skovprogrammer, hvilket ikke er i overensstemmelse med kravene i de gældende bestemmelser.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) I betragtning af kartoffelstivelsesindustriens oligopolistiske struktur anser virksomhederne oplysningerne om deres omkostningsstrukturer som værende meget følsomme og betragter dem derfor som fortrolige. Kommissionen har derfor kun begrænset adgang til oplysninger om kartoffelstivelsesproducenternes strukturelt betingede dårligere forhold. Da der endvidere ikke er nogen officielle prisnoteringer for de forskellige stivelsessorter, såsom børsnoteringer, har Kommissionen ikke haft noget grundlag for at foreslå en ændring af udligningspræmien, der således er forblevet uændret.

4.96.

- a) Den fremgangsmåde, som har været fulgt siden 2000 efter vedtagelsen af forordning (EF) nr. 1257/1999 om udvikling af landdistrikterne, er i overensstemmelse med EU's skovbrugsstrategi, der er overordnet referenceramme og principper (bæredygtighed og multifunktionalitet) for skovbrugsforanstaltninger i EU. Kommissionen har for den kommende programmeringsperiode indført en mere strategisk tilgang til landdistriktsudviklingen og har i sine strategiske retningslinjer fastsat EU-prioriteterne for sine tre centrale politikområder (konkurrenceevne, bæredygtig arealforvaltning og den bredere økonomi i landdistrikterne).
- b) Forbindelsen mellem skovbrugsstrategien og de individuelle projekter, der medfinansieres gennem EUGFL-midler, sikres gennem udviklingsprogrammer for landdistrikterne. Kommissionen efterprøver, om programmerne er på linje med skovbrugsstrategien. De nationale eller regionale myndigheder godkender de individuelle projekter på basis af udviklingsprogrammet for landdistrikterne.

For hvert enkelt program for udvikling af landdistrikter vurderes bidraget til EU-skovbrugsstrategiens opfyldelse i de evalueringsrapporter, som medlemsstaterne udarbejder, og Kommissionen sammenfatter. Kommissionen foreslog i juli 2004 (KOM(2004) 490 endelig) at styrke evalueringskravene i de kommende rammebestemmelser for landdistriktsudviklingen.

- c) Ved den nuværende programmeringsperiodes begyndelse har kun få medlemsstater udarbejdet nationale skovbrugsforanstaltninger. I mangel af sådanne programmer syntes det berettiget at acceptere udviklingsprogrammer for landdistrikterne eller operationelle programmer som ækvivalente instrumenter, en mulighed, der var forudsat i forordning (EF) nr. 1257/1999. Medlemsstaterne har imidlertid gjort fremskridt de seneste år med formuleringen og gennemførelsen af nationale skovbrugsprogrammer.

⁽⁵⁸⁾ Særberetning nr. 9/2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- d) Det nuværende system til implementering af skovbrugsforanstaltningerne er kompliceret. Det giver både de forvaltende myndigheder og modtagerne problemer. Retten konstaterede en række svagheder, f.eks. at der ikke var fastlagt klare kriterier for udvælgelsen af projekter, at kontrollen på stedet af, om støtteansøgningerne var korrekte, var behæftet med mangler, og at kontrollen af offentlige udbud var utilfredsstillende.
- e) I forbindelse med skovrejsning, som kommuner foretager, er der risiko for, at nogle projekter må opgives efter nogle år, da der ikke ydes støtte til kommuner til pleje af unge træer og tilplantninger.
- f) Udvidelse af træbevoksede arealer ved hjælp af EU-støttet skovrejsning er meget dyrt, primært på grund af kompensationen for tab af landbrugsindtægter i op til 20 år. Resultaterne kunne have været opnået væsentligt billigere.

4.97. Retten anbefalede, at Kommissionen tog forskellige aspekter af støtteordningen op til fornyet vurdering. Retten påpegede navnlig, at Kommissionen bør overveje, hvordan støtten til skovrejsning kan gøres mere målrettet og billigere for EU-budgettet samtidig med, at der tages hensyn til de ændrede samfundsbehov og til, at EU-lovgivningen i dag lægger hovedvægten på bæredygtige miljøhensyn.

KOMMISSIONENS SVAR

- d) Kommissionen er klar over, at systemet er kompliceret, og har derfor foreslået betydelige forenklinger for tidsrummet efter 2006 (KOM(2004) 490 endelig). En enkelt finansierings- og programlægningsordning vil fjerne behovet for at skulle opfylde forskellige regler for at få forskellige midler.

Kommissionens kontroltjenester kontrollerer udvælgelsessystemerne på basis af retningslinjer. Manglende gennemsigtighed og objektivitet medfører, at der rettes henstillinger til medlemsstaten, og i nogle tilfælde fastsættes der finansielle korrektioner. Kommissionens kontroltjenester er især opmærksomme på, at de offentlige udbud sker med de rette procedurer.

- e) Kommunerne har et vist ansvar for plejen af deres egne skove. De myndigheder, der godkender projekterne, bør indhente tilstrækkelige beviser fra kommunerne på, at plejen er sikret.
- f) Skovrejsningen på landbrugsarealer synes ganske rigtigt at være dyr, men den er berettiget som en langsigtet investering i økologisk stabilitet og fornyelige naturressourcer.

Indkomsttabet over et betydeligt antal år fra landområder, der tilplantes med skov, er den største udgift for den landbruger, der slutter sig ordningen. Den langvarige kompensation er derfor nødvendig, for at ordningen kan blive attraktiv for landbrugere. Alligevel foreslog Kommissionen i sit oprindelige forslag til rammebestemmelser for udviklingen af landdistrikter efter 2006, at kompensationen blev begrænset til en periode på 10 år. Der blev opnået et kompromis med medlemsstaterne på 15 år.

4.97. Forslagene til rammebestemmelser for udvikling af landdistrikter efter 2006 indeholder adskillige bestemmelser, der skal gøre foranstaltningen mere målrettet (f.eks. strategi, udpegning af områder) og omkostningseffektivitet (f.eks. nedsatte støttelefter, kortere varighed).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Miljøvenligt landbrug ⁽⁵⁹⁾

4.98. Under ordningen til fremme af miljøvenligt landbrug (ML) udbetales der støtte til landmænd, som forpligter sig til at drive deres landbrug på en måde, som indebærer mere end normal god landbrugspraksis, og som betragtes som gavnlige for miljøet. Formålet med Rettens revision var at vurdere, om Kommissionen har tilstrækkelig sikkerhed for, at de landbrugspraksis og -teknikker, på grundlag af hvilke der udbetales miljøstøtte, er kontrollerbare og kontrolleres, som de skal, og dermed om de landmænd, der får udbetalt støtte, overholder deres forpligtelse til at drive miljøvenligt landbrug.

4.99. Ved revisionen konstateredes der væsentlige svagheder i kontrolordningerne for ML-udgifter på både kommissions- og medlemsstatsniveau. Konklusionen af Rettens revision var, at kontrollen af foranstaltningen til fremme af miljøvenligt landbrug er langt mere ressourcekrævende end kontrollen af udgifterne til markedsstøtteforanstaltninger under den fælles landbrugspolitik og kontrollen af andre foranstaltninger til udvikling af landdistrikter. Kontrollen af ML-støtten vil i mange tilfælde ikke engang kunne give rimelig sikkerhed inden for rimelige omkostninger. Med henblik på den nye udgiftsprogrammeringsperiode, der begynder i 2007, anbefaler Retten Kommissionen, Rådet og Parlamentet at overveje, hvordan der kan tages hensyn til princippet om, at der ikke bør ydes offentligt tilskud til en foranstaltning, der ikke kan kontrolleres korrekt.

4.98.-4.99. Medlemsstaterne har indført systemer til kontrol af landbrugsmiljøforanstaltningerne, og disse tjekkes i alle medlemsstater. Alligevel er der svagheder i kontrolsystemernes implementering. Kommissionens regnskabsafslutningstjeneste gennemfører i 2005/06 et revisionsprogram med henblik på kontrol af landbrugsmiljøforanstaltningerne i medlemsstaterne.

En sammenligning af ressourcebehovene mellem landbrugsmiljøforanstaltningerne og foranstaltningerne inden for den første søjle bør ses i en bredere sammenhæng. Ressourcebehovene for landbrugsmiljøforanstaltningerne skal bedømmes efter de fastsatte mål. Kommissionen er enig i, at kontrollen af landbrugsmiljøforanstaltningerne er arbejdskrævende og bekostelig. Et system, der giver et tilstrækkeligt kontrolniveau samtidig med, at proportionaliteten bevares, er, hvad der behøves for landbrugsmiljøforanstaltningerne, som Kommissionen anser for at være centrale i den fælles landbrugspolitik og af stor betydning for at sikre miljøintegration.

Kommissionen har for den kommende programmeringsperiode foreslået kontrolsystemer, der så vidt muligt tilpasses de kontrolsystemer med krydsoverensstemmelseskontrol, som medlemsstaterne har indført for betalinger inden for den første søjle.

Endvidere har Kommissionen foreslået en klarere ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne og Kommissionen, således at princippet med den delte forvaltning styrkes. Det foreslås, at roller og ansvar under den delte forvaltning gøres mere klare, jf. Kommissionens meddelelse KOM(2005) 252 endelig, om en køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol.

⁽⁵⁹⁾ Særberetning nr. 3/2005.

BILAG 1
Opfølgning af centrale bemærkninger — Landbrugspolitikken

	2003 og tidligere år	2004		
	Bemærkninger	Kommissionens svar		
	Bemærkninger	Bemærkninger		
	Anbefalinger			
Interne kontrolstandarder	I rapporten anføres det, at 14 af de interne kontrolstandarder var blevet gennemført fuldt ud pr. 31. december 2003. I februar 2004 var kun fire standarder ikke gennemført fuldt ud (4.23).	Intet svar.	I sin selvurdering for 2004 konkluderede GD AGRI, at alle standarder og grundlæggende krav var blevet opfyldt (4.28 a) og 4.33). Retten undersøgte gennemførelsen af otte standarder og fire af dem kunne forbedres (4.34).	Generaldirektoratet for Landbrug bør sørge for, at disse fire standarder gennemføres fuldt ud (4.28 a) og 4.33-4.34).
Arealstøtteordninger	Den samlede fejlprocent for tilfældigt udvalgte transaktioner var på 2,4 %, mod 1,5 % for transaktioner udvalgt på basis af risikoanalyser (4.26). For nogle medlemsstaters vedkommende er det bemærkelsesværdigt, at kontrol af tilfældigt udvalgte transaktioner viser en højere fejlprocent end kontrol, der er udført på basis af risikoanalyse (4.27).	IFKS-forordningen er blevet ændret med hensyn til risikoanalysen, navnlig ved at forpligte medlemsstaterne til hvert år at vurdere de anvendte risikofaktorer effektivitet (4.26-4.27).	Som i tidligere år var fejlprocenten for risikobaserede transaktioner i nogle medlemsstater lavere end for tilfældigt udvalgte transaktioner (4.37).	Kommissionen bør sørge for, at de forskellige stikprøver, som medlemsstaterne udtager, er sammenlignelige. Kommissionen bør være mere opmærksom på, at test af tilfældigt udvalgte stikprøver og test på basis af risikoanalyser giver indbyrdes forskellige resultater, og den bør anmode om en forklaring i tilfælde af inkonsistens (4.37).
Dyrepræmier	For alle dyrepræmier taget under ét gælder det, at det antal fejl, der konstateres ved IFKS-inspektioner af dyr, fortsat svinger betydeligt fra år til år og fra medlemsstat til medlemsstat (4.32). (jf. også punkt 4.11 og 4.12)	Som anført under punkt 4.11 d) er kontrolstatistikkerne ved at blive undersøgt, og de er ved at blive revideret som led i det årlige arbejdsprogram (4.32). (jf. også punkt 4.11 og 4.12)	Statistikkerne over dyrepræmier er stadig ikke så pålidelige som de tilsvarende statistikker over ansøgninger om arealstøtte (4.39).	Kommissionen bør analysere udsvingene fra år til år til det næste i resultaterne af de inspektioner, der er foretaget i medlemsstaterne, og den bør anmode om en forklaring, når resultaterne er upålidelige (4.39).
Støtte udbetalt på grundlag af producerede mængder	a) I Grækenland havde personalet i de regionale kontorer ikke altid adgang til IFKS-databasen, og det var derfor vanskeligt at foretage effektiv kontrol på stedet (4.35 b)). b) Hverken Grækenland eller Spanien havde et operationelt geografisk informationssystem for olivenolie for den periode, der har relation til de betalinger, der blev afholdt i 2003, og Spanien gennemførte ikke det antal stedlige revisioner, som skulle gennemføres som kompensation herfor (4.37).	a) Der tages hensyn til IFKS-manglerne i Grækenland ved afslutningen af regnskaberne for disse ordninger. b) Det geografiske informationssystem GIS for olivenolie er ét af elementerne i kontrolordningen for produktionsstøtte for olivenolie. Det er først blevet obligatorisk fra produktionsåret 2003/04 (4.37).	Der blev fundet en række mangler ved olivenolietransaktionerne: a) I Grækenland kunne nogle ansøgninger om støtte til olivenolie ikke kontrolleres, fordi de anmeldte marker ikke fandtes på det sted, der var angivet. b) Grækenland havde stadig ikke et fungerende GIS for olivenolie for den periode, der har relation til betalingerne i 2004. c) I Grækenland blev der konstateret tilfælde, hvor producentorganisationer ikke foretog den nødvendige kontrol f.eks. af afsætningen af olivenolie. d) I Andalusien var sanktioner mod olivenproducenter, der havde anmeldt flere oliventræer, end der var registreret i GIS, beregnet forkert (4.44).	Kommissionen bør indskærpe over for producentlandene, at kontrollen skal være af god kvalitet, at der skal anvendes sanktioner, og at beslutninger om at tilbagekalde godkendelsen af møller, der ikke opfylder kravene, skal gennemføres systematisk. Kommissionen bør også forlange, at olivenolieregisteret bliver gjort fuldstændigt operationelt i Grækenland (4.44-4.45).
	En vigtig del af kontrolorganernes arbejde er at kontrollere olivenolien. Når kontrolorganerne konstaterer uoverensstemmelser i møllerne, kan de foreslå en række sanktioner, hvoraf den alvorligste er at fjerne møllen fra listen over godkendte møller. I 2002 (kontrol med relation til udgifter afholdt i 2003) anbefalede kontrolorganerne, at hver tiende kontrollerede mølle skulle idømmes denne sanktion. I praksis idømmer medlemsstaternes landbrugsministerium ofte en mindre streng sanktion (4.39).	Kommissionen overvåger kvaliteten af medlemsstaternes tilsyn med kontrolkontorenes arbejde. (4.39)	Kontrolorganernes arbejde går bl.a. ud på at kontrollere møllerne. Når kontrolorganerne konstaterer fejl og svagheder, kan de foreslå en række sanktioner, hvoraf den alvorligste er at tilbagekalde godkendelsen af møllen. Kontrollen af møller i 2003 (kontrol med relation til betalinger i 2004) foranledigede kontrolorganerne til at foreslå, at 9 % af de besøgte møller blev frataget deres godkendelse. Det er dog ofte sådan, at myndighederne i medlemsstaterne ikke følger disse forslag (4.45).	

Andre udgifter	2003 og tidligere år		2004	
	Bemærkninger	Kommissionens svar	Bemærkninger	Antænelinger
Vedrørende kontrollen i medfør af forordning (EØF) nr. 4045/89:			Retten har undersøgt Kommissionens overvågning af kontrollerne i medfør af forordning (EØF) nr. 4045/89 og konstaterer følgende:	Kommissionen bør træffe de nødvendige foranstaltninger til, at de forskellige statistikker og data bliver standardiseret og dermed sammenlignelige. Kommissionen bør også intensivere sine inspektioner i medlemsstaterne og kontrollere nøjere, om medlemsstatene overholder de gældende frister for afslutning af deres kontrolprogrammer (4.10 og 4.51).
a) Koordineringsenhedene i medlemsstaterne opstillede generelt kontrolplanerne i overensstemmelse med forordningen, men kun halvdelen af de kontroller, der var planlagt for perioden, var afsluttet ved udgangen af 2003.		a) Ifølge medlemsstaternes årsrapporter var antallet af afsluttede kontroller på 2 469, hvilket udgør 63 % af de for perioden planlagte kontroller (3 907).	a) De eksisterende regler kræver ikke, at de koordinerende organer forelægger statistikker i et format, der gør det muligt at foretage en meningsfuld analyse.	
b) En femtedel af de kontroller, Retten undersøgte, var helt upålidelige.		c) De modtagne oplysninger analyseres og behandles af Kommissionens tjenestegrene for at muliggøre en sammenligning mellem medlemsstatene.	b) I 2003 undersøgte Retten kontrollerne efter betalingeres afholdelse i 11 medlemsstater og konkluderede, at kun en tredjedel af disse kontroller var helt tilfredsstillende. Som reaktion herpå har Kommissionen i 2004 foretaget kontrolbesøg i tre medlemsstater, hvor den ikke havde foretaget kontrol siden 2001.	
c) Statistikkerne over kontrolresultaterne i koordineringsenhedernes årsrapporter præsenteres ikke i et format, der gør det muligt at foretage en relevant analyse og sammenligning.		d) Der er i de foregående år gennemført sådanne kontrolprogrammer på grundlag af risikoanalyse, og der er ved at blive gennemført endnu en række kontroller (4.15).	c) Medlemsstaterne overholder ikke tidsplanen for afslutningen af de årlige programmer for kontrol efter betalingeres afholdelse. Ved udgangen af 2004 var næsten 40 % af de planlagte kontroller ikke afsluttet.	
d) Kommissionen har ikke opstillet et kontrolprogram til sikring af effektiviteten af den gennemførte kontrol (4.15).			De foreliggende tal gør det ikke muligt at foretage en analyse på grundlag af beløb eller udgiftsart, og derfor er det ikke muligt at vurdere, om udsvingene i den rapporterede hyppighed af uregelmæssigheder har væsentlig betydning, og det er heller ikke muligt at sige noget om årsagerne til disse udsving (4.10).	
(jf. også punkt 4.46a))			(jf. også punkt 4.51)	
Retten bemærkede om kontrollen af eksportrestitutions i medfør af forordning (EØF) nr. 386/90, at alle medlemsstater meddelte Kommissionen, hvor mange kontroller de havde gennemført, men flere af dem oplyste ikke, hvor mange fejl de havde fundet. Beløbet for afviste støtteansøgninger fremgår ikke af resultaterne, og heller ikke hvilken type eksportrestitutions der er behæftet med de fleste fejl (4.46 b)).		Kommissionen har allerede taget skridt til at påbegynde en indsamling af data om det økonomiske omfang af den eksport, der er genstand for fysisk kontrol (4.46 b)).	Kommissionen kunne ikke oplyse beløbet for de transaktioner, der var kontrolleret fysisk, og heller ikke beløbet for de konstaterede uregelmæssigheder. I 2004 vedtog Kommissionen en forordning, der pålægger medlemsstaterne at give disse oplysninger i den årlige rapport for 2005 og fremover. Retten håber, at denne forordning vil afhjælpe disse mangler effektivt (4.13 og 4.52-4.53).	På grund af risikoen for at varerne ikke bliver eksporteret, at varerne udskiftes, at ankomstedet ændres, og endelig risikoen for eksportkarruseller (genindførelse af subsidierede produkter), er det særlig vigtigt, at Kommissionen forbedrer overvågningen af de stedlige kontroller, som er obligatoriske i forbindelse med eksportrestitutions (4.13 og 4.52-4.53).
Retten finder fortsat alvorlige fejl i forvaltningen af støtten til tørrede druer (Grækenland), disse forhold blev omtalt i årsberetningen for regnskabsåret 2002 (4.45).		Kommissionen har foreslået og vil fortsat foreslå finansielle korrektioner for de fejl, der konstateres med hensyn til støtten for tørrede druer (4.45).	Retten finder stadig alvorlige fejl i forvaltningen af støtten til tørrede druer (Grækenland, omtalt i årsberetningerne for 2002 og 2003) (4.54).	Kommissionen bør træffe foranstaltninger specielt i forbindelse med regnskabsafslutningsproceduren, og den bør forvisse sig om, at alle regionale afvigelser fra betingelserne om minimumsudbytte og produktion er berettigede (4.54)

	2003 og tidligere år		2004	
	Bemærkninger	Kommissionens svar	Bemærkninger	Antydninger
Landdistrikter-nes udvikling	Denne type ordninger har ofte forholdsvis komplekse støtteberettigelsesbetingelser, som nogle gange skal kontrolleres over flere år (4.41). De attesterende organer for tre udbetalende organer, som er specialiseret inden for foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne, har givet disse udbetalende organers årsregnskab en revisions-erklæring med forbehold. Fejl vedrørende udgifter til landdistrikternes udvikling var desuden medvirkende til, at yderligere fem udbetalende organer fik en revisionserklæring med forbehold (4.42).	De fejl, som de attesterende organer har påvist vedrørende udgifterne til udvikling af landdistrikterne, vil blive fulgt op i forbindelse med regnskabsafslutningen, og der vil blive foreslået finansielle korrekationer, hvis det konstateres, at fejlene indebærer en risiko for fonden. (4.42)	Revisionen af udgifterne til landdistrikternes udvikling har foranlediget de attesterende organer til at give 12 udbetalende organers regnskaber en revisionserklæring med forbehold, som dog havde begrænset finansielle følger. Årsagerne til forbeholdene var væsentlige fejl, ikke støtteberettigede udgifter og manglende dokumentation, og forbeholdene vedrørte i de fleste tilfælde foranstaltninger til fremme af miljøvenligt landbrug og investeringer i landbrug og skovbrug (4.47). Støtte til udvikling af landdistrikter er i de fleste tilfælde betinget af, at modtagerne opfylder bestemte krav, f.eks. overholdelse af god landbrugspraksis. Retten konkluderer i sin særberetning om miljøvenligt landbrug, at kontrollen af sådanne udgifter er forbundet med særlige problemer, og at kontrollen i mange tilfælde ikke engang vil kunne give rimelig sikkerhed for udgifternes lovlighed og formelle rigtighed inden for rimelige omkostninger (4.48).	Kommissionen bør følge op på de fejl, Retten har fundet, og træffe de nødvendige foranstaltninger til at få afhjulpet de underliggende svagheder (4.47-4.48).

BILAG 2
IFKS-overvågningselementer

Medlemsstat	Udbetalende organ	Arealstøtte				Dyrepræmier			
		Administrative procedurer og kontroller, der skal sikre korrekt betaling	Risikoanalyse og procedurer for udvælgelse til kontrol	Metodologi for stedlige kontroller og rapportering af kontrolresultater	Udarbejdelsen af statistikkerne over de stedlige kontroller og kontrolresultaterne og statistikkernes pålidelighed	Administrative procedurer og kontroller, der skal sikre korrekt betaling	Risikoanalyse og procedurer for udvælgelse til kontrol	Metodologi for stedlige kontroller og rapportering af kontrolresultater	Udarbejdelsen af statistikkerne over de stedlige kontroller og kontrolresultaterne og statistikkernes pålidelighed
ES	Castilla y León		1	2		3	1		
PT	Ílhadap/INGA	4	1	5		6	1	7	
UK	Skotland, Seerad	8	1			9		10	11
DE	Saarland	12	1			13	14		15
DE	Thüringen	16				17			
IFKS er stadig ikke pålideligt i Grækenland (jf. punkt 4.56)									
EL	Grækenland, Opekepe	18	19	20	21	22	23	24	25

A Fungerer godt, få eller mindre forbedringer nødvendige

B Fungerer, men forbedringer nødvendige

C Fungerer ikke efter hensigten

1 Uilstrækkelig vurdering af de forskellige risikokriteriers effektivitet. En sådan vurdering er ganske vist først gjort obligatorisk fra og med produktionsåret 2004 (betalingsåret 2005) ved Kommissionens forordning (EF) nr. 118/2004 af 23 januar 2004, men Renten betragter denne vurdering som et væsentligt element i en risikoanalyse. Nogle medlemsstater analyserer ikke fejl med væsentlig indvirkning.

2 Kvalitetskontrolprocedurerne og resultaterne ikke dokumenteret. Mangelfuld dokumentation for, at de oprindelige resultater af kontrollen ved telemåling ikke er taget i betragtning.

3 Anomalier vedrørende dataene om dyrebewægelser i kvægdatabasen. Uoverensstemmelser mellem de regionale databaser og den centrale database.

4 Ved stedlig kontrol er der konstateret permanente forhold, som gør, at marker ikke er støtteberettigede. Disse forhold er ikke indlæst i databasen til brug ved fremtidige administrative krydskontroller.

5 Uilstrækkelig kvalitetskontrol af kontrahenter, der foretager kontrol ved telemåling. Revisorerne foretog fornyet opmåling af otte marker, og opmålingen af de seks bekræftede ikke de oprindelige resultater af telemålingen.

6 Krog fra andre medlemsstater og bestemt til direkte slagning registreres ikke i kvægdatabasen.

7 Data, som blev trukket ud af kvægdatabasen til brug ved de stedlige kontroller, var ufuldstændige (til stedlige kontroller af slagtepræmien) eller foreledede (generelt for alle kontroller).

8 Ved administrative kontroller anvendes der arealtolerancer (2 % eller højst to hektar), selv om EU-forordningerne ikke foreskriver det.

9 For stort beløb udbetalt i ekstensiveringspræmie, fordi betalingerne blev foretaget for afslutningen af krydskontrollerne.

10 Der var et højt antal fejl i dataregistreringerne af kontrolresultaterne (47 % af alle de gennemgåede kontrolrapporter). Ved 23 % af kvægkontrollerne og ved 40 % af fælkontrollerne var der blevet givet forsvaret på over 48 timer.

11 Antallet af gennemførte kontroller var angivet for højt (den rapporterede kontrolprocent var 15,2 %, men den bunde have været 13,3 %).

12 Matrikelbogen blev ikke ajourført systematisk. Kvalitetskontrollen af det organ, der havde fået delegeret kontrolbeføjelserne, var uilstrækkelig.

13 Uilstrækkelig overvågning af korrektioner, der skal foretages i kvægdatabasen, når der er uoverensstemmelser mellem resultaterne af de stedlige kontroller og dataene i kvægdatabasen.

14 Over 70 % af dyrekontrollerne var koncentreret om det område, der var udvalgt til arealstøttekontrol ved telemåling. Ved risikoanalyserne blev ikke alle risikoparametre, som forordningerne fastsætter, taget i betragtning. Effektiviteten af risikoanalyserne blev ikke vurderet.

15 Små afvigelser mellem de data, som var indsendt til Kommissionen, og de underliggende data, som revisorerne fik udleveret.

16 Høje fejlprocenter accepteret for dataregistreringerne. Ansøgningerne blokeres ikke automatisk i elb-systemet, når de udvælges til kontrol. Kontrolsporet for sagor, der behandles som åbenbare fejl, var ikke fuldstændigt.

17 Ansøgningerne blokeres ikke automatisk i elb-systemet, når de udvælges til kontrol. Uilstrækkelig overvågning af korrektioner, der skal foretages i kvægdatabasen, når der er uoverensstemmelser mellem resultaterne af de stedlige kontroller og dataene i kvægdatabasen.

18 Proceduren til registrering af ansøgninger er upålidelig og bruges systematisk for at undgå sanktioner for for sent indsendte ansøgninger. Markidentifikationssystemet er ufuldstændigt og ikke pålideligt. Store arealer overvåges ikke ved kontrol af hver mark, men kun af parcellerne, og der er ikke effektiv kontrol. Landbrugsorganisationerne har monopol på datainput (ansøgninger og kontroldata), og det er først og fremmest dem, der er ansvarlige for behandlingen af de fejlslter, som systemet producerer. De kan ændre og supplere data om ansøgninger i elb-systemet på et hvilket som helst tidspunkt, og organisationerne foretager et meget stort antal ændringer og korrektioner i løbet af proceduren uden at sikre noget kontrolspør.

19 De regioner, der udvælges til kontrol ved telemåling, er kendt af landbrugsorganisationerne.

20 Den stedlige kontrol er af dårlig kvalitet og dårligt dokumenteret. Lokalt foretages der ingen kvalitetskontrol af de stedlige kontroller. For mange stedlige kontrollers vedkommende er der alvorlig tvivl med hensyn til, om de faktisk har fundet sted. Måling ved afskrivning betragtes som en gyldig målemetode. Systemet med to referencer for hver mark bevirker, at der opstår situationer, hvor der ved elb-krydskontroller udelukkende bruges den digitale referencenode, mens de stedlige kontroller foretages på grundlag af gamle kartografiske referencer vedrørende marken, og de to referencesystemer kan ikke kobles sammen. De stedlige kontroller var af dårlig kvalitet, hvilket bekræftes af, at det udbetalende organ selv har foretaget de samme kontroller på ny, og det bekræftes også af revisorerne egne resultater, da de foretog de samme kontroller på ny.

21 Tallene for for sent indsendte ansøgninger var i mange tilfælde forkerte, og der var væsentlige fejl i oplysningerne om resultaterne af kontrollen ved telemåling.

22 Kvægdatabasen er forældet, og derfor fungerer både de administrative kontroller og de stedlige kontroller mindre effektivt. Kontrollen af de støtteansøgninger, der indsendes til landbrugsorganisationerne er ufuldstændig, og kontrollen af disse organisationers datainput er ufuldstændig. Landbrugsorganisationerne kan ændre data om de ansøgninger og kontroller, der anvendes ved behandlingen af betalingstransaktioner. Der er væsentlige fejl i landbrugsorganisationernes input om ansøgninger og kontroller. De administrative kontroller på centralt plan er ufuldstændige, og de administrative kontroller på lokalt plan er uilstrækkelige. Kontrollen af landbrugernes dyrekvoter er behæftet med svagheder. Der er systematisk betalt for stort beløb i ekstensiveringspræmie. Bestemte sanktioner er ikke anvendt korrekt.

23 Alle kvægsansøgninger skulle ifølge rapporterne være kontrolleret i 2003. En af grundene til, at kontrollerne var af dårlig kvalitet, var, at arbejdsprogrammet var så ambitiøst.

24 Inspektorerne havde ikke systematisk adgang til kvægdatabasen, når de skulle forberede deres kontroller. Differencer mellem antallet af dyr på bedriften og dataene i kvægdatabasen var ikke blevet fundet ved kontrollerne, og differencerne blev heller ikke forklaret. I mange tilfælde havde inspektorerne ikke fundet fejl, som blev fundet ved administrative kontroller. Ved det udbetalende organs gentagelse af de oprindeligt foretagne kontroller blev det konstateret, at der i 69 % af ansøgningerne om den særlige oksekodpræmie og om anmækkopremien var anset om et for stort støttebeløb. Disse fejl var ikke blevet fundet ved den oprindelige kontrol.

25 Der mangler i væsentlig grad logisk sammenhæng i statistikkerne over anmækkopremien og slagtepræmien (f.eks. at antallet af kontrollerede dyr i henhold til kontrolrapporterne er større end antallet af dyr, der er søgt om støtte til). Statistikkerne over slagtepræmien er ikke rigtige.

Kilde: Den Europæiske Revisionsretts gennemgang af de udbetalende organers IFKS-systemer.

KAPITEL 5

Strukturforanstaltninger

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	5.1-5.12
Strukturforanstaltninger — finansiering og mål	5.1-5.7
Forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturforanstaltninger: de vigtigste forordninger og processer	5.8-5.12
Specifik vurdering — DAS-revision	5.13-5.56
Revisionsmål og revisionens omfang	5.13
Revision af forvaltnings- og kontrolsystemer	5.14-5.34
Implementeringen af de interne kontrolstandarder: Der er sket fremskridt, men en yderligere indsats er påkrævet	5.14-5.18
Gennemførelsen af operationelle programmer: Systemerne skal forbedres i den løbende periode, så det sikres, at forordningerne overholdes	5.19-5.27
Afslutning af programmerne for perioden 1994-1999: forsinkelser og systemsvagheder, som giver problemer med at overholde forordningerne	5.28-5.34
Resultaterne af substansrevisionen af projekter	5.35-5.36
Arbejde udført af andre revisorer	5.37-5.38
Generaldirektøernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer: bedre informationer, men utilstrækkelige forbehold	5.39-5.45
Opfølgning af bemærkninger fra tidligere revisionserklæringer: yderligere foranstaltninger, der skal træffes af Kommissionen	5.46
Konklusioner og anbefalinger	5.47-5.54
Konklusioner	5.47-5.51
Anbefalinger	5.52-5.54
Anvendelsen af det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument: Kommissionen har påvist mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne	5.55-5.56
Opfølgning af bemærkningerne i særberetning nr. 3/2002 om fællesskabsinitiativet beskæftigelse — Integra	5.57-5.59
Opfølgning af bemærkningerne i særberetning nr. 4/2002 om lokale beskæftigelsesfremmende aktioner	5.60-5.64

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

Strukturforanstaltninger — finansiering og mål

5.1. Strukturforanstaltningerne støtter den økonomiske og sociale udvikling i Den Europæiske Union og i ansøgerlandene. Foranstaltningerne finansieres af de fire strukturfonde: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), Den Europæiske Socialfond (ESF), Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen (EUGFL, Udviklingssektionen), og Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) samt af det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument (ISPA) og Samhørighedsfonden.

5.2. Strukturfondene medfinansierer socio-økonomiske udviklingsprogrammer ⁽¹⁾ i medlemsstaterne. Samhørighedsfonden medfinansierer projekter, som skal forbedre miljøet og udvikle transportinfrastrukturer i medlemsstater, hvis bruttonationalindkomst pr. indbygger er mindre end 90 % af gennemsnittet i Unionen ⁽²⁾. ISPA støtter udvikling af transport- og miljøbeskyttelsesprojekter i ansøgerlandene ⁽³⁾.

5.3. Hvert program eller projekt skal godkendes af Kommissionen og ledsages af en vejledende finansieringsplan, hvori Fællesskabets støtte og medlemsstatens eller ansøgerlandets bidrag er fastsat. Støtten gives inden for rammerne af flerårige perioder svarende til de finansielle overslag. Udgifterne i fællesskabsbudgettet for 2004 vedrører først og fremmest igangværende betalinger til den nuværende programperiode (2000-2006) og endelige betalinger til den tidligere programperiode (1994-1999).

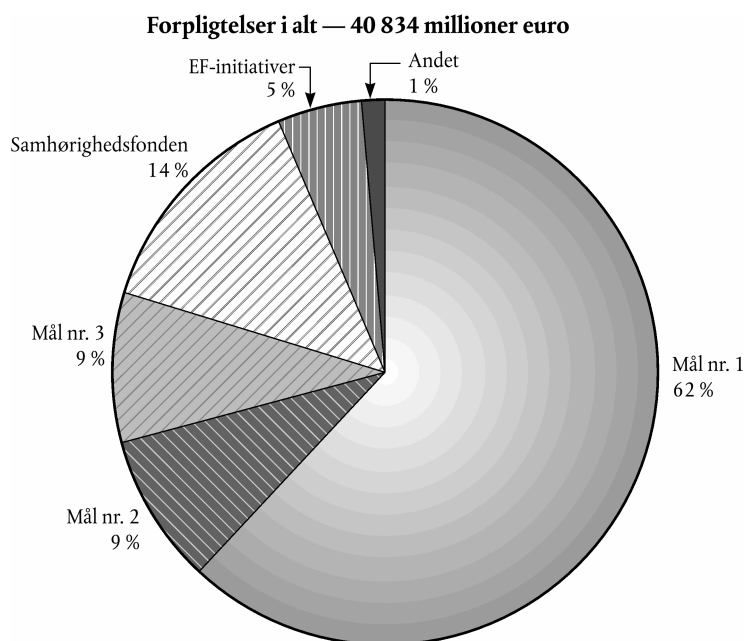
5.4. Kommissionen har godkendt 1 104 strukturfondsprogrammer for perioden 1994-1999 og 920 samhørighedsfondsprojekter. For perioden 2000-2006 er der 606 strukturfondsprogrammer, 1 163 samhørighedsfondsprojekter og 72 ISPA-projekter ⁽⁴⁾. De foranstaltninger, der gennemføres, kan være yderst forskellige. Der kan for eksempel være tale om større infrastrukturprojekter (EFRU, Samhørighedsfonden og ISPA), jobtræning for enkeltpersoner (ESF), markedsføring af landbrugsprodukter (EUGFL, Udviklingssektionen) eller justering af fiskeriindsatsen (FIUF).

⁽¹⁾ Programmerne, som kan være nationale eller regionale, består af en række foranstaltninger, under hvilke potentielle støttemodtagere kan ansøge om midler til finansiering af projekter.

⁽²⁾ I EU-15: Grækenland, Spanien, Irland (indtil 31.12.2003) og Portugal. Siden 1. maj 2004 også: Cypern, Den Tjekkiske Republik, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Slovenien og Slovakiet.

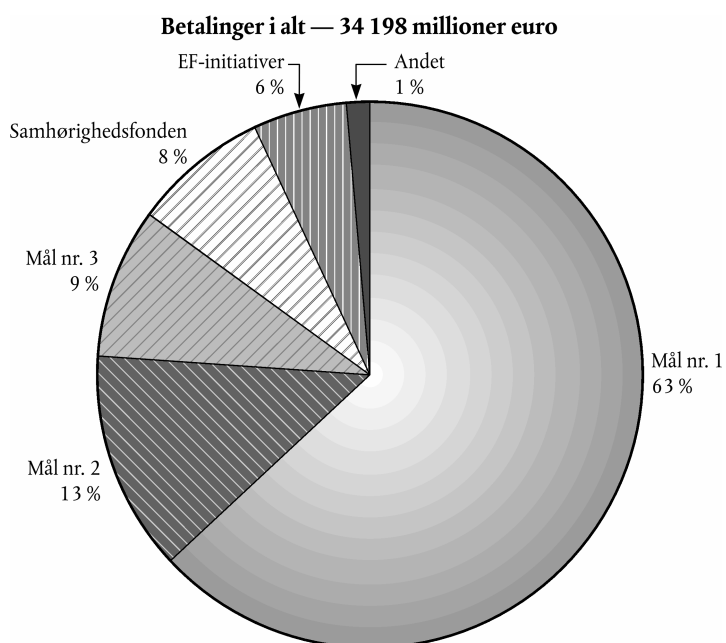
⁽³⁾ I 2004: Bulgarien og Rumænien. De nye medlemsstaters tidligere ISPA-projekter er blevet overført til Samhørighedsfonden.

⁽⁴⁾ I Bulgarien og Rumænien.

Figur 5.1 — Forpligtelsernes fordeling på budgetområder i 2004 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ ISPA ikke medregnet.

Kilde: Kommissionens beretning om budget- og finansforvaltningen for 2004.

Figur 5.2 — Betalingernes fordeling på budgetområder i 2004 ⁽¹⁾

⁽¹⁾ ISPA ikke medregnet.

Kilde: Kommissionens beretning om budget- og finansforvaltningen for 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.5. De samlede budgetterede udgifter i perioden 2000-2006 beløber sig til 230 463 millioner euro til strukturfondene, 28 154 millioner euro til Samhørighedsfonden og 6 149 millioner euro til ISPA ⁽⁵⁾ (i 2004-priser). De fleste af udgifterne går til de tre prioriterede mål for strukturfondene:

- mål nr. 1: fremme af udviklingen og strukturtilpasningen i regioner med udviklingsefterslæb
- mål nr. 2: støtte til økonomisk og social omstilling i områder med strukturproblemer
- mål nr. 3: støtte til tilpasning og modernisering af uddannelses-, erhvervsuddannelses- og beskæftigelsespolitikker og -systemer.

5.6. For programperioden 1994-1999 og tidligere programperioder blev bidragene fra strukturfondene ⁽⁶⁾ betalt i form af forskud (på grundlag af medlemstaternes udgiftsanmeldelser, hvori det anføres, hvor langt fremme programmerne er) og endelige betalinger, som markerede programmernes »afslutning«. I programperioden 2000-2006 udbetales fællesskabsstøtten i form af et første forskud på 7 % (for de nye medlemsstaters vedkommende er dette beløb blevet hævet til 16 %) af det samlede bidrag til programmet. Dernæst godtgøres de udgifter, medlemsstaterne anmelder, regelmæssigt hvert år, og ved afslutningen af programmet udbetales der et enkelt endeligt beløb. De periodiske godtgørelser kaldes »mellemliggende betalinger«. Under strukturfondene vedrører hver enkelt af Kommissionens betalinger en given fond og et givet program.

5.7. Strukturforanstaltningerne er underlagt »delt forvaltning«. Det betyder, at selv om Kommissionen gennemfører fællesskabsbudgettet på eget ansvar, så er forvaltningen og kontrollen af foranstaltningerne delt mellem Kommissionen ⁽⁷⁾ og medlemsstaterne. Det er således medlemsstaterne, som i første omgang er ansvarlige for at forvalte og kontrollere udgifterne, og som ved

⁽⁵⁾ I henhold til tiltrædelsestraktaten forvaltes 2 787 millioner euro (i løbende priser) af dette beløb svarende til tildelingene af ISPA-støtte til de otte medlemsstater i perioden 2000-2003 nu som samhørighedsfondsbevillinger.

⁽⁶⁾ For så vidt angår Samhørighedsfonden og ISPA er betalingssystemet baseret på et enkelt forskud, mellemliggende betalinger svarende til de faktiske udgifter og en endelig betaling.

⁽⁷⁾ Fire af Kommissionens generaldirektorater er involveret heri: Generaldirektoratet for Regionalpolitik (GD REGIO) tager sig af EFRU, Samhørighedsfonden og ISPA, Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling (GD EMPL) tager sig af ESF, Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) tager sig af EUGFL, Udviklingssektionen, og Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender (GD FISH) tager sig af FIUF. GD for Regionalpolitik fungerer som koordinator i forbindelse med spørgsmål, som vedrører alle fondene, f.eks. udarbejdelse af forvaltningsinitiativer eller udsendelse af teknisk vejledning til medlemsstaterne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

hjælp af systemer, hvis funktion er efterprøvet af nationale revisionsorganer, skal sikre, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Kommissionen søger at skaffe sig den fornødne sikkerhed gennem den nationale betalingsmyndigheds attesting af de anmeldte udgifter, den erklæring (»winding up-erklæringen«), som det uafhængige revisionsorgan afgiver ved programmets afslutning, samt medlemsstaternes årlige kontrol-rapporter og det revisionsarbejde, dens egne tjenester udfører for at kontrollere, at de nationale systemer er i overensstemmelse med reglerne, og at de fungerer effektivt.

Forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturforanstaltninger: de vigtigste forordninger og processer

5.8. De grundlæggende krav til forvaltnings- og kontrolsystemerne for perioden 1994-1999 er fastsat i finansforordningen ⁽⁸⁾ og i rammeforordningerne ⁽⁹⁾. Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97, som trådte i kraft i november 1997, indførte en række specifikke krav til forvaltnings- og kontrolordninger for udgifterne til strukturforanstaltninger i programperioden 1994-1999 ⁽¹⁰⁾. De vigtigste punkter er:

- a) Medlemsstaterne skal indføre forvaltnings- og kontrolsystemer, som på tilfredsstillende måde attesterer betalingsanmodningernes (udgiftsanmeldelsernes) gyldighed og herunder særlig:
 - i) sikrer et tilfredsstillende revisionsspor, som gør det muligt at afstemme de udgiftsanmeldelser, der sendes til Kommissionen, med regnskaberne i medlemsstaterne, samt identificerer tildelingen af EF-midler

⁽⁸⁾ Finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget (EFT L 356 af 31.12.1977, s. 1).

⁽⁹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2081/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 2052/88 om strukturfondenes opgaver og effektivitet samt om samordningen af deres interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 5) og Rådets forordning (EØF) nr. 2082/93 af 20. juli 1993 om ændring af forordning (EØF) nr. 4253/88 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 193 af 31.7.1993, s. 20).

⁽¹⁰⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97 af 15. oktober 1997 om gennemførelse af Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 om detaljerede ordninger for medlemsstaternes finanskontrol af aktioner, der medfinansieres af strukturfondene (EFT L 290 af 23.10.1997, s. 1). De ordninger, der gælder for Samhørighedsfonden, er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 1164/94 af 16. maj 1994 om oprettelse af Samhørighedsfonden (EFT L 130 af 25.5.1994, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- ii) sikrer, at der i tilgift til den daglige kontrol af transaktionerne også foretages et minimum af kontrolundersøgelser (mindst en stikprøve på 5 %) for at efterprøve forvaltnings- og kontrolsystemernes effektivitet og kontrollere, at fællesskabsreglerne er overholdt, og at udgifts-ansmeldelserne er nøjagtige
 - iii) sikrer, at medlemsstaterne ved afslutningen af hvert program forelægger Kommissionen en erklæring, som er udarbejdet af en person eller et organ, der udøver sin funktion uafhængigt af forvaltningsmyndigheden; erklæringen skal resumere konklusionerne af de kontrolundersøgelser, der blev foretaget i de foregående år, og give en generel konklusion, hvad angår lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, der ligger til grund for den endelige udgiftsansmeldelse
- b) Kommissionen skal i samarbejde med medlemsstaterne sørge for, at målene for den finansielle kontrol, som er fastsat i forordning (EF) nr. 2064/97, opfyldes.

5.9. Rådets ny rammeforordning (EF) nr. 1260/1999 ⁽¹¹⁾, som gennemføres ved Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 ⁽¹²⁾ og (EF) nr. 448/2001 ⁽¹³⁾, har fastholdt og videreudviklet disse principper for perioden 2000-2006. Specielt er der tilføjet bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne skal udsende retningslinjer til forvaltnings- og betalingsmyndighederne ⁽¹⁴⁾ og sikre en klar definition, en klar tildeling og en tilstrækkelig adskillelse af funktionerne. Medlemsstaterne skal også påtage sig ansvaret for i første omgang at foretage alle fornødne finansielle korrektioner. Den kontrol, der foretages i løbet af projektgennemførelsen (forvaltningens daglige kontrol) og den stikprøvekontrol, der foretages for at efterprøve, om systemerne er effektive og udgiftsansmeldelserne nøjagtige (den uafhængige

⁽¹¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 af 21. juni 1999 om vedtagelse af generelle bestemmelser for strukturfondene (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 1).

⁽¹²⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne for strukturfondenes interventioner (EFT L 63 af 3.3.2001, s. 21). For ISPA-systemerne gælder Rådets forordning (EF) nr. 1267/1999 af 21. juni 1999 om oprettelse af et struktropolitisk førtiltrædelsesinstrument (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73).

⁽¹³⁾ Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2001 af 2. marts 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår proceduren for finansielle korrektioner af interventioner under strukturfondene (EFT L 64 af 6.3.2001, s. 13).

⁽¹⁴⁾ I forordning (EF) nr. 1260/1999 er det specifikt fastsat, at medlemsstaterne skal udpege forvaltnings- og betalingsmyndigheder. Forvaltningsmyndigheden er en offentlig eller en privat myndighed eller et offentligt eller privat organ, som medlemsstaten udpeger til at forvalte et program (typisk en afdeling i et nationalt ministerium eller i en regional eller lokal myndighed). Betalingsmyndigheden er en national, regional eller lokal myndighed eller et nationalt, regionalt eller lokalt organ, som medlemsstaten udpeger til at udarbejde og forelægge betalingsansmodninger og modtage betalinger fra Kommissionen (f.eks. en afdeling i en national, regional eller lokal myndighed, som ikke er en del af forvaltningsmyndigheden).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

kontrol af en stikprøve på 5 %) holdes nu klarere adskilt (jf. punkt 5.11). Hertil kommer, at det nu udtrykkeligt er fastsat, at Kommissionen skal sikre sig, at forvaltnings- og kontrolsystemerne opfylder kravene i forordningerne, og regelmæssigt gennemgå systemernes funktion. Alt i alt udgør retsgrundlaget en forsvarlig basis for forvaltningen og kontrollen af udgifterne til strukturforanstaltninger.

5.10. Den største iboende risiko med hensyn til lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne til strukturforanstaltninger skyldes, at forvaltningen er delt mellem Kommissionen og medlemsstaterne, at der er mange forskellige organer og myndigheder involveret i forvaltningsprocessen, at der er mange programmer, som hver især kan omfatte flere tusind projekter, og som gennemføres over en periode på flere år, samt muligheden for, at der kan opstå svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne. Endvidere er de mange betingelser, som udgifterne skal overholde for at være støtteberettigede, ikke altid klare, hvilket skaber risiko for, at de fortolkes forskelligt.

5.10. Kommissionen er enig i, at der er en iboende risiko i den fælles forvaltning, i og med at den indebærer, at ansvaret delvist overdrages medlemsstaterne og følgelig, at der sker en uddelegering af opgaver og funktioner i medlemsstaterne. Der er taget højde for denne risiko i strukturforordningens bestemmelser, idet det kræves, at medlemsstaterne etablerer og anvender effektive forvaltnings- og kontrolsystemer, og Kommissionen har endelig beføjelse til at kontrollere om disse systemer fungerer og om nødvendigt at suspendere udbetalingerne og foretage finansielle korrektioner. Meddelelsen om en køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol (KOM(2005) 252) indeholder en række yderligere foranstaltninger, hvis mål er at styrke den fælles forvaltning.

Der er således en række forhold, der er afgørende for, om projekter og udgifter er støtteberettigede, og Kommissionens bestemmelser indeholder fælles regler inden for en række vigtige områder. Kommissionen bistår med vejledning i spørgsmål om støtteberettigelse, både overordnet og i konkrete sager.

5.11. Kommissionens og medlemsstaternes rolle i forbindelse med forvaltnings- og kontrolsystemerne for perioden 2000-2006 kan resumeres som følger:

- a) Forvaltningsmyndigheden i medlemsstaten modtager ansøgninger fra potentielle modtagere ⁽¹⁵⁾ om EU-medfinansiering og national medfinansiering af projekter.
- b) Forvaltningsmyndigheden i medlemsstaten godkender projekterne eller afviser dem.
- c) For hver enkelt godkendt projekt indsender modtageren periodiske opgørelser over de udgifter, der er afholdt til projektet, og anmoder om at få udbetalt medfinansieringen.
- d) Forvaltningsmyndigheden kontrollerer, at de udgifter, der er afholdt til projekterne, er lovlige og formelt rigtige og berettigede til medfinansiering (forvaltningens daglige kontrol).
- e) Betalingsmyndigheden sikrer sig, at udgifterne opfylder alle de fastsatte betingelser, før den attesterer de samlede udgifts-anmeldelser, som den sender til Kommissionen.

⁽¹⁵⁾ Ansøgerne kan være enkeltpersoner, sammenslutninger, private eller offentlige virksomheder samt lokale, regionale eller nationale organer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- f) Organer ⁽¹⁶⁾ i medlemsstaten, som fungerer uafhængigt af de tjenester, der er ansvarlige for gennemførelses- og betalingsprocedurerne, udfører revisioner af forvaltnings- og kontrolsystemerne og stikprøvekontrol af udgiftsanmeldelserne; denne kontrol skal dække mindst 5 % af de samlede støtteberettigede udgifter til hvert program (uafhængige kontrolundersøgelser).
- g) Ved afslutningen af hvert program forelægger et organ (som kan være det samme som det, der henvises til i f)) i medlemsstaten, som fungerer uafhængigt af forvaltningsmyndigheden, Kommissionen en erklæring, hvori det vurderer, om anmodningen om at få udbetalt restbeløbet er holdbar, og om transaktionerne er lovlige og formelt rigtige.
- h) På grundlag af de systembeskrivelser og årlige kontrolrapporter, som medlemsstaterne har indsendt, og sit eget revisionsarbejde gennemgår Kommissionen forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion i medlemsstaterne for at sikre sig, at de opfylder kravene i forordningerne.

5.12. Ud over de krav, der specifikt vedrører strukturfondene, er der andre krav, hvis sigte er at forbedre kontrolmiljøet i Kommissionen generelt. Alle generaldirektoraterne skal opfylde et sæt interne kontrolstandarder.

SPECIFIK VURDERING — DAS-REVISION

Revisionsmål og revisionens omfang

5.13. Målet for revisionen var at foretage en specifik vurdering af strukturforanstaltningerne som helhed og derved bidrage til Rettens revisionserklæring (DAS) vedrørende det almindelige budget. Med dette for øje undersøgte Retten navnlig forvaltnings- og kontrolsystemerne i Kommissionen og i en stikprøve af medlemsstater og vurderede, i hvilken udstrækning de interne kontroller, der er indbygget i disse systemer, giver sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. På grundlag af en stikprøve af tilfældigt udvalgte programmer og projekter fra den tidligere (1994-1999) og den løbende (2000-2006) programperiode foretog Retten en uafhængig kontrol af de underliggende transaktioner i form af test (substansrevision) for at tilvejebringende yderligere dokumentation for fondenes funktion. Retten undersøgte:

- det interne kontrolmiljø i Kommissionen (de interne kontrolstandarder)

⁽¹⁶⁾ F.eks. et økonomikontor eller en intern revisionsenhed i den nationale, regionale eller lokale myndighed.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- om forvaltnings- og kontrolsystemerne for programperioderne 1994-1999 og 2000-2006 havde fungeret i overensstemmelse med de relevante forordninger for så vidt angår betalingerne i 2004
- om programmerne fra programperioden 1994-1999 var blevet afsluttet i overensstemmelse med de relevante forordninger
- generaldirektørernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer
- de foranstaltninger, Kommissionen havde truffet som svar på Rettens tidligere bemærkninger.

*Revision af forvaltnings- og kontrolsystemer***Implementeringen af de interne kontrolstandarder: Der er sket fremskridt, men en yderligere indsats er påkrævet***Rettens revision*

5.14. Retten undersøgte, hvordan den interne kontrol i Kommissionen fungerer, herunder navnlig de centrale kontroller vedrørende udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. Revisionen omfattede en gennemgang af implementeringen af de interne kontrolstandarder i de generaldirektorater, der er ansvarlige for strukturforanstaltninger (jf. også punkt 1.80-1.83).

5.15. Retten undersøgte, hvordan de generaldirektorater, der er ansvarlige for strukturforanstaltningerne, havde implementeret de 8 (af i alt 24) interne kontrolstandarder, som har særlig betydning for udgifternes lovlighed og formelle rigtighed ⁽¹⁷⁾.

De interne kontrolstandarder er ikke implementeret fuldt ud

5.16. I Generaldirektoratet for Regionalpolitik (GD REGIO) og i Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling (GD EMPL) var implementeringen af standarderne generelt tilfredsstillende. Men der vil kunne træffes foranstaltninger til at sikre en mere effektiv anvendelse af standard 11 (Risikoanalyse og -styring), og som forklaret i det følgende er der konstateret mangler med hensyn til standard 17 (Overvågning).

5.16. Generaldirektoraterne har som beskrevet nedenfor taget skridt til at forbedre risikoforvaltningen og mener af nedenstående grunde, at anvendelsen af standard 17 er sket i overensstemmelse med de grundlæggende krav.

⁽¹⁷⁾ Standard 11 »Risikoanalyse og -styring«, standard 12 »Ledelsesinformation«, standard 14 »Rapportering af fejl«, standard 17 »Overvågning«, standard 18 »Rapportering af undtagelser«, standard 20 »Registrering og korrigerende af svaghederne i den interne kontrol«, standard 21 »Revisionsrapporter« og standard 22 »Intern revisionsfunktion«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.17. I begge generaldirektorater har de interne revisionsenheder f.eks. bemærket, at der skal gøres en yderligere indsats for at øge de ansattes opmærksomhed på de aktioner, der kan træffes for at mindske risiciene, og på at identificere og indberette svagheder. Det er Rettens opfattelse, at hverken GD REGIO eller GD EMPL kontrollerede projekterne godt nok på stedet til, at de kunne få et fornuftigt overblik over forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion (i perioden 2000-2006). GD EMPL har indført et edb-system for opfølgning af de anbefalinger, det har fremsat på grundlag af sine revisioner. Retten bemærker, at den praktiske anvendelse af dette edb-system bør forbedres.

5.18. Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender (GD FISH) havde ikke opfyldt mindstekravene til implementering af fem af de interne kontrolstandarder fuldt ud ved udgangen af 2004 (standard 11, 12, 17, 20 og 22). Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (GD AGRI) konkluderede i sin selv-vurdering for 2004, at alle standarder og mindstekrav var opfyldt. Retten undersøgte implementeringen af otte af disse standarder og konstaterede, at der for de fires vedkommende kunne ske forbedringer (jf. punkt 4.33 og 4.34).

KOMMISSIONENS SVAR

5.17. Med hensyn til standard 11 har Generaldirektoratet for Regionalpolitik vedtaget en handlingsplan, som skal hjælpe medlemmerne med at identificere og mindske risiciene og øge kendskabet til de gældende procedurer, bl.a. vedrørende indberetning og afhjælpning af svagheder i den interne kontrol. Herudover blev der primo 2004 foretaget en risikoanalyse og vedtaget en handlingsplan med det formål at mindske de risici, der var blevet påpeget.

Angående den samme standard har flere undersøgelser, som er foretaget af den interne revisionsafdeling i Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale anliggender og Ligestilling, vist, at personalets viden om de interne kontrolstandarder som følge af de iværksatte foranstaltninger til stadighed bliver bedre.

Hvad angår standard 17, bør det bemærkes, at Generaldirektoratet for Regionalpolitik og Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling i deres vurdering af forvaltnings- og kontrolsystemerne ikke kun har baseret sig på den revision, som Kommissionens tjenestegrene har udført på stedet, men også på deres skrivebordskontrol af systembeskrivelser, medlemsstaternes revisionsaktiviteter og årlige kontrolrapporter.

Som led i deres systemrevision foretager begge generaldirektorater et stort antal skrivebordskontroller af projektdokumenter fra de ansvarlige myndigheder, og de foretager flere overensstemmelsestest af et udsnit af transaktioner.

I 2004 reviderede Generaldirektoratet for Regionalpolitik ikke projekter for perioden 2000-2006, men gennemførte systemrevisioner som led i første fase af en undersøgelse, der vil blive afsluttet med en anden fase projektrevisioner i 2005. Med hensyn til ESF er Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling af den opfattelse, at det ved hjælp af den anvendte metode er i stand til effektivt at udnytte de disponible midler og herigennem danne sig en mening om et maksimum af systemer omfattende et stort antal projekter (jf. svaret under punkt 5.42).

5.18. Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender tager Rettens bemærkninger vedrørende den mangelfulde opfyldelse af mindstekravene til fem interne kontrolstandarder til efterretning og har allerede taget skridt til at afhjælpe denne situation.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Gennemførelsen af operationelle programmer: Systemerne skal forbedres i den løbende periode, så det sikres, at forordningerne overholdes*Rettens revision*

5.19. Som led i den specifikke vurdering af udgifterne til strukturforanstaltninger undersøgte Retten, hvordan forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer. Revisionen omfattede både systemerne for programperioden 1994-1999 og for programperioden 2000-2006 og blev foretaget på grundlag af en tilfældigt udvalgt stikprøve på 15 strukturfondsprogrammer og et samhørighedsfondsprojekt (1994-1999: 3 EFRU- og 2 ESF-programmer, 1 program under EUGFL, Udviklingssektionen, og 1 samhørighedsfondsprojekt; 2000-2006: 5 EFRU-programmer (herunder 1 Interreg III A EF-initiativ), 3 ESF-programmer og 1 program under EUGFL, Udviklingssektionen), som Kommissionen havde afholdt betalinger til i 2004 (i Belgien, Frankrig, Tyskland, Grækenland (2), Spanien (3), Italien (3), Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige (2)). Som nævnt i det foregående (punkt 5.8 og 5.9) er kravene til forvaltnings- og kontrolsystemer for programperioden 2000-2006 blevet skærpet i forhold til perioden 1994-1999.

Kravene i forordningerne overholdes ikke

5.20. Under revisionen fandt Retten forskellige eksempler i medlemsstaterne på, at forordningernes krav til forvaltnings- og kontrolsystemer ikke var overholdt. Der konstateredes sådanne eksempler i alle programmer både i stikprøven for programperioden 1994-1999 og i den for 2000-2006. Når man sammenligner med den foregående programperiode har Kommissionen gennemført forskellige foranstaltninger for at sikre mere effektive forvaltnings- og kontrolsystemer for udgifterne i 2000-2006. Der forekommer imidlertid fortsat betydelige svigt, som det fremgår af resultaterne af revisionen af de udvalgte programmer for perioden 2000-2006 (jf. **bilag 1**). De følgende resultater viser, hvad det var for problemer, Retten fandt vedrørende begge perioder.

Uklar definition, tildeling og funktionsadskillelse

5.21. I fire af de seksten reviderede programmer konstaterede Retten problemer i relation til kravene vedrørende definition, tildeling og funktionsadskillelse. I to tilfælde var kontrollen forud for udgiftsattesteringen foretaget af en afdeling, som ikke var uafhængig af den tjeneste, som var ansvarlig for at anvise udgifter⁽¹⁸⁾. I et andet program rapporterede den enhed, der var ansvarlig for stikprøvekontrollen på 5 % til den afdelingsleder, som også var ansvarlig for forvaltningen og for betalingen af

5.19. Kommissionen sammenholder Rettens bemærkninger om disse tilfælde med redegørelserne fra myndighederne i de berørte medlemsstater og de yderligere informationer, der om nødvendigt er indhentet. Når dette arbejde er afsluttet, træffer den de nødvendige foranstaltninger. Det er Kommissionens holdning, at de to programperioder 1994-99 og 2000-06 bør holdes adskilt i konklusionerne. Kravene for de to perioder var vidt forskellige. F.eks. blev forvaltnings- og betalingsmyndighederne først adskilt i perioden 2000-06. Og i mange tilfælde ændrede medlemsstaterne på strukturerne i den enkelte periode.

5.20. Kommissionen bemærker, at forholdene for flere dele af forvaltnings- og kontrolsystemerne generelt var tilfredsstillende. Dette gælder bl.a. inddrivelsesprocedurerne og den afsluttende instans' uafhængighed. Den har desuden noteret sig, at der i den i punkt 5.37 nævnte rapport drages nogle positive konklusioner vedrørende revisionssporet og den uafhængige kontrol.

5.21. Kommissionen bemærker, at to af programmerne vedrører programperioden 1994-99, og at andre to vedrører programperioden 2000-06. Hvad angår Western Scotland programmet for 1997-99, er det Kommissionens opfattelse, at strukturen var i overensstemmelse med mindstekravene gældende for programperioden 1994-99.

Med hensyn til Puglia-programmet (jf. fodnote 18) konstaterede Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter under sit kontrolbesøg i marts 2004 de samme problemer vedrørende funktionsadskillelsen. Generaldirektoratet for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter tog i sin aktivitetsrapport for 2004 forbehold med hensyn til udgifterne i Puglia, og i samarbejde med de italienske myndigheder er spørgsmålet ved at blive undersøgt på grundlag af de oplysninger, der er tilgået Kommissionen.

⁽¹⁸⁾ 2000-2006: Sverige (Södra Skogslän) ESF, mål nr. 1 1999SE161DO002; Italien (Puglia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 1999IT161PO009.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

støtten ⁽¹⁹⁾. I et andet program rapporterede forvaltningsteamet og betalingsteamet til den samme kontorchef ⁽²⁰⁾. Disse krav er basale forvaltnings- og kontrolelementer, og når de ikke er opfyldt korrekt, øger det risikoen for, at der anmeldes og attesteres udgifter, som ikke er lovlige og formelt rigtige.

Der var ikke sikret et tilstrækkeligt revisionsspor

5.22. Retten konstaterede problemer med revisionssporet i syv programmer. I et program var revisionssporet mangelfuldt i tre af de ti undersøgte projekter ⁽²¹⁾, og i et andet program var det samme tilfældet i tre af de otte reviderede projekter ⁽²²⁾. I et tilfælde konstateredes der brud på revisionssporet i to projekter, og i det samme program havde man ikke opbevaret udgiftsbilagene, som man skal i henhold til forordningen ⁽²³⁾. I et andet tilfælde konstaterede Retten, at forvaltningsmyndighedens betalinger i forbindelse med to af foranstaltningerne i det reviderede program ikke var afstemt med de udgifter, der var afholdt til projekterne ⁽²⁴⁾. I et program konstateredes det, at man for tre projekters vedkommende ikke havde opbevaret regninger og dokumentation for betalingen, hvilket er i strid med bestemmelserne i forordningen, og at bevis for udgifterne kun kunne fås gennem modtagerens eget interne regnskabssystem ⁽²⁵⁾. I et program konstateredes der problemer med revisionssporet i næsten alle de projekter, Retten reviderede ⁽²⁵⁾. I et andet program stemte det beløb, der var attesteret over for Kommissionen, ikke med totalen i regnskaberne for programmet ⁽²⁶⁾. Når der ikke er sikret et tilstrækkeligt revisionsspor, har medlemsstaten intet regulært grundlag for at attestere udgifterne.

Der foretages ikke tilstrækkelig kontrol

5.23. I ni af eksemplerne i stikprøven konstaterede Retten, at forvaltningens daglige kontrol af operationerne ikke fungerede eller var mangelfuld. I Rettens stikprøve indgik to sager, hvor denne kontrol ikke fungerer, og hvor der ikke var bevis for, at forvaltningen havde foretaget daglig kontrol ⁽²⁷⁾. I disse tilfælde konstaterede Retten en række fejl under revisionen af enkeltprojekter. I et andet tilfælde havde forvaltningsmyndighederne under den stedlige kontrol ikke efterprøvet den faktiske gennemførelse

5.22. Kommissionen bemærker, at fire af programmerne vedrører programperioden 1994-99, og at de øvrige tre vedrører programperioden 2000-06.

Hvad angår det belgiske program for 2000-06 (1999BE053DO002), har forvaltningsmyndigheden efter Rettens revision rekonstrueret udgifterne, som er anmeldt til Kommissionen, for en ud af de pågældende tre sager, og i forbindelse med de øvrige to projekter er der undersøgelser i gang. Med hensyn til det finske program for 1994-99 (956001FI8) blev systemet, efter at Kommissionen havde gennemført en specialrevision af de sociale ydelser i november 2002, også vurderet til at være utilstrækkeligt. Derefter begyndte Finland at ændre sit system for indeværende programperiode. Kommissionen har ført tilsyn med forløbet, og situationen er siden hen blevet bedre.

Angående det spanske program for 1994-99 (940112ES1) bemærkes det, at medlemsstatens manglende anmeldelse ikke har haft nogen negativ virkning for fællesskabsbudgettet.

5.23. Kommissionen har konstateret, at der er to tilfælde vedrørende programperioden 1994-99 og syv vedrørende programperioden 2000-06. Hvad angår det græske program, har Kommissionen med tilfredshed konstateret, at der efter dens undersøgelse af forvaltnings- og kontrolsystemet i Grækenland er blevet taget passende skridt til at etablere nogle procedurer i forvaltningskontrollen, som opfylder kravene i bestemmelserne.

Angående det svenske program for 2000-06 (1999SE161DO002) ønsker Kommissionen at få sikkerhed for, at de opnåede forbedringer også omfatter kontrollen med den faktiske gennemførelse af foranstaltningerne.

⁽¹⁹⁾ 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004.

⁽²⁰⁾ 1994-1999: Spanien (Asturien) EFRU, mål nr. 1 94ES16002.

⁽²¹⁾ 2000-2006: Belgien ESF, mål nr. 3 1999BE053DO002.

⁽²²⁾ 2000-2006: Sverige (Södra Skogslän) ESF, mål nr. 1 1999SE161DO002.

⁽²³⁾ 2000-2006: Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2 2000GB162DO004.

⁽²⁴⁾ 1994-1999: Spanien (Valencia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 94ES06019.

⁽²⁵⁾ 1994-1999: Finland ESF ADAPT 956001FI8.

⁽²⁶⁾ Spanien ESF 940112ES1.

⁽²⁷⁾ 2000-2006: Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2, 2000GB162DO004; Grækenland EFRU Interreg IIIA 2000CB16OPC013.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

af de aktiviteter, der blev finansieret ⁽²²⁾. I denne sag var der intet bevis for, at de medfinansierede tjenesteydelser var leveret. Disse revisionsresultater viser, hvor vigtigt det er, at der foretages kontrol i modtagerens lokaler, og at man ikke kun kan forlade sig på centraliseret bilagskontrol.

5.24. I seks tilfælde blev der konstateret mangler i forvaltningens daglige kontrol. I et tilfælde havde den daglige kontrol været utilstrækkelig ⁽²⁰⁾. I tre andre tilfælde var kontrollens indhold ikke fyldestgørende, den var ikke indgribende nok, og en række aspekter vedrørende udgifternes støtteberettigelse var ikke dækket godt nok ⁽²⁸⁾. I en af disse sager, som er et afsluttet program, hvor de endelige udgifter er blevet attesteret, fandt Retten en række fejl ⁽²⁹⁾. I yderligere to tilfælde var der ikke foretaget kontrol af de aktiviteter, som var gennemført af tredje parter, og Retten fandt ikke bevis for, at udgifterne var støtteberettigede ⁽³⁰⁾.

5.25. I forbindelse med programmerne for 2000-2006 var der gjort tilfredsstillende fremskridt for så vidt angår 5 %-kontrollen, når der ses bort fra et program, som var bagud med hensyn til dækningsgrad ⁽³¹⁾. I 11 af programmerne i stikprøven konstaterede Retten ikke desto mindre også svagheder i de uafhængige kontrolundersøgelser. I syv tilfælde var den risikoanalyse, der lå til grund for stikprøveudtagningen, utilstrækkelig eller kunne ikke forklares, og kontrollen dækkede ikke alle aspekter vedrørende støtteberettigelse godt nok ⁽³²⁾. I et andet tilfælde var der ingen arbejdsrapporter, så Rettens revisorer kunne få bekræftet den anvendte stikprøvemetode og det revisionsarbejde, der var udført ⁽³³⁾. I to tilfælde konstateredes det, at resultaterne af kontrollen var indberettet for sent ⁽³⁴⁾. For et programs vedkommende dækkede kontrolundersøgelserne ikke hele programperioden godt nok, og stikprøven var ikke udvalgt på grundlag af en risikoanalyse ⁽³⁵⁾.

5.26. I syv tilfælde fungerede den kontrol, betalingsmyndigheden skal foretage, før den attesterer udgiftsanmeldelserne, ikke, eller den var mangelfuld. I et tilfælde var betalingsmyndighedens attestering af udgifterne udelukkende baseret på forvaltningsmyndighedens kontrol, og den foretog ingen yderligere kontrol ⁽²¹⁾.

5.24. Med hensyn til det belgiske program for 2000-06 (1999BE053DO002) har Kommissionen til hensigt at sikre sig, at støttemodtageren på grundlag af sit omkostningsregnskab har oplyst forvaltningsmyndigheden om de faktiske omkostninger, som de fremgår af den interne fakturering, og at forvaltningsmyndigheden har kontrolleret udgifternes støtteberettigelse og bilagene.

5.25. Kommissionen har konstateret, at der er elleve tilfælde vedrørende programperioden 1994-99 og fem vedrørende programperioden 2000-06.

Inden Kommissionen foretog den endelige udbetaling til Industria e Servizi-programmet for 1994-99, krævede den på grund af de manglende revisioner af projekter til en værdi på under 3 mia. lire en yderligere revision, og i forbindelse med den endelige betaling blev alle projekter i denne kategori underkastet en finansiel korrektion på grundlag af de gennemsnitlige fejl pr. foranstaltning.

5.26. Hvad angår Interreg-programmet i Grækenland, er problemet blevet løst efter iværksættelsen af en række foranstaltninger, jf. svaret i punkt 5.23. Betalingsmyndigheden kræver nu at få oplysninger om forvaltningskontrollen og den uafhængige revision af projekterne, inden den attesterer projektudgifterne.

For så vidt angår det italienske program for 2000-06 (1999IT161PO011), får betalingsmyndigheden nu forelagt en rapport om disse kontroller en gang i kvartalet.

⁽²⁸⁾ 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004.

2000-2006: Tyskland (Sachsen) EFRU, mål nr. 1 1999DE161PO006; Italien (Puglia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 1999IT161PO009.

⁽²⁹⁾ 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004.

⁽³⁰⁾ 2000-2006: Italien (Sicilien) ESF, mål nr. 1 1999IT161PO011; Belgien ESF, mål nr. 3 1999BE053DO002.

⁽³¹⁾ 2000-2006: Sverige (Södra Skogslän) ESF, mål nr. 1 1999SE161DO002.

⁽³²⁾ 1994-1999: Spanien (Valencia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 94ES06019; Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004; Spanien (Asturien) EFRU, mål nr. 1 94ES16002; Italien (Industria e Servizi) EFRU, mål nr. 1 94IT16030. 2000-2006: Grækenland EFRU Interreg IIIA 2000CB16OPC013; Italien (Puglia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 1999IT161PO009; Frankrig (Réunion) EFRU, mål nr. 1 1999FR161DO001.

⁽³³⁾ 1994-1999: Finland ESF 956001FI8 (ADAPT 1995-1999).

⁽³⁴⁾ 2000-2006: Portugal (Norte) EFRU, mål nr. 1 1999PT161PO017; Belgien ESF, mål nr. 3 1999BE053DO002.

⁽³⁵⁾ 1994-1999: Spanien ESF 940112ES1.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

I to andre tilfælde havde betalingsmyndigheden intet overblik over den daglige kontrol, forvaltningen havde foretaget vedrørende det pågældende program ⁽³⁶⁾. I et andet tilfælde attesterede betalingsmyndigheden udgifterne, selv om forvaltningsmyndigheden ikke havde foretaget kontrol, og betalingsmyndigheden ikke havde efterprøvet systemerne ⁽³⁷⁾. For et programs vedkommende havde den enhed i betalingsmyndigheden, som var ansvarlig for at foretage kontrollen, ingen formelt definerede arbejdsprocedurer, og der var ikke foretaget tilstrækkelig kontrol ⁽³⁸⁾. For så vidt angår et andet program, var omfanget af den kontrol, det attesterende organ skulle foretage, ikke specificeret, og tjek-listerne omfattede ikke en række aspekter vedrørende støtteberettigelse ⁽³⁹⁾. I et andet tilfælde var der intet bevis for, at der overhovedet var foretaget kontrol ⁽²³⁾.

5.27. Hvis der ikke foretages fyldestgørende kontrol på de forskellige niveauer, er der forøget risiko for, at der anmeldes udgifter til Kommissionen, som ikke er lovlige og formelt rigtige.

5.27. Ved afslutningen af programmerne vurderer det uafhængige organ med henblik på afslutningserklæringen, om kontrollen har været fyldestgørende. Kommissionen har også været opmærksom på denne risiko i forbindelse med afslutningen af programmerne for 1994-99.

**Afslutning af programmerne for perioden 1994-1999:
forsinkelser og systemsvagheder, som giver problemer
med at overholde forordningerne**

Rettens revision

5.28. Retten gennemgik de foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at få afsluttet programmerne fra perioden 1994-1999. Revisionen blev foretaget i Kommissionen og omfattede den stikprøve på 6 strukturfondsprogrammer og et samhørighedsfondsprojekt, som Retten havde udvalgt (jf. punkt 5.19), plus en yderligere stikprøve på 23 afsluttede programmer ⁽⁴⁰⁾. På basis af en stikprøve af revisionsrapporter fra de generaldirektorater, der er ansvarlige for strukturforanstaltninger, gennemgik Retten også det revisionsarbejde, Kommissionen havde udført. Retten gennemgik en stikprøve af endnu ikke afsluttede programmer for at finde frem til årsagerne til, at de var forsinkede.

Svagheder og forsinkelser i forbindelse med afslutningen af programmer

5.29. Under Rettens gennemgang af de foranstaltninger, Kommissionen traf i 2004 for at afholde endelige betalinger til programmerne for perioden 1994-1999, konstaterede den, at GD REGIO og GD EMPL havde afsluttet programmer, selv om de

5.29. Trods visse forsinkelser er det Kommissionens opfattelse, at afslutningsprocessen generelt har været af en rimelig standard. Gennemgangen af artikel 8-erklæringerne udgjorde kun en del af Kommissionens strategi i forbindelse med afslutningen af programmerne for

⁽³⁶⁾ 2000-2006: Italien (Sicilien) ESF, mål nr. 1 1999IT161PO011; Sverige (Södra Skogslän) ESF, mål nr. 1 1999SE161DO002.

⁽³⁷⁾ 2000-2006: Grækenland EFRU Interreg IIIA 2000CB16OPC013.

⁽³⁸⁾ 2000-2006: Frankrig (Réunion) EFRU, mål nr. 1 1999FR161DO001.

⁽³⁹⁾ 2000-2006: Tyskland (Sachsen) EFRU, mål nr. 1 1999DE161PO006.

⁽⁴⁰⁾ 3 EFRU-, 10 ESF- og 5 FIUF-programmer, samt 5 programmer under EUGFL, Udviklingssektionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

afslutningserklæringer, medlemsstaterne havde indsendt, ikke indeholdt alle oplysninger om de metoder, der var anvendt ⁽⁴¹⁾. Der er især tale om risikoanalysens anvendelse og repræsentativiteten af den stikprøve, der var anvendt ved den kontrol af mindst 5 % af udgifterne, myndighederne i medlemsstaten skal foretage, før de attesterer de endelige udgifter til programmerne.

5.30. Sidste år konstaterede Retten, at den svingende kvalitet af medlemsstaternes afslutningsdokumenter var medvirkende til, at det gik så langsomt med at få afsluttet programmerne for perioden 1994-1999 ⁽⁴²⁾. I 2004 var processen fortsat forsinket. Det skyldes til dels, at medlemsstaterne har været længe om at svare på Kommissionens forespørgsler (navnlig om, hvorvidt der var udført nok uafhængige kontrolundersøgelser vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemer og udgiftsanmeldelser), men også at Kommissionen i en række sager ikke har truffet de fornødne foranstaltninger i tide ⁽⁴³⁾.

KOMMISSIONENS SVAR

1994-99. Før afslutningen havde Kommissionen gennemført systemrevision i alle medlemsstater. Den stod desuden til rådighed med generel vejledning om kravene og afslutningsprocessen.

Hvad angår Lorraine-programmet for 1997-99, er ca. 20 % af udgifterne blevet kontrolleret af medlemsstaten. For så vidt angår Zuid-Limburg-programmet, blev 24 ud af 100 projekter kontrolleret i forbindelse med det nationale revisionsorgans indledende systemrevision, og 12 % af udgifterne var genstand for en omfattende kontrol. Generaldirektoratet for Regionalpolitik har således kunnet konstatere, at det i begge tilfælde havde et godt grundlag for afslutningen.

Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling mener, at det havde et tilstrækkeligt grundlag til at afslutte de pågældende programmer, hvilket det begrundet ved at henvise til de foreliggende oplysninger (fra bl.a. omfattende analyser af afslutningsdokumenter gennemført på grundlag af tjeklister og Kommissionens revisionsresultater).

5.30. Som anført i svarene til punkt 5.37 og 5.67 i Rettens beretning for 2003 har Kommissionen nøje kontrolleret afslutningsdokumenterne, den har hørt OLAF for at sikre sig, at alle problemer vedrørende uregelmæssigheder er blevet løst, og den har om nødvendigt anmodet om yderligere oplysninger eller revision. Dette har uundgåeligt haft til følge, at afslutningen undertiden er blevet forsinket, især hvis medlemsstaterne har været uenige i Kommissionens forslag til afslutningen, f.eks. vedrørende finansielle korrektioner.

Ifølge Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling drejer fire af de nævnte tilfælde sig om afsluttede programmer, hvor forsinkelsen netop skyldes kravene til en korrekt behandling af uregelmæssigheder.

Hvad angår afslutningen af de 5 FIUF-programmer, som Retten nævner i fodnote 48, er 1 program allerede afsluttet, for 2 andre vil afslutningsforslaget inden længe blive sendt til de pågældende medlemsstater, og for de sidste 2 er afslutningen allerede i gang.

I forbindelse med de nævnte EFRU-programmer var der flere komplekse spørgsmål, som skulle afklares med de nationale myndigheder, og hvor sagen trak i langdrag på grund af den generelt arbejdskrævende afslutningsproces.

⁽⁴¹⁾ Østrig ESF 955501AT5, Italien ESF 94001611, Spanien ESF 940127ES1, Spanien ESF 940112ES1, Det Forenede Kongerige ESF 98001UK4, Det Forenede Kongerige ESF 979203UK8, Nederlandene ESF 972005NL2, Nederlandene (Zuid-Limburg) EFRU, mål nr. 2 1997-1999 970713006, Frankrig (Lorraine) EFRU, mål nr. 2 1997-1999 970313012.

⁽⁴²⁾ Revisionsrettens årsberetning for regnskabsåret 2003, punkt 5.29-5.39 og 5.67.

⁽⁴³⁾ GD FISH: Spanien 94ES14101, Italien 94IT14101, Det Forenede Kongerige, mål nr. 1 94EU16002 og 94UK16003, Frankrig, mål nr. 5a 94FR14105. GD REGIO: Portugal 94PT161PO007, Det Særlige Støtteprogram for Fred og Forsoning 1995EU161PC005, Luxembourg 97L162DO001. GD EMPL: Det Forenede Kongerige 972103UK2, 979203UK8, Frankrig 949701F8, 942601F1, Nederlandene 972005NL2, Portugal 942000P1.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.31. **Tabel 5.1** giver oplysninger om de afsluttede programmer for hver enkelt strukturfond pr. 31. december 2004 og pr. 31. marts 2005. Den viser, at GD AGRI afsluttede 137 programmer i 2004, og at 158 af dets 388 programmer stadig ikke var afsluttet ved udgangen af 2004. GD FISH afsluttede tre programmer, og 41 ud af 52 programmer var endnu ikke afsluttet. GD EMPL afsluttede 335 programmer (ud af i alt 786) i 2004, og 264 var endnu ikke afsluttet. GD REGIO afsluttede 317 programmer (ud af i alt 944) i 2004, og 333 var endnu ikke afsluttet ⁽⁴⁴⁾.

5.31. Tabellerne indeholder en oversigt over fuldstændigt afsluttede programmer, da både den endelige betaling og den endelige frigørelse har fundet sted. De opførte beløb dækker kun over betalinger til fuldstændigt afsluttede programmer og omfatter ikke betalinger til programmer, hvor den endelige frigørelse endnu ikke har fundet sted. I tilfælde hvor en medlemsstat ansøger Kommissionens fastsættelse af den endelige betaling, kan Kommissionen ikke foretage den endelige frigørelse, inden problemet er løst, hvilket i visse tilfælde vil sige ved afslutningen af en formel procedure, jf. artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88. De samlede endnu ikke-afsluttede forpligtelser for 1994-99 — ekskl. betalinger til åbne programmer, som ikke er omfattet af tabel 5.1 — blev i 2004 reduceret med to tredjedele, og ved årets slutning var beløbet på 3,3 mia. EUR eller ca. 5 % af det oprindeligt budgetterede beløb (jf. punkt 2.16 og 2.20 i beretningen for 2004).

Tabel 5.1a — Strukturforanstaltninger: Den Europæiske Fond for Regionaludvikling 1994-1999, programmer afsluttet pr. 31. december 2004 og 31. marts 2005

Budgetområde ⁽¹⁾	I alt		Afsluttet før 2004		Afsluttet pr. 31. december 2004		Afsluttet pr. 31. marts 2005	
	Antal programmer	Planlagt fællesskabsbidrag (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)
Mål nr. 1	181	57 571 255 951	44	12 221 092 714	94	37 550 653 114	103	40 455 135 472
Mål nr. 2 94-96	84	5 165 903 927	70	3 504 374 582	79	4 194 775 934	82	4 581 143 406
Mål nr. 2 97-99	73	7 157 716 211	13	841 930 911	48	3 132 569 307	51	3 410 651 545
Mål nr. 3	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 4	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 5 (a)	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 5 (b)	84	3 302 548 791	25	1 050 903 786	62	2 458 401 459	68	2 787 738 557
Mål nr. 6	2	355 453 472	1	149 180 357	2	333 854 319	2	333 854 319
EF-initiativer	520	9 223 064 769	141	1 177 790 541	326	3 916 629 881	355	4 187 134 731
I alt	944	82 775 943 121	294	18 945 272 891	611	51 586 884 014	661	55 755 658 030

⁽¹⁾ For programperioden 2000-2006 er strukturforanstaltningsmålene blevet omgrupperet.

Kilde: Revisionsretten på grundlag af data fra Kommissionen.

⁽⁴⁴⁾ Når mere end en fond bidrager til det samme program, afsluttes hver fonds del særskilt. Tallene svarer derfor ikke til det samlede antal programmer, der er anført i punkt 5.4.

Tabel 5.1b — Strukturforanstaltninger: Den Europæiske Socialfond 1994-1999, programmer afsluttet pr. 31. december 2004 og 31. marts 2005

Budgetområde ⁽¹⁾	I alt		Afsluttet før 2004		Afsluttet pr. 31. december 2004		Afsluttet pr. 31. marts 2005	
	Antal programmer	Planlagt fællesskabsbidrag (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)
Mål nr. 1	102	22 806 888 948	20	4 263 436 869	59	9 800 246 487	59	9 800 246 487
Mål nr. 2 94-96	82	1 597 251 132	70	1 225 350 076	79	1 341 684 839	80	1 359 322 253
Mål nr. 2 97-99	72	2 112 708 834	10	109 292 853	43	732 343 850	45	785 221 571
Mål nr. 3	56	13 221 222 835	10	802 312 390	30	6 568 750 561	34	7 079 666 326
Mål nr. 4	16	2 614 128 525	3	121 340 718	11	1 324 982 251	11	1 324 982 251
Mål nr. 5 (a)	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 5 (b)	83	1 057 483 760	5	51 049 826	54	489 410 848	58	530 457 498
Mål nr. 6	2	177 902 801	1	104 798 749	2	161 300 249	2	161 300 249
EF-initiativer	373	4 664 895 421	68	568 697 469	244	1 497 206 934	252	1 510 102 428
I alt	786	48 252 482 256	187	7 246 278 950	522	21 915 926 019	541	22 551 299 063

⁽¹⁾ For programperioden 2000-2006 er strukturforanstaltningsmålene blevet omgrupperet.

Kilde: Revisionsretten på grundlag af data fra Kommissionen.

Tabel 5.1c — Strukturforanstaltninger: Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen, 1994-1999, programmer afsluttet pr. 31. december 2004 og 31. marts 2005

Budgetområde ⁽¹⁾	I alt		Afsluttet før 2004		Afsluttet pr. 31. december 2004		Afsluttet pr. 31. marts 2005	
	Antal programmer	Planlagt fællesskabsbidrag (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)
Mål nr. 1	69	14 301 716 000	4	565 075 313	34	4 721 652 121	34	4 721 652 121
Mål nr. 2 94-96	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 2 97-99	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 3	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 4	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 5 (a)	66	5 544 906 000	30	421 287 186	43	1 728 707 188	43	1 728 707 188
Mål nr. 5 (b)	84	3 163 701 000	21	693 559 284	46	1 772 582 355	48	1 790 545 748
Mål nr. 6	2	288 794 000	0	0	1	211 137 456	1	211 137 456
EF-initiativer	167	1 156 618 000	38	132 882 889	106	534 783 853	106	534 783 853
I alt	388	24 455 735 000	93	1 812 804 672	230	8 968 862 973	232	8 986 826 366

⁽¹⁾ For programperioden 2000-2006 er strukturforanstaltningsmålene blevet omgrupperet.

Kilde: Revisionsretten på grundlag af data fra Kommissionen.

Tabel 5.1d — Strukturfondsprogrammer 1994-1999 afsluttet pr. 31. december 2004 og 31. marts 2005 — FIUF

Budgetområde ⁽¹⁾	I alt		Afsluttet før 2004		Afsluttet pr. 31. december 2004		Afsluttet pr. 31. marts 2005	
	Antal programmer	Planlagt fællesskabsbidrag (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)	Antal programmer	Udbetalt bidrag fra Fællesskabet i alt (EUR)
Mål nr. 1	18	1 797 039 031	1	32 744	3	127 659 610	5	199 177 066
Mål nr. 2 94-96	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 2 97-99	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 3	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 4	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 5a	12	850 431 000	2	23 715 837	2	23 715 837	3	46 725 040
Mål nr. 5 (b)	0	0	0	0	0	0	0	0
Mål nr. 6	2	8 260 000	1	3 523 447	1	3 523 447	1	3 523 447
EF-initiativer	20	127 103 242	4	2 245 131	5	14 058 058	8	15 527 939
I alt	52	2 782 833 273	8	29 517 159	11	168 956 952	17	264 953 492

⁽¹⁾ For programperioden 2000-2006 er strukturforanstaltningens mål blevet omgrupperet.

Kilde: Revisionsretten på grundlag af data fra Kommissionen.

Kommissionens program for afslutningsrevisioner

5.32. Retten konstaterede, at Kommissionen var længe (i nogle tilfælde mere end otte måneder) om at aflægge beretning om sine revisioner til medlemsstaterne ⁽⁴⁵⁾. Sådanne forsinkelser betyder, at der går længere tid, før Kommissionen kan fremsætte de nødvendige forslag til passende finansielle korrektioner, og dermed før de uregelmæssigt udbetalte beløb kan tilbagesøges.

5.33. GD EMPL's undersøgelser af afslutningsprocedurerne i fire medlemsstater var ikke særlig indgående. I et tilfælde ⁽⁴⁶⁾ afsluttede GD EMPL programmet med en minimal finansiell korrektion, selv om den nationale kontrolmyndighed havde konstateret alvorlige mangler.

5.32. Kommissionen bestræber sig på at sende revisionsrapporterne til medlemsstaterne inden for en rimelig frist. I alle de EFRU-sager, som Retten nævner, drejer det sig om afsluttende revision af programmer, hvor der ikke var adgang til alle bilag på stedet, og bilagene derfor måtte fremlægges nogle uger efter kontrolbesøget. I flere af FIUF-sagerne skyldtes den forsinkede fremlæggelse af revisionsresultaterne, at der forud for fremlæggelsen af revisionsrapporten lå lange forhandlinger med de nationale myndigheder.

5.33. Med henvisning til de tilgængelige revisionsressourcer havde Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling i sin revisionsstrategi for 2004 lagt vægten på programperioden 2000-06 på grund af den forebyggende virkning.

Afslutningsrevisionen for de resterende medlemsstater vil blive udført fra 2005.

Med hensyn til det belgiske program, var den standardkorrektion, som medlemsstaten foretog, ifølge Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling tilstrækkelig set i lyset af de konstaterede problemer i de år, som blev revideret af medlemsstatens uafhængige myndighed.

⁽⁴⁵⁾ Det gælder revisioner foretaget af GD FISH vedrørende Finland (95FI14105, 95FI16002), Sverige (96SE14115) og Det Forenede Kongerige (94UK16002, 94UK16005, 95UK16005), af GD REGIO vedrørende Frankrig (Haute-Normandie) 97FR16010 EPD, mål nr. 2 1997-1999, Spanien (Andalusien) 1994ES161PO001 1994-1999, Nederlandene (Flevoland) 940713001 EPD, mål nr. 1 1994-1999 og Det Forenede Kongerige (Greater Manchester) 97UK16008 EPD, mål nr. 2 1997-1999.

⁽⁴⁶⁾ Belgien ESF 943010B3.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.34. Ved udgangen af 2004 havde GD REGIO udført ex post-revisioner i alle EU-15-medlemsstater og af 56 programmer svarende til 35 % af bidraget fra EFRU. Det konstaterede, at der var en betydelig fejlfrekvens i programmerne i ni medlemsstater. Det er Rettens opfattelse, at kvaliteten af disse revisioner var tilfredsstillende.

Resultaterne af substansrevisionen af projekter

Rettens revision

5.35. For at tilvejebringe yderligere bevis for fondenes funktion udførte Retten substansrevision i medlemsstaterne af 167 projekter i de programmer, den havde udvalgt til revision (jf. punkt 5.19).

Forskellige problemer konstateret af Retten

5.36. De svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne, der er skitseret i det foregående (punkt 5.20-5.27), betyder en forhøjet risiko for så vidt angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. De problemer, Retten konstaterede på grundlag af sine test af projekter, spænder meget vidt. De hyppigst forekommende eksempler, som optræder i mange tilfælde, er udgiftsanmeldelser, som omfatter udgiftsposter, som ikke er støtteberettigede ⁽⁴⁷⁾, udgifter som er anmeldt to

5.36. Kommissionen gennemgår Rettens bemærkninger vedrørende disse sager under hensyntagen til medlemsstaternes svar. I flere tilfælde er den stadig ikke i stand til at træffe en beslutning, og den vil først afslutte sine analyser og om nødvendigt indhente flere oplysninger. I tilfælde, hvor det har finansielle konsekvenser, træffer Kommissionen de nødvendige foranstaltninger, inkl. korrektioner.

⁽⁴⁷⁾ Anmeldelse af ikke-støtteberettigede udgiftsposter:

Anmeldelse af omkostninger, som ikke har at gøre med de pågældende programmer eller projekter:

— 1994-1999: Grækenland Samhørighedsfonden 970961015, Spanien (Asturien) EFRU, mål nr. 1 94ES16002, Finland ESF 956001FI8 (ADAPT 1995-1999), Spanien (Valencia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 94ES06019, Spanien ESF 940112ES1.

— 2000-2006: Italien (Puglia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 1999IT161PO009, Italien (Sicilien) ESF, mål nr. 1 1999IT161PO011, Sverige (Södra Skogslän) ESF, mål nr. 1 1999SE161DO002, Belgien ESF, mål nr. 3 1999BE053DO002, Tyskland (Sachsen) EFRU, mål nr. 1 1999DE161PO006.

Anmeldelse af udgifter afholdt uden for den støtteberettigede periode:

— 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004, Spanien (Asturien) EFRU, mål nr. 1 94ES16002, Italien (Industria e Servizi) EFRU, mål nr. 1 94IT16030.

— 2000-2006: Portugal (Norte) EFRU, mål nr. 1 1999PT161PO017, Frankrig (Réunion) EFRU, mål nr. 1 1999FR161DO001.

Anmeldelse af moms, som kan tilbagebetales:

— 1994-1999: Spanien (Valencia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 94ES06019.

— 2000-2006: Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2 2000GB162DO004.

Anmeldelse af udgifter i tilfælde, hvor de endelige modtagere ikke havde afholdt betalinger til projekterne:

— 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004, Spanien (Asturien) EFRU, mål nr. 1 94ES16002, Italien (Industria e Servizi) EFRU, mål nr. 1 94IT16030.

— 2000-2006: Tyskland (Sachsen) EFRU, mål nr. 1 1999DE161PO006.

Der var ikke taget hensyn til mulige indtægter eller anden indkomst:

— 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004, Finland ESF 956001FI8 (ADAPT 1995-1999), Spanien (Valencia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 94ES06019, Spanien ESF 940112ES1.

— 2000-2006: Italien (Puglia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 1999IT161PO009, Portugal (Norte) EFRU, mål nr. 1 1999PT161PO017, Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2 2000GB162DO004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

gange ⁽⁴⁸⁾, tilfælde hvor reglerne for statsstøtte ⁽⁴⁹⁾ og for offentlige indkøb ⁽⁵⁰⁾ ikke var overholdt, hvor den dokumentation, der opbevarede på projektet, ikke var fyldestgørende ⁽⁵¹⁾, og hvor der ikke var anvendt en behørigt begrundet og retfærdig metode ved tildelingen af midler til projekternes indirekte udgifter ⁽⁵²⁾.

Arbejde udført af andre revisorer

5.37. I december 2004 udarbejdede en arbejdsgruppe om strukturfondene i kontaktkomiteén for formændene for de overordnede revisionsorganer i EU og Den Europæiske Revisionsret en rapport om en parallel revision af forvaltnings- og kontrolsystemerne for støtte ydet under strukturfondene ⁽⁵³⁾. Det var

⁽⁴⁸⁾ Udgifter anmeldt to gange:

- 1994-1999: Italien (Industria e Servizi) EFRU, mål nr. 1 94IT16030, Spanien ESF 940112ES1.
- 2000-2006: Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2 2000GB162DO004, Italien (Puglia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 1999IT161PO009.

⁽⁴⁹⁾ Tilfælde, hvor reglerne for statsstøtte ikke var overholdt:

- 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004.
- 2000-2006: Italien (Puglia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 1999IT161PO009.

⁽⁵⁰⁾ Tilfælde, hvor Fællesskabets regler for tildeling af offentlige kontrakter ikke var overholdt:

- 1994-1999: Spanien (Asturien) EFRU, mål nr. 1 94ES16002, Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004, Grækenland Samhørighedsfonden 970961015.
- 2000-2006: Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2 2000GB162DO004, Grækenland EFRU Interreg IIIA 2000CB16OPC013, Tyskland (Sachsen) EFRU, mål nr. 1 1999DE161PO006.

⁽⁵¹⁾ Tilfælde, hvor den dokumentation, der opbevarede på projektet, ikke var fyldestgørende:

- 1994-1999: Spanien (Valencia) EUGFL, Udviklingssektionen, mål nr. 1 94ES06019, Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004, Spanien (Asturien) EFRU, mål nr. 1 94ES16002, Italien (Industria e Servizi) EFRU, mål nr. 1 94IT16030, Finland ESF 956001FI8 (ADAPT 1995-1999), Spanien ESF 940112ES1.
- 2000-2006: Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2 2000GB162DO004, Grækenland EFRU Interreg IIIA 2000CB16POC013, Italien (Sicilien) ESF, mål nr. 1 1999IT161PO011, Tyskland (Sachsen) EFRU, mål nr. 1 1999DE161PO006, Belgien ESF, mål nr. 3 1999BE053DO002, Portugal (Norte) EFRU, mål nr. 1 1999PT161PO017, Sverige (Södra Skogslän) ESF, mål nr. 1 1999SE161DO002.

⁽⁵²⁾ Tilfælde, hvor der ikke var anvendt en behørigt begrundet og retfærdig metode ved tildelingen af midler til projekternes indirekte udgifter:

- 1994-1999: Det Forenede Kongerige (Vestskotland) EFRU, mål nr. 2 97UK16004, Finland ESF 956001FI8 (ADAPT 1995-1999), Spanien ESF 940112ES1.
- 2000-2006: Det Forenede Kongerige (Nordøstengland) EFRU, mål nr. 2 2000GB162DO004, Italien (Sicilien) ESF, mål nr. 1 1999IT161PO11, Sverige (Södra Skogslän) ESF, mål nr. 1 1999SE161DO002, Tyskland (Sachsen) EFRU, mål nr. 1 1999DE161PO006, Belgien ESF, mål nr. 3 1999BE053DO002.

⁽⁵³⁾ Rapporten er offentliggjort på de deltagende medlemsstaters overordnede revisionsorganers netsted.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

meningen, at medlemsstaterne skulle anvende resultaterne heraf til udvikling af deres egne forvaltnings- og kontrolsystemer. Arbejdsgruppen, som består af ni medlemsstater ⁽⁵⁴⁾, udførte parallelle revisioner i 2003-2004 for at undersøge, hvordan to specifikke bestemmelser ⁽⁵⁵⁾ om forvaltnings- og kontrolsystemerne for programperioden 2000-2006 — sikring af et tilstrækkeligt revisionsspor (artikel 7) og tilrettelæggelse af uafhængig stikprøvekontrol af operationerne (artikel 10-12) — blev anvendt i deres lande.

5.38. Blandt de vigtigste konklusioner var:

- I de fleste lande er der et tilstrækkeligt revisionsspor som defineret i forordningen. Under revisionen af de enkelte projekter konstateredes der dog nogle svagheder, men der var normalt ikke tale om systematiske svagheder, men om svagheder i enkeltprojekter. De mest signifikante svagheder var, at den kontrol, der var udført, ikke var dokumenteret fuldt ud, og at det ikke var defineret, hvornår der var tale om en uregelmæssighed, og hvornår der var tale om en simpel fejl.
- I de fleste lande overholdt den uafhængige stikprøvekontrol og kontrolrapporterne kravene i forordningen; hvor det ikke var tilfældet, anførte arbejdsgruppen, at de relevante myndigheder havde taget de fornødne skridt til at sikre, at de krævede kontrolundersøgelser ville blive udført ved afslutningen af programperioden. I alle de undersøgte programmer var kontrolorganets uafhængighed sikret. Men det havde taget relativt lang tid, før kontrollen var blevet udført.
- Retsgrundlaget muliggør tvetydige eller endog modstridende fortolkninger. Endvidere gav arbejdsgruppen udtryk for bekymring over det øgede bureaukrati, der var nødvendigt for at håndhæve bestemmelserne for programperioden 2000-2006, og som medførte flere ansatte og andre omkostninger.

5.38.

- *Forordning (EF) nr. 1681/94 om indberetning af uregelmæssigheder er ved at blive ændret for at få en klar definition af uregelmæssigheder.*
- *Kommissionen er enig i denne vurdering, idet den understøttes af Kommissionens egen revision.*
- *Kommissionen besvarer medlemsstaternes henvendelser om, hvordan lovkravene skal fortolkes, og den yder vejledning. Blandt emnerne for de kommende vejledningsdokumenter kan nævnes afslutning af programmerne for 2000-06 og attestering. Den nærmere gennemførelse af kontrollen for programperioden 2000-06 påhviler medlemsstaterne. De mere omfattende krav kan være forbundet med ekstra personale og andre omkostninger, men de bør dog stå i forhold til fordelene ved den generelt bedre forvaltning og kontrol. Disse omkostninger kan delvis afholdes ved hjælp af midlerne til teknisk bistand.*

⁽⁵⁴⁾ Danmark, Tyskland, Spanien, Italien, Nederlandene, Portugal, Finland, Sverige og Det Forenede Kongerige.

⁽⁵⁵⁾ I Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001 af 2. marts 2001.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Generaldirektøernes årlige aktivitetsrapporter og erklæringer: bedre informationer, men utilstrækkelige forbehold

5.39. Retten gennemgik de oplysninger, generaldirektøerne for strukturforanstaltninger giver i deres årlige aktivitetsrapporter og erklæringer for 2004. Kommissionen erkender igen, at der er risiko for, at medlemsstaternes forvaltnings- og kontrolsystemer ikke anvendes tilstrækkeligt strengt til, at de kan sikre, at de underliggende transaktioner vedrørende programperioden 2000-2006 er lovlige og formelt rigtige.

5.40. Generaldirektøren for GD REGIO erklærer, at der er rimelig sikkerhed for, at udgifterne er lovlige og formelt rigtige. Han bekræfter de to forbehold, han fremsatte i 2003 om forvaltnings- og kontrolsystemerne i Grækenland for henholdsvis EFRU og Samhørighedsfonden. I december 2004 blev der iværksat en procedure til suspendering af mellemliggende betalinger til EFRU i Grækenland.

5.41. Det er en forbedring i forhold til sidste år, at GD REGIO's forbehold nu er kvantificeret, særlig de forbehold, der vedrører betalingerne i 2004. Forbeholdene er fremsat på grundlag af skrivebordskontrol af de systembeskrivelser, der er indsendt til Kommissionen, og revisioner i medlemsstaterne. Det skal bemærkes, at GD REGIO kun udførte otte systemrevisioner i 2004 vedrørende programmer for perioden 2000-2006 (sammenlignet med de 15, der var planlagt) med begrænset substansrevision af projekter.

5.42. De revisioner, GD EMPL havde udført i medlemsstaterne ved udgangen af 2004, svarer til 70 % af det samlede ESF-bidrag til programmerne (EU-15, perioden 2000-2006). GD'ets kontrol af projekterne var imidlertid ikke tilstrækkelig til, at den kunne underbygge de konklusioner, det har fremsat om forvaltnings- og kontrolsystemernes funktion. I generaldirektørens erklæring er der taget forbehold med hensyn til de forvaltnings- og kontrolsystemer, hvor der var påpeget alvorlige svagheder. Sammenlignet med sidste år er det et fremskridt, at de systemer, der tages forbehold over for, er identificeret, selv om forbeholdet ikke er kvantificeret.

5.41. Nogle af de revisionsopgaver, som Generaldirektoratet for Regionalpolitik havde planlagt for programperioden 2000-06, er blevet udsat til 2005 på grund af ekstraordinær personalemangel i årets sidste del og behovet for ressourcer til de afsluttende revisioner af 1994-99-programmerne. I forbindelse med systemrevisionen i programperioden 2000-06 foretages der en omfattende kontrol gennem den stikprøvebaserede revision på stedet, der vil blive gennemført i anden fase af den revision, der startede i 2005. Generaldirektørens sikkerhed for et givet år er ikke kun baseret på den revision, der er udført i løbet af det pågældende år, men også den sikkerhed, der stammer fra den revision, der i de foregående år er gennemført som led i generaldirektoratets revisionsstrategi, samt den sikkerhed, der er baseret på medlemsstaternes revision.

5.42. Den systemrevision, der udføres af Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling, omfatter altid kontrol af et stort antal projekter hos de ansvarlige myndigheder. Ved hjælp af denne kontrol er det muligt at danne sig et præcist billede af, hvordan projektgodkendelserne finder sted, og hvordan udgiftsanmeldelserne analyseres og efterprøves. Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling bestræber sig i valget af revisionsmetoder på at sikre en effektiv udnyttelse af de forhåndenværende midler og at danne sig et overblik over et maksimum af systemer omfattende et meget stort antal projekter.

Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling synes at have foretaget en velbegrunnet revision, da medlemsstaterne har gennemført de forbedringer af systemerne, som de er blevet anmodet om, og da der er blevet foretaget store finansielle korrektioner (af medlemsstaterne selv eller af Kommissionen i alle de tilfælde, hvor det har været nødvendigt). På denne måde er sikkerheden steget. Der er således for programperioden 2000-06 foretaget korrektioner for 266 mio. EUR, ekskl. de endnu ikke afsluttede procedurer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling har i sin årlige erklæring understreget, at det er svært at sætte tal på den finansielle betydning af de forbehold, der skyldes svagheder i systemerne i medlemsstaterne. Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling mener dog med udgangspunkt i Kommissionens retningslinjer (K(2001) 476 endelig) at kunne fastsætte risikoen ved de svagheder, der blev konstateret under dets systemrevision, til højst 261 mio. EUR eller 3,4 % af betalingerne til ESF i 2004. Efter afslutningen af de kontradiktoriske procedurer, der er indledt med medlemsstaterne, vil der officielt kunne træffes beslutning om suspension og/eller finansiell korrektion. I flere tilfælde har medlemsstaterne forbedret sine systemer og/eller selv foretaget de nødvendige finansielle korrektioner. På grund af de systemfejl, som Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling har konstateret, og korrektionsgenførelsen har generaldirektøren opretholdt forbeholdet i sin erklæring.

5.43. For så vidt angår aktivitetsrapporten fra GD FISH konstaterede Retten, at der sammenlignet med de foregående år er sket en forbedring med hensyn til oplysningernes detaljeringsgrad og klarhed. Men rapporten gav ikke fuldstændige oplysninger om, hvor langt fremme de foranstaltninger er, der skal træffes som reaktion på anbefalingerne fra de revisioner, der er udført af Retten og af GD'ets interne revisionsenhed.

5.43. Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender har taget Rettens bemærkninger til efterretning og vil lade dem indgå i arbejdet med yderligere forbedringer af de årlige aktivitetsrapporter.

5.44. Som det også var tilfældet i 2003, har GD AGRI i 2004 taget forbehold med hensyn til EUGFL, Udviklingssektionens udgifter for perioden 2000-2006. Selv om GD'et har gjort fremskridt i sit arbejde med at løse de problemer, som var årsagen til det oprindelige forbehold, og der ikke længere er et generelt forbehold med hensyn til EUGFL, Udviklingssektionens udgifter, så er der endnu ikke tilstrækkeligt grundlag for at kunne afgive en erklæring om udgifterne i 2004, for så vidt angår et vist antal programmer. Generaldirektørens rapport giver en klar tilkendegivelse af, hvor stort et beløb forbeholdet vedrører.

5.45. Ligesom i 2003 har generaldirektørerne for strukturforanstaltninger ikke fremsat noget forbehold for så vidt angår programperioden 1994-1999 ⁽⁵⁶⁾, selv om f.eks. de ex post-revisioner, som GD REGIO har udført vedrørende denne periode, viser en betydelig fejlfrekvens i ni medlemsstater (jf. punkt 5.34).

5.45. Kommissionen mener, at det er berettiget, at der ikke er fremsat nogen forbehold, når man betænker de stramme procedurer, der følges i generaldirektoraterne, og de afslutningsrevisioner, der er gennemført og stadig gennemføres for at kontrollere afslutningserklæringernes pålidelighed. Når det efter opfølgningen af revisionsresultaterne, som gennemføres i samarbejde med medlemsstaterne, viser sig, at der er en stor fejlfrekvens, korrigeres de berørte programmer finansielt.

*Opfølgning af bemærkninger fra tidligere revisionserklæringer:
yderligere foranstaltninger, der skal træffes af Kommissionen*

5.46. Retten har gennemgået de foranstaltninger, Kommissionen har truffet som reaktion på bemærkninger fremsat i forbindelse med de seneste specifikke vurderinger foretaget som led i

5.46. Kommissionen svarer detaljeret på Rettens bemærkninger vedrørende Kommissionens opfølgning af tidligere generelle bemærkninger i bilag 2.

⁽⁵⁶⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 2003, punkt 5.62.

RETTENS BEMÆRKNINGER

revisionserklæringen. **Bilag 2** viser, hvilke yderligere foranstaltninger Kommissionen skal træffe som svar på Rettens centrale bemærkninger. For så vidt angår de specifikke problemer, som blev påvist under Rettens test af projekter, har opfølgningen generelt været tilfredsstillende, men i nogle tilfælde har Kommissionen været meget længe om at tage endelig stilling, og de fornødne tilbagesøgningsprocedurer er blevet iværksat med betydelige forsinkelser⁽⁵⁷⁾. Et af disse tilfælde vedrører en bemærkning, Retten fremsatte i sin revisionserklæring for 1998.

Konklusioner og anbefalinger

Konklusioner

5.47. Kommissionen har fortsat arbejdet på at forbedre sit interne kontrolmiljø. Der er dog stadig behov for yderligere foranstaltninger med hensyn til implementeringen af de interne kontrolstandarder (jf. punkt 5.14-5.18).

5.48. I sin stikprøve konstaterede Retten, at der i alle programmerne var nogle svagheder i forvaltnings- og kontrolsystemerne for både perioden 1994-1999 og perioden 2000-2006. For så vidt angår perioden 2000-2006 viser resultaterne af Rettens revision, som det var tilfældet i forbindelse med årsberetningen for sidste år, at de fleste af de undersøgte systemer i større eller mindre grad trænger til forbedringer for fuldt ud at kunne overholde de grundlæggende krav i forordningerne til effektiv daglig kontrol og/eller uafhængige kontrolundersøgelser af operationerne⁽⁵⁸⁾. Retten påviste også mange fejl med hensyn til lovlighed og formel rigtighed af udgifterne i de anmeldelser, som Kommissionens betalinger i 2004 var foretaget på grundlag af (jf. punkt 5.19-5.27, 5.35 og 5.36).

KOMMISSIONENS SVAR

Med hensyn til opfølgningen af de enkelte fejl, som Retten har påvist i forbindelse med DAS-revisionen i de foregående år er situationen som følger: Hvad angår det problem, der henvises til i revisionserklæringen for 1998, har medlemsstaten tidligere oplyst, at de krævede foranstaltninger er iværksat, hvilket er blevet kontrolleret af Kommissionen ved den endelige afslutning af programmet i 2004. Med hensyn til de tre øvrige sager vedrørende EFRU har Kommissionen givet udtryk for sin holdning, og sagernes afslutning afhænger af, om medlemsstaten træffer de nødvendige foranstaltninger, hvilket igen er afgørende for, om der skal foretages en finansiel korrektion.

Hvad angår OP 94IT16002 — Italien (Sardinien), er proceduren i henhold til artikel 24 i forordning (EØF) nr. 4253/88 endnu ikke afsluttet.

5.47. Kommissionen bestræber sig på at forbedre effektiviteten i de tilfælde, hvor det er nødvendigt.

5.48. Strukturfonds-GD'erne har taget højde for risikoen for systemsvagheder i medlemsstaterne i programperioden 1994-99 i deres respektive afslutningsstrategier for programmerne og især i forbindelse med behandlingen af de uafhængige organers afslutningserklæringer. Kommissionen lægger i sin revisionsstrategi for 2000-06 vægt på at kontrollere, hvordan nøgleelementerne i medlemsstaternes kontrolsystemer fungerer i praksis. Der er blevet påpeget mangler i den daglige forvaltningskontrol og forsinkelser i uafhængige revisioner for visse programmer, men også visse regioner. F.eks. er 103 ESF-programmer i EU-15 blevet revideret, og for 49 af dem er der blevet anbefalet ændringer i gennemførelsen af forvaltningskontrollen. I disse tilfælde har Kommissionen truffet en række foranstaltninger for at sikre, at de nationale myndigheder løser problemerne ved hjælp af handlingsplaner, herunder udelukkelse af allerede anmeldte, men uregelmæssige udgifter. Om nødvendigt udnytter Kommissionen sine beføjelser til at suspendere betalingerne og foretage korrektioner. I løbet af 2005 vil Kommissionen på grundlag af sit revisionsarbejde udarbejde en vejledning i forvaltningskontrol med det formål yderligere at forbedre effektiviteten af dette afgørende kontrolarbejde.

⁽⁵⁷⁾ EFRU: Tyskland (Bayern), mål nr. 5b 1994-1999 (DAS 1998), Italien (Piemonte) EPD 1994-1996 (DAS 2000), OP Algarve (DAS 2001), Grækenland Konkurrencedygtighed OP 2000-2006 (DAS 2001), EUGFL, Udviklingssektionen: Italien (Sardinien) 94IT16002 (DAS 2000).

⁽⁵⁸⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 2003, punkt 5.14-5.27, 5.47-5.56 og 5.67-5.69.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.49. Det var været en langsommelig og besværlig proces at få afsluttet strukturfondsprogrammerne og samhørighedsfondsprojekterne fra programperioden 1994-1999, og den var endnu ikke færdig ved udgangen af 2004. Medlemsstaterne var længe om at svare på Kommissionens forespørgsler, men i nogle tilfælde traf Kommissionen heller ikke de fornødne foranstaltninger i tide. Retten konstaterede, at Kommissionen har afsluttet nogle programmer, selv om de afslutningsdokumenter, medlemsstaterne havde indsendt, ikke indeholdt fuldstændige oplysninger (jf. punkt 5.28-5.34).

5.50. Selv om oplysningerne i de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra generaldirektørene for strukturforanstaltninger på nogle områder er blevet bedre, så skal der fortsats gøres en indsats, navnlig for så vidt angår forbeholdenes rækkevidde og det beløb, der er tale om (jf. punkt 5.39-5.45).

5.51. De foranstaltninger, Kommissionen har truffet for at følge op på Rettens tidligere bemærkninger, har generelt været tilfredsstillende, selv om der konstateredes nogle forsinkelser (jf. punkt 5.46).

Anbefalinger

5.52. Strukturforanstaltningerne gennemføres på et område med delt forvaltning, og de nødvendige forbedringer af forvaltningen og kontrollen kræver derfor en fælles indsats fra Kommissionens og fra medlemsstaternes side. Navnlig bør Kommissionen i samarbejde med medlemsstaterne:

- sørge for, at kontrollen af udgifternes lovlighed og formelle rigtighed gribes mere rigoristisk an; det er især vigtigt, at frontlinje-kontrollen — forvaltningens daglige kontrol — udføres med den fornødne omhu
- sørge for, at erfaringerne fra afslutningen af programmerne for perioden 1994-1999 udnyttes, når programmerne for perioden 2000-2006 og senere programperioder skal afsluttes; det kræver, at medlemsstaterne sørger for at indsende fyldestgørende afslutningsdokumenter i tide, og at de relevante GD'er følger en sammenhængende og effektiv metode, når de gennemgår de endelige betalingsanmodninger.

KOMMISSIONENS SVAR

5.49. Trods visse forsinkelser er det Kommissionens opfattelse, at afslutningsprocessen generelt har været af en rimelig standard. Det har ved hjælp af den nøje gennemgang af afslutningsdokumenterne og andre dele af afslutningsstrategien været muligt at mindske risikoen for uregelmæssigheder i de endelige betalinger. De indhøstede erfaringer vil komme Kommissionen og medlemsstaterne til gode i forbindelse med afslutningen af den nuværende generation af programmer. Tilfældene af mangler skal ses i forhold til det store antal programmer, der skal afsluttes, og den komplekse proces.

5.50. De berørte generaldirektorater samarbejder om at få fastlagt en mere sammenhængende og bedre defineret anvendelse af forbehold.

5.52. Den 15. juni 2005 vedtog Kommissionen en meddelelse om en »køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol«. Målet er at blive i stand til at afgøre, hvilke mangler der er i de nuværende og kommende lovkrav, og hvilke foranstaltninger der kræves for at gøre forvaltningen og kontrollen af bl.a. de fælles forvaltningsudgifter mere effektiv. Køreplanen vil blive diskuteret med dechargemyndigheden i løbet af efteråret 2005 med henblik på at nå frem til en »fælles forståelse« af, hvilke foranstaltninger der kræves.

- Kommissionen lægger i sin revision vægten på dette centrale element i de nationale systemer. Der henvises til den foreslåede indsamling af gode erfaringer på dette område (jf. punkt 5.48).
- Kommissionen er enig i, at erfaringerne bør udnyttes, og er netop med det for øje ved at udarbejde en afslutningsvejledning for programperioden 2000-06. Det bør dog bemærkes, at afslutningen af programmerne for programperioden 1994-99 blev nøje koordineret mellem generaldirektoraterne. Kommissionen henviser til sit svar på punkt 5.49.

RETTENS BEMÆRKNINGER

5.53. Kommissionen bør også gøre en yderligere indsats for at opfylde sine overvågningsforpligtelser mere effektivt. Et tættere samarbejde i forvaltnings- og kontrolspørgsmål mellem de ansvarlige GD'er ville give Kommissionen større mulighed for at sikre, at udgifterne til strukturforanstaltninger overvåges korrekt.

5.54. Retten noterer sig, at Kommissionen i 2004 har fremsat nye forslag til rammeforordninger for programperioden 2007-2013. Retten har udsendt en udtalelse om disse forslag ⁽⁵⁹⁾. Hvis forordningerne og gennemførelsesbestemmelserne til dem, for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemer, blev vedtaget, før programperioden starter (hvilket ikke skete i forbindelse med perioden 1994-1999 og perioden 2000-2006), ville der være en chance for at sikre, at systemerne var indført og efterprøvet, før programmerne blev godkendt, og udgiftsforpligtelserne blev indgået.

*Anvendelsen af det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument:
Kommissionen har påvist mangler i forvaltnings- og kontrolsystemerne*

5.55. Retten har udført en revision af anvendelsen af det strukturpolitiske førtiltrædelsesinstrument ISPA. Revisionen blev udført i Kommissionen. Retten undersøgte Kommissionens forvaltning af betalinger på grundlag af en vurdering af Kommissionens kontrol og en gennemgang af ansøgerlandenes udgiftsanmeldelser vedrørende otte udvalgte betalinger foretaget i 2004 (fem betalinger for Bulgarien og tre for Rumænien). Rettens revision gav ikke anledning til særlige bemærkninger.

5.56. Retten bemærker, at Kommissionen i 2004 flere gange afbrød betalingerne til Rumænien, og at generaldirektøren fastholdt det forbehold, han havde fremsat for Rumænien i 2003, og som skyldtes alvorlige mangler vedrørende indførelse af forvaltnings- og kontrolsystemer og deres funktion.

OPFØLGNING AF BEMÆRKNINGERNE I SÆRBERETNING
NR. 3/2002 OM FÆLLESSKABSINITIATIVET BESKÆFTIGELSE
— INTEGRA

5.57. I Rettens særberetning gives en vurdering af, i hvor høj grad de forvaltningsprocedurer — målretning af projekter og projektudvælgelse samt overvågning, evaluering og videreformidling af oplysninger — der blev anvendt i forbindelse med fællesskabsinitiativet Integra, fungerede effektivt.

KOMMISSIONENS SVAR

5.53. I de seneste år har Kommissionen gjort store fremskridt med hensyn til koordineringen af forvaltningen og kontrollen internt i Kommissionen og i forholdet til medlemsstaterne, og det er dens hensigt at fortsætte dette arbejde. F.eks. er der fastlagt en fælles revisionsstrategi for strukturfonds-GD'erne for 2005, der udføres fælles revisioner i de nye medlemsstater, og de årlige kontrolrapporter er blevet bedre både med hensyn til kvalitet og overholdelse af frister. Disse tiltag bidrager alle til fastlæggelsen af en enkelt revisionsmetode.

5.54. Kommissionen fremlagde sine forslag til Rådets forordninger om strukturfondene og Samhørighedsfonden i juli 2004 netop for at sikre, at de nye rammer var på plads i god tid inden starten på den næste programmeringsperiode. Kommissionens forordningsudkast er allerede blevet forelagt medlemsstaterne, men kan ikke vedtages, inden Rådets overordnede forordning er vedtaget.

⁽⁵⁹⁾ Udtalelse nr. 2/2005

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.58. Hovedkonklusionen i Rettens beretning var, at der var systematiske svagheder med hensyn til evaluering og overvågning. Det var derfor ikke muligt at fastslå, i hvor høj grad Integra-initiativet havde givet ny viden om, hvordan man kunne bekæmpe udelukkelse fra arbejdsmarkedet, og om en sådan viden var blevet formidlet videre til de politiske beslutningstagere på en effektiv måde.

5.59. Den endelige evalueringsrapport, som blev offentliggjort i 2003, bekræftede resultaterne af Rettens revision og påpegede, at programmets evalueringsstrukturer var mangelfulde, og at der ikke fandtes en egnet feedbackmekanisme. Ifølge evalueringen medførte disse svagheder, at der formentlig gik viden tabt, når der blev overført oplysninger mellem de ansvarlige organisationer.

OPFØLGNING AF BEMÆRKNINGERNE I SÆRBERETNING
NR. 4/2002 OM LOKALE BESKÆFTIGELSESFREMMENDE
AKTIONER

5.60. Rettens særberetning gennemgik Kommissionens forvaltning af EU's politik til fremme af lokal beskæftigelse og dens finansielle forvaltning af de nyskabende projekter på dette område.

5.61. Rettens vigtigste anbefalinger var, at:

- a) der på alle gennemførelsesniveauer burde foretages en omfattende vurdering af den sandsynlige merværdi af en politik til fremme af lokal beskæftigelse, og
- b) at de nyskabende aktioner, som forvaltes af Kommissionen, burde rationaliseres og procedurene for den finansielle forvaltning strammes op, så det sikres, at finansieringen er formelt rigtig og omkostningseffektiv.

5.62. Kommissionen har foretaget en række omfattende evalueringer og undersøgelser i relation til EU's politik til fremme af lokal beskæftigelse. I 2003 udarbejdede den en rapport om en undersøgelse af, hvilke data der ville være til rådighed til måling af resultaterne af beskæftigelsesfremmende aktiviteter på lokalt plan, og i 2004 foretog den en horisontal evaluering af udviklingen i den lokale beskæftigelse, hvor den vurderede merværdien af EU's politik til fremme af lokal beskæftigelse.

5.58. Kommissionen har gjort en indsats for at sikre en bedre overvågning og evaluering af eksperimentprogrammer som f.eks. Integra. I Equal, som er efterfølgeren for Integra, er der blevet udviklet nogle harmoniserede kriterier for evalueringen og overvågningen, som bl.a. sker ved at tematiske netværk og grupper står for en opfølgning, der specifikt tager sigte på en validering af programresultaterne. Kommissionen og medlemsstaterne er blevet enige om en klar og realistisk tidsplan for evalueringerne, så det sikres, at resultaterne foreligger rettidigt, og at de formidles videre til de centrale aktører med ansvar for fastlæggelsen af politikken på det pågældende område.

5.59. Kommissionen har med henblik på strukturfondsprogrammernes gennemførelse en række procedurer for løbende tilbagemelding, overvågning og evaluering, og takket være disse procedurer har den været opmærksom på de indbyggede svagheder i Integra, endnu inden det var afsluttet. I planlægningen af Fællesskabsinitiativet Equal (2000-06) har Kommissionen bestræbt sig på at forbedre de områder, der udviste svagheder under de forrige programmer. Equal-initiativet omfatter en forpligtelse for medlemsstaterne til at redegøre for, hvilke erfaringer der er gjort under »Beskæftigelses«-programmet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

5.63. Der blev også truffet supplerende foranstaltninger til at få strammet op på procedurerne for finansiel forvaltning af nyskabende aktioner. I 2003 udførte Kommissionen således flere stedlige revisioner af projekter, og den rationaliserede tilvejebringelsen af midler på dette område.

5.64. Retten mener, at disse foranstaltninger på tilfredsstillende vis følger op på anbefalingerne, og at de vil kunne bidrage positivt til at sikre en omkostningseffektiv anvendelse af EU's midler til finansiering af lokale beskæftigelsesfremmende aktioner.

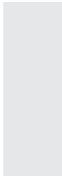
5.64. *Kommissionen har med tilfredshed noteret sig Rettens positive bemærkninger om Kommissionens opfølgning af særberetningen om lokale beskæftigelsesfremmende foranstaltninger.*

BILAG 1

Strukturforanstaltninger

Førelmungs- og kontrolsystemer

Vurdering af gennemførelsen af Kommissionens forordning (EF) nr. 438/2001, for så vidt angår førelmungs- og kontrolsystemerne i de medlemsstater, Retten besøgte									
Centrale revisionsområder	1	2	3	4	5	6	7	8	9
Medlemsstat/Region/Fond	Klar definition og til- deling samt funktions- adskillelse (artikel 3)	Tilfredsstillende proce- durer for daglig kon- trol af de medfinansie- rede foranstaltningers lovlighed og formelle rigtighed (artikel 4)	Et tilstrækkeligt revisionsspor (artikel 7)	Hensigtsmæssige tilba- gesøgningsprocedurer (artikel 8)	Sikkerhed for, at udgiftsaftenserne er pålidelige (artikel 9)	Kontrol af mindst 5 % af de samlede støttebe- rettigede udgifter (artikel 10)	Korrekt gennemførelse af 5 %-kontrollen (artikel 10-12)	Det organ, der udsie- der erklæringen om programets afslut- ning, fungerer uafhen- gigt og anvender anerkendte revisions- standarder (artikel 15)	Erklæringerne om pro- grammets afslutning baseret på en undersø- gelse af førelmungs- og kontrolsystemerne (artikel 16)
Belgien ESF									
Italien (Sicilien) ESF									
Sverige ESF									
Tyskland (Sachsen) EFRU									
Frankrig (Réunion) EFRU									
Det Forenede Kongerige (N-Ø England) EFRU									
Portugal (Norte) EFRU									
Grækenland EFRU-Interreg				(1)					
Italien (Puglia) EUGFL, Udvik- lingssektionen									(n/t)

(a) Fungerer godt, få eller mindre forbedringer nødvendige

(b) Fungerer, men forbedringer nødvendige

(c) Fungerer ikke

For yderligere oplysninger jf. punkt 5.1.7-5.29.

(1) Procedurene ikke testet, da der ikke havde været brug for dem.

(n/t) Ikke testet.

BILAG 2

Opfølgning af centrale bemærkninger i Rettens seneste revisionserklæringer

Centrale bemærkninger	Rettens resumé af de foranstaltninger, Kommissionen har truffet	Rettens kommentarer	Kommissionens svar
<i>Forvaltnings- og kontrolsystemer, vedblivende fejl i betalingerne</i> Svaghedene i forvaltnings- og kontrolsystemene indvirker fortsat på udgifternes lovlighed og formelle rigtighed. Centrale elementer i systemerne opfylder ikke de nødvendige standarder (tilstrækkelig funktionsadskillelse, effektiv daglig kontrol og uafhængig stikprøvekontrol udformet med henblik på at efterprøve systemernes effektivitet og udgiftsansmeldernes nøjagtighed). Disse systemsvagheder bekræftes af de fejl, der blev fundet i de enkelte projekter både i programmer for perioden 1994-1999 og for perioden 2000-2006. (Årsberetningen for 2001, punkt 3.5.6-3.6.4, årsberetningen for 2002, punkt 5.2.2-5.3.2, årsberetningen for 2003, punkt 5.1.2-5.2.7 og 5.4.1-5.5.6)	Kommissionen gennemgår medlemsstaternes implementering af forvaltnings- og kontrolsystemerne og har også revideret et begrænset antal programmer. Kommissionen har givet nogle retningslinjer og har gjort brug af sine beføjelser til at suspendere betalingerne i tilfælde, hvor systemsvagheder kan skabe risiko for uretmæssig anvendelse af EU's midler.	Kommissionen og medlemsstaterne bør sørge for, at der udvikles mere solide forvaltnings- og kontrolsystemer. Navnlig bør kontrollen af udgifterne gribes mere rigoristisk an.	Hvad angår programmerne for programperioden 1994-1999, tages der stilling til systemets svagheder i afslutningsstrategien (se nedenfor). I indleverende programperiode fortsætter Kommissionen sine bestrebelser på at opnå de nødvendige forbedringer gennem sin egen revision, som koordineres med medlemsstaternes revision, og gennem handlingsplaner, som understøttes af truslen om at suspendere betalingerne og foretage finansielle korrektioner. Den giver desuden oplysning om god praksis, bl.a. inden for den centrale forvaltningskontrol, som Retten omtaler, og i 2005 planlægges det at offentliggøre nogle eksempler på god praksis.
<i>Forsinkelser og problemer i forbindelse med afslutningen af programmerne for perioden 1994-1999</i> Det har været en langsom og besværlig proces at få afsluttet programmerne fra den foregående periode. De afslutningsdokumenter, medlemsstaterne indsendte til Kommissionen, var af svingende kvalitet, og i mange tilfælde var det derfor nødvendigt at foretage yderligere undersøgelser. Kommissionen har udbetalt de endelige restbeløb, selv om ikke alle bestemmelserne i forordningerne var overholdt. (Årsberetningen for 2002, punkt 5.3.6-5.3.8, årsberetningen for 2003, punkt 5.2.8-5.3.9)	Kommissionen har kontrolleret afslutningsdokumenterne og i nogle tilfælde udført revisioner, som har medført, at der er stillet forslag om finansielle korrektioner. Et betydeligt antal programmer var endnu ikke afsluttet ved udgangen af 2004.	Rettens revision viste, at Kommissionens kontroller ikke fjerner risikoen for, at EU medfinansierer udgifter, der ikke er støtteberettigede. Kommissionen bør sørge for at gennemgå medlemsstaternes dokumentation i tide. Kommissionen og medlemsstaterne bør udnytte de erfaringer, der blev indhøstet i forbindelse med afslutningsproceduren for programmerne for perioden 1994-1999, når programmerne for 2000-2006 skal afsluttes.	Kommissionens afslutningsstrategi – som omfatter overensstemmelsesrevision forud for afslutningen, kontrol af de uafhængige organs erklæringer, som er vedlagt de endelige betalingsanmodninger, og efterfølgende revision af afsluttede programmer efterfulgt af finansielle korrektioner – har ført til en væsentlig reduktion af risikoen for uretligede udbetalinger. Der er i forbindelse med afslutningen blevet holdt en høj standard, og tidsforbruget har generelt været rimeligt set i forhold til antallet af programmer og kompleksiteten af de forhold, der er blevet kontrolleret. Man kan dog altid gøre sig nogle erfaringer, og de vil blive brugt ved den næste afslutning. En vejledning er under udarbejdelse.
<i>Kommissionen har kun begrænset sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne fungerer korrekt</i> Generaldirektørerne for strukturforanstaltninger bekræfter, at Kommissionens interne systemer giver rimelig sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, men har ikke fuld sikkerhed for, at forvaltnings- og kontrolsystemerne i medlemsstaterne fungerer, som de skal. Generaldirektørerne har ikke taget forbehold, for så vidt angår de fire strukturfonde i perioden 1994-1999. Det hænger ikke sammen med de forhold, Retten konstaterede, og som viser, at der er mange systemsvagheder, hvilket Kommissionen har bekræftet. Som svar på Rettens bemærkninger har Kommissionen ofte anført, at den vil foretage passende kontrol, når programmerne for perioden 1994-1999 afsluttes. Men efter Kommissionens planer skal kontrollen af de underliggende udgifter først foretages efter, at de endelige beløb er udbetalt. Kun i helt usædvanlige tilfælde vil Kommissionen foretage kontrol i medlemsstaterne for udbetaling. (Årsberetningen for 2002, punkt 5.10-5.1.4 og 5.2.1, årsberetningen for 2003, punkt 5.40 og 5.57-5.6.2)	Kommissionen har fortsat arbejdet med at vurdere systemerne og videreført sit program for revisioner i medlemsstaterne.	Kommissionens sikkerhed er blevet større, men forvaltnings- og kontrolsystemerne giver ikke tilstrækkelig sikkerhed for, at udgifterne er lovlige og formelt rigtige.	Strukturfonds-GID'ernes fremsendte erklæringer er at opbygge sikkerheden gennem revision på grundlag af deres revisionsstrategier og gennem et øget samarbejde med de nationale revisionsmyndigheder. Der følges en række procedurer med det formål at afhjælpe mangler og korrigere for uretmæssige afholdte udgifter. Hvad angår programmerne for programperioden 1994-99 er Kommissionens sikkerhed baseret på den omfattende afslutningsstrategi, som omtales ovenfor. Kommissionen foretager revision efter afslutningen og gennemfører finansielle korrektioner, hvis det konstateres, at visse udgifter ikke er støtteberettigede. Det ville ikke være foreneligt med betalingsforpligtelsen, hvis programmerne systematisk blev revideret for betalingerne langt sted. Der er imidlertid i alle tilfælde blevet foretaget en skrivebordskontrol af afslutningsdokumenterne.
<i>Kommissionen har kun i begrænset omfang fulgt op på resultaterne af Rettens revision</i> Der blev konstateret forbedringer, men Kommissionens opfølgning af Rettens revisionsresultater sker ikke altid på det rigtige tidspunkt, den er ikke altid hensigtsmæssig og heller ikke fuldstændig. Kommissionen udvider sjældent sine undersøgelser til også at omfatte andre tilfælde end de stikprøver. Retten har undersøgt, heller ikke selv om det er dokumenteret, at de konstaterede fejl kan have systembaseret effekt. (Årsberetningen for 2002, punkt 5.44-5.5.2, årsberetningen for 2003, punkt 5.6.3-5.6.5)	Kommissionens opfølgning er blevet bedre, selv om der fortsat er forsinkelser.	Kommissionen bør sørge for, at alle revisionsresultaterne følges op, og undgå unødige forsinkelser.	Kommissionen har taget computerprogrammer i brug til at kontrollere opfølgningen og sikre, at den er tilstrækkelig i omfang og finder sted rettidigt.

KAPITEL 6

Interne politikker inklusive forskning

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	6.1-6.2
Specifik vurdering — DAS-revision	6.3-6.47
Revisionsmål og revisionens omfang	6.3
Evaluering af overvågnings- og kontrolsystemerne	6.4-6.24
Risikoanalyser	6.4-6.5
Implementeringen af Kommissionens interne kontrolstandarder	6.6-6.8
Vurdering af udvalgte aktivitetsområder	6.9-6.17
Analyse af Kommissionens efterfølgende finansielle revisioner på området interne politikker	6.18-6.24
Resultaterne af test af de underliggende transaktioner på området interne politikker	6.25-6.35
De årlige aktivitetsrapporter og generaldirektøernes erklæringer	6.36-6.39
Opfølgning på tidligere bemærkninger om DAS-revisionen	6.40-6.41
Konklusion og anbefalinger	6.42-6.47
Opfølgning på særberetning nr. 11/2003 »LIFE«	6.48-6.50

RETTENS BEMÆRKNINGER

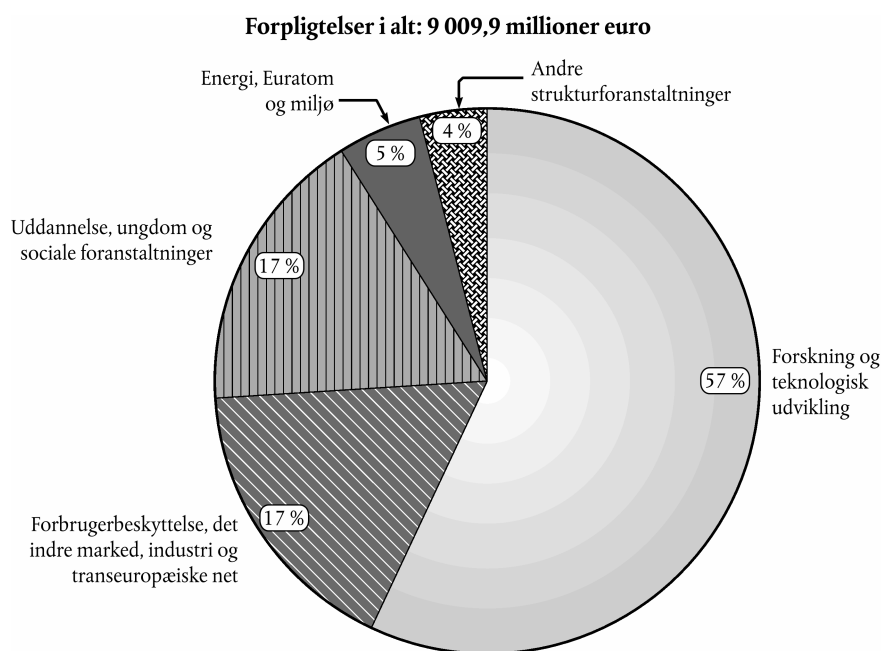
KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

6.1. Budgetområdet interne politikker inklusive forskning omfatter en lang række aktiviteter, der bidrager til udviklingen af det indre marked. I 2004 androg forpligtelserne 9 010 millioner euro (jf. **figur 6.1**) og betalingerne 7 255 millioner euro (jf. **figur 6.2**). Mere end halvdelen af disse bevillinger vedrørte forskning og teknologisk udvikling (FTU).

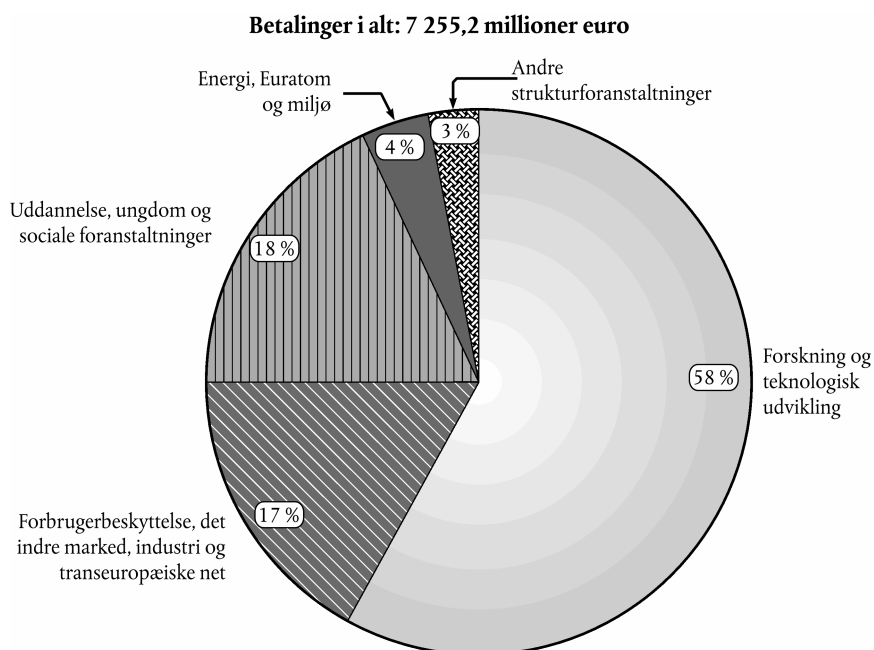
6.2. Størstedelen af foranstaltningerne under de interne politikker forvaltes direkte af Kommissionen ⁽¹⁾. Som hovedregel implementeres de interne politikker gennem en lang række flerårige programmer, under hvilke der ydes støtte til private og offentlige støttemodtagere til gennemførelse af særlige foranstaltninger. Nogle af foranstaltningerne, såsom forskning, er i sagens natur komplekse. Støtten udbetales normalt i form af forskud efterfulgt af en række mellemliggende betalinger og den endelige betaling.

Figur 6.1 — Forpligtelserne pr. budgetområde i 2004

Kilde: Årsregnskabet for 2004.

⁽¹⁾ Den vigtigste undtagelse er Den Europæiske Flygtningefond, hvor forvaltningen er delt, dvs. til dels overdraget medlemsstaterne, jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.15.

Figur 6.2 — Betalingerne pr. budgetområde i 2004

Kilde: Årsregnskabet for 2004.

SPECIFIK VURDERING — DAS-REVISION

Revisionsmål og revisionens omfang

6.3. Sigtet med revisionen var at bidrage til Rettens revisionserklæring om det almindelige budget. Retten undersøgte, om Kommissionens interne kontrol giver sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Revisionen omfattede ⁽²⁾:

- a) en undersøgelse af den måde, udvalgte overvågnings- og kontrolsystemer fungerer på:
 - 8 af Kommissionens 24 standarder for intern kontrol i tre generaldirektorater: Forskning (GD RTD), Informationsfundet og Medier (GD INFSO) og Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (GD SANCO)

⁽²⁾ De største EU-finansierede programmer på området interne politikker forvaltes direkte af Kommissionen, og dette område er derfor normalt ikke omfattet af de nationale revisionsorganers revision.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- forvaltnings- og kontrolsystemerne for sjette rammeprogram (6. RP) for forskning og teknologisk udvikling ⁽³⁾, for Den Europæiske Flygtningefond (et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed) ⁽⁴⁾ og for fællesskabsaktioner inden for området folkesundhed og forbrugerbeskyttelse (SANCO) ⁽⁵⁾
 - rapporter om Kommissionens efterfølgende finansielle revisioner
- b) test af en stikprøve af forpligtelser og betalinger, der blev godkendt i 2004
- c) de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra generaldirektørerne ⁽⁶⁾.

*Evaluering af overvågnings- og kontrolsystemerne***Risikoanalyser**

6.4. På området interne politikker ydes støtten hovedsageligt i form af godtgørelse af udgifter, der anmeldes af støttemodtageren. Ved dette system er den største iboende risiko med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, at støttemodtagerne anmelder for store udgifter. Hvis det ikke opdages ved Kommissionens interne kontrol, kan det resultere i, at der udbetales for meget i støtte. Denne risiko forstærkes af, at der er tale om et meget stort antal kontrakter, at det ikke er klart defineret, hvad der kan anerkendes som støtteberettigede udgifter, og at der ikke er sanktionsmuligheder.

6.4. Generaldirektørernes årsberetninger bekræfter, at der ofte er fejl i de erklæringer, støttemodtagerne forelægger. Disse fejl kan vedrøre dels for højt, dels for lavt angivne udgifter. Der vil fortsat blive iværksat særlige foranstaltninger i denne sammenhæng.

For så vidt angår det sjette rammeprogram vil forenklingen af reglerne også forbedre situationen i fremtiden (se punkt 6.44).

⁽³⁾ Over sjette rammeprogram (6. RP) ydes der støtte til direkte og indirekte FTU-aktioner, der er rettet mod bestemte videnskabelige områder, og som fremmer udviklingen og koordineringen af de nationale forskningspolitikker i Den Europæiske Union. Det sjette rammeprogram (6. RP) forvaltes af fem af Kommissionens generaldirektorater i fællesskab (Generaldirektoratet for Forskning, Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier, Generaldirektoratet for Energi og Transport, Generaldirektoratet for Erhvervs politik og Generaldirektoratet for Fiskeri og Maritime Anliggender). I løbet af 2004 blev det samlede budget for det sjette rammeprogram (6. RP), som dækker perioden 2002-2006, forhøjet fra 17 500 til 19 235 millioner euro som følge af udvidelsen af Unionen til 25 medlemsstater. De gældende afgørelser er: Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1513/2002/EF (EFT L 232 af 29.8.2002, s. 1) og Rådets afgørelse 2002/668/Euratom (EFT L 232 af 29.8.2002, s. 34).

⁽⁴⁾ De programmer, der gennemføres af Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed, henhører under budgetafsnit 18 (Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed). Forpligtelsesbevillingerne androg i 2004 511 millioner euro.

⁽⁵⁾ Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse er ansvarligt for fællesskabsaktiviteter på området folkesundhed og forbrugerbeskyttelse samt inden for områderne fødevarer sikkerhed, veterinære foranstaltninger og plantesundhed.

⁽⁶⁾ Generaldirektoratet for Forskning (GD RTD), Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier (GD INFSO), Generaldirektoratet for Energi og Transport (GD TREN), Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (GD SANCO), Generaldirektoratet for Erhvervs politik (GD ENTR), Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender, Arbejdsmarkedsforhold og Ligestilling (GD EMPL), Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (GD EAC), Det Fælles Forskningscenter (JRC), Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed (GD JLS), Generaldirektoratet for Miljø (GD ENV), Generaldirektoratet for Konkurrence (GD COMP) og Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser (GD MARKT).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

6.5. Kommissionens kontrol består primært af en gennemgang af udgiftsanmeldelserne, inden der udbetales støtte (forudgående kontrol), og finansiell revision på støttemodtagerniveau efter afholdelsen af betalingen (efterfølgende finansiell revision). En dybtgående forudgående kontrol kunne reducere risikoen for, at der udbetales for meget i støtte. Der vil dog stadig være en betydelig risiko for, at uregelmæssigheder ikke opdages, eftersom visse typer fejl kun kan opdages ved efterfølgende finansiell revision.

6.5. Som en følge af aktion 1 i Kommissionens sammenfattende rapport for 2001 er den forudgående kontrol blevet styrket. Bl.a. kan det på grundlag af en risikoanalyse kræves, at støttemodtagerne fremlægger dokumentation, der understøtter udgiftsanmeldelsen. Intensiveringen af den efterfølgende revision, der har fundet sted med udgangspunkt i den samme handlingsplan, giver ikke alene mulighed for at reducere risikoen for fejl i de indsendte erklæringer, men har også en præventiv virkning. Indførelsen af revisionspåtegninger er ligeledes et element, der skal bemærkes i denne sammenhæng.

Implementeringen af Kommissionens interne kontrolstandards

Revisionens omfang

6.6. Det er af stor betydning for området interne politikker, at de interne kontrolstandards implementeres og fungerer, eftersom hovedparten af midlerne til dette område forvaltes direkte af Kommissionen.

6.7. Retten undersøgte implementeringen af 8 (7) af de 24 interne kontrolstandards i Generaldirektoratet for Forskning, Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier og Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse. Sigtet med revisionen var at efterprøve, om minimumskravene til de interne kontrolstandards (de grundlæggende krav) var opfyldt.

Implementeringen af de interne kontrolstandards skal forbedres yderligere

6.8. Generelt var de grundlæggende krav i de otte udvalgte standarder opfyldt i Generaldirektoratet for Forskning, Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier og Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse, men der er behov for yderligere forbedringer, navnlig i nedenstående tilfælde:

- Revisionen i Generaldirektoratet for Forskning viste, at standard 11 »Risikoanalyse og -styring« endnu ikke var opfyldt fuldt ud i 2004. Der er dog taget skridt til at gøre det lettere at opfylde denne standard i 2005.

6.8.

- Generaldirektoratet for Forskning foretog i 2004 i overensstemmelse med intern kontrolstandard 11 en analyse af risikoen i forbindelse med dets aktiviteter, herunder: efterfølgende analyse af forvaltningsrisikoen foretaget af revisorerne i hvert enkelt direktorat og risikoanalyse foretaget af den interne revisionstjeneste med henblik på at udarbejde den årlige revisionsplan. Desuden vil disse to analyser i 2005 blive suppleret med en analyse af de strategiske risici; denne blev indledt i 2004.

(7) Intern kontrolstandard 11 »Risikoanalyse og -styring«, standard 12 »Fyldestgørende ledelsesinformation«, standard 14 »Rapportering af afvigelser«, standard 17 »Overvågning«, standard 18 »Registrering af undtagelser«, standard 20 »Registrering og korrektion af svagheder ved den interne kontrol«, standard 21 »Revisionsrapporter« og standard 22 »Intern revisionskapacitet«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Revisionen bekræftede Rettens bemærkning i årsberetningen for 2003 ⁽⁸⁾ om, at kravene i standard 12 »Fyldestgørende ledelsesinformation« ikke var opfyldt. Ledelsesinformationen i Generaldirektoratet for Forskning omfattede ikke bestemte oplysninger om sjette rammeprogram, som Retten mener, er af afgørende betydning for, at programmet kan overvåges effektivt (f.eks. basisoplysninger om kontraktforvaltningen) ⁽⁹⁾.
- I Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse var standard 22 »Intern revisionskapacitet« ikke opfyldt. To ud af tre stillinger var ubesatte i den interne revisionsenhed i en del af 2004, og det gjorde det vanskeligt at gennemføre det årlige revisionsprogram.
- Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse har kun delvist opfyldt standard 18 »Registrering af undtagelser«. Efter den gældende procedure blev der nemlig kun registreret undtagelser fra finansielle og kontraktmæssige procedurer.

KOMMISSIONENS SVAR

- Generaldirektoratet for Forskning har truffet foranstaltninger til at forbedre denne situation i 2005 og har nedsat en arbejdsgruppe med henblik på at gøre status over de resultattavler, der er udviklet af generaldirektoraterne og deres direktorater, og forelægge henstillinger for at forbedre og harmonisere de eksisterende redskaber. Desuden har kontraktdata vedrørende det sjette rammeprogram siden marts 2005 indgået i den månedlige resultattavlerapport.
- De utilstrækkelige personaleressourcer påvirkede rent faktisk tidsplanerne for revision. Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse har truffet de nødvendige foranstaltninger for at begrænse virkningen, men visse ændringer i revisionsprogrammet kunne ikke undgås.
- Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse vil opstille yderligere retningslinjer for behandlingen af undtagelser fra ikke-finansielle procedurer, især vedrørende godkendelsesniveau, formelle krav til registrering og opfølgning.

Vurdering af udvalgte aktivitetsområder

6.9. Retten gennemgik forvaltnings- og kontrolprocedurerne for det sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (6. RP), for Den Europæiske Flygtningefond og for fællesskabsaktioner inden for området folkesundhed og forbrugerbeskyttelse (jf. **bilag 2**). Retten undersøgte på grundlag af en stikprøve af transaktioner ⁽¹⁰⁾, hvordan de vigtigste kontroller fungerede (jf. punkt 6.25-6.35).

Sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (6. RP)

Det fælles it-system er stadig ikke operationelt

6.10. Et fælles it-system er en forudsætning for, at Kommissionens interne kontroller kan fungere effektivt ⁽¹¹⁾. I 2002 begyndte

6.10. It-systemet til det sjette rammeprogram skal udvikles under hensyntagen til de forskellige behov; dels skal der i de enkelte generaldirektorater ske en integrering af forretningsgangen, dels skal der foretages en integrering på tværs af generaldirektoraterne. Alle generaldirektorater, der beskæftiger sig med forskning, indgik i sommeren 2004 en aftale om en fælles forvaltningsstruktur for tilsyn med udviklingen af it-systemet til det sjette rammeprogram.

Generaldirektoraternes indbyrdes afvigende behov og forretningsgange har imidlertid indtil nu ført til et system, der er mere integreret end fælles.

Kommissionen er af den opfattelse, at udvikling af et integreret it-system er vigtigt for forvaltningen af indirekte FTU-aktioner, og vil fortsætte sine bestræbelser på dette område, bl.a. i sammenhæng med de processer, der har indflydelse på forbindelserne med forslagstillere og kontrahenter, og som er relevante for rapporterings- og forvaltningsoplysningerne.

⁽⁸⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.5, første led.

⁽⁹⁾ Jf. Rettens anbefalinger i særberetning nr. 1/2004 om forvaltningen af indirekte FTU-aktioner under det femte rammeprogram (5. RP) for forskning og teknologisk udvikling, punkt 135.

⁽¹⁰⁾ Sjette rammeprogram (6. RP): Der blev udvalgt en stikprøve på 14 betalinger, der dækkede samtlige underprogrammer og tjenester. Den Europæiske Flygtningefond: En stikprøve på betalinger til otte medlemsstater. I tre medlemsstater blev revisionen af mellemliggende betalinger udvidet til også at omfatte den endelige støttemodtager. Folkesundhed og forbrugerbeskyttelse: En stikprøve på 20 betalinger foretaget på kommissionsniveau. I fem tilfælde blev revisionen udvidet til også at omfatte den endelige støttemodtager.

⁽¹¹⁾ Jf. Rettens anbefalinger i særberetning nr. 1/2004 om forvaltningen af indirekte FTU-aktioner under det femte rammeprogram (5. RP), punkt 124-126.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Kommissionen at udvikle et sådant system til brug i de forskellige stadier i forvaltningen af indirekte FTU-aktioner (evaluering af forslag, forhandling og udvælgelse, kontrakt- og projektförvaltning). I 2004, dvs. to år før udløbet af programmeringsperioden for 6. RP, var der hverken et fælles eller et integreret it-system, som var fuldt operationelt til trods for, at Kommissionen havde erklæret, at den havde til hensigt at indføre et sådant system ⁽¹²⁾. Denne situation (som allerede blev konstateret i 2003 ⁽¹³⁾) gør, at de interne kontroller på alle forvaltningsområder under 6 RP bliver mindre effektive, navnlig de interne kontroller af procedurerne for godkendelse af forpligtelser og betalinger og opstilling af ledelsesindikatorer for intern kontrolstandard 12. To forhold bekræfter dette: En anvisningsberettiget havde i sin erklæring foreslået, at der skulle tages forbehold med hensyn til it-systemet, og Kommissionen havde problemer med at få adgang til detaljerede oplysninger om aktionerne under 6. RP.

Revisionspåtegninger

6.11. En af de vigtigste ændringer, der blev indført med 6. RP for at reducere risikoen for fejl på støttemodtagerniveau, var kravet om, at udgifter, der anmeldes til Kommissionen, skal attesteres af en ekstern revisor ⁽¹⁴⁾. Disse påtegninger er en del af Kommissionens kontrolsystem. Ved revisionen konstaterede Retten, at der var anmeldt ikke-støtteberettigede udgifter ⁽¹⁵⁾, som ikke var blevet påpeget i de revisionspåtegninger, Kommissionen havde fået forelagt til underbygning af betalingsanmodningerne.

Den Europæiske Flygtningefond

Bestemmelserne om, at medlemsstaterne skal kontrollere foranstaltningerne, overholdes ikke

6.12. Medlemsstaterne skal ved kontrol af mindst 20 % af de samlede støtteberettigede udgifter sikre sig, at foranstaltningerne forvaltes i overensstemmelse med de relevante fællesskabsforskrifter, og at de midler, der stilles til rådighed for dem, anvendes

⁽¹²⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.9 og særberetning nr. 1/2004, punkt 82-85.

⁽¹³⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.9.

⁽¹⁴⁾ Artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2321/2002 af 16. december 2002 om deltagelsesregler for virksomheder, forskningscentre og universiteter og regler for formidling af forskningsresultater gældende under gennemførelsen af Det Europæiske Fællesskabs sjette rammeprogram (6. RP) (2002-2006). Attesteringsudgifter godtgøres med det fulde beløb af den berørte fællesskabsfond.

⁽¹⁵⁾ I 2004 blev der givet omkring 10 revisionspåtegninger under det sjette rammeprogram (6. RP). De ikke-støtteberettigede omkostninger vedrører de to sager, som blev revideret af Retten. I en af disse sager havde revisorerne heller ikke opdaget, at forskudsbetalingen var blevet investeret i en investeringsforening, og at de påløbne renter ikke var blevet indberettet. Der var ikke tale om store beløb, men det viser påtegningsprocedurens begrænsninger.

KOMMISSIONENS SVAR

Til løsning af konkrete spørgsmål om godkendelse af forpligtelser og betalinger under det sjette rammeprogram findes der centralt eller lokalt forvaltningsredskaber, der kan sikre, at de passende godkendelser gives.

Spørgsmålet om kontrolstandard 12 vedrører Generaldirektoratet for Forskning og behandles i punkt 6.8.

6.11. Revisionspåtegningernes vigtigste funktion er at give Kommissionen yderligere sikkerhed for, at de opgivne omkostninger virkelig findes og er nøjagtigt oplyst. Det ville dog være urealistisk at forestille sig, at de skulle kunne eliminere alle tænkelige fejl. Revisionspåtegningerne vil sandsynligvis i takt med de indhøstede erfaringer i stigende grad bidrage til, at fejl bliver opdaget, og Kommissionen har til hensigt at fremskynde forbedringerne ved hjælp af målrettet information til støttemodtagere og revisorer og ved at foretage en løbende evaluering af revisionspåtegningernes bidrag til det generelle kontrolsystem.

6.12. Kommissionen bistår medlemsstaterne med at forbedre kontrolsystemerne i Den Europæiske Flygtningefond, bl.a. i forbindelse med tilsynsbesøg og kontrol på stedet. Herudover vil Kommissionen organisere arbejds møder om emner vedrørende kontrolsystemer og god forvaltningspraksis, f.eks. planlægning af aktioner, opfølgning af projekter, kontrol af udgifter, osv.

Kommissionen mener, at gennemførelsen af kontrolbesøg på stedet er en god praksis, selv om bestemmelserne om Den Europæiske Flygtningefond ikke udtrykkelig omtaler dem. Siden 2004-programmet har den berørte medlemsstat kontrolleret alle projekter ved hjælp af kontrolbesøg på stedet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁶⁾. I én af de besøgte medlemsstater bliver bilagskontrollen imidlertid ikke efterfulgt af stedlig revision af foranstaltningerne. Dette bekræfter Rettens bemærkninger i årsberetningen for 2003 ⁽¹⁷⁾ om svagheder i medlemsstaternes kontrolmiljø.

En medlemsstat overholder ikke finansforordningens bestemmelser om delegering af opgaver

6.13. Som Kommissionen allerede havde konstateret under et kontrolbesøg i en medlemsstat, havde de nationale myndigheder delegeret en række nøgleopgaver i forbindelse med forvaltningen af foranstaltningerne under Den Europæiske Flygtningefond til et privat firma ⁽¹⁸⁾. Det er ikke i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser om delegering af opgaver til tredje-mand. Der gik lang tid, før der blev truffet de korrigerende foranstaltninger, Kommissionen havde anbefalet.

Ikke-støtteberettigede udgifter

6.14. Sidste år ⁽¹⁹⁾ konstaterede Retten, at støtteberettigelseskriterierne ikke var blevet overholdt i forbindelse med hjemsendelse af flygtninge. Under dette års revision var der igen problemet med, at støtteberettigelseskriterierne ikke var opfyldt. Dette problem kan kun afklares ved, at retsgrundlaget ændres (jf. punkt 6.34).

6.13. Kommissionen påpegede de uddelegerede opgavers overdrevne omfang under et tilsynsbesøg og adviserede straks de nationale myndigheder. I forbindelse med den følgende kontraktprocedure vedrørende fornyelse af ydelsen ændrede man kriterierne for, hvilke opgaver der kan uddelegeres.

6.14. Generelt har Kommissionen bestræbt sig på at bistå medlemsstaterne for at sikre en præcis anvendelse af de eksisterende regler om målgruppernes støtteberettigelse, og den analyserer stadig udgiftserklæringerne omhyggeligt. Som følge af en efterfølgende kontrol i en medlemsstat blev en regnskabsafslutning således ændret, bl.a. pga. spørgsmålet om udgifter, der ikke var støtteberettigede.

Kommissionen er af den opfattelse, at kriterierne for støtteberettigelse overholdes for asylsøgende, hvis ansøgning er blevet forkastet (se svaret i punkt 6.34).

I øvrigt er begrebet hjemland blevet præciseret i Rådets direktiv 2004/83/EF og i det nye retsgrundlag for Den Europæiske Flygtningefond 2, som blev vedtaget i december 2004.

⁽¹⁶⁾ Artikel 18 i Rådets beslutning 2000/596/EF af 28. september 2000 om oprettelse af en europæisk flygtningefond og artikel 5 i Kommissionens beslutning 2002/307/EF af 18. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets beslutning 2000/596/EF for så vidt angår forvaltnings- og kontrolsystemerne og gennemførelsesprocedurerne for finansielle korrektioner i forbindelse med aktioner, der medfinansieres af Den Europæiske Flygtningefond.

⁽¹⁷⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.16.

⁽¹⁸⁾ Blandt de delegerede opgaver var: underskrivelse af kontrakter, tilbagesøgning af midler, betalinger uden forudgående godkendelse fra den nationale myndighed, hvilket er i strid med finansforordningens artikel 57. De opgaver, der på kontraktbasis kan overlades til eksterne privatretlige enheder eller organer, der ikke har fået overdraget offentlige tjenesteydelsesopgaver, er opgaver af teknisk, administrativ, forberedende eller underordnet art, der ikke indebærer offentligretlige opgaver eller udøvelse af skønsbeføjelser.

⁽¹⁹⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.12-6.26.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Fællesskabsaktioner inden for området folkesundhed og forbrugerbeskyttelse

6.15. En stor del af budgettet til programmet »folkesundhed«⁽²⁰⁾ anvendes til samfinansiering af projekter, der udvælges efter årlige indkaldelser af forslag. Inden for området forbrugerbeskyttelse⁽²¹⁾ indkaldes der én gang om året forslag til specifikke projekter. Størstedelen af årsbudgettet gennemføres imidlertid via underhåndsaftaler om undersøgelser eller tjenesteydelser, og foranstaltningerne gennemføres i fællesskab med medlemsstaterne. Begge områder hører under Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse.

Analyse af procedurerne

6.16. Gennemførelsen af disse aktiviteter forvaltes og kontrolleres hovedsageligt af de enkelte direktorater. På centralt niveau i Generaldirektoratet foretages der dog supplerende forudgående kontrol af finansielle transaktioner på grundlag af stikprøver, og et udvalg om offentlige indkøb (Committee of Public Procurement) afgiver udtalelse om, om udbudsprocedurerne er gennemført i overensstemmelse med reglerne. En enhed for efterfølgende finansiell kontrol foretager revision på støttemodtagerniveau. Den interne revisionsfunktion afgiver udtalelse til generaldirektøren om kvaliteten af forvaltningen og de interne kontrolsystemer.

6.17. Retten analyserede de procedurer, som blev indført i 2004, og fandt dem fyldestgørende. De fejl, som blev konstateret ved kontrollen af de underliggende transaktioner (jf. punkt 6.29), tyder imidlertid på, at procedurerne ikke altid var fulgt, og at de ikke var anvendt konsekvent. Finansforordningens bestemmelser blev ikke overholdt fuldt ud. Som eksempel kan nævnes følgende:

- I henhold til finansforordningen skal alle betalinger kontrolleres. Der forelå intet bevis for, at den anvisningsberettigede systematisk havde foretaget forudgående kontrol af forskuds-betalingerne.
- Der udarbejdes ikke et overslag over de rentebeløb, forfinansieringen eventuelt giver anledning til, selv om finansforordningen foreskriver det (jf. punkt 6.28).

6.17. Se 6.29.

- Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelses finansielle kredsløb er udformet i overensstemmelse med finansforordningen og tager hensyn til de risici, der er forbundet med de forskellige finansielle transaktioner. I tilfælde af udbetaling af forskud er det den ansvarlige anvisningsberettigede, der personligt foretager den nødvendige kontrol, før udgifterne godkendes. Dokumentation for disse kontrolforanstaltninger vil blive forbedret.
- Kommissionen har erkendt proportionalitetsproblemet og foreslår at ændre den nuværende finansforordning og dens gennemførelsesbestemmelser for at indføre en nedre tærskel vedrørende forskudsbetaling, under hvilken der ikke skal udfærdiges overslag over fordringer, og under hvilken rentefaskast ikke skal inddrives. I mellemtiden vil Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse bringe procedurerne for rentefaskastberegning i overensstemmelse med finansforordningen.

⁽²⁰⁾ Det nuværende program for folkesundhed, som har et samlet budget på 312 millioner euro for perioden 2003-2008, erstattede otte forskellige handlingsprogrammer, der blev gennemført inden 2003. Projekterne har til sigte at forbedre informationen om folkesundhed, styrke evnen til reagere på sundhedsstrusler og tage hensyn til afgørende sundhedsfaktorer.

⁽²¹⁾ I afgørelsen om en generel ramme for finansiering af Fællesskabets aktioner til støtte for forbrugerpolitikken er der fastsat et budget på 72 millioner euro for perioden 2004-2007.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Analyse af Kommissionens efterfølgende finansielle revisioner på området interne politikker

6.18. I programmerne om interne politikker udbetales størstedelen af støtten direkte til de endelige støttemodtagere, som ikke får anden form for offentlig finansiering. Efterfølgende finansielle revisioner på støttemodtagerniveau er derfor nødvendige for at give sikkerhed for, at støtten er udbetalt i overensstemmelse med de gældende regler. Disse revisioner, som enten gennemføres af revisionstjenesterne i de forskellige generaldirektorater eller af et eksternt revisionsfirma på Kommissionens vegne, omfatter de udgiftsanmeldelser, som støttemodtagerne indsender. På nogle budgetområder kræver Kommissionen endvidere, at støttemodtagerne forelægger en revisionspåtegning (jf. punkt 6.11) fra en uafhængig revisor til underbygning af udgiftsanmeldelserne ⁽²²⁾.

6.19. Rettens revision omfattede:

- en analyse af udviklingen i revisionernes antal, resultater og dækning i forhold til de foregående år,
- en analyse af resultaterne af revisionen af en stikprøve af de eksterne revisionsfirmaers revisionsberetninger,
- en gennemgang af en stikprøve af Kommissionens revisionsberetninger om indirekte forskningskontrakter og foranstaltninger, der finansieres af Generaldirektoratet for Miljø.

Udviklingen i revisionerne

6.20. Rettens analyser viste, at:

- nogle generaldirektorater havde gennemført flere revisioner, men at der samlet set var blevet gennemført færre revisioner i 2004 (**tabel 6.1**), for antallet af afsluttede revisioner faldt fra 552 i 2003 til 496 (hvilket svarer til 2 % af de løbende kontrakter), men det samlede beløb, der kunne tilbagesøges efter revisionerne, var faktisk større end i 2003 ⁽²³⁾
- fem generaldirektoraters revisioner gennem de seneste seks år viser, at der tilsyneladende er en direkte sammenhæng mellem det beløb, der kan tilbagesøges efter en finansiell revision, og antallet af reviderede kontrakter (jf. **figur 6.3**). Det er derfor værd at notere, at Kommissionens eget mål om at revidere 10 % af alle kontrahenter under femte rammeprogram ikke er opfyldt (jf. **tabel 6.2**) ⁽²⁴⁾.

6.20.

- *Situationen er meget forskellig i de forskellige generaldirektorater, da kapitel 6 indeholder en lang række forskellige politikker. Det bemærkes, at der i det meste af 2004 ikke fandtes nogen ekstern revisionskapacitet til FTU-rammeprogrammerne. Der er nu etableret en ny kontrakt.*
- *Revisionsprogrammet for det femte rammeprogram er ved at blive gennemført, og den fastsatte dato for målet er udgangen af 2007. Kommissionen udfører fortsat intensive efterfølgende revisioner. Den bekræfter ikke desto mindre, at selv om visse generaldirektorater har overskredet målet, vil den blive nødt til at tage fornyet stilling til det overordnede mål at revidere 10 % af kontrahenterne under det femte rammeprogram, fordi det endelige antal kontrahenter, der kan revideres, ligger betydeligt højere end forventet.*

⁽²²⁾ Denne fremgangsmåde anvendes i forbindelse med det sjette rammeprogram (6. RP) for forskning og LIFE-programmet. På FTU-området skal der normalt kun foreligge en påtegning i forbindelse med anmodninger inden for rammerne af det sjette rammeprogram (6. RP) om endelig betaling af hver enkelt kontrakttranche. I 2004 var der kun blevet afholdt meget få endelige betalinger under det sjette rammeprogram (6. RP).

⁽²³⁾ Eksklusive de 95,5 millioner euro, der var tilbagesøgt for veterinære foranstaltninger i 2003.

⁽²⁴⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.43.

Tabel 6.1 — Interne politikker — Revisioner afsluttet af (eller på vegne af) Kommissionen i 2004 ⁽¹⁾

Generaldirektorat	Antal afsluttede revisioner		Antal reviderede kontrakter		Antal løbende kontrakter		Værdien af de reviderede kontrakter (millioner euro)		Værdien af de løbende kontrakter (millioner euro)		Justeringer af støtteberettigede udgifter i Kommissionens favør, som er foretaget på grundlag af revisionerne (justeringer i kontrahenternes favør er ikke medregnet)			
	2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003	2004	2003		2004	
											Beløb (millioner euro)	i % af de reviderede kontrakter	Beløb (millioner euro)	i % af de reviderede kontrakter
GD for Landbrug	12 ⁽³⁾	5	19	6	268	245	29,78	16,18	52,87	42,54	0,75	2,5	0,00 ⁽⁶⁾	0,0
GD for Uddannelse og Kultur	126	75	173	80	19 424	15 884	95,46	31,20	743,88	740,30	2,43	2,5	1,40	4,5
GD for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Ligestilling	17	25	19	27	1 559	1 639	7,11	11,53	125,90	139,56	0,18	2,6	0,14	1,2
GD for Energi og Transport	25	59	37	89	1 630	1 508	52,92	504,00	2 061,65	1 860,00	2,53 ⁽⁸⁾	4,8	14,91 ⁽⁹⁾	3,0
GD for Erhvervspolitik	28	43	41	64	1 463	1 684	39,66	38,12	162,46	221,96	0,02	0,0	1,00	2,6
GD for Miljø	23	42	52	73	1 711	1 748	35,68	20,25	352,65	385,87	0,21	0,6	0,57	2,8
GD for Fiskeri og Maritime Anliggender ⁽²⁾	31	18	64	41	216	238	74,20	12,23	233,43	270,01	3,90	5,3	1,16 ⁽⁴⁾	9,5
GD for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed	8	8	30	47	923	901	3,62	19,93	95,88	117,00	0,80	22,1	1,62	8,1
GD for Sundhed og Forbrugersbeskyttelse ⁽⁷⁾	0	8	0	12	:	522	0,00	4,60	123,60	153,90	0,00	0,0	0,20	4,3
GD for Informationssamfundet og Medier	74	95	197	230	2 859	2 320	64,69	115,37	3 040,00	1 745,00 ⁽⁵⁾	4,49	6,9	8,20	7,1
GD for Forskning	208	118	258	167	8 229	7 696	181,35	263,40	3 045,00	3 451,39	3,05	1,7	2,79	1,1
I alt	552	496	890	836	38 282	34 385	584,47	1 036,81	10 037,31	9 127,53	18,36	3,1	31,99	3,1

⁽¹⁾ Definitioner anvendt i denne tabel:

— Antal afsluttede revisioner: finansielle revisioner af individuelle støttemodtagere, hvor der blev udarbejdet en endelig revisionsberetning i løbet af 2004.
— Antal løbende kontrakter: kontrakter, der blev underskrevet i løbet af året, og som endnu ikke var afsluttet, plus det samlede antal løbende kontrakter ved begyndelsen af året, som ikke blev afsluttet i løbet af året. En afsluttet kontrakt er en kontrakt, hvor kontraktbetingelserne er opfyldt, hvor alle finansielle og tekniske kontroller er gennemført, og hvor den endelige betaling er foretaget.
— Begrebet »kontrakt« omfatter både kontrakter (aktioner med omkostningsdeling eller kontrakt tildelt efter offentlig udbud) og tilskud (hvor der er indgået en finansieringsaftale).
— Værdien af de reviderede kontrakter: kun den reelle værdi af de kontrakter, der er revideret på stedet hos den reviderede kontrahent (ikke kontraktens samlede værdi, men den reviderede kontrahents andel af den, og kun de kontrakter, der er revideret på stedet hos kontrahenten og ikke samtlige kontrakter, der er indgået med Kommissionen).

⁽²⁾ Omfatter forskningsforanstaltninger, dataindsamling (Generaldirektoratet for Fiskeri begyndte at revidere disse foranstaltninger i 2004) og fiskerikontrolloranstaltninger.

⁽³⁾ Antallet af revisioner omfatter to revisioner af »Idea« (Identifikation af dyr) i Nederlandene og Spanien under budgetpost B1-3 6 0.

⁽⁴⁾ Beløbene var vejledende på rapporteringstidspunktet.

⁽⁵⁾ Beløbet svarer til det udestående beløb for de løbende kontrakter.

⁽⁶⁾ De beløb, der blev tilbagesøgt i 2004 på grundlag af de revisioner, der blev gennemført i 2003, vil blive inddrægtet i 2005, når de endelige revisionsrapporter vil blive udarbejdet.

⁽⁷⁾ Omfatter kun folkesundhed og forbrugersbeskyttelse. Værdien af de reviderede kontrakter er det beløb, der er ydet i EU-støtte. Beløb, som kan tilbagesøges, er den del af de ikke-støtteberettigede omkostninger, der er ydet i EU-støtte.

⁽⁸⁾ Generaldirektoratet for Energi og Transport: Dette er beløbet inden anvendelsen af medfinansieringssatsen. Det beløb, som kan tilbagesøges efter anvendelsen af medfinansieringssatsen, er 0,82 millioner euro.

⁽⁹⁾ Generaldirektoratet for Energi og Transport: Dette er beløbet inden anvendelsen af medfinansieringssatsen. Det beløb, som kan tilbagesøges efter anvendelsen af medfinansieringssatsen, er 7,1 million euro.

Kilde: Europa-Kommissionen.

Tabel 6.2 — Generaldirektoraterne, der forvalter FTU-rammeprogrammerne — Oversigt over afsluttede revisioner af det 5. rammeprogram (2001-2004)

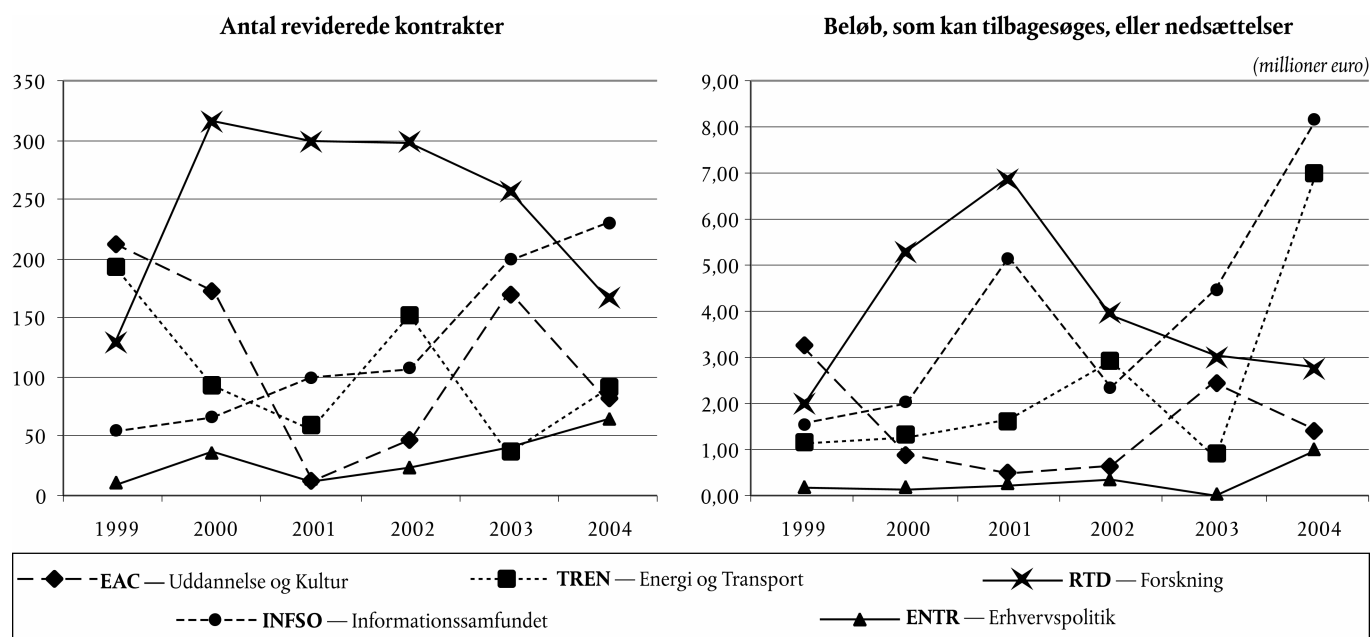
Ansvarligt generaldirektorat		Samlet antal afsluttede revisioner af det 5. rammeprogram					Samlet antal reviderede kontrakter vedrørende det 5. rammeprogram				
		2001	2002	2003	2004	I alt	2001	2002	2003	2004	I alt
GD for Forskning	Interne	1	25	19	12	57	1	28	23	18	70
	Eksterne	1	88	177	100	366	1	105	218	142	466
	GD i alt	2	113	196	112	423	2	133	241	160	536
GD for Informationssamfundet og Medier	Interne	0	4	2	2	8	0	4	2	2	8
	Eksterne	0	8	58	91	157	0	10	159	225	394
	GD i alt	0	12	60	93	165	0	14	161	227	402
GD for Energi og Transport	Interne	0	0	1	0	1	0	0	1	0	1
	Eksterne	0	7	7	41	55	0	17	13	58	88
	GD i alt	0	7	8	41	56	0	17	14	58	89
GD for Erhvervspolitik ⁽¹⁾	Interne	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	Eksterne	0	5	21	34	60	0	5	25	51	81
	GD i alt	0	5	21	34	60	0	5	25	51	81
GD for Fiskeri	Interne	1	15	20	16	52	1	17	24	30	72
	Eksterne	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
	GD i alt	1	15	20	16	52	1	17	24	30	72
Interne i alt		2	44	42	30	118	2	49	50	50	151
Eksterne i alt		1	108	263	266	638	1	137	415	476	1 029
I alt		3	152	305	296	756	3	186	465	526	1 180

(¹) Bemærk, at 17 af de revisioner, der blev afsluttet af Generaldirektoratet for Erhvervspolitik i 2003 (og som omfattede 20 kontrakter under 5. RP), blev overført til og afsluttet af Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier i 2004. Antallet af revisioner, der blev afsluttet af Generaldirektoratet for Erhvervspolitik i 2003, er (sammen med antallet af reviderede kontrakter) blevet ændret i overensstemmelse hermed.

NB: Kommissionens mål for 5. rammeprogram er således 2 337 afsluttede revisioner. Det samlede antal kontrahenter under det 5. rammeprogram (EF og Euratom) er 23 375. Tallet på 23 375 skal imidlertid justeres, fordi nogle kontrahenter er medregnet mere end én gang.

I ovennævnte tal indgår der et betydeligt antal mindre kontrahenter, dvs. kontrahenter med et bidrag på mindre end 20 000 euro.

Kilde: Kommissionen.

Figur 6.3 — Kommissionens revisioner

Kilde: Årsberetninger 1999-2003; generaldirektoraternes tal for 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revisioner, der gennemføres af eksterne revisionsfirmaer: omfang og varighed

6.21. Retten gennemgik resultaterne af de revisioner, der var gennemført af eksterne revisionsfirmaer på vegne af Kommissionen, med det sigte at finde ud af, om de var så pålidelige, at den kunne støtte sig til dem i sin vurdering af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Retten gennemgik en stikprøve på 31 reviderede sager i de berørte generaldirektorater (Generaldirektoratet for Forskning, Generaldirektoratet for Energi og Transport, Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier og Generaldirektoratet for Erhvervspolitik).

6.22. De eksterne revisionsfirmaer har kontraktligt kun mandat til at efterprøve støttemodtagernes udgiftsanmeldelser. Andre forhold, der indvirker på transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed (såsom om målene i kontrakten opfyldes, eller om støttemodtageren tilvejebringer de projektleverancer, der er aftalt i kontrakten, rettidigt), og som i nogle tilfælde kunne efterprøves af den eksterne revisor, er ikke omfattet af sådanne revisioner.

6.23. Analysen af en stikprøve af revisionsberetninger viste, at der i gennemsnit gik 416 dage fra revisionen blev påbegyndt, til den blev afsluttet. Det kan ikke undgås, at der går et stykke tid, inden revisionsprocessen kan afsluttes, men i nogle tilfælde gik der urimelig lang tid (fra 94 til 770 dage) ⁽²⁵⁾ (jf. **tabel 6.3**). Ved næsten alle revisioner blev der konstateret fejl i udgiftsanmeldelserne, og så betydelige forsinkelser betyder, at støtte, som er udbetalt i strid med reglerne, ikke tilbagesøges rettidigt, og omvendt, at Kommissionen ikke kan udbetale støtten rettidigt til støttemodtagerne.

6.22. Kommissionens videnskabelige medarbejdere fører tilsyn med, i hvilket omfang de videnskabelige/tekniske mål nås, og evaluerer modtagernes periodiske rapporter. Et uafhængigt ekspertpanel afgiver endvidere videnskabelige udtalelser og undersøger, om der er overensstemmelse mellem de videnskabelige resultater og kontraktbestemmelserne. Revisorerne har ikke den nødvendige ekspertise til at vurdere de videnskabelige resultater, så deres arbejde indskrænker sig til at kontrollere, om der gøres krav på beløbene i overensstemmelse med kontraktens finansielle bestemmelser.

6.23. Proceduren er, at når der indledes serierevisioner, meddeler Kommissionen alle udvalgte kontrahenter, at en revision vil blive udført af det eksterne revisionsfirma på Kommissionens vegne. Det konkrete revisionsarbejde i marken indledes først mere end tre måneder senere (i gennemsnit 100 dage), afhængigt af det eksterne revisionsfirma planlægning. Denne periode bør fratrækkes den faktiske revisionstid. Efter rapportens færdiggørelse følger perioden for høring af kontrahenten på 30 dage (artikel 26, stk. 3, i bilag II til standardkontrakten i det femte ramme-program). Tidsrammen mellem en revisions indledning og afslutning ligger derfor i størrelsesordenen 12-15 måneder (365-450 dage). I sjældne tilfælde, hvor der kræves en løsning på komplicerede revisions- og kontraktspørgsmål, eller hvor der indsendes nye omkostningserklæringer under arbejdet, kan denne periode være længere.

Eksterne revisorers afslutningstid for serierevisioner ligger typisk mellem 9 og 12 måneder (270-365 dage), hvilket er i overensstemmelse med kontrakten med det eksterne revisionsfirma. Kontraktordningen med revisorerne giver mulighed for anvendelse af bøder, når det aftalte arbejde ikke er fuldført inden for den fastsatte frist (1,5 % af kontraktværdien for hver måneds forsinkelse). Kommissionen har systematisk anvendt disse bøder.

⁽²⁵⁾ Retten har allerede fremsat lignende bemærkninger i punkt 6.52 i årsberetningen for 2002 vedrørende Generaldirektoratet for Forskning (GD RTD) og i årsberetningen for 2003 vedrørende revisioner gennemført af Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (GD EAC) (jf. punkt 6.33).

Tabel 6.3 — Antal dage fra start til afslutning af Kommissionens finansielle revisioner

GD	Antal revisioner i stikprøven	Antal dage i gennemsnit			Antal dage	
		Antal dage fra kontrahenten informeres til revisionsberetningen forelægges	Antal dage fra forelæggelsen af revisionsberetningen til vedtagelsen af gennemførelsesafgørelsen ⁽¹⁾	I alt	Min.	Maks.
INFSO	10	357	149	506	355	770
RTD	12	334	47	381	247	605
TREN	7	244	148	392	301	475
ENTR	2	168	101	269	94	443
4 GD'er	31	310	106	416	94	770

⁽¹⁾ Inklusive den periode, hvor den kontradiktoriske procedure med kontrahenten gennemføres. Gennemførelsesafgørelsen er grundlaget for iværksættelsen af korrigerende foranstaltninger; revisionsresultaterne sendes til de operationelle enheder til gennemførelse.

Kilde: Revisionsrettens analyse.

Procedurene for opfølgning på den efterfølgende finansielle revision i Generaldirektoratet for Miljø var utilstrækkelige

6.24. Rettens analyser af de revisionsberetninger og sager i Generaldirektoratet for Miljø, som var udarbejdet af revisionsenheden i dette generaldirektorat, giver anledning til følgende bemærkninger ⁽²⁶⁾:

- Indtægtsordrerne blev udstedt for sent: I 2003 anbefalede Kommissionens egne revisorer, at der skulle tilbagesøges 391 000 euro. Pr. november 2004 var kun 54 % af dette beløb blevet tilbagesøgt fra støttemodtagerne, hvilket til dels skyldes en igangværende OLAF-undersøgelse. Fra modtagelsen af den endelige revisionsberetning til udstedelsen af inkasseringsordren gik der i 2004 gennemsnitligt 138 dage, og det var et fald i forhold til 2003, hvor der gennemsnitligt gik 152 dage, men det er stadig alt for lang tid. Til gengæld tilbagebetalte støttemodtagerne i gennemsnit støtten inden for 50 dage fra udstedelsen af indtægtsordren.
- Der blev ikke ført tilstrækkeligt tilsyn med kontrakterne. Størstedelen af de reviderede sager i Kommissionen indeholdt ikke nogen dokumentation for, at de tekniske enheder havde givet revisionsenhederne feedback om opfølgingsforanstaltningerne. I de tilfælde, hvor de tekniske enheder havde påpeget problemer, eller problemer var dokumenteret i revisionsberetningerne, var der gået lang tid, før de berørte tjenester havde besluttet, hvad der skulle gøres i sagen — om der skulle foretages kontrol hos støttemodtageren, om den endelige betaling skulle reduceres, eller om der skulle udstedes en indtægtsordre. I et tilfælde blev beslutningen om at foretage revision på stedet først truffet 16 måneder efter, at det endelige beløb var blevet betalt.

6.24.

- De endelige rapporter om den efterfølgende revision sendes til de ansvarlige kontorer, som meddeler støttemodtagerne resultatet af revisionen og opfordrer dem til at fremsætte yderligere bemærkninger eller fremsende yderligere dokumentation. Først når modtageren har svaret, træffer den anvisningsberettigede, der er bemyndiget ved subdelegation, beslutning om udstedelse af et betalingspåkrav. Som det kræves i finansforordningen, skal der endvidere sendes en informationsskrivelse til modtageren før udstedelsen af betalingspåkravet og debetnotaen. Som følge af denne høringsprocedure er det uundgåeligt, at der går flere uger, fra revisionsrapporten modtages, og til der iværksættes korrigerende foranstaltninger.
- Kommissionen kan tilslutte sig, at opfølgningen af revisionens konklusioner bør underkastes en mere formel og målelig procedure i Generaldirektoratet for Miljø.

Kontoret for efterfølgende revision har siden udgangen af 2004 anvendt et format og en metode til opfølgning for regelmæssigt at minde de tekniske kontorer om, at de skal sende oplysninger om foranstaltninger, der er truffet på baggrund af revisionsrapporterne.

⁽²⁶⁾ Analysen omfattede en stikprøve på 58 rapporter, der var udarbejdet i 2003 og 2004, og som vedrørte 90 projekter. Kontrakterne vedrørende disse projekter var indgået mellem 1994 og 2003 (størstedelen af dem mellem 1998 og 2001).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- Når kontrahenter modtager EU-støtte over mere end én kontrakt, og der ved revisionen konstateres fejl, der kan betragtes som systematiske, er der ingen procedurer, der sikrer, at de andre berørte kommissionstjenester orienteres, eller at der foretages revision af de andre kontrakter ⁽²⁷⁾.

- Efter regnskabsreformens gennemførelse (og især oprettelsen af et register over kontrakter og juridiske personer) kan der tænkes udviklet et mere generelt netværk for informationsudveksling for hele Kommissionen.

Resultaterne af test af de underliggende transaktioner på området interne politikker

6.25. Retten gennemgik Kommissionens sagsakter og reviderede i den forbindelse en generel stikprøve på 107 betalinger ⁽²⁸⁾ og 8 forpligtelser udtaget på området interne politikker. 25 af de mellemliggende og endelige betalinger i denne stikprøve blev også revideret på støttemodtagerniveau. Revisionsresultaterne bekræfter de svagheder, der var konstateret i systemerne (jf. punkt 6.9-6.17).

Der var mange men ikke væsentlige fejl på kommissionsniveau

6.26. Gennemgangen af Kommissionens sagsakter viste, at 58 af de 107 betalinger var behæftet med svagheder med hensyn til lovlighed og formel rigtighed ⁽²⁹⁾. Størstedelen af uregelmæssighederne blev allerede konstateret sidste år ⁽³⁰⁾, og de hyppigst forekommende var følgende:

Betalingerne var mere end én måned forsinket

6.27. 20 % af betalingerne var ikke afholdt i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser, eftersom de var blevet afholdt for sent, og i de fleste tilfælde var forsinkelsen på mere end en måned ⁽³¹⁾. Kommissionen beregnede ikke beløbet for renterne på forsinkede betalinger, og den opførte ikke en hensættelse til denne forpligtelse i sine regnskaber.

6.27. Kommissionen erkender, at betalingsfristerne undertiden er for lange og bør forkortes. I mange af de tilfælde, som Retten henviser til i fodnote 31, har Kommissionen imidlertid givet en begrundelse.

Kommissionen har bestemt sig til at tage fat på dette problem, og der er truffet foranstaltninger, både hvad angår de interne finansielle kredsløb, og hvad angår samarbejdet med de forskellige parter. At der kun i meget ringe omfang er blevet gjort krav på morarenter, bekræfter, at det ikke er nødvendigt at foretage hensættelser hertil.

⁽²⁷⁾ Som allerede påpeget i punkt 6.33 i årsberetningen for 2003 om revisioner gennemført af Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (GD EAC). Denne svaghed forekommer også i de revisioner, der gennemføres af eksterne revisionsfirmaer i Generaldirektoratet for Forskning.

⁽²⁸⁾ En general stikprøve på 67 betalinger, der var udtaget vilkårligt inden for området interne politikker, samt specifikke stikprøver, der samlet repræsenterede yderligere 40 betalinger: 4 betalinger under sjette rammeprogram (6. RP), 16 betalinger under området retfærdighed, frihed og sikkerhed (herunder otte betalinger under Den Europæiske Flygtningefond) og 20 betalinger under området folkesundhed og forbrugerbeskyttelse.

⁽²⁹⁾ Bemærkningerne om den generelle stikprøve på 67 betalinger vedrørte følgende forhold: Kommissionen havde afholdt betalingerne for sent (15), projektkoordinatoren havde afholdt betalingerne til de øvrige deltagere for sent (5), fejlene var ikke opdaget ved Kommissionens kontrol (10), der var ikke udarbejdet et overslag over renterne af forfinansieringen (9), forhold vedrørende udbudsproceduren (5), forhold vedrørende kontrakten eller Kommissionens beslutning (4),

⁽³⁰⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.20 og 6.22.

⁽³¹⁾ I den generelle stikprøve på 67 betalinger fordelte forsinkelserne for de 15 betalinger, der blev afholdt for sent, sig således: under en måned (6 tilfælde), mere end en måned (3), mere end to måneder (2), mere end tre måneder (2), mere end fem måneder (2).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Finansforordningens bestemmelser om renter af forskud overholdes ikke

6.28. I henhold til finansforordningen skal der udarbejdes et overslag over renter af forskud, der afholdes over fællesskabsmidler, og disse renter skal opføres på fællesskabsbudgettet ⁽³²⁾. For de fleste programmer vedkommende udarbejdes der enten ikke altid eller slet ikke foreløbige overslag. Hertil kommer, at kontraktens bestemmelser om renteberegning i dag er for upræcise til, at Kommissionens tjenester kan udarbejde et pålideligt overslag over de påløbne renter ⁽³³⁾.

Procedurerne for tildeling af støtte følges ikke

6.29. 4 ud af 43 reviderede procedurer for støttetildeling var ikke i overensstemmelse med reglerne, hvilket havde forskellige årsager: Evalueringsudvalget (Evaluation Committee) var ikke forskriftsmæssigt sammensat, støttemodtageren var ikke støtteberettiget, institutionen havde ikke vedtaget en finansieringsafgørelse, eller støtten var tildelt, uden at der forinden var indkaldt forslag. I fem andre sager vedrørende tildeling af støtte til folkesundhedsaktioner kunne det ikke dokumenteres, at der var indsendt fuldstændige forslag til de finansierede projekter inden for tidsfristen, og i seks tilfælde forelå der ikke tilstrækkelig dokumentation for proceduren og for resultaterne af evalueringen af forslag.

Mange fejl på støttemodtagerniveau

Som i de tidligere år anmelder støttemodtagerne for store udgifter ⁽³⁴⁾

6.30. Udgifterne til de syv foranstaltninger under 5. RP, der blev revideret hos de endelige støttemodtagere, og som beløb sig til 6 millioner euro, var i gennemsnit anmeldt med mere end 12 % for meget, fordi der var anmeldt ikke-støtteberettigede udgifter, eller fordi der ikke forelå dokumentation. Denne procent for anmeldte, ikke-støtteberettigede udgifter er højere end den gennemsnitsprocent på 3,1 %, som var resultatet af Kommissionens revisioner (jf. **tabel 6.1**). Kommissionens 286 finansielle revisioner af foranstaltninger under 5. RP viste, at udgifterne i gennemsnit var anmeldt med 4,6 % for meget.

6.31. I de tilfælde, hvor det var konstateret, at der var anmeldt for meget i udgifter, bemærkede Retten, at Kommissionens kontrol af støttemodtagernes udgiftsanmeldelser inden betalingen oftest blot havde bestået i en simpel efterberegning, og at udgiftsanmeldelserne ikke var blevet sammenholdt med en stikprøve af bilag (såsom tidsregistrering eller dokumentation i form af fakturaer). En sådan kontrol af udvalgte dokumenter ville have gjort

6.28. Kommissionen har erkendt proportionalitetsproblemet og foreslår at ændre den nuværende finansforordning og dens gennemførelsesbestemmelser for at indføre en nedre tærskel for forskudsbetaling, under hvilken der ikke skal udfærdiges overslag over fordringer, og under hvilken rentefast ikke skal inddrives. I spørgsmålet om definition af renter er det Kommissionens opfattelse, at den er tilstrækkelig klar, og at støttemodtagerne har pligt til at opgive dem.

6.29. På forskningsområdet vedrører det tilfælde, Retten henviser til, tildeling af et stipendium til en kandidat, som havde meddelt, at han havde eksamen, før han tog den. Denne sag er ved at blive bragt i orden.

De svagheder, Retten konstaterer på folkesundhedsområdet, vedrører tilskud, der blev givet i 2000, 2001 og 2002 under de foregående otte separate folkesundhedsprogrammer. Ved afgørelse nr. 1786/2002/EF erstattedes de otte programmer med et samlet handlingsprogram for EU's indsats på folkesundhedsområdet for perioden 2003-2008. Samtidig skete der en betydelig forbedring af regler og procedurer for finansiering af aktioner, og der blev truffet de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at lignende problemer ikke skulle opstå i fremtiden.

6.30. I to af de syv tilfælde, Retten har revideret, accepterer Kommissionen bemærkningerne og vil træffe korrigerende foranstaltninger. I fire tilfælde er høringsprocessen med støttemodtagerne i gang. I ét tilfælde er Kommissionen ikke enig i Rettens fortolkning.

6.31. Udbetaling sker på grundlag af omkostningserklæringer, der forelægges af støttemodtagerne. Visse generaldirektorater gennemfører allerede nu en sandsynlighedskontrol af disse erklæringer og kræver dokumentation for en undergruppe af disse omkostninger.

For yderligere at styrke revisionen på grundlag af regnskabsbilag i forskningsektoren igangsatte Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier og Generaldirektoratet for Erhvervspolitik i 2003 et pilotforsøg med tilbundsgående revision på grundlag af regnskabsbilag, som blev gennemført i hele 2004 og evalueres i 2005, især med henblik på omkostningseffektivitet. I sammenhæng med denne tilbundsgående revision på grundlag af regnskabsbilag blev der krævet yderligere oplysninger, herunder timesedler, oplysninger om timesatser og rejseudgifter. Der kunne således skabes større sikkerhed, selv om rækkevidden og omfanget af revision på grundlag af regnskabsbilag ifølge sagens natur er begrænset.

⁽³²⁾ Artikel 5, stk. 4, i finansforordningen og artikel 4, stk. 3, i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen.

⁽³³⁾ Dette blev også bekræftet af analysen af overvågnings- og kontrolsystemerne for det sjette rammeprogram (6. RP).

⁽³⁴⁾ Jf. årsberetningen for 2003, punkt 6.23 og 6.26.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

det muligt at opdage uoverensstemmelser eller endda fejl i udgifts-anmeldelserne. Den ville også gøre det nemmere for støttemodtagerne at opfylde kravet om, at deres udgifter skal være korrekt dokumenteret.

Ofte foreligger der ingen dokumentation for de personaleudgifter, der finansieres over et projekt

6.32. I størstedelen af programmerne under interne politikker udgør personaleudgifter og hertil knyttede omkostninger den største kategori af de udgifter, der godtgøres:

- I forbindelse med FTU-aktioner skal støttemodtagerne registrere og attestere den tid, der bruges på projektet. I 50 % af de sager, Retten reviderede, opfyldte det system, som støttemodtageren havde etableret, ikke kravene i kontrakten, og i visse tilfælde var der slet ikke etableret et system. Resultatet var, at der ikke var et relevant revisionsspor, og også at der manglede vigtige oplysninger til kontrollen af, om de afholdte udgifter var nødvendige til at gennemføre det arbejde, der var defineret i arbejdsbeskrivelsen. Det er primært ved den efterfølgende revision hos de endelige støttemodtagere, at det efterprøves, om der er et system til registrering af den tid, der er anvendt på projektet.
- På området folkesundhed og forbrugerbeskyttelse var de fleste af de støttemodtagere, der blev revideret på stedet (fire ud af fem), ikke i stand til at fremlægge tilstrækkelig dokumentation for, at samtlige anmeldte personaleudgifter faktisk var blevet afholdt til det pågældende projekt og var relevante. Det skyldes til dels, at der ikke er en specifik bestemmelse i finansieringsaftalerne om, at støttemodtagerne skal registrere den tid, der anvendes på projektet, og at der skal føres regnskab over omkostningerne forbundet med et bestemt projekt. De personaleudgiftsbeløb, der anmeldes til og medfinansieres af Kommissionen, er derfor ofte kun et overslag.

Andre forhold

Det sjette rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling

6.33. Ved revisionen af transaktionerne i Kommissionen og hos de endelige støttemodtagere blev der konstateret nedenstående fejl, som afspejler svagheder i kontrolsystemet:

- Kommissionen finansierede betalinger, der vedrørte aktioner under tidligere rammeprogrammer (4. RP og 5. RP), over budgetbevillingerne til 6. RP. Det er ikke i overensstemmelse med budgetprincippet om specificering ⁽³⁵⁾. I størstedelen af de konstaterede tilfælde ⁽³⁶⁾ var aktionerne blevet finansieret med budgetbevillinger, der hidrørte fra bidrag til 6. RP fra lande uden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

⁽³⁵⁾ Bevillingerne er øremærkede til bestemte formål. Jf. artikel 21 til 26 i finansforordningen.

⁽³⁶⁾ 26 tilfælde i Generaldirektoratet for Energi og Transport, der i alt beløb sig til 10 millioner euro.

6.32.

- *Det er fastsat i kontraktbestemmelserne, at kontrahenterne skal forelægge tilstrækkelig dokumentation for alle omkostninger, som de anmoder Kommissionen om at refundere. For det femte rammeprogramms vedkommende er det praksis i de tjenestegrene i Kommissionen, der udfører revision, at tage et overblik over, hvor alvorlig den manglende overholdelse af kontraktbestemmelserne er, før der tages stilling til, hvilke sanktioner der skal anvendes.*

- *Hvis der stilles krav til støttemodtagerne om at foretage analytisk bogføring, vil det medføre en stor administrativ byrde for nogle af dem, men det vil ikke nødvendigvis give Kommissionen en større garanti. Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse satser derfor i stedet mere på beskrivelse og analyse af de foreslåede projekter. Projekterne opdeles nu i »pakker«, som er lettere at evaluere og afstemme. Det indebærer, at de aftalte budgetter for projekterne kommer til at stemme bedre overens med skønnet over de ressourcer, der er nødvendige til gennemførelse af dem.*

6.33.

- *Selv om de budgetkonti, der er øremærket til det sjette rammeprogram, normalt kun skal finansiere aktioner under det sjette rammeprogram, er disse konti i visse tilfælde berettiget blevet brugt til at dække omkostninger vedrørende kontrakter fra tidligere rammeprogrammer. De fleste af disse transaktioner er blevet efterprøvet i første halvår 2003 (første år, hvor det sjette rammeprogram har været operationelt). I visse generaldirektorater giver anvendelse af lokale regler mulighed for opfølgning af disse tilfælde, når det viser sig hensigtsmæssigt.*

Der findes klare instrukser, navnlig i kraft af intern kontrolstandard 15. I henhold til tjeklisterne for forpligtelser skal der foretages en kontrol af budgetpost, regnskabsår, artikel i budgettet og enhver anden underopdeling, der er nødvendig for at kontere udgifterne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- Koordinatoren af en forskningsaktion delegerede sine kontraktlige pligter til tredjemand uden nogen form for retsgrundlag og uden Kommissionens godkendelse, og de dermed forbundne udgifter ⁽³⁷⁾ var derfor ikke støtteberettigede.

Den Europæiske Flygtningefond

6.34. Revisionen af betalinger afholdt af de nationale myndigheder viste, at der var anmeldt udgifter, der ikke var støtteberettigede:

- Nogle af de kontrakter, der var indgået med en national myndighed vedrørende hjemsendelsesforanstaltninger, omfattede også asylansøgere, som havde brugt alle appelmuligheder, og hvis ansøgning og appel efterfølgende var blevet afvist af den medlemsstat, som de havde ansøgt om asyl i. Sådanne personer hører ikke under de målgrupper, som er anført i Rådets beslutning 2000/596/EF ⁽³⁸⁾, og de dermed forbundne udgifter kan ikke være støtteberettigede under Den Europæiske Flygtningefond.
- Som følge af de særlige omstændigheder finansierede et nationalt program også frivillig udrejse til en række tredjelande, selv om det er i strid med bestemmelserne om, at kun udgifter til frivillig hjemsendelse til oprindelseslandet er støtteberettigede.

Folkesundhed og forbrugerbeskyttelse

6.35. De substanstest, Retten foretog af en stikprøve af aktioner, viste, at støttemodtagerne i seks tilfælde ikke havde overholdt kontraktens rapporteringsbestemmelser. Rapporterne var blevet indsendt for sent, eller støttemodtagerne havde ikke indsendt tilstrækkeligt detaljerede oplysninger inden for de frister, der var fastsat i kontrakterne (rapporterne udløser Kommissionens betalinger).

KOMMISSIONENS SVAR

I nogle generaldirektorater er der til de enkelte direktorater blevet sendt en påmindelse om reglerne for specificering af budgetposter.

- Kommissionen vil omhyggeligt undersøge de videnskabelige og administrative virkninger af koordinatorens anmodning om at integrere den tredje part i kontrakten, når en sådan anmodning modtages, men dette ville få til følge, at de tilsvarende omkostninger ville blive støtteberettigede under kontrakten. Der kunne så blive tale om en revision på stedet for yderligere at kontrollere de angivne udgifter.

Denne situation kunne Kommissionen ikke have opdaget, da udbetalingen fandt sted, da der ikke krævedes revisionspåtegning for interimbetalinger, men den ville formodentlig være kommet for dagens lys, da den endelige udbetaling fandt sted, eftersom revisionspåtegningen i denne sammenhæng er obligatorisk.

6.34.

- Kommissionen er af den opfattelse, at de udgifter, der opstår i forbindelse med asylsøgendes frivillige hjemrejse, når de har fået afslag på deres ansøgning, er støtteberettigede til samfinansiering fra Den Europæiske Flygtningefond.

- I visse af de tilfælde, Retten nævner, er Den Europæiske Flygtningefonds retsgrundlag, hvor begrebet »hjemland« anvendes, fortolket således, at også særlige situationer, som strækker sig ud over det snævre begreb »land, som vedkommende er statsborger i«, er omfattet. Dette er tilfældet for statsløse, hvor en sådan snæver fortolkning ikke giver nogen mening. Desuden indføres med Genèvekonventionen begrebet »sædvanligt opholdsland«. På samme måde kan andre konkrete omstændigheder, som er snævert knyttet til den personlige sikkerhed, retfærdiggøre en bredere fortolkning, f.eks. i forbindelse med det tidligere Jugoslavien.

6.35. Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse accepterer denne forsinkelse i de fleste tilfælde, på betingelse af at der er rimelig sikkerhed for, at det i sidste ende vil komme rapportens kvalitet til gode. I tilfælde, hvor de indsendte rapporter ikke når op på den krævede kvalitetsstandard, vil der ikke finde nogen udbetaling sted, før den krævede kvalitet er nået.

⁽³⁷⁾ 270 000 euro.

⁽³⁸⁾ Artikel 3 i Rådets beslutning 2000/596/EF.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

*De årlige aktivitetsrapporter og generaldirektørernes erklæringer**Undersøgelsens omfang*

6.36. Retten gennemgik de årlige aktivitetsrapporter og erklæringer fra 11 generaldirektorater ⁽³⁹⁾. Retten foretog en nærmere analyse af, om der var logisk sammenhæng i de årlige aktivitetsrapporter for 2004 for tre generaldirektorater ⁽⁴⁰⁾, og den sammenholdt rapporterne med resultaterne af revisionen af overvågnings- og kontrolsystemerne.

Der er fortsat svagheder i generaldirektørernes formulering af forbehold

6.37. Analysen bekræftede, at strukturen i og præsentationen og kvaliteten af generaldirektørernes rapporter og erklæringer var blevet forbedret yderligere.

6.38. Alle generaldirektørerne på området interne politikker erklærede, at de havde fået rimelig sikkerhed for, at de interne kontrolprocedurer gav den nødvendige garanti for, at de underliggende transaktioner var lovlige og formelt rigtige.

6.39. 6 af de 11 generaldirektører tog et eller flere forbehold i deres erklæringer ⁽⁴¹⁾. Retten fandt, at alle forbeholdene var berettigede, og at årsagerne til forbeholdene i de fleste tilfælde var klart begrundet. Retten mener imidlertid, at to generaldirektorater, som ikke havde taget noget forbehold, burde have gjort det på følgende områder:

- På grundlag af analysen af rapporten fra Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur mener Retten, at der skulle have været taget forbehold med hensyn til den sikkerhed, generaldirektoratet kan give om programmer, der forvaltes af de nationale kontorer i medlemsstaterne ⁽⁴²⁾. Revisionen af omkring en tredjedel af alle nationale kontorer, der forvalter

6.39.

- På grundlag af de systemrevisioner, der blev foretaget i 2004 i overensstemmelse med den handlingsplan, der blev iværksat efter forbeholdet i 2003, har generaldirektøren for Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur ikke fundet det nødvendigt at opretholde det tidligere principielle forbehold i 2004, som hovedsagelig var begrundet i usikkerheden som følge af den manglende kontrol.

Efter disse revisioner i 2004 (som helt bevidst omfattede de kontorer, som man mente kunne være problematiske) forpligtede de kontorer, der udviste svagheder, sig desuden til at forbedre deres praksis. Hvad angår de tre kontorer, hvor der i særlig grad var problemer, har Kommissionen og kontorerne selv truffet ad hoc-foranstaltninger før regnskabsårets udgang.

Under hensyn til disse reaktioner og størrelsen af de budgetmidler, der er tale om i forbindelse med de tre kontorer, hvor der har været betydelige problemer, har generaldirektoratet på baggrund af resultaterne af kontrollen i aktivitetsrapporten ikke fundet det begrundet at fastholde forbeholdet fra 2003.

⁽³⁹⁾ Generaldirektoratet for Forskning (GD RTD), Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier (GD INFSO), Det Fælles Forskningscenter (JRC), Generaldirektoratet for Energi og Transport (GD TREN), Generaldirektoratet for Erhvervspolitik (GD ENTR), Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed (GD JLS), Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur (GD EAC), Generaldirektoratet for Miljø (GD ENV), Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (GD SANCO), Generaldirektoratet for Konkurrence (GD COMP) og Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser (GD MARKT).

⁽⁴⁰⁾ Generaldirektoratet for Forskning (GD RTD), Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier (GD INFSO) og Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse (GD SANCO).

⁽⁴¹⁾ Generaldirektoratet for Forskning (GD RTD), Generaldirektoratet for Informationssamfundet og Medier (GD INFSO), Det Fælles Forskningscenter (JRC), Generaldirektoratet for Retfærdighed, Frihed og Sikkerhed (GD JLS), Generaldirektoratet for Erhvervspolitik (GD ENTR) og Generaldirektoratet for Energi og Transport (GD TREN).

⁽⁴²⁾ I forbindelse med nogle dele af programmerne Socrates, Leonardo og Ungdom delegerer Kommissionen programgennemførelsen til de nationale kontorer i medlemsstaterne. Denne procedure kaldes »indirekte central forvaltning«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

programmer inden for området uddannelse og kultur ⁽⁴³⁾, viste, at der i omkring halvdelen af de reviderede nationale kontorer var svagheder og tilbagevendende problemer, som krævede en handlingsplan. I omkring 10 % af de nationale kontorer, der blev revideret, blev der konstateret væsentlige og indlysende mangler, som foranledigede Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at sikre dens finansielle interesser. Mere end 50 % af budgettet for Generaldirektoratet for Uddannelse og Kultur gennemføres via indirekte central forvaltning.

- Den interne revisionsfunktion i Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse anbefalede i sit bidrag til 2004-rapporten, at der blev taget forbehold med hensyn til risikoen for fejl i forvaltningen af støtte på folkesundhedsområdet. Behovet for et sådant forbehold blev bekræftet af Rettens revision af fællesskabsaktioner på området folkesundhed og forbrugerbeskyttelse, som viste, at der var en høj forekomst af fejl inden for folkesundhedsområdet ⁽⁴⁴⁾. Retten er derfor af den opfattelse, at der skulle have været taget forbehold eller i det mindste, at årsagerne til, at der ikke var taget forbehold, skulle have været anført i den årlige aktivitetsrapport.

- Generaldirektoratet for Sundhed og Forbrugerbeskyttelse har nøje gransket væsentlighedsspørgsmålet i forbindelse med resultatet af den revision af støtteforvaltningen, der blev foretaget af dets interne revisionstjeneste. Det blev konkluderet, at der er sket og fortsat sker væsentlige forbedringer, og at selv om alle problemer endnu ikke er løst eller stadig findes i 2004, så er de kendt og under tilstrækkelig kontrol. Revisionsretten koncentrerer sig hovedsagelig om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, mens generaldirektøernes holdning er baseret på den overordnede sikkerhed, som de forskellige kontrolsystemer giver for, at der i tilstrækkelig grad er taget højde for de vigtigste risici (konsekvenser og sandsynlighed), således at de ikke bliver en realitet og skader Kommissionens interesser.

Opfølgning på tidligere bemærkninger om DAS-revisionen

6.40. Hvad angår efterfølgende revision af de endelige støttemodtagere, der deltager i FTU-rammeprogrammer, har Kommissionen taget sit mål om at revidere 10 % af alle kontrahenter under 5. RP i 2006/2007 op til fornyet overvejelse (jf. punkt 6.20), og den har vedtaget en fælles revisionsmetode for 6. RP. Der er endnu ikke fastsat målbare revisionsmål for 6. RP, og der er endnu ikke indgået en rammekontrakt med et eksternt revisionsfirma om revision af 6. RP (jf. **bilag 1.1.a**).

6.40. Kommissionen henviser til sine bemærkninger i forbindelse med punkt 6.20 ovenfor, men understreger også, at der stadig foregår en omfattende revision af kontrakter under det femte rammeprogram, idet de generaldirektorater, der har ansvar for forskning, i 2005 sammenlagt har sat ca. 280 supplerende revisioner i gang. Disse revisioner vil blive udført af det eksterne revisionsfirma, som der blev indgået en rammekontrakt om revisionsydelser med i slutningen af 2004.

De eksterne revisionsenheders rolle i det sjette rammeprogram har ændret sig i forhold til deres rolle i det femte rammeprogram og skal afspejle indførelsen af revisionspåtegninger. Den eksterne revision skal først kontrollere revisionspåtegningsordningens funktionsmåde og pålidelighed og følge op på specifikke anmodninger om revision fremsat af de forskellige tjenestegrene frem for at kontrollere et bestemt antal kontrahenters omkostningserklæringer, som det var tilfældet med det femte rammeprogram. Kommissionens revisionsmål for det sjette rammeprogram bør tage hensyn til denne udvikling.

⁽⁴³⁾ Generaldirektoratet for Uddannelse og Kulturs aktivitetsrapport for 2004 (s. 37). I aktivitetsrapporten for 2003 tog generaldirektoratet et forbehold, som gik på, at det ikke havde kunnet opfylde kravet i artikel 35 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen, om at der ved indirekte central forvaltning skal foretages forudgående kontrol af de nationale kontorer interne kontrolsystemer. Dette forbehold blev ikke fastholdt i aktivitetsrapporten for 2004. I den handlingsplan, som blev udarbejdet for at afhjælpe dette forbehold, var der planlagt revision af samtlige nationale kontorer i perioden 2004-2006. Omkring en tredjedel af kontorerne blev revideret i 2004.

⁽⁴⁴⁾ Der var fejl i 8 af 11 reviderede transaktioner.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.41. Vigtige punkter, der tidligere er blevet påpeget om TEN-T-programmet, har relation til den efterfølgende revision af TEN-T-aktioner og kontrollen af udgifternes støtteberettigelse. Generaldirektoratet for Energi og Transport bør gøre en større indsats for at nå sit revisionsmål, og det bør udarbejde en standardformular for omkostningsopgørelser eller finansielle situationsrapporter og klart afgrænse omfanget af de to vigtigste former for støtte, dvs. undersøgelser og arbejder (jf. **bilag 1.1.b** og **1.2**).

Konklusion og anbefalinger

6.42. Evalueringen af overvågnings- og kontrolsystemerne viste, at til trods for de opnåede fremskridt er ikke alle grundlæggende krav i de interne kontrolstandards på området interne politikker implementeret fuldt ud (jf. punkt 6.6-6.8), og at systemerne for 6. RP, Den Europæiske Flygtningefond og for området sundhed og forbrugerbeskyttelser er behæftet med specifikke svagheder (jf. punkt 6.9-6.17).

6.43. Svaghederne i overvågnings- og kontrolsystemerne, og de svagheder, der blev konstateret ved Rettens substans-test viser, at efterfølgende revision er en vigtig og effektiv del af Kommissionens interne kontrolsystem. Antallet af revisioner bør derfor ikke reduceres, således som det har været tilfældet i 2004 inden for en række interne politikområder (jf. punkt 6.20). Som allerede påpeget i tidligere år går der også ofte for lang tid, inden der bliver fulgt op på revisionerne, og navnlig inden fællesskabsmidlerne bliver tilbagesøgt (jf. punkt 6.23 og 6.24).

6.44. Som i tidligere år viste 2004-kontrollen af transaktioner på området interne politikker en høj fejlfrekvens på støttemodtagerniveau, og denne fejlfrekvens indvirkede på transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. Der er ikke sket større forbedringer på dette område, hvilket også bekræftes af Kommissionens egne revisionsresultater. Inden for alle de interne politikområder, Retten reviderede, var der tilfælde, hvor der var anmeldt for meget i udgifter, hvor der var anmeldt ikke-støtteberettigede udgifter, og hvor betalingsfristerne ikke var overholdt. Sådanne fejl skyldes ofte, at de gældende regler og retningslinjer er komplicerede, og at instrukserne ikke er tilstrækkeligt klare eller detaljerede (jf. punkt 6.25-6.35).

KOMMISSIONENS SVAR

6.41. Generaldirektoratet for Energi og Transport har revideret 50 % af de samlede beløb vedrørende endelige betalinger, hvilket langt overstiger målet på 35 %.

Som et resultat af risikovurderingen og den geografiske dækning, som var lagt til grund for revisionsudvælgelsesprocessen, nåedes det mål at revidere 20 % af de projekter, der blev afsluttet i 2003, ikke helt i 2004.

Der vil blive taget fornyet stilling til dette mål for 2005, og det vil om nødvendigt blive tilpasset.

Generaldirektoratet for Energi og Transport har nu udviklet en model for omkostningserklæring, som skal attesteres, og et skema til teknisk og finansiell evaluering. Begge er vedlagt som bilag til de finansielle afgørelser for 2005.

I ansøgningsskemaerne og i udkastet til den nye TEN-forordning KOM(2004) 475 (artikel 2, stk. 5 og 6) findes der klare definitioner på »anlægsarbejder« og »undersøgelser«.

6.42. Kommissionen bestræber sig på at sikre en ensartet gennemførelse af Den Europæiske Flygtningefond i medlemsstaterne. Det skal endvidere understreges, at den kritik, Revisionsretten har fremsat, kun vedrører en enkelt medlemsstat. Der er allerede truffet foranstaltninger til at korrigere de påtalte forhold.

Kommissionen fortsætter sin indsats for at forbedre sine forvaltningssystemer, herunder gennemførelsen af interne kontrolstandards (se punkt 6.6-6.9).

6.43. Kommissionen vil blive nødt til at tage fornyet stilling til det overordnede mål at revidere 10 % af kontrahenterne under det femte rammeprogram, fordi det endelige antal kontrahenter, der kan revideres, ligger betydeligt højere end forventet, som det fremgår af svaret til punkt 6.20. Det følges nøje, om der rettidigt bliver gennemført korrigerende foranstaltninger.

6.44. Det er ikke længere muligt at ændre de retlige og finansielle rammer, der gælder for de projekter under det femte rammeprogram, som behandles her. Ikke desto mindre har Kommissionen, især i sammenhæng med den tværtjenstlige gruppe, der blev nedsat i forlængelse af handlingsplanen i den årlige aktivitetsrapport for 2001, forsøgt at forbedre Kommissionens tjenestegrenes og kontrahenternes forvaltning af projekterne. For det sjette og syvende rammeprogram er der indført eller foreslået forenklinger. Der er allerede gjort fremskridt, og der sker en omhyggelig opfølgning af disse spørgsmål.

RETTENS BEMÆRKNINGER

6.45. Strukturen i og præsentationen og indholdet af de årlige aktivitetsrapporter for 2004 var forbedret i forhold til 2003. Forbeholdene i generaldirektøernes erklæringer var berettigede. I to tilfælde (jf. punkt 6.36-6.39) skulle der dog have været taget yderligere forbehold.

Samlet konklusion

6.46. Selv om der er sket fremskridt på en række områder, giver resultaterne af revisionen af overvågnings- og kontrolsystemerne og af kontrollen af de underliggende transaktioner på området interne politikker ikke tilstrækkelig sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. Som i tidligere år bekræfter Kommissionens egne revisionsresultater og generaldirektøernes forbehold denne konklusion.

6.47. Retten anbefaler, at Kommissionen gør en yderligere indsats for at begrænse risikoen for fejl. Kommissionen bør:

- ændre retsgrundlaget og forenkle systemerne for omkostningsgodtgørelse, så der i højere grad anvendes betalinger i form af engangsbeløb, tariffer baseret på enhedspriser og faste tilskudsbeløb ⁽⁴⁵⁾
- præcisere de procedurer og retningslinjer, der gælder for de forskellige programmer
- tage de fejl, som konstateres ved den efterfølgende revision, i betragtning, når den forbedrer forvaltnings- og kontrolsystemerne
- omgående træffe foranstaltninger, når revisionerne viser, at der er mulighed for at tilbagesøge beløb
- sikre, at standarderne for intern kontrol implementeres effektivt.

KOMMISSIONENS SVAR

6.45. I det første tilfælde har man under hensyn til gennemførelsen af den handlingsplan, der blev indført i forbindelse med forbeholdet i 2003, ikke fundet det begrundet at opretholde et forbehold i 2004, så meget mere som forvaltningsmetoden er grundigt kommenteret i selve beretningen for 2004. I det andet tilfælde var det generaldirektørens opfattelse, at de pågældende spørgsmål i tilstrækkelig grad var under kontrol og ikke krævede et forbehold.

6.46. Kommissionen fortsætter sine bestræbelser på at begrænse hyppigheden og virkningen af fejl i modtagernes erklæringer. Forbedringen af den interne kontrol fortsætter inden for rammerne af Kommissionens meddelelse om en »køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol«. For det syvende rammeprogram tager Kommissionens forslag bl.a. sigte på en forenkling af systemerne.

6.47. For at efterkomme disse henstillinger har Kommissionen som anført i dens meddelelse om en køreplan for indførelse af en integreret struktur for intern kontrol til hensigt inden årets udgang at forelægge en handlingsplan for at fjerne de afvigelser, der efter dens opfattelse er mellem den eksisterende kontrolstruktur og de generelle principper. Retten har fastlagt i sin udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af »én enkelt revisionsmodel«.

- Generelt set tager forslagene til ændring af både finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne sigte på en forenkling af regler og procedurer, særlig hvad angår mindre støttebeløb. Den reviderede udgave af finansforordningen og gennemførelsesbestemmelserne skal efter planen træde i kraft den 1. januar 2007.

I så fald vil de regler om deltagelse, der skal foreslås for det syvende rammeprogram, kunne drage fordel af de nye muligheder, den reviderede finansforordning åbner for.

- En del af Kommissionens indsats for forenkling drejer sig om at skabe klarhed om procedurerne.
- De pågældende generaldirektorater vil fortsætte deres indsats på dette område.
- Efter de gældende procedurer skal der rettidigt træffes foranstaltninger til at få uberettiget udbetalte beløb tilbagebetalt. Dette spørgsmål behandles i de rapporter, der regelmæssigt udarbejdes.
- Der arbejdes konstant på at gennemføre de interne kontrolstandards effektivt. Kommissionens tjenestegrene vil forfølge dette mål og samtidig bestræbe sig på at undgå, at det medfører en overdreven administrativ byrde.

⁽⁴⁵⁾ Jf. også udtalelse nr. 3/2005 om forslag til Kommissionens forordning (EF) om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget, punkt 13. Jf. også årsberetningen for 2003, punkt 6.59.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

OPFØLGNING PÅ SÆRBERETNING NR. 11/2003 »LIFE«

6.48. I særberetning nr. 11/2003 fokuserede Retten især på forvaltningen af anden etape i det finansielle instrument for miljøet (LIFE II, 1996-1999) ⁽⁴⁶⁾.

6.49. Rettens vigtigste anbefalinger var, at:

- målene for programmet præciseres bedre, og at sammenhængen med Fællesskabets miljøstrategi afklares
- forvaltningsrammen forbedres, ved at der i højere grad anvendes eksterne eksperter, at komplementariteten med andre fællesskabsforanstaltninger styrkes, og at reglerne om støtteberettigelse tages op til revision
- overvågningen, kontrollen og evalueringen styrkes gennem en bedre anvendelse af eksterne revisorer, og at der indføres strategier for formidling af resultater.

6.50. De fleste af Rettens anbefalinger er blevet implementeret, men:

- programmålene bør defineres endnu klarere
- selv om antallet af revisioner af LIFE-kontrakter er steget i årene efter offentliggørelsen af særberetningen, er revisionerne på stedet stadig finansielle revisioner og tager ikke sigte på måling af de opnåede resultater
- Kommissionen har endnu ikke etableret en procedure til evaluering af resultaterne af projekterne, der er i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning.

6.50.

- Europa-Parlamentet og Rådet vedtog den 15. september 2004 forordning (EF) nr. 1682/2004, i henhold til hvilken Life III-programmet forlænges indtil den 31. december 2006. I denne forordning er programmets mål fastsat mere klart ⁽¹⁾.
- (andet og tredje led) Kommissionen finder, at formålet med revision på stedet først og fremmest er at foretage finansiell kontrol af, om de anmeldte omkostninger er støtteberettigede og veldokumenterede. De tekniske resultater af projekterne evalueres allerede af både eksterne eksperter og Kommissionens personale. Kommissionen har imidlertid også udviklet et vurderingsskema til evaluering af projekter efter en række specifikke kriterier. Dette skema er under afprøvning. Denne model, som har til formål at pege på de bedste projekter, hovedsagelig af kommunikationshensyn, anvendes af de eksterne overvågningsteam på tidspunktet for den endelige rapport.

⁽⁴⁶⁾ Den igangværende etape i LIFE III er blevet forlænget med to år til den 31. december 2006: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1682/2004 af 15. september 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1655/2000 om det finansielle instrument for miljøet (LIFE).

⁽¹⁾ Ved artikel 1, nr. 2), litra b), indføres der for eksempel en ændring, der indebærer, at Kommissionen skal opstille retningslinjer, hvor de prioriterede områder og målsætninger for demonstrationsprojekter fastlægges.

BILAG 1

Interne politikker (inklusive forskning) — Vurdering af tidligere behandlede centrale aspekter

Bemærkninger	Foranstaltninger, der er truffet i 2004	Foranstaltninger, der skal gennemføres
1.a Overvågnings- og kontrolsystemer — Efterfølgende revisioner af endelige støttemodtagere, der deltager i FTU-rammeprogrammer		
I 1998 udarbejdede de fem generaldirektorater, der forvalter FTU-rammeprogrammerne, i fællesskab en revisionsstrategi og satte sig som mål at revidere 10 % af kontrahenterne under 5. RP (jf. årsberetningerne for 2001, 2002 og 2003, punkt 6.30). Disse revisioner foretages i vidt omfang af eksterne revisionsfirmaer på Kommissionens vegne. Retten konstaterede: — at Kommissionen har defineret »den population, der kan revideres«, på en sådan måde, at langt under 10 % af de indirekte FTU-aktioner eller omkostningsopgørelser revideres i programperioden (jf. årsberetningen for 2002) — at Kommissionen ikke kan nå sit eget mål for revisionsdækningen (jf. årsberetningerne for 2001, 2002 og 2003) — at Kommissionen ikke har fastlagt en fælles revisionsstrategi for 6. RP — at Kommissionen kun kan sikre kontinuitet i revisionsarbejdet, hvis den sørger for, at der kan gives efterfølgende finansielle revisioner i underentreprise (da rammekontrakten med det eksterne revisionsfirma udløber i 2003).	Det samlede antal kontrahenter under 5. RP er 23 375, og målet er således 2 337 reviderede kontrahenter. Eftersom det endelige antal kontrahenter under 5. RP, der kan revideres, er væsentligt højere end forventet, har Kommissionen anført, at den er nødt til at tage sit overordnede mål om at revidere 10 % af kontrahenterne under 5. RP inden 2006/2007 op til revision. I 2004 blev der afsluttet 317 revisioner, hvoraf 296 havde relation til indirekte FTU-aktioner under 5. RP. Det samlede antal afsluttede revisioner under 5. RP (756) opfylder stadig ikke målet. I 2004 blev der vedtaget en fælles revisionsstrategi for 6. RP. Der er endnu ikke defineret målbare revisionsmål for 6. RP, som realistisk kan nås. Procedure for tildeling af en ny rammekontrakt (vedrørende indirekte FTU-aktioner under 5. RP). I november 2004 blev der underskrevet en rammekontrakt med eksterne revisionsfirmaer. Proceduren for tildeling af en kontrakt vedrørende revisionen af indirekte FTU-aktioner under 6. RP er endnu ikke afsluttet.	Kommissionen bør udbygge sine revisionsaktiviteter, så revisionsmålet for 5. RP kan nås. Kommissionen bør definere målbare mål for 6. RP, som realistisk kan nås. Der bør underskrives en ny rammekontrakt vedrørende 6. RP, så Kommissionen får tilstrækkelig ekstern støtte til gennemførelsen af revisionsstrategien for 6. RP.
1.b Overvågnings- og kontrolsystemer — Efterfølgende revisioner af endelige modtagere, der deltager i TEN-Transport-aktioner		
Kommissionen foretager regelmæssige stedlige kontroller som et led i overvågningen af TEN-T-aktioner. Disse kontroller suppleres imidlertid ikke med efterfølgende finansielle og tekniske revisioner (når det er hensigtsmæssigt, af Generaldirektoratet for Energi og Transport eller eksterne eksperter) (jf. årsberetningerne for 2001 og 2002). Retten konstaterede: — at TEN-T-aktioner ikke var omfattet af Generaldirektoratet for Energi og Transports revisionsprogram.	Generaldirektoratet for Energi og Transport har udarbejdet en særlig rammekontrakt vedrørende revision af TEN-T-aktioner. Generaldirektoratet for Energi og Transport har opstillet et revisionsprogram, og revisionen af 8 TEN-T-finansieringsafgørelser er blevet afsluttet. Generaldirektoratet er i gang med at revidere 24 finansieringsafgørelser, og der skal i følge planen revideres yderligere 20 afgørelser.	Retten hilser Generaldirektoratet for Energi og Transports initiativer velkommen. Generaldirektoratet bør på forhånd informere Revisionsretten om sit revisionsprogram og sikre sig, at revisorerne fra det eksterne revisionsfirma er kvalificerede til at udføre revisionsarbejdet. Der bør træffes de nødvendige foranstaltninger, så det sikres, at Generaldirektoratet for Energi og Transport opfylder sit mål om hvert år at revidere mindst 20 % af projekterne og 35 % af de samlede omkostninger forbundet med de projekter, der er afsluttet i det foregående år.
2. Overvågnings- og kontrolsystemer — TEN-T-aktioner: Kontrol af omkostningernes støtteberettigelse		
Det er defineret i retsgrundlaget og kommissionsbeslutningerne, hvad der kan betragtes som støtteberettigede og ikke-støtteberettigede omkostninger i forbindelse med TEN-T-aktioner (jf. årsberetningerne for 2001 og 2002). Retten konstaterede: — at disse definitioner ikke er præcise nok til, at modtagerens faktiske omkostninger kan fastslås — at disse definitioner afviger fra de definitioner, der anvendes i forbindelse med lignende infrastrukturprojekter, der støttes over strukturforanstaltninger — at anvendelsen af differentierede finansieringssatser medfører en risiko for, at modtagerne skaffer sig størst mulig finansiering ved med urette at anmelde omkostninger som omkostninger vedrørende undersøgelser, og — at det gør kontrolarbejdet yderligere vanskeligt for Kommissionen, at der ikke findes standardformularer til omkostningsopgørelsen.	I 2004 blev der vedtaget en ny standardtekst til kommissionsbeslutninger, som indeholder: — en definition af støtteberettigede og ikke-støtteberettigede omkostninger, — en ændret definition af undersøgelser og arbejder, og — en tabel med angivelse af »fordelingen af de anslåede støtteberettigede udgifter i perioden med programmerede aktiviteter«, som kan anvendes af modtagerne til rapportering af afholdte udgifter.	Ud over de foranstaltninger, der blev truffet i 2004, bør den standardtekst til finansieringsafgørelser, som støttemodtagerne skal anvende, også omfatte en standardformular til omkostningsopgørelser eller finansielle situationsrapporter. Definitionen af undersøgelser og arbejder skal forbedres yderligere, eftersom den nuværende definition ikke klart afgrænser omfanget af undersøgelser og arbejder.

BILAG 2

Overvågnings- og kontrolsystemer

Område: Interne politikker (inklusive forskning)

System: Sjette rammeprogram (6. RP) for forskning og teknologisk udvikling, Den Europæiske Flygtningefond og Sundhed og Forbrugerbeskyttelse

6. RP	Kommissionen	Mellemniveau	Modtager	Samlet vurdering
Koncept	B	—	B	B
Praktisk gennemførelse på de forskellige procedurestadier — overensstemmelse med standarderne — hensyntagen til erfaringerne	B	—	C	B
Funktion i praksis — overensstemmelse med standarderne — hensyntagen til erfaringerne	C	—	C	C
Resultater — korrigerende effekt — præventiv effekt	B	—	C	B
Samlet vurdering	B	—	C	B

Den Europæiske Flygtningefond	Kommissionen	Mellemniveau	Modtager	Samlet vurdering
Koncept	B	B	B	B
Praktisk gennemførelse på de forskellige procedurestadier — overensstemmelse med standarderne — hensyntagen til erfaringerne	B	B	B	B
Funktion i praksis — overensstemmelse med standarderne — hensyntagen til erfaringerne	C	B	C	C
Resultater — korrigerende effekt — præventiv effekt	B	B	C	B
Samlet vurdering	B	B	C	B

Sundhed og Forbrugerbeskyttelse	Kommissionen	Mellemniveau	Modtager	Samlet vurdering
Koncept	B	—	B	B
Praktisk gennemførelse på de forskellige procedurestadier — overensstemmelse med standarderne — hensyntagen til erfaringerne	B	—	B	B
Funktion i praksis — overensstemmelse med standarderne — hensyntagen til erfaringerne	B/C ⁽¹⁾	—	B/C ⁽¹⁾	B/C ⁽¹⁾
Resultater — korrigerende effekt — præventiv effekt	B/C ⁽¹⁾	—	B/C ⁽¹⁾	B/C ⁽¹⁾
Samlet vurdering	B/C ⁽¹⁾	—	B/C ⁽¹⁾	B/C ⁽¹⁾

⁽¹⁾ B for Forbrugerbeskyttelse; C for Folkesundhed.

A Fungerer godt, få eller mindre forbedringer nødvendige.

B Fungerer nogenlunde, men forbedringer ønskelige/nødvendige.

C Fungerer, men ikke tilfredsstillende.

KAPITEL 7

Foranstaltninger udadtil

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	7.1-7.2
Specifik vurdering — DAS-revision	7.3-7.41
Revisionens omfang og art	7.3-7.8
Overvågnings- og kontrolsystemer	7.9-7.27
Implementeringen af de interne kontrolstandarder	7.9
Generaldirektoratet for Humanitær Bistand (ECHO)	7.10-7.15
Samarbejdskontoret EuropeAid på centralt plan	7.16-7.24
Overvågnings- og kontrolsystemerne på delegationsniveau	7.25-7.27
Revision af transaktioner	7.28-7.32
Revision af transaktioner gennemført på delegationsniveau	7.28-7.29
Revision af transaktioner gennemført i gennemførelsesorganisationerne	7.30-7.32
Analyse af de årlige aktivitetsrapporter og af erklæringerne fra de anvisningsberettigede ved delegation	7.33-7.38
Konklusion	7.39-7.40
Anbefalinger	7.41
Opfølgning af tidligere bemærkninger	7.42-7.47
Særberetning nr. 3/2001 om Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeriaftaler	7.42-7.47
Aftalernes målsætning	7.43-7.45
Omkostningseffektivitet	7.46-7.47
Væsentligste bemærkninger i særberetninger	7.48-7.55
Særberetning nr. 10/2004 om dekoncentrerings af forvaltningen af EF's bistand til tredjelande til Kommissionens delegationer	7.48-7.51
Særberetning nr. 4/2005 om Kommissionens forvaltning af det økonomiske samarbejde med landene i Asien	7.52-7.55

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

7.1. Dette kapitel omhandler bistand til tredjelande, som finansieres over det almindelige budget. De vigtigste områder er: det finansielle og faglige samarbejde med Asien, Latinamerika, Middelhavslandene, landene i den vestlige del af Balkanregionen og de nye uafhængige stater, fødevarehjælp/fødevarer sikkerhed, humanitær bistand og medfinansiering af ngo'er. Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser og Generaldirektoratet for Udvikling udformer politikkerne for udviklingssamarbejdet, for landestrategier, regionale strategier og for den flerårige programmering, mens Samarbejdskontoret EuropeAid (EuropeAid) er ansvarligt for gennemførelsen af udviklingssamarbejdet. Generaldirektoratet for Humanitær Bistand (ECHO) har ansvaret for såvel at fastlægge politikken og strategien for den humanitære bistand som for at implementere den. Dette kapitel vedrører ikke den bistand, der ydes over De Europæiske Udviklingsfonde, da den ikke finansieres over det almindelige budget ⁽¹⁾. **Tabel 2.1** viser gennemførelsen i 2004 af budgettet for udgiftsområde 4 i de finansielle overslag (forpligtelser: 5 198 millioner euro; betalinger: 4 606 millioner euro).

7.2. I 2004 blev dekoncentreringen af forvaltningen af de tematiske programmer ⁽²⁾, dvs. overdragelse af funktioner og opgaver fra Kommissionen i Bruxelles til Kommissionens delegationer (jf. punkt 7.48-7.51), ført til ende. I 2004 fortsatte omorganiseringen af EuropeAid i Bruxelles, specielt vejledningen og overvågningen af delegationerne efter dekoncentreringen af forvaltningen.

SPECIFIK VURDERING — DAS-REVISION

Revisionens omfang og art

7.3. Rettens overordnede mål for den specifikke vurdering var at nå frem til en konklusion om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed på området foranstaltninger udadtil (udgiftsområde 4 i de finansielle overslag). Revisionen omfattede en gennemgang af de overvågnings- og kontrolsystemer, som er udformet med henblik på at give sikkerhed for, at transaktionerne er lovlige og formelt rigtige. Der blev foretaget test af transaktioner i en række delegationer og i en række organisationer, der gennemfører projekter. Endvidere gennemgik Retten de årlige aktivitetsrapporter fra generaldirektøren for EuropeAid og generaldirektøren for ECHO.

⁽¹⁾ Jf. den særskilte EUF-beretning.

⁽²⁾ Programmer, som finansieres over budgetposter, der er bestemt til bestemte former for aktioner (f.eks. fødevarehjælp, medfinansiering af ngo'er).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.4. Revisionen dækkede projekter, som gennemføres af forskellige gennemførelsesorganisationer, der kan være ngo'er, ministerier, internationale organisationer osv., og som Kommissionen udbetaler et forskud. Sådanne projekter afviger først og fremmest fra EUF-projekter ved, at den økonomiske forvaltning af dem og regnskabsaflæggelsen oftere er overdraget til disse mellemed, og ved at der ikke er nationale anvisningsberettigede.

7.5. Revisionen blev gennemført i Kommissionen i Bruxelles, i fem delegationer (Bosnien, Cambodja, Kasakhstan, Filippinerne og Syrien) og i 17 gennemførelsesorganisationer. De områder, der er nævnt i punkt 7.1, blev gennemgået og testet. Hjælpen til genopbygning af Kosovo og nogle lande i den tidligere Forbundsrepublik Jugoslavien revideres i forbindelse med en særskilt årlig revision af Det Europæiske Genopbygningsagentur.

7.6. Rettens revision af overvågnings- og kontrolsystemerne bestod i en gennemgang af de interne kontrolstandarder med relation til de risikoanalyser, som de ansvarlige tjenester havde udarbejdet, informationsstrukturerne og rapporteringen inden for rammerne af den finansielle overvågning og kontrol, samt de interne revisionsfunktioner i EuropeAid og ECHO.

7.7. De rapporter (EAMR), som delegationerne havde udarbejdet, og som tages i betragtning ved udarbejdelsen af EuropeAid's årlige aktivitetsrapport, blev fremsendt med nogen forsinkelse til Revisionsretten.

7.8. Retten blev væsentligt forsinket i planlægningen af et af sine besøg af projekter i Cambodja, fordi gennemførelsesorganisationen, en FN-organisation, ikke uden videre ville acceptere, at Retten har ret til at få adgang til oplysninger i overensstemmelse med kontrolbestemmelsen i den finansielle og administrative rammeaftale mellem EU og FN. Retten kunne derfor kun foretage begrænset revision.

7.7. Kommissionen vil søge at løse de tekniske og administrative problemer i forbindelse med fremsendelsen af disse rapporter til Retten.

7.8. Kommissionen er bekendt med den misforståelse, der opstod, og lettede Rettens adgang til at få indsigt ved at tage problemet op med den pågældende organisation.

Overvågnings- og kontrolsystemer

Implementeringen af de interne kontrolstandarder

7.9. I 2002 fik både EuropeAid og ECHO udfærdiget rammerne for implementeringen af de interne kontrolstandarder, som er defineret i et kommissionsdokument af 13. december 2000 ⁽³⁾. I forbindelse med indførelsen af standarderne blev der udstedt instrukser og retningslinjer, eksisterende instrukser

⁽³⁾ Supporting the reform of financial management — a new framework for authorising officers (SEK(2000) 2203).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

og retningslinjer blev ført ajour, og der blev gennemført omfattende videreuddannelsesprogrammer, specielt kurser i administrative og finansielle procedurer. I 2004 blev kravet om opfyldelse af de interne kontrolstandarder udvidet til også at omfatte delegationerne. Ifølge EuropeAid var alle basiskravene til delegationerne opfyldt pr. 31. december 2004. Rettens revision bekræfter generaldirektørens bemærkning i den årlige aktivitetsrapport om, at det stadig er nødvendigt med forbedringer både i Kommissionen i Bruxelles og i delegationerne (jf. punkt 7.17-7.27).

Generaldirektoratet for Humanitær Bistand (ECHO)*Risikovurdering*

7.10. ECHO udførte en tilfredsstillende vurdering af sine egne risici. Det konkluderede meget rigtigt, at mange risici inden for humanitær bistand var uden for dets kontrol. Undtaget herfra var dog kvaliteten af gennemførelsesorganisationernes arbejde. Som i de tidligere år havde indsatsen for at få begrænset risiciene været koncentreret om proceduren til udvælgelse af gennemførelsesorganisationer og indførelsen af systematisk revision af de udvalgte organisationer.

Revision af gennemførelsesorganisationerne

7.11. ECHO anlægger en samlet strategi for revision af gennemførelsesorganisationerne. Revisionerne omfattede vurderinger af aspekter som organisationernes organisationsstruktur, procedurer og interne kontrol samt deres regnskabs- og finanssystemer, ledelseskultur og personaleansættelsessystemer. Disse vurderinger blev suppleret med omfattende test af udgifterne forbundet med projekter, som disse organisationer havde gennemført.

7.12. I 2004 gennemførte ECHO 130 revisioner, hvoraf 70 blev gennemført i gennemførelsesorganisationernes hovedkvarter. Disse 70 revisioner, der var blevet udliciteret til eksterne revisorer, vedrørte 344 projekter, der var blevet afsluttet mellem 1998 og 2003. De resterende 60 revisioner vedrørte projekter, der var blevet revideret på stedet (28 rapporter), tilskud (19 rapporter) og ECHO-kontorer (13 rapporter). I første omgang gennemgik Retten 20 revisionsrapporter, heraf var 13 af de omhandlede revisioner blevet udliciteret. Derefter vurderede Retten kvaliteten af disse eksterne revisioner ved besøg i tre gennemførelsesorganisationers europæiske hovedkvarter og test af to projekter hvert sted. Revisionen gav anledning til følgende bemærkninger:

- a) Den type fejl, de eksterne revisorer hyppigst rapporterede om, var, at der manglede bilag for udgifterne. Denne fejl var hovedårsagen til, at udgifter anmeldt af gennemførelsesorganisationerne ikke var blevet godkendt som støtteberettigede. Retten fik under revisionsbesøgene hos gennemførelsesorganisationerne bekræftet, at den hyppigst forekommende fejl var, at der manglede bilag, og at de eksterne revisorer ikke altid havde rapporteret disse fejl, når de havde konstateret dem i deres stikprøve.

7.12.

- a) Rettens bemærkning er baseret på en af de tidligste revisioner foretaget af en ekstern revisor, som der på daværende tidspunkt for nylig var blevet indgået kontrakt med. Siden da har Kommissionen løbende gennemgået og præciseret de forhold, som de eksterne revisorer skal rapportere om.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) En ekstern revisor havde fundet et tilfælde, hvor udbudsreglerne ikke var blevet overholdt, men ved de fleste revisioner blev der ikke foretaget dybtgående test af udbud. Ved Rettens test af gennemførelsesorganisationerne blev der i fire af de seks reviderede projekter fundet fejl i tilbuddene.

7.13. Gennemførelsesorganisationerne forpligtede sig til at foretage de forbedringer af deres interne kontrolsystemer, som blev anbefalet i forbindelse med ECHO's revisionsprogram. Kommissionen besluttede, at udgifter på i alt 0,5 millioner euro ikke kunne betragtes som støtteberettigede, og der blev udstedt indtægtsordrer. Disse resultater viser, at revision af gennemførelsesorganisationerne kan være et effektivt overvågnings- og kontrolinstrument for ECHO.

7.14. Bemærkningerne i disse revisionsberetninger og de fejl, Retten fandt ved sine egne test af udgifterne, er i vidt omfang af samme art som de resultater, Retten nåede frem til ved test af transaktioner i gennemførelsesorganisationerne (jf. punkt 7.31 og 7.32).

Den interne revisionsstruktur

7.15. En enkelt intern revisionsstruktur har ansvaret for både ECHO og EuropeAid. I 2004 gennemførte den en analyse af arbejdsmængden i ECHO's kontorer (se også punkt 7.22).

Samarbejdskontoret EuropeAid på centralt plan*Opfølgning af bemærkningerne i årsberetningen for 2003*

7.16. I årsberetningen for 2003 (punkt 7.18, 7.19, 7.21, 7.22 og 7.23) påpegede Retten bl.a. følgende forhold: Ikke alle direktorater foretog revisioner af deres delegationer. Kommissionen i Bruxelles blev ikke løbende orienteret om de revisioner, som delegationerne havde igangsat. Den interne revisionsstruktur havde ikke tilstrækkelige ressourcer til at udføre sådanne særlige arbejdsopgaver, som kunne være en hjælp for generaldirektøren, når han skal udarbejde den årlige erklæring. Der var ikke bevis for, at tjenesterne i Bruxelles koordinerede deres efterfølgende kontrol. Og EuropeAid kontrollerede ikke systematisk oplysningerne om tilbagebetalinger og forskud, der ikke var afregnet. Den største forbedring i 2004 var, at al efterfølgende kontrol blev overdraget til enheden for programmering, intern kontrol og efterfølgende kontrol (»Programming, internal control and ex-post control«) (jf. punkt 7.23). For så vidt angår de øvrige aspekter, er det nødvendigt med yderligere forbedringer, hvilket uddybes i de følgende punkter, se **tabel 7.1**.

KOMMISSIONENS SVAR

- b) Indtil medio 2004 var Kommissionens kontrol af udbudsprocedurerne begrænset til en verifikation af tilslagsmodtagerens eksistens. For at afhjælpe de afslørede svagheder har Kommissionen udvidet revisionerne til også at omfatte en kontrol af tilbuddene fra organisationer, der ikke har fået tilslag.

7.16. Siden 2003 har Kommissionen truffet yderligere forholdsregler, som var nødvendige for en forbedring af dens overordnede revisionsstrategi og for en klarere fastlæggelse af dens samlede strategi for overvågning og kontrol, herunder også tjenesternes funktioner og opgaver i hovedsædet og i delegationerne.

Omstruktureringen af EuropeAid i marts 2005 tog sigte på en yderligere styrkelse af EuropeAids rolle og har gradvist ført til en øget overvågning og koordinering af og støtte til den forvaltning, der er uddelegeret til Kommissionens delegationer. Desuden har Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer til formål at sikre, at partnerne opfylder de kontraktlige forpligtelser, og Kommissionen har til hensigt at foretage en yderligere udvikling af funktionerne i sit informationssystem vedrørende forvaltningen.

Tabel 7.1

a) Rettens vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne i 2004

	Generaldirektoratet for Humanitær Bistand ECHO	Samarbejdskontoret EuropeAid	Delegationerne
Det samlede koncept	A	B	—
Procedurer og manualer	A	A	A
Hvordan fungerer systemerne i praksis?	A	B ⁽¹⁾	B ⁽¹⁾
Interne revisioner	B ⁽²⁾	B ⁽²⁾	B ⁽²⁾
Ledelsesrapportering	A	B ⁽¹⁾	B

⁽¹⁾ De fleste elementer fungerer, men bestemte vigtige systemer skal forbedres.

⁽²⁾ Intern revision koncentrerede sig om systemanalyse og har endnu ikke testet systemer.

b) Rettens vurdering af de eksterne revisioner af organisationer, der gennemfører projekter, som EuropeAid finansierer

Kvalitet	A
Kvantitet	B ⁽¹⁾
Definitionen af revisionsmandatet	B ⁽²⁾
Kommissionens deltagelse i proceduren for udnævnelse af revisorer	B ⁽²⁾
Revisionens dækning af udbudsprocedurer	B ⁽²⁾
Rapporteringen af resultaterne af gennemgangen af regnskabssystemet	C
Bevis for anvendelse og opfølgning af revisionsrapporter	B

⁽¹⁾ Men i forhold til 2003 er antallet af revisioner steget.

⁽²⁾ Revisionsmandatet til eksterne revisioner, som Kommissionen har taget initiativ til, og deltagelsen i udpegelsen af revisorer er tilfredsstillende, men det er nødvendigt at forbedre derevisioner, som gennemførelsesorganisationerne har taget initiativ til.

Indikatorer

Vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne	
Fungerer godt, få eller mindre forbedringer nødvendige	A
Fungerer, men forbedringer nødvendige	B
Fungerer ikke efter hensigten	C

c) Centrale områder, som Revisionsretten har fulgt op på i 2004

	Generaldirektoratet for Humanitær Bistand ECHO	Samarbejdskontoret EuropeAid	Delegationerne
Risikoanalyse	Har som i de tidligere år foretaget risikoanalyse.	Afsluttede selv vurderingen for 2004 i januar 2005.	—
Rapporteringssystemer	Gode standarder.	Der er sket forbedringer i forhold til 2003, men rapporteringssystemerne bør udbygges yderligere: — revisionsmodulet (CRIS-audit) er ikke forbundet med ledelsesinformationssystemet — EAMR-rapporterne er ufuldstændige.	Delegationerne aflagde rapport tre gange i løbet af året.
Konceptet for eksterne revisioner og kontroller	Gennemført fuldt ud.	Strategidokument i 2004.	—
Gennemførelsen af de eksterne revisioner og opfølgningen	Revisionerne var gennemført, og der var fulgt op på dem. Der bør udstedes klarere instrukser.	Der var foretaget flere revisioner. Revisionsmandatet og opfølgningen skal forbedres.	—

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Risikovurdering

7.17. 2004-selvurderingen af risici, som er udarbejdet pr. januar 2005 med henblik på den årlige administrationsplan, indeholdt en generel liste over de største risici i EuropeAid. I selvurderingen blev gennemførelsesorganisationerne imidlertid ikke betragtet som det niveau, hvor de finansielle risici er størst (jf. punkt 7.32).

Information og rapportering

7.18. De fleste af de finansielle data, som bruges i overvågningen, fås fra EuropeAid's database »Common Relex Information System« (CRIS). De finansielle data er data om finansieringsafgørelser, kontrakter, forpligtelser og betalinger på kommissionsniveau.

7.19. Da ansvaret for forvaltningen og gennemførelsen af udviklingsaktionerne i vidt omfang er blevet uddelegeret til delegationerne, skal de indsende rapporter om forvaltningen af bistanden til tredjelande (External Actions Management Reports (EAMR-rapporter). I disse rapporter redegøres der også for den interne kontrol. Retten har undersøgt en stikprøve på 13 EAMR-rapporter vedrørende 2004. Kun i fem af rapporterne blev der givet oplysninger om de interne kontrolstandarder, og kun en enkelt rapport havde resultaterne af de revisioner, delegationen havde igangsat.

Finansielt tilsyn

7.20. Finansenhederne i de fire geografiske direktorater, der forvalter dekoncentrerede programmer ⁽⁴⁾, reviderer delegationerne under direktoraterne. Disse revisioner havde ikke samme dækningsgrad. De omfattede gennemgang af de finansielle systemer til behandling af transaktioner, kontraktprocedurer og overvågnings- og kontrolsystemerne på delegationsniveau. Endvidere blev transaktioner, som delegationerne havde gennemført, revideret. Kun to direktorater havde et program for regelmæssig revision af delegationerne. Som anført i årsberetningen sidste år burde en sådan metode anvendes af samtlige direktorater.

7.17. Dette er ikke den eneste form for risikovurdering, som EuropeAid foretager.

De finansielle risici ved gennemførelsesorganisationerne vurderes på tidspunktet for fastlæggelsen og finansieringen af projekter og programmer, hvor der foretages en analyse af de begrænsninger og betingelser, der er nødvendige for en vellykket gennemførelse af projektet/programmet, herunder aspekter vedrørende bæredygtigheden (den endelige støttemodtagers formåen). En regelmæssig overvågning giver Kommissionen mulighed for at træffe de fornødne foranstaltninger med henblik på en korrektion eller omlægning af projekter.

7.19. For så vidt angår implementeringen af de interne kontrolstandarder i delegationerne, skal disse i EAMR-rapporterne (External Assistance Management Reports) redegøre for de væsentligste forhold i den pågældende periode og de initiativer, der bør tages. Delegationerne skal således ikke meddele hovedsædet alle resultater af de foretagne revisioner, men derimod fremhæve de væsentlige forhold, som kan bidrage til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

7.20. Som anført i svaret til punkt 7.18 i sidste års beretning blev der foretaget en systematisk kontrol af alle delegationerne, inden decentraliseringen ansås for at være operationel (2001-2004). Der kan anvendes varierende kombinationer af kontroller, inspektioner og revisioner til at opfylde tjenesternes forskellige krav, hvad angår overvågningen af delegationernes decentraliserede aktiviteter.

EuropeAid søger at nå frem til, at der anvendes den bedste praksis ved disse vurderinger, så der tages hensyn til de indhøstede erfaringer.

⁽⁴⁾ Asien, Europa, Kaukasus og Centralasien, Middelhavsområdet og Mellemøsten samt Latinamerika.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revision af gennemførelsesorganisationerne

7.21. I 2004 igangsatte de forskellige direktorater under EuropeAid som led i revisionsprogrammet for 2004 143 revisioner af projekter. I begyndelsen af 2005 var de fleste af disse revisioner endnu ikke afsluttet. De blev igangsat som et supplement til de revisioner, som delegationerne havde sørget for at få gennemført uden for det årlige revisionsprogram, eller som gennemførelsesorganisationerne selv havde indgået aftale om. I de fleste tilfælde blev Kommissionen i Bruxelles ikke løbende informeret om de revisioner, som delegationerne havde igangsat. EuropeAid's finansdatabase (CRIS) er blevet udstyret med et revisionsmodul »CRIS-audit«, der burde indeholde omfattende oplysninger om revisionerne, men disse data er ikke fuldstændige. Kommissionen bør hurtigst muligt sørge for, at disse data kan kobles sammen med de relevante oplysninger om overvågningen af projekterne, så det hele tiden kan kontrolleres, om transaktionerne er lovlige og formelt rigtige.

Den interne revisionsstruktur

7.22. I 2004 ajourførte den interne revisionsstruktur sin analyse af de interne kontrolstandards. Denne analyse mandede ud i meget relevante anbefalinger, såsom at der skulle foretages mere detaljerede risikoanalyser, og forslag til forbedringer af kontrol- og overvågningssystemerne, og den interne revisionsstruktur udarbejdede to rapporter om specifikke emner. Strukturen afsluttede også to rapporter om arbejdsmængden i to delegationer. Spørgsmålet er, som allerede anført i årsberetningen for 2003, om det er den interne revisionsstrukturens opgave at udføre disse analyser, når man tager i betragtning, at strukturen har meget begrænsede personaleressourcer til rådighed. Højt prioriterede opgaver for den interne revisionsstruktur bør være at evaluere de systemer, der skal give sikkerhed for transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed, og at bistå generaldirektøren med at udarbejde en årlig erklæring, der, specielt hvad angår kvaliteten af kontrolprocedurerne og rapporteringssystemerne såvel i Bruxelles som i delegationerne, bygger på et solidt grundlag.

Efterfølgende kontrol

7.23. Enheden for programmering, intern kontrol og efterfølgende kontrol gennemførte efterfølgende kontrol af en stikprøve af betalinger, som EuropeAid havde afholdt i løbet af de første ni måneder af 2004. Enheden konstaterede en lav fejlfrekvens, og dette resultat blev bekræftet ved Rettens revision af denne type transaktioner (jf. punkt 7.29).

7.21. Delegationerne skal i deres EAMR-rapporter berette om de revisioner, de har iværksat, og hovedsædet skulle således ifølge systemet regelmæssigt modtage oplysninger herom i 2004.

Det er nu muligt at koble oplysningerne i »CRIS-Audit« sammen med de tilsvarende projektoplysninger.

7.22. I den meddelelse fra Kommissionen, ved hvilken den interne revisionsstruktur (Den Interne Revisionskapacitet) oprettedes, fastlagdes der tre målsætninger herfor: to vedrørende ordningen for risikokontrol og intern kontrol, og en tredje vedrørende forelæggelse af anbefalinger til forbedring af effektivitet og gennemslagskraft og en bedre økonomisk udnyttelse af ressourcerne.

Den undersøgelse af arbejdsbyrden, som er blevet gennemført af den interne revision, udspringer af denne tredje målsætning. I EuropeAids egen risikovurdering anføres personaleforvaltningen som en risiko, og i meddelelsen af januar 2004 vedrørende decentralisering blev det fastsat, at Relex' interne revisionsinstanser sammen skulle foretage en revision af undersøgelserne af arbejdsbyrden i de decentraliserede delegationer for at sikre, at personalet kan varetage den nye øgede arbejdsbyrde.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kontrol af transaktioner

7.24. EuropeAid's hovedkvarter i Bruxelles og delegationerne foretager tjek og kontroller af transaktioner, som er gennemført i hovedkvarteret og i delegationerne. I nogle tilfælde, når der sammen med betalingsanmodningerne indsendes en revisionsrapport udarbejdet af en ekstern revisor, der attesterer udgifterne, eller når de anmeldte udgifter er blevet revideret på stedet af ansatte i Kommissionen, vurderer Kommissionen, om de underliggende transaktioner, som gennemførelsesorganisationerne har foretaget, i det væsentlige er lovlige og formelt rigtige. I andre tilfælde forlader Kommissionen sig på dokumenter, som gennemførelsesorganisationerne forelægger, og den kontrollerer, om betalingsanmodningen er rimelig ud fra kontraktens eller finansieringsaftalens bestemmelser og ud fra det budgetterede beløb.

7.24. Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer har til formål at sikre, at kontraktpartnerne overholder de kontraktlige forpligtelser som foreskrevet i finansforordningerne.

De eksterne revisioner giver uafhængigt heraf en sikkerhed for kvaliteten af de forvaltningssystemer, der anvendes ved projekternes gennemførelse, og for de afholdte udgifters støtteberettigelse. Bestemmelserne vedrørende revisioner (attestering af regnskaberne for bestemte former for udgifter eller for alle udgifter) findes i finansieringsaftaler og kontrakter.

Supplerende kontrol og revision af kontraktpartnerne foretages på grundlag af risikovurderinger, da det i mange tilfælde ville være uforholdsmæssigt ud over den normale kontrol af betalingernes lovlighed og formelle rigtighed at foretage en nøje undersøgelse af partnernes almindelige interne kontrolsystemer.

De finansielle procedurer og den finansielle kontrol er tilrettelagt med henblik på at opnå en rimelig balance mellem risikoniveauet og den foretagne kontrol under hensyntagen til de forskellige forvaltningsformer.

Overvågnings- og kontrolsystemerne på delegationsniveau

7.25. Retten har aflagt besøg i fem delegationer (Bosnien, Cambodia, Kasakhstan, Filippinerne og Syrien) og i den forbindelse vurderet overvågnings- og kontrolsystemerne og revideret et antal transaktioner, som EuropeAid var anvisningsberettiget ved delegation for. Det fremgik af gennemgangen af overvågnings- og kontrolsystemerne i delegationerne, at de anvendte procedurer generelt kunne give sikkerhed for, at de forpligtelser og betalinger, Kommissionen havde bearbejdet, var lovlige og formelt rigtige.

7.26. Normalt indeholder projektf finansieringsaftalerne bestemmelser om, at der skal anvendes eksterne revisorer, og også bestemmelser om, hvordan de udpeges. Sådanne bestemmelser var upræcist formuleret i de finansieringsaftaler, som var omhandlet i de rapporter fra den eksterne revision, som Retten havde revideret. Gennemførelsesorganisationerne var således meget frit stillet med hensyn til valg af eksterne revisorer og med hensyn til fastsættelse af målene.

7.26. I de seneste år har anvendelsen af standarddokumenter om kontraktvilkårene (kontrakter, tilskuds- og finansieringsaftaler) medvirket til at forbedre Kommissionens kontrol. Kontraktbestemmelserne om »attesteringsrevision« er også blevet forbedret. Med henblik på at øge kontrollen med støttemodtagernes og gennemførelsesorganisationernes udpegning af revisorer har Kommissionen f.eks. til hensigt at indføre relevante bestemmelser vedrørende de grundlæggende kriterier for udpegningen af revisorer i standardbestemmelser for revision, som støttemodtagerne og gennemførelsesorganerne skal overholde, når de udpeger og indgår kontrakter med revisorer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.27. I de lande, som var omfattet af Rettens revision, blev der gennemgået 14 eksterne revisionsrapporter (13 var bestilt af gennemførelsesorganisationer og en af Kommissionen). 12 af disse revisionsrapporter vedrørte projekter, som Retten reviderede på stedet. Til to af de 14 eksterne revisioner var der ikke givet et skriftligt revisionsmandat. Hvad angik de sidste 12, fremgik det af Rettens revision og af resultaterne af den stedlige kontrol af nogle af de projekter, som havde været genstand for disse eksterne revisioner, at de eksterne revisionsrapporter var af tilfredsstillende kvalitet, revisionsmandatet taget i betragtning. Kun i et tilfælde, der vedrørte en revision, som en gennemførelsesorganisation havde indgået aftale om, var det udtrykkeligt fastsat i revisionsmandatet, at revisionen skulle omfatte en kontrol af, at EU-støttebetingelserne var overholdt. Ikke overraskende blev resultaterne af denne revision bekræftet af Rettens egen revision. Retten konstaterede imidlertid fejl, som de eksterne revisorer ikke havde rapporteret, i otte af de 12 eksterne revisionsrapporter om projekter, som den kontrollerede på stedet.

*Revision af transaktioner***Revision af transaktioner gennemført på delegationsniveau**

7.28. I hver af de delegationer, der var omfattet af Rettens revision, reviderede Retten en stikprøve af transaktioner, som var gennemført på delegationsniveau. I stikprøverne indgik 30 betalinger (i alt 8,4 millioner euro) og 10 udbud (i alt 12,7 millioner euro).

7.29. Ved Rettens revision af betalinger til gennemførelsesorganisationer blev der kun konstateret en lav fejlfrekvens.

Revision af transaktioner gennemført i gennemførelsesorganisationerne

7.30. Retten foretog stedlig revision af 17 projekter, der blev forvaltet af gennemførelsesorganisationer. Der blev kontrolleret en stikprøve på i alt 237 transaktioner. Sigtet med kontrollen var at undersøge, om de var lovlige og formelt rigtige, og om de interne kontrolsystemer fungerede.

7.31. Rettens revision af projekterne viste svagheder ved den interne kontrol i tre af de besøgte 17 gennemførelsesorganisationer, fordi funktionerne anvisning af udgifter og bogføring af betalinger ikke var fuldstændig adskilt.

7.32. Der blev fundet et betydeligt antal fejl, såvel hyppigt forekommende fejl som fejl med væsentlig udgiftsvirkning, i de transaktioner, der blev undersøgt i 11 af de reviderede projekter. De hyppigste former for fejl var manglende overholdelse af de foreskrevne procedurer for indgåelse af kontrakter (konstateret i forbindelse med otte af de 17 projekter, der blev revideret på stedet), utilstrækkelig underliggende dokumentation (fem af de 17 reviderede projekter) og udgifter, der ikke var støtteberettigede (fire af de 17 projekter).

7.27. EuropeAid udgiver en revideret udgave af »Den praktiske vejledning for kontraktprocedurer i forbindelse med EU's bistand til tredje-lande«. Den reviderede standardtilskuds aftale vil indeholde bestemmelser for støttemodtagerne. Disse bestemmelser vil udtrykkeligt foreskrive overholdelse af kontraktvilkårene, herunder også dem, der vedrører udbud og støtteberettigelse. Standardbestemmelser af denne type må ikke forveksles med bestemmelserne vedrørende revisioner, der iværksættes af Kommissionen, idet sådanne kan tilpasses i det enkelte tilfælde.

7.31-7.32. Kommissionen har gennem de seneste år taget skridt til at afhjælpe manglerne ved gennemførelsesorganisationernes anvendelse af kontraktindgåelsesprocedurerne ved at indføre standardkontrakter, herunder også revisionsrapporter, ifølge hvilke revisorerne er forpligtede til at kontrollere, at støttemodtagerne overholder de gældende regler. Kommissionen er i øjeblikket ved at gennemgå udformningen af revisionsrapporterne og ved at forbedre de bestemmelser, der gælder for revisorerne.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Analyse af de årlige aktivitetsrapporter og af erklæringerne fra de anvisningsberettigede ved delegation

7.33. Retten har gennemgået de årlige aktivitetsrapporter og erklæringerne fra generaldirektøren for EuropeAid og generaldirektøren for ECHO. Retten koncentrerer sin gennemgang om de dele af rapporterne, som vedrørte Kommissionens opfølgning af Revisionsrettens anbefalinger, de dele, som vedrørte Kommissionens interne revisorer, og de aktioner, der er opført i Kommissionens handlingsplan (vedføjet som bilag til sammenfatningen af de årlige aktivitetsrapporter for 2003 ⁽⁵⁾), og de dele, der vedrørte de interne kontrolstandarder. Retten undersøgte, om og i hvilket omfang de erklæringer, generaldirektørerne havde afgivet om de kontrolprocedurer, der skal give sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, var begrundede og byggede på tilstrækkeligt bevis.

7.34. Retten fandt, at oplysningerne i rapporterne var rigtige og gav et retvisende billede af de foranstaltninger, der var truffet i forbindelse med opfølgningen af handlingsplanerne og implementeringen af de interne kontrolstandarder. Både ECHO og EuropeAid har truffet egnede foranstaltninger til at få afhjulpet mangler, som blev konstateret i 2003, og til at få afsluttet arbejdet med de interne kontrolstandarder, og til at sikre, at de følges i højere grad.

7.35. Fra januar 2004 har delegationerne skullet rapportere til de centrale tjenester om de udførte eksterne revisioner, om anliggender, der indvirker på lovligheden og den formelle rigtighed, og om de foranstaltninger, der er truffet i den forbindelse. I den stikprøve, som Retten testede, havde delegationerne imidlertid ikke altid opfyldt disse rapporteringskrav (jf. punkt 7.19).

7.36. I EuropeAid's årlige aktivitetsrapport er der en beskrivelse af de interne kontrolsystemer, som navnlig dækker transaktionerne mellem Kommissionen og gennemførelsesorganisationerne, der generelt fungerer tilfredsstillende. Der blev fastsat en metodologi for revision af gennemførelsesorganisationerne i 2004. Det tager imidlertid tid, inden den kan anvendes i praksis; navnlig er der ikke gjort brug af revisionsresultaterne, og der er ikke fulgt op på dem i sådan udstrækning, at der på dette grundlag kan afgives en erklæring om lovligheden og den formelle rigtighed af de transaktioner, som gennemførelsesorganisationerne har forvaltet.

7.35. Kommissionen skal henvise til sit svar til punkt 7.19.

7.36. EuropeAid forbedrede sin revisionsfunktion i 2004. Man udarbejdede en samlet revisionsstrategi, som både skal anvendes af EuropeAid og af delegationerne, opstillede risikokriterier til bestemmelse af de revisioner, der skal foretages, fastlagde standardbestemmelser for revisorerne og indførte CRIS-Audit, et edb-system til hjælp ved og overvågning af revisioner.

Opfølgningen af revisionsresultaterne indgår som et led i ledelseshierarkiets funktioner i delegationerne og i hovedsædet. Revisionerne er integreret i den samlede projektforvaltningscyklus.

Endvidere tages der hensyn til de tidligere revisionsresultater, når der tages stilling til, om et projekt skal medtages i den årlige revisionsplan, som opstilles på grundlag af en risikovurdering.

Kommissionen arbejder dog fortsat på at udvikle og implementere den af Retten nævnte revisionsmetodologi.

⁽⁵⁾ Sammenfatning af generaldirektoraternes og tjenesternes årlige aktivitetsrapporter for 2003 (KOM(2004) 418 endelig af 9.6.2004).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.37. Generaldirektøren for EuropeAid erklærer, at han har fået rimelig sikkerhed for, at de indførte kontrolprocedurer giver passende sikkerhed for, at de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige, og at hans vurdering er baseret på hans eget skøn og på de oplysninger, han har fået forelagt. Rettens revision bekræfter denne erklæring, for så vidt angår de systemer, som skal give sikkerhed for, at betalingerne fra Bruxelles og fra delegationerne til gennemførelsesorganisationerne er lovlige og formelt rigtige. Retten konstaterede imidlertid, at de systemer, som skal kontrollere lovligheden og den formelle rigtighed af de udgifter, der ligger til grund for de finansrapporter, som gennemførelsesorganisationerne indsender, endnu ikke fungerer godt nok og bør forbedres (jf. punkt 7.27).

7.38. Generaldirektøren for ECHO havde et forbehold i sin erklæring. Det vedrørte en humanitær organisation, der ikke havde overholdt procedurerne for indgåelse af kontrakt. Erklæringen giver fyldestgørende oplysninger om det underliggende problem, og det præciseres, hvilke finansielle følger det vil kunne have.

Konklusion

7.39. I 2004 fortsatte Kommissionen med at forbedre sine overvågnings- og kontrolsystemer i overensstemmelse med Rettens anbefalinger i årsberetningen for 2003, jf. **tabel 7.1**. Effekten af denne forbedring er endnu ikke slået helt igennem hos gennemførelsesorganisationerne. Retten konstaterede under revisionen kun få fejl i transaktionerne gennemført af delegationerne (jf. punkt 7.29). Men som tidligere år blev der fundet svagheder ved de interne kontroller (jf. punkt 7.31), og et relativt højt antal fejl, både hyppigt forekommende fejl og fejl med væsentlig finansiell effekt, blev konstateret hos gennemførelsesorganisationerne (jf. punkt 7.32). Den mest almindelige fejl var, at man ikke havde sikret sig, at procedurerne for indgåelse af kontrakt, herunder udbud, var i overensstemmelse med Kommissionens krav. Det viser, at det er nødvendigt at anlægge en samlet strategi for overvågningen, kontrollen og revisionen af disse organisationer.

7.40. Både ECHO og EuropeAid beskrev deres interne kontrolsystemer i den årlige aktivitetsrapporter. ECHO reducerede risikoen for illegale eller regelstridige transaktioner ved at have et operationelt system med projektrevision, men den eksterne revisor burde modtage klarere instrukser (jf. punkt 7.11-7.14). EuropeAid's årlige aktivitetsrapport og generaldirektørens erklæring kan ikke give Retten sikkerhed for, at de underliggende transaktioner, som gennemførelsesorganisationerne har været ansvarlige for, er lovlige og formelt rigtige (jf. punkt 7.36), fordi meget vigtige dele af overvågnings- og kontrolsystemerne skal forbedres yderligere for at kunne fungere fuldt ud.

KOMMISSIONENS SVAR

7.37. Alle de nødvendige overvågnings- og kontrolsystemer var indført i 2004, så det var muligt for generaldirektøren at afgive en erklæring om rimelig sikkerhed for, at de transaktioner, som EuropeAid foretog i 2004, var lovlige og formelt rigtige.

Hvad udnyttelsen af revisionsresultaterne angår, er de eksterne revisioner ikke det eneste grundlag for sikkerheden med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Der findes også andre kilder såsom fakultativ forudgående kontrol, efterfølgende transaktionskontrol, kontrolbesøg på stedet og overvågningsrapporter.

Disse kontroller fandtes fuldt tilstrækkelige til at opnå den generelle sikkerhed i forbindelse med generaldirektørens erklæring.

7.39. Kommissionen noterer sig Rettens udtalelse om, at Kommissionen fortsat forbedrer sine kontrolsystemer, og at Rettens revision af delegationerne bekræfter oplysningerne fra Kommissionen.

Kommissionen har gennem de seneste år taget skridt til at afhjælpe manglerne ved gennemførelsesorganisationernes anvendelse af kontraktindgåelsesprocedurerne.

7.40. Med hensyn til GD ECHO skal Kommissionen anerkende Rettens konklusion om, at det operationelle revisionssystem reducerer risikoen for ulovlige eller ikke formelt rigtige transaktioner. Kommissionen undersøger og præciserer løbende de forhold, som de eksterne revisorer skal rapportere om.

Med hensyn til EuropeAid er Kommissionen enig i, at alle komponenter i det interne kontrolsystem kan og bør forbedres. Alle de nødvendige overvågnings- og kontrolsystemer var imidlertid indført i 2004, så det var muligt for generaldirektøren at afgive en erklæring om rimelig sikkerhed for, at de transaktioner, som EuropeAid foretog i 2004, var lovlige og formelt rigtige.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Retten anerkender de stadige fremskridt, som EuropeAid gør på dette område. Revisioner er en supplerende sikkerhed ud over den kontrol af overensstemmelse og »realitet«, som fuldt ud foretages af Kommissionens tjenestegrene inden udbetalingen. En sådan supplerende sikkerhed opnås også ved hjælp af den årlige revisionsplan, efterfølgende transaktionskontrol, kontrolbesøg på stedet og overvågningsrapporter.

Anbefalinger

7.41. På grundlag af ovenstående anbefaler Retten følgende:

- a) Kommissionen bør få afklaret spørgsmålet om Rettens adgang til projekter, som FN-organerne forvalter, med disse organer (jf. punkt 7.8).
- b) EuropeAid's risikovurdering bør dække gennemførelsesorganisationerne (jf. punkt 7.17).
- c) Oplysningerne fra delegationerne, herunder resultaterne af projektrevisionerne, bør kontrolleres mere systematisk og følges op af de centrale tjenester (jf. punkt 7.19 og 7.20).
- d) Oplysninger vedrørende alle revisioner, også de revisioner, som gennemførelsesorganisationerne har indgået aftale om, bør registreres i CRIS og kobles sammen med de relevante oplysninger om projektforvaltningen (jf. punkt 7.21).
- e) I mandaterne til revisionen af projekter bør der stilles mere specifikke krav, og revisionerne bør omfatte en kontrol af, at Kommissionens procedurer for indgåelse af kontrakt, herunder udbud, og bestemmelserne om udgifternes støtteberettigelse er overholdt (jf. punkt 7.11, 7.12 og 7.32). Det ville lette den kvalitetskontrol af den eksterne revision, som Kommissionen bør gennemføre.

7.41.

- a) FN er blevet mindet om, at Revisionsretten i forbindelse med dens revision af Kommissionen kan kontrollere foranstaltninger, som FN har implementeret, og har ret hertil i henhold til verificeringsklausulen.
- b) På projektplan giver de forskellige planlægnings- og overvågningsinstrumenter, som Kommissionen anvender, mulighed for at tage behørigt hensyn til risici og for at træffe forholdsregler, der kan udelukke eller begrænse sådanne risici, hvor de opstår.

Der skal også henvises til svaret til punkt 7.17.

- c) EuropeAid vil tage hensyn til de indhøstede erfaringer og gøre mere udstrakt brug af den bedste praksis.
- d) Det er nu muligt at koble oplysningerne i CRIS-Audit sammen med de tilsvarende projektoplysninger (se punkt 7.21).
- e) Kommissionen (GD ECHO) har som resultat af sine revisionskontroller og risikoanalyser af gennemførelsespartneres systemer lagt vægt på ved sine revisionsaktiviteter at understrege betydningen af kontrollen med procedurerne i forbindelse med de udbud, som gennemførelsespartnerne afholder. Kommissionen vil undersøge, hvordan den yderligere kan forbedre de allerede omfattende kvalitetskontroller af sine projekter, og vil give de eksterne revisorer yderligere instrukser om den kontrol, der skal foretages.

EuropeAid udgiver en revideret udgave af »Den praktiske vejledning for kontraktprocedurer i forbindelse med EU's bistand til tredjelande«. Den reviderede standardtilkudsaf tale vil indeholde bestemmelser for støttemodtagerne. Disse bestemmelser vil udtrykkeligt foreskrive overholdelse af kontraktvilkårene, herunder også dem, der vedrører udbud og støtteberettigelse.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

OPFØLGNING AF TIDLIGERE BEMÆRKNINGER

Særberetning nr. 3/2001 om Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeriaftaler

7.42. Retten offentliggjorde sin særberetning nr. 3/2001 om Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeriaftaler i juli 2001. De væsentligste bemærkninger og anbefalinger, som Rådet nævnte i dechargeproceduren ⁽⁶⁾, vedrørte:

- a) aftalernes målsætning: Retten påpegede, at nogle af fiskeriaftalerne havde et kommercielt aspekt samtidig med, at de skulle fungere som udviklingsbistand, og at det, at de to aspekter var blandet sammen, gjorde det vanskeligt at evaluere aftalerne. Den konstaterede også, at de internationale fiskeriaftaler ikke var i overensstemmelse med strukturforanstaltningerne i den fælles fiskeripolitik, og at de ikke samordnede hermed.
- b) omkostningseffektivitet: Retten anbefalede, at der indførtes et system, der gjorde det muligt at overvåge de internationale fiskeriaftaler løbende og at foretage en grundig analyse af deres omkostningseffektivitet. Den beklagede også, at fiskerimulighederne ikke altid udnyttedes fuldt ud.

Aftalernes målsætning

Sammenblanding af det kommercielle aspekt og det, at aftalen skal fungere som udviklingsbistand

7.43. Kommissionen har ændret sin politik for fiskeriaftaler siden offentliggørelsen af særberetningen ⁽⁷⁾. Kommissionen er, som den udtrykker det i sin meddelelse, af den opfattelse, at sammenhængen mellem målene for den fælles fiskeripolitik ⁽⁸⁾ og for den europæiske udviklingspolitik ⁽⁹⁾ bør styrkes. Kommissionen har lavet et udkast til en standardaftale i overensstemmelse med sin nye strategi, men den har endnu ikke haft mulighed for at indarbejde den i en aftale med en ikke medlemsstat.

7.43. Kommissionen har allerede afsluttet forhandlinger om fiskeriprotokoller, der er i overensstemmelse med den nye politik for fiskeripartnerskabsaftaler (f.eks. med Seychellerne), og om nye rammeaftaler med en fiskeriprotokol (f.eks. med Mikronesien, Salomonøerne og Comorerne). Disse aftaler er som led i lovgivningsprocessen til behandling i Rådet og Europa-Parlamentet.

⁽⁶⁾ Rådets henstilling af 5. marts 2002 om meddelelse af decharge til Kommissionen for gennemførelsen af budgettet for regnskabsåret 2000 (SN 1651/02).

⁽⁷⁾ Meddelelse fra Kommissionen om en integreret ramme for fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande (KOM(2002) 637 endelig af 23.12.2002).

⁽⁸⁾ At fastholde en europæisk tilstedeværelse i fjernfiskeriet og at beskytte den europæiske fiskerisektors interesser.

⁽⁹⁾ At fremme udviklingslandenes kapacitet til at udnytte deres marine ressourcer, at forøge den lokale merværdi og at opnå den mest retfærdige pris for adgangsrettigheder for fremmede flåder til deres eksklusive økonomiske zoner.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

7.44. Parlamentet ⁽¹⁰⁾ og Rådet ⁽¹¹⁾ har imidlertid omtalt to koncepter, der ikke fremgår direkte af meddelelsen, nemlig at fiskeriaftalerne skal bidrage til forsyningen af EU-markedet og til beskæftigelsen i EU. Risikoen for manglende overensstemmelse, som anført i særberetningen, består således stadig.

Samordningen med det strukturelle aspekt

7.45. Efter ændringer i bestemmelserne om strukturforanstaltninger for fiskeriet ⁽¹²⁾ er potentielle kilder til manglende overensstemmelse blevet udelukket, i og med at alle former for støtte til modernisering af skibe og oprettelse af blandede selskaber er afskaffet.

Omkostningseffektivitet

Indførelse af et evalueringssystem

7.46. Kommissionen havde til hensigt at foreslå et evalueringssystem for fiskeriaftaler og fik til det formål foretaget en undersøgelse ⁽¹³⁾. Kommissionen har indført et operationelt evalueringssystem, der dog endnu ikke fungerer fuldt ud. Den har endvidere ikke udarbejdet en sådan handlingsplan for bedre evaluering af bestandene i farvandene uden for EU, som den havde lovet at fremlægge inden udgangen af 2002 ⁽¹⁴⁾; og den har heller ikke iværksat en ny generel evaluering af fiskeriaftalerne, hvilket den ellers havde bebudet i sin rapport til Rådet ⁽¹⁵⁾.

Den faktiske udnyttelse af fiskerimulighederne

7.47. Bemærkningen i særberetningen om, at aftalerne ikke udnyttes fuldt ud, vedrørte navnlig aftalerne med Grønland og Senegal:

- a) Kommissionen foreslog Rådet, at aftalen med Grønland skulle omfatte en mekanisme, der gjorde det muligt for Kommissionen at overføre fiskerimuligheder, der ikke

7.44. Fiskeripartnerskabsaftalerne udgør en integrerende del af den fælles fiskeripolitik og bidrager som sådan til virkeliggørelsen af målene i traktatens artikel 33.

7.46. Handlingsplanen for en forbedret evaluering af fiskebestandene uden for EU-farvandene vil blive udarbejdet, når der foreligger bedre videnskabelige anbefalinger i så henseende. Desuden vil Kommissionen rådføre sig herom med de berørte parter.

Under forhandlingerne om fiskeriaftaler og -protokoller medtager Kommissionen imidlertid systematisk bestemmelser, der skal styrke den videnskabelige rådgivning og forbedre vurderingen af bestandene.

7.47.

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets beslutning af 9. oktober 2003 om meddelelse fra Kommissionen om en integreret ramme for fiskeripartnerskabsaftaler med tredjelande.

⁽¹¹⁾ Rådet for Den Europæiske Union, note fra De Faste Repræsentanters Komité til Rådet, 11485/04 af 15. juli 2004, godkendt af Rådet på dets 2599. møde den 19. juli 2004.

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2369/2002 af 20. december 2002 om ændring af forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet (EFT L 358 af 31.12.2002, s. 49).

⁽¹³⁾ Study identifying criteria and indicators for the evaluation of bilateral fisheries agreement (Oceanic Development, december 2003).

⁽¹⁴⁾ Meddelelse fra Kommissionen om reformen af den fælles fiskeripolitik (»Vejviser«) (KOM(2002) 181 endelig af 28.5.2002).

⁽¹⁵⁾ Kommissionens rapport til Rådet — Kommissionens foranstaltninger som svar på bemærkningerne i Rådets henstilling — Opfølgning vedrørende regnskabsåret 2000 (KOM(2002) 772 endelig af 23.12.2002).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

udnytttes, fra en medlemsstat til en anden ⁽¹⁶⁾. Rådet har ikke vedtaget dette forslag ⁽¹⁷⁾.

- b) For så vidt angår samme aftale, anførtes det i særberetningen, at mange af de fiskerimuligheder, der i teorien var disponible, ikke længere fandtes. Efter forhandlinger i 2003 er de oppustede tal for Grønlands fiskeressourcer nu taget ud af aftalen. Men Unionen betaler stadig det samme beløb for fiskerirettighederne.
- c) Bestemmelserne om forvaltning af licenser i Senegal-aftalen er blevet mere fleksible, og det burde bidrage til en bedre udnyttelsesgrad.

- b) Revisionen af den fjerde protokol vedrørte hovedsageligt en fjernelse af de teoretiske fiskerimuligheder. Nogle kvoter udgik, og andre blev tilføjet eller forøget.

Af Rådets konklusioner af 24. februar 2003 fremgik det, at den finansielle godtgørelse skulle forblive uændret, og at den skulle baseres på de faktiske fiskerimuligheder for EU's fiskerfartøjer og behovet for, at der ydes støtte til Grønlands omlægning af politikken for fiskerisektoren gennem en ordning med budgetstøtte.

VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER I SÆRBERETNINGER

Særberetning nr. 10/2004 om dekoncentreringen af forvaltningen af EF's bistand til tredjelande til Kommissionens delegationer

7.48. I maj 2000 vedtog Kommissionen, at den ville dekoncentrere forvaltningsopgaver og beføjelser til sine 78 delegationer over en periode på tre år for at få øget gennemførelsestempoet og for at få forbedret kvaliteten af bistanden til tredjelande. Siden midten af 2004 har næsten alle delegationer været ansvarlige for projektforberejdelse, indgåelse af kontrakter og den finansielle og tekniske gennemførelse, og de har fået væsentligt større menneskelige og tekniske ressourcer. De centrale tjenester i Bruxelles er ved at gå væk fra at forvalte projekterne direkte og skal nu i stedet overvåge og støtte delegationerne.

⁽¹⁶⁾ Forslag til Rådets forordning om indgåelse af protokollen om ændring af den fjerde protokol om betingelserne for det fiskeri, der er fastsat i fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side (KOM(2003) 609 af 16.10.2003).

⁽¹⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1245/2004 af 28. juni 2004 om indgåelse af protokollen om ændring af den fjerde protokol om betingelserne for det fiskeri, der er fastsat i fiskeriaftalen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab på den ene side og den danske regering og det grønlandske landsstyre på den anden side (EUT L 237 af 8.7.2004, s.1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

7.49. Kommissionens forvaltning af dekoncentrationsprocessen kan anses for at have været nogenlunde tilfredsstillende, i det mindste for så vidt angår delegationerne. En række elementer, der kunne have gjort det lettere for Kommissionen at kontrollere dekoncentrationsprocessen, blev imidlertid ikke medtaget i planlægningsprocessen, og der bør tages fat på en række problemområder.

7.50. Med hensyn til resultaterne af dekoncentrationsprocessen mener Retten, at det stadig er nødvendigt, at de finansielle procedurer gennemføres hurtigere, og at de harmoniseres og forenkles. Det er vanskeligt at måle, hvor langt processen er i forhold til de vigtigste mål, fordi der ikke fandtes et fuldstændigt sæt resultatindikatorer på et tidligt stade i dekoncentrationsprocessen.

7.51. Rettens væsentligste anbefalinger er følgende:

- a) Der bør indføres egnede indikatorer for både gennemførelsestempoet og kvaliteten af bistanden.
- b) De faktiske omkostninger ved dekoncentreringen bør sammenholdes med overslagene.
- c) Ansættelsesprocedurer, lønninger og andre ansættelsesvilkår bør kunne tiltrække personale med den nødvendige ekspertise til at dække det stigende personalebehov i delegationerne.
- d) De centrale tjenesters overvågning og støtte bør udbygges, og navnlig bør finansinformationssystemerne forbedres og behovene for videreuddannelse dækkes, hvor det er nødvendigt.

KOMMISSIONENS SVAR

7.49. De forskellige planlægnings- og overvågningsinstrumenter, som er blevet anvendt, har givet mulighed for at tage behørigt hensyn til særlige forhold (f.eks. regionale delegationer, projekternes antal og kompleksitet, mulighederne for ansættelse af personale osv.) og har vist sig at være effektive og velegnede til forvaltning af decentraliseringsprocessen.

7.50. Decentraliseringen var blot et af elementerne i den samlede reformpakke. Resultaterne af reformen overvåges nøje, og Rådet og Parlamentet holdes løbende underrettet. Det er ikke muligt at udskille resultaterne af decentraliseringen fra resultaterne af resten af pakken. Decentraliseringen blev ikke alene i det store og hele gennemført inden for den planlagte tidsramme, men den førte heller ikke til de forringelser af kvaliteten eller de forsinkelser, som mange havde befrygtet. Eksempelvis var det antal år, der er nødvendigt til planlægning, gennemførelse og afslutning af et projekt, inden reformen steget siden år 2000; denne tendens er blevet vendt, og projekterne afsluttes nu hurtigere.

7.51.

- a) Fra reformens begyndelse indførtes der en række indikatorer, hovedsageligt baseret på finansielle data. Der arbejdes på at udvikle supplerende indikatorer til måling af forbedringer med hensyn til gennemførelsestempoet og bistandens kvalitet.
- b) Kommissionen er af den opfattelse, at det ved udgangen af 2005, efter decentraliseringsprocessens afslutning, som følge af overvågningen af omkostningerne vil være muligt at foretage en sammenholdelse med de oprindelige overslag.
- c) I de senere år er der gjort store bestræbelser på at forbedre personaleforvaltningen i delegationerne. Andre planlagte foranstaltninger i forbindelse med den administrative reform af 2002 er nu gradvist ved at blive gennemført. Der gøres bestræbelser på at finde en mere effektiv metode til besættelse af stillinger i de lande, hvor dette ofte er vanskeligt. Ikke desto mindre skal Kommissionen erkende, at der stadig er behov for forbedringer, og den undersøger, hvordan sådanne kan opnås.
- d) Formålet med omstruktureringen af EuropeAid i begyndelsen af 2005 var at forbedre hovedsædets overvågning og støtte. Desuden vil den øgede anvendelse af CRIS (Common Relex Information System) som et planlægnings- og forvaltningsinstrument yderligere styrke EuropeAids formåen på disse områder. Der udfoldes væsentlige bestræbelser på at sikre en egentlig uddannelse af delegationernes personale. Flere kurser afholdes nu i udlandet, og der udvikles moduler til e-læring.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Særberetning nr. 4/2005 om Kommissionens forvaltning af det økonomiske samarbejde med landene i Asien

7.52. Retsgrundlaget for EU's økonomiske samarbejde med landene i Asien er Rådets forordning (EØF) nr. 443/92. Samarbejdet gennemføres på to forskellige måder: gennem bilaterale projekter, som Kommissionen og et modtagerland er fælles om, og regionale programmer, der dækker delregioner, eller dem, der dækker hele Asien (panasiatiske programmer).

7.53. De politiske og de operationelle strategier er meget brede, og resultatet er en lang række forskellige projekter, der dækker mange forskellige områder. Effekt- og outputindikatorerne går på visse aspekter ved processen og ikke på, hvad der er opnået for midlerne. Den samlede effekt af bistanden er derfor vanskelig at måle, og der er kun et spinkelt grundlag for at vurdere, om de finansielle midler er anvendt effektivt.

7.54. De bilaterale projekter er blevet forsinket meget mellem udarbejdelsesfasen og projekternes start og under implementeringen. Der var ikke altid foretaget tilstrækkelig overvågning. Selv om proceduren for ansøgning om de panasiatiske projekter var tung og kompliceret, havde disse projekter givet positive resultater, og de blev generelt overvåget effektivt. Det var imidlertid uklart, om mange af de bilaterale projekter og de panasiatiske projekter var bæredygtige.

7.55. Retten anbefaler, at Kommissionen lægger en klar strategi, hvor det tages i betragtning, at det økonomiske samarbejde er en særlig form for bistand med specielle mål, og som omfatter fastlæggelse af indikatorer, som gør det muligt at overvåge projekterne ordentligt og måle resultaterne. Retten anbefaler, at Kommissionen forbedrer procedurene for godkendelse, implementering, kontrol og evaluering af de bilaterale projekter. Og Retten anbefaler, at Kommissionen tager ansøgningsprocedurerne under de panasiatiske programmer op til overvejelse og udvider det velfungerende overvågningssystem, der anvendes ved de panasiatiske projekter, til andre projekter.

7.53. Med reformen af den eksterne bistand i 2000 og indførelsen af strategipapirer for lande og regioner kombineret med de strategiske meddelelser om Asien sigter Kommissionen mod at skabe et bedre fokus på udviklingsudgifterne, herunder udgifterne i forbindelse med det økonomiske samarbejde.

Kommissionen er enig med Retten i, at fastlæggelsen og overvågningen af indikatorer kan forbedres, og Kommissionen har taget dette problem op i forbindelse med udarbejdelsen af dens strategipapirer for lande og regioner og de tilknyttede vejledende programmer for 2005-2006.

7.54. Både de forsinkelser, der var mellem udarbejdelsesfasen og projekternes påbegyndelse, og de forsinkelser, der konstateredes under gennemførelsen af projekter, vedrørte bilaterale projekter, der var udarbejdet inden reformen af EU's eksterne bistand. Som et resultat af denne reform, herunder oprettelsen af EuropeAid (januar 2001) og uddelegeringen af støtteforvaltningen til Kommissionens delegationer tillige med den nye finansforordning (januar 2003), vil der blive færre og kortere projektforsinkelser.

Som projekterne nu udformes, er en overvågnings-, revisions- og evalueringsplan obligatorisk. Sideløbende hermed har uafhængige eksperter også siden 2000 systematisk foretaget overvågning. Ved denne overvågning har projekter vedrørende økonomisk samarbejde i Asien fået gode karakterer med hensyn til potentiel bæredygtighed.

7.55. Kommissionen er af den faste overbevisning, at det økonomiske samarbejde fortsat bør indgå som en integrerende del af dens udviklingsaktiviteter under en samlet udviklingsstrategi. Kommissionen anser som sådan det økonomiske samarbejde for at udgøre en af de integrerede komponenter i sin udviklingsbistand. Kommissionen skal dog erkende, at indikatorerne for det økonomiske samarbejde kan forbedres yderligere.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Overvågningen og evalueringen af projekter er blevet styrket på grund af den obligatoriske anvendelse af de logiske rammer som redskab. Kravet om en evaluering medtages nu systematisk i finansieringsaftalerne for alle projekter. Det resultatorienterede overvågningssystem (ROM), som blev indført i 2002, leverer standardiserede overvågningsinformationer om projekter og programmer.

Den igangværende revision af AIDCO's praktiske vejledning for kontraktprocedurer vil forenkle ansøgningsprocessen for tilskud i det omfang, finansforordningen åbner mulighed herfor, ligesom den vil tydeliggøre delegationernes rolle i evalueringen.

KAPITEL 8

Førtiltrædelsesstrategi

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	8.1-8.5
Specifik vurdering — DAS-revision	8.6-8.35
Omfanget af revisionen af Phare- og Tyrkietprogrammerne	8.6
Evaluerings- og kontrolsystemerne	8.7-8.19
Generaldirektoratet for Udvidelse	8.7
Projektplanlægningen bør forbedres	8.8
Budgetbevillingerne til Bulgarien og Rumænien	8.9
Systemet med afslutningsrevisioner	8.10-8.13
Overvågnings- og kontrolsystemerne på EU-delegationsniveau	8.14-8.15
Forvaltnings- og kontrolsystemerne i de nye medlemsstater og i kandidatlandene	8.16-8.19
Systemerne til kontrol af de nationale medfinansieringsaftaler	8.20-8.28
Der er indført nye rapporteringskrav, men ...	8.21
... de endelige udgiftsanmeldelser indsendes for sent	8.22
Det er svært at få et samlet overblik	8.23
Reglerne for berettigelse til parallel medfinansiering	8.24-8.26
Utilstrækkelig revision på nationalt plan af parallel medfinansiering	8.27-8.28
Konklusion om overvågnings- og kontrolsystemerne	8.29
Substanstest af transaktioner — Betalinger foretaget på gennemførelsesniveau	8.30
Den årlige aktivitetsrapport og erklæringen fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Udvidelse	8.31-8.32
Konklusion og anbefalinger	8.33-8.35
Konklusion om Rettens revision af Phare- og Tyrkietprogrammerne	8.33-8.34
Anbefalinger: Der bør ske yderligere forbedringer	8.35
Generel konklusion om førtiltrædelsesstrategien	8.36-8.37

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

8.1. Udgiftsområde 7 i de finansielle overslag omfatter bevillingerne til førtiltrædelsesinstrumenterne (Phare, ISPA og Sapard), der er oprettet med henblik på de ti central- og østeuropæiske lande ⁽¹⁾, og bevillingerne til førtiltrædelsesstøtteprogrammet for Tyrkiet. Der blev ikke indgået nye udgiftsforpligtelser vedrørende de otte central- og østeuropæiske lande, som blev medlemmer af EU den 1. maj 2004, efter disse landes tiltrædelse (det gælder dog ikke Sapard, hvor der blev indgået udgiftsforpligtelser indtil udgangen af 2004). Men der vil blive foretaget betalinger i hvert fald indtil 2006.

8.2. Phare-programmet ⁽²⁾ og førtiltrædelsesstøtteprogrammet for Tyrkiet ⁽³⁾, som gennemføres af Generaldirektoratet for Udvikelse, yder støtte til institutionsopbygning og investering. Programmerne gennemføres i det væsentlige ⁽⁴⁾ ved decentraliseret forvaltning enten med forudgående kontrol af udbud og kontrakter (DIS ⁽⁵⁾) eller udelukkende med efterfølgende kontrol (EDIS ⁽⁶⁾). Ved decentraliseret forvaltning er det de nationale myndigheder, der foretager betalingerne til kontrahenter og støttemodtagere, og Kommissionen foretager efterfølgende kontrol.

8.3. Sapard ⁽⁷⁾ har et tilsvarende mål for landbrug og udvikling af landdistrikter. Der redegøres for revisionen af dette instrument i kapitlet om den fælles landbrugspolitik (jf. punkt 4.69-4.76). Konklusionen om denne revision indgår i den generelle konklusion om Rettens revision af førtiltrædelsesstrategien (punkt 8.37).

8.4. Sigtet med oprettelsen af ISPA ⁽⁸⁾ var at lette tiltrædelsen på miljø- og transportområdet. Der redegøres for Rettens revision

⁽¹⁾ Tjekkiet, Estland, Letland, Litauen, Ungarn, Polen, Slovenien, Slovakiet, Bulgarien og Rumænien.

⁽²⁾ Polen, Ungarn og Omstrukturering i Øst, Rådets forordning (EØF) nr. 3906/89 (EFT L 375 af 23.12.1989, s. 11).

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 2500/2001 af 17. december 2001 om finansiell førtiltrædelsesstøtte til Tyrkiet (EFT L 342 af 27.12.2001, s. 1; berigtiget i EFT L 285 af 23.10.2002, s. 26).

⁽⁴⁾ Af samtlige Phare-betalinger i Tyrkiet i 2004 vedrørte cirka 80 % programmer med decentraliseret forvaltning, 8 % programmer med centraliseret forvaltning, 7 % programmer gennemført ved fælles forvaltning (først og fremmest nedlukning af kernekraftanlæg via den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling); de resterende 5 % forvaltes af EU-delegationen i Tyrkiet (delegeret forvaltning) og vedrører afslutningen af tidligere samarbejdsprogrammer med Tyrkiet (først og fremmest MEDA).

⁽⁵⁾ Decentralised Implementation System (det decentrale implementeringssystem).

⁽⁶⁾ Extended Decentralised Implementation System (det udvidede decentrale implementeringssystem, hvor Kommissionen ikke foretager forudgående kontrol af udbud og kontrakter).

⁽⁷⁾ Særligt tiltrædelsesprogram for landbrug og udvikling af landdistrikter, Rådets forordning (EF) nr. 1268/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 87).

⁽⁸⁾ Strukturpolitisk førtiltrædelsesinstrument, Rådets forordning (EF) nr. 1267/1999 (EFT L 161 af 26.6.1999, s. 73).

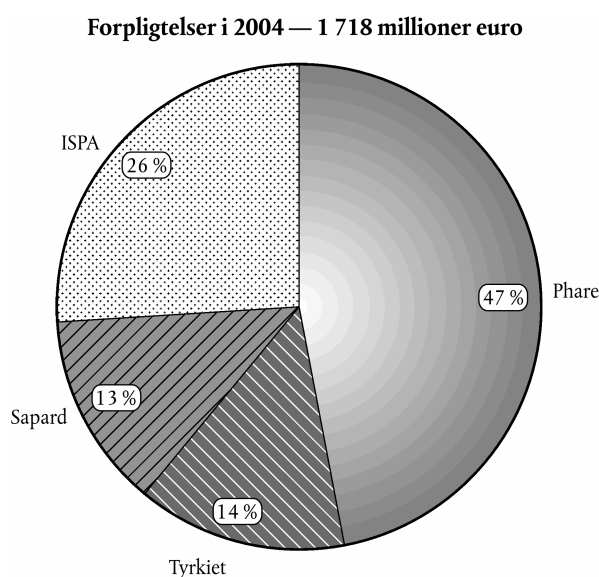
RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

af dette instrument i kapitlet om strukturforanstaltninger (punkt 5.55 og 5.56). Konklusionen om denne revision indgår i den generelle konklusion om Rettens revision af førtiltrædelsesstrategien (punkt 8.37).

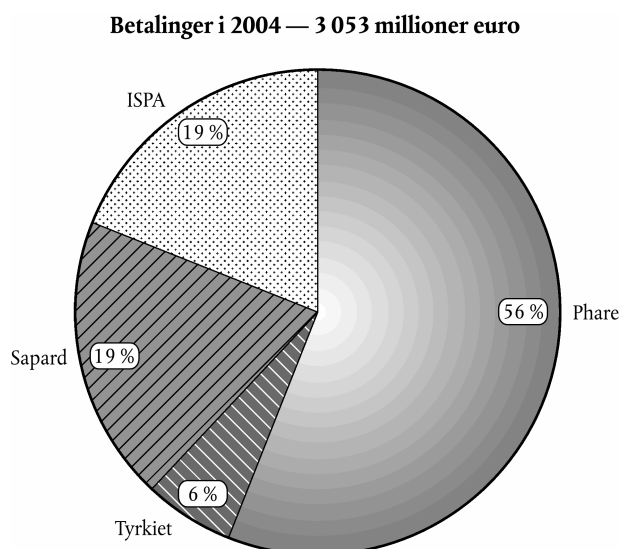
8.5. Udgifterne i 2004 til førtiltrædelsesstrategi beløb sig til i alt 3 053 millioner euro. **Figur 8.1 og 8.2** er en oversigt over forpligtelserne, 1 718 millioner euro, og betalingerne i 2004 (jf. bemærkningerne om budgetforvaltningen i punkt 2.4-2.29).

Figur 8.1 — Forpligtelserne pr. budgetområde i 2004

Kilde: Forvaltningsregnskabet 2004.

Figur 8.2 — Betalingerne pr. budgetområde i 2004

Kilde: Forvaltningsregnskabet 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

SPECIFIK VURDERING — DAS-REVISION

Omfanget af revisionen af Phare- og Tyrkietprogrammerne

8.6. Retten:

- a) evaluerede overvågnings- og kontrolsystemerne, specielt systemerne til kontrol af nationale medfinansieringsaftaler (jf. punkt 8.7-8.29)
- b) foretog substanstest af udvalgte transaktioner gennemført i Bulgarien, Tjekkiet, Polen, Rumænien og Tyrkiet (jf. punkt 8.30)
- c) gennemgik den årlige aktivitetsrapport og erklæringen fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Udvidelse (jf. punkt 8.31 og 8.32).

*Evaluerings af overvågnings- og kontrolsystemerne***Generaldirektoratet for Udvidelse**

8.7. Generaldirektoratet for Udvidelse er bl.a. ansvarligt for udgiftsplanlægning, indgåelse af udgiftsforpligtelser, betalinger til de nationale fonde ⁽⁹⁾, overvågning af den fulde projektcyklus, herunder også den nationale medfinansiering, evalueringer og afslutningsrevisioner. Generaldirektoratet er også ansvarligt for forudgående kontroller af udbud gennemført ved decentraliseret forvaltning. Rettens revision har givet anledning til bemærkninger om programmeringen og budgetbevillingerne (jf. punkt 8.8 og 8.9), medfinansiering (jf. punkt 8.20-8.26) og afslutningsrevisioner (jf. punkt 8.10-8.13).

Projektplanlægningen bør forbedres

8.8. Projekterne fra programmeringsårene 2000 og 2001, som de fleste af betalingerne i 2004 vedrører, er i nogle tilfælde dårligt planlagt, og målene for dem er komplicerede, og betingelserne er uklare og uigennemførlige. Det øger risikoen for fejl ved gennemførelsen. Kommissionen havde derfor i mange tilfælde måttet ændre projektprofilerne ⁽¹⁰⁾.

⁽⁹⁾ Der er oprettet nationale fonde i alle kandidatlande, og gennem disse fonde kanaliseres pengestrømmene fra alle tre førtiltrædelsesinstrumenter, både overførsler fra Kommissionen og midlerne til gennemførelseskontorerne.

⁽¹⁰⁾ Projektprofilerne var blevet ændret i 10 af de 16 Phare-projekter, som Retten reviderede.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Budgetbevillingerne til Bulgarien og Rumænien

8.9. Budgetbevillingerne til de nationale Phare-programmer i Bulgarien og Rumænien blev forhøjet fra 360 millioner euro i 2003 til 578 millioner euro i 2004 (+ 60 %) i overensstemmelse med køreplanerne for disse landes tiltrædelse ⁽¹¹⁾. Når Kommissionen bemyndiger bevillinger til godkendte programmer, som gennemføres decentralt, skal den sikre sig, at de berørte lande har et effektivt internt kontrolsystem ⁽¹²⁾. Generaldirektoratet for Udvidelse er klar over, at de nationale myndigheders forvaltningskapacitet på flere områder er svag, og i den årlige aktivitetsrapport for 2004 (jf. punkt 8.31 og 8.32) er der et forbehold, som går på, at Rumænien og Bulgarien ikke har kapacitet til at forvalte og gennemføre en forhøjelse af EU-støtten. Det er imidlertid ikke konsekvent at bemyndige en væsentlig forhøjelse af budgetbevillingerne i et år, hvor man har anset det for nødvendigt at tage forbehold med hensyn til forvaltningskapaciteten ⁽¹³⁾.

8.9. Forøgelsen af budgetbevillingerne til Bulgarien og Rumænien er et resultat af den beslutning, som medlemsstaternes regeringsledere traf på topmødet i København med det formål at fremme tiltrædelsesforbedelserne. Kommissionen er bekendt med de gennemførende instansers svagheder og har derfor fastsat, at forøgelsen er betinget af, at deres forvaltnings- og kontrolkapacitet forbedres: Det vil således sige, at Kommissionen ikke udelukker, at disse bevillinger beskæres, hvis betingelserne ikke opfyldes. Kommissionen holder ydermere øje med, hvordan forholdene udvikler sig med hensyn til absorberingskapaciteten, jf. Kommissionens periodiske rapporter og tilsynsrapporterne under kapitel 28 (finanskontrol).

Systemet med afslutningsrevisioner

8.10. I 2001 vedtog Generaldirektoratet for Udvidelse en strategi for afslutningsrevisioner. Systemet med afslutningsrevisioner er et af de vigtige instrumenter til kontrollen af Phare-transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed.

8.11. Opfølgningen af revisionerne er blevet mere effektiv, men der er stadig forsinkelser. Afslutningsrevisionerne af udgifter, der er anmeldt som national parallel medfinansiering, er ikke tilstrækkeligt dybtgående ⁽¹⁴⁾. I betragtning af den risiko og de problemer på dette område, som Retten konstaterede under revisionen (jf. punkt 8.20-8.28), er det utilfredsstillende.

8.11. Som anført under pkt. 8.28 er det ikke godtgjort, at der reelt er tale om væsentlige risici på dette felt.

8.12. I 2004 blev der indsendt 57 rapporter om afslutningsrevisioner, i 2003 var der tale om 18, men afslutningsrevisionerne skred langsommere fremad i 2004 end i 2003 ⁽¹⁵⁾. Resultatet af afslutningsrevisionerne var imidlertid det samme i 2004 som i tidligere år. Der blev ikke fundet væsentlige uregelmæssigheder i de underliggende transaktioner.

⁽¹¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet KOM(2002) 624 af 13.11.2002.

⁽¹²⁾ Finansforordningens artikel 164.

⁽¹³⁾ Generaldirektøren for Generaldirektoratet for Udvidelse har meddelt, at der vil blive truffet korrigerende foranstaltninger, blandt andet vil generaldirektoratet på ny vurdere bevillingstildelingen for perioden 2004-2006 på grundlag af en analyse af forvaltningssystemet, som skal foretages i 2005.

⁽¹⁴⁾ Fælles medfinansiering indebærer, at hvert projektelement medfinansieres samtidig, og at parterne betaler samtidig. Den anden form er *parallel medfinansiering*, der går ud på, at parterne finansierer forskellige elementer i projekterne, eventuelt på forskellige tidspunkter, og at betalingerne vedrørende disse elementer afholdes separat.

⁽¹⁵⁾ I 2004 blev der indsendt 12 udkast til revisionsrapporter, i 2003 blev der indsendt 49. I 2004 blev der igangsat 32 nye revisioner, i 2003 blev der igangsat 34.

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.13. Kommissionens instrukser til de eksterne revisorer om rapporteringskriterierne var ikke klare nok. Derfor var revisionsarbejdet ikke så relevant, som det burde. Endvidere opstod der forsinkelser i opfølgningen i de tilfælde, hvor de rapporterede revisionsresultater ikke var så klart formulerede, at den anvisningsberettigede kunne træffe beslutning om, hvorvidt der skulle tilbagelægges beløb.

Overvågnings- og kontrolsystemerne på EU-delegationsniveau

8.14. EU-delegationerne forhåndsgodkender udbud og kontrakter til de programmer, der forvaltes under DIS. I mange år har denne forhåndsgodkendelse været det centrale element i kontrollen af, om de underliggende transaktioner er lovlige og formelt rigtige. EU-delegationernes forhåndsgodkendelse fungerer generelt godt. Men når aftaleprocessen skal gå meget hurtigt, hvilket ikke er usædvanligt i Bulgarien og Rumænien, kan det gå ud over kvaliteten af delegationernes forhåndsgodkendelse.

8.15. Kommissionens arbejdsbyrde forbundet med forhåndsgodkendelserne er en indikator for kvaliteten af kandidatlandets forvaltningskapacitet. I Bulgarien og Rumænien medførte dette arbejde en meget stor arbejdsbyrde for EU-delegationerne, fordi projektforbereðelsen og udbudssagerne i disse lande er behæftet med svagheder.

Forvaltnings- og kontrolsystemerne i de nye medlemsstater og i kandidatlandene

8.16. I 2004 gennemførte Generaldirektoratet for Udvidelse revisioner på stedet som det sidste led i EDIS-processen, før Kommissionen besluttede at gå bort fra den forudgående kontrol af udbud og kontrakter. På et tidligt stadium af disse revisioner på stedet, som blev gennemført tilfredsstillende i overensstemmelse med de gældende regler, blev der konstateret forskellige svagheder. Disse svagheder blev afhjulpet, før Kommissionen traf beslutning om EDIS.

8.17. I 2004 blev ni af de ti nye medlemsstater godkendt til EDIS ⁽¹⁶⁾. Forberedelsen af overgangen til EDIS har bevirket, at forvaltningskapaciteten og kontrolsystemerne i de nye medlemsstater er blevet forbedret ganske betydeligt.

8.18. Bulgarien og Rumænien har udarbejdet handlingsplaner, og sigtet er, at EDIS skal være på plads i januar 2006.

KOMMISSIONENS SVAR

8.13. Kommissionens instrukser vedrørende udarbejdelsen af rapporter fremgår af kommissoriet i kontrakten. Der gives nærmere oplysninger, når de enkelte opgaver iværksættes, om nødvendigt med angivelse af specifikke risici, som revisorerne forventes at tage sig af. Herudover kan det nævnes, at de kontraktansatte revisorer indkaldes månedligt til en drøftelse af, hvordan de enkelte revisioner forløber.

I 2004 udstedte man retningslinjer for opfølgning af revisionsresultater for at give den anvisningsberettigede mulighed for at træffe beslutning om eventuel inddrivelse.

8.14. Revisionsrettens bekymring med hensyn til Bulgarien og Rumænien afspejles i forbeholdene i generaldirektørens årlige erklæring. Hvad angår spørgsmålet om forhåndsgodkendelsens kvalitet, skal det anføres, at der ikke er tale om en begivenhed, men om en proces, som strækker sig over hele indkøbsforløbet, dvs. undertiden flere måneder, og at kontraktundertegnelsen er den afsluttende fase. Kommissionens kontrol er således fortsat effektiv, som anført under pkt. 8.29.

8.15. Det er korrekt, at der hviler en tung arbejdsbyrde på delegationerne i Bulgarien og Rumænien, men det skal anføres, at Kommissionen har henstillet til de nationale myndigheder at træffe korregerende foranstaltninger med hensyn til det nuværende decentrale gennemførelsessystem (DIS), der bygger på forhåndskontrol af offentlige kontrakter og tilslagsbeslutninger.

⁽¹⁶⁾ Polen blev godkendt til EDIS i marts 2005.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

8.19. I oktober 2003 blev der for første gang godkendt systemer til indførelse af DIS-forvaltning i Tyrkiet. Kommissionen har mere end fem års erfaring med gennemførelse af førtiltrædelsesstrategi i kandidatlande. Men resultatet af godkendelsesprocessen i Tyrkiet og den nuværende situation viser, at trods overførsel af erfaringerne fra DIS-gennemførelsen i Phare-landene, har man ikke lært af erfaringerne. Starten på det første DIS-forvaltede program er blevet forsinket, og det skyldes først og fremmest personaleproblemer i den centrale finansierings- og kontraktenhed (CFCU) og i andre enheder, som der kunne have været fundet en løsning på, hvis myndighederne havde udnyttet de indhøstede erfaringer.

Systemerne til kontrol af de nationale medfinansieringsaftaler

8.20. Retten har undersøgt, hvordan de forvaltningssystemer, der er indført til kontrollen af de nationale medfinansieringsaftaler, fungerer. Retten undersøgte en stikprøve på ti projekter, som var udtaget af Phare-programmet 2000, og som dækkede fem lande ⁽¹⁷⁾.

Der er indført nye rapporteringskrav, men ...

8.21. Generaldirektoratet for Udvikling har strammet kravene til rapportering om den nationale medfinansiering. De nationale myndigheder skal nu attestere alle beløb, der er indgået aftaler om og udbetalt via de nationale fonde, og de skal sammenligne disse beløb med de aftalte overslag i finansieringsmemorandaene, og, når det er nødvendigt, forklare differencer mellem disse beløb. I de endelige udgiftsanmeldelser skal nu anføres det samlede beløb for den nationale medfinansiering fordelt på fælles medfinansiering og parallel medfinansiering.

... de endelige udgiftsanmeldelser indsendes for sent

8.22. De nationale myndigheder er meget længe om at indsende de endelige udgiftsanmeldelser, og Generaldirektoratet for Udvikling rykker ikke myndighederne hyppigt nok.

8.22. De nationale myndigheder forelagde Kommissionen endelige opgørelser, som kunne have været fremsendt inden for en rimelig frist. Det er muligt, at Kommissionens krav om en højere rapportstandard har forsinket indsendelsen.

⁽¹⁷⁾ Tjekkiet (2), Polen (3), Slovenien (2), Bulgarien (1) og Rumænien (2).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Det er svært at få et samlet overblik

8.23. Generaldirektoratet for Udvidelse registrerer ikke automatisk ændringer af projektprofilerne. Det er ikke muligt at kontrollere medfinansiering effektivt uden den endelige udgave af projektprofilen. Midtvejsrapporterne om de parallelle medfinansieringer er ufuldstændige, og Generaldirektoratet for Udvidelse har ikke de præcise samlede beløb for parallel medfinansiering, der er indgået aftaler om.

8.23. *Delegationerne anvender ajourførte datablade i kontrollen af de samfinansieringserklæringer, som det nationale anvisningsberettigede kontor udarbejder i forbindelse med ansøgninger om finansieringsmidler.*

I programplanlægningen forud for 2003, og i særdeleshed i planlægningen vedrørende 2000 og 2001, hvor man stadig var i gang med at indføre minimal medfinansiering, specificerede man ikke nødvendigvis, om der skulle anvendes parallel eller fælles medfinansiering, ud fra et ønske om at tilgodese de stramme offentlige finanser i førtiltrædelseslandene. Landene var derfor retligt berettiget til at vælge mellem de to former, eller en kombination heraf, i gennemførelsesperioden, forudsat at alle andre retlige krav (herunder kravet om mindst 25 % for investeringsprojekter) var fuldt opfyldt. Da parallel medfinansiering kan ske ved projektets afslutning, er der ikke nødvendigvis noget at indberette i midtvejsrapporterne. Siden 2003 er parallel medfinansiering i så godt som alle tilfælde blevet afløst af fælles medfinansiering, som er selvkontrollerende ved hver fælles udbetaling. Ikke desto mindre føres der tilsyn med parallel medfinansiering i forbindelse med hver udbetaling, og til sidst er der en generel kontrol, inden den afsluttende udbetaling. Alt efter udfaldet af risikovurderingen kan der foretages en yderligere kontrol i den fase, hvor kontoerne lukkes.

Reglerne for berettigelse til parallel medfinansiering

8.24. Kommissionen har ikke, som for strukturfondene, fastsat klare regler for, hvilke former for udgifter der kan dækkes af de nationale bidrag. Men det er fastsat i finansieringsmemorandaene, at skatter, told og importafgifter ikke kan finansieres med Phare-midler⁽¹⁸⁾, og deraf følger, at disse udgifter heller ikke kan komme i betragtning til national medfinansiering. Denne regel følges ved fælles medfinansiering, hvor det nationale bidrag forvaltes efter samme regler som Phare-midlerne.

8.24. *De regler og den praksis, der gælder for medfinansiering under Phare-programmet, har gennemløbet en vis udvikling over en tiårs periode. Under parallel medfinansiering er det således muligt at yde bidrag in natura, hvilket pr. definition er udelukket, når der anvendes fælles medfinansiering. Phare-landene ville endvidere modsætte sig ethvert forsøg på at gennemtvinge de seneste medfinansieringsregler med tilbagevirkende kraft, da dette kan anfægtes ved retten.*

8.25. Parallel medfinansiering forvaltes af de støttemodtagende ministerier/myndigheder og er ikke omfattet af det normale rapporteringssystem under Phare. I juni 2004 sendte Generaldirektoratet for Udvidelse en note til de nationale anvisningsberettigede, hvori det erklærede, at moms kunne komme i betragtning til parallel medfinansiering forudsat, at det var udtrykkeligt angivet og begrundet i de endelige udgiftsanmeldelser. I samme note erklærede generaldirektoratet, at udgifter, der var planlagt finansieret ved parallel medfinansiering, kunne accepteres op til et år efter finansieringsmemorandaenes udløbsdato.

8.25. *I Kommissionens retningslinjer vedrørende medfinansieringsprincipperne medtog man i september 2002 som et vejledende dokument strukturfondenes regler for, hvilke udgifter der er støtteberettigede (disse regler åbner mulighed for, at moms kan komme i betragtning under visse omstændigheder). Dette skete for at afbøde virkningerne af reglerne, som var mere restriktive end dem, der gjaldt i medlemsstaterne. Kommissionen mente følgelig efter udvidelsen, at den ikke retligt var beføjet til at håndhæve nogen påstand om, at moms betalt via parallel national medfinansiering ikke kunne komme i betragtning. Retningslinjerne blev yderligere forenklet i juni 2004, og i denne forbindelse sendte man det nationale anvisningsberettigede kontor et brev, hvori man bl.a. gjorde klart, hvorvidt moms, samt andre skatter og afgifter, kunne komme i betragtning. Man baserede sig reelt på de bestemmelser, der gælder for strukturfondene, eftersom de fleste af modtagerlandene var blevet optaget i EU.*

⁽¹⁸⁾ Artikel 13, stk. 1, i de generelle betingelser til finansieringsmemorandaene.

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.26. Generaldirektoratet for Udvidelse har således accepteret moms som støtteberettigede udgifter ved parallel medfinansiering, og det er der ikke noget retligt grundlag for. I henhold til Phare-forordningen er moms udelukket fra fællesskabsfinansiering, og det ville være en forvridning af sigtet med denne udelukkelse, hvis moms blev godkendt til medfinansiering.

Utilstrækkelig revision på nationalt plan af parallel medfinansiering

8.27. De nationale fonde indsamler data om parallel medfinansiering, når de forbereder ansøgninger om midler. Disse data efterprøves ikke, og det kan betyde, at det over en længere periode ikke vil blive opdaget, at der ikke er midler nok til medfinansiering, og at bestemte udgifter ikke er støtteberettigede.

8.28. Under revisionen af udgifter, der var anmeldt som national parallel medfinansiering, fandt Retten adskillige tilfælde, hvor momsen var inkluderet i udgifterne. Den fandt også nogle tilfælde, hvor udgifterne var afholdt uden for den støtteberettigede periode i henhold til finansieringsmemorandaene, og den fandt et tilfælde, hvor der var ydet et bidrag i naturalier. Et sådant bidrag er ikke støtteberettiget. Effekten på EU-budgettet var marginal. I Bulgarien og Rumænien var det imidlertid ikke muligt at revidere midtvejsregnskaberne over udgifterne i form af parallel medfinansiering, fordi der ikke var et fuldstændigt kontrolspor, og fordi den underliggende dokumentation ikke var fuldstændig. I Tyrkiet konstateredes det samme problem i forbindelse med et MEDA-program⁽¹⁹⁾, hvor der var blevet accepteret et bidrag i naturalier.

Konklusion om overvågnings- og kontrolsystemerne

8.29. Overvågnings- og kontrolsystemerne er blevet bedre gennem årene. Et bevis på, at de nye medlemsstaters overvågnings- og kontrolsystemer er nået op på et generelt tilfredsstillende niveau, er, at de er blevet godkendt til EDIS efter indgående vurderinger og kontroller. I Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet er de nationale overvågnings- og kontrolsystemer temmelig svage. Det centrale element i Kommissionens overvågnings- og kontrolsystemer er derfor fortsat, at EU-delegationerne skal give deres forhåndsgodkendelse. Generelt giver overvågnings- og kontrolsystemerne rimelig sikkerhed, for så vidt angår de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Det gælder dog ikke kravene til parallel medfinansiering.

KOMMISSIONENS SVAR

8.26. Kommissionen er af den opfattelse, at det i visse tilfælde under parallel medfinansiering er i overensstemmelse med Phare-forordningen at behandle moms som en støtteberettiget udgift, da denne forordning efter Kommissionens mening fastsætter de regler, der gælder udelukkende for EU-finansiering.

8.27. Dette spørgsmål blev taget op i september 2002. I juni 2004 fik de nationale anvisningsberettigede kontorer tilsendt en instruks i en note, hvorved man ændrede udformningen af erklæringen om medfinansieringsbidrag med det formål at styrke kontrollen på deres niveau.

8.28. I finansieringsmemorandummet refererer fristerne for kontraktindgåelse og udbetaling til EF's bistand (i artikel 3 fastsættes der frister for kontraktindgåelse og udbetalinger). De nationale myndigheder kan derfor hævde, at disse frister kun gælder for EU's bidrag, ikke for deres egen medfinansiering. Dette punkt er blevet afklaret ved, at man har fastsat, at fristerne for medfinansiering er de samme som i Phare-programmet, og at det kan accepteres, at parallel medfinansiering ydes op til et år efter afslutningen af den udbetalingsperiode, der er fastsat i finansieringsmemorandummet (under forudsætning af en brevveksling mellem Kommissionen og den nationale anvisningsberettigede myndighed).

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1488/96 (EFT L 189 af 30.7.1996, s. 1).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Substanstest af transaktioner — Betalinger foretaget på gennemførelsesniveau

8.30. Retten udvalgte i alt 13 projekter, hvor Kommissionen havde foretaget betalinger i 2004, til substanstest af betalingerne. Projekterne blev udvalgt i Tjekkiet, Polen, Bulgarien, Rumænien og Tyrkiet ⁽²⁰⁾. Betalingerne var samlet set lovlige og formelt rigtige, og Retten fandt kun et par formelle fejl såsom, at betalingerne var foretaget for sent, og uvæsentlige overskridelser af reglerne for udbud. Disse resultater underbygger Rettens vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne (jf. punkt 8.29).

Den årlige aktivitetsrapport og erklæringen fra generaldirektøren for Generaldirektoratet for Udvidelse

8.31. Tidligere års forbehold er ikke med i erklæringen. I stedet har generaldirektøren for Generaldirektoratet for Udvidelse taget et nyt forbehold, som går på, at der er svagheder i de administrative systemer, og at Bulgarien og Rumænien ikke vil have kapacitet til at forvalte og iværksætte forhøjelser af støttebeløbene.

8.32. Retten er enig i Kommissionens vurdering. Men den mener, at risici for forvaltningen fremover bør påpeges i en risikovurdering i den årlige aktivitetsrapport og ikke i et forbehold i erklæringen om aktiviteterne i 2004.

8.32. Som det ses ved gennemlæsning af teksten er grunden til, at man fremsætter dette forbehold for 2004, den, at risiciene vedrører den fremtidige forsvarlige finansielle forvaltning af forpligtelser, som blev indgået i 2004, og som derfor omfattedes af generaldirektørens erklæring i 2004. Medens Revisionsrettens opfattelse er, at forbeholdet gælder fremtiden, mener generaldirektøren, at 2004-risikoen gælder nævnte års forpligtelser, om end det er sandsynligt, at risikoen (hvad angår eventuelle frigørelser) først vil materialisere sig senere.

*Konklusion og anbefalinger***Konklusion om Rettens revision af Phare- og Tyrkietprogrammerne**

8.33. Retten konkluderer om revisionen af Phare- og Tyrkietprogrammerne, at Kommissionen har forbedret det interne kontrolmiljø yderligere. Med gennemførelsen af EDIS er forvaltningskapaciteten og kontrolsystemerne i de nye medlemsstater blevet forbedret ganske betydeligt. Generaldirektoratet for Udvidelse er imidlertid klar over, at kontrolsystemerne i Bulgarien og Rumænien stadig er behæftet med svagheder.

⁽²⁰⁾ Retten reviderede i alt 60 betalinger: Tjekkiet (7), Polen (6), Bulgarien (23), Rumænien (17) og Tyrkiet (7).

RETTENS BEMÆRKNINGER

8.34. Under revisionen blev der ikke fundet væsentlige fejl i de testede transaktioner, og det svarer til resultaterne af revisionen sidste år. Men Retten konstaterede følgende svagheder ved overvågnings- og kontrolsystemerne:

- a) Kommissionens instrukser til de eksterne revisorer om rapporteringskriterierne var ikke klare nok, og udgifter, der er anmeldt som national parallel medfinansiering, er ikke dækket tilstrækkeligt indgående af revisionen.
- b) Trods overførsel af erfaringerne fra DIS-gennemførelsen i Phare-landene har de tyrkiske myndigheder ikke lært nok af erfaringerne.
- c) De endelige udgiftsopgørelser indsendes for sent, støtteregelejerne anvendes ikke korrekt, midtvejsrapporteringen er ufuldstændig, og kontrolsporet for udgifter, der er anmeldt som parallel medfinansiering, er ikke fuldstændigt.

Anbefalinger: Der bør ske yderligere forbedringer

8.35. Kommissionen bør forbedre projektprofilerne, og den bør sikre, at erfaringerne fra tidligere kandidatlande også udnyttes i nye kandidatlande. Den bør styrke kontrollen af den parallelle medfinansiering blandt andet ved at sørge for, at dette område dækkes af afslutningsrevisionerne, og den bør bringe støtteregelejerne i overensstemmelse med retsgrundlaget. Kommissionen bør sætte yderligere ind på at få forbedret forvaltnings- og kontrolsystemerne i Bulgarien og Rumænien i forbindelse med overgangen til EDIS.

**GENEREL KONKLUSION OM
FØRTILTRÆDELSESSTRATEGIEN**

8.36. Rettens vurdering af Phare- og Tyrkietprogrammerne findes i dette kapitels punkt 8.33 og 8.34. Dens vurdering af Sapard findes i kapitel 4 (punkt 4.76), og dens vurdering af ISPA i kapitel 5 (punkt 5.55 og 5.56).

8.37. Rettens revision viste for alle førtiltrædelsesinstrumenters vedkommende (Phare, Tyrkiet, Sapard og Ispa), at de overvågnings- og kontrolsystemer, der er oprettet i Kommissionens centrale tjenester og i delegationerne og i de attesterende organer, var solide og fungerede. Men det gælder stadig for alle programmer, at der er, omend i varierende grad, risici i gennemførelseskontorerne i kandidatlandene (jf. punkt 8.29, 4.76, 4.77 og 5.56). Ved revisionen blev der ikke fundet væsentlige fejl i de underliggende transaktioner.

KOMMISSIONENS SVAR

8.34. Kommissionen godtager denne bemærkning, men skal understrege, at de påpegede svagheder i mellemtiden er blevet afhjulpet:

- a) Instrukserne vedrørende udarbejdelse af rapporter og vurderingen af parallel medfinansiering er blevet ajourført.
- c) De nationale myndigheder forelagde de pågældende afsluttende erklæringer inden for en rimelig frist. Kravene til medfinansiering samt til kontrol og rapportudarbejdelse er blevet skærpet. Midlertidige rapporter om parallel medfinansiering, som ikke ydes før projektets afslutning, er pr. definition ufuldstændige.

8.35. Som nærmere beskrevet ovenfor har Kommissionen noteret sig bemærkningerne. Kommissionen har bl.a. udstedt de fornødne retningslinjer, skærpet kravene til rapportudarbejdelse, sørget for udbredelse af god praksis, og sørget for information og uddannelse, idet der i 2005 er blevet afholdt et seminar med henblik på bedre udnyttelse af erfaringerne.

KAPITEL 9

Administrationsudgifter

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
EU-institutionernes og -organernes administrationsudgifter	9.1-9.31
Indledning	9.1
Specifik vurdering-DAS-revision	9.2-9.13
Indledning	9.2-9.3
Overvågnings- og kontrolsystemer	9.4-9.9
Transaktioner	9.10-9.12
Årsberetningerne og erklæringerne fra de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede	9.13
Specifikke bemærkninger	9.14-9.25
Parlamentet	9.15-9.16
Rådet	9.17-9.18
Kommissionen	9.19
Domstolen	9.20-9.21
Revisionsretten	9.22
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	9.23
Regionsudvalget	9.24
Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	9.25
Samlet konklusion og anbefalinger	9.26-9.28
De væsentligste bemærkninger i Rettens særberetninger	9.29-9.31
Særberetning nr. 1/2005 om forvaltningen af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	9.29
Særberetning nr. 5/2005 om Parlamentets, Kommissionens og Rådets udgifter til tolkning	9.30-9.31
Decentrale organer	9.32-9.37
Europaskolerne	9.38-9.39

RETTENS BEMÆRKNINGER

EU-INSTITUTIONERNES OG -ORGANERNES
ADMINISTRATIONSUDGIFTER*Indledning*

9.1. Udgiftsområde 5 i de finansielle overslag, »Administrationsudgifter«, omfatter institutionernes og organernes driftsbevillinger. Disse bevillinger forvaltes direkte af hver institution og hvert organ og dækker lønninger, godtgørelser og pensioner til alle dem, der arbejder for fællesskabsinstitutionerne, samt leje, erhvervelse af fast ejendom, udstyr og materiel og diverse administrationsudgifter. Udgifterne beløb sig i 2004 til 5 856 millioner euro, jf. **tabel 9.1**. Dette kapitel indeholder en specifik vurdering, der er et led i DAS-revisionen, samt specifikke bemærkninger om de enkelte institutioner, de decentrale organer og Europaskolerne.

Tabel 9.1 — Betalinger pr. institution

	(millioner euro)	
	2003	2004
Europa-Parlamentet	986	1 166
Rådet	410	507
Kommissionen	3 546	3 721
Domstolen	148	216
Revisionsretten	84	84
Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg	91	92
Regionsudvalget	46	63
Den Europæiske Ombudsmand	4	5
Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse	—	1
I alt	5 305	5 856

*Specifik vurdering — DAS-revision***Indledning**

9.2. Målet for DAS-revisionen 2004 af administrationsudgifterne var at sætte Retten i stand til at vurdere, om det konsoliderede regnskab for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2004, er rigtigt (bemærkningerne herom findes i kapitel 1), og om de transaktioner, der ligger til grund for regnskabet, er lovlige og formelt rigtige. I **tabel 9.2** følges der op på bemærkningerne i tidligere årsberetninger.

9.3. Rettens revision de tidligere år har vist, at de fejl, der blev fundet, i de fleste tilfælde var formelle og ikke skyldtes alvorlige svagheder ved kontrolmiljøet. I 2004 opstod der imidlertid en række nye specifikke risici med vedtagelsen af en ny tjenstemandsvedtægt og et nyt lønberegningssystem og med indførelsen af nye systemer inden for rammerne af den nye finansforordning (jf. punkt 9.5 og 9.6).

9.2. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen offentliggør en årlig rapport om den opfølgning af Rettens anbefalinger, den finder hensigtsmæssig. Rapporten vedrørende Rettens årsberetning for 2003 offentliggøres i efteråret 2005.

9.3. KOMMISSIONENS SVAR

Det er korrekt, at den gradvise indførelse af et nyt lønningssystem i løbet af 2003 og begyndelsen af 2004 har skabt en ny risiko, som det er tilfældet med enhver ny applikation (se svaret på punkt 9.5). Kommissionens tjenestegrene har kontrolleret denne risiko ved et stort antal manuelle kontroller af resultaterne af de forskellige foreløbige beregninger af månedslønnen og en øjeblikkelig korrektion af de fejl, som blev konstateret af edb-medarbejderne inden den endelige månedlige beregning og anvisningen af lønningerne. Det antal fejl, der efterfølgende blev konstateret, var meget lille.

Tabel 9.2 — Opfølgning af bemærkninger i tidligere årsberetninger

Bemærkninger	Foranstaltninger	Er yderligere foranstaltninger nødvendige?	Parlamentets svar
<i>Stående betalingsordrer</i> Årsberetningen for 2003, punkt 9.14: I henhold til Parlamentets interne bestemmelser for gennemførelsen af Europa-Parlamentets budget kan betalinger effektueres ved stående betalingsordrer. Når betalingen har fundet sted, forelægger den anvisningsberettigede »en anvisning om endelig opgørelse med henblik på bogføring« (artikel 11, stk. 4, i de interne bestemmelser). I henhold til finansforordningen skal en udgift fastsættes og anvises, inden betaling kan finde sted.	Der er ikke truffet foranstaltninger: I 2004 var den interne bestemmelse, der gør det muligt at effektuere betalinger ved stående betalingsordrer, stadig gældende.	Ja, alle betalinger bør afholdes i overensstemmelse med finansforordningens bestemmelser.	I henhold til en ændring til de interne bestemmelser for gennemførelsen af Parlamentets budget (artikel 10) af 27. april 2005 er betaling ved direkte debitering »kun mulig, hvis det er fastsat i kontrakten med kreditor som eneste mulige betalingsmåde«.
<i>Den supplerende pensionsordning for medlemmerne af Europa-Parlamentet</i> Årsberetningen for 2002, punkt 9.17 og 9.20: Hvis den supplerende pensionsordning for Europa-Parlamentets medlemmer skal fortsætte, skal der så hurtigt som muligt skabes et tilstrækkeligt retsgrundlag. Der bør opstilles klare regler for Europa-Parlamentets og de tilsluttede medlemmers forpligtelser og ansvar i tilfælde af et underskud.	Den supplerende pensionsordning eksisterer som hidtil, og der er ikke skabt et tilstrækkeligt retsgrundlag. Der er ikke opstillet sådanne regler.	Ja, der bør skabes et retsgrundlag. Ja, der bør opstilles passende regler.	Med vedtagelsen af medlemmernes statut, som træder i kraft i 2009, vil der blive indført en fælles pensionsordning for medlemmerne, og den supplerende pensionsordning vil som følge heraf blive afskaffet på lidt længere sigt. Hvad angår den omtalte ordning, blev der i foråret 2005 foretaget en aktuariemæssig undersøgelse. Denne burde gøre det muligt at planlægge, hvilke foranstaltninger der bør træffes for at skabe balance i pensionsfondsmidlerne. Resultatet af undersøgelsen vil ligeledes gøre det muligt at tage henholdsvis Parlamentets og Pensionsfondens (ASBL) forpligtelser og ansvar op til fornyet overvejelse for den nuværende periode og frem til statutens ikrafttræden. Denne fond, som forvalter pensionsmidlerne, er en ikke-erhvervsdrivende forening efter luxembourgsk lovgivning.

Overvågnings- og kontrolsystemer

9.4. I 2004 fortsatte samtlige institutioner med at forbedre deres overvågnings- og kontrolsystemer med henblik på at opfylde kravene i den nye finansforordning. Ingen af institutionerne havde imidlertid implementeret de interne kontrolstandarder fuldt ud ⁽¹⁾.

9.4. RÅDETS SVAR

Rådets interne kontrolstandarder blev vedtaget den 20. juli 2005.

⁽¹⁾ Rådet havde ikke fastsat nogen interne kontrolstandarder, Domstolen havde ikke implementeret flere af kontrolstandarderne, og de øvrige institutioner opfyldte endnu ikke samtlige allerede fastsatte kontrolstandarder fuldt ud.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.4. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vedtog sine interne kontrolstandarder i 2000 og foretager en årlig opfølgning af implementeringen af de grundlæggende krav i så henseende; der foretages regelmæssigt opfølgning af denne implementering, både med hensyn til overensstemmelse og effektivitet. Som Retten anfører i punkt 1.87, var 93 % af de grundlæggende krav opfyldt, og dette kan stort set anses for at være en fuldstændig implementering i et miljø i stadig forandring.

9.4. DOMSTOLEN SVAR

Domstolens administration medgiver, at visse interne kontrolstandarder ikke har kunnet gennemføres fuldt ud i 2004. En forøgelse af kvalificeret personale skal gøre det muligt hurtigt at forbedre situationen.

9.4. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Iværksættelsen af hovedtiltagene efter vedtagelsen af de interne kontrolstandarder er nu berammet over en toårig periode (2004 og 2005). De vedrører personaleforvaltning (opstilling af en skriftlig beskrivelse af samtlige stillinger; ajourføring af ansættelsesprocedurer), brug af resultatindikatorer (hvor der blev anmodet om tværinstitutionelt samråd) og systematisk brug af en kvartalsvis udgiftsplan. Alt dette blev medtaget i en konsolideret handlingsplan, som generalsekretæren vedtog den 8. november 2004.

9.5. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Den næsten samtidige indførelse af den nye finansforordning, den nye tjenestemandsvedtægt og NAP-systemet skabte visse større problemer, men det er nødvendigt fuldt ud at forstå, hvad disse problemer reelt bestod i. Især vedtægten gav anledning til mange fortolkningsproblemer. Først når disse vanskeligheder var løst (normalt på administrationschef-niveau), ville der kunne foretages en endelig tilpasning af NAP-systemet. Det tidsrum, denne proces lagde beslag på, tegner sig for størstedelen af de omtalte tilbagesøgninger. Disse rent tekniske begyndervanskeligheder med NAP-systemet var trivielle og tidskrævende for de berørte tjenestegrene, men blev dog hurtigt konstateret og korrigeret. Selv om der også er risici forbundet med manuel registrering af løndata, er det ikke et nyt fænomen, og der krævedes således ingen særlige kontrolforanstaltninger ud over dem, der allerede fandtes, om end NAP-systemet vil kunne foranledige Parlamentet til at udbygge den efterfølgende kontrol med løn-udbetalinger.

9.5. RÅDETS SVAR

Rådssekretariatet vil gerne understrege, at det rent faktisk styrkede kontrollen, da det gamle edb-lønssystem blev erstattet af det nye NAP. Rådssekretariatet beklager, at konklusionen vedrørende kontrol vil kunne bortlede læserens opmærksomhed fra det forhold, at en fejlbehæftet computerapplikation blev taget i brug på det tidspunkt, hvor personalevedtægten blev grundlæggende ændret.

9.5. I 2004 anvendte samtlige institutioner det nye it-system NAP («Nouvelle Application Paie») til beregning af personalelønninger. Systemet er udviklet og forvaltes af Kommissionens løn-udbetalingskontor (PMO). I 2004 opstod der en række tekniske problemer med NAP-systemet, som skabte en ny risiko, og som resulterede i, at nogle af de elementer, der indgår i lønberegningen, i mange tilfælde blev beregnet forkert. De mest indlysende fejl blev rettet manuelt inden lønudbetalingen. I marts 2005 blev et af disse elementer i NAP-programmerne ændret, og de beløb, der var udbetalt i 2004, blev efterberegnet og, når det var nødvendigt, korrigeret. Disse korrektioner resulterede i, at der i institutionerne i alt blev tilbagesøgt ca. 1,9 millioner euro. En anden specifik risiko for fejl var den manuelle overførsel af data til NAP-systemet fra edb-systemet med personalets personlige data og dataene om forhold, der berettiger personalet til bestemte godtgørelser. Kontrollen blev imidlertid ikke styrket for at mindske denne risiko.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.5. KOMMISSIONENS SVAR

Den gradvise ibrugtagning af NAP-systemet (Nouvelle application Paie) i 2003 og begyndelsen af 2004 skabte en fornyet risiko, idet der knytter sig en sådan risiko til ibrugtagningen af enhver ny edb-applikation.

Kommissionens tjenestegrene har kontrolleret denne risiko ved et stort antal manuelle kontroller af resultaterne af de forskellige foreløbige beregninger af månedslønnen og en øjeblikkelig korrektion af de fejl, som blev konstateret af edb-medarbejderne inden den endelige månedlige beregning og anvisningen af lønningerne. Det antal fejl, der efterfølgende blev konstateret, var meget lille.

Ændringerne af tjenestemandsvedtægten blev først godkendt af Rådet den 22. marts 2004, og der var således meget begrænset tid til den detaljerede fastlæggelse af forvaltningsreglerne og tilpasningen af NAP-systemet. Ikke desto mindre var Kommissionen allerede i stand til at anvende størstedelen af de ved reformen indførte ændringer i forbindelse med lønningerne for maj 2004. Visse aspekter kunne ikke anvendes endeligt fra datoen for reformens ikrafttrædelse, da de generelle gennemførelsesbestemmelser eller forvaltningsreglerne ikke var fuldstændigt fastlagt. Under disse omstændigheder blev der anvendt foreløbige moduler for at begrænse virkningerne for lønmodtagerne. Ændringerne af NAP-systemet i marts 2005, som gjorde det nødvendigt at foretage den nævnte efterregulering på 1,9 mio. EUR, skyldtes f.eks. foranstaltninger, for hvilke de nærmere regler først blev fastlagt i november 2004, og en tidligere anvendelse heraf var derfor ikke mulig.

Ibrugtagningen af NAP-systemet gjorde det nødvendigt at flytte kontrollen med kvaliteten af lønsystemets data til systemerne for forvaltning af rettigheder, hvorfra dataene fremover automatisk overføres til NAP-systemet via en interface. I løbet af 2003 blev de anvendte kontroller evalueret og omlagt for at sikre, at forvaltningssystemerne fra den 1. januar 2004 opfyldte finansforordningens princip om, at indledningen af en transaktion skal holdes adskilt fra den forudgående kontrol.

9.5. DOMSTOLEN SVAR

De nævnte vanskeligheder skyldes iværksættelsen af NAP-systemet. Iværksættelsen skete samtidig med ændringen af tjenestemandsvedtægten under omstændigheder, der langt fra var optimale, hvilket har medført en betydelig forøgelse af »lønhedens« arbejdsbyrde. Andre institutioner har ligesom Domstolen haft problemer med anvendelsen af dette system. Kommissionens tjenestegrene for forvaltningen af NAP-systemet er flere gange blevet gjort opmærksom på disse problemer, som er blevet drøftet i forbindelse med regelmæssige møder med de pågældende tjenestegrene. De fleste problemer er nu i det væsentlige blevet løst.

I Domstolen foretages overførslen af data til NAP-systemet af personale i »lønheden«, hvilket sker direkte på grundlag af administrative afgørelser, der skaber rettigheder, og som er genstand for en systematisk kontrol inden for denne enhed. Indkodningen sker således ikke på grundlag af oplysninger, der allerede er kodet ind i systemet for forvaltning af personaleoplysninger, Centurio.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.6. I henhold til den ændrede tjenestemandsvedtægt, som trådte i kraft den 1. maj 2004, godtgøres tjenesterejsendes opholdsudgifter mod forelæggelse af bilag op til et loft, der er fastsat for hvert land (artikel 13 i bilag VII til tjenestemandsvedtægten). I strid med disse regler har samtlige institutioner med undtagelse af Domstolen, Revisionsretten og Ombudsmanden fastsat i deres interne regler, at der udbetales et fast beløb på mellem 30 % og 60 % af det maksimalt tilladte beløb til ansatte, som ikke forelægger bilag for opholdsudgifter. I den ændrede tjenestemandsvedtægt fastsættes der også nye, lavere dagpengesatser. To institutioner havde imidlertid bibeholdt det system, der var gældende indtil maj 2004, og havde fortsat med at anvende de indtil da gældende dagpengesatser ⁽²⁾.

9.7. Der blev konstateret svagheder i systemerne til kontrol af overførsler af en del af de ansattes løn med anvendelse af justeringskoefficienter. I en række tilfælde var der blevet givet tilladelse til sådanne overførsler, uden at tjenestemanden havde indgivet tilstrækkelig dokumentation for sin ret til den pågældende overførsel ⁽³⁾. I nogle institutioner blev der foretaget et stort antal overførsler uden dokumentation ⁽⁴⁾.

⁽²⁾ Parlamentet indtil februar 2005 og Regionsudvalget indtil august 2004.

⁽³⁾ Domstolen, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og Rådet.

⁽⁴⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

9.5. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

I EØSU indkodes ingen data manuelt i NAP. Personaledata indkodes i personaleforvaltningscomputersystemet af én person og godkendes af en anden. Godkendte data overføres direkte fra dette system til NAP via en automatiseret procedure. Ligeledes indføres individuelle betalinger fra NAP elektronisk i regnskabsinformationssystemet uden manuelle indgreb. Ligesom enhver anden betaling sendes disse betalinger elektronisk til banken, efter dobbelt elektronisk underskrift, uden ny indkodning.

9.6. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Spredningen af Parlamentets aktiviteter over tre arbejdssteder giver anledning til særlige problemer i forbindelse med tjenesterejser, og en af følgerne heraf var, at Parlamentet ikke havde mulighed for at indføre nye regler inden fristen den 1. maj. Selv om de nye regler indført i 2005 foreskriver udbetaling af et fast beløb, er det Parlamentets opfattelse, at den nye ordning skaber en passende balance mellem de forskriftsmæssige og de praktiske krav og er i overensstemmelse med den juridiske rådgivning, Parlamentet har fået.

9.6. RÅDETS SVAR

Rådssekretariatet vil sammen med de andre institutioner undersøge muligheden for at ændre de interne regler for godtgørelse af opholdsudgifter uden forelæggelse af bilag som dokumentation.

9.6. KOMMISSIONENS SVAR

Udbetalingen af et fast beløb i stedet for et varierende beløb på grundlag af forelagte bilag betragtedes som en gennemførelsesforanstaltning til en vedtægtsbestemmelse, hvor der inden for de administrative skønsmålinger tages hensyn til omkostningseffektiviteten. Kommissionen vil dog undersøge, om en sådan regel er retligt holdbar.

9.6. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

EØSU's vejledning vedrørende tjenesterejser er i vid udstrækning baseret på Kommissionens vejledning. Punkt 4.2 er identisk i de to vejledninger. For at bevare et sammenhængende sæt regler mellem institutionerne agter EØSU fortsat at anvende artikel 13, stk. 1, i bilag VII på samme måde som Kommissionen.

9.7 og 9.8. KOMMISSIONENS SVAR

De nævnte fejl fandtes i andre institutioner og ikke i Kommissionen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.7. DOMSTOLEN SVAR

Dette punkt vedrører de tilfælde, hvor konsekvenserne af en ændring i tjenestemandens rettigheder som følge af dennes familiære situation ikke straks indvirker på retten til at overføre en del af lønnen. Det bemærkes imidlertid, at Domstolen regelmæssigt foretager kontrol og — såfremt der er grundlag herfor — korrektioner gennem tilbagesøgning af beløbet.

9.7. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Analysen af dokumentationen for retten til overførsel af en del af lønnen med anvendelse af justeringskoefficienter er et led i den systematiske efterfølgende kontrol, som pågår i øjeblikket. Eventuelle nødvendige rettelser foretages i overensstemmelse med den nye personalevedtægt.

9.8. RÅDETS SVAR

På grundlag af en risikovurdering foretog Rådssekretariatet i marts 2005 en undersøgelse af pensionsoverførsler til personer bosiddende i Det Forenede Kongerige, hvilket foranledigede, at administrationen foretog nogle justeringer, hvilket så igen medførte to retssager.

9.8. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Efter 2002 blev det besluttet, at kontrollen af pensionisters bopæl skulle finde sted hvert andet år. Kontrollen var berammet til slutningen af 2004, men blev forsinket på grund af arbejdsbyrden som følge af »reformen« (nye beregninger, nye overførsler osv.). I dette tidsrum har EØSU holdt nøje kontakt med sine pensionister ved at tilsende dem nyhedsbreve og overvåge besørgelsen samt gennem individuel korrespondance, hvor det har været nødvendigt. Den fulde officielle kontrol vil blive gennemført mellem juli og oktober 2005. Pr. 31. august 2005 var over 80 % af pensionisterne kontrolleret.

9.9. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Parlamentet tager Rettens bemærkninger til efterretning og vil gøre en indsats for at forbedre sine procedurer.

9.9. RÅDETS SVAR

Rådssekretariatet finder ikke, at der er nogen argumenter, som underbygger Revisionsrettens erklæring om, at den konstaterede sporadiske svagheder i systemerne til overvågning og kontrol af udbudsprocedurer. Rådssekretariatet oprettede en intern organisation i tilknytning til DGA IV/Enheden for Koordinering af Indkøb, hvorved det sikres, at konkurrencedygtige udbudsprocedurer følges i nøje overensstemmelse med reglerne og med henblik på den mest omkostningseffektive løsning.

I forbindelse med den årlige revision fremsatte Revisionsretten en bemærkning om en indkøbssag, der vedrørte fortolkningen af finansforordningen, men som ikke vedrører kvaliteten af det interne kontrolsystem.

9.8. I nogle institutioner blev der ikke ført tilstrækkelig kontrol med udbetalingen af pensioner. Pensioner til pensionerede tjenestemænd, som er bosiddende i bestemte medlemsstater, forhøjes med en justeringskoefficient. I de senere år er det imidlertid ikke blevet kontrolleret, hvor de tidligere tjenestemænd faktisk har bopæl ⁽⁵⁾.

9.9. Der blev konstateret sporadiske svagheder i systemerne til overvågning og kontrol af udbudsprocedurer, dog ikke hos Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

⁽⁵⁾ Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.9. KOMMISSIONENS SVAR

I Kommissionen har alle berørte tjenestegrene truffet foranstaltninger til afhjælpning af dette problem:

- *De årlige instrukser til delegationerne vil blive gennemgået for at sikre, at alle delegationer sender tilstrækkelige forhåndsoplysninger til hovedsædet.*
- *Der er indført to yderligere kontroller, en forudgående kontrol og en efterfølgende kontrol, til supplerende af det kontrolsystem, der anvendes ved indkøb af edb-materiel.*
- *Der er i 2005 truffet foranstaltninger for udbud vedrørende indkøb af kontorudstyr for at sikre overensstemmelse med artikel 126 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen, der er opstillet en plan for udbud i 2005-2006, og der er året igennem blevet implementeret efterfølgende kontroller.*

9.9. DOMSTOLEN SVAR

Domstolens administration vil bestræbe sig på at skærpe kontrollen på udbudsområdet yderligere, og at udforme en uddannelse for administratorer på området.

9.9. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

En underliggende årsag til svaghederne i planlægningen af udbudsaktiviteten og den operationelle håndtering af kontrakter beroede på en for omfattende decentralisering af ansvaret for udbuds- og kontraktstyring til de forskellige tjenestegrene, som ikke råder over tilstrækkelig sagkundskab på dette område. I begyndelsen af 2004 blev det foreslået at oprette et nyt kontor med ansvar for koordinering af den finansielle og kontraktmæssige virksomhed på tværs af samtlige fælles tjenestegrene i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, som tager sig af langt hovedparten af de offentlige udbudsaktiviteter i EØSU. Kontoret blev formelt oprettet 1. november 2004 og var, efter en ansættelsesfase, fuldt driftsklart i februar 2005. Kontoret omfatter to helt nye stillinger, som specifikt beskæftiger sig med udbuds- og kontraktstyring i de fælles tjenestegrene. Det skal tilføjes, at de betydelige konsekvenser i 2004 for de forskellige tjenestegrene af aktiviteterne vedrørende udvidelsen og de to udvalgs indflytning i nye bygninger bidrog til de svagheder, som er konstateret.

Transaktioner

9.10. Retten reviderede personalelønninger, ordningen med anvendelse af justeringskoefficienter på overførsler af en del af lønnen til en bankkonto i en anden medlemsstat end den, hvor den ansatte gør tjeneste, personaleansættelser, godtgørelser til medlemmer af institutionerne og udgifter til offentlige indkøbsaftaler.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.11. Under revisionen af personalelønninger blev der konstateret flere tilfælde med længerevarende finansiell virkning, hvor udgiften ikke var berettiget:

- a) Ansatte var ikke indplaceret i overensstemmelse med bestemmelserne i tjenestemandsvedtægten eller ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte ved Fællesskaberne ⁽⁶⁾, ansatte var blevet tildelt det særlige løntillæg for kontorchef, selv om de ikke havde nogen personaleledelsesopgaver ⁽⁴⁾.

- b) Overførsler af en del af lønnen med justeringskoefficienter, uden at der forelå den fornødne dokumentation for hele eller en del af det overførte beløb ⁽⁷⁾.

9.11 og 9.12. KOMMISSIONENS SVAR

Se svaret på punkt 9.7 og 9.8.

9.11.

a) DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Med hensyn til indplacering af personale refererer Rettens bemærkninger til en udeladelse ved omplaceringen af en midlertidigt ansat under den nye personalevedtægts overgangsbestemmelser. Fejlen er rettet. Endvidere har en efterfølgende kontrol vist, at der var tale om et isoleret tilfælde.

Med hensyn til udnævnelsen af kontorchefer fastsætter personalevedtægten ikke noget minimum for, hvor mange ansatte en kontorchef skal have under sig. I EØSU, som er en lille institution, er ledelsesalternativerne følgende: For at øge den enkeltes motivation og den kollektive effektivitet har kontorcheferne det fulde ansvar for og skal stå til regnskab for tilrettelæggelsen og udviklingen af aktiviteterne på deres arbejdsområde såvel som for ledelsen af deres medarbejdere. Det hedder i afgørelse nr. 442/04 A, at det er en betingelse for, at en ansat kan blive udpeget til kontorchef, at den pågældende enten:

- har vigtige ansvarsopgaver i form af fastlæggelse, udvikling og iværksættelse af udvalgets politik eller har vigtige ansvarsopgaver på følsomme områder, eller
- har vigtige ansvarsopgaver inden for personaleledelse eller finansforvaltning eller udfylder funktionen som anvisningsberettiget i finansforordningens forstand på vigtige områder eller for store beløb, eller
- forvalter en administrativ enhed på mindst 9 tjenestemænd.

I fuld overensstemmelse med ovennævnte afgørelse blev lederen af den interne revision og lederen af den juridiske tjeneste derfor udnævnt til kontorchefer på baggrund af deres ansvarsopgavers omfang og art.

b) RÅDETS SVAR

Revisionsretten fremsætter samme bemærkning som i punkt 9.7. Da Rådssekretariatet desuden hvert år systematisk udbeder sig ny dokumentation, er det ikke korrekt at konkludere, at de få tilfælde, som Revisionsretten har fundet, ville have en længerevarende finansiell virkning med hensyn til vederlag til personalet.

DOMSTOLEN SVAR

Der henvises til svaret under punkt 9.7.

DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Der henvises til EØSU's bemærkninger til punkt 9.7.

⁽⁶⁾ Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget.

⁽⁷⁾ Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget, Domstolen og Rådet.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.12. Den type fejl, der blev fundet, og fejlenes karakter bekræftede svaghederne i ovennævnte overvågnings- og kontrolsystemer og viste, at forbedringer var påkrævede.

Årsberetningerne og erklæringerne fra de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede

9.13. De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigedes årsberetninger og erklæringer for 2004 var bedre struktureret end året før. I nogle af beretningerne blev der taget forbehold, og i de fleste beretninger blev der påpeget svagheder i overvågnings- og kontrolsystemerne. Nogle af institutionernes årsberetninger blev først udarbejdet, efter at Rettens revision var afsluttet, og Retten har derfor ikke kunnet tage dem i betragtning ⁽⁸⁾.

9.13. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen noterer sig Rettens vurdering vedrørende den forbedrede strukturering af tjenestegrenenes årsberetninger for 2004, som alle er blevet forelagt rettidigt.

Årsberetningerne fra Kommissionens tjenestegrene indeholdt få forbehold og bemærkninger vedrørende de samlede administrationsudgifter. Kommissionen er af den opfattelse, at de rapporterede svagheder i overvågnings- og kontrolsystemerne ikke er af væsentlig betydning for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

9.13. DOMSTOLEN SVAR

Med hensyn til årsberetning henvises til, at fristen, der i finansforordningens artikel 60, stk. 7, er fastsat til den 15. juni, for at fremsende et sammendrag af årsberetningerne til budgetmyndigheden kun gælder for Kommissionen. Årsrapporten, der blev udarbejdet af den ved delegation fra Domstolen bemyndigede anvisningsberettigede, blev fremsendt til budgetmyndigheden den 21. juni 2005. Såfremt Revisionsretten ønsker, at årsrapporten fremover skal foreligge på et bestemt tidspunkt, vil Domstolen bestræbe sig på at opfylde dette ønske.

Specifikke bemærkninger

9.14. Nedenstående afsnit indeholder specifikke bemærkninger om de enkelte institutioner.

Parlamentet

9.15. Punkt 9.6 og 9.9 vedrører Parlamentet. I flere tilfælde fungerede procedurerne for fastsættelse af udgifter til offentlige indkøbsaftaler ikke, som de skulle. I et tilfælde var det udbetalte beløb fastsat 0,7 millioner euro for højt.

9.15. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Med hensyn til punkt 9.6 og 9.9 ovenfor henvises der til de respektive svar hertil. Det omtalte beløb skyldes et reduceret momsberegningsgrundlag for langtidslejekontrakten for D4-D5-bygningen, som der var opnået enighed om med de ansvarlige belgiske myndigheder efter lange forhandlinger, der først blev afsluttet på et sent tidspunkt. På det politiske plan blev aftalen om beregningsgrundlaget rent faktisk først indgået kort tid før kontraktens undertegnelse. Det var nødvendigt at afvente svar fra de kompetente skattemyndigheder, inden selskabet kunne udstede en kreditnota og en ny faktura. Dette svar indgik først nogle dage efter, at det beløb, der var skyldigt ved kontraktens undertegnelse, var blevet betalt. Følgelig blev beløbet på 701 537,76 euro behandlet som et forskud i overensstemmelse med betingelserne i kontrakten med selskabet.

⁽⁸⁾ Domstolen og Regionsudvalget.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.16. Som i tidligere år (jf. punkt 9.21 og 9.22 i årsberetningen for 2002) blev der også konstateret svagheder i systemerne til overvågning og kontrol af udbetalingen af godtgørelser til medlemmerne af Europa-Parlamentet. De anvendte procedurer sikrede ikke, at tidligere parlamentsmedlemmers indkomst i forbindelse med visse aktiviteter (lønnede hverv i internationale institutioner, ministerpost i en national eller regional regering mv.), blev trukket fra i overgangsgodtgørelsen ved mandatophør.

Rådet

9.17. Punkt 9.4, 9.6, 9.7, 9.8, 9.9 og 9.11 vedrører Rådet. Rådet har ikke fastsat minimumsstandarder for intern kontrol (finansforordningens artikel 60, stk. 4) og heller ikke udarbejdet en detaljeret beskrivelse af regnskabsførerens og forskudsbestyrerens opgaver, rettigheder og pligter (gennemførelsesbestemmelsernes artikel 44).

9.18. Supplerende årlig ferie bevilget inden 31. december 1997 som kompensation for overarbejde udbetales som overarbejdsbetaling, når tjenestemanden pensioneres, hvis tjenestemanden ikke har afviklet den supplerende ferie. Ansatte i kategorierne A og B har ikke ret til overarbejdsbetaling, og sådanne betalinger er derfor ikke i overensstemmelse med tjenstemandsvedtægtens artikel 56. Ved udgangen af 2004 androg den samlede årlige ferie, der var bevilget inden 31. december 1997 som kompensation for overarbejde, og som ikke var blevet afviklet, omkring 11 800 dage. I september 2004 blev der i alt udbetalt ca. 95 000 euro i kompensation for supplerende årlig ferie, der ikke var afviklet, til tjenestemænd i kategori A og B, der gik på pension den måned.

Kommissionen ⁽⁹⁾

9.19. Punkt 9.9 vedrører Kommissionen. Retten konstaterede også svagheder ved den måde, hvorpå nogle af Publikationskontorets overvågnings- og kontrolsystemer fungerede. De mængder papir, der var anført på lagerlisterne, stemte ikke overens med de mængder, der faktisk fandtes på lageret. Der var betalt for kopier af en publikation, der ikke var leveret, og der var ikke, som fastsat i kontrakterne, blevet anmodet om prisrevisioner ved fald i markedspriserne for papir eller råvarer.

9.16. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Med hensyn til godtgørelse af udgifter til medlemmernes assistenter blev der i 2004 vedtaget nye ændringer til regulativet om omkostningsgodtgørelser, som tager sigte på at styrke kontrollen med godtgørelser, især på området tjenesteydelseskontrakter. I juli 2005 vedtog Kvæstorerne gennemførelsesbestemmelser for disse ændringer, hvilket giver forvaltningstjenesten mulighed for at føre dem ud i livet. Med hensyn til overgangsgodtgørelsen ved mandatophør er Parlamentet klar over, at der består en vis risiko. Flere foranstaltninger er allerede truffet, og andre vil blive truffet for yderligere at mindske denne risiko.

9.17. RÅDETS SVAR

Rådssekretariatets reaktion på punkt 9.4, 9.6, 9.8, 9.9 og 9.11 findes ovenfor. Derudover skal det bemærkes, at Rådet for nylig har udarbejdet et charter, der beskriver regnskabsførerens opgaver, rettigheder og pligter samt en forskudskontovejledning.

9.18. RÅDETS SVAR

Rådssekretariatet planlægger en gradvis afvikling af beholdningen af den ferie, der er tildelt inden den 31. december 1997 som kompensation til ansatte i kategori A og B; det seneste tiltag i denne proces blev fremlagt i meddelelse til personalet nr. 80/05 af 17. maj 2005. Siden begyndelsen af 2005 er beholdningen faldet med 2 500 dage, og beholdningen pr. 7. september 2005 var på 9 317,5 dage.

9.19. KOMMISSIONENS SVAR

Publikationskontoret accepterer Rettens bemærkning om de konstaterede forskelle mellem de lagermængder, der var registreret i lagerforvaltningssystemet, og de mængder, der faktisk fandtes på lageret på to forskellige lokaliteter. Disse forskelle skyldtes en fejlindlæsning i lagerforvaltningssystemet. Der udvikles i øjeblikket nyt program til forvaltning af lagrene, og de fleste af disse er nu blevet bragt tilbage til kontorets hovedsæde.

⁽⁹⁾ I Kommissionen er følgende tjenester ansvarlige for størstedelen af administrationsudgifterne: Generaldirektoratet for Personale og Administration, Generaldirektoratet for Oversættelse, Generaldirektoratet for Tolkning, Generaldirektoratet for Presse og Kommunikation, Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser, Kontoret for Infrastruktur og Logistik — Luxembourg, Kontoret for Infrastruktur og Logistik — Bruxelles, Kontoret for Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder, De Europæiske Fællesskabers Personaleudvælgelseskontor og Publikationskontoret.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Domstolen

9.20. Punkt 9.4, 9.7, 9.9, 9.11 og 9.13 vedrører Domstolen. I marts 2004 fastsatte Domstolen interne kontrolstandards. Fem af standarderne er imidlertid ikke blevet implementeret. I et tilfælde vedrørende indeksering af huslejen var der ikke blevet lagt dokumentation ved for betalingsordrerne vedrørende lejen, og der var ikke blevet fulgt tilstrækkeligt op på lejekontrakten. Domstolen måtte i september 2004 betale udlejeren 716 000 euro i lejerestance, fordi lejen ikke var blevet indekseret siden 1999.

9.21. Den interne revisor leder »kontrolenheden«, som foretager forudgående kontrol af den anvisningsberettigedes transaktioner. Deltagelse i gennemførelsen af finansielle transaktioner er ikke forenelig med en uafhængig intern revisors funktion. Siden sin udnævnelse i 2003 har den interne revisor ikke afsluttet nogen af revisionerne på arbejdsprogrammet.

Publikationskontoret accepterer Rettens bemærkning om den konstate-rede diskrepans på 1,4 % med hensyn til de leverede mængder af en publikation og vil træffe foranstaltninger for at sikre, at informationskanalerne forbedres, så en gentagelse af sådanne fejl kan undgås.

Publikationskontoret accepterer Rettens bemærkning vedrørende prisrevisioner, og det vil være opmærksomt herpå i fremtiden.

9.20. DOMSTOLEN SVAR

Med hensyn til de interne kontrolstandards henvises til svaret under punkt 9.4.

Hvad angår bemærkningerne vedrørende indekseringen af huslejen, henvises til følgende svar: Indtil 1999 har Domstolen — bortset fra 1983, 1984 og 1994, hvor lejen var blokeret — tilpasset de beløb, der skyldes for leje af Palæ-bygningen, i henhold til skrivelse fra ejerens — den luxembourgske stats — tjenestegrene ⁽¹⁾. Forud for denne skrivelse foretages der i forbindelse med udarbejdelsen af det foreløbige forslag til budget for hvert regnskabsår en vurdering af den skyldige leje for det pågældende år på grundlag af den forventede udvikling i indekset for ændringen af lejen.

Efter evakueringen af Palæ-bygningen i 1999 blev den anden tillægs-kontrakt til lejekontrakten for Palæ-bygningen indgået for at der kunne tages højde for beboelsen af en erstatningsbygning (T-bygningen) på samme betingelser, som gælder for Palæ-bygningen.

Siden 2001 er der fremsendt skrivelser til de luxembourgske myndigheder med opfordringer til — i lyset af denne nye situation — at tage stilling til anvendelsen af artikel III i lejekontrakten, hvorefter der skal ske en tilpasning af lejen på grundlag af udviklingen i referenceindekset. Først den 28. september 2004 svarede indbetalingskontoret for statens ejendomme, idet der anmodedes om betaling af den leje, der skyldtes som følge af lejens tilpasning til indeksudviklingen for perioden 1999-2004.

9.21. DOMSTOLEN SVAR

Den forudgående kontrol og den interne revision varetages af forskellige personer. Der henvises til, at det under hensyntagen til Domstolens størrelse blev besluttet, at de personer, der udfører kontrollen, skulle placeres under administrationen af en enkelt tjenestemand, der også benævnes den interne revisor. Dette administrative ansvar påvirker ikke den interne revisors uafhængighed i forbindelse med udførelsen af hans revisionsopgaver.

Det er rigtigt, at den interne revisors tjenestegrene i 2004 manglede kvalificeret personale, hvilket har gjort udførelsen af de planlagte revisionsopgaver umulig. Bestræbelser med henblik på at afhjælpe situationen førte i december 2004 til ansættelsen af en revisor som hjælpeansat, og i juni 2005 til ansættelsen af en revisor som midlertidig ansat. Endelig blev denne gruppe i september 2005 forøget med en tjenestemand i kategori A*, der blev rekrutteret fra en reserveliste. Tjenestegrenen er fra nu af i stand til fuldt ud at udføre sin virksomhed.

⁽¹⁾ Denne fremgangsmåde er ikke usædvanlig i betragtning af, at det f.eks. i punkt 5.1. fjerde afsnit, i lejekontrakten for GEOS-bygningen anføres, at »De beløb, der skyldes som følge af indekseringen, udbetales til udlejeren 45 dage efter modtagelsen af lejerens anmodning om indeksering«.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Revisionsretten

9.22. Revisionsretten revideres af et uafhængigt eksternt revisionsfirma, som har afgivet en revisionserklæring om lovligheden og rigtigheden af Rettens årsregnskab pr. 31. december 2004. Erklæringen er ledsaget af en beretning om Rettens administrative procedurer og regnskabsprocedurer samt om efterprøvelsen af, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig, og om det interne kontrolsystem. I beretningen erklærer revisorerne, at efter deres opfattelse »sikrer de gældende regler for intern kontrol, at de operationelle mål opfyldes bedst muligt, at regnskaberne er rigtige, og at retsforskrifterne følges«. Revisionserklæringen og beretningen vil blive offentliggjort i EUT.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

9.23. Punkt 9.6, 9.7, 9.8, 9.9 og 9.11 vedrører Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. De interne kontrolstandarter blev fastlagt i juli 2004. Udvalget har endnu ikke truffet alle de nødvendige foranstaltninger til at opfylde disse standarder fuldt ud.

Regionsudvalget

9.24. Punkt 9.6, 9.7, 9.9, 9.11 og 9.13 vedrører Regionsudvalget. De interne kontrolstandarter blev først fastlagt i november 2004, og Regionsudvalget har endnu ikke truffet alle de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at de opfyldes fuldt ud. Den interne revisionsfunktion blev varetaget af en midlertidigt ansat, som var ansat på kontrakter af kortere varighed, som kunne forlænges. I maj 2005 blev en tjenestemand udnævnt til intern revisor.

Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

9.25. Revisionen gav ikke anledning til bemærkninger.

Samlet konklusion og anbefalinger

9.26. Alle institutionerne har gennemført forbedringer for at få tilpasset deres overvågnings- og kontrolsystemer til kravene i den nye finansforordning. Men i 2004 har overvågnings- og kontrolsystemerne ikke effektivt afhjulpet de risici forbundet med gennemførelsen af finansforordningen, som Retten påpegede i årsberetningen for regnskabsåret 2003⁽¹⁰⁾, og heller ikke risiciene forbundet med indførelsen af den nye tjenstemandsvedtægt og edb-systemerne til beregning af lønninger og pensioner (jf. punkt 9.6).

9.23. DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Der henvises til EØSU's bemærkninger til disse punkter og til punkt 9.4.

9.24. REGIONSUDVALGETS SVAR

Regionsudvalget gjorde i løbet af 2004, hvad det kunne, for at ansætte personale i Revisionstjenesten, herunder en ny intern revisor. Men da kun ganske få tjenstemænd med den rigtige baggrund søgte de ledige stillinger, var det på daværende tidspunkt umuligt at besætte stillingerne med faste medarbejdere.

9.26. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Det vil tage noget tid, inden man kan tale om fuld overholdelse af bestemmelserne i den nye finansforordning. Indførelsen af NAP-systemet til beregning af personalelønninger og den nye tjenstemandsvedtægt øgede risiciene i 2004, men problemerne opstod hovedsagelig som følge af tekniske begyndervanskeligheder med lønsystemet eller med fortolkningen af vedtægtens bestemmelser, og tjenstegrenene var bekendt med disse vanskeligheder. Sidstnævnte var årsag til et betydeligt antal tilbagesøgninger, hvorimod antallet af reelle fejl, når man ser bort fra disse tilbagesøgninger, forekommer lavt, især på grundlag af omfanget af den kontrol, ansættelsesmyndighedens afgørelser er underkastet. Overvågnings- og kontrolsystemerne og især den efterfølgende kontrol med lønudbetalingerne bør imidlertid styrkes yderligere.

⁽¹⁰⁾ Årsberetningen for regnskabsåret 2003, punkt 9.68.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.26. KOMMISSIONENS SVAR

Det er korrekt, at den gradvise ibrugtagning af et nyt lønningssystem i løbet af 2003 og begyndelsen af 2004 har skabt en ny risiko, som det er tilfældet ved indførelsen af enhver ny edb-applikation. Kommissionens tjenestegrene har kontrolleret denne risiko ved et stort antal manuelle kontroller af resultaterne af de forskellige foreløbige beregninger af månedslønnen og øjeblikkelig korrektion af de fejl, som blev konstateret af edb-medarbejderne inden den endelige beregning af månedslønnen og anvisningen af lønningerne. Det antal fejl, der efterfølgende blev konstateret, var meget lille.

Ibrugtagningen af et nyt lønsystem gjorde det nødvendigt at flytte kontrollen med kvaliteten af lønsystemets data til systemerne for forvaltning af rettigheder, hvorfra dataene fremover automatisk overføres til lønsystemet via en interface. I løbet af 2003 blev de anvendte kontroller evalueret og omlagt for at sikre, at forvaltningssystemerne fra den 1. januar 2004 opfyldte finansforordningens nye princip om, at indledningen af en transaktion skal holdes adskilt fra den forudgående kontrol.

9.27. Retten konstaterede mange fejl, de fleste af dem var formelle fejl. De fejl, der blev konstateret med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed, indvirkede ikke i væsentlig grad på administrationsudgifterne som helhed.

9.27. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen noterer sig, at de konstaterede formelle fejl ikke i væsentlig grad indvirkede på administrationsudgifterne. Kommissionen vil dog fortsat træffe de nødvendige foranstaltninger for at undgå, at der på ny opstår sådanne fejl.

9.28. På grundlag af revisionen mener Retten, at systemerne til overvågning og kontrol af nedenstående områder bør forbedres, så de konstaterede risici bliver mindsket:

9.28.

a) dokumenteringen af procedureerne

a) KOMMISSIONENS SVAR

Som følge af tidligere bemærkninger fra Retten har Kommissionen indledt en specifik aktion med henblik på at dokumentere de administrative procedurer for dens forvaltning af menneskelige ressourcer. Resultaterne heraf vil fuldt ud kunne ses på det nye websted »Personale og Administration«, som der gradvis vil blive onlineadgang til fra udgangen af 2005.

a) og b) DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Som allerede nævnt i EØSU's bemærkninger til Rettens årsberetning om 2003-budgettet (punkt 9.40 b)) findes der mange procedurer, som er blevet dokumenteret. I EØSU's vejledning vedrørende risikoanalyse er etableringen af skriftlige procedurer identificeret som en standardforanstaltning for at reducere risici. Den har derfor permanent karakter. I den konsoliderede handlingsplan, som blev vedtaget sidst i 2004, er det planlagt at beskrive adskillige procedurer i 2005.

RETTENS BEMÆRKNINGER

- b) reglerne for, hvilken form for dokumentation der skal fremlægges, så det kan kontrolleres, at en udgift er afholdt i overensstemmelse med aftalebetingelserne eller retsforskrifterne og de gældende regler
- c) indplaceringen af de ansatte under den nye tjenstemandsvedtægt
- d) lønninger og vederlag, navnlig godtgørelser og overførsler af en del af vederlaget med anvendelse af en justeringskoefficient.

b) KOMMISSIONENS SVAR

Denne anbefaling er der allerede taget hensyn til ved udarbejdelsen af nye specifikke aftaler, f.eks. rammeaftalen vedrørende installation af yderligere kabler og forbindelser i Jean Monnet-bygningen. Tjenesteydelseernes pris er nøjere specificeret med henblik på at undgå den af Retten omtalte risiko.

c) og d) KOMMISSIONENS SVAR

Se svaret på punkt 9.7 og 9.8. Kommissionen vil dog for sit vedkommende sørge for en korrekt implementering af de nye bestemmelser.

c) DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Der henvises til EØSU's bemærkninger til punkt 9.11.

d) DET ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALGS SVAR

Der henvises til EØSU's bemærkninger til punkt 9.7.

9.28. REGIONSUDVALGETS SVAR

Regionsudvalget agter fuldt ud at gennemføre Revisionsrettens henstillinger under punkt 9.28 i udkastet til endelig beretning og vil fortsætte arbejdet med at forbedre dokumenteringen af procedurerne. Udvalget vil især lægge vægt på ex post-kontrol af overholdelse af reglerne i forbindelse med udgifter.

De væsentligste bemærkninger i Rettens særberetninger

Særberetning nr. 1/2005 om forvaltningen af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)

9.29. Rettens særberetning med Kommissionens svar blev offentliggjort i EUT C 202 den 18. august 2005.

Særberetning nr. 5/2005 om Parlamentets, Kommissionens og Rådets udgifter til tolkning

9.30. Målet for Rettens revision var at vurdere, om den økonomiske forvaltning af Parlamentets, Kommissionens og Rådets tolkeydelser er forsvarlig.

9.30. EUROPA-PARLAMENTETS SVAR

Fuld flersprogethed, således som Parlamentet ønsker det, indebærer betydelige udgifter, som især kan tilskrives de politiske afgørelser om tilrettelæggelsen af arbejdet (mødekalender og arbejdssteder) og nødvendigheden af at kunne reagere hurtigt på politiske situationer, som det ofte er vanskeligt at forudse. For at forbedre betingelserne for benyttelse af tolketjenesterne har Parlamentet imidlertid indført en adfærdskodeks herom, som blev vedtaget i 1999 og opdateret i 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

Endvidere bestræber Parlamentets tjenestegrene sig på at forbedre kontrollen med udgifterne i forbindelse med rekruttering af disse tolke og især deres rejseudgifter, og oprettelsen af en fælles interinstitutionel tjeneste med ansvar for alle udbetalinger til hjælpeansatte konferencetolke har ydet et positivt bidrag hertil. Endvidere vil de tjenester i Parlamentet, som gør brug af tolkning, gennemgå bedste praksis i de øvrige institutioner for at forbedre planlægningen af arbejdet, samtidig med at de politiske krav omtalt ovenfor vil blive respekteret.

9.30. RÅDETS SVAR

Rådssekretariatet vil gerne gøre opmærksom på, at yderligere besparelser på tolkning ikke kun opnås, hvis mødearrangørerne bliver bedre til at planlægge. Ifølge Revisionsrettens særberetning kan der også opnås besparelser på andre måder, f.eks. lavere udgifter til freelancekonferencetolke og bedre interinstitutionelt samarbejde.

9.31. Revisionen viste, at kvaliteten af tolkningen generelt opfylder behovene og lever op til forventningerne, men at der bør gøres noget på forskellige områder for at få nedbragt udgifterne og for at forhindre, at tolkning, som der er anmodet om, stilles til rådighed, men ikke anvendes. De reviderede institutioner har fået nedbragt udgifterne til tolkning, men der kunne opnås yderligere besparelser, hvis man undgik sådanne forhold som møder, der bliver aflyst på et meget sent tidspunkt, mødeanmodninger, der sendes ind i sidste øjeblik, ujævn fordeling af møderne over ugen og året og høje rejseomkostninger for hjælpeansatte konference-tolke. Eftersom tolketjenesterne stort set ikke har nogen indflydelse på disse forhold, kan der kun opnås besparelser, hvis mødearrangørerne bliver bedre til at planlægge.

9.31. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen vil fortsætte sin politik for omkostningskontrol gennem en begrænsning til de »faktiske behov« og øge sine bestræbelser på at afskaffe tolkningen i de tilfælde, hvor der anmodes herom, uden at den benyttes. Kommissionens indsats vil også tage sigte på at forbedre anvendelsen af de menneskelige ressourcer gennem samarbejde med de andre institutioners tolketjenester, og Kommissionen vil, under forudsætning af at disse indvilger i at genforhandle de nuværende aftaler, søge at nedbringe udgifterne til hjælpeansatte konferencetolke, herunder navnlig rejseomkostningerne.

DECENTRALE ORGANER

9.32. Retten redegør for den årlige revision af EU's decentrale organer (DO'er) i særlige årsberetninger ⁽¹¹⁾. DO'ernes budgetter androg i 2004 i alt 872,3 millioner euro. I 2003 androg de i alt 778 millioner euro. Antallet af vedtægtsomfattet ansatte steg fra i alt 2 009 ansatte i 2003 til i alt 2 233 i 2004. De vigtigste oplysninger om de forskellige DO'er er anført i **tabel 9.3** ⁽¹²⁾.

⁽¹¹⁾ Vil snart blive offentliggjort i EUT.

⁽¹²⁾ I 2004 blev budgettet for Det Europæiske Jernbaneagentur og Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed forvaltet direkte af Kommissionen. Der vil derfor ikke blive offentliggjort en særlig årsberetning om disse to agenturer.

Tabel 9.3 — De decentrale EU-organer — Vigtigste oplysninger

Decentrale EU-organer	Hjemsted	Oprettelsesår	Budget (millioner euro)		Vedtægtsomfattet personale	
			2004	2003	2004	2003
Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse	Thessaloniki	1975	16,6	14,7	88	83
Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene	Dublin	1975	18,1	16,8	91	88
Det Europæiske Miljøagentur	København	1990	33,6	27,5	115	111
Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut	Torino	1990	18,4	17,2	104	104
Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug ⁽¹⁾	Lissabon	1993	12,2	10,5	77	63
Det Europæiske Lægemiddelagentur	London	1993	99,1	84,2	314	287
Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer	Luxembourg	1994	29,8	29,0	181	158
EF-Sortsmyndigheden	Angers	1994	11,3	11,1	38	35
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)	Alicante	1994	190	157,4	675	675
Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur	Bilbao	1995	10,7	14,6	38	33
Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad	Wien	1997	7,9	6,6	34	30
Det Europæiske Genopbygningsagentur ⁽²⁾	Thessaloniki	2000	374,6	358,6	114	120
Eurojust	Haag	2002	9,3	8,1	76	53
Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur	Køln ⁽³⁾	2002	11,3	4,7	95	80
Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur	Lissabon ⁽³⁾	2002	13,3	4,5	55	40
Den Europæiske Fødevarssikkerhedsautoritet	Parma ⁽³⁾	2002	29,1	12,6	138	49
Det Europæiske Agentur for Net- og Informationssikkerhed ⁽⁴⁾	Iraklion ⁽³⁾	2003	—	—	—	—
Det Europæiske Jernbaneagentur ⁽⁴⁾	Valenciennes	2003	—	—	—	—
I alt			885,3	778,1	2 233	2 009

⁽¹⁾ Inklusive Phare-programmerne.

⁽²⁾ Det samlede antal stillinger inklusive stillinger til lokalt ansatte androg i 2004 309 (321 i 2003).

⁽³⁾ I hele eller en del af 2004 havde dette organ midlertidigt hjemsted i Bruxelles.

⁽⁴⁾ I 2004 var Kommissionen ansvarlig for forvaltningen af dette organs budget. Der blev ikke udarbejdet en særlig årsberetning om gennemførelsen af budgettet.

9.33. Retten fandt tilfælde, hvor budgetprincippet om etårighed ikke var overholdt, specielt var bevillingsfremførsler ikke fyldestgørende begrundet. I enkelte tilfælde var andre budgetprincipper heller ikke overholdt: princippet om specificering (bevillingsoverførsler, der ikke var fyldestgørende begrundet, eller som var i strid med reglerne), princippet om bruttoopgørelse (bevillinger på budgettet var modregnet i negative udgifter) og princippet om et realistisk budget (der var opført beløb på budgettet, som ikke svarede til regnskabsårets behov).

9.34. Retten bemærkede, at der i nogle tilfælde var behov for at forbedre DO'ernes interne kontrolsystemer, navnlig fordi der ikke var foretaget en tilfredsstillende risikoanalyse.

9.33 og 9.34. KOMMISSIONENS SVAR

De decentrale organer (DO'er — agenturer og andre decentrale organer) er uafhængige og har en særskilt dechargeprocedure for deres administrationsudgifter. Rettens bemærkninger tager således direkte sigte på DO'erne. Hvis DO'erne har et behov herfor, er Kommissionen i stand til at yde dem den nødvendige bistand, hvad angår forståelse og fortolkning af bestemmelserne og indførelse af en intern kontrol.

RETTENS BEMÆRKNINGER

9.35. Retten konstaterede en række svagheder ved procedurerne for personaleansættelse og for indgåelse af offentlige indkøbsaftaler: De procedurer, der blev anvendt til udvælgelse af ansøgere eller kontrahenter, var ikke korrekte eller var ikke behørigt begrundede, beslutninger om ansættelse eller afvisning af stillingsansøgere og beslutninger om antagelse eller forkastelse af tilbudsgiveres bud var ikke underbygget godt nok. Ved en gennemgang af udvalgte ansattes personlige akter konstaterede Retten, at dokumenterne til underbygning af godtgørelser og andre finansielle ydelser ikke systematisk blev ajourført.

9.36. Næsten hver tredje DO havde udarbejdet sit regnskab efter periodiseringsprincippet. De øvrige organer er generelt godt i gang med at ændre deres systemer, så de kan gå over til denne regnskabsmetode i 2005 i overensstemmelse med den nye finansforordning. Hos de DO'er, der udarbejder deres regnskab efter periodiseringsprincippet, blev der konstateret problemer med at identificere fremførsler, der skulle betragtes som omkostninger i regnskabsåret.

9.37. Kvaliteten af kontrollen af overvågningen af anlægsaktiver varierer fra DO til DO. Nogle DO'er har endnu ikke etableret et egnet overvågningssystem, og i andre DO'er overholdes kravene i de etablerede systemer ikke i tilstrækkelig høj grad. Det har resulteret i, at regnskaberne og den fysiske opgørelse ikke altid stemmer overens.

EUROPASKOLERNE

9.38. Der redegøres for revisionen af Europaskolerne i en særlig årsberetning, der ikke offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Denne årsberetning er sendt til Det Øverste Råd for Europaskolerne og skolelederne. Skolernes budget var på 222,1 million euro, og det blev først og fremmest finansieret af et tilskud fra Kommissionen (118,4 millioner euro) og af bidrag fra medlemsstaterne (47,3 millioner euro). De vigtigste oplysninger om Europaskolernes fremgang af **tabel 9.4**.

9.35. KOMMISSIONENS SVAR

DO'erne er forpligtede til at overholde bestemmelserne i den generelle finansforordning, hvad indgåelsen af kontrakter angår.

Da 2004 var det andet år, hvor den nye finansforordning og gennemførelsesbestemmelserne fandt anvendelse, var der for en række DO'er, navnlig de nyligt oprettede, tale om en overgangsperiode. Kommissionen ydede DO'erne fuld bistand i denne periode. En række DO'er — men ikke alle — har benyttet sig af den tilbudte hjælp.

9.36. KOMMISSIONENS SVAR

EF-regnskabsreglerne, der blev vedtaget af Kommissionens regnskabsfører i december 2004, gælder for alle organer, der er omfattet af finansforordningens artikel 185.

For at sikre, at alle DO'er vil være i stand til at udarbejde deres regnskaber efter periodiseringsprincippet og iagttage konsolideringskravene, vil Kommissionen forsat yde dem regelmæssig rådgivning. Kommissionen har forsynet DO'erne med specifik dokumentation til hjælp ved identifikationen af de tilpasninger, der skal foretages, herunder navnlig et spørgeskema vedrørende IPSAS-regnskaber, de fremtidige regler for regnskabsopstilling med henblik på konsolidering og et dokument med retningslinjer og formularer vedrørende åbningsbalancen pr. 1. januar 2005. Denne kommunikationsproces vil blive intensiveret i andet halvår af 2005 for at sikre, at DO'ernes første konsolidering bliver vellykket.

9.37. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen skal understrege, at det i sidste ende er det enkelte DO's regnskabsfører, der er ansvarlig for udarbejdelsen af årsregnskaberne.

Tabel 9.4 — Europaskolerne — Vigtigste oplysninger

Europaskole	Land	Oprettelsesår	Budget ⁽¹⁾ ⁽²⁾ (millioner euro)		Tilskud fra Kommissionen ⁽²⁾ (millioner euro)		Antal elever ⁽³⁾	
			2004	2003	2004	2003	2004	2003
Generalsekretariatet	Belgien	1957	7,9	7,2	5,7	6,1	—	—
Luxembourg I	Luxembourg	1953	34,6	31,9	20,3	19,1	3 101	3 753
Luxembourg II	Luxembourg	2004	2,7	—	1,2	—	827	—
Bruxelles I (Uccle)	Belgien	1958	26,0	24,3	17,0	15,8	2 394	2 289
Bruxelles II (Woluwe)	Belgien	1974	27,1	25,0	17,7	15,9	2 917	2 769
Bruxelles III (Ixelles)	Belgien	1999	24,2	22,7	15,7	15,0	2 773	2 592
Mol	Belgien	1960	10,9	10,7	6,4	6,5	643	641
Varese	Italien	1960	15,8	15,3	7,8	7,5	1 317	1 323
Karlsruhe	Tyskland	1962	11,8	11,5	3,9	4,1	1 074	1 091
München	Tyskland	1977	18,6	16,4	1	1,0	1 504	1 455
Frankfurt	Tyskland	2002	8,8	6,1	4,2	2,9	809	633
Alicante	Spanien	2002	9,9	6,2	5,7	3,4	950	858
Bergen	Nederlandene	1963	11,5	11,9	6,3	6,4	664	695
Culham	Det Forenede Kongerige	1978	12,3	12,3	5,5	6,1	889	884
I alt			222,1	201,5	118,4	109,8	19 862	18 983

⁽¹⁾ De samlede indtægter og udgifter på hver Europaskoles budget og på generalsekretariatets budget inklusive samtlige ændringer til de oprindeligt vedtagne budgetter.

⁽²⁾ Kilde: Europaskolerne.

⁽³⁾ Kilde: Generalsekretærens 2005-årsberetning til Europaskolernes Øverste Råd.

NB: Tallene er afrundede, og summen af tallene kan derfor afgive fra totalen.

9.39. Under Rettens revision i regnskabsåret 2004 blev der ikke konstateret væsentlige forhold, som gav anledning til bemærkninger i Rettens årsberetning.

9.39. KOMMISSIONENS SVAR

Kommissionen noterer sig Rettens bemærkninger.

KAPITEL 10

Finansielle instrumenter og bankaktiviteter

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	10.1-10.3
Kommissionens tilsyn med Fællesskabets kapitalandele	10.4-10.12
Oversigten over aktiver, der forvaltes af finansielle institutioner på vegne af Kommissionen	10.13-10.18
Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande	10.19-10.23
Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab under afvikling	10.24-10.28

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

10.1. Fællesskabets finansielle instrumenter på området bankaktiviteter er:

- lån ydet over budgetmidler eller af lånte midler
- rentetilskud, der ydes over budgetmidler
- garantier for lån, der optages eller ydes af tredjemand
- kapitalandele i organer af fælles interesse ⁽¹⁾ og
- deltagelse i særlige foranstaltninger, som for eksempel tilrådgivningsstillelse af risikovillig kapital.

10.2. Disse finansielle instrumenter anvendes både i medlemsstaterne og — i større udstrækning — uden for Unionen inden for rammerne af foranstaltningerne udadtil. Hovedformålet med instrumenterne er at fremme den økonomiske udvikling, forbedre infrastrukturen og skabe beskæftigelse — navnlig i små og mellemstore virksomheder (SMV) — ved hjælp af foranstaltninger, der skal give nemmere adgang til finansiering. Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab under afvikling deltager i lignende transaktioner.

⁽¹⁾ Såsom Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.3. Retten reviderede:

- Kommissionens tilsyn med Fællesskabets kapitalandele
- oversigten over aktiver, der forvaltes af finansielle institutioner på vegne af Kommissionen
- forvaltningen af Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande (jf. **tabel 10.1**) og
- aktiviteterne i Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab (EKSF) under afvikling (jf. **tabel 10.2**).

Tabel 10.1 — Garantifondens finansielle stilling ⁽¹⁾

(millioner euro)

Regnskabsår	Udestående garantier pr. 31. december ⁽²⁾	Fondens samlede midler pr. 31. december ⁽³⁾	Dækningsgrad (%)
1994	6 017	294,2	4,9
1995	5 882	300,9	5,1
1996	6 715	557,4	8,3
1997	7 960	861,8	10,8
1998	9 834	1 280,7	13,0
1999	12 052	1 313,1	10,9
2000	14 069	1 431,6	10,2
2001	15 577	1 774,4	11,4
2002	15 358	1 645,5	10,7
2003	15 211	1 592,1	10,5
2004	12 068	1 273,3 ⁽⁴⁾	10,6

⁽¹⁾ I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2728/94 skal Garantifondens midler til eventuelle betalinger være af en passende størrelse (målbeløbet), som fra og med 1999 er fastsat til 9 % af garantibeløbet. Ved regnskabsårets begyndelse forsynes fonden midlertidigt med midler fra budgettet. Ved udgangen af regnskabsåret kan fondens midler overstige målbeløbet. Hvis det er tilfældet, tilbageføres de overskydende midler.

⁽²⁾ Inklusive forfaldne, ikke-inkasserede morarenter pr. 31. december.

⁽³⁾ Efter fradrag af den EIB-provision, der ikke var udbetalt pr. 31. december.

⁽⁴⁾ Som følge af udvidelsen blev fondens målbeløb i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2273/2004 af 22. december 2004 nedsat med 338,8 millioner euro, som blev overført til fællesskabsbudgettet med valørdato 10. januar 2005.

Kilde: Kommissionen.

Tabel 10.2 — EKSF under afvikling (udviklingen siden EKSF-traktatens udløb)**Balance og afviklingen af forpligtelserne på EKSF's aktionsbudget — pr. 31. december 2004**

	31. december 2004		31. december 2003		31. december 2002		23. juli 2002	
	millioner euro	%	millioner euro	%	millioner euro	%	millioner euro	%
Aktiver								
Tilgodehavender i penge- og kreditinstitutter	103,38	4,82	133,43	6,49	113,57	4,75	155,62	6,36
Tilgodehavender hos kunder	315,35	14,71	361,66	17,59	628,95	26,33	682,42	27,87
Obligationer og andre papirer med fast afkast	1 488,96	69,46	1 485,91	72,25	1 551,46	64,94	1 528,90	62,44
Aktier og andre papirer med variabelt afkast	7,09	0,33	15,75	0,77	18,77	0,79	28,00	1,14
Andre aktiver	171,68	8,01	3,28	0,16	3,31	0,14	6,02	0,25
Periodeafgrænsningsposter	57,07	2,66	56,46	2,75	73,04	3,06	47,57	1,94
Aktiver i alt	2 143,53	100,00	2 056,49	100,00	2 389,10	100,00	2 448,53	100,00
Passiver								
Gæld til tredjemand	456,34	21,29	468,33	22,77	764,13	31,98	801,68	32,74
EKSF's aktionsbudget	109,24	5,10	222,46	10,82	342,56	14,34	400,92	16,37
Hensættelser til tab og omkostninger	213,22	9,95	247,15	12,02	554,74	23,22	586,01	23,93
Finansiering af kul- og stålforskning	296,30	13,82	293,00	14,25	240,00	10,05	240,00	9,80
Reserver og resultater	1 068,43	49,84	825,55	40,14	487,67	20,41	419,92	17,15
Passiver i alt	2 143,53	100,00	2 056,49	100,00	2 389,10	100,00	2 448,53	100,00

Afviklingen af forpligtelser på EKSF's aktionsbudget pr. 31. december 2004

(millioner euro)

	Beløb pr. 23. juli 2002	Beløb pr. 31. december 2002	Beløb pr. 31. december 2003	Betalinger i 2004	Bortfald i 2004	Beløb pr. 31. december 2004
Tilpasningsstøtte	132,61	121,24	75,76	22,24	9,78	43,74
Forskning	180,83	158,71	99,11	44,25	6,22	48,64
Rentegodtgørelser (artikel 56)	16,84	16,05	11,21	0,25	9,99	0,97
Sociale foranstaltninger i kulsektoren (Rechar)	70,64	46,56	36,39	17,54	2,96	15,89
I alt	400,92	342,56	222,47	84,28	28,95	109,24

Kilde: EKSF under afvikling — årsregnskab pr. 31. december 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

KOMMISSIONENS TILSYN MED FÆLLESSKABETS
KAPITALANDELE

10.4. EU har kapitalandele i to finansielle institutioner, nemlig Den Europæiske Investeringsfond (EIF) ⁽²⁾ og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) ⁽³⁾. Kapitalandelene i disse to tilknyttede organer androg i alt 277,5 millioner euro pr. 31. december 2004 ⁽⁴⁾.

10.5. Retten reviderede Kommissionens tilsyn ⁽⁵⁾ med de to kapitalandele i ovennævnte finansielle institutioner og undersøgte i den forbindelse:

- a) om Kommissionens tilsyn (dens finansielle tilsyn, men også med hensyn til fremtidige risici) sikrer, at der følges effektivt, produktivt og økonomisk op på kapitalandelene
- b) om tilsyns- og forvaltningsoplysningerne giver Kommissionen rimelig sikkerhed for, at aktiviteterne forbundet med disse kapitalandele i tilknyttede organer er i overensstemmelse med EU's politikker og ikke er i strid med de gældende EU-bestemmelser.

⁽²⁾ Der er indkaldt 20 % (120 millioner euro ansat til 176 millioner euro pr. 31. december 2004 på Fællesskabets konsoliderede balance) af kapitalandelen på 600 millioner euro (30 % af den autoriserede kapital på i alt 2 000 millioner euro).

⁽³⁾ Der er indkaldt 26,25 % (157,5 millioner euro: 138,9 millioner euro er indbetalt og de resterende 18,6 millioner euro skal indbetales i løbet af perioden 2005-2009) af kapitalandelen på 600 millioner euro (3 % af den autoriserede kapital på i alt 20 000 millioner euro).

⁽⁴⁾ Ud over disse kapitalandele har Fællesskabet tegnet sig for 520 millioner euro af fællesforetagendet Galileos kapital (90 % af Galileos samlede kapital på 575 millioner euro), hvoraf der er indkaldt 282 millioner euro (det indkaldte beløb er pr. 31. december 2004 ansat til 192,7 millioner euro på Fællesskabets konsoliderede balance). På Fællesskabets konsoliderede balance er der endvidere opført »andre finansielle anlægsaktiver« til i alt 1 810,9 millioner euro, som ikke var omfattet af revisionen af Kommissionens tilsyn.

⁽⁵⁾ EU's deltagelse i Den Europæiske Investeringsfond reguleres ved en trepartsaftale mellem Retten, Kommissionen og EIF. Aftalen blev forlænget med en toårsperiode, der udløber den 25. september 2005. Den kan ved stiltiende overenskomst forlænges i yderligere to år.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.6. Kommissionen udpeger to medlemmer ⁽⁶⁾ (og to suppleanter) til EIF's bestyrelse, som udnævnes af EIF's generalforsamling, samt endnu en person (uden suppleant) til EIF's revisorudvalg. I henhold til EIF's adfærdskodeks må de normalt ikke videregive oplysninger uden for EIF til andre personer end dem, der assisterer dem i udførelsen af deres hverv som bestyrelsesmedlemmer. Der foreligger ingen dokumentation for, at andre af Kommissionens tjenester orienteres og konsulteres i det omfang, det er nødvendigt, for at de kan kontrollere, om aktiviteterne er i overensstemmelse med Fællesskabets politikker og bestemmelser.

10.7. For så vidt angår deltagelsen i EIF, forlader Kommissionen sig fuldstændig på de beretninger ⁽⁷⁾, der forelægges for aktionærerne på EIF's generalforsamling. Retten så ikke dokumentation for, at der efterfølgende blev ført tilsyn med forhold af væsentlig betydning.

10.8. EIF har et tæt samarbejde med EIB's relevante organer. EIF's aktiviteter koordineres med EIB's strategiplan. Der foreligger ingen dokumentation for en lignende koordinering og et lignende samarbejde med Kommissionen. Af hensyn til regnskabspligten bør Kommissionen være i stand til at påvise, at den får de samme oplysninger om forvaltningen af EIF, som den største aktionær, nemlig EIB.

KOMMISSIONENS SVAR

10.6. Den Europæiske Investeringsfonds (EIF) aktiviteter er hovedsagelig til støtte for små og mellemstore virksomheder (SMV). Kommissionens udpegede medlemmer i EIF's bestyrelse er ledende tjenestemænd i de tre generaldirektorater, der har størst interesse i og kendskab til denne sektor (erhvervspolitik, økonomiske og finansielle anliggender samt regionalpolitik). Disse tjenestegrene foretager en tæt samordning af deres stilling forud for hvert bestyrelsesmøde. Andre tjenestegrene høres uformelt på et ad hoc-grundlag om specifikke spørgsmål (f.eks. statsstøtte), men Kommissionen anser det ikke for nødvendigt at foretage en systematisk høring af disse tjenestegrene.

For så vidt angår overholdelsen af Fællesskabets målsætninger, mener Kommissionen imidlertid, at den »overensstemmelses«-funktion, der i midten af 2005 blev skabt i EIF (på anmodning af bestyrelsen og med fuld støtte fra de medlemmer, Kommissionen har udpeget), er endnu et vigtigt skridt i retning mod at sikre overensstemmelse med Fællesskabets politikker.

10.7. Hvad angår regnskabsaflæggelse i relation til EIF, har Kommissionen fuld tillid til det arbejde, der udføres af de uafhængige interne og eksterne revisorer og EIF's revisorudvalg. Revisorerne har ikke rejst nogen væsentlige spørgsmål angående EIF's regnskaber.

På aktionærernes ordinære årsmøde behandles godkendelsen af årsberetningen og det tilhørende årsregnskab samt spørgsmål om udpegning af medlemmer. Alle ekstraordinære beslutninger skal vedtages af Kommissionen efter en formel høring i tjenestegrenene. Alle beslutninger truffet af aktionærerne samt eventuelle henstillinger i tilknytning til revisorudvalgets årsberetning kontrolleres af bestyrelsen.

10.8. Som flertalsaktionær med ca. 60 % af aktierne står EIB over for særlige gruppekrav, hvilket Kommissionen med 30 % ikke gør. Dette gælder for såvel strategiplanen som konsolideringsprocessen.

EIF's strategiplan gennemgås og godkendes først af EIF's bestyrelse, før den indføres i planen for EIB-gruppen. Udkastet til plan gennemgås meget nøje af det personale, der støtter de Kommissions-udpegede bestyrelsesmedlemmer, før der fastlægges en holdning i bestyrelsen.

Med henblik på konsolideringsprocessen gør EIF's regnskabstjenester en række finansielle data tilgængelige i forbindelse med de meget specifikke konsolideringskrav til EIB-gruppens regnskaber. Kommissionen har ikke kendskab til andre forskelle i behandlingen af aktionærerne.

⁽⁶⁾ Formanden for EIF's bestyrelse i 2004 var udpeget af Kommissionen. Han varetog ikke nogen funktion i Kommissionen, da han var gået på pension.

⁽⁷⁾ For eksempel årsberetningen og revisorudvalgets beretning.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.9. For så vidt angår deltagelsen i EBRD ⁽⁸⁾, har Kommissionen et medlem ⁽⁹⁾ og en suppleant i EBRD's styrelsesråd, som regelmæssigt aflægger rapport om situationen og udviklingen til den ansvarlige kommissær og til generaldirektøren for Generaldirektoratet for Økonomiske og Finansielle Anliggender (GD ECFIN).

10.10. Ifølge Kommissionen er et af målene med EU-deltagelsen i EBRD at sikre, at de aktiviteter, der gennemføres, er i overensstemmelse med EU's politikker, for eksempel med hensyn til miljøkrav, som ikke er retligt bindende i lande uden for Den Europæiske Union. GD ECFIN følger regelmæssigt op på aktiviteterne. Kommissionens opfølgningsprocedurer fungerer godt og sikrer også, at overensstemmelsen med fællesskabspolitikkerne og -bestemmelserne efterprøves, og at Kommissionens medlem af styrelsesrådet tager dette aspekt i betragtning i sit arbejde.

10.11. Selv om opfølgningen forvaltes af det samme generaldirektorat, er de tilgængelige oplysninger om opfølgningen af EBRD mere detaljerede end oplysningerne om EIF, og de omfatter resultaterne af høringerne af andre tjenester.

10.12. Revisionen viste, at oplysningerne om tilsynet med og forvaltningen af EBRD gav Kommissionen rimelig sikkerhed for, at bankens aktiviteter er i overensstemmelse med EU's politikker og ikke er i strid med gældende EU-lovgivning. Tilsyns- og forvaltningsoplysningerne om EIF bør forbedres, så Kommissionen kan få den samme sikkerhed for så vidt angår deltagelsen i EIF.

10.10. EU har en væsentlig interesse i, at de opgaver, der er pålagt Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD), nemlig at fremme overgangen til markedsorienterede økonomier og fremme udviklingen af den private sektor, bliver udført. Gennem deltagelsen sikrer EU også, at der er overensstemmelse med EU-lovgivningen, f.eks. på miljøområdet, og at EBRD fremmer internationale standarder i lande uden for EU, som ikke er bundet af EU-lovgivningen.

10.11. Kommissionen mener, at tilsynet med dens deltagelse i EBRD og EIF skal ske under hensyntagen til de juridiske rammer, der gælder for hver enkelt institution.

Som anført i punkt 10.6 — for så vidt angår EIF — mener Kommissionen ikke, at det er nødvendigt at foretage en systematisk høring af andre tjenestegrene end dem, der har udpeget medlemmer til bestyrelsen.

10.12. Som anført i punkt 10.6 og 10.11 forklarer det forhold, at ledende tjenestemænd fra de tre tjenestegrene, der har størst politisk interesse i EIF's aktiviteter, deltager i bestyrelsen, i høj grad den forskel, som retten har konstateret med hensyn til EBRD. Disse ledende tjenestemænds deltagelse i bestyrelsen er den bedste sikkerhed for, at Fællesskabets interesser beskyttes.

Indførelsen af en »overensstemmelses«-funktion i EIF i midten af 2005 med særligt mandat til at sørge for, at der findes hensigtsmæssige ordninger til at sikre, at EU's politikker og lovgivning overholdes, giver mulighed for at øge denne sikkerhed. Kommissionen vil indgå i et tæt samarbejde med EIF for at bidrage til at sikre, at denne nye funktion bliver effektiv.

Kommissionen vil endvidere undersøge behovet for, at den ad hoc-høringsproces, der henvises til i punkt 10.6, præciseres i de interne procedurer for den relevante tjenestegren.

⁽⁸⁾ Aftale om oprettelse af EBRD, underskrevet i Paris den 29. maj 1990 (EBRD's basisdokumenter af april 1991).

⁽⁹⁾ Det af Kommissionen udpegede medlem af EBRD's styrelsesråd gør tjeneste i London.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

OVERSIGTEN OVER AKTIVER, DER FORVALTES AF
FINANSIELLE INSTITUTIONER PÅ VEGNE AF
KOMMISSIONEN

10.13. Ud over Kommissionens kapitalandele skal der også føres nøje tilsyn med de aktiver, der forvaltes af finansielle institutioner. Disse aktiver anvendes til foranstaltninger, der gennemføres af finansielle institutioner på vegne af Kommissionen til iværksættelse af bestemte EU-politikker ⁽¹⁰⁾.

10.14. Retten undersøgte, om Kommissionen har en fuldstændig og ajourført oversigt over de aktiver, der forvaltes af finansielle institutioner på vegne af Kommissionen.

10.15. Der er indgået aftaler med en række finansielle institutioner, navnlig EIB, EBRD, EIF, Europarådets Udviklingsbank og den tyske Kreditanstalt für Wiederaufbau (KfW). Ved udgangen af 2004 stod der ifølge Kommissionen 360,9 millioner euro ⁽¹¹⁾ på de forvaltningskonti og særlige conti, som GD ECFIN førte tilsyn med.

10.16. Revisionen viste:

- a) at Kommissionen har oplysninger om alle de conti, EBRD forvalter, men at den ikke har en fuldstændig oversigt over de conti, som EIF og EIB forvalter på vegne af alle generaldirektoraterne
- b) at Kommissionen ikke havde opført et bidrag på 44,25 millioner euro til en bankforretning, KfW gennemfører i Bosnien-Hercegovina, under aktiverne på balancen, og at beløbet derfor ikke var registreret i regnskaberne
- c) at der var ydet 16 millioner euro i EU-finansiering til Det Europæiske Genopbygningsagentur til bankforretninger i Kosovo, Montenegro og Serbien. Dette beløb blev forvaltet af KfW og skulle anvendes til kreditter til boligbyggeri og finansiering af landbrugssektoren og små og mellemstore virksomheder. Hverken Kommissionen eller Det Europæiske Agentur for Genopbygning havde opført disse beløb i deres foreløbige regnskab for 2004.

10.16.

- b) *De pågældende beløb er medtaget i det endelige årsregnskab for 2004 under overskriften »Finansielle formidlere«.*
- c) *De pågældende beløb er medtaget i det endelige årsregnskab for 2004 under overskriften »Finansielle formidlere«.*

Sidstnævnte forhold er blevet korrigeret og indvirker derfor ikke på regnskabernes rigtighed, men de viser, at Kommissionen ikke har en fuldstændig oversigt over ovennævnte conti.

⁽¹⁰⁾ Der indgås aftaler mellem Kommissionen og de finansielle institutioner, hvori de nærmere bestemmelser vedrørende mandatet fastlægges (f.eks. procedurer, rapporteringskrav og finansieringen over det almindelige budget).

⁽¹¹⁾ Løbende conti, bundne indskud og kontantindskud.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.17. Kommissionen har ikke en fuldstændig oversigt over de aktiver, der forvaltes af finansielle institutioner på Kommissionens vegne.

10.18. En sådan oversigt ville kunne sikre, at der blev ført regelmæssigt og tilstrækkeligt tilsyn med aktiverne. Kommissionen bør drage nytte af den ekspertise, der er til rådighed i GD ECFIN, og få de relevante aftaler harmoniseret, så de bliver mere gennemskuelige for budgetmyndigheden.

KOMMISSIONENS SVAR

10.17. Den enkelte anvisningsberettigede har ansvar for at sikre, at der føres regelmæssigt og tilstrækkeligt tilsyn med de aktiver, som de har kontrol med. Forvaltningen af og tilsynet med sådanne aktiver foretages således af de enkelte ansvarlige generaldirektorer, som ligeledes sørger for, at disse opføres korrekt og fuldstændigt i regnskabssystemet. På grundlag af de oplysninger, generaldirektorerne har fremlagt, udarbejder Generaldirektoratet for Budget årsregnskabet. Regnskabet giver således en oversigt over Kommissionens forskellige aktiver, herunder dem, der forvaltes af finansielle institutioner. Kommissionen aflægger imidlertid ikke regnskab efter finansiell institution, men i stedet for — og i overensstemmelse med regnskabsreglerne — efter aktivkategori på balancen.

10.18. Det er allerede den anvisningsberettigedes ansvar at sikre, at der føres regelmæssigt og tilstrækkeligt tilsyn med de aktiver, som vedkommende har kontrol med (se artikel 60 i finansforordningen). De anvisningsberettigede skal desuden medtage disse oplysninger i regnskabssystemet, således at de kan anføres i årsregnskabet.

Med indførelsen af det nye regnskabssystem i 2005 har de anvisningsberettigede et bedre værktøj til rådighed til at føre tilsyn med de aktiver, de har ansvar for, og oplysningerne centraliseres ligeledes bedre i systemet, hvilket giver en bedre oversigt over den samlede situation, hvorved det burde undgås, at der opstår en situation som den, retten beskriver.

GARANTIFONDEN FOR AKTIONER I FORHOLD TIL TREDJELANDE

10.19. Fællesskabsbudgettet er især udsat for kreditrisici i forbindelse med garantier for lån til tredjelande. Garantifonden for aktioner i forhold til tredjelande ⁽¹²⁾ har til formål at godtgøre Fællesskabets kreditorer ⁽¹³⁾, i tilfælde af at en låntager misligholder sine forpligtelser, så det undgås, at der trækkes direkte på fællesskabsbudgettet.

10.20. GD ECFIN varetager den administrative forvaltning af fonden, mens EIB er ansvarlig for likviditetsstyringen. Rettens revision dækkede den økonomiske forvaltning af fonden i regnskabsåret 2004 ⁽¹⁴⁾.

⁽¹²⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 (EFT L 293 af 12.11.1994, s. 1), ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 1149/1999 (EFT L 139 af 2.6.1999, s. 1), senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 2273/2004 (EUT L 396 af 31.12.2004, s. 28).

⁽¹³⁾ Primært EIB, men også Euratoms långivning uden for Fællesskabet og EU-lån til tredjelande i form af makrofinansiel bistand.

⁽¹⁴⁾ Grundlaget for Rettens revision er en særlig trepartsaftale mellem Retten, EIB og Kommissionen, der blev underskrevet i januar 1996.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

10.21. **Tabel 10.1** viser fondens udvikling over de seneste ti år frem til udgangen af 2004. Pr. udgangen af 2004 var det tilsvarende målbeløb ⁽¹⁵⁾ på 1 086 millioner euro. Der skal således tilbagesføres 187 millioner euro til budgettet.

10.22. Det er Rettens opfattelse, at forvaltningen af Garantifonden i 2004 var tilfredsstillende.

10.23. GD ECFIN bør formelt definere og dokumentere den kontrol, der foretages af dataene fra EIB, navnlig oplysningerne om udestående beløb i forbindelse med lån, der er ydet til tredjemand med fællesskabsgaranti.

10.23. Kommissionen fører drøftelser med EIB med henblik på fremover at få en revisionsattest vedrørende udestående beløb i forbindelse med lån, der er omfattet af garantifonden. Håndbogen vil derefter blive opdateret, således at den integrerer den kontrol af dokumenter, der allerede er foretaget.

DET EUROPÆISKE KUL- OG STÅLFÆLLESSKAB UNDER AFVIKLING

10.24. Den 23. juli 2002 udløb traktaten om oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab. EKSF's aktiver og passiver blev overført til Det Europæiske Fællesskab ⁽¹⁶⁾. Nettoværdien af disse aktiver, herefter kaldet Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab under afvikling (EKSF under afvikling), anvendes til forskningsaktiviteter i sektorer med tilknytning til kul- og stålindustrien.

10.25. Målet for Rettens revision var at få rimelig sikkerhed for, at bestemmelserne vedrørende EKSF under afvikling blev anvendt korrekt.

10.26. Som i tidligere år er regnskaberne for EKSF under afvikling blevet revideret af en ekstern revisor, som har givet en blank revisionserklæring ⁽¹⁷⁾.

10.27. **Tabel 10.2** viser udviklingen i balancen og i afviklingen af forpligtelserne på aktionsbudgettet for EKSF under afvikling. De finansielle transaktioner under EKSF under afvikling afvikles i overensstemmelse med de gældende bestemmelser, herunder de flerårige finansielle retningslinjer, som Rådet har fastsat, og som indeholder strenge regler for forvaltningen af aktiverne i EKSF under afvikling.

⁽¹⁵⁾ Målbeløbet er fastsat til 9 % af de udestående garantier.

⁽¹⁶⁾ Protokol knyttet til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

⁽¹⁷⁾ I finansberetningen for EKSF under afvikling pr. 31. december 2004 (side 19), konkluderer den eksterne revisor, at regnskaberne giver et retvisende billede af EKSF's aktiver og finansielle stilling pr. 31. december 2004 og af resultatet af det regnskabsår, der afsluttedes samme dato.

RETTENS BEMÆRKNINGER

10.28. Revisionen gav Retten rimelig sikkerhed for, at bestemmelserne vedrørende EKSF under afvikling blev anvendt korrekt. Retten bemærker imidlertid, at Kommissionen bør følge de flerårige finansielle retningslinjer for løbetidsrestriktioner og ratinggrænser fuldt ud for alle værdipapirer.

KOMMISSIONENS SVAR

10.28. *Kommissionen følger allerede alle løbetidsrestriktioner og ratinggrænser for investeringer foretaget siden retningslinjernes ikrafttræden og har strenge procedurer til at sikre, at de følges. Før retningslinjerne trådte i kraft, foretog Kommissionen en særlig hedgingtransaktion med en AAA-modpart for at matche to langsigtede låntagninger. Dette var nødvendigt for at beskytte EKSF's interesser efter omlægningen af et større infrastrukturlån i 1998, hvor alle långivere blev behandlet ens, og som resulterede i konvertering af tre af EKSF's låntrancher til forskellige instrumenter.*

ÅRSBERETNING OM 6., 7., 8. OG 9. EUROPÆISKE UDVIKLINGSFONDS (EUF) AKTIVITETER

(2005/C 301/02)

INDHOLD

	<i>Side</i>
Indledning	254
Kapitel I — Gennemførelsen af 6., 7., 8. og 9. EUF	256
Kapitel II — Revisionserklæring om EUF	261
Kapitel III — Opfølgning på tidligere bemærkninger	273
Kapitel IV — De væsentligste bemærkninger i Rettens særberetninger offentliggjort siden sidste dechargeprocedure	275

ÅRSBERETNING OM 6., 7., 8. OG 9. EUROPÆISKE
UDVIKLINGSFONDS (EUF) AKTIVITETER

INDHOLD

	<i>Punkt</i>
Indledning	1-6
Kapitel I — Gennemførelsen af 6., 7., 8. og 9. EUF	7-12
Beretningen om den finansielle forvaltning forelægges for sent	7
En række centrale spørgsmål kræver yderligere forklaring	8
Det bør siges klarere, hvad der bør gøres	9-10
Kommunikationen om den finansielle forvaltning bør forbedres	11
Konklusion	12
Kapitel II — Revisionserklæring om EUF	13-42
Revisionsrettens erklæring om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds (EUF) aktiviteter for regnskabsåret 2004	I-III
Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen	13-42
Regnskabernes rigtighed	13-16
Transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed	17-41
Ændringer i overvågnings- og kontrolsystemernes funktion	42
Kapitel III — Opfølgning på tidligere bemærkninger	43-51
Infrastrukturarbejder, der finansieres af EUF	43-51
Dechargemyndighedens standpunkt	44
Kommissionens opfølgning	45-50
Konklusion	51
Kapitel IV — De væsentligste bemærkninger i Rettens særberetninger siden sidste dechargeprocedure	52-55
Særberetning nr. 10/2004 om dekoncentreringen af forvaltningen af EF's bistand til tredjelande til Kommissionens delegationer	52
Særberetning nr. 2/2005 om budgetstøtten over EUF til AVS-landene: Kommissionens forvaltning af støtten til reform af de offentlige finanser	53-55

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

INDLEDNING

1. Retsgrundlaget for De Europæiske Udviklingsfonde (EUF) er de internationale konventioner eller aftaler ⁽¹⁾, som Den Europæiske Unions medlemsstater har indgået med en række lande i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), og Rådets afgørelser om associering af oversøiske lande og territorier (OLT).

2. Kommissionen er sammen med AVS-staterne ansvarlig for forvaltningen af hovedparten af EUF — gavebistandsdelen. Siden 1. april 2003 har EIB været eneansvarlig for forvaltningen af den øvrige del af EUF — investeringsfaciliteten — som ikke er omfattet af Rettens revisionserklæring eller Europa-Parlamentets dechargeprocedure ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾.

3. Bortset fra de instrumenter, der nu forvaltes af EIB alene, er den finansielle tildeling til hver enkelt af de fire EUF, der var under gennemførelse i 2004, primært fordelt på følgende områder:

- a) programmerbar bistand ⁽⁵⁾, der finansierer iværksættelsen af udviklingsprojekter (ca. 50 % af tildelingerne)
- b) programmerbar bistand ⁽⁵⁾ til budgetstøtte til modtagerstaterne (knap 25 % af tildelingerne)
- c) ikke-programmerbar bistand til særlige samarbejdsområder som for eksempel humanitær bistand og katastrofebistand, eksportindtægtsstøtte (Stabex og Sysmin eller — i dag — FLEX) eller finansieringsbidrag som for eksempel risikovillig kapital ⁽⁶⁾ og støtte til gældslettelse (lidt over 25 % af tildelingerne).

⁽¹⁾ Yaoundé I-konventionen går tilbage til 1964. Den nyeste aftale (Cotonou-aftalen) er fra 23. juni 2000 og blev ændret i Luxembourg den 25. juni 2005.

⁽²⁾ Jf. artikel 96, 103 og 112 i finansforordningen af 27. marts 2003 for den 9. Europæiske Udviklingsfond (EUT L 83 af 1.4.2003, s. 1). Retten havde i sin udtalelse nr. 12/2002 om forslaget til denne forordning (EFT C 12 af 17.1.2003) understreget, at disse bestemmelser begrænser Europa-Parlamentets dechargebeføjelser.

⁽³⁾ Den oprindelige tildeling til 9. EUF var på 13 800 millioner euro, hvoraf EIB er ansvarlig for forvaltningen af 2 200 millioner euro.

⁽⁴⁾ Retten er dog stadig generelt ansvarlig for EUF-revisionen. For så vidt angår de transaktioner, EIB forvalter, udfører Retten sin opgave i henhold til trepartsaftalen mellem EIB, Kommissionen og Retten (jf. ovennævnte forordnings artikel 112).

⁽⁵⁾ Den programmerbare bistand fastlægges inden for rammerne af de nationale vejledende programmer (NVP) og de regionale vejledende programmer (RVP) samt projekter og programmer, der finansieres internt i AVS.

⁽⁶⁾ Under 6., 7. og 8. EUF iværksættes disse foranstaltninger stadig af EIB på Kommissionens ansvar.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

4. Efter programmeringsfasen frigøres EUF's midler i to tempi. På AVS-statens anmodning vedtager Kommissionen i egenskab af ledende anvisningsberettiget finansieringsafgørelser (der bogføres som finansielle forpligtelser) efter samstemmende udtalelse fra EUF-Udvalget ⁽⁷⁾ (der er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne). Dernæst fastsætter Kommissionen og AVS-staten inden for rammerne af finansieringsaftalerne bestemmelserne om, hvordan den nationale anvisningsberettigede ⁽⁸⁾ i det pågældende land skal gennemføre disse afgørelser. Den nationale anvisningsberettigede indgår kontrakter (der bogføres som specifikke retlige forpligtelser) og anviser betalinger. Kommissionen kontrollerer disse anvisninger og foretager betalingerne i overensstemmelse med procedurerne for gennemførelsen af EUF.

5. Budgetstøtten indgår ikke i denne forvaltningsordning. Kommissionen er her den eneste anvisningsberettigede. Finansieringsaftalerne er retlige forpligtelser og giver anledning til betalinger uden indgåelse af andre retlige forpligtelser. Efter at have sikret sig, at Cotonou-aftalens og finansieringsaftalens betingelser er opfyldt, foretager Kommissionen en første overførsel af midler til modtagerlandenes budgetter; denne overførsel underskrives kun af Kommissionen. Når midlerne er overført, indgår de i AVS-staternes budget, og de anvendes, og revisionen foretages i overensstemmelse med modtagerstaternes egne love og procedurer. Sammen med de vigtigste andre internationale bidragsydere vurderer Kommissionen forbedringerne af den offentlige finansforvaltning i disse stater og resultaterne heraf i form af mindskelse af fattigdommen. Før Kommissionen udbetaler efterfølgende trancher, sikrer den sig, at betingelserne i finansieringsaftalen er opfyldt.

6. I 2000 besluttede Kommissionen at uddelegere en betragtelig andel af sine funktioner og ressourcer (bortset fra navnlig godkendelse af finansieringsforslag, beslutninger om udbetaling af budgetstøtte og forvaltningen af AVS-interne projekter) til sine delegationer i AVS-staterne. Ca. 80 % af EUF-betalingerne skulle således afholdes i delegationerne. Ved udgangen af 2004 manglede denne dekoncentrationsproces kun at blive gennemført i fire ud af 44 delegationer i AVS-landene.

6. *Fra juli 2005 er dekoncentrationsprocessen blevet gennemført for alle AVS-delegationer.*

⁽⁷⁾ For beløb på under 8 millioner euro er det i princippet ikke nødvendigt med en udtalelse fra udvalget.

⁽⁸⁾ Sædvanligvis er det et AVS-lands finansminister, der fungerer som national anvisningsberettiget.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

KAPITEL I — GENNEMFØRELSEN AF 6., 7., 8. OG 9. EUF ⁽⁹⁾*Beretningen om den finansielle forvaltning forelægges for sent*

7. Den 7. juli 2005, dvs. efter den frist, der er fastsat i artikel 102 og 135 i finansforordningen for den 9. Europæiske Udviklingsfond, og som er den 31. maj, forelagde Kommissionen Retten beretningen om den finansielle forvaltning af 6., 7., 8. og 9. EUF i regnskabsåret 2004.

En række centrale spørgsmål kræver yderligere forklaring

8. Beretningen omhandler de væsentligste elementer i EUF-forvaltningen i regnskabsåret 2004. Resultaterne fra 2004 sammenlignes med målene og resultaterne fra de foregående år udtrykt i finansielle forpligtelser, retlige forpligtelser og betalinger (jf. **tabel 1 og 2**), og der gives en detaljeret redegørelse for de særlige begivenheder, der har indvirket på den finansielle forvaltning på alle de områder, som Kommissionen forvalter. Beretningen kunne blive klarere og mere præcis, og den ville få større informativ værdi, hvis bestemte forhold var sat ind i en klarere sammenhæng. Navnlig nedenstående forhold var vigtige for den finansielle forvaltning af EUF i 2004, og det ville have været rimeligt at beskrive dem i beretningen:

- a) de centrale elementer, der øgede 9. EUF's ressourcer (105 millioner euro ekstra til Den Demokratiske Republik Congo)
- b) det høje betalingsniveau (2 414 millioner euro netto i 2004), der — ligesom de tidligere år — til dels skyldtes, at der blev anvendt instrumenter, hvormed man hurtigt kan udbetale store beløb (budgetstøtte, gældslettelse mv.)

7. Kommissionen vil bestræbe sig for at overholde fristen.

8. Beretningen dækker nu 35 sider inkl. 8 bilag vedrørende særlige kumulative anmodninger om yderligere oplysninger og analyser fra Revisionsretten og Europa-Parlamentet i forbindelse med de årlige decharge-procedurer. Kommissionen anfører imidlertid i sine svar nedenfor, at den vil give yderligere oplysninger om bestemte punkter i næste års beretning.

- a) Beretningen om den finansielle forvaltning fremhæver de vigtigste begivenheder, mens de detaljerede oplysninger fremgår af årsopgørelserne, som ledsages af beretningen (med hensyn til forøgelsen af 9. EUF's ressourcer til Den Demokratiske Republik Congo henvises til note 1 i regnskaberne).
- b) Tallene for betalinger vedrørende budgetstøtte anføres i tabellen på side 16 i beretningen, og udviklingen i anvendelsen af budgetstøtten beskrives i afsnit 2.2. Det rekordhøje betalingsniveau i 2004 afspejler forbedringer i forvaltningen af alle instrumenter. Faktisk var andelen af budgetstøtte, gældslettelse mv. lavere i 2004 end i 2003. Der blev betalt omkring 724 millioner euro (brutto) i 2004 inden for rammerne af HIPC, Stabex, Den Globale Sundhedsfond og makroøkonomiske budgetstøtteinstrumenter. De tilsvarende tal for de foregående år er: 2003 — 976 mio. EUR, 2002 — 567 mio. EUR, 2001 — 1 021 mio. EUR.

⁽⁹⁾ Dette kapitel er en opsummering af resultaterne af en begrænset revision. Retten foretog vedrørende beretningen om den finansielle forvaltning i regnskabsåret 2004.

Tabel 1 — Den kumulerede udnyttelse af EUF's midler pr. 31. december 2004

	Stillingen pr. udgangen af 2003 ⁽¹⁾		Budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2004 ⁽³⁾					Stillingen pr. udgangen af 2004 ⁽³⁾					(millioner euro)
	Samlet beløb	Udnyttelsesgrad % ⁽²⁾	6. EUF	7. EUF	8. EUF	9. EUF	Samlet beløb	6. EUF	7. EUF	8. EUF	9. EUF	Samlet beløb ⁽³⁾	Udnyttelsesgrad % ⁽²⁾
A — Midler ⁽¹⁾	43 408,7		– 32,2	– 58,4	– 172,3	656,0	393,1	7 439,4	10 867,7	11 590,6	13 904,1	43 801,8	
B — Udnyttelse													
1. Finansielle forpligtelser	33 317,0	76,8	– 32,2	– 58,4	– 172,3	2 638,1	2 375,2	7 439,4	10 867,7	11 590,6	5 794,5	35 692,2	81,5
2. Specifikke retlige forpligtelser	27 566,9	63,5	28,7	121,4	848,7	1 747,5	2 746,3	7 378,3	10 418,5	9 775,2	2 741,2	30 313,2	69,2
3. Betalinger ⁽²⁾	23 504,1	54,1	30,0	244,5	1 191,9	947,6	2 413,9	7 312,1	9 849,6	7 531,1	1 225,2	25 918,0	59,2
C — Udestående betalinger (B1-B3)	9 812,9	22,6						127,3	1 018,1	4 059,5	4 569,3	9 774,1	22,3
D — Disponibelt beløb (A-B1)	10 091,7	23,2						0,0	0,0	0,0	8 109,6	8 109,6	18,5

⁽¹⁾ Oprindelig tildeling til 6., 7., 8. og 9. EUF, renter, diverse midler og overførsler fra tidligere EUF.

⁽²⁾ 1 % af midlerne.

⁽³⁾ Af hensyn til overensstemmelsen med årsopgørelserne og med beretningen om den økonomiske forvaltning, som Kommissionen har udarbejdet, omfatter disse data ikke de aktioner, EIB nu forvalter alene (pr. udgangen af 2003: 2 245 millioner euro, 366 millioner euro i finansielle forpligtelser, 140 millioner euro i specifikke retlige forpligtelser og 4 millioner euro i betalinger).

Kilde: Revisionsretten på grundlag af EUF's årsopgørelser pr. 31. december 2004.

Tabel 2 — Budgetgennemførelsen i regnskabsårene 2000-2004

	2000	2001	2002	2003 ⁽¹⁾	2004 ⁽¹⁾
1. Finansielle forpligtelser	3 757,4	1 554,2	1 768,4	3 395,8	2 375,2
2. Specifikke retlige forpligtelser	2 296,2	2 263,4	2 142,9	2 742,7	2 746,3
3. Betalinger	1 547,7	2 067,9	1 852,7	2 293,1	2 413,9

⁽¹⁾ Af hensyn til overensstemmelsen med årsopgørelserne og med beretningen om den økonomiske forvaltning, som Kommissionen har udarbejdet, omfatter disse data ikke de aktioner, EIB nu forvalter alene (pr. udgangen af 2003: 366 millioner euro i finansielle forpligtelser, 140 millioner euro i specifikke retlige forpligtelser og 4 millioner euro i betalinger).

Kilde: Revisionsretten.

- c) de foranstaltninger, det tilbagevendende likviditetsproblem foreslås løst med

- c) *Finansforordningen for 9. Europæiske Udviklingsfond, der gælder indtil udgangen af 2007, åbner ikke mulighed for væsentlige ændringer. For fremtiden (efter 9. EUF) har Kommissionen foreslået budgettering af EUF. EUF-finansieringen er baseret på tre rater pr. år, hvilket sammenlignet med det almindelige budget tredobler risikoen for denne type likviditetsproblemer.*

Det bør understreges, at Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab har ansvaret for at tilvejebringe de nødvendige finansielle midler. Medlemsstaterne skal træffe afgørelse om og skal betale bidragene inden for retligt bindende frister. En del af likviditetsmanglen ved udgangen af 2003 og manglen ved udgangen af 2004 skyldtes, at medlemsstaterne betalte bidragene for sent.

Kommissionen har truffet foranstaltninger, sådan at den bedre bliver i stand til at forudse betalingstidspunkterne, og i 2005 er indkaldelserne af bidrag som følge heraf blevet tilpasset.

- d) de stadigt stigende beløb, der er involveret i de aktiviteter, der gennemføres med større internationale organisationer (ca. 300 millioner euro af de nye retlige forpligtelser i 2004)

- d) *Kommissionen vil medtage disse oplysninger i den næste beretning om den finansielle forvaltning.*

- e) Unionens almindelige budget er inddelt efter de enkelte aktiviteter, så man kan få et overblik over driftsudgifterne, hvori- mod der ikke er nogen oversigt over de administrative omkostninger, der er forbundet med at drive EUF, selv om Kommissionen har indvilget i at undersøge denne mulighed ⁽¹⁰⁾.

- e) *Kommissionen behandler dette spørgsmål i sin beretning om opfølgningen af 2003-dechargen. De administrative omkostninger i forbindelse med gennemførelsen af udviklingsstøtten i AVS-landene (EUF og budgetlinjer) figurerer overvejende under politik- område 21 »Udvikling og forbindelser med AVS-lande« i EU's almindelige budget. De samlede omkostninger under dette politik- område androg 238,9 mio. EUR i 2004. Dette tal omfatter udgif- ter til personalet i hovedsædet og i delegationerne samt eksternt per- sonale plus udgifter til bygninger og hermed forbundne udgifter.*

⁽¹⁰⁾ Kommissionens svar til årsberetningen om De Europæiske Udvik- lingsfonde for regnskabsåret 2003.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Da aktiviteterne i forbindelse med EUF er integreret i Kommissionens andre aktiviteter vedrørende udviklingsstøtte og politiske forbindelser med udviklingslande, kan de samlede administrative omkostninger, der afholdes over det almindelige budget, ikke deles mellem EUF-aktiviteter og andre aktiviteter på en meningsfuld måde.

Det bør endvidere noteres, at 9. Europæiske Udviklingsfond gjorde det muligt at finansiere nogle administrative omkostninger direkte fra EUF. Disse omkostninger udgør i alt 233 mio. EUR for hele femårsperioden for 9. EUF.

Det bør siges klarere, hvad der bør gøres

9. Det konsulentfirma, som Kommissionen havde bemyndiget til at foretage en opgørelse af Stabex-midlerne, konkluderede i sin endelige rapport, som har foreligget siden september 2004, at der ud af de samlede overførsler på 2 164 millioner euro pr. 31. december 2002 endnu ikke var givet oplysninger om overførsler på i alt 46,5 millioner euro til ni lande, og at kun ganske få af de øvrige 36 lande havde kunnet fremlægge fuldstændige og pålidelige oplysninger. Mange af de oplysninger, der skulle gives, vil aldrig komme til at foreligge. Beretningen nævner ikke, hvad Kommissionen vil foretage sig for at få løst disse problemer (jf. også punkt 16 om regnskabernes rigtighed). Desuden understregede Retten i årsberetningen for 2003 den altafgørende betydning af den rapport om anvendelsen af midlerne, som AVS-modtagerstaten skal sende til Kommissionen (artikel 212 i den reviderede Lomé-konvention). Beretningen indeholder ikke oplysninger om, hvilke skridt Kommissionen har taget for at få udarbejdet sådanne rapporter.

10. For at overholde IPSAS⁽¹¹⁾-standarderne skal EUF pr. 1. januar 2005 gå over til at opstille regnskabet i overensstemmelse med periodiseringsprincippet. Ud over de nyttige og detaljerede tekniske oplysninger, Kommissionen giver i sine kvartalsvise situationsrapporter til Europa-Parlamentet og Rådet, burde denne beretning om den finansielle forvaltning have indeholdt kortfattede oplysninger om de skridt, der er taget i 2004 med henblik på denne vigtige frist, navnlig opstillingen af åbningsbalancen for regnskabsåret 2005.

9. Der er truffet foranstaltninger, og der vil nøje blive redegjort for dem i 2005-beretningen. Kommissionens delegationer har fået instruks om at sikre, at årsrapporterne fra AVS-staterne udarbejdes efter en bestemt fremsgangsmåde. Der rekrutteres normalt lokale revisorer til at udarbejde rapporten, når den nationale anvisningsberettigedes eget personale ikke er i stand til at påtage sig opgaven. Kvalitetskontrol er naturligvis et vigtigt aspekt af denne øvelse. Kommissionen har i sit arbejde prioriteret at afslutte alle »primære« forpligtelser under Stabex, hvilket indebærer godkendelse af alle nye rammer for gensidige forpligtelser (FMO), revision af nuværende FMO'er og afslutning af tidligere og forældede FMO'er. For at dette kan gennemføres, er det en betingelse, at de 43 Stabex-modtagende lande fremlægger pålidelige årsregnskaber om anvendelsen af Stabex.

10. Dette spørgsmål omhandles kort i afsnit 5.1.1.2 i beretningen om den finansielle forvaltning for 2004. Fremskridtene med ABAC-projektet (regnskab opstillet efter periodiseringsprincippet) vil blive belyst yderligere i 2005-beretningen.

⁽¹¹⁾ IPSAS (International Public Sector Accounting Standards): internationale regnskabsstandarder for den offentlige sektor.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Kommunikationen om den finansielle forvaltning bør forbedres

11. I beretningen om den finansielle forvaltning kommenteres de finansielle oplysninger, der gives i årsregnskabet. Efter den praksis, der følges i dag (artikel 102 og 135 i finansforordningen for den 9. Europæiske Udviklingsfond), foreligger den endelige version af beretningen allerede den 31. maj og er baseret på udkastet til årsregnskab, der er opstillet den 30. april. Regnskabet offentliggøres i sin endelige form den 31. oktober. Det kan derfor ske, at de finansielle oplysninger i beretningen om den finansielle forvaltning ikke længere stemmer overens med det endelige regnskab, der offentliggøres. Retten anbefaler, at den endelige udgave af beretningen baseres på det endelige regnskab og offentliggøres samtidig med EUF's årsregnskab.

Konklusion

12. Retten bemærker navnlig, at:

- a) en række centrale oplysninger bør medtages i beretningen om den finansielle forvaltning, eller oplysningerne bør suppleres eller — endnu bedre — sættes i den rette sammenhæng
- b) Kommissionen ikke har forklaret i beretningen, hvad der er de vigtigste foranstaltninger, der skal træffes som et resultat af Stabex-opgørelsen i AVS-staterne
- c) det ville være mere hensigtsmæssigt, hvis beretningen om den finansielle forvaltning stemte overens med de endelige oplysninger og blev offentliggjort samtidig med det endelige årsregnskab.

11. *Fristerne i finansforordningen for EUF indebærer, at beretningen ledsager det foreløbige og ikke det endelige regnskab.*

Beretningen om den finansielle forvaltning er i det væsentlige en ledelsesrapport om EUF's resultater i det pågældende år i relation til de opstillede målsætninger.

12.

- a) *Beretningen om den finansielle forvaltning fremhæver de vigtigste begivenheder, mens de detaljerede oplysninger fremgår af årsopgørelserne.*
- b) *Kommissionens delegationer har fået instrukser om at samarbejde med de nationale anvisningsberettigede i de 43 Stabex-modtagende lande for at tilvejebringe de nødvendige data og også for at sikre en ordentlig anvendelse af de Stabex-midler, der mangler at blive udbetalt. I betragtning af de modtagne oplysningers varierende kvalitet er det vanskeligt at give en samlet beskrivelse af de hidtil opnåede resultater.*
- c) *Se svar til punkt 11.*

KAPITEL II — REVISIONSERKLÆRING OM EUF

Revisionsrettens erklæring om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds (EUF) aktiviteter for regnskabsåret 2004

I. Den Europæiske Revisionsret (Retten) har revideret 6., 7., 8. og 9. EUF's regnskaber og de underliggende transaktioner for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2004. Disse regnskaber omfatter årsopgørelserne, beretningerne om den økonomiske forvaltning og de årsopgørelser og oplysninger, der forelægges af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) ⁽¹²⁾. I henhold til de finansielle bestemmelser skal Retten afgive en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og om de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed for så vidt angår den del af EUF's midler, som Kommissionen står for den økonomiske forvaltning af ⁽¹³⁾. Retten har revideret regnskaberne i overensstemmelse med de retningslinjer og standarder, der er fastlagt for dens revision. Disse er udarbejdet på grundlag af de almindeligt anerkendte internationale revisionsstandarder og tilpasset, så der tages højde for de særlige forhold, der gør sig gældende i forbindelse med EUF. Revisionen gav Retten et rimeligt grundlag for at afgive følgende erklæring.

II. Regnskabernes rigtighed

Ser man bort fra effekten af følgende forhold:

- a) aktiverne er ikke fuldstændige, fordi Kommissionen ikke har undersøgt grundigt nok, hvor stor en del af de udestående forskud debitorerne skal tilbagebetale til EUF (jf. punkt 14)
- b) hensættelserne til dubiose fordringer er ufuldstændige og afspejler ikke det faktiske omfang af uerholdelige fordringer (jf. punkt 15)
- c) saldoen for Stabex-midler, der vises i en beretning, der ledsager årsopgørelserne, er urigtig (832 millioner euro) (jf. punkt 16)

er det Rettens opfattelse, at beretningerne om den økonomiske forvaltning for regnskabsåret 2004 og årsopgørelserne pr. 31. december 2004 giver et retvisende billede af 6., 7., 8. og 9. EUF's indtægter og udgifter i regnskabsåret og af deres finansielle stilling ved regnskabsårets udgang.

III. De underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed**Analyse af overvågnings- og kontrolsystemerne**

Retten undersøgte implementeringen af Kommissionens interne kontrolstandarder og kontrollerede, om overvågnings- og kontrolsystemerne var effektive. Selv om der er sket fremskridt, er der stadig behov for forbedringer på følgende områder:

- a) risikostyring (jf. punkt 20-22)
- b) kontrolstrukturen (jf. punkt 23-33)

⁽¹²⁾ I overensstemmelse med artikel 96, stk. 1, artikel 100 og 101 samt artikel 125, stk. 2, i finansforordningen for den 9. Europæiske Udviklingsfond; konkret er der tale om dels balancerne og de dertil knyttede opgørelser, som opstilles af regnskabsføreren, dels forvaltningsregnskabet, der omfatter tabellerne, der er udarbejdet af den ledende anvisningsberettigede i samråd med regnskabsføreren. Disse opgørelser forelægges for hver enkelt af de fire EUF og i samlet konsolideret form. Rettens erklæring dækker ikke de årsopgørelser og oplysninger, der forelægges af EIB (jf. fodnote 13).

⁽¹³⁾ I overensstemmelse med ovennævnte finansforordnings artikel 103, stk. 3; sammen med samme finansforordnings artikel 1 medfører dette, at erklæringen ikke dækker den del af 9. EUF's midler, som EIB forvalter på eget ansvar.

- c) ansvarsrelationerne i forbindelse med den interne kontrol i delegationerne (jf. punkt 34-35)
- d) aktivitetsrapporten fra generaldirektøren for EuropeAid (jf. punkt 36).

Revisionen af transaktionerne

Retten reviderede en række transaktioner på grundlag af den dokumentation, der var tilgængelig i Kommissionens centrale tjenestegrene og i delegationerne, samt foretog stedlig kontrol, herunder også hos de gennemførende organer i AVS-modtagerstaterne. Målet for revisionen var at efterprøve, om bestemmelserne var overholdt, og at forvisse sig om, at bygge- og anlægsarbejderne, leverancerne og tjenesteydelserne faktisk var leveret. For så vidt angår udgifterne til budgetstøtte, dækkede kontrollen kun forløbet indtil det stadium, hvor bistanden blev indbetalt til modtagerlandenes budgetter. Retten konstaterede, at fejlfrekvensen og den finansielle effekt af de afslørede fejl ikke er væsentlig (jf. punkt 37-41).

Konklusion vedrørende de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed

Retten er af den mening, at regnskabsårets indtægter, tildelinger til EUF, forpligtelser og betalinger som helhed betragtet er lovlige og formelt rigtige.

28. september 2005

Hubert WEBER
Formand

Den Europæiske Revisionsret
12, rue Alcide De Gasperi, L-1615 Luxembourg

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

*Oplysninger til underbygning af revisionserklæringen***Regnskaberne rigtighed**

13. Bemærkningerne i revisionserklæringens punkt II er baseret på nedenstående revisionsresultater.

14. Beløbet på 18 millioner euro for udstedte, men endnu ikke inkasserede indtægtsordrer ved udgangen af 2004 svarer ikke til den samlede værdi af tilgodehavender. Eftersom Kommissionen ikke er færdig med at undersøge alle de forskud, der er udbetalt til støttemodtagere ⁽¹⁴⁾, kan den ikke fastslå, hvor store beløb der skal inkasseres. For så vidt angår udestående forskud ⁽¹⁵⁾, har Kommissionen ikke sat tal på det beløb, der skal undersøges pr. udgangen af 2004 ⁽¹⁶⁾.

15. Den saldo for hensættelser til dubiøse fordringer, der er opført i regnskaberne (0,03 millioner euro), afspejler ikke, hvor stor en del af de udstedte indtægtsordrer ⁽¹⁷⁾ på i alt 18 millioner euro, der reelt svarer til uerholdelige fordringer. Når man fra og med 2005 går over til at opstille regnskaberne i overensstemmelse med periodiseringsprincippet, vil der være endnu større behov for, at identificere uerholdelige fordringer og de tilsvarende hensættelser ⁽¹⁶⁾.

16. I 2004 afsluttede Kommissionen opgørelsen af Stabex-midlerne. Selv om disse midler allerede tilhører AVS-staterne, vises de i en beretning, der ledsager årsopgørelserne ⁽¹⁸⁾, fordi Kommissionen er med til at forvalte dem og godkende udbetalingen af dem fra de lokale bankkonti. Opgørelsen af Stabex-midlerne mandede ud i den konklusion, at der fra nogle AVS-stater ikke vil komme yderligere oplysninger, og at de nødvendige oplysninger i form af kontoudskrifter eller betalingsoversigter måske ikke vil kunne fås i andre, hovedsagelig fordi der er gået lang tid. En ukendt andel af det beløb på 832 millioner euro, som Kommissionen har opgivet som banksaldo, er derfor ikke fremkommet på grundlag af pålidelig dokumentation.

14. I overensstemmelse med finansforordningen har Kommissionen analyseret og systematisk fulgt op på de forskud, der skal inkasseres. Dette arbejde er behandlet i et kapitel i forvaltningsrapporten.

Kommissionen vil fortsætte bestræbelserne på at fastlægge de indskud, der skal inddrives.

15. Kommissionen er enig i Rettens bemærkninger og har planlagt at udføre dette arbejde for regnskabsåret 2005.

16. Kommissionen bestræber sig for gennem sine delegationer at få et klarere billede af anvendelsen af Stabex-midlerne ved hjælp af de årlige Stabex-opgørelser, der skal foreligge i standardiseret form for at lette en samlet rapportering. Nu da der er foretaget en opgørelse af Stabex-midlerne, følges en land-for-land-metode i overensstemmelse med Kommissionens politik om at uddelegere myndighed til delegationerne med henblik på at afklare situationen og disponere over og udbetale alle resterende Stabex-midler.

⁽¹⁴⁾ Kommissionen har undersøgt de udestående forskud på kontrolbesøg i fire lande, hvad der resulterede i, at den udstedte i alt 115 indtægtsordrer lydende på tilsammen 10 millioner euro.

⁽¹⁵⁾ Forskud udbetalt til projekterne, og som modtagerne normalt skulle have dokumenteret anvendelsen af senest 18 måneder efter projektets eller kontraktens start. Pr. udgangen af 2003 androg det beløb, der skal undersøges, 400 millioner euro.

⁽¹⁶⁾ Som i 2003 tog generaldirektøren for budgettet i sin erklæring om EUF for 2004 forbehold med hensyn til behandlingen af aktiver og passiver og med hensyn til EUF's finansielle stilling (jf. også punkt 1.9 i kapitel 1 i beretningen om det almindelige budget).

⁽¹⁷⁾ Inklusive indtægtsordrer på 2,6 millioner euro, der er over 2 år gamle, og hvor Kommissionen tydeligvis har problemer med at inkassere 1,5 millioner.

⁽¹⁸⁾ Regnskab for 2004, beretningen om den finansielle gennemførelse (udgave af 22. august 2005), tabel 4.2.5.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed

17. Bemærkningerne i punkt III i revisionserklæringen er baseret på:

- a) en evaluering af overvågnings- og kontrolsystemerne både i Kommissionens centrale tjenestegrene, navnlig EuropeAid, og i fire delegationer (i Ouagadougou, Conakry, Abuja og Georgetown) ⁽¹⁹⁾
- b) en detaljeret revision af transaktioner på grundlag af dossierer og undersøgelser på stedet
- c) en gennemgang af den årlige aktivitetsrapport og erklæring fra generaldirektøren for EuropeAid og en undersøgelse af den måde, de var blevet udarbejdet på.

18. Det skal understreges, at forsætlige uregelmæssigheder og korruption begået uden for Kommissionens kontrolmiljø pr. definition ikke kan afsløres systematisk ved hjælp af de retningslinjer og standarder, der er fastsat for Rettens revision.

Evaluering af overvågnings- og kontrolsystemerne

Generel forbedring af overvågnings- og kontrolsystemerne

19. Implementeringen af Kommissionens interne kontrolstandarder (ICS) både i Kommissionens centrale tjenestegrene og i delegationerne fortsatte støt i 2004 og var med til at få overvågnings- og kontrolsystemerne til at fungere bedre. Der er imidlertid stadig behov for forbedringer på følgende områder (jf. punkt 20-36).

Risikostyringen er forbedret, men stadig for generel

20. Hvert år kanaliseres der ca. 2 500 millioner euro ud gennem en mængde enheder. Dette ekstremt komplekse miljø omfatter fem generaldirektorater (Generaldirektoratet for Eksterne

20. Kommissionen er klar over, at forvaltningen af EUF indebærer en række risici. Indførelse af effektive kontrolsystemer, overvågning og regelmæssige revisioner giver mulighed for at formindske disse risici.

⁽¹⁹⁾ Med ansvar for seks lande (Burkina Faso, Guinea, Nigeria, Guyana, Trinidad og Tobago samt Surinam).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Forbindelser, Samarbejdskontoret EuropeAid, Echo, Generaldirektoratet for Udvikling og Generaldirektoratet for Budgettet ⁽²⁰⁾, 44 delegationer (næsten alle dekoncentrerede) ⁽²¹⁾, 76 partnerlande med strukturelle svagheder i forvaltningen ⁽²²⁾, som hører til de fattigste lande i verden, og tusindvis af projektgennemførende enheder med varierende forvaltningskapacitet (private kontrahenter, ngo'er, internationale organisationer, lokale forvaltningsenheder mv.).

21. EuropeAid har bestræbt sig på at forbedre sin styring af de operationelle og finansielle risici ved at følge de relevante instruktioner fra Kommissionen. I 2003 udførte kontoret en samlet risikovurdering for foranstaltninger udadtil som helhed (herunder EUF) og det ledende personale udførte en selvurdering vedrørende risici. EuropeAid har således identificeret de risici, der er forbundet med dets omstrukturering (som fik virkning fra midten af marts 2005), og med gennemførelsen af infrastrukturprojekter.

22. De enkelte delegationer identificerer imidlertid ikke de specifikke finansielle risici (projektportefølje og personalekapacitet, de nationale anvisningsberettigedes kontorkapacitet og det enkelte projekts forvaltningskapacitet) klart nok. Delegationerne har måske kendskab til sådanne risici, men har ikke fået instruktioner om, hvordan de skal vurdere og indberette dem. En eventuel specifik restrisiko ⁽²³⁾ vil derfor måske ikke blive identificeret og dermed heller ikke imødegået.

22. Kommissionen har allerede taget skridt til at identificere de risici, som Retten nævner, bl.a. ved indførelse af en standardiseret metode for delegationernes risikoselvurdering i 2004, der skal anvendes fra 2005. Det bør desuden noteres, at processen med at identificere og finansiere et projekt/program omfatter en analyse af de restriktioner og betingelser, der er nødvendige for en succesfuld implementering af projektet/programmet, herunder bæredygtighedsaspekter (den endelige modtagers kapacitet). Regelmæssig overvågning og »in cursu«-revisioner af projekter giver Kommissionen mulighed for at træffe hensigtsmæssige foranstaltninger for at korrigere og revurdere projekter.

Ved kontrolbesøg inden dekoncentration vurderes alle nødvendige forudsætninger, herunder delegationens kapacitet. Hvis det er nødvendigt, hjælpes den nationale anvisningsberettigede med foranstaltninger, der understøtter kapaciteten.

⁽²⁰⁾ Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser er ansvarligt for delegationernes menneskelige og materielle ressourcer, Generaldirektoratet for Udvikling er ansvarligt for programmering af bistanden (med andre ord fastsættelsen af beløbet for den bistand, der skal fordeles mellem AVS-staterne), EuropeAid og Echo (Humanitær Bistand) er ansvarlige for implementeringen af bistanden, og Generaldirektoratet for Budgettet er EUF's regnskabsfører og betalingsformidler.

⁽²¹⁾ En delegation er dekoncentreret, når den fra EuropeAid har fået delegeret beføjelser til at indgå specifikke finansielle forpligtelser og afholde betalinger. Otte delegationer fik delegeret sådanne beføjelser i 2002, syv i 2003, 24 i 2004 og fem i 2005.

⁽²²⁾ I en række lande er der problemer med dialogen og samarbejdet med de lokale myndigheder, til dels fordi de har meget begrænset kapacitet.

⁽²³⁾ Restrisikoen er risikoen for, at ledelsens mål ikke nås, efter at kontrollerne er udført. Ledelsen vurderer, om risikoniveauet er acceptabelt, ved at sammenholde den potentielle finansielle indvirkning af risikoen med omkostningerne ved at sænke risikoniveauet yderligere (standard for intern kontrol nr. 11).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Der er behov for bedre risikostyring

23. Kontrollen af transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed afhænger navnlig af, at følgende systemer fungerer effektivt: den tekniske og finansielle overvågning, som AVS-staterne, delegationerne og EuropeAid udfører, den forudgående og efterfølgende kontrol i EuropeAid, revisioner, der iværksættes af delegationerne og EuropeAid, samt EuropeAid's interne revisionsfunktion. Med en forstærket risikostyring kunne man oprette en mere sammenhængende og hensigtsmæssig kontrolstruktur.

23. Kommissionen bestræber sig konstant for at styrke og forbedre risikostyringen.

Kommissionen mener, at hele det kontrolsystem, EUF har iværksat som beskrevet af Retten, giver mulighed for at sikre de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Dette system giver mulighed for at gribe ind for at afhjælpe de lokale myndigheders eventuelle svagheder. Rettens kontrol af transaktionerne har i øvrigt kunnet bekræfte, at fejlene ikke er væsentlige.

Forbedringer i den tekniske og finansielle overvågning

24. Med dekoncentrationen er det primære ansvar for den tekniske og finansielle overvågning blevet overført til delegationerne, mens EuropeAid er ansvarligt for den samlede overvågning. Overvågningen omfatter en lang række aktiviteter fra skrivebordskontrol til stedlig kontrol af dokumentation, analyse af dataene i regnskabssystemet og evaluering af forvaltningen på alle niveauer. Både delegationerne og EuropeAid har mange værktøjer til deres rådighed: De har adgang til rapporter om forvaltningen af bistanden til tredjelande (EAMR-rapporter) og til et it-system (CRIS), der afholdes årlige seminarer for Kommissionens centrale tjenestegrene og delegationerne i hvert af de seks geografiske områder, der er daglig kontakt mellem delegationerne og de geografiske koordinatore i Kommissionens centrale tjenestegrene, der er udarbejdet tjeklister, og de ansatte i Kommissionens centrale tjenestegrene aflægger besøg i delegationerne og vice versa.

25. Disse værktøjer har gjort, at overvågningens effektivitet som helhed er tilfredsstillende. De ville imidlertid fungere mere effektivt, hvis det blev defineret klarere og mere præcist, hvilke opgaver og funktioner Kommissionens centrale tjenestegrene og delegationerne har.

25. Formålet med den reorganisering af EuropeAid, der fandt sted i begyndelsen af 2005, er at forbedre hovedsædets overvågning og støttefunktion.

Den forudgående kontrol på andet niveau er tilfredsstillende

26. EuropeAid indførte fakultativ forudgående kontrol i sidste halvår af 2003. Kontrollen omfatter en undersøgelse af filerne i en daglig stikprøve af tilfældigt udvalgte betalinger og forpligtelser, som ligger parat til godkendelse efter de standardtjek ⁽²⁴⁾, der udføres under den anvisningsberettigedes kontrol. Denne kontrol på andet niveau er blevet placeret i det direktorat, der er ansvarligt for AVS-landene, hvorved der sikres, at den i langt de fleste

⁽²⁴⁾ Standardtjekkerne omfatter operationelle og finansielle aspekter ved iværksættelse og kontrol af transaktioner (artikel 24, stk. 1, i finansforordningen af 27. marts 2003 for den 9. Europæiske Udviklingsfond).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

tilfælde (med undtagelse af transaktioner, direktøren selv har godkendt, navnlig budgetstøtte) udføres uafhængigt af den anvisningsberettigede. Formålet med denne kontrol er, at den skal bidrage til at skabe en effektiv overgang fra den fuldt centraliserede finanskontrol til en finanskontrol, der er fuldt decentraliseret (dvs. under den anvisningsberettigedes kontrol), og muliggøre en effektiv efterfølgende kontrol. Den fakultative forudgående kontrol ophørte i 2005 efter omstruktureringen af EuropeAid.

27. 6 % af de transaktioner, der blev foretaget i 2004, blev kontrolleret forudgående, og der blev afsløret forskellige typer fejl i 6 % af dem, hvorved det blev muligt at iværksætte korrigerende foranstaltninger. Selv om fejlene ikke blev rangordnet efter deres potentielle indvirkning, fremgår det, at der i de fleste tilfælde er tale om, at mindre væsentlige interne procedurer ikke er blevet fulgt. Retten reviderede en tilfældigt udvalgt stikprøve på 23 transaktioner, der var blevet kontrolleret ved den forudgående kontrol på andet niveau, og konstaterede, at kontrollen, bortset fra i nogle ikke særlig betydningsfulde tilfælde, fungerede effektivt.

Den efterfølgende kontrol bør dokumenteres bedre

28. I juni 2004 indførte EuropeAid efterfølgende kontrol til efterprøvelse af transaktioner, der allerede var behandlet. Målet for kontrollen, der er en ren skrivebordsgennemgang af bilag, er at kontrollere 3 % af betalingerne inklusive afregning af forskud ⁽²⁵⁾ for at afsløre enkeltstående og tilbagevendende fejl, finde frem til potentielle korrigerende procedurer og give yderligere sikkerhed for, at betalingerne er formelt rigtige og lovlige. Kontrollerne er mere målrettede end den fakultative forudgående kontrol.

29. På grund af personalemangel var det kun kvoterne for de første tre kvartaler af 2004, som var blevet kontrolleret ved udgangen af januar 2005, hvilket svarer til 1 % af betalingstransaktionerne. Dette skal sammenholdes med målet, som var 3 %.

30. Retten reviderede en stikprøve på 51 transaktioner udvalgt blandt de kontrollerede transaktioner, og konstaterede, at den efterfølgende kontrol fungerede tilstrækkelig effektivt bortset fra i nogle ikke særlig betydningsfulde tilfælde. Kontrollen ville imidlertid have givet yderligere sikkerhed, hvis kontrolundersøgelserne var blevet udvidet til også at omfatte de finansielle forpligtelser, og hvis der var opstillet detaljerede tjeklister, hvorved man havde kunnet sikre konsekvente og veldokumenterede kontroller.

29. Målet for ex post-kontrollerne var 3 % af antallet af de finansielle transaktioner, der passerer gennem informationssystemerne, men selv om dette mål ikke blev nået, dækkede de 14 % af den samlede finansielle mængde af transaktionerne i 2004.

30. Indførelsen af et centraliseret transaktionsbaseret ex post-kontrolsystem og fastlæggelsen af dette systems karakteristika er en følge af en vurdering af restrisikoen og den transaktionsbaserede ex post-kontrols sammenhæng med de øvrige komponenter i kontrolsystemet.

Proceduren vedrørende indførelsen indebærer, at såvel selve kontrollen som alle sekvenser af gennemførelsen skal kunne spores i en opfølgingsfil.

⁽²⁵⁾ Afregning af forskud er en procedure, hvor et forskud udbetalt til projektledelsen afregnes endeligt mod udgiftsdokumentation.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Revision som et led i ledelsens kontrolaktiviteter

31. Fejl bestående i, at bestemmelserne ikke er overholdt, og som giver sig udslag i ikke-støtteberettigede udgifter, forekommer navnlig på projektforvaltningsniveau, fordi det i reglen er AVS-landenes forvaltninger med deres utilstrækkelige forvaltningskapacitet, der står for projektforvaltningen. Revision i form af »revisionspåtegning« og »systemrevision« er centrale instrumenter henholdsvis til at afsløre sådanne fejl og til at informere projektledelsen om, hvordan den kan forbedre den finansielle forvaltning og nedbringe fejlriskoen i fremtiden. Revisioner kan iværksættes af projektledelsen selv, den nationale anvisningsberettigede, delegationen eller Kommissionens centrale tjenestegrene og kan i de to første tilfælde finansieres af projektet og i de to sidste af EUF-midler til forvaltning ⁽²⁶⁾. Finansieringsaftalerne med AVS-landene indeholder i stadigt stigende grad bestemmelser om, at projektforvaltningen og den nationale anvisningsberettigede skal foretage revision, navnlig med henblik på attestation af regnskaberne vedrørende programoverslagene. Desuden kan delegationerne og Kommissionens centrale tjenestegrene i henhold til de nye almindelige bestemmelser gældende for kontrakter ⁽²⁷⁾ anvende projektmidler til at iværksætte revisioner af projekter under 9. EUF.

32. EuropeAid forbedrede sin revisionsfunktion i 2004. Det opstillede en omfattende revisionsstrategi, som både EuropeAid og delegationerne skulle følge i forbindelse med 9. EUF-projekter, fastlagde risikokriterier, som skal anvendes til at afklare, hvilke revisioner der skal udføres, udsendte standardiserede revisionsmandater til revisorerne, aflagde seks revisionsstøttebesøg i delegationerne, udarbejdede to aktivitetsrapporter og indførte CRIS-Audit, et it-system til støtte for og overvågning af revisioner. Ved de revisioner, EuropeAid gennemførte i 2004 ⁽²⁸⁾, afsløredes det, at 2 % af udgifterne ikke var støtteberettigede. Ved en række andre revisioner, som blev udført, fordi der var konkret mistanke om uregelmæssigheder, afsløredes det, at en høj procentdel af udgifterne ikke var støtteberettigede, eller at der manglede dokumentation. Disse revisioner er med til at give et bedre kendskab til, om EUF gennemføres lovligt og formelt rigtigt.

32. *EuropeAid har faktisk fortsat sine bestræbelser for at rapportere og konsolidere oplysninger om revisionerne. Der er ligeledes iværksat et overvågningsarbejde, der forvaltes centralt.*

⁽²⁶⁾ Midler afsat til Kommissionen til dækning af udgifterne i forbindelse med gennemførelsen af EUF (Intern aftale, artikel 1, stk. 2, litra a), nummer iii) (EFT L 317 af 15.12.2000, s. 355)).

⁽²⁷⁾ AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 2/2002 (EFT L 320 af 23.11.2002, s. 1), punkt 9 i bilaget: »Aftaler om revision og [...] indgås altid af Kommissionen på de pågældende AVS-staters vegne«.

⁽²⁸⁾ I juni 2005 var der afsluttet 33 revisioner ud af de 35 som indgik i revisionsplanen for 2004.

RETTENS BEMÆRKNINGER

33. Dækningsgraden af de revisioner, delegationerne og de nationale anvisningsberettigede iværksætter, konsolideres imidlertid ikke på centralt niveau, og det undersøges heller ikke, om de er udført på det rigtige tidspunkt. Opfølgningen på alle disse revisioner overvåges ikke centralt, og det er ikke muligt effektivt at finde frem til eksempler på utilstrækkelig reaktion på en revision (f.eks. at der ikke udstedes en indtægtsordre, når revisorerne har afsløret, at der er udbetalt for meget). Den risikoanalyse, som danner grundlag for iværksættelsen af en revision, tager især udgangspunkt i kvalitative kriterier. CRIS-Audit kunne have afhjulpet nogle af de svagheder, der er beskrevet ovenfor, navnlig for så vidt angår revisionernes dækning og opfølgningen af dem. CRIS-Audit blev indført som en forsøgsordning i 2003, men resultaterne lever stadig ikke op til forventningerne.

**Ansaret for delegationernes interne kontrol bør stemme bedre
overens med finansforordningen**

34. I overensstemmelse med princippet om linjeledelse har generaldirektøren for EuropeAid delegeret beføjelserne til og ansvaret for den økonomiske forvaltning af EUF til en direktør. Denne har så igen som et led i dekoncentrationen delegeret hovedparten af beføjelserne og ansvaret, undtagen for så vidt angår beslutningen om udbetaling af budgetstøtte, til delegationslederne. I overensstemmelse med samme princip er delegationslederne ansvarlige over for denne direktør, som er ansvarlig over for generaldirektøren for EuropeAid (jf. finansforordningens artikel 21, stk. 1, og artikel 25). Dette ansvar omfatter bl.a. pligten til at sørge for, at det interne kontrolsystem, som er baseret på Kommissionens interne kontrolstandarder, fungerer effektivt.

35. Delegationerne udfører en selvurdering af den interne kontrol, men i strid med ovennævnte princip om linjeledelse er delegationslederne ikke ansvarlige for denne over for direktøren for EuropeAid, men over for en direktør i Generaldirektoratet for Eksterne Forbindelser, som alt personale i delegationerne er tilknyttet hierarkisk i forbindelse med administrative spørgsmål. Årsagen hertil er, at en delegations interne kontrol ikke kun omfatter aktionsudgifter (som udgør den største andel), men også administrationsudgifter, og personalet i delegationerne kan modtage instrukser fra andre generaldirektorater, bl.a. Generaldirektoratet for Udvikling og Generaldirektoratet for Handel. Derfor bliver de svagheder, der kan være forbundet hermed, måske ikke taget hensigtsmæssigt, eftersom EuropeAid er ansvarlig for gennemførelsen af den interne kontrol i delegationerne, men ikke skal rapportere om.

KOMMISSIONENS SVAR

33. Revisionsplanen, der er baseret på en risikoanalyse og styres centralt, dækker mere end de 5 % af den betalingsmængde, der anbefales i EuropeAid's metode. Revisionsplanen for 2004 vedrørende hovedsædet omfattede 35 revisioner, mens alle revisionsplaner vedrørende delegationerne omfattede 426 revisioner.

Opfølgning og udstedelse af en eventuel indtægtsordre falder ind under den dekoncentrerede delegations ansvar. For at sikre en tilstrækkelig kvalitet af revisionerne og af opfølgningen (udstedelse af en eventuel indtægtsordre) undersøger EuropeAid en stikprøve af dem.

CRIS-Audit blev indført som en forsøgsordning i 2003, blev operationel i april 2004 og stillet til rådighed for brugerne fra juni 2004. Delegationerne i AVS-landene vil fuldt ud kunne anvende modulet, når EUF's regnskabssystem også er kørt ind på CRIS.

35. Som følge af ansvarsfordelingen mellem de forskellige Generaldirektorater sikrer den nuværende ordning for selvurdering af den interne kontrol, at der er et ensartet og sammenhængende sæt instrukser for delegationerne.

Fremgangsmåden for selvurdering af den interne kontrol i delegationerne blev vedtaget af Generaldirektoratet for Eksterne Relationer med støtte fra den centrale finanstjeneste og var baseret på arbejdet i en tværtjenstlig gruppe, hvor EuropeAid deltog. Resultaterne af øvelsen meddeles alle berørte tjenestegrene (Generaldirektoratet for Eksterne Relationer, EuropeAid, Generaldirektoratet for Udvikling...) med henblik på opfølgning.

Den årlige selvurderingsøvelse er ikke det eneste element, der konkret belyser delegationslederens ansvar — som den ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede — i relation til den kompetente direktør i EuropeAid.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Efter bestemmelserne i chartret om bemyndigelse af anvisningsberettigede ved subdelegation har delegationslederen pligt til regelmæssigt at informere hovedsædet om gennemførelsen af aktiviteter og anvendelsen af de midler, for hvilke han ved subdelegation har fået ansvar, samt om problemer med de ledelses- og kontrolmekanismer han har indført for at varetage sit arbejde.

EuropeAid overvåger den interne kontrol i delegationerne og er ansvarlig for at tackle eventuelle svagheder i forbindelse med gennemførelsen af den eksterne støtte.

Aktivitetsrapporten fra generaldirektøren for EuropeAid omtaler ikke de væsentlige svagheder ved den interne kontrol

36. Som i de foregående år erklærede generaldirektøren for EuropeAid, at han havde opnået rimelig sikkerhed for, at EUF's underliggende transaktioner var lovlige og formelt rigtige. Det ville imidlertid have været en god idé, hvis de væsentligste svagheder ved den interne kontrol var blevet nævnt i aktivitetsrapporten ligesom de svagheder, der afsløredes ved Rettens revision (jf. punkt 19-35), og de svagheder, delegationerne indberettede i deres rapporter om forvaltningen af bistanden til tredjelande (EAMR-rapporter). I 2004 var der 52 sådanne rapporter. Delegationerne gjorde bl.a. opmærksom på utilstrækkelig revision og opfølgning og på svaghederne ved den nationale anvisningsberettigedes forvaltningskapacitet, hvad der gav personalet i delegationerne en større arbejdsbyrde. Proceduren for konsolidering af disse har imidlertid ikke sikret, at de fremlægges hensigtsmæssigt og i deres helhed i aktivitetsrapporten fra generaldirektøren for EuropeAid. Derfor er der måske ikke fuldt ud taget hensyn til deres indvirkning på den interne kontrol i denne aktivitetsrapport.

Revisionen af transaktionerne

37. Retten anvendte også den udvalgte stikprøve på 74 betalinger og de tilsvarende finansielle forpligtelser, som var blevet kontrolleret forudgående (23) og efterfølgende (51) (jf. punkt 27 og 30), til kontrol af lovlighed og formel rigtighed baseret på ren bilagskontrol. Blandt de betalinger, der var afholdt i seks AVS-stater i 2004, udvalgte Retten også en supplerende subjektiv stikprøve på 26 betalinger med de tilsvarende finansielle forpligtelser, og deres lovlighed og formelle rigtighed blev kontrolleret på stedet helt ned til den enhed, der gennemførte projektet, med henblik på også at forvisse sig om, at bygge- og anlægsarbejderne, leverancerne og tjenesteydelserne faktisk var leveret.

36. Den kompetente anvisningsberettigede tjeneste i hovedsædet følger løbende op på rapporterne om forvaltningen af bistanden til tredjelande (EAMR-rapporterne). Når det er nødvendigt, aftales der korrigerende foranstaltninger med delegationerne, hvorefter de gennemføres. De ved subdelegation bemyndigede anvisningsberettigede i hovedsædet (direktører) rapporterer om opfølgningen på de vigtigste sager, som delegationerne rejser, og fremhæver alle de problemer, som EuropeAids generaldirektør skal være særlig opmærksom på.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

Fejlene i de specifikke retlige forpligtelser og betalinger er ikke væsentlige

38. Fejlfrekvensen og den finansielle indvirkning af de fejl, der blev afsløret ved kontrollen af de retlige forpligtelsers og betalingeres lovlighed og formelle rigtighed, er ikke væsentlig. Der konstateredes samtidig en række mere almindelige procedurefejl. Set under et bekræfter de de svagheder ved den interne kontrol, der er omtalt ovenfor, og giver et signal om, hvor der stadig er behov for forbedringer.

39. I de specifikke finansielle forpligtelser, konstateredes der følgende fejltyper: Bestemmelsen om, at der skal afholdes offentligt udbud, var fraveget, uden at den behørigt forudgående godkendelse forelå, kontrakter var underskrevet efter den frist, der var fastsat i finansieringsaftalen, eller var ikke behørigt underskrevet, støtteberettigelseskriterierne i nogle programoverslag var upræcise.

40. I betalingerne konstateredes der følgende fejltyper: Penge, der var blevet udbetalt som forskud til forvaltningen af programoverslag, var blevet investeret midlertidigt uden forudgående godkendelse, udgifterne var ikke støtteberettigede, betalingerne var faldet for sent med risiko for eventuelle krav om morarenter, og der mangler dokumentation for udgifter til gavebistand.

Budgetstøttetransaktioner

41. For så vidt angår budgetstøtte, giver EUF-retsgrundlaget store muligheder for fortolkning og dispensation. Rettens kontrol af de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed består derfor i at efterprøve, at Kommissionen har bedømt de relevante betingelser korrekt. De første bedømmelser, der foretages, når de finansielle forpligtelser godkendes, er stadig ikke tilstrækkeligt formaliserede for så vidt angår de individuelle kriterier, der er opstillet i Cotonou-aftalens artikel 61, stk. 2. Sådanne formaliteter er navnlig af afgørende betydning for en gennemsigtig, pålidelig og effektiv forvaltning af offentlige finanser, da man ellers ikke senere vil kunne være sikker på, om forvaltningen er blevet bedre, hvad der er en forudsætning for yderligere bistand.

Ændringer i overvågnings- og kontrolsystemernes funktion

42. Alle de ovenstående bemærkninger vil blive medtaget i en indikator tabel, så ændringer i overvågnings- og kontrolsystemernes funktion kan evalueres (jf. **tabel 3**).

38-40. *EuropeAid, der er bevidst om, at EUF's transaktioner er forbundet med risici, revurderer og tilpasser regelmæssigt sin tilgang til risici og sine finansielle kredsløb for at forbedre den interne kontrols kvalitet og effektivitet. Den effektivitet, der følger heraf, bekræftes af det begrænsede antal fejl, som Retten konstaterer.*

41. *De betingelser, som Kommissionen knytter til transaktionerne, er delvis objektivt verificerbare og målelige indikatorer, hvilket reducerer mulighederne for vilkårlighed.*

Der vil blive gjort en indsats for, at finansieringsforslagene tydeligere viser modtagerlandets støtteberettigelse i henhold til Cotonou-aftalens artikel 61, stk. 2. I øjeblikket indeholder alle finansieringsforslag et bilag, der analyserer de vigtigste aspekter af forvaltningen af de offentlige finanser og de problemer, der skal løses på området. De facto er kriterierne i denne artikel således dækket, men det kan selvfølgelig gøres mere eksplicit.

42. *Kommissionen vil gerne fremsætte følgende bemærkninger:*

— *Med hensyn til punkt 1.2 i tabel 3: I overensstemmelse med finansforordningen har Kommissionen analyseret og systematisk fulgt op på de forskud, der skal inkasseres. Med indførelsen af periodiseringsprincippet vil Kommissionen fremover beregne en hensættelse til dubiose fordringer.*

Tabel 3 — EUF-DAS 2004: Indikatorer på grundlag af revisionen

CENTRALE BEMÆRKNINGER — DEN SENESTE UDVIKLING						
	2002		2003		2004	
	Bemærkninger	Foranstaltninger, der bør træffes	Bemærkninger	Foranstaltninger, der bør træffes	Bemærkninger	Foranstaltninger, der bør træffes
1.1	Gennemførelsen af budgetstøten	Retten kan ikke afgive udtalelse om udnyttelsen af budgetstøtte, fordi der mangler oplysninger om kvaliteten af forvaltningen af de offentlige finanser i AYS-staterne	Oplysningerne om forvaltningen af de offentlige finanser i AYS-staterne bør forbedres	Kommunikationen om dette centrale emne bør fortsat forbedres	Kommissionen udtaler nu midlerne på grundlag af undersøgelser af, om betingelserne er opfyldt (til dels med anvendelse af resultatindikatorer)	Ikke behov for flere foranstaltninger
1.2	Afregning af forskud og diverse tilbagebetalinger samt hensættelse til dubiose fordringer	Regnskabet giver ikke et pålideligt billede af forskud og beløb af tilbageøge	Manglen bør afhjælpes	Procedurerne for konstatering, registrering og overvågning af forskud af afregne og af beløb af tilbageøge bør effektiviseres	Afregningen af over 18 mdr. gamle forskud og inddrivningen af de beløb, der skal tilbagebetales, er dårligt organiseret. Hensættelsen til dubiose fordringer afspejler ikke omfanget af de uerholdelige fordringer	Overvågningen af udestående forskud bør forbedres. Hensættelsen til dubiose fordringer bør beregnes og justeres
1.3	Opgørelse og udnyttelse af Stabex-midlerne	Ingen oplysninger i regnskabet om udnyttelsen af Stabex-midlerne	Manglen bør afhjælpes, for Kommissionen er medansvarlig for udnyttelsen af disse midler	Kommissionen kan ikke kontrollere anvendelsen af Stabex-midlerne (artikel 212 i Lomé IV) og nogle bankoverførsler er ikke godkendt, som de bør	Opgørelsen af Stabex-midlerne er afsluttet, men beløbene for indestående på bankkonto er ikke pålidelige (832 millioner euro). Oplysningerne om udnyttelsen af Stabex-midlerne er utilstrækkelige	Der bør foretages yderligere undersøgelser med henblik på at skaffe mere pålidelige tal for de beløb, der er til rådighed hos bankerne. Der bør fremskaffes rapporter om anvendelsen af midlerne
1.4	Risikostyring	ikke vurderet	ikke vurderet	ikke vurderet	Risikostyringen i Kommissionen i Bruxelles er for generel til, at mulige risici afsløres, navnlig i AYS-landene	Risikostyringen bør forbedres så specifikke risici identificeres
1.5	Efterfølgende kontrol	ikke vurderet	ikke vurderet	ikke vurderet	Anslæt af kontrollerende transaktioner blev begrænset af personalmangel. Kontrollerne var tilstrækkelig effektive, men ikke dokumenteret godt nok	Kontrollerne bør dokumenteres bedre
1.6	Revision som et led i ledelsens kontrolaktiviteter	ikke vurderet	ikke vurderet	ikke vurderet	Revisionernes dækningsgrad vurderes ikke samlet centralt, og opfølgningen på dem styres ikke centralt	CRIS-Audit — it-systemet til støtte for og styring af revisionerne — bør fungere bedre
2	OVERVÅGNINGS- OG KONTROLSYSTEMER					
GENNEMGANG AF FINANSIELLE REVISIONER						
2.1	Arten af ikke-støtteberettigede udgifter ikke defineret klart i mandateret		Forkomst (a)		Forkomst (a)	
2.2	I revisionsberetningen sættes der ikke præcise tal på de reviderede udgifter og på støtteberettigede og ikke-støtteberettigede udgifter		hyppig		lejlighedsvis	
2.3	Der er ikke gjort tilstrækkeligt for at få tilbageøge ikke-støtteberettigede udgifter, som disse revisioner har identificeret		hyppig		lejlighedsvis	
INTERNE KONTROLSYSTEMER I BRUXELLES						
2.4	Faktisk gennemførelsesgrad for udvalgte standarder for intern kontrol af de underliggende transaktioner		B		B/A	
INTERNE KONTROLSYSTEMER I AYS-LANDENE (DELEGATIONER OG NATIONALE FORVALTNINGER)						
2.5	Samlet vurdering af udbuddene		(i)		(i)	
2.6	Samlet vurdering af betalingerne		B		B/A	
2.7	Samlet vurdering af revisionerne		B		B/A	
2.8	Samlet vurdering af tilbageøgningerne		C		B	
2.9	Samlet vurdering af regnskaberne		B		C/B	
2.10	Samlet vurdering af alle de besøgte lande		B		B/A	
Nøgle til indikatorerne						
a) Hyppighed (frequent)						
lejlighedsvis						
hyppig						
b) Vurdering af overvågnings- og kontrolsystemerne						
A. Fungere godt få eller mindre forbedringer påkrævet						
B. Fungere, men forbedringer nødvendige						
C. Fungere ikke efter hensigten						
(i) Uganda, Malawi, Ghana, Zimbabwe, Madagaskar og Zambia						
(j) Kenya, Papua Ny Guinea, Salomonøerne, Senegal, Mali og Mauretanien						
(k) Burkina Faso, Guinea, Nigeria, Trinidad og Tobago samt Surinam						

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

- Med hensyn til punkt 1.6 i tabel 3: Revisionsplanen, der er baseret på en risikoanalyse og styres centralt, dækker mere end de 5 % af den betalingsmængde, der anbefales i EuropeAids metode. Revisionsplanen for 2004 vedrørende hovedsædet omfattede 35 revisioner, mens alle revisionsplaner vedrørende delegationerne omfattede 426 revisioner.

KAPITEL III — OPFØLGNING PÅ TIDLIGERE
BEMÆRKNINGER*Infrastrukturarbejder, der finansieres af EUF*

43. I særberetning nr. 8/2003 ⁽²⁹⁾ om udførelsen af infrastrukturarbejder, der finansieres af EUF, påpegede Retten behovet for bedre styr på gennemførelsen af bygge- og anlægskontrakter og navnlig for at få nedbragt de afvigelser, Retten konstaterede mellem kontrakterne og de arbejder, der faktisk blev udført. Med henblik herpå anbefalede Retten, at Kommissionen:

- a) giver de konsulenter, der udfører de undersøgelser, der danner grundlag for kontrakterne, fastere rammer og sørger for, at konsulenterne i højere grad holdes ansvarlige
- b) lægger større vægt på de ændringer af bygge- og anlægsarbejderne, der foretages under udførelsen, og behandler problemer i forbindelse med arbejdets udførelse og klager hurtigere
- c) omorganiserer sine centrale tjenestegrene, så de kan yde delegationerne bedre støtte som et led i decentraliseringsprocessen
- d) lægger mere vægt på de ledsageforanstaltninger, som indvirker på konstruktionernes rentabilitet og holdbarhed, og tager de almindelige betingelser for udførelsen af bygge- og anlægskontrakter op til revision ⁽³⁰⁾.

Dechargemyndighedens standpunkt

44. Europa-Parlamentet noterede sig Rettens anbefalinger, og Rådet ⁽³¹⁾ glædede sig over, at Kommissionen allerede var begyndt at træffe foranstaltninger til opfølgning af dem. Rådet anbefalede specifikt, at støtten til AVS-staterne blev øget (navnlig så den

⁽²⁹⁾ EUT C 181 af 31.7.2003.

⁽³⁰⁾ Afgørelse nr. 3/90 truffet af AVS-EØF-Ministerrådet den 29. marts 1990 om vedtagelse af almindelige bestemmelser og almindelige betingelser for kontrakter vedrørende bygge- og anlægsarbejder leverancer og tjenesteydelser, der finansieres af Den Europæiske Udviklingsfond (EUF), samt af procedureregler for mægling og voldgift i forbindelse med sådanne kontrakter.

⁽³¹⁾ Rådets dokument nr. 14530/03 godkendt den 17.11.2003 (protokol nr. 14882/03 af 10.2.2004).

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

skabte infrastruktur kunne opretholdes), og at kontrollen af forundersøgelserne blev forbedret (med hensyn til konsulentfirmaernes finansielle ansvar, nøjere overvågning og mere præcise rammer for deres arbejde).

Kommissionens opfølgning

45. Af Kommissionens rapport om den finansielle forvaltning af 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfond for 2003 og af Rettens begrænsede revision af dette område fremgår det, at Kommissionen havde til hensigt at følge Rettens væsentligste anbefalinger.

46. Kommissionen giver i dag konsulentfirmaerne større ansvar, idet den anvender det samme konsulentfirma til både at udforme og at overvåge arbejdet. Den har også besluttet, at alle undersøgelserne skal være afsluttet, før finansieringsforslagene forelægges for EUF-Udvalget. En række delegationer var imidlertid uvillige til at anvende denne nye metode, da den forsinkede de regnskabsmæssige forpligtelser vedrørende transaktionerne. Men på centralt plan besluttede man alligevel at tvinge delegationerne til at benytte metoden, idet man udskød en række finansieringsafgørelser vedrørende projekter, hvor forundersøgelserne ikke var afsluttet. Som et resultat heraf faldt beløbet for forpligtelserne.

47. Det er stadig for tidligt at udtale sig om, hvorvidt anbefalingen af at behandle tvister tidligt er blevet fulgt: It-forvaltningssystemet (CRIS) har ingen oplysninger herom, og Kommissionen har ikke overvåget området centralt.

48. Omstruktureringen af EuropeAid's forskellige afdelinger trådte i kraft den 16. marts 2005. En »Infrastruktur«-enhed er hovedsagelig ansvarlig for at rådgive og støtte delegationerne. Omstruktureringen er et nyttigt supplement til decentraliseringsprocessen, som nærmer sig sin afslutning, og i kombination med den videreuddannelse, der tilbydes, skulle den gøre det nemmere at implementere Rettens anbefalinger.

49. Rettens anbefaling om ledsageforanstaltninger (vedligeholdelse, akseltrykkontrol, trafiksikkerhed og miljø), som Rådet tog op, fik ikke Kommissionen til at indføre nye regler, da den mente, at foranstaltningerne allerede var gennemført. Der er ikke altid midler nok i vejfondene (navnlig midler til vedligeholdelse af veje), men de stilles generelt til rådighed; det er en proces, som Kommissionen kontrollerer, navnlig når der er tale om budgetstøtte. Disse fonde imidlertid store organisatoriske problemer (f.eks. når de anvendes til at finansiere og ikke til at vedligeholde infrastrukturer).

46-49. I forlængelse af Rettens særberetning fra juli 2003 om infrastrukturprojekter opfordrede Kommissionen faktisk i februar 2004 delegationerne til i alt væsentligt at følge følgende fire forholdsregler for at undgå en gentagelse af de problemer, som Retten havde påpeget: 1) at afslutte alle forundersøgelser, inden finansieringsforslagene forelægges EUF-udvalget, 2) at anvende samme konsulentfirma til såvel udformning som overvågning af arbejdet, 3) at anvende suspenderingsklausulen, hvis det er nødvendigt, 4) at behandle virksomhedernes klager, efterhånden som de kommer.

RETTENS BEMÆRKNINGER

KOMMISSIONENS SVAR

50. Endelig anbefalede Retten, at betingelserne blev taget op til revision, hvad der navnlig ville have gjort det muligt at udstyre »bygge- og anlægs«-udbud med en suspenderingsklausul, før finansieringsforslagene blev forelagt for EUF-Udvalget. Det er en kendsgerning, at de nuværende betingelser ⁽³²⁾ begrænser anvendelsen af suspenderingsklausulen til undtagelsestilfælde, hvor den skal begrundes behørigt. Denne revision, som begyndte i 2002, var stadig ikke tilendebragt ved udgangen af 2004.

50. Revisionen af Cotonou-aftalen fra juni 2005 indeholder en ny artikel 19b, der går i den retning, der er anbefalet af Retten (udbudsprocedure med suspenderingsklausul).

Konklusion

51. Kommissionen har allerede defineret de hovedforanstaltninger, der er nødvendige for at føre Rettens anbefalinger ud i livet. Den bør nu hurtigst muligt sikre sig, at alle de vedtagne foranstaltninger faktisk gennemføres, og mere konkret overveje Rådets anbefaling af, at modtagerlandene får institutionel støtte til at konsolidere deres administrative og tekniske kapacitet.

51. Kommissionen er helt enig i denne anbefaling og har truffet og træffer de foranstaltninger, der er beskrevet ovenfor. I den fase, hvor projekterne identificeres og udformes, analyseres det systematisk, hvordan der kan indgå en institutionel støtte. Når dette er berettiget, hvilket meget ofte er tilfældet, tages der systematisk hensyn til en sådan støtte i projekternes indhold.

KAPITEL IV — DE VÆSENTLIGSTE BEMÆRKNINGER
I RETTENS SÆRBERETNINGER SIDEN SIDSTE
DECHARGEPROCEDURE

Særberetning nr. 10/2004 om dekoncentreringen af forvaltningen af EF's bistand til tredjelande til Kommissionens delegationer

52. Denne særberetning resumeres i kapitel 7 i Rettens årsberetning om aktiviteterne finansieret under det almindelige budget.

Særberetning nr. 2/2005 om budgetstøtten over EUF til AVS-landene: Kommissionens forvaltning af støtten til reform af de offentlige finanser

53. Kommission overfører budgetstøtte til en række AVS-lande på den betingelse, at der iværksættes reformer til forbedring af deres systemer til finansiell forvaltning. Kommissionen har udviklet instrumenter, der skal anvendes til at bedømme udgangssituationen for en modtagerstats forvaltning af de offentlige finanser og de foreslåede reformer og til at evaluere udviklingen i kvaliteten af denne forvaltning og fremskridtene med disse reformer.

⁽³²⁾ Artikel 5 i AVS-EF-Ministerrådets afgørelse nr. 2/2002 af 7. oktober 2002 om gennemførelse af artikel 28, 29 og 30 i bilag IV til Cotonou-aftalen.

RETTENS BEMÆRKNINGER

54. De analyse- og overvågningsinstrumenter, som Kommissionen anvender i samarbejde med de øvrige donorer, navnlig Verdensbanken og Den Internationale Valutafond, giver relativt fuldstændige oplysninger, der gør det muligt for Kommissionen at reagere hensigtsmæssigt. Instrumenterne giver imidlertid ikke nok sikkerhed for, at der udarbejdes mere stringente analyser af udgangssituationen og opfølgingsrapporter. Desuden koordinerer Kommissionen ikke sin indsats godt nok med de øvrige donorer på stedet.

55. Retten anbefaler Kommissionen at ajourføre og supplere sin metodologiske guide om budgetstøtte, bl.a. de punkter, der vedrører overvågningsrapporterne, at give en klarere redegørelse for, hvorfor et modtagerland betragtes som støtteberettiget, at anvende resultatindikatorer for de offentlige finanser, der i højere grad tilskynder modtagerstaterne til reformer, at afslutte arbejdet med udviklingen af et nyt instrument til evaluering af kvaliteten af forvaltningen af de offentlige finanser og presse mest muligt på for at få de forskellige donorer til at vedtage det, at styrke det lokale samarbejde mellem donorerne og at styrke forbindelserne med parlamenterne og de overordnede revisionsorganer i modtagerlandene.

KOMMISSIONENS SVAR

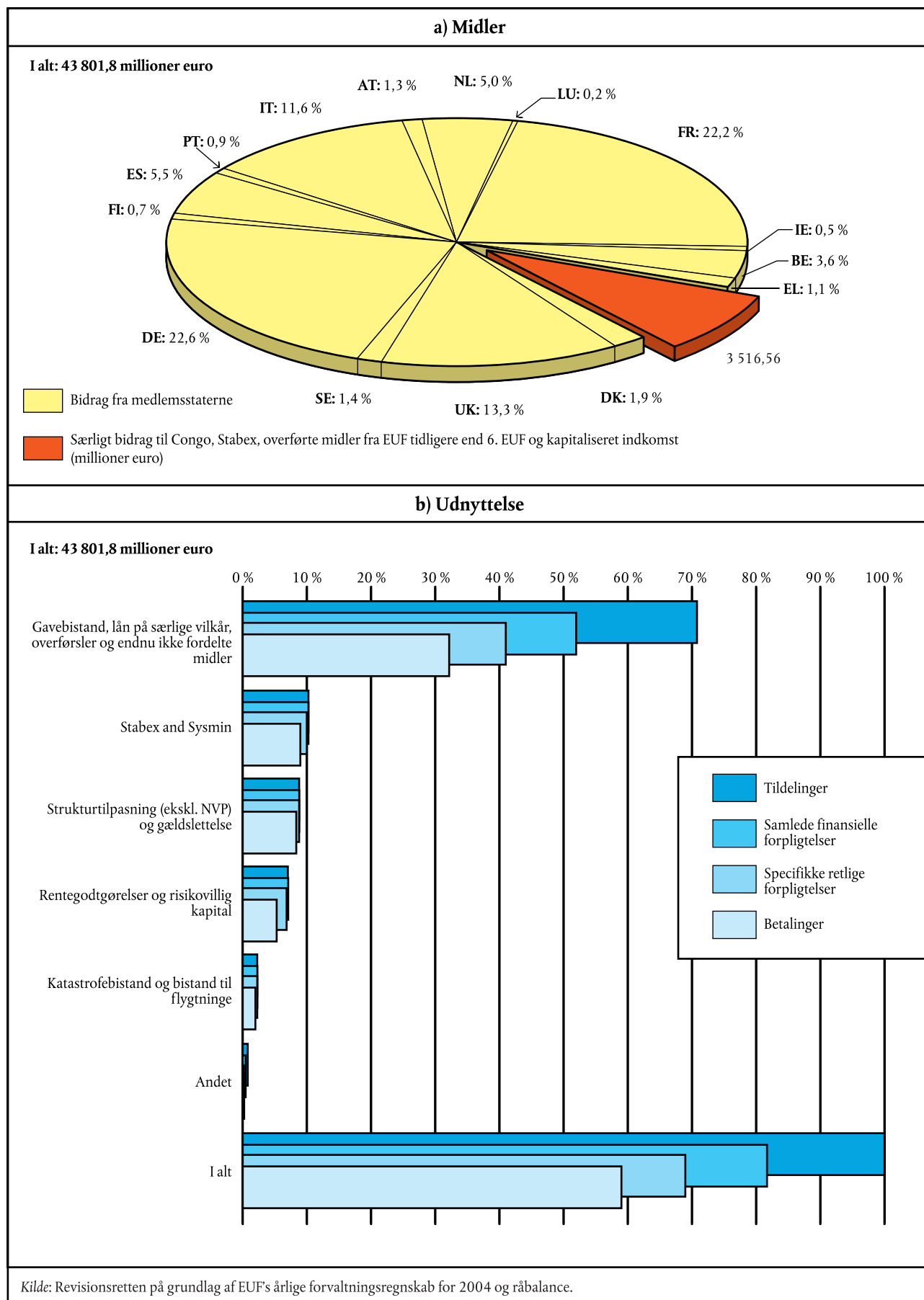
54.

- 1) Kommissionen vil tage hensyn til Rettens forslag, hvor det anbefales, at der foretages en opstramning af afsnittet om de offentlige finanser i finansieringsoverslagene, og at halvårsrapporterne fra delegationerne gøres til mere dynamiske analyseinstrumenter.
- 2) Kommissionen er konstant opmærksom på samordningen med de andre donorer, både på hovedsædeniveau og lokalt niveau. På Kommissionens initiativ er der blevet etableret en række fælles fora, hvor budgetstøttedonorer mødes på stedet for at sikre en snæver samordning.

55.

- 1) Ajourføringen og omarbejdningen af Guiden er i gang, specielt for så vidt angår halvårsrapporterne og analysen af de offentlige finanser i finansieringsforslagene (jf. svar til punkt 41) - sidstnævnte aspekt dækker kriterierne for at være støtteberettiget.
- 2) Med hensyn til de offentlige finanser og andre områder lægger Kommissionen stor vægt på, at betingelserne og de valgte indikatorer virker tilskyndende.
- 3) Analysearbejdet vedrørende PEFA-programmet (Public Expenditure and Financial Accountability) blev afsluttet i slutningen af første halvår 2005. Kommissionen vil arbejde for, at det udnyttes så meget som muligt og erstatter andre diagnoseværktøjer.
- 4) Styrkelse af samordningen på lokalt niveau, jf. svar på foregående punkt.
- 5) Kommissionen er klar over parlamenternes og de overordnede revisionsorganers store betydning. Dens mulighed for at styrke forbindelserne med disse institutioner bør imidlertid undersøges med den største forsigtighed i respekt for landenes suverænitæt og de nationale regler for magtfordelingen mellem de forskellige institutioner. Muligheden bør også analyseres i lyset af Cotonou-aftalen.

**Grafik: 6., 7., 8. og 9. EUF sammenlagt
pr. 31. december 2004**

BILAG TIL ÅRSBERETNINGEN OM BUDGETGENNEMFØRELSEN

BILAG I

Finansielle oplysninger

INDHOLD

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Kildemateriale

Regningsenhed

Forkortelser og tegn

GRUNDLÆGGENDE OPLYSNINGER OM BUDGETTET

1. Budgettets oprindelse
2. Retsgrundlag
3. Budgetprincipper, som foreskrevet i traktaterne og finansforordningen
4. Budgettets indhold og struktur
5. Finansiering af budgettet (indtægter)
6. Bevillingernes art
7. Budgetgennemførelsen
 - 7.1. Ansvar for gennemførelsen
 - 7.2. Indtægter
 - 7.3. Udgifter
 - 7.4. Det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen og regnskabsårets saldo
8. Regnskabsaflæggelse
9. Ekstern revision
10. Decharge og opfølgning

GRAFIKKER

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

KILDEMATERIALE

De finansielle oplysninger i dette bilag er taget fra De Europæiske Fællesskabers årsregnskab ⁽¹⁾ og fra andre regnskaber fra Kommissionen. Den geografiske fordeling er baseret på landekoderne i Kommissionens it-regnskabssystem (Sincom 2). Alle fordelingerne af poster, det være sig indtægter eller udgifter, på medlemsstaterne er, som Kommissionen påpeger, resultater af udregninger, som ikke giver et fuldstændigt overblik over de fordele, hver medlemsstat har af unionsmedlemskabet. De skal derfor fortolkes med forsigtighed.

REGNINGSENHED

Alle beløb er udtrykt i millioner euro. Totaler er den afrundede sum af nøjagtige enkeltbeløb og svarer derfor ikke altid til summen af de afrundede beløb.

FORKORTELSER OG TEGN

AT	Østrig
BA	Budgetafsnit
BB	Betalingsbevillinger
BE	Belgien
BNI	Bruttonationalindkomst
BS	Budgetsektion
BTB	Bevillinger til betalinger
BTF	Bevillinger til forpligtelser
CY	Cypern
CZ	Tjekkiet
DE	Tyskland
DEA eller Euratom	Det Europæiske Atomenergifællesskab
DK	Danmark
EE	Estland
EF	Det Europæiske Fællesskab/De Europæiske Fællesskaber
EFT	<i>De Europæiske Fællesskabers Tidende</i>
EFTA	Den Europæiske Frihandelssammenslutning
EL	Grækenland
ES	Spanien
EU	Den Europæiske Union
EU-25	De 25 medlemsstater i Den Europæiske Union i alt
EUT	<i>Den Europæiske Unions Tidende</i>
EØF	Det Europæiske Økonomiske Fællesskab
FB	Forpligtelsesbevillinger
FFO	Finansforordningen af 25. juni 2002
FI	Finland
FR	Frankrig
GR	Grafik (ved henvisninger, f.eks. GR III)
HU	Ungarn
IE	Irland

(1) For regnskabsåret 2004: det endelige årsregnskab over budgettransaktionerne i regnskabsåret 2004 (SEC(2005) 1158).

IOB	Ikkeopdelte bevillinger
IT	Italien
LT	Litauen
LU	Luxembourg
LV	Letland
MT	Malta
NL	Nederlandene
OB	Opdelte bevillinger
PL	Polen
PT	Portugal
SE	Sverige
SI	Slovenien
SK	Slovakiet
UK	Det Forenede Kongerige
0,0	Mellem 0 og 0,05
—	Ingen oplysninger

GRUNDLÆGGENDE OPLYSNINGER OM BUDGETTET

1. BUDGETTETS OPRINDELSE

Budgettet omfatter Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs og Euratoms udgifter. Det omfatter også alle administrationsudgifter i forbindelse med samarbejdet om retlige og indre anliggender og med den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik samt alle andre udgifter i forbindelse med gennemførelsen af disse politikker, som Rådet beslutter at lade afholde over budgettet.

2. RETSGRUNDLAG

Retsgrundlaget for budgettet er de finansielle bestemmelser, der er indeholdt i Rom-traktaten ⁽²⁾ ⁽³⁾ (artikel 268-280 i EF-traktaten og artikel 171-183 i Euratom-traktaten) samt finansforordningerne ⁽⁴⁾.

3. BUDGETPRINCIPPER, SOM FORESKREVET I TRAKTATERNE OG FINANSFORORDNINGEN

Alle Fællesskabets indtægter og udgifter skal opføres samlet på ét og samme budget (principperne om enhed og et realistisk budget). Budgettet vedtages for ét regnskabsår ad gangen (princippet om etårighed). Indtægter og udgifter skal balancere (princippet om balance). Budgettet opstilles og gennemføres i euro, og regnskaberne aflægges i euro (princippet om én regningsenhed). Indtægterne skal uden sondring anvendes til finansiering af samtlige udgifter og skal ligesom udgifterne opføres med deres fulde beløb i budgettet og efterfølgende i årsregnskabet uden indbyrdes modregning (princippet om bruttoopgørelse). Bevillingerne skal fordeles på afsnit og kapitler; kapitlerne skal underinddeles i artikler og konti (princippet om specificering). Budgetbevillingerne skal anvendes i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning, dvs. i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet (forsvarlig økonomisk forvaltning). Budgettet skal opstilles og gennemføres, og regnskaberne skal aflægges under overholdelse af princippet om klarhed og åbenhed (princippet om klarhed og åbenhed). Der er visse undtagelser fra disse principper.

4. BUDGETTETS INDHOLD OG STRUKTUR

Budgettet består af en »samlet oversigt over indtægter og udgifter« og en særskilt sektion for hver institution med en »oversigt over indtægter og udgifter«. De otte sektioner er: sektion I — Parlamentet, sektion II — Rådet, sektion III — Kommissionen, sektion IV — Domstolen, sektion V — Revisionsretten, sektion VI — Det Økonomiske og Sociale Udvalg, sektion VII — Regionsudvalget og sektion VIII — Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Inden for hver sektion er indtægter og udgifter opdelt i budgetposter (afsnit, kapitler, artikler og eventuelt konti) efter art og formål.

⁽²⁾ Rom-traktaten (25. marts 1957): traktat om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab (EØF).

⁽³⁾ Rom-traktaten (25. marts 1957): traktat om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab (Euratom).

⁽⁴⁾ Især finansforordningen (FFO) af 25. juni 2002 (EFT L 248 af 16.9.2002).

5. FINANSIERING AF BUDGETTET (INDTÆGTER)

Hovedparten af budgettet finansieres af Fællesskabernes egne indtægter: landbrugstold, sukker- og isoglukoseafgifter, told samt egne indtægter beregnet på grundlag af moms opkrævet af medlemsstaterne og egne indtægter beregnet på grundlag af medlemsstaternes BNI ⁽⁵⁾.

Ud over egne indtægter har Fællesskaberne andre, mindre omfattende indtægter (jf. grafik I).

6. BEVILLINGERNES ART

Der sondres i budgettet mellem følgende bevillingsarter til dækning af de opførte udgifter:

a) Opdelte bevillinger (OB) anvendes til finansiering af flerårige foranstaltninger inden for bestemte budgetområder. De omfatter forpligtelsesbevillinger (FB) og betalingsbevillinger (BB):

- Forpligtelsesbevillinger er grundlaget for de retlige forpligtelser, der indgås for det løbende regnskabsår i forbindelse med foranstaltninger, hvis gennemførelse strækker sig over flere regnskabsår.
- Betalingsbevillinger anvendes til finansiering af udgifterne i henhold til de forpligtelser, der er indgået i løbet af regnskabsåret og i tidligere regnskabsår.

b) Ikkeopdelte bevillinger (IOB) dækker for de årlige foranstaltningers vedkommende både forpligtelser og betalinger i hvert regnskabsår.

Det er derfor vigtigt, at der for hvert regnskabsår beregnes følgende to totaler:

a) de samlede bevillinger til forpligtelser (BTF) ⁽⁶⁾ = ikkeopdelte bevillinger (IOB) + forpligtelsesbevillinger (FB) ⁽⁶⁾

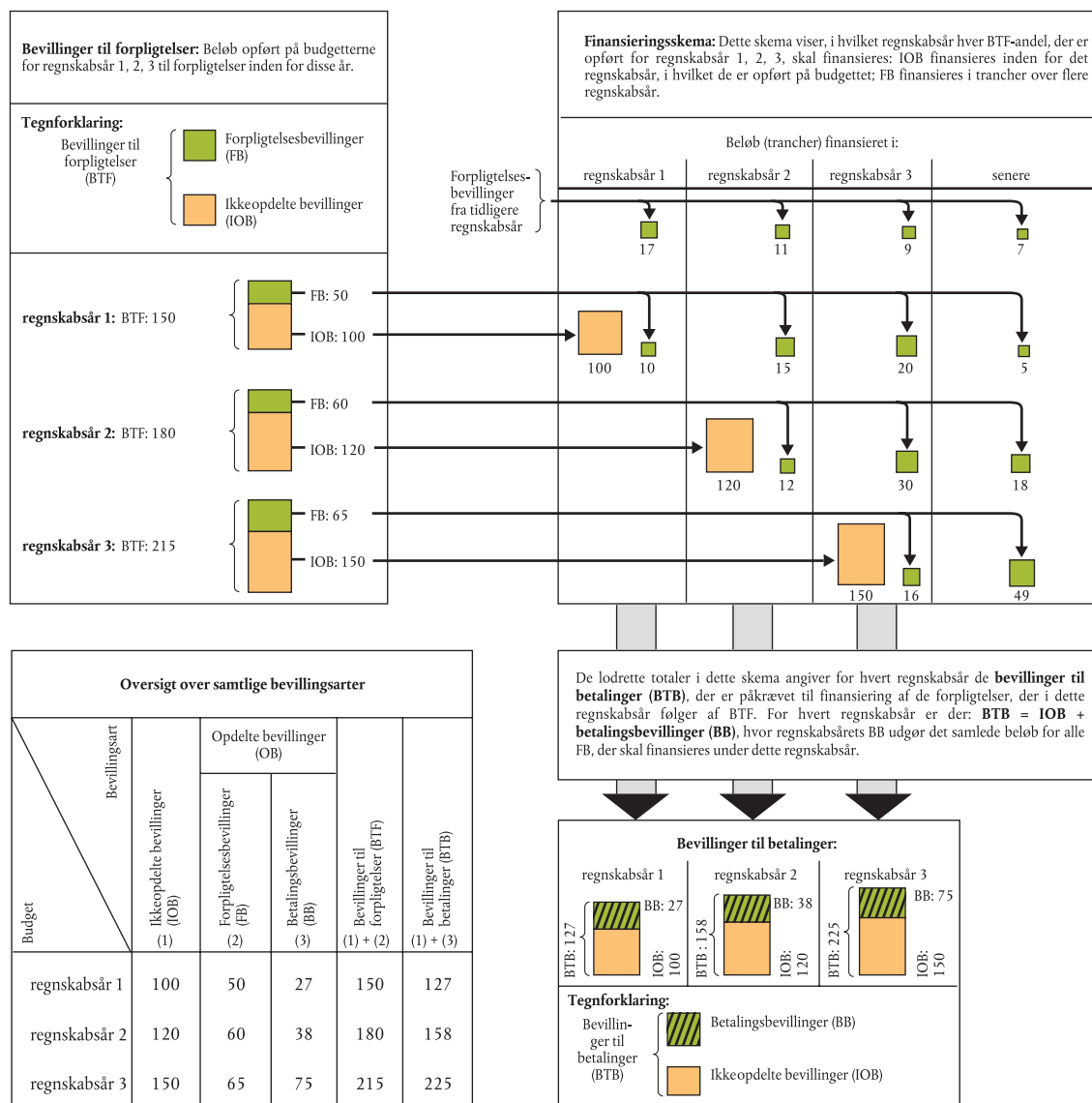
b) de samlede bevillinger til betalinger (BTB) ⁽⁶⁾ = ikkeopdelte bevillinger (IOB) + betalingsbevillinger (BB) ⁽⁶⁾.

⁽⁵⁾ Vigtigste retsakter vedrørende Fællesskabernes egne indtægter: Rådets afgørelse 2000/597/EF, Euratom af 29. september 2000 (EFT L 253 af 7.10.2000), Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 (EFT L 130 af 31.5.2000), Rådets forordning (EØF, Euratom) nr. 1553/89 af 29. maj 1989 (EFT L 155 af 7.6.1989), Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977, det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977), Rådets direktiv 89/130/EØF, Euratom af 13. februar 1989 om harmonisering af fastlæggelsen af bruttonationalindkomsten i markedspriser (EFT L 49 af 21.2.1989) og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1287/2003 af 15. juli 2003 om harmonisering af bruttonationalindkomsten i markedspriser (EUT L 181 af 19.7.2003).

⁽⁶⁾ Det er vigtigt at bemærke, at »bevillinger til forpligtelser« og »forpligtelsesbevillinger« og »bevillinger til betalinger« og »betalingsbevillinger« ikke er det samme. »Forpligtelsesbevillinger« og »betalingsbevillinger« anvendes udelukkende i forbindelse med opdelte bevillinger.

Indtægterne på budgettet skal dække samtlige bevillinger til betalinger. Forpligtelsesbevillingerne skal ikke være dækket af indtægter.

Nedenstående forenkledte skema (med fiktive beløb) viser, hvorledes disse bevillinger indvirker på hvert regnskabsår.

7. BUDGETGENNEMFØRELSEN

7.1. *Ansaret for gennemførelsen*

Kommissionen er ansvarlig for gennemførelsen af budgettet i overensstemmelse med finansforordningen og inden for de tildelte bevil-linger. Kommissionen giver de øvrige institutioner de nødvendige beføjelser til at gennemføre de sektioner af budgettet, som vedrører dem ⁽⁷⁾. Principperne for gennemførelsen af budgettet og det ansvar, der påhviler institutionernes anvisningsberettigede, regnskabsførere, forskudsbestyrere og interne revisorer, er fastlagt i finansforordningen. Inden for de to største områder (EUGFL, Garantisektionen, og strukturfondene) varetages forvaltningen af fællesskabsmidlerne af Kommissionen og medlemsstaterne i fællesskab.

7.2. *Indtægter*

De anslåede indtægter opføres på budgettet med forbehold af eventuelle ændringer i henhold til ændringsbudgetter.

Den budgetmæssige gennemførelse af indtægterne sker ved, at fordringer konstateres, og Fællesskabernes tilgodehavender (egne indtægter og andre indtægter) inkasseres; der gælder særlige regler herfor ⁽⁸⁾. Et regnskabsårs faktiske indtægter defineres som summen af inkas-serede konstaterede fordringer vedrørende regnskabsåret og summen af ikkeinkasserede fordringer vedrørende tidligere regnskabsår.

7.3. *Udgifter*

De anslåede udgifter opføres i budgettet.

Den budgetmæssige gennemførelse af udgifterne, dvs. udviklingen i og udnyttelsen af bevillingerne, kan sammenfattes som følger:

a) bevillinger til forpligtelser:

- i) *udviklingen i bevillingerne*: Regnskabsårets samlede bevillinger til forpligtelser består af følgende elementer: oprindeligt budget (IOB og FB) + ændringsbudgetter + formålsbestemte indtægter + overførsler + forpligtelsesbevillinger fremført fra det foregående regnskabsår + ikkeautomatiske fremførsler fra det foregående regnskabsår, for hvilke der endnu ikke er indgået forpligtelser + frigjorte forpligtelsesbevillinger fra det foregående regnskabsår, der er genopført
- ii) *udnyttelse af bevillingerne*: De endelige bevillinger til forpligtelser er disponible i regnskabsåret til indgåelse af forpligtelser (udnyttede bevillinger til forpligtelser = summen af indgåede forpligtelser)
- iii) *fremførsel af bevillinger fra et regnskabsår til det følgende regnskabsår*: En institution kan træffe beslutning om at fremføre ikkeudnyttede bevillinger fra regnskabsåret til det følgende regnskabsår. De bevillinger, der er disponible i form af formålsbestemte indtægter, fremføres automatisk
- iv) *bortfald af bevillinger*: Restbeløbet bortfalder

⁽⁷⁾ Jf. artikel 274 i EF-traktaten, artikel 179 i Euratom-traktaten og artikel 50 i FFO.

⁽⁸⁾ Jf. artikel 69-74 i FFO og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 af 22. maj 2000 (EFT L 130 af 31.5.2000).

b) bevillinger til betalinger:

- i) *udviklingen i bevillingerne*: Regnskabsårets samlede disponible bevillinger til betalinger består af følgende elementer: oprindeligt budget (IOB og BB) + ændringsbudgetter + formålsbestemte indtægter + overførsler + fremførte bevillinger fra det foregående regnskabsår i form af automatiske eller ikkeautomatiske fremførsler
- ii) *udnyttelse af regnskabsårets bevillinger*: Regnskabsårets bevillinger til betalinger er disponible i regnskabsåret til effektivering af betalinger. De omfatter ikke bevillinger fremført fra det foregående regnskabsår (udnyttede bevillinger til betalinger = summen af effektuerede betalinger, der er dækket af regnskabsårets bevillinger)
- iii) *fremførsel af bevillinger fra et regnskabsår til det følgende regnskabsår*: En institution kan træffe beslutning om at fremføre ikkeudnyttede bevillinger fra regnskabsåret til det følgende regnskabsår. De bevillinger, der er disponible i form af formålsbestemte indtægter, fremføres automatisk
- iv) *bortfald af bevillinger*: Restbeløbet bortfalder
- v) *regnskabsårets samlede betalinger*: Betalinger over regnskabsårets bevillinger til betalinger + betalinger over bevillinger til betalinger fremført fra det foregående regnskabsår
- vi) *regnskabsårets faktiske udgifter*: De udgifter, der er opført i det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen (jf. punkt 7.4) = betalinger over regnskabsårets bevillinger til betalinger + regnskabsårets bevillinger til betalinger fremført til det følgende regnskabsår.

7.4. *Det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen og regnskabsårets saldo*

Ved afslutningen af hvert regnskabsår udarbejdes det konsoliderede årsregnskab over budgetgennemførelsen. Regnskabsårets saldo, der opføres på budgettet for det følgende regnskabsår ved et ændringsbudget, fremgår heraf.

8. REGNSKABSAFLÆGGELSE

Senest den 1. oktober efter regnskabsårets afslutning sender Kommissionen årsregnskabet for det pågældende regnskabsår til Parlamentet, Rådet og Revisionsretten; årsregnskabet omfatter årsregnskaber og beretningerne om budgetgennemførelsen ledsaget af en beretning om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning.

9. EKSTERN REVISION

Siden 1977 har den eksterne revision af budgetgennemførelsen påhvilet Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber ⁽⁹⁾. Revisionsretten reviderer regnskaberne over samtlige indtægter og udgifter, der er opført på budgettet. Den afgiver en erklæring til Europa-Parlamentet og Rådet om regnskabernes rigtighed og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed. Den efterprøver lovligheden og den formelle rigtighed af indtægterne og udgifterne samt undersøger, om den økonomiske forvaltning har været forsvarlig. Revisionen kan foretages inden afslutningen af det pågældende regnskabsårs regnskaber. Den består i kontrol af regnskabsbilag og, når det er nødvendigt, i undersøgelser på stedet i fællesskabsinstitutionerne, i medlemsstaterne og i tredjelande. Revisionsretten udarbejder en årsberetning for hvert regnskabsår, og den kan endvidere når som helst fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring af enhver af de øvrige fællesskabsinstitutioner afgive udtalelse.

⁽⁹⁾ Jf. artikel 246, 247 og 248 i EF-traktaten, artikel 160 a, 160 b og 160 c i Euratom-traktaten og artikel 139-147 i FFO.

10. DECHARGE OG OPFØLGNING

Følgende bestemmelser ⁽¹⁰⁾ har været gældende siden 1977: Senest den 30. april det andet år, der følger efter et givet regnskabsår, meddeler Parlamentet efter henstilling fra Rådet Kommissionen decharge for budgettets gennemførelse. Rådet og Parlamentet behandler de af Kommissionen forelagte regnskaber og Revisionsrettens årsberetning og særberetninger. Institutionerne træffer alle egnede foranstaltninger til, at bemærkningerne i dechargeafgørelserne bliver efterkommet, og aflægger rapport om de foranstaltninger, der er truffet som følge af bemærkningerne.

GRAFIKKER

BUDGETTET FOR REGNSKABSÅRET 2004 OG BUDGETGENNEMFØRELSEN I REGNSKABSÅRET 2004

GR I 2004-budgettet — Anslåede indtægter og endelige bevillinger til betalinger

GR II 2004-budgettet — Bevillinger til forpligtelser

GR III Disponible bevillinger til forpligtelser i 2004 og deres udnyttelse

GR IV Disponible bevillinger til betalinger i 2004 og deres udnyttelse

GR V Egne indtægter i 2004 — Faktiske indtægter pr. medlemsstat

GR VI Betalinger i 2004 i hver medlemsstat

OPLYSNINGER OM UDVIKLINGEN I GENNEMFØRELSEN AF BUDGETTET (2000-2004)

GR VII Udviklingen i og udnyttelsen af bevillingerne til betalinger i 2000-2004 fordelt på udgiftsområderne i de finansielle overslag

⁽¹⁰⁾ Jf. artikel 276 i EF-traktaten og artikel 180 b i Euratom-traktaten.

Grafik I

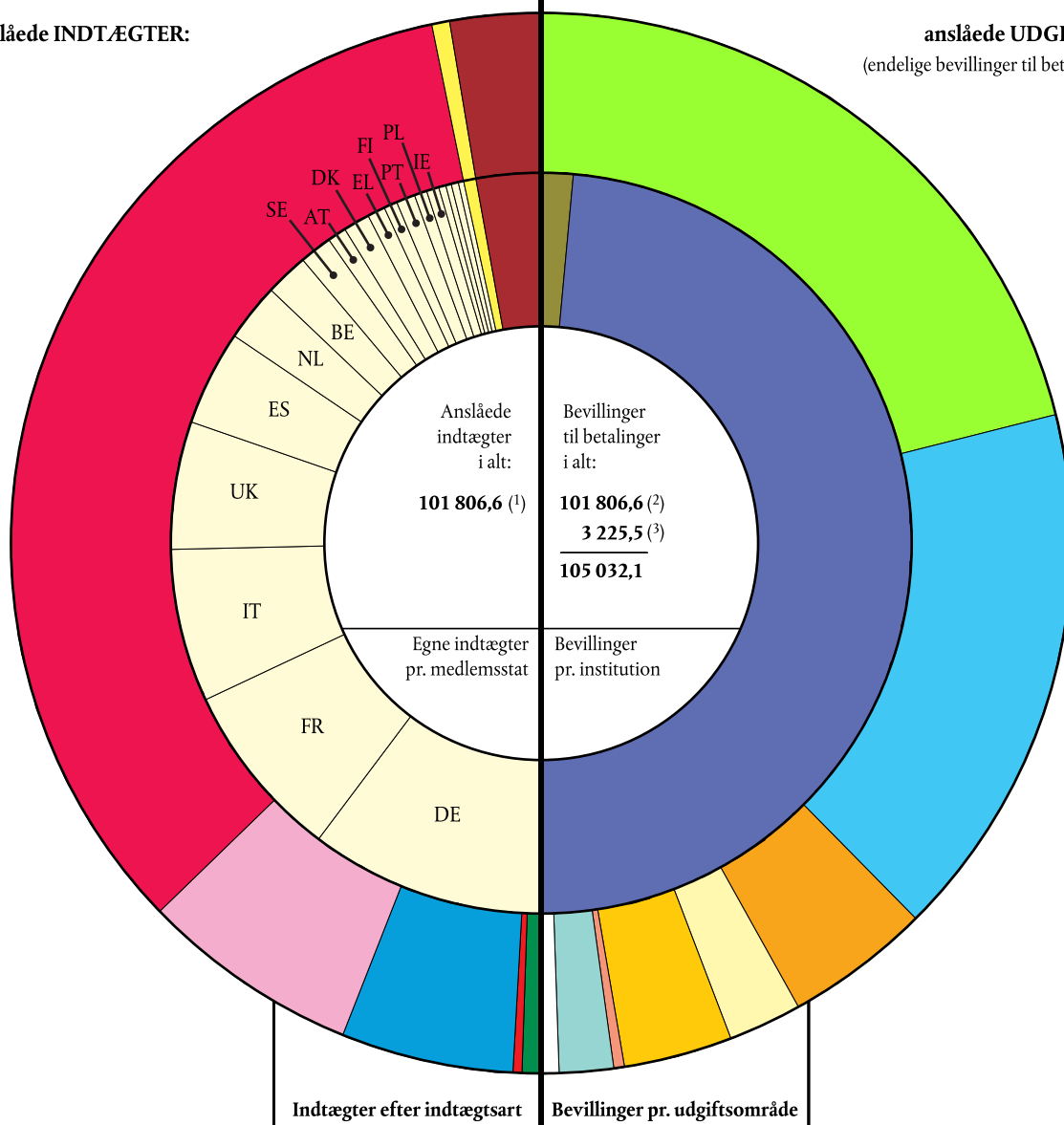
2004-budgettet — Anslåede indtægter og endelige bevillinger til betalinger

[Reglerne for indtægterne er omtalt i punkt 7.2 i »Grundlæggende oplysninger om budgettet«;
for udgifternes vedkommende henvises der til punkt 7.3 i »Grundlæggende oplysninger om budgettet«; mere detaljerede oplysninger findes i GR IV, kolonne (a)]

(millioner euro og %)

anslåede INDTÆGTER:

anslåede UDGIFTER:
(endelige bevillinger til betalinger)

Indtægternes fordeling

Egne indtægter i alt (pr. medlemsstat)	
Landbrugstold	1 325,6 (1,3 %)
Sukker- og isoglukoseafgifter	416,9 (0,4 %)
Told	10 644,4 (10,5 %)
Egne momsindtægter	13 579,9 (13,3 %)
Egne BNI-indtægter	69 010,2 (67,8 %)
Andre indtægter	1 116,6 (1,1 %)
Disp. overskud fra det foreg. regnskabsår	5 693,0 (5,6 %)

Udgifternes fordeling

Udgiftsområderne i de finansielle overslag

1. Den fælles landbrugspolitik	44 308,3 (42,2 %)
2. Strukturforanstaltninger	34 635,1 (33,0 %)
3. Interne politikker	8 992,1 (8,6 %)
4. Foranstaltninger udadtil	5 098,0 (4,9 %)
5. Administrationsudgifter	6 927,2 (6,6 %)
6. Reserver	442,0 (0,4 %)
7. Førtiltrædelsesstrategi	3 219,9 (3,1 %)
8. Kompensation	1 409,5 (1,3 %)
Bevillinger til disposition for andre institutioner	2 703,7 (2,6 %)
Bevillinger til disposition for Kommissionen	102 328,4 (97,4 %)
heraf aktionsbevillinger	98 104,9 (93,4 %)

(1) Bevillinger efter ændringsbudgetter.

(2) Bevillinger efter ændringsbudgetter og bevillingsoverførsler.

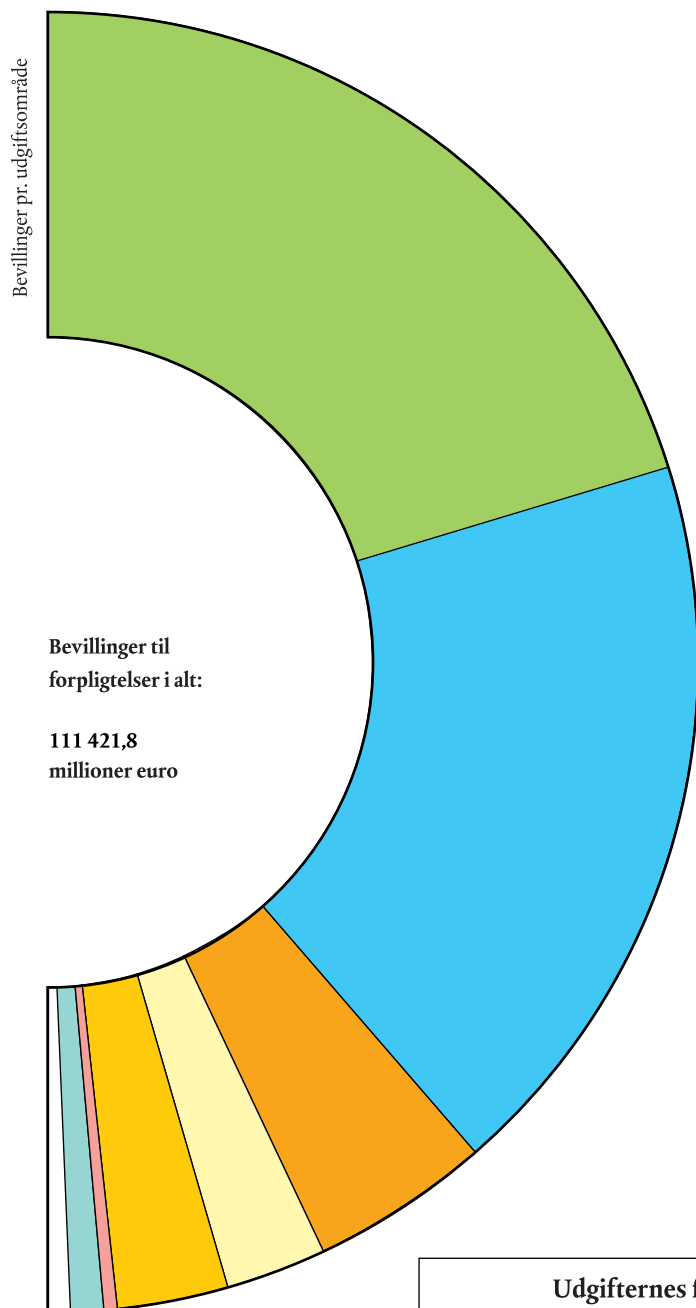
(3) Formålsbestemte indtægter samt genopførte, fremførte og genanvendte bevillinger.

Grafik II

2004-budgettet — Bevillinger til forpligtelser

[efter ændringsbudgetter; nærmere oplysninger i GR III, kolonne (b)]

(millioner euro og %)

Bemærk:

De samlede bevillinger til forpligtelser og budgetindtægterne i 2004 balancerer ikke, fordi der i forpligtelsesbevillingerne også er medregnet beløb, der skal finansieres af de efterfølgende regnskabsårs budgetindtægter.

Udgifternes fordeling

Udgiftsområderne i de finansielle overslag

	1. Den fælles landbrugspolitik	45 122,3 (40,5 %)
	2. Strukturforanstaltninger	41 045,6 (36,8 %)
	3. Interne politikker	9 835,4 (8,8 %)
	4. Foranstaltninger udadtil	5 368,4 (4,8 %)
	5. Administrationsudgifter	6 361,2 (5,7 %)
	6. Reserver	442,0 (0,4 %)
	7. Førtiltrædelsesstrategi	1 837,4 (1,6 %)
	8. Kompensation	1 409,5 (1,3 %)

Grafik III

Disponible bevillinger til forpligtelser i 2004 og deres udnyttelse

(millioner euro og %)

Sektioner (BS) og afsnit (BA) i kontoplanen for 2004 og udgiftsområder i de finansielle overslag	Finansielle overslag	Endelige bevillinger		Udnyttelse af bevillingerne					
		Beløb ⁽¹⁾	Grad (%)	Indgåede forpligtelser	Udnyttelsesgrad (%)	Fremførsler 2005 ⁽²⁾	Grad (%)	Bortfald	Grad (%)
		(a)	(b)/(a)	(c)	(c)/(b)	(d)	(d)/(b)	(e) = (b) - (c) - (d)	(e)/(b)
<i>Kontoplanen</i>									
I Parlamentet (BS I)		1 311,0		1 275,9	97,3	7,4	0,6	27,6	2,1
II Rådet (BS II)		562,7		540,1	96,0	12,3	2,2	10,3	1,8
III Kommissionen (BS III)		109 025,1		106 982,7	98,1	1 043,0	1,0	999,4	0,9
III.1 Økonomiske og finansielle anliggender (BA 01)		482,2		431,4	89,5	1,3	0,3	49,5	10,3
III.2 Erhvervspolitik (BA 02)		334,5		285,5	85,4	25,0	7,5	24,0	7,2
III.3 Konkurrence (BA 03)		86,5		83,9	97,0	0,9	1,1	1,6	1,9
III.4 Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (BA 04)		10 900,2		10 779,1	98,9	90,0	0,8	31,1	0,3
III.5 Landbrug og udvikling af landdistrikter (BA 05)		48 861,6		48 470,9	99,2	77,5	0,2	313,2	0,6
III.6 Energi og transport (BA 06)		1 424,0		1 344,7	94,4	46,6	3,3	32,7	2,3
III.7 Miljø (BA 07)		365,8		344,6	94,2	7,1	1,9	14,0	3,8
III.8 Forskning (BA 08)		3 658,3		3 513,9	96,1	142,8	3,9	1,6	0,0
III.9 Informationssamfundet (BA 09)		1 334,3		1 249,0	93,6	77,8	5,8	7,6	0,6
III.10 Direkte forskning (BA 10)		530,9		328,8	61,9	201,9	38,0	0,3	0,0
III.11 Fiskeri (BA 11)		975,3		943,3	96,7	3,9	0,4	28,2	2,9
III.12 Det indre marked (BA 12)		74,0		67,1	90,7	0,8	1,0	6,1	8,3
III.13 Regionalpolitik (BA 13)		26 639,7		26 557,9	99,7	10,3	0,0	71,5	0,3
III.14 Beskatning og toldunion (BA 14)		112,3		96,3	85,8	5,8	5,2	10,1	9,0
III.15 Uddannelse og kultur (BA 15)		1 176,7		1 063,6	90,4	101,6	8,6	11,6	1,0
III.16 Presse og kommunikation (BA 16)		181,9		155,7	85,6	1,6	0,9	24,6	13,5
III.17 Sundhed og forbrugerbeskyttelse (BA 17)		583,7		571,4	97,9	6,8	1,2	5,6	1,0
III.18 Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (BA 18)		536,9		512,4	95,4	6,3	1,2	18,3	3,4
III.19 Eksterne forbindelser (BA 19)		3 808,5		3 704,3	97,3	81,9	2,1	22,3	0,6
III.20 Handel (BA 20)		77,0		71,8	93,2	0,8	1,0	4,4	5,7
III.21 Udvikling og forbindelser med AVS-lande (BA 21)		1 246,4		1 196,3	96,0	38,4	3,1	11,7	0,9
III.22 Udvidelse (BA 22)		1 426,1		1 289,9	90,4	89,4	6,3	46,9	3,3
III.23 Humanitær bistand (BA 23)		536,6		536,2	99,9	0,2	0,0	0,2	0,0
III.24 Bekæmpelse af svig (BA 24)		55,1		51,3	93,2	0,0	0,0	3,7	6,8
III.25 Koordinering af Kommissionens politik og juridisk rådgivning (BA 25)		206,9		199,4	96,4	3,0	1,4	4,6	2,2
III.26 Administration (BA 26)		726,1		700,1	96,4	13,0	1,8	13,1	1,8
III.27 Budget (BA 27)		1 474,4		1 471,2	99,8	0,6	0,0	2,6	0,2
III.28 Revision (BA 28)		9,6		9,3	96,4	0,1	0,9	0,3	2,6
III.29 Statistik (BA 29)		136,9		111,9	81,7	8,0	5,8	17,1	12,5
III.30 Pensioner (BA 30)		841,8		841,7	100,0	—	—	0,1	0,0
III.31 Reserver (BA 31)		221,0		—	—	—	—	221,0	100,0
IV Domstolen (BS IV)		236,3		221,3	93,7	2,9	1,2	12,1	5,1
V Revisionsretten (BS V)		97,4		86,1	88,4	0,3	0,3	11,0	11,3
VI Det Økonomiske og Sociale Udvalg (BS VI)		107,7		95,6	88,8	0,3	0,3	11,8	10,9
VII Regionsudvalget (BS VII)		73,9		64,1	86,7	0,1	0,1	9,7	13,2
VIII Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (BS VIII)		7,7		6,7	86,4	—	—	1,1	13,6
Bevillinger til forpligtelser tilsammen	115 434,0	111 421,8	96,5	109 272,6	98,1	1 066,3	1,0	1 082,9	1,0
<i>De finansielle overslag</i>									
1 Den fælles landbrugspolitik	49 305,0	45 122,3	91,5	44 760,5	99,2	49,8	0,1	311,9	0,7
2 Strukturforanstaltninger	41 035,0	41 045,6	100,0	40 833,5	99,5	115,5	0,3	96,7	0,2
3 Interne politikker	8 722,0	9 835,4 ⁽¹⁾	112,8	9 009,9	91,6	619,1	6,3	206,4	2,1
4 Foranstaltninger udadtil	5 082,0	5 368,4 ⁽¹⁾	105,6	5 198,4	96,8	121,2	2,3	48,8	0,9
5 Administration	5 983,0	6 361,2 ⁽¹⁾	106,3	6 161,2	96,9	70,1	1,1	129,8	2,0
6 Reserver	442,0	442,0	100,0	181,9	41,1	—	—	260,1	58,9
7 Førtiltrædelsesstrategi	3 455,0	1 837,4	53,2	1 717,5	93,5	90,6	4,9	29,3	1,6
8 Kompensation	1 410,0	1 409,5	100,0	1 409,5	100,0	—	—	—	—
Bevillinger til forpligtelser tilsammen	115 434,0	111 421,8	96,5	109 272,6	98,1	1 066,3	1,0	1 082,9	1,0
Bevillinger til betalinger tilsammen	111 380,0	105 032,1	94,3	100 139,4	95,3	2 829,9	2,7	2 062,7	2,0

⁽¹⁾ Endelige budgetbevillinger efter hensyntagen til overførsler mellem budgetposter, bevillinger vedrørende formålsbestemte indtægter eller lignende bevillinger og bevillinger fremført fra det foregående regnskabsår. Som følge heraf overskrider de disponible bevillinger på bestemte poster loftet i de finansielle overslag.

⁽²⁾ Inkl. bevillinger svarende til formålsbestemte indtægter eller lignende bevillinger.

Grafik IV

Disponible bevillinger til betalinger i 2004 og deres udnyttelse

(millioner euro og %)

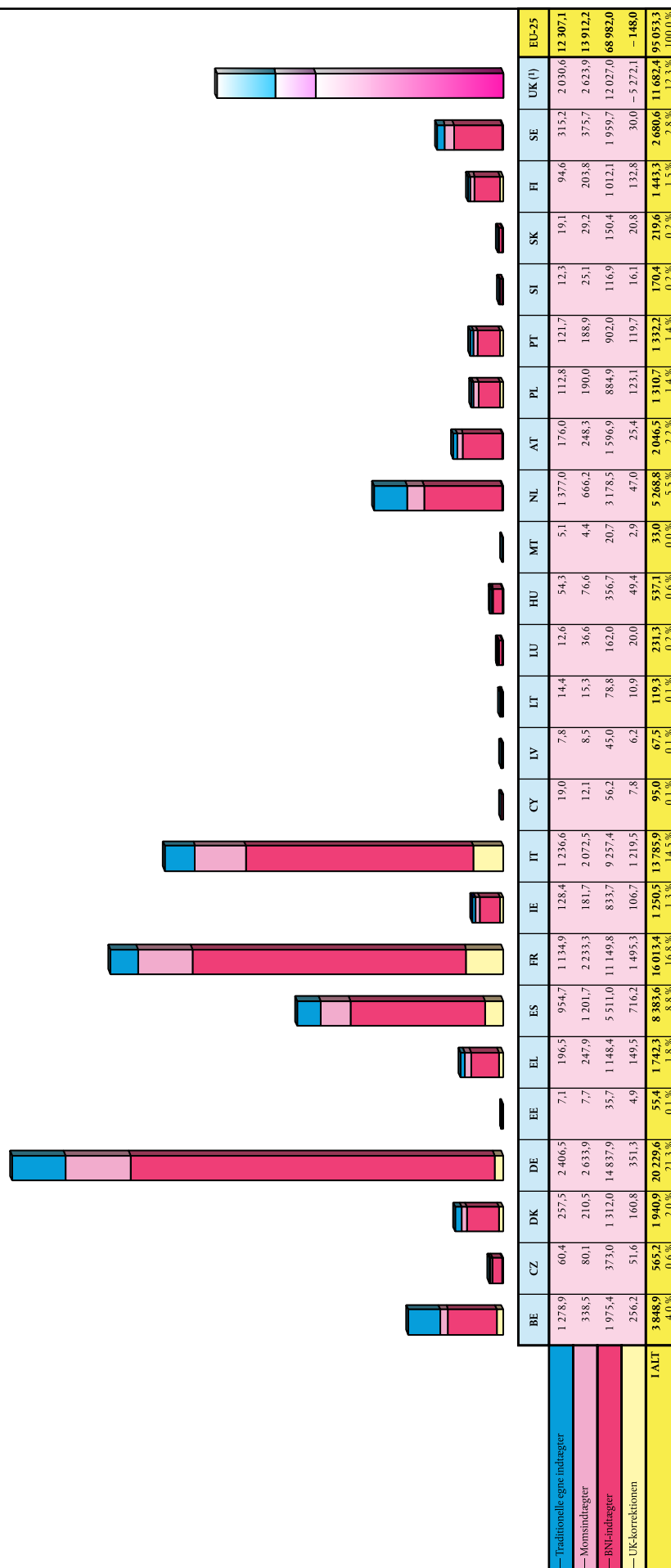
Sektioner (BS) og afsnit (BA) i kontoplanen for 2004 og udgiftsområder i de finansielle overslag	Endelige bevillinger ⁽¹⁾	Udnyttelse af bevillingerne					
		Betalinger afholdt i 2004	Udnyt- telses- grad (%)	Fremførsler 2005	Grad (%)	Bortfald	Grad (%)
		(b)	(b)/(a)	(c)	(c)/(a)	(d) = (a) - (b) - (c)	(d)/(a)
<i>Kontoplanen</i>							
I Parlamentet (BS I)	1 524,5	1 166,4	76,5	314,4	20,6	43,7	2,9
II Rådet (BS II)	630,4	506,8	80,4	105,8	16,8	17,8	2,8
III Kommissionen (BS III)	102 328,4	98 003,9	95,8	2 371,2	2,3	1 953,3	1,9
III.1 Økonomiske og finansielle anliggender (BA 01)	427,6	348,7	81,6	14,0	3,3	64,9	15,2
III.2 Erhvervspolitik (BA 02)	335,5	246,4	73,5	40,5	12,1	48,6	14,5
III.3 Konkurrence (BA 03)	86,5	77,2	89,3	7,4	8,6	1,9	2,2
III.4 Beskæftigelse, sociale anliggender og arbejdsmarkedsforhold (BA 04)	9 404,5	9 286,0	98,7	24,5	0,3	93,9	1,0
III.5 Landbrug og udvikling af landdistrikter (BA 05)	47 837,8	47 445,8	99,2	75,9	0,2	316,2	0,7
III.6 Energi og transport (BA 06)	1 268,8	1 008,4	79,5	71,9	5,7	188,5	14,9
III.7 Miljø (BA 07)	334,4	252,1	75,4	42,9	12,8	39,5	11,8
III.8 Forskning (BA 08)	3 079,5	2 605,8	84,6	459,7	14,9	14,0	0,5
III.9 Informationssamfundet (BA 09)	1 445,8	1 248,3	86,3	166,2	11,5	31,3	2,2
III.10 Direkte forskning (BA 10)	527,1	320,6	60,8	203,5	38,6	3,1	0,6
III.11 Fiskeri (BA 11)	1 069,4	841,0	78,6	52,8	4,9	175,6	16,4
III.12 Det indre marked (BA 12)	71,3	56,4	79,1	7,7	10,8	7,1	10,0
III.13 Regionalpolitik (BA 13)	22 099,6	21 880,1	99,0	152,9	0,7	66,7	0,3
III.14 Beskatning og toldunion (BA 14)	98,2	81,3	82,7	7,5	7,7	9,4	9,6
III.15 Uddannelse og kultur (BA 15)	1 180,6	989,2	83,8	171,6	14,5	19,9	1,7
III.16 Presse og kommunikation (BA 16)	172,3	136,7	79,3	15,3	8,9	20,3	11,8
III.17 Sundhed og forbrugerbeskyttelse (BA 17)	852,6	447,2	52,5	361,6	42,4	43,8	5,1
III.18 Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (BA 18)	520,6	436,2	83,8	19,4	3,7	65,0	12,5
III.19 Eksterne forbindelser (BA 19)	3 690,3	3 316,8	89,9	152,2	4,1	221,4	6,0
III.20 Handel (BA 20)	76,3	65,8	86,2	6,7	8,8	3,8	4,9
III.21 Udvikling og forbindelser med AVS-lande (BA 21)	1 109,3	975,7	88,0	80,8	7,3	52,8	4,8
III.22 Udvidelse (BA 22)	2 175,6	1 987,3	91,3	60,7	2,8	127,6	5,9
III.23 Humanitær bistand (BA 23)	535,5	514,1	96,0	5,2	1,0	16,2	3,0
III.24 Bekæmpelse af svig (BA 24)	57,8	43,7	75,6	4,6	7,9	9,5	16,5
III.25 Koordinering af Kommissionens politik og juridisk rådgivning (BA 25)	212,9	185,4	87,1	20,4	9,6	7,1	3,3
III.26 Administration (BA 26)	983,5	801,5	81,5	118,0	12,0	64,0	6,5
III.27 Budget (BA 27)	1 474,8	1 460,2	99,0	12,0	0,8	2,6	0,2
III.28 Revision (BA 28)	9,6	8,6	89,5	0,8	7,9	0,3	2,6
III.29 Statistik (BA 29)	127,7	97,3	76,2	13,1	10,3	17,3	13,5
III.30 Pensioner (BA 30)	841,8	840,1	99,8	1,6	0,2	0,1	0,0
III.31 Reserver (BA 31)	221,0	—	—	—	—	221,0	100,0
IV Domstolen (BS IV)	245,2	216,3	88,2	15,9	6,5	13,0	5,3
V Revisionsretten (BS V)	103,0	84,2	81,8	7,2	7,0	11,5	11,2
VI Det Økonomiske og Sociale Udvalg (BS VI)	113,4	92,3	81,4	8,8	7,8	12,3	10,8
VII Regionsudvalget (BS VII)	79,0	63,2	80,0	5,7	7,2	10,1	12,8
VIII Den Europæiske Ombudsmand og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse (BS VIII)	8,2	6,2	75,4	0,9	10,8	1,1	13,8
Bevillinger til betalinger tilsammen	105 032,1	100 139,4	95,3	2 829,9	2,7	2 062,7	2,0
<i>De finansielle overslag</i>							
1 Den fælles landbrugspolitik	44 308,3	43 579,4	98,4	397,9	0,9	331,0	0,7
2 Strukturforanstaltninger	34 635,1	34 198,3	98,7	197,0	0,6	239,7	0,7
3 Interne politikker	8 992,1	7 255,2	80,7	1 152,1	12,8	584,8	6,5
4 Foranstaltninger udadtil	5 098,0	4 605,8	90,3	175,6	3,4	316,6	6,2
5 Administration	6 927,2	5 856,4	84,5	849,6	12,3	221,2	3,2
6 Reserver	442,0	181,9	41,1	—	—	260,1	58,9
7 Førtiltrædelsesstrategi	3 219,9	3 052,9	94,8	57,8	1,8	109,2	3,4
8 Kompensation	1 409,5	1 409,5	100,0	—	—	—	—
Bevillinger til betalinger tilsammen	105 032,1	100 139,4	95,3	2 829,9	2,7	2 062,7	2,0

⁽¹⁾ Endelige budgetbevillinger efter hensyntagen til overførsler mellem budgetposter, bevillinger vedrørende formålsbestemte indtægter eller lignende bevillinger og bevillinger fremført fra det foregående regnskabsår.

Grafik V
Egne indtægter pr. medlemsstat i 2004

Faktiske indtægter

(millioner euro og %)

(¹) Der er foretaget en korrektion (på 5 272,1 million euro) af bruttobeløbet for Det Forenede Kongeriges andel (16 954,5 millioner euro).
De øvrige medlemsstater finansierer denne korrektion med en andel, som er fastsat i forhold til deres respektive andel af moms- og BNI-elementerne i EU's egne bruttoindtægter.

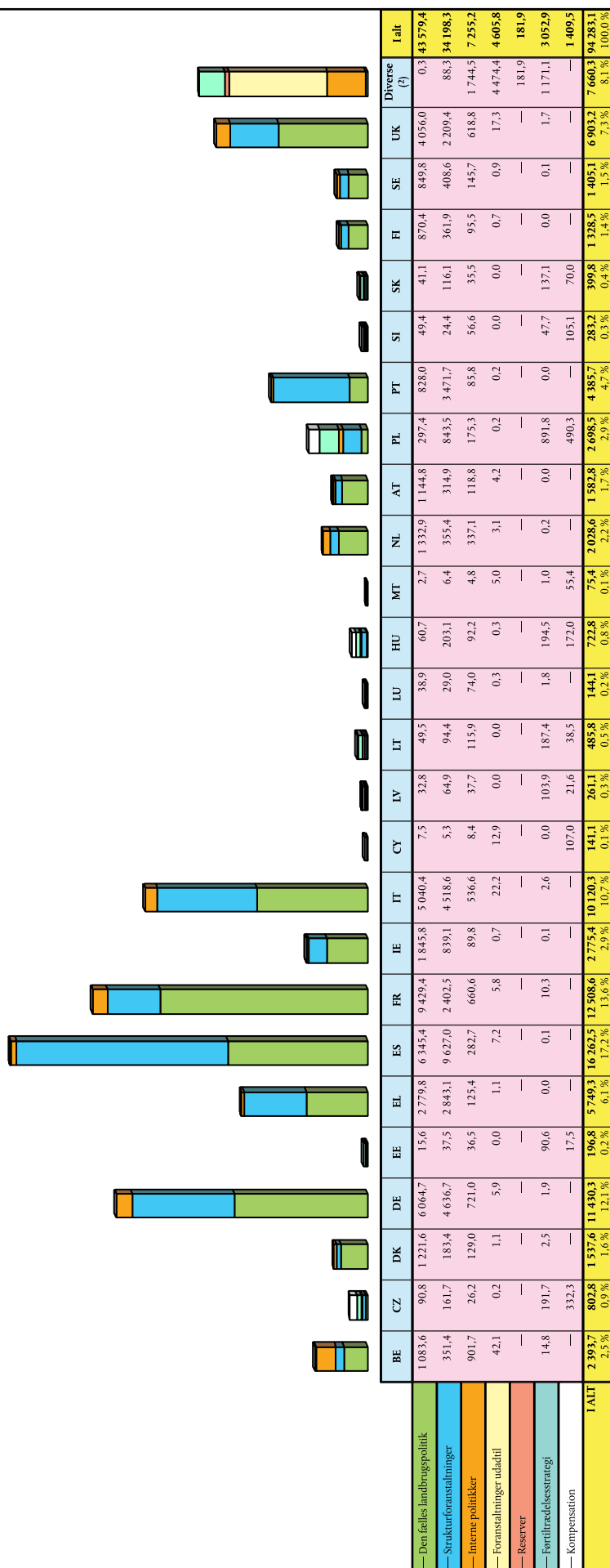
Grafik VI

Betalinger i 2004 i hver medlemsstat ⁽¹⁾

NB: Betalinger i 2004 = betalinger over aktionsbevillinger for 2004 plus betalinger over fremførsler fra 2003.

Udgiftsområde i de finansielle overslag

(millioner euro og %)

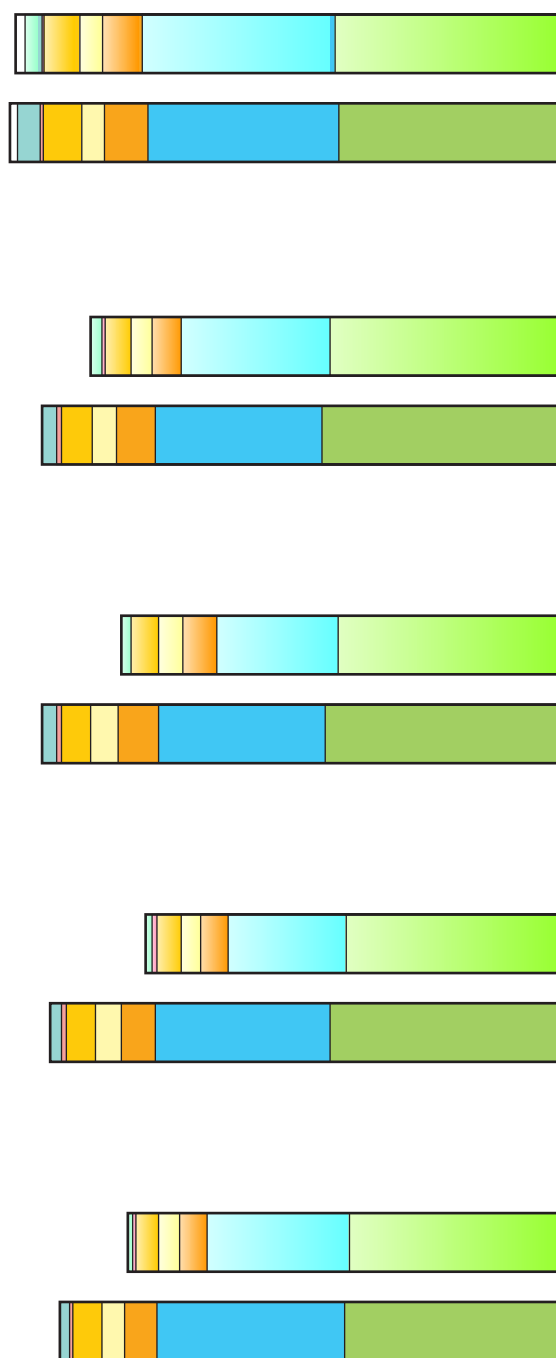
⁽¹⁾ Den geografiske fordeling er ikke baseret på betalingerne til medlemsstaterne, men på udgifternes fordeling i henhold til dataene i Sincom 2.

⁽²⁾ Beløbene under "Diverse" er i det væsentlige udgifter til projekter uden for Unionen og til tredjelandes deltagelse. Herunder er også medtaget udgifter, som ikke kunne fordeles på medlemsstaterne.

Grafik VII
Udviklingen i og udnyttelsen af bevillingerne til betalinger i 2000-2004 fordelt på udgiftsområderne i de finansielle overslag

Udgiftsområde i de finansielle overslag

(millioner euro og %)

(!) Disponible bevillinger = Regnskabsårets bevillinger til betalinger + bevillinger fremført fra det foregående regnskabsår.

BILAG II

Beretninger og udtalelser vedtaget af Revisionsretten siden år 2000

I henhold til traktaterne påhviler det Revisionsretten at udarbejde en årsberetning. I henhold til traktaterne og øvrige gældende retsforordninger påhviler det endvidere Retten at udarbejde særlige årsberetninger om visse af Fællesskabernes organer og aktiviteter. Retten kan

desuden i medfør af traktaterne fremkomme med bemærkninger til særlige spørgsmål og på begæring af en af institutionerne afgive udtalelser. Nedenfor følger en liste over de beretninger og udtalelser, Retten har vedtaget siden år 2000.

Titel	Offentliggørelse
Årsberetninger og revisionserklæringer	
Treogtyvende årsberetning, regnskabsåret 1999:	EFT C 342 af 1.12.2000
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	
Fireogtyvende årsberetning, regnskabsåret 2000:	EFT C 359 af 15.12.2001, EFT C 92 af 17.4.2002 og EUT C 36 af 15.2.2003
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	
Femogtyvende årsberetning, regnskabsåret 2001:	EFT C 295 af 28.11.2002
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	
Seksogetyvende årsberetning, regnskabsåret 2002:	EUT C 286 af 28.11.2003
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6., 7. og 8. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	
Syvogtyvende årsberetning, regnskabsåret 2003:	EUT C 293 af 30.11.2004
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	
Otteogtyvende årsberetning, regnskabsåret 2004:	Offentliggøres i dette nummer af EUT
— Beretning om aktiviteterne i forbindelse med det almindelige budget og revisionserklæring	
— Beretning om 6., 7., 8. og 9. Europæiske Udviklingsfonds aktiviteter og revisionserklæring	

Særberetninger*Egne indtægter*

— Særberetning nr. 17/2000 om Kommissionens kontrol af pålideligheden og sammenligneligheden af medlemsstaternes BNI-opgørelser	EFT C 336 af 27.11.2000
— Særberetning nr. 23/2000 om toldværdiansættelse af importerede varer	EFT C 84 af 14.3.2001

Titel	Offentliggørelse
<i>Den fælles landbrugspolitik</i>	
— Særberetning nr. 1/2000 om klassisk svinepest	EFT C 85 af 23.3.2000
— Særberetning nr. 8/2000 om fællesskabsforanstaltningerne for afsætning af smørfedt	EFT C 132 af 12.5.2000
— Særberetning nr. 11/2000 om støtteordningen for olivenolie	EFT C 215 af 27.7.2000
— Særberetning nr. 14/2000 om en grønnere fælles landbrugspolitik	EFT C 353 af 8.12.2000
— Særberetning nr. 20/2000 om forvaltningen af den fælles markedsordning for sukker	EFT C 50 af 15.2.2001
— Særberetning nr. 22/2000 om evaluering af den reviderede procedure for regnskabsafslutning	EFT C 69 af 2.3.2001
— Særberetning nr. 4/2001 om revisionen af EUGFL, Garantisektionen, og gennemførelsen af det integrerede forvaltnings- og kontrolsystem (IFKS)	EFT C 214 af 31.7.2001
— Særberetning nr. 6/2001 om mælkekvoter	EFT C 305 af 30.10.2001
— Særberetning nr. 7/2001 om eksportrestitutioner — destination og overgang til fri omsætning	EFT C 314 af 8.11.2001
— Særberetning nr. 8/2001 om restitutioner for produktion af kartoffel- og kornstivelse og om støtte til kartoffelstivelse	EFT C 294 af 19.10.2001
— Særberetning nr. 14/2001 — opfølgning af Rettens særberetning nr. 19/98 om BSE	EFT C 324 af 20.11.2001
— Særberetning nr. 5/2002 om ekstensiveringspræmieordningen og ordningen for ekstensiveringsbeløb inden for den fælles markedsordning for oksekød	EFT C 290 af 25.11.2002
— Særberetning nr. 6/2002 om revision af Kommissionens forvaltning af EU's støtteordning for oliefrø	EFT C 254 af 22.10.2002
— Særberetning nr. 7/2002 om den økonomiske forvaltning af den fælles markedsordning for bananer	EFT C 294 af 28.11.2002
— Særberetning nr. 1/2003 om forudbetaling af eksportrestitutioner	EUT C 98 af 24.4.2003
— Særberetning nr. 4/2003 om udvikling af landdistrikterne: støtte til ugunstigt stillede områder	EUT C 151 af 27.6.2003
— Særberetning nr. 9/2003 om procedurerne for fastsættelse af satserne for tilskud til eksport af landbrugsprodukter (eksportrestitutioner)	EUT C 211 af 5.9.2003
— Særberetning nr. 12/2003 om forsvarlig økonomisk forvaltning af den fælles markedsordning for tørret foder	EUT C 298 af 9.12.2003
— Særberetning nr. 13/2003 om støtten til bomuldsproduktionen	EUT C 298 af 9.12.2003
— Særberetning nr. 14/2003 om Kommissionens måling af landbrugsindkomsten (EF-traktatens artikel 33, stk. 1, litra b))	EUT C 45 af 20.2.2004
— Særberetning nr. 2/2004 om førtiltrædelsesstøtte — Er Sapard blevet forvaltet godt?	EUT C 295 af 30.11.2004
— Særberetning nr. 3/2004 om inddrivelse af uregelmæssigt udbetalte beløb under den fælles landbrugspolitik	EUT C 269 af 4.11.2004
— Særberetning nr. 6/2004 om indførelsen af ordningen for identifikation og registrering af kvæg i EU	EUT C 29 af 4.2.2005
— Særberetning nr. 7/2004 om den fælles markedsordning for tobak	EUT C 41 af 17.2.2005

Titel	Offentliggørelse
— Særberetning nr. 8/2004 om Kommissionens administration og overvågning af foranstaltningerne til bekæmpelse af mund- og klovesyge og de dertil knyttede udgifter	EUT C 54 af 3.3.2005
— Særberetning nr. 9/2004 om skovbrugsforanstaltninger i forbindelse med politikken for udvikling af landdistrikterne	EUT C 67 af 18.3.2005
— Særberetning nr. 3/2005 om udvikling af landdistrikterne: kontrol af udgifterne til miljøvenligt landbrug	EUT C 279 af 11.11.2005

Strukturforanstaltninger

— Særberetning nr. 3/2000 om Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget, Udviklingssektionen — Foranstaltninger til fremme af beskæftigelsen af unge	EFT C 100 af 7.4.2000
— Særberetning nr. 7/2000 om Den Internationale Fond for Irland og det særlige støtteprogram for fred og forsoning i Nordirland og de tilgrænsende counties i Irland 1995-1999	EFT C 146 af 25.5.2000
— Særberetning nr. 15/2000 om Samhørighedsfonden	EFT C 279 af 2.10.2000
— Særberetning nr. 1/2001 om EF-initiativet Urban	EFT C 124 af 25.4.2001
— Særberetning nr. 10/2001 om den finansielle kontrol af strukturfondene, Kommissionens forordning (EF) nr. 2064/97 og (EF) nr. 1681/94	EFT C 314 af 8.11.2001
— Særberetning nr. 12/2001 om visse strukturinterventioner til fordel for beskæftigelsen: EFRU-støttens beskæftigelseseffekt — ESF-foranstaltninger mod langtidsledighed	EFT C 334 af 28.11.2001
— Særberetning nr. 3/2002 om fællesskabsinitiativet Beskæftigelse — Integra	EFT C 263 af 29.10.2002
— Særberetning nr. 4/2002 om lokale beskæftigelsesfremmende aktioner	EFT C 263 af 29.10.2002
— Særberetning nr. 7/2003 om programmeringen af strukturfondsinterventionerne i perioden 2000-2006	EUT C 174 af 23.7.2003
— Særberetning nr. 4/2004 om programmeringen af fællesskabsinitiativet vedrørende tværoeuropæisk samarbejde Interreg III	EUT C 303 af 7.12.2004

Interne politikker

— Særberetning nr. 9/2000 om transeuropæiske telekommunikationsnet	EFT C 166 af 15.6.2000
— Særberetning nr. 10/2000 om offentlige aftaler tildelt af Det Fælles Forskningscenter	EFT C 172 af 21.6.2000
— Særberetning nr. 9/2001 om programmet for forskeres uddannelse og mobilitet	EFT C 349 af 10.12.2001
— Særberetning nr. 2/2002 om fællesskabshandlingsprogrammerne Socrates og Ungdom for Europa	EFT C 136 af 7.6.2002
— Særberetning nr. 11/2003 om det finansielle instrument for miljøet (LIFE)	EUT C 292 af 2.12.2003
— Særberetning nr. 1/2004 om forvaltningen af indirekte FTU-aktioner under det femte ramme-program (5. RP) for forskning og teknologisk udvikling (1998-2002)	EUT C 99 af 23.4.2004

Foranstaltninger udadtil

— Særberetning nr. 2/2000 om Den Europæiske Unions bistand til Bosnien-Hercegovina med henblik på indførelse af fred og genindførelse af en retsstat	EFT C 85 af 23.3.2000
— Særberetning nr. 4/2000 om rehabiliteringsaktioner til fordel for AVS-lande som et instrument til forberedelse af almindelig udviklingsbistand	EFT C 113 af 19.4.2000

Titel	Offentliggørelse
— Særberetning nr. 12/2000 om Kommissionens forvaltning af EU-bistand til støtte for udviklingen af menneskerettigheder og demokrati i tredjelande	EFT C 230 af 10.8.2000
— Særberetning nr. 16/2000 om udbudsprocedurerne for tjenesteydelsesaftaler under Phare- og Tacis-programmerne	EFT C 350 af 6.12.2000
— Særberetning nr. 18/2000 om programmet for levering af landbrugsprodukter til Den Russiske Føderation	EFT C 25 af 25.1.2001
— Særberetning nr. 19/2000 om Kommissionens forvaltning af programmet for bistand til det palæstinensiske samfund	EFT C 32 af 31.1.2001
— Særberetning nr. 21/2000 om forvaltningen af Kommissionens programmer for bistand til tredjelande (særligt om landeprogrammering og projektforberedelse samt delegationernes rolle)	EFT C 57 af 22.2.2001
— Særberetning nr. 2/2001 om forvaltningen af den humanitære nødhjælp til ofre for krisen i Kosovo (ECHO)	EFT C 168 af 12.6.2001 og EFT C 159 af 3.7.2002
— Særberetning nr. 3/2001 om Kommissionens forvaltning af de internationale fiskeriaftaler	EFT C 210 af 27.7.2001
— Særberetning nr. 5/2001 om counterpartmidler hidrørende fra strukturtilpasningsstøtte i form af direkte budgetstøtte (7. og 8. EUF)	EFT C 257 af 14.9.2001
— Særberetning nr. 11/2001 om Tacis-programmet for grænseoverskridende samarbejde	EFT C 329 af 23.11.2001
— Særberetning nr. 13/2001 om forvaltningen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP)	EFT C 338 af 30.11.2001
— Særberetning nr. 1/2002 om makrofinansiel bistand (MFA) til tredjelande og strukturtilpasningsfacilitet (SAF) for tredjelande i Middelhavsområdet	EFT C 121 af 23.5.2002
— Særberetning nr. 2/2003 om gennemførelsen i udviklingslande af den politik vedrørende fødevarersikkerhed, der finansieres over Den Europæiske Unions almindelige budget	EUT C 93 af 17.4.2003
— Særberetning nr. 5/2003 om Phare- og Ispa-støtte til miljøprojekter i kandidatlandene	EUT C 167 af 17.7.2003
— Særberetning nr. 6/2003 om twinning, det vigtigste redskab til støtte for institutionsopbygningen i kandidatlandene	EUT C 167 af 17.7.2003
— Særberetning nr. 8/2003 om udførelsen af infrastrukturarbejder, der finansieres af EUF	EUT C 181 af 31.7.2003
— Særberetning nr. 10/2003 om, hvor effektivt Kommissionen i sin forvaltning af udviklingsbistanden til Indien har opfyldt målet om at rette bistanden mod de fattige og sikre en bæredygtig udvikling	EUT C 211 af 5.9.2003
— Særberetning nr. 15/2003 om revisionen af mikroprojektprogrammer finansieret af EUF	EUT C 63 af 11.3.2004
— Særberetning nr. 5/2004 om Phare-programmet anvendt som støtte til at forberede kandidatlandene på at forvalte strukturfondene	EUT C 15 af 20.1.2005
— Særberetning nr. 10/2004 om dekoncentreringen af forvaltningen af EF's bistand til tredjelande til Kommissionens delegationer	EUT C 72 af 22.3.2005
— Særberetning nr. 2/2005 om budgetstøtten over EUF til AVS-landene: Kommissionens forvaltning af støtten til reform af de offentlige finanser	EUT C 249 af 7.10.2005
— Særberetning nr. 4/2005 om Kommissionens forvaltning af det økonomiske samarbejde med landene i Asien	EUT C 260 af 19.10.2005

Titel	Offentliggørelse
<i>Administrationsudgifter</i>	
— Særberetning nr. 5/2000 om Domstolens udgifter til lokaler og bygninger (annekserne »Erasmus«, »Thomas More« og »Anneks C«)	EFT C 109 af 14.4.2000
— Særberetning nr. 13/2000 om Europa-Parlamentets politiske grupperes udgifter	EFT C 181 af 28.6.2000
— Særberetning nr. 3/2003 om de europæiske institutioners invalidepensionsordning	EUT C 109 af 7.5.2003
— Særberetning nr. 1/2005 om forvaltningen af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	EUT C 202 af 18.8.2005
— Særberetning nr. 5/2005 om Parlamentets, Kommissionens og Rådets udgifter til tolkning	Under offentliggørelse

Finansieringsinstrumenter og bankaktiviteter

- Særberetning nr. 6/2000 om rentegodtgørelser fra Fællesskabet på lån ydet til små og mellemstore virksomheder af Den Europæiske Investeringsbank som led i Bankens midlertidige lånefacilitet

EFT C 152 af 31.5.2000

Særlige årsberetninger*EKSF's årsregnskaber*

- Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 1999
- Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 2000
- Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 31. december 2001
- Beretning om EKSF's årsregnskab pr. 23. juli 2002

EFT C 281 af 4.10.2000

EFT C 185 af 30.6.2001 og
EFT C 363 af 19.12.2001

EFT C 158 af 3.7.2002

EUT C 127 af 29.5.2003

Årsberetninger om EKSF

- Årsberetning om EKSF for regnskabsåret 1999
- Årsberetning om EKSF for regnskabsåret 2000
- Årsberetning om og revisionserklæring vedrørende EKSF for regnskabsåret 2001
- Årsberetning om og revisionserklæring vedrørende EKSF for det regnskabsår, der afsluttedes pr. 23. juli 2002

EFT C 347 af 4.12.2000

EFT C 366 af 20.12.2001

EFT C 302 af 5.12.2002

EUT C 224 af 19.9.2003

Euratoms Forsyningsagentur

- Beretning om regnskaberne for 1999 for Euratoms Forsyningsagentur
- Beretning om regnskaberne for 2000 for Euratoms Forsyningsagentur
- Beretning om årsregnskabet for Euratoms Forsyningsagentur for regnskabsåret 2001
- Beretning om årsregnskabet for Euratoms Forsyningsagentur for regnskabsåret 2002
- Beretning om årsregnskabet for Euratoms Forsyningsagentur for regnskabsåret 2003

Ikke offentliggjort i EFT

Ikke offentliggjort i EFT

Ikke offentliggjort i EFT

Ikke offentliggjort i EUT

Ikke offentliggjort i EUT

Titel	Offentliggørelse
<i>Fællesforetagendet Joint European Torus (JET)</i>	
— Beretning om 1999-årsregnskabet for Fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om 2000-årsregnskabet for Fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om 2001-regnskabet (likvidationsregnskabet) for Fællesforetagendet JET	Ikke offentliggjort i EFT
<i>Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet)</i>	
— Beretning om regnskabet for og forvaltningen af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Dublin-Instituttet) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for og forvaltningen af Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004
<i>Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop, Thessaloniki)</i>	
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop-Thessaloniki) for det regnskabsår, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004
<i>Europaskolerne</i>	
— Beretning om regnskabet for Europaskolerne for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om regnskabet for Europaskolerne for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om Europaskolernes regnskab for regnskabsåret 2001	Ikke offentliggjort i EFT
— Beretning om Europaskolernes årsregnskab for regnskabsåret 2002	Ikke offentliggjort i EUT
— Beretning om Europaskolernes årsregnskab for regnskabsåret 2003	Ikke offentliggjort i EUT

Titel	Offentliggørelse
-------	------------------

Det Europæiske Monetære Institut og Den Europæiske Centralbank

- Beretning om effektiviteten af Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 1999 EFT C 47 af 13.2.2001
- Beretning om effektiviteten af Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 2000 EFT C 341 af 4.12.2001
- Beretning om effektiviteten af Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 2001 EFT C 259 af 25.10.2002
- Beretning om effektiviteten af Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 2002 EUT C 45 af 20.2.2004
- Beretning om effektiviteten af Den Europæiske Centralbanks forvaltning i regnskabsåret 2003 EUT C 286 af 23.11.2004

Forvaltning af »Schengen-kontrakter«

- Beretning om regnskabet vedrørende Rådets generalsekretærs/Rådets høje repræsentants forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater vedrørende installering og drift af forvaltningsenhedens server til onlinehjælp og Sirene-nettet, fase II (»Schengen-kontrakter«) — perioden den 3. maj til den 31. december 1999 Ikke offentliggjort i EFT
- Beretning om regnskabet vedrørende Rådets generalsekretærs/Rådets høje repræsentants forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater vedrørende installering og drift af forvaltningsenhedens server til onlinehjælp og Sirene-nettet, fase II (»Schengen-kontrakter«) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000 Ikke offentliggjort i EFT
- Beretning om regnskabet for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2001, vedrørende Rådets generalsekretærs/Rådets høje repræsentants forvaltning af de kontrakter, han indgår som repræsentant for visse medlemsstater vedrørende installering og drift af forvaltningsenhedens server til onlinehjælp og Sirene-nettet, fase II (»Schengen-kontrakter«) Ikke offentliggjort i EFT
- Beretning om regnskabet for »Schengen-kontrakter« for regnskabsåret 2002 Ikke offentliggjort i EUT

Forvaltning af »Sisnet-kontrakter«

- Beretning om regnskabet vedrørende Rådets vicegeneralsekretærs forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater om oprettelse og drift af kommunikationsinfrastrukturen i Schengen-sammenhæng (»Sisnet«), for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000 Ikke offentliggjort i EFT
- Beretning om regnskabet for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2001, vedrørende Rådets vicegeneralsekretærs forvaltning af de kontrakter, som han indgår som repræsentant for visse medlemsstater om oprettelse og drift af kommunikationsinfrastrukturen i Schengen-sammenhæng (»Sisnet«) Ikke offentliggjort i EFT
- Beretning om regnskabet for »Sisnet« for regnskabsåret 2002 Ikke offentliggjort i EUT
- Beretning om regnskabet for »Sisnet« for regnskabsåret 2003 Ikke offentliggjort i EUT
- Beretning om regnskabet for »Sisnet« for regnskabsåret 2004 Ikke offentliggjort i EUT

EF-Sortsmyndigheden (Angers)

- Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden (Angers) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999 EFT C 373 af 27.12.2000

Titel	Offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for EF-Sortsmyndigheden for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om EF-Sortsmyndighedens regnskab for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for EF-Sortsmyndigheden for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Alicante)

— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Alicante) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao)

— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur (Bilbao) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Arbejdsmiljøagentur for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Det Europæiske Miljøagentur (København)

— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur (København) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Miljøagentur for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Miljøagentur for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (Lissabon)

— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (Lissabon) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002

Titel	Offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Det Europæiske Lægemiddelagentur (London)

— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering (London) for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg)

— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer (Luxembourg) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (Torino)

— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (Torino) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad (Wien)

— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad (Wien) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 1999	EFT C 373 af 27.12.2000
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad (Wien) for regnskabsåret, der afsluttedes pr. 31. december 2000	EFT C 372 af 28.12.2001

Titel	Offentliggørelse
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Observatorium for Racisme og Fremmedhad for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Overvågningscenter for Racisme og Fremmedhad for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Det Europæiske Genopbygningsagentur (Thessaloniki)

— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Genopbygningsagentur og gennemførelsen af bistanden til Kosovo i regnskabsåret 2000	EFT C 355 af 13.12.2001
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Genopbygningsagentur for regnskabsåret 2001	EFT C 326 af 27.12.2002
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Genopbygningsagentur for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om regnskabet for Det Europæiske Genopbygningsagentur for regnskabsåret 2003	EUT C 41 af 17.2.2005

Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur

— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Søfartssikkerhedsagentur for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004
---	-------------------------

Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur

— Beretning om årsregnskabet for Det Europæiske Luftfartssikkerhedsagentur for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004
---	-------------------------

Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet

— Beretning om årsregnskabet for Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004
--	-------------------------

Eurojust

— Beretning om regnskabet for Eurojust for regnskabsåret 2002	EUT C 319 af 30.12.2003
— Beretning om årsregnskabet for Eurojust for regnskabsåret 2003	EUT C 324 af 30.12.2004

Konventet

— Beretning om det årsregnskab, generalsekretæren for Konventet om Den Europæiske Unions Fremtid har udarbejdet for regnskabsåret 2002 (fra den 21. februar 2002 til den 31. december 2002)	EUT C 122 af 22.5.2003
— Beretning om det årsregnskab, generalsekretæren for Konventet om Den Europæiske Unions Fremtid har udarbejdet for det regnskabsår, der afsluttedes pr. 31. december 2003	EUT C 157 af 14.6.2004

Fællesforetagendet Galileo

— Beretning om årsregnskabet for fællesforetagendet Galileo for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2003	Ikke offentliggjort i EUT
— Beretning om årsregnskabet for fællesforetagendet Galileo for regnskabsåret, der afsluttedes den 31. december 2004	Ikke offentliggjort i EUT

Titel	Offentliggørelse
Udtalelser	
— Udtalelse nr. 1/2000 om forslag til Rådets forordning om ændring af finansforordningen af 21. december 1977 vedrørende adskillelse af funktionerne intern revision og forudgående finanskontrol (finansforordningens artikel 24, stk. 5)	EFT C 327 af 17.11.2000
— Udtalelse nr. 2/2000 om forslag til ændring af finansforordningen for EF-Sortsmyndigheden (Angers)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 1/2001 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1258/1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og af forskellige andre forordninger om denne politik	EFT C 55 af 21.2.2001
— Udtalelse nr. 2/2001 om forslag til Rådets forordning om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget	EFT C 162 af 5.6.2001
— Udtalelse nr. 3/2001 om forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som følge af reformen af Kommissionen	EFT C 162 af 5.6.2001
— Udtalelse nr. 4/2001 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (Vedr.: beskætning af personer, der får fratrædelsesgodtgørelse)	EFT C 162 af 5.6.2001
— Udtalelse nr. 5/2001 om forslag til ændring af finansforordningen for Kontoret for Harmonisering i Det Indre Marked (Alicante)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 6/2001 om udkast til Kommissionens forordning (Euratom, EKSF, EF) om ændring af Kommissionens forordning nr. 3418/93 af 9. december 1993 om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i finansforordningen af 21. december 1977	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 7/2001 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 8/2001 om forslag til Rådets forordning om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der administrerer opgaver i forbindelse med EF-programmerne	EFT C 345 af 6.12.2001
— Udtalelse nr. 9/2001 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser (ref. 2001/0115 (COD) — KOM(2001) 272 endelig)	EFT C 14 af 17.1.2002
— Udtalelse nr. 1/2002 om forslag til ændring af finansforordningen for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Alicante)	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 2/2002 om det ændrede forslag til Rådets forordning om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget	EFT C 92 af 17.4.2002
— Udtalelse nr. 3/2002 om forslag til finansforordning for Eurojusts budget	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 4/2002 om det ændrede forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (Euratom, EKSF, EØF) nr. 549/69 om fastsættelse af de grupper af De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte, på hvilke bestemmelserne i artikel 12, artikel 13, stk. 2, og artikel 14 i protokollen vedrørende Fællesskabernes privilegier og immuniteter skal finde anvendelse (Vedr.: beskætning af personer, der får fratrædelsesgodtgørelse)	EFT C 225 af 20.9.2002
— Udtalelse nr. 5/2002 om ændret forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber som følge af reformen af Kommissionen	EFT C 236 af 1.10.2002

Titel	Offentliggørelse
— Udtalelse nr. 6/2002 om forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger for tjenestemænds endelige udtræden af tjenesten i Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union	EFT C 236 af 1.10.2002
— Udtalelse nr. 7/2002 om forslag til Rådets forordning om særlige foranstaltninger vedrørende endelig udtræden af tjenesten for tjenestemænd og midlertidigt ansatte i de politiske grupper i Europa-Parlamentet	EFT C 236 af 1.10.2002
— Udtalelse nr. 8/2002 om forslag til en revideret finansforordning vedrørende Det Europæiske Genopbygningsagenturs budget	Ikke offentliggjort i EFT
— Udtalelse nr. 9/2002 om finansiering af den fælles landbrugspolitik	EFT C 285 af 21.11.2002
— Udtalelse nr. 10/2002 om Kommissionens forslag til ændring af forordningerne om oprettelse af fællesskabsagenturerne efter vedtagelsen af den nye finansforordning	EFT C 285 af 21.11.2002
— Udtalelse nr. 11/2002 om udkast til Kommissionens forordning om ramrefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende det almindelige budget	EFT C 12 af 17.1.2003
— Udtalelse nr. 12/2002 om forslag til Rådets forordning om finansforordning for Den 9. Europæiske Udviklingsfond i henhold til partnerskabsaftalen mellem AVS og EU undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000	EFT C 12 af 17.1.2003
— Udtalelse nr. 13/2002 om udkast til Kommissionens forordning om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget	EFT C 12 af 17.1.2003
— Udtalelse nr. 14/2002 om forslag til Rådets forordning om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne	EFT C 21 af 28.1.2003
— Udtalelse nr. 1/2003 om forslag til forordning om finansielle bestemmelser (»finansforordning«) for Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) forelagt af Harmoniseringskontorets budgetudvalg	Ikke offentliggjort i EUT
— Udtalelse nr. 2/2003 om forslag til forordning om finansielle bestemmelser (»finansforordning«) for EF-Sortsmyndigheden forelagt af Sortsmyndighedens administrationsråd	Ikke offentliggjort i EUT
— Udtalelse nr. 3/2003 om forslag til finansforordning for Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet	Ikke offentliggjort i EUT
— Udtalelse nr. 4/2003 om forslag til finansforordning for Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer	Ikke offentliggjort i EUT
— Udtalelse nr. 5/2003 om forslag til Rådets forordning om indførelse af særlige og midlertidige foranstaltninger for ansættelse af tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber i anledning af Cyperns, Estlands, Ungarns, Letlands, Litauens, Maltas, Polens, Den Tjekkiske Republiks, Slovaakiets og Sloveniens tiltrædelse	EUT C 224 af 19.9.2003
— Udtalelse nr. 6/2003 om udkast til finansforordning for Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering	Ikke offentliggjort i EUT
— Udtalelse nr. 7/2003 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 1150/2000 om gennemførelse af afgørelse 2000/597/EF, Euratom om ordningen for Fællesskabernes egne indtægter	EUT C 318 af 30.12.2003
— Udtalelse nr. 8/2003 om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et EU-handlingsprogram til fremme af aktioner til beskyttelse af Fællesskabets finansielle interesser	EUT C 318 af 30.12.2003

Titel	Offentliggørelse
— Udtalelse nr. 9/2003 om udkast til Kommissionens forordning om standardfinansforordningen for forvaltningsorganer i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 58/2003 om vedtægterne for de forvaltningsorganer, der skal administrere opgaver i forbindelse med EF-programmer	EUT C 19 af 23.1.2004
— Udtalelse nr. 10/2003 om et forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 2728/94 om oprettelse af en garantifond for aktioner i forhold til tredjeland	EUT C 19 af 23.1.2004
— Udtalelse nr. 1/2004 om ændret forslag til Rådets forordning om ændring af vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og af ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne	EUT C 75 af 24.3.2004
— Udtalelse nr. 2/2004 om indførelse af »én enkelt revisionsmodel« (og et forslag til en struktur for intern kontrol i Fællesskabet)	EUT C 107 af 30.4.2004
— Udtalelse nr. 1/2005 om forslag til Rådets forordning om finansiering af den fælles landbrugs-politik	EUT C 121 af 20.5.2005 og EUT C 167 af 7.7.2005
— Udtalelse nr. 2/2005 om forslag til Rådets forordning om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden	EUT C 121 af 20.5.2005
— Udtalelse nr. 3/2005 om forslag til Kommissionens forordning (EF) om ændring af forordning (EF, Euratom) nr. 2342/2002 af 23. december 2002 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget	EUT C 124 af 23.5.2005
— Udtalelse nr. 4/2005 om forslag til Rådets afgørelse om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter og forslag til Rådets forordning om gennemførelsesforanstaltningerne for korrektionen af budgetuligevægte i henhold til artikel 4 og 5 i Rådets afgørelse af (...) om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter	EUT C 167 af 7.7.2005
— Udtalelse nr. 5/2005 om udkast til ændring af finansforordningen for EF-Sortsmyndigheden vedtaget af Sortsmyndighedens administrationsråd den 16. september 2004	Ikke offentliggjort i EUT
— Udtalelse nr. 6/2005 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1073/1999 og forordning (Euratom) nr. 1074/1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF)	EUT C 202 af 18.8.2005
— Udtalelse nr. 7/2005 fra Revisionsretten for De Europæiske Fællesskaber om udkast til Kommissionens forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1653/2004 for så vidt angår posten som regnskabsfører i forvaltningsorganer	EUT C 249 af 7.10.2005